UCHWAŁA NR XXXV/901/20
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia 12 lutego 2020 r.

w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta”.

Na podstawie 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696 oraz 1815) oraz art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067, 2245, z 2019 r. poz. 730 i 1696) uchwala się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się „Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta”, sporządzony przez Prezydenta Miasta Krakowa w uzgodnieniu z Małopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Krakowie, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Realizację uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 29 listopada 2020 roku.

Wiceprzewodniczący Rady
Miasta Krakowa

Sławomir Pietrzyk

ZAŁĄCZNIK
do uchwały Nr XXXV/901/20
Rady Miasta Krakowa
z dnia 12 lutego 2020 r.

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta

Etap I (2015)
Część 1 Tekst

Opracowano w Zakładzie Krajobrazu Otwartego i Budowli Inżynierskich Instytutu Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej

Autorzy:

prof. ndzw. PK, dr hab. inż. arch. Zbigniew Myczkowski – kierownictwo naukowe
mgr inż. arch. kraj. Karol Chajdys – metodyka i opracowanie plansz
dr inż. arch. Urszula Forczek-Brataniec – studium widokowe
mgr inż. arch. kraj. Karolina Latusek – plansze tematyczne zieleni i układu komunikacji
mgr hist. Roman Marcinek – studium historyczne
mgr inż. arch. kraj. Paulina Nosalska – studium widokowe
mgr inż. arch. Wojciech Rymsza-Mazur – analizy tematyczne
mgr hist. szt. dr arch. kraj. Andrzej Siwek – zagadnienia konserwatorskie, uwarunkowania społeczne
dr inż. arch. Krzysztof Wielgus – modele krajobrazowe, metodyka, typologia

Kraków, lipiec – listopad 2015

Aktualizacja
Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Urząd Miasta Krakowa
styczeń 2020

Spis treści

Wstęp **4**

Uzasadnienia utworzenia PK Nowa Huta – wyjątkowa wartość miejsca 4

Cele utworzenia PK Nowa Huta 12

Scenariusze zjawisk związanych z utworzeniem lub zaniechaniem utworzenia parku kulturowego – logika interwencji 15

Plan Ochrony – cele i charakterystyka dokumentu 17

Edukacja – perspektywiczne narzędzie ochrony 18

Podstawa opracowania **21**

Materiały wyjściowe 21

Granice PK Nowa Huta uzasadnienie delimitacji w świetle rozważanych wariantów 27

Dotychczasowa ochrona walorów kulturowych, przyrodniczych i kształtowania krajobrazu Nowej Huty **33**

Rozwój i trwanie 33

Rejestr zabytków i ewidencja zabytków 33

Pomnik Historii i Lista światowego dziedzictwa UNESCO 35

Ochrona planistyczna 36

Działania konserwatorskie 37

Partycypacja społeczna // identyfikacja interesariuszy 39

Analiza zasobu krajobrazowego w ujęciu Zespołów Wnętrz ARK **47**

Stan badań 47

Tradycja miejsca i jej zapis w krajobrazie 53

Kalendarium 60

Nawarstwienia układu 84

Układ przestrzenno-komunikacyjny 105

Dawne wsie 105

Plac Centralny 111

Aleja Róż 118

Siatka ulic 124

Centrum Administracyjne HiL 129
Osiedla 134
Miejsca i obiekty o szczególnym znaczeniu 137
Wnętrza użytkowe i neony 139
System schronów 145
Parki i tereny zielone 155
Rzeźba plenerowa 166
Analiza uwarunkowań widokowo-krajobrazowych 167
Wprowadzenie 167
Uwarunkowania widokowe 168
Układ przestrzenny 170
Metoda opracowania „Planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta" - typologia krajobrazu PK NH 209
Zasób, czyli analiza stanu istniejącego, procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty. 209
Podział krajobrazu Nowej Huty na elementy podstawowe wraz z uzasadnieniem kryterium podziału. 211
Kryteria określania typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych 212
Typy WAK 213
Modele krajobrazowe PK NH 214
Wnioski z etapu I 219
Wnioski w odniesieniu do stanu ogólnego krajobrazu: 219
Przestrzeń publiczna 220
Przestrzeń półpubliczna 220
Wnioski natury administracyjnej 221
Bibliografia (wybór) 222

Wstęp

Uzasadnienia utworzenia PK Nowa Huta – wyjątkowa wartość miejsca

Parki Kulturowe to ustawowa forma ochrony najcenniejszych z historycznego i materialnego punktu widzenia obszarów, miejsc o szczególnej randze[1]. Forma ochrony szczególnie dedykowana ochronie krajobrazu kulturowego. Powierzona kompetencji samorządu gminnego, jako tego, który pozostaje najbliżej ludzi i terenu, w którym żyją, który może najbardziej elastycznie godzić potrzeby ochrony miejsc cennych i warunków życia miejscowej społeczności. Najczęściej, ochronie poddaje się miejsca doskonale znane i powszechnie cenione. Z Nową Hutą jest inaczej. Przez kilkadziesiąt lat zatarła się pamięć o przeszłości tej ziemi, o potędze opactwa cysterskiego w Mogile, o gospodarczym znaczeniu młynów i foluszy nad Dłubnią, o matejkowskich Krzesławicach, o innowierczych zborach[2] i renesansowej wieży w Branicach, gnieździe jednego z najpotężniejszych polskich rodów[3]. Zapomniano o czasach insurekcji kościuszkowskiej, która tu właśnie rekrutowała swych dzielnych kosynierów, o fortach Twierdzy Kraków strzegących miasta od strony pobliskiej granicy w carstwem rosyjskim czy zakładach Monopolu Tytoniowego w Czyżynach, jednej z bardziej dochodowych inwestycji II RP.

Mogiła: kościół Świętego Bartłomieja i opactwo mogilskie: fot. Ze zbiorów MHK

[1] Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 2067 z późn. zm.).

[2] Z. Weiss-Nowina Konopczyna: *Kościół Wszystkich Świętych w Górce Kościelnickiej na wschodnim pograniczu Krakowa.* „Zeszyty Stowarzyszenia Historyków Sztuki", nr 68, 1998; Węgierski W. Ks.: *Kronika Zboru Ewangelickiego Krakowskiego.* Kraków 1817; Tomkowicz S.: *Powiat krakowski.* [w:] *Teka Grona Konserwatorów Galicji Zachodniej.* t. II, Kraków 1906.

[3] Łepkowski J.: *Przegląd zabytków przeszłości z okolic Krakowa.* Kraków 1863; Świszczowski S.: *Lamus w Branicach.* „Biuletyn Historii Sztuki", r. XVII, nr 2, Kraków 1955. Siwek A., W cieniu kombinatu – Akcja dwory, Spotkania z Zabytkami, nr 8/2000, s. 17-19.

Wydaje się, że wszystko zasnuł dym z kominów kombinatu, ludzka skłonność do myślenia utartymi schematami, propaganda i zwykła zła wola. Gdyby mogilskie opactwo stało pod Wawelem wszyscy chórem uważaliby je za jeden z najcenniejszych w mieście zabytków wczesnego średniowiecza. Gdyby kościół Świętego Bartłomieja wzniesiono np. w miejscu gontyny na Salwatorze to wycieczki na kolanach pielgrzymowały by, aby zobaczyć gotycki portal mistrza Mączki. Ale cóż, te nadzwyczajne dzieła, zabytki najwyższej klasy, mają pozorne nieszczęście znajdować się w Nowej Hucie. Dla wielu to obszar „skażony". Jeszcze niedawno bez trudu znaleźlibyśmy krakowianina, dumnego z faktu, że w Hucie nigdy nie był. Wobec tej dzielnicy mieszkańcy Śródmieścia, choćby osiedli w Krakowie przed sześcioma laty, czują dystans i wyższość. Tkwią w przekonaniu, że jeśli ktoś przyjechał do Nowej Huty z podkarpackiej wioszczyny żeby zostać hutnikiem to źle. Jeśli z tej samej wioszczyny przyjechał do Krakowa żeby zostać magistrem to dobrze. Widzą „socrealistyczne" miasto, nie widząc refleksów historii, które szczelnie wypełniają wielki, nachylony ku południowi, ku Wiśle, naturalny cyrk zrębu Wyżyny Sandomierskiej, przecięty dolinami Sudołu i Dłubni.

Obszar dzisiejszej Nowej Huty, fragment mapy Perthésa z 1787 // Graduał cysterski z XIII w.

Niewielu zastanawia się czym byłby dziś Kraków bez Nowej Huty, bez wchłonięcia okolicznych wiosek, zjednoczenia z Podgórzem. Gdy zaczynała się rewolucja przemysłowa, przypadająca na ostatnią ćwierć wieku XIX, Kraków był miastem peryferyjnym, zapóźnionym gospodarczo. Pod względem dochodów z produkcji przerastało go Podgórze – do 1915 osobne miasto, następnie prawobrzeżna dzielnica. Do rozwoju zmusili Kraków austriaccy sztabowcy. Twierdza Kraków stworzyła super-strukturę, miasto-na-wyrost, większe znacznie niż sam Kraków wraz z sąsiednimi gminami. Forty na skłonach wzgórz, złączone siecią dróg i pasm zieleni maskującej, z bateriami i szańcami w linii a składami amunicji i zespołami koszar stałych i barakowych na zapleczu olbrzymia sieć i jej węzły. Oka sieci jeszcze przez ponad pół wieku miały pozostać nie tyle puste, co sielskie – zielone, uprawne, leśne; czasami częściowo wypełnione zastaną, wiejską zabudową. Po raz pierwszy wypełniły je gwałtownie i krótkotrwale barakowe koszary, składy materiałowe, place postojowe kolejek polowych – wielka rekwizytornia wojny w 1914 r., później coraz bardziej zbędna, rozbierana zarówno przez swych wojskowych twórców jak i coraz mniej ukradkiem – przez miejscową ludność w po-

czątkach II Rzeczpospolitej[4]. Ale to już było po odzyskaniu niepodległości. Okres międzywojenny to czas gospodarczego marazmu. Zamożność zachodniogalicyjskich, w tym podkrakowskich, wsi powróciła do stanu sprzed 1914 dopiero w 1938 roku[5]. Inwestycje Państwowego Monopolu Tytoniowego przyniosły jedynie punktową zmianę[6].

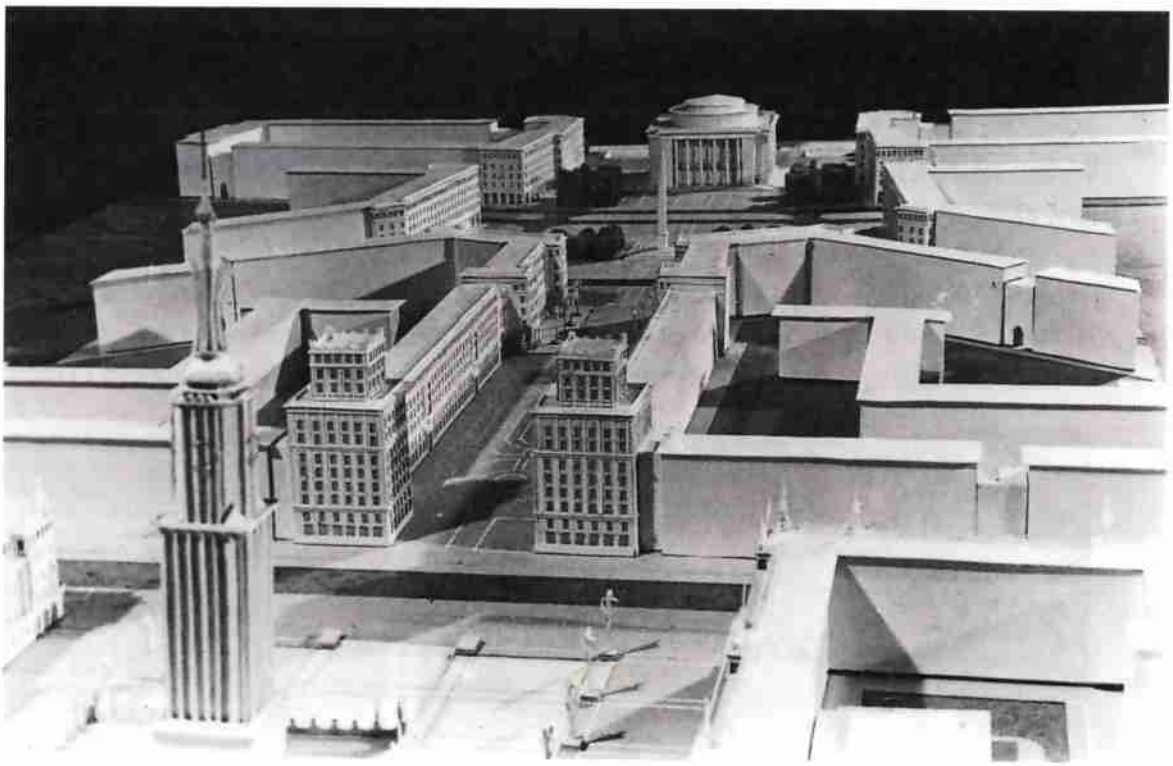

Makieta Nowej Huty, miasta, które nigdy do końca nie powstało; zbiory MHK

Układ urbanistyczny Nowej Huty jest największą miejską kreacją przestrzenną okresu powojennego w Polsce, wybitnym przykładem wśród założeń tego typu w Europie. Jednak od tamtych różni Hutę fenomenalne połączenie z obszarem prahistorycznego dziedzictwa archeologicznego, pozostałościami wsi o średniowiecznej metryce, pałacami i dworami, fortami Twierdzy Kraków. Za rzecz wstydliwą uznano PRL-owski rodowód układu urbanistycznego, zamykając oczy na to, że Nowa Huta jest najlepszą realizacją urbanistyczną Europy Wschodniej lat 40. i 50. XX w., przewyższającą ówczesne dokonania w Związku Radzieckim (Magnitogorsk), Niemieckiej Republice Demokratycznej (Eisenhüttenstadt), Czechosłowacji (Ostrawa), na Węgrzech (Dunaújváros), w Bułgarii (Dymitrowgrad)[7]. Jej architektura w o wiele większym stopniu niż w innych nowych miastach dawnego bloku wschodniego uwzględnia tradycję narodową i doświadczenia zachodnioeuropejskiego budownictwa historycznego[8]. Z rozmachem i nie szczędząc środków próbowano w Nowej Hucie zmaterializować utopię

[4] K. Wielgus, *Indivisibiliter Ac Inseparabiliter, czyli o dziełach twierdzy Kraków, Nowej Hucie i o kierunkach wykorzystania fortecznego dziedzictwa.*

[5] J. Pociecha, *Straty ludności Polski Południowej w okresie I wojny światowej*..... Wykład wygłoszony w Grębałowie na uroczystym spotkaniu Towarzystwa Przyjaciół Grębałowa, 07.11.2014 r.; *Zabytki architektury i budownictwa w Polsce.* Zeszyt 7: *Woj. krakowskie*, opr. Tadeusz Chrzanowski, Andrzej Fischinger, Marian Kornecki, Józef Lepiarczyk, Biblioteka Muzealnictwa i Ochrony Zabytków, seria A, t. VII, Warszawa 1971.

[6] R. Marcinek, *Sławne ziele zwane tabaką*, Warszawa 2012; L. Mazan, *Od Cygar-Fabryki i krakowskiej Carmen do Philip Morris Polska S.A., czyli 125 lat Zakładów Tytoniowych w Krakowie*, Kraków 2001.

[7] K. Z. Sowa, *Nowa Huta jako społeczne i gospodarcze uprzedmiotowienie nowego ustroju*. [w:] *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 43–51.

[8] W. Komorowski, *Nowa Huta – zabytek socrealizmu*. „Krakowska Teka Konserwatorska", T.I, Kraków 2000.

społeczną i urbanistyczną. Oczywiście próba ta była wspierana totalitarną ideologią i dyrektywą rozwoju przemysłu ciężkiego, tak cenionego w dobie „zimnej wojny". Łączyła się z próbą kreowania nowego społeczeństwa, oddanego systemowi. Ewolucja owego społeczeństwa i silniejsze od ideologicznego nacisku przywiązanie do tradycyjnych wartości duchowych czynią Nową Hutę niezwykle ważnym dokumentem polskich dziejów narodowych. Wszystko to, razem z rozległymi terenami zielonymi jest atutem, kapitałem założycielskim nowego myślenia o tym terenie. Nowego wśród polityków i decydentów, bo mieszkańców i nowohuckich społeczników nie trzeba przekonywać, że dzielnicy nie wiele trzeba, by na nowo rozkwitła.

Nowa Huta od północnego wschodu, stan w połowie lat sześćdziesiątych XX w. Fotografia Henryka Makarewicza w publikacji J. Skarbowskiego, *Nowa Huta. Pierwsze socjalistyczne miasto w Polsce*, Kraków 1971. Na pierwszym planie obiekty sportowe BKS „Wanda" między ulicą Bulwarową a rzeką Dłubnią, w głębi osiedla Sportowe i Zielone (pierwotnie B-2), za nimi osiedla Słoneczne (B-33) oraz Szklane Domy (B-32).

Znaczenie „socjalistycznego" miasta możemy skondensować w kilku punktach.

1. Nowa Huta, to miejsce i przestrzeń kulturowa, która w sposób syntetyczny i wielowątkowy ilustruje historię Polski 2 połowy XX w. Historię złożoną i niełatwą, bez znajomości której nie można dobrze odczytywać współczesności.
2. Nowa Huta, to przykład dokumentujący ludzką skłonność do poszukiwania utopii – od idealnego miasta w rozumieniu urbanistycznym, po idealne społeczeństwo. Tym samym wpisuje się w dzieje cywilizacji od koncepcji antycznych, przez ideały renesansu, społeczne utopie Roberta Owena, i dziewiętnastowiecznych socjalistów, po koncepcje totalitarne XX w.
3. Nowa Huta, to miejsce gdzie Polacy dowiedli przywiązania do wartości chrześcijańskich i swobód obywatelskich. Miasto, które miało kształtować społeczeństwo socjalistyczne, podporządkowane totalitarnej ideologii komunistów, a stało się widownią „walki o Krzyż", robotniczych protestów i bastionem „Solidarności".
4. Nowa Huta to cenny zespół zabytkowy ukształtowany w drugiej połowie XX w., zarówno w skali urbanistycznej, jak i poszczególnych realizacji architektonicznych. Nawiązuje do europejskich kompozycji czasów nowożytnych, różni się jednak od analogicznych kreacji twórczym przetworzeniem form historycznych.
5. Nowa Huta to wyjątkowy w skali kraju przykład zmagania się rodzimej architektonicznej tradycji modernizmu, z narzuconymi wzorcami socrealizmu oraz późniejszą recepcją stylu międzynarodowego i jego relacji z socmodernizmem.
6. Nowa Huta, to odrębna część żywego, współczesnego miasta, w którym rozwój idzie w parze z dbałością o dziedzictwo materialne i niematerialne, w którym wyrosło silne środowisko samorządowców i regionalistów, miłośników lokalnej tradycji kulturowej.
7. Nowa Huta nasycona jest elementami dokumentującymi nie tylko historię kraju, ale też odnoszącymi się do sytuacji politycznej świata 2 połowy XX w., związanymi z „zimną wojną", oraz kolejnymi fazami międzynarodowego, politycznego „ocieplenia".
8. Nowa Huta, to świadectwo polskiej myśli technicznej, architektonicznej i kompozycyjnej, zachowującej odrębność, mimo systemowego wdrażania wzorów radzieckich.
9. Nowa Huta, to interesujący przykład urbanistycznej kompozycji zieleni, dopełniającej program funkcjonalny i estetyczny miasta w skali makro. Do walorów zaliczyć można bezpośrednie sąsiedztwo Łąk Nowohuckich, które zachowały zbliżony do pierwotnego stan, doceniany tak ze względów przyrodniczych jak krajobrazowych. Łąki zostały objęte ochroną jako użytek ekologiczny oraz znajdują się w obszarze Natura 2000 Łąki Nowohuckie PLH120069. Teren ten, pozostający poza granicą obszaru uznanego za chroniony decyzją konserwatorską z 30 XII 2004, jest integralnym (choć w koncepcji Tadeusza Ptaszyckiego nieuwzględnianym) elementem placu Centralnego, z którego otwiera się imponująca, nieznacznie zakłócona odległą zabudową, panorama Beskidów i Tatr poprzez dolinę Wisły.
10. Nowa Huta, to miejsce, które skłania do refleksji historycznych o przemianach krajobrazu kulturowego, od sielskiego krajobrazu wsi podkrakowskich o średniowiecznej metryce, po zurbanizowany krajobraz dzielnicy industrialnej, czyli ilustruje kluczowe tendencje przemian cywilizacyjnych kraju. Stała się istotnym celem kwalifikowanego ruchu turystycznego, poszukującego odmienności od typowych wycieczek kulturowych.

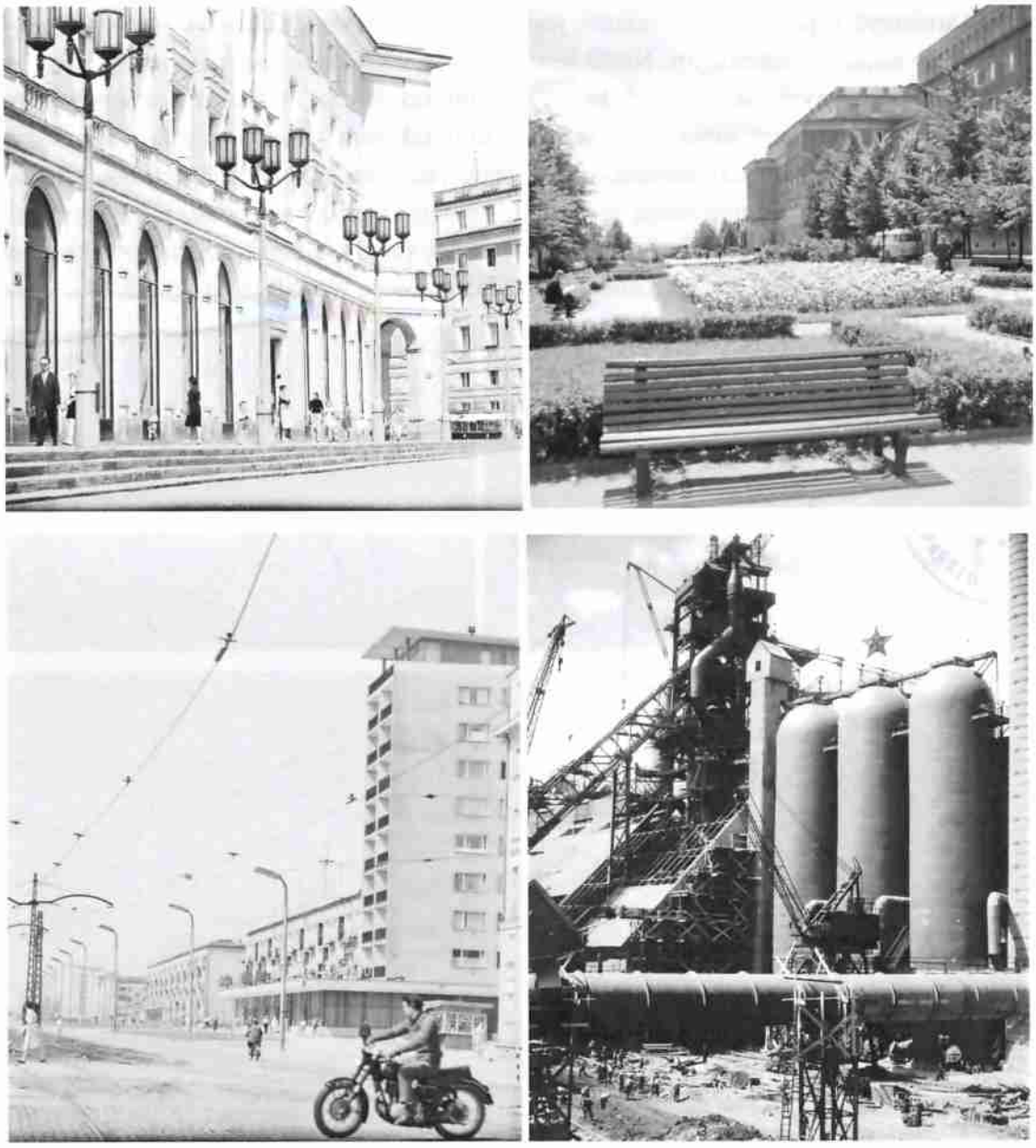

Witryna Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki (EMPIK) przy placu Centralnym, na os. Centrum D, lata 60. XX w., fot. Henryk Hermanowicz, wł. MHK 4015/2 // Aleja Róż // Centrum D, lata 60-te. Autor: Henryk Hermanowicz, własność: MHK // Zespół Wielkiego Pieca Nr 1, obiekt 161, 15 maja 1954 r., Fotolaborat. NH., wł. MHK 270/XIf

Nowa Huta była wielkim poligonem polskiej architektury lat pięćdziesiątych XX w., porównywalnym z dużymi ośrodkami miejskimi w Polsce, jeżeli nie pod względem wielkości, to na pewno z uwagi na intensywność procesu projektowego i znaczące dokonania. Każdy z trzech etapów budowy Nowej Huty, zostawił podręcznikowe dzieła urbanistyki i architektury, całość zaś stanowi swoisty przegląd dokonań w budownictwie polskim tego okresu. Przegląd ten jest o tyle reprezentatywny, że w Nowej Hucie nie tylko powstawały obiekty związane z niemal wszystkimi nurtami tego okresu, ale także dlatego, że realizowano tu prawie wszystkie typowe „tematy" architektoniczne: domy mieszkalne, budynki wyższej użyteczności publicznej (niektóre tylko w fazie projektowej, jak ratusz i siedziba partii), szkoły różnych typów i szczebli, przedszkola, żłobki, przychodnie zdrowia, szpital, hotele, restauracje, budynki poczty, także kina, teatr, obiekty techniczne i wiele innych. Nowa Huta, mimo że pozostaje realizacją niedokończoną, która nie otrzymała wielu pierwotnie planowanych budowli, mają-

cych stworzyć z niej „idealne" miasto, jest organizmem samodzielnym i - teoretycznie - funkcjonalnie samowystarczalnym. Nadal jest to przede wszystkim dzielnica mieszkalna, ze sklepami umieszczonymi na parterach budynków mieszkalnych, żłobkami i przedszkolami znajdującymi się wewnątrz zabudowy obrzeżnej oraz szkołami obsługujących dwa lub trzy osiedla. Podobnie obiekty użyteczności publicznej, jak teatr, szkoły, przedszkola, żłobki, przychodnie w większości utrzymują pierwotną funkcję. Będąc rzeczywistym, żywym miastem, a nie konserwatorskim rezerwatem, Nowa Huta nie mogła uniknąć zmian i przekształceń, ale jej autentyczność nadal jest znakomicie czytelna zarówno w skali makro i mikro.

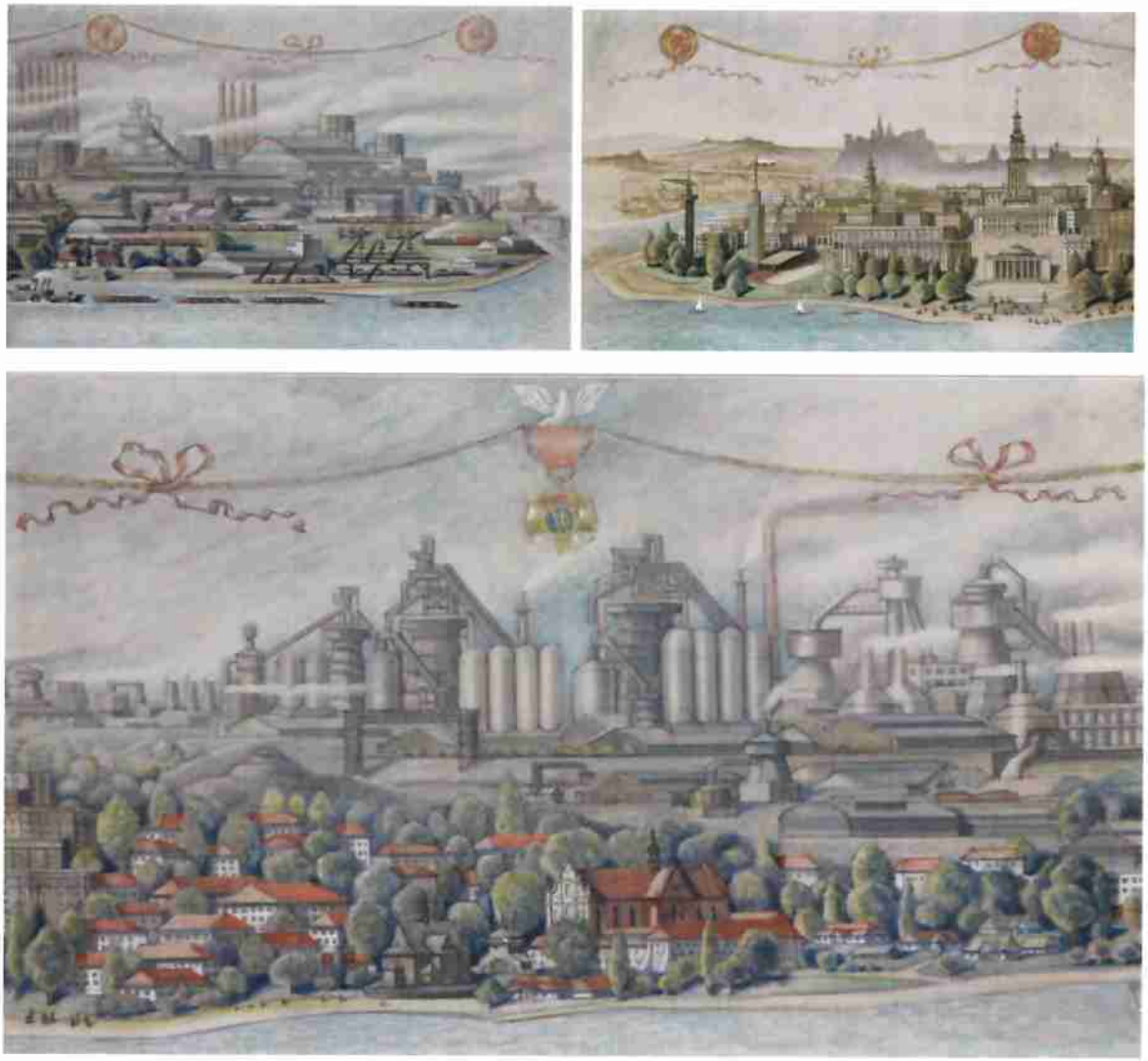

Detale z panoramy Nowej Huty wykonanej przez Witolda Chomicza w 1953: góra z lewej - kombinat nigdy tak nie wyglądał, to wizja Śląska sklejona z Magnitogorskiem, góra z prawej – miasto z budowlami, które nigdy nie powstały, dół – opactwo mogilskie, kościółek Świętego Bartłomieja, niskie domy na os. Willowym czy Wandy, bloki os. Stalowego. Istnieją, w przeciwieństwie do górujących nad nimi baterii wielkopiecowych, które zdmuchnęła zmiana technologii, normy ekologiczne i rachunek ekonomiczny. A miasto, ludzie i zabytki zostali.

Powyższe sformułowania dotyczące wartości miejsca są też podstawą do wyrażania aspiracji odnośnie uzyskania przez Nową Hutę uznania przez Prezydenta RP za Pomnik Historii oraz wpisu na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturalnego i Naturalnego UNESCO. Gmina Kraków przygotowała stosowne wnioski i zapoczątkowała procedury, które jednak są długotrwałe i wiążą się z licznymi weryfikacjami aplikacji. Powołanie Parku Kulturowego Nowa Huta ma również znaczenie dla uwiarygodnienia ww. wniosków, jako namacalny dowód świadomej

i kompleksowej polityki ochrony miejsca ze strony samorządu. Wprowadzenie Parku Kulturowego zbliża Nową Hutę do najwyższych standardów ochrony obszarów i zespołów zabytkowych, które są zgodne z duchem międzynarodowych konwencji i pragmatyką ochrony światowego dziedzictwa kulturowego.

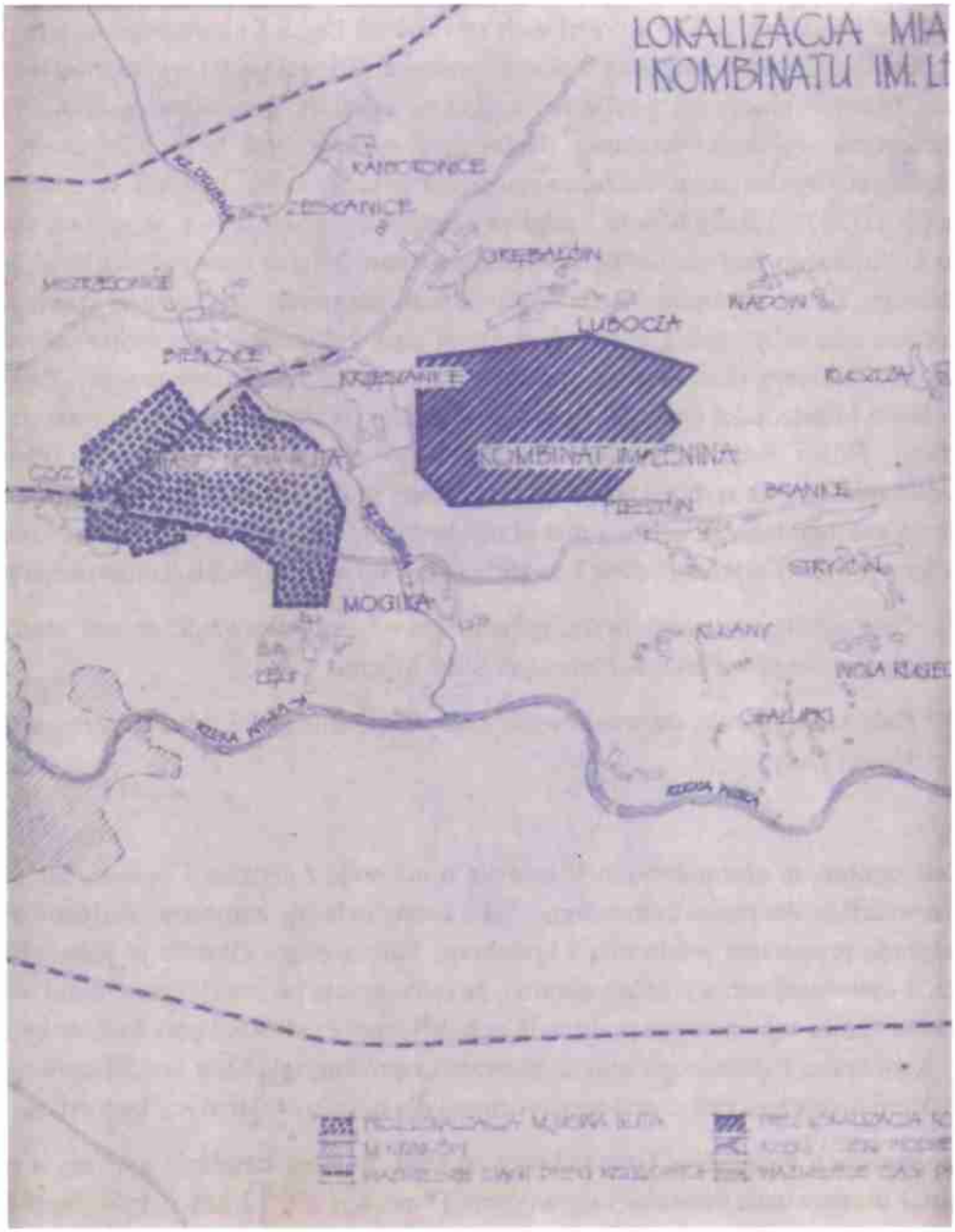

Relacja miasta i kombinatu, szkic z końca lat 40., zbiory ANK

Cele utworzenia PK Nowa Huta

W Uchwale Nr CIX/1642/14 Rady Miasta Krakowa z dnia 11 czerwca 2014 r. w sprawie zamiaru utworzenia parków kulturowych na obszarze Gminy Miejskiej Kraków pod nazwą Park Kulturowy Nowa Huta oraz Park Kulturowy Stare Podgórze z Krzemionkami samorząd Krakowa w lapidarnej formie wyraził wolę utworzenia Parku Kulturowego na terenie Nowej Huty. Jest to uchwała wynikająca z postrzegania omówionej wyżej wyjątkowej wartości miejsca oraz troski o przestrzeń publiczną, krajobraz i walory urbanistyczno-architektoniczne oraz historyczne tej części Krakowa. Uchwała została podjęta w wyniku oceny doświadczeń z funkcjonowania Parku Kulturowego Stare Miasto, który powstał w oparciu o Uchwałę nr CXV/1547/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto oraz późniejsze akty prawa miejscowego. Zatem odnosząc się do uwarunkowań prawnych, czyli ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 2003 r.[9], w której park kulturowy, jako forma ochrony krajobrazu jest zdefiniowany oraz sięgając do aktów prawa miejscowego dotyczących Parku Kulturowego Stare Miasto, jako analogii, można dość precyzyjnie wykazać cele powołania Parku Kulturowego Nowa Huta. Oczywiście trzeba pamiętać o specyfice kulturowej i urbanistycznej tej części miasta oraz wynikających stąd różnicach w stosunku do Starego Miasta, co przekłada się na autonomiczność celów i metod niezbędnych dla ochrony fenomenu Nowej Huty. Tym samym możemy wyróżnić dwie kategorie celów powołania Parku Kulturowego Nowa Huta:

1. Cele ogólne, uwarunkowane ramami prawnymi i doświadczeniami stosowania prawa miejscowego w Parku Kulturowym Stare Miasto.
2. Cele szczegółowe, uwarunkowane specyfiką kulturową i urbanistyczno-architektoniczną Nowej Huty.

Cele ogólne, to sformułowane w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami cele przewidziane dla parku kulturowego, jako formy ochrony zabytków, dedykowanej zwłaszcza ochronie przestrzeni publicznej i krajobrazu kulturowego. Określa je jednoznacznie art. 16. ust. 1 cytowanej ustawy, który stanowi, że rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.

Dla realizacji tych celów Ustawodawca określił dostępne działania prawne, w postaci możliwości ustanawiania zakazów i ograniczeń. Określa je art. 17. ust. 1 cytowanej Ustawy, który mówi, że na terenie parku kulturowego lub jego części mogą być ustanowione zakazy i ograniczenia dotyczące:

1) prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej;

2) zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych;

[9] Tekst jednolity: Dz. U. z 2018, poz. 2067 z późn. zm.

3) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1;

3a) zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury;

4) składowania lub magazynowania odpadów.

Cele ustawowe, ogólne, ale jednoznacznie związane z ochroną przestrzeni i krajobrazu doprecyzowuje prawo miejscowe, stanowione w formie uchwał Rady Miasta.

W przypadku Parku Kulturowego Stare Miasto cele powołania parku określono następująco:

1. zachowanie i ekspozycję dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Miasta Krakowa w granicach Plant i Wzgórza Wawelskiego,

2. ochronę historycznej linii zabudowy, gabarytów i form architektonicznych,

3. ochronę funkcjonalną i kompozycyjną Plant Krakowskich oraz pozostałej zieleni, zwłaszcza historycznych ogrodów, skwerów oraz zieleni stoków Wzgórza Wawelskiego, z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych,

4. ochronę osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków na Wzgórze Wawelskie, oraz widoków z obszaru Parku na charakterystyczne elementy zagospodarowania Miasta,

5. ochronę krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową Parku i związaną z nią estetyką.

Cele te mogą być przejęte w formie bezpośredniej, z uwzględnieniem różnic topograficznych i fizjograficznych oraz wspomnianych uwarunkowań urbanistyczno-architektoniczno-historycznych dzielnicy. Jak zgodnie potwierdzają komentatorzy działań ochronnych na terenie Starego Miasta sukcesy wprowadzania polityki ochronnej w ramach parku kulturowego, uzasadniają potrzebę rozprzestrzeniania tej formy ochrony na inne, cenne obszary miasta.

W związku z powyższym, w odniesieniu do celów ogólnych (ustawowych) i doświadczeń z dotychczasowych działań ochronnych, można formułować cele szczegółowe powołania Parku Kulturowego Nowa Huta.

Cel strategiczny:

Park Kulturowy Nowa Huta powołuje się w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi i zielenią komponowaną charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej, którą określa historia powstania i funkcjonowania nowoczesnego „miasta idealnego", jakim miała być Nowa Huta w intencji swych projektantów.

Cele szczegółowe:

Utworzenie Parku Kulturowego Nowa Huta ma na celu:

1. zachowanie i ekspozycję dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku,

2. ochronę historycznej linii zabudowy, jak też gabarytów i form zespołów architektonicznych i obiektów architektonicznych,

3. ochronę funkcjonalną i kompozycyjną placów i pierwotnego układu zieleni, z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych,

4. ochronę osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i gen. Andersa,

5. ochronę krajobrazu kulturowego realizowanego w formie przeciwdziałania nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową Nowej Huty i związaną z nią estetyką

Tak sformułowane cele, które znalazły się w uchwale nr XXIX/757/19 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Nowa Huta, mają służyć zintegrowanej ochronie wartości krajobrazowych, urbanistycznych, architektonicznych i przyrodniczych miejsca, przy uwzględnieniu potrzeb zrównoważonego rozwoju i zachowania charakteru funkcjonującej dzielnicy mieszkaniowej, utrzymującej standard dogodnych warunków życia oraz specyfikę kulturową. W następnym rozdziale rozważono alternatywę tworzenia, lub nie, parku kulturowego w Nowej Hucie.

Scenariusze zjawisk związanych z utworzeniem lub zaniechaniem utworzenia parku kulturowego – logika interwencji

Analiza przeciwstawnych scenariuszy jest jednym z istotnych elementów przygotowywań do utworzenia parku kulturowego. W pragmatyce prac nad parkami sprecyzowano ten etap w sposób następujący: „podjęte działania organizacyjne przez na rzecz utworzenia parku kulturowego należy rozważyć w kontekście przewidywanych konsekwencji związanych z dwiema sytuacjami: jego utworzeniem oraz zaniechaniem utworzenia".

1. W pierwszej sytuacji mogą ujawnić się następujące zjawiska:

- integracja mieszkańców i wielu aktywnych środowisk społecznych oraz jej władz samorządowych wokół idei i procesu tworzenia parku, służącego ochronie i lepszemu wykorzystaniu jej walorów kulturowych oraz przyrodniczo-krajobrazowych,
- pogłębienie wiedzy w/w stron na temat walorów krajobrazu kulturowego i przyrodniczego oraz celów i zasad ich ochrony,
- pogłębienie rozeznania grup społecznych i zakresu ich interesów przez władze samorządowe w przypadku podjęcia pro-krajobrazowej „interwencji przestrzennej i społecznej" i reorientacji dotychczasowych planów i programów rozwojowych,
- umożliwienie mieszkańcom swobodnego, demokratycznego wyrażenia swojej opinii na temat idei utworzenia parku, a także ich głębszą identyfikację i utożsamienie się z miejscem i okolicami swego zamieszkania,
- rozpoznanie możliwości zaistnienia pro – krajobrazowej, pro – ekologicznej i pro – publicznej woli politycznej społeczności lokalnej i wybranych przez nią władz samorządowych, służącej modyfikacji dotychczas przyjmowanej polityki rozwojowej i formalne podjęcie uchwały o utworzeniu parku,
- umożliwienie kompleksowej oceny (diagnozy) i prognozy poprawy kompleksowo ujmowanej kondycji miejsca poprzez opracowanie planu ochrony parku,
- wykorzystanie planu ochrony parku do aktywnego zarządzania jego obszarem i kompleksowego ukierunkowanego na cele jego ochrony pozyskiwania zewnętrznego wsparcia i lepszego wykorzystania własnych możliwości,
- uzyskanie gwarancji dla mieszkańców i zainteresowanych grup społecznych (właścicieli, użytkowników, inwestorów, stowarzyszeń społecznych, itp.) dla czytelnych, silnie osadzonych w prawie zasad gospodarowania i administrowania w całym obszarze Parku poprzez opracowanie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Parku lub ich niezbędną aktualizację,
- wzmocnienie promocji walorów miejsca oraz realne prognozowanie jej rozwoju gospodarczego wynikające z celowych działań na rzecz kompleksowego uporządkowania przestrzeni i przygotowania jej na przyjęcie znacznego ruchu turystycznego i eskalację wydarzeń kulturalnych i komercyjnych, a przede wszystkim wzrost prestiżu,

2. W przypadku zaniechania utworzenia parku oczekiwać można ujawnienia się takich zjawisk jak:

- nasilenie się procesów dezintegracji społecznej i wzrostu anonimowości podmiotów działających w obszarze,
- niepełne wykorzystanie lokalnych walorów przyrodniczo-kulturowo-krajobrazowych w sterowaniu rozwojem przestrzennym i społeczno-gospodarczym,
- spowolnienie lub stagnacja działań na rzecz podniesienia wiedzy i świadomości pro-krajobrazowej mieszkańców i władz,
- umacnianie się anonimowości i nieczytelności intencji grup inwestorskich, a nawet pogłębienie się braku informacji i rozeznania na ten temat zarówno grup społecznych jak i władz,
- pozostanie przy obecnych, często stereotypowych i nieatrakcyjnych formach realizacji partycypacji społecznej w kształtowaniu polityki rozwojowej i oddalenie idei rozwoju społeczeństwa obywatelskiego,
- tworzenie warunków sprzyjających niekontrolowanym lub pozostającym pod ograniczoną kontrolą procesom inwestorskim w cennych pod względem kulturowym i krajobrazowym terenach,
- tworzenie warunków sprzyjających przypadkowości decyzji dotyczących rozwoju przestrzennego lub popełniania błędów w odniesieniu do potrzeb ochrony krajobrazu kulturowego lub przyrodniczego (w przypadku braku czytelnie sformułowanych i prawnie zagwarantowanych zasad rozwoju),
- rozproszenie faktycznych przychodów mieszkańców oraz samorządu i w konsekwencji spowolnienie ich napływu (lub co najmniej brak czytelnego impulsu dla dodatkowego, planowego ich wzrostu).

Jakże wymownie na tle powyższych scenariusz brzmią słowa Jana Gwalberta Pawlikowskiego, że budzenie w ludności pewnego terytorium świadomości jej cech odrębnych i poszanowania dla tych cech jest szkołą patriotyzmu. Tworzenie parków kulturowych, jest jednym z elementów szerokiego działania określanego jako zintegrowana ochrona dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego i krajobrazu. Poligonem dla idei zintegrowanej ochrony w pierwszym rzędzie powinny być i są *de facto* w wielu przypadkach parki krajobrazowe, w drugim – parki kulturowe, zgodnie z definicją zarówno przesłanek dla ich powołania jak i spodziewaną w przyszłości pragmatyką działania ich zarządów. Zintegrowana ochrona, a w ślad za nią – wielość i różnorodność form ochrony inspirująca lokalne inicjatywy, wydają się być nieuchronną koniecznością w pragmatyce realizacji zarówno zasady zrównoważonego rozwoju (zatem ochrony poprzez kształtowanie), jak i najnowszej przesłanki zawartej w regule ICCROM (Międzynarodowego Komitetu Ochrony i Restauracji Zabytków przy ONZ), która brzmi: „chroniąc kulturę – promować różnorodność". Utworzenie parku kulturowego daje tę pożądaną szansę zapewnienia trwałej wartości i atrakcyjności lokalnego krajobrazu, jest swoistą „lokatą", w walucie najcenniejszej w dzisiejszych czasach, jaką stanowi przestrzeń ziemi wyrażająca się pięknem i harmonią krajobrazu. Park kulturowy jawi się na tym tle jako wręcz podręcznikowy „bank krajobrazowy".

Plan ochrony – cele i charakterystyka dokumentu

Plan Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta w Krakowie jest dokumentem samorządu miasta, określającym sposób gospodarowania: zarządzania i urządzania obszaru dawnej „starej" Nowej Huty – przede wszystkim w celu ochrony, częściowej renowacji i „dobrej kontynuacji" (za profesorami: Juliuszem Żórawskim i Januszem Bogdanowskim) postaci jego krajobrazu kulturowego.

Krajobraz, rozumiany jako fizjonomia kulturowego i przyrodniczego środowiska Nowej Huty, traktowany jest jako najbardziej dosłowna synteza wszystkich procesów, rozgrywających się na tym terenie w perspektywie historycznej, kształtujących jego współczesność i przyszłość. Krajobraz – jako wartość nadrzędna, przedmiot troski i ochrony, i równocześnie jako najbardziej dosłowny wizerunek Nowej Huty – jest po prostu podmiotem planu ochrony.

Plan ochrony wynika z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 23 lipca 2003 roku (z późniejszymi zmianami). Jest wyrazem woli i determinacji samorządu co do ustanowienia zasad gospodarowania na obszarze Nowej Huty, bardziej precyzyjnych, niż wynikać to może z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Stworzenie i uchwalenie przez samorząd takich specjalnych zasad stosuje się na obszarach o wyjątkowych, występujących wspólnie, wartościach kulturowych i naturalnych, jako sposób wdrożenia zasad zintegrowanej ochrony i, szerzej, pełnej realizacji pryncypiów zrównoważonego rozwoju na tym niezwykłym w swojej postaci krajobrazowej obszarze. Zgodnie z cytowana ustawą, decyzją samorządu, otacza się go specjalną opieką, tworząc w jego obrębie park kulturowy.

Park kulturowy jest najwyższym wyrazem odpowiedzialności samorządu za powierzony mu obszar. Nie jest jedynie zbiorem zakazów i nakazów, lecz zapisem optymalizacji procesów, kształtujących krajobraz obszaru, objętego parkiem. Stanowi zapis diagnozy oraz prognozy dynamicznego kształtowania tegoż krajobrazu.

Plan ochrony skutkuje prawnie poprzez dokument prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – w przypadku Nowej Huty zbioru kilku takich planów. Stanowi motywację i równocześnie uszczegółowienie zapisów planu miejscowego w zakresie ochrony i kształtowania wizerunku miasta, jednak nie jest dokumentem tożsamym z planem miejscowym. Stanowi, dopuszczone prawem (ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami), jego rozwinięcie i uszczegółowienie.

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta sporządzono w celu uzupełnienia zapisów Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego: „Centrum Nowej Huty", „Dolina Dłubni-Krzesławice", „Dolina Dłubni – obszar sportu i rekreacji", „Osiedle Krzesławice", „Mogiła II", „Łąki Nowohuckie", a w otoczeniu Parku Kulturowego: „Dolina Dłubni-Mogiła", „Dla wybranych obszarów przyrodniczych Miasta Krakowa- Etap A obszar 192", „Czyżyny-Łęg", „Czyżyny – rejon ulicy Śliwkowej" „Stare Czyżyny", „Marii Dąbrowskiej – Bieńczycka", „Bieńczyce Osiedle" i „Bieńczyce – plac targowy", „Bieńczyce – Park Rzeczny Dłubni" w zakresach, których nie uwzględniają, lecz i nie zakazują przewidziane ustawowo, zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego, wg których powstają plany miejscowe.

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta po raz drugi na terenie Krakowa, w ślad za planem ochrony Parku Kulturowego Stare Miasto – sumuje spostrzeżenia i wnioski, wynikające z badań archiwalnych, bibliografii oraz prac terenowych, dotyczące stanu, tempa i kierunków przemian wyglądu Nowej Huty, fragmentu Krzesławic i Mogiły w otoczeniu klasztornego, po-cysterskiego krajobrazu – w postaci jednego, syntetycznego opracowania.

Plan po raz pierwszy dla tego obszaru uwzględnia w takiej skali i zakresie problem widoczności, zarówno „na" - jak i „z" obszaru Nowej Huty, a przede wszystkim niezwykle interesujących, wewnętrznych powiązań widokowych – i odpowiedzialności za ich utrzymanie, ochronę, korektę i właściwe kształtowanie. Jest to jeden z najistotniejszych elementów, odróżniających plan ochrony parku kulturowego od miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Plan po raz pierwszy uwzględnia problem równoważności ochrony substancji kulturowej i przyrodniczej Nowej Huty, w tym wartości przyrodniczych przestrzeni zielonych wewnątrz osiedli, świadomie zakładanych, ale też poddanych przez dziesięciolecia spontanicznemu przerośnięciu i „zdziczeniu", głownie ze szkodą dla różnej wagi powiązań widokowych i kompozycyjnych układu urbanistycznego.

Plan jest też próbą zracjonalizowania stref oddziaływania decyzji konserwatorskich i architektoniczno-przestrzennych, tak, aby były one spójne dla organicznie jednolitych fragmentów miasta (np. proponuje się traktowanie ulic i placów łącznie z elewacjami otaczających ich bloków i zabudowań, a także dostępnymi z tychże ulic „przestrzeniami śródblokowymi" układów urbanistycznych). Dlatego też metoda podziału miasta na części elementarne oraz ich analiza jest odmienna od ogólnie przyjętej dla sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan ochrony jest też próbą ogólnego zdiagnozowania, prognozowania i kierunkowania przemian krajobrazu Nowej Huty w ujęciu dynamicznym. Nie jest więc analizą utrwalonego stanu aktualnego, statyczną oceną ich wartości i określeniem, równie statycznego, idealnego stanu docelowego, lecz próbą zdefiniowania procesów i ich konsekwencji.

Edukacja – perspektywiczne narzędzie ochrony

W dyskusji o nieuchronnych zmianach w systemie ochrony zabytków w Polsce coraz częściej powraca twierdzenie, iż oczekiwana jest jego ewolucja. Ma ona prowadzić do zmiany tradycyjnego modelu „opresji prawnej" opartego o zakazy i ograniczenia, których strażnikiem i szafarzem jest wyspecjalizowana administracja państwowa – służba konserwatorska. W nowym ujęciu istotą systemu miałoby być zarządzanie dziedzictwem opierające się na uzgodnionym współdziałaniu interesariuszy, którzy w związku z konkretnym obszarem lub obiektem mają interes faktyczny, prawny lub intencjonalny. Model ów miałby zapewnić funkcjonowanie zabytku w środowisku uwarunkowanym rozmaitymi presjami społecznymi i ekonomicznymi, poprzez łączenie ochrony wartości zabytku z działaniami prorozwojowymi, oczywiście w duchu zasad zrównoważonego rozwoju. Tak rozumiane zarządzanie partycypacyjne pozostaje wciąż wartościowym postulatem, trudnym do wdrożenia w ramy systemu, które

wymaga przełamania ograniczeń wynikających z przyzwyczajeń w praktyce życia publicznego. Sposobem na przełamanie barier jest upowszechnienie świadomości o wartości przedmiotu ochrony, celu działań i metodach temu służących, czyli szeroko rozumiana edukacja społeczna, która powinna prowadzić do poszerzania gremiów akceptujących i wspierających ochronę wyjątkowego miejsca. Plan ochrony parku kulturowego dostarcza treści, które mogą być użyteczne w sferze edukacji społecznej, przez upowszechnianie informacji o specyfice miejsca, potrzebach i możliwościach jego ochrony oraz celach strategicznych i narzędziach służących ich osiąganiu.

Edukacja społeczna na temat wyjątkowej wartości zespołu urbanistycznego Nowej Huty powinna być prowadzona w wielu wymiarach. Jednym, można rzec globalnym, jest promocja wartości miejsca za pośrednictwem istniejących narzędzi systemowych. Są to uznanie za pomnik historii i wpis na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Dzięki inicjatywie Urzędu Miasta Krakowa, przy zaangażowaniu Miejskiego Konserwatora Zabytków oraz Wydziału Kultury i Dziedzictwa Narodowego UMK został sporządzony wniosek o uznanie układu urbanistycznego Nowej Huty za pomnik historii. Procedura weryfikacji wniosku trwa. Przygotowane jest również zgłoszenie Nowej Huty na Listę informacyjną Światowego Dziedzictwa, czyli listę oczekujących na rozpatrzenie właściwego wniosku o uznanie za miejsce światowego dziedzictwa. Obydwa wnioski i towarzyszące im działania Gminy Miejskiej Kraków służą upowszechnieniu wiedzy o znaczeniu Nowej Huty, jako zespołu zabytkowego i historycznego w skali globalnej i krajowej oraz stanowią o wzmacnianiu prestiżu miejsca.

Kolejnym wymiarem edukacji społecznej winny być działania skierowane na społeczność Krakowa oraz przybywających tu turystów. Działalność ta prowadzona jest przez touroperatorów proponujących wycieczki i zwiedzanie Nowej Huty oraz przez placówki muzealne i instytucje kultury rozmieszczone w Nowej Hucie. Szczególna rola w tym zakresie przypada Muzeum Nowej Huty – oddziałowi Muzeum Krakowa wraz z trasą turystyczną „Podziemna Nowa Huta" (Etap I: schron pod ZSM nr 3 na os. Szkolnym 37 udostępniono zwiedzającym od 1 marca 2019 r.), Ośrodkowi Kultury im. C. K. Norwida z Pracownią Dziedzictwa i Tożsamości Nowej Huty na czele, Nowohuckiemu Centrum Kultury, osiedlowym domom kultury, czy Małopolskiemu Stowarzyszeniu Miłośników Historii „Rawelin". Dopełnieniem tych działań, obok klasycznej aktywności wystawienniczej, muszą być wydarzenia typu Europejskie Dni Dziedzictwa, Małopolskie Dni Dziedzictwa, Noc Muzeów, Spacery po Nowej Hucie czy cykliczna akcja Zajrzyj do Huty, stałe udostępnianie podziemnych schronów (Muzeum Nowej Huty – trasa turystyczna i „Rawelin" – schrony pod Szpitalem im. Stefana Żeromskiego i dwoma budynkami Centrum Administracyjnego huty stali), terenów Kombinatu czy, dla równowagi, mogilskiego klasztoru lub nowohuckich dworów i pałaców. Wspomniane placówki –instytucje kultury i stowarzyszenie – wypracowują narracje przybliżające Nową Hutę tak przybyszom, jak i kolejnym pokoleniom krakowian.

Inicjatywą, której znaczenie trudno przecenić, jest koncepcja budowana w oparciu o Muzeum Historyczne Miasta Krakowa - Muzeum Rozproszonego Nowej Huty. Ma to być rodzaj ekomuzeum (muzeum rozproszonego), materializacja idei która w Europie pojawiła się w latach 60. XX w. Jej celem jest zachowanie i prezentacja dziedzictwa historycznego, kulturowego i przyrodniczego danego regionu w naturalnym kontekście. Rozproszone w terenie obiekty,

zachowane w oryginalnym miejscu, którym często nadaje się nowe funkcje, stają się stacjami muzeum, połączonymi siecią szlaków tematycznych. Opiekunami poszczególnych stacji są różne instytucje oraz członkowie lokalnej społeczności, którzy współpracują ze sobą pod wspólnym znakiem, każdy zgodnie z profilem swojej działalności. Dzięki temu muzeum rozproszone oferuje turystom różnorodne formy aktywności: zwiedzanie wystaw tematycznych, udział w warsztatach i zajęciach interaktywnych, rekreację na świeżym powietrzu oraz różnego rodzaju imprezy cykliczne. Taka forma muzeum nie tylko sprzyja zachowaniu dziedzictwa oraz kompleksowej edukacji o regionie, ale także przyczynia się do zacieśniania więzi w regionie oraz rozwijania partnerskiej współpracy przy prowadzeniu działalności w oparciu o współpracujące ze sobą instytucje, co daje szansę na rewitalizację zaniedbanych terenów, zwłaszcza postindustrialnych, które często stają się terenem ekomuzeum. Partnerami przedsięwzięcia w Nowej Hucie są: Muzeum Nowej Huty – oddział Muzeum Krakowa, Arcelor-Mittal Poland S.A Oddział w Krakowie, Opactwo Cystersów i kościół Świętego Bartłomieja w Mogile, Nowohuckie Centrum Kultury, Krakowski Oddział MHP, Młodzieżowy Dom Kultury FORT 49 „Krzesławice", Założenie pałacowo-parkowe Kościelniki, Muzeum Czynu Zbrojnego (os. Górali 23), Stowarzyszenie Łąki Nowohuckie, Ośrodek Kultury im. Cypriana Kamila Norwida, Muzeum Archeologiczne w Krakowie - Oddział w Nowej Hucie – Branicach, Klub C-2 Południe Cafe (w Ośrodku Kultury im. Cypriana Kamila Norwida), Stowarzyszenie „Nowy Hutnik 2010", Stowarzyszenie Przyjaciół Łuczanowic - Dwór Mycielskich i cmentarz kalwiński w Łuczanowicach, Kościół Świętego Grzegorza Wielkiego w Ruszczy, Kościół Świętego Wincentego w Pleszowie, Fabryka Philip Morris International (PMI) w Polsce, Klub Kombinator, Nowohucka Biblioteka Publiczna w Krakowie, Ośrodek Kultury Kraków - Nowa Huta (os. Zgody 1), Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, Teatr Ludowy, Teatr Łaźnia Nowa, Hutniczo-Miejski Oddział PTTK w Krakowie, Stowarzyszenie Sympatyków Zesławic i Okolicy „Bez Granic", Stowarzyszenie Przyjaciół Nowej Huty, Małopolski Instytut Kultury. Już liczba współudziałowców przedsięwzięcia ukazuje wagę projektu i jego potencjał edukacyjny i dokumentacyjny.

Kolejny poziom edukacji, to edukacja adresowana bezpośrednio ku mieszkańcom dzielnicy, zwłaszcza najmłodszym, w celu utrzymania tożsamości miejsca i budowania świadomości jego wartości. To niezbędne ogniowo przekazu międzypokoleniowego, który rozgrywa się w sferze prywatnej w domach i w sferze publicznej w oparciu o placówki szkolne. W tym wymiarze optymalnym byłby powrót do projektu „ścieżki regionalnej" w nauczaniu humanistycznym w szkołach, a przy braku systemowych możliwości takich rozwiązań, do inicjowania działań ukierunkowanych na pogłębianie znajomości swej „małej ojczyzny".

Diagnoza zawarta w prezentowanym Planie ochrony, może być materiałem źródłowym, dla konstruowania kolejnych scenariuszy edukacyjnych na temat Nowej Huty.

Podstawa opracowania

Materiały wyjściowe

1. Podkłady kartograficzne dostarczone przez Zleceniodawcę.
2. Ortofotomapy dostarczone przez Zleceniodawcę.
3. Model przestrzenny z Instytutu Geodezji i Kartografii Numeryczny Model Terenu (NMT) i Numeryczny Model Pokrycia Terenu (NMPT), wykonany na podstawie danych udostępnionych przez Centralny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej (arkusze w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych „1992", arkusze: M-34-65-C-a-3-3, M-34-65-C-a-3-4, M-34-65-C-a-4-3, M-34-65-C-c-1-1, M-34-65-C-c-1-2, M-34-65-C-c-1-3, M-34-65-C-c-1-4, M-34-65-C-c-2-1, M-34-65-C-c-2-3).
4. Dokumenty konserwatorskie:
   - decyzja OZKr-IV/AS/69/2004Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z 30 grudnia 2004 r. o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce;
   - decyzja rej. nr A-20 o wpisie klasztoru w Mogile z 7 marca 1930 r. (aktualnie A-1277/M) oraz decyzja rej. nr A-1314/M z 5 listopada 2012 r. o wpisie otoczenia klasztoru;
   - decyzja rej. nr A-693 z 28 marca 1986 r. o wpisie do rejestru zabytków domu przy ul. Klasztornej 11 w Mogile;
   - decyzja rej. nr A-13 z 7 marca 1930 r. o wpisie kościoła Świętego Bartłomieja (aktualnie A-647/M);
   - decyzja rej. nr A-330 z 21 marca 1983 r. o wpisie dworku i parku w Krzesławicach (aktualnie A-A-638);
   - decyzja rej. nr A-1025 z 25 lutego 1977 r. o wpisie kościoła w Krzesławicach (przeniesiony z Jawornika);
   - decyzje nr rej. A-1431/M z 27 kwietnia 2015 r. o wpisie budynków przy Placu Centralnym im. R. Regana I budynku dawnego kina „Światowid"; decyzja nr rej. A-1430/M z 29 maja 2015 r. o wpisie os. Centrum E1;
   - Gminna Ewidencja Zabytków Miasta Krakowa.
5. Wybrane dokumentacje:
   - Komorowski W., *Urbanistyka i architektura Nowej Huty 1949-1959*, „Rocznik Krakowski", t. 71, Kraków 2005.
   - Komorowski W., *Urbanistyka i architektura Nowej Huty lat pięćdziesiątych. Historia i współczesność*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.
   - Komorowski W., *Urbanistyka Nowej Huty – problem konserwatorski*, (w:) *Uczyć się od Moskwy? Architektura i Urbanistyka socrealizmu. Dialog o zabytkach Warszawa – Berlin 2011. Dokumentacja*, s. 172-181, Berlin 2012.
   - Komorowski W., *Wartości kulturowe Nowej Huty. Urbanistyka i architektura*, „Zeszyty Krzysztoforskie", t. 2.
   - Komorowski W.: *Nowa Huta – zabytek socrealizmu*. „Krakowska Teka Konserwatorska", T.I, Kraków 2000.
   - Komorowski W.: *Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie*. mps.

Kraków 1996.

- Komorowski W.: *Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty*. mps. Kraków 2004.
- Komorowski W.: *W obronie Nowej Huty*. „Spotkania z Zabytkami", 1986, nr 3.
- Komorowski W.: Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949–1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie. mps. Kraków 2001
- Mierzwa T., Semik S., *Atomowa groza. Schrony w Nowej Hucie*, Kraków 2015

6. Wykaz dokumentów planistycznych i strategicznych związanych z ochroną planistyczną Nowej Huty[10]

- **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Obszaru Strategicznego Kraków-Wschód**, 1996-1998, opracował Stanisław Juchnowicz z zespołem pracowni projektowej Ośrodka Kształcenia Urbanistów Politechniki Krakowskiej. Studium powstało w związku z uchwalonym przez Radę Miasta Krakowa (RMK) w 1994 r. *Miejscowym planem ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa*, opracowanego w zespole pod kierunkiem Zygmunta Ziobrowskiego. Obejmuje dzielnice XVII i XVIII oraz niewielkie fragmenty dzielnic XIV i XVI. W obrębie najstarszej części Nowej Huty studium postuluje podjęcie rewaloryzacji placu Centralnego, a na terenie przylegającym doń od południa założenie zespołu parkowego, nawiązujące do pierwotnej koncepcji Tadeusza Ptaszyckiego i Stanisława Juchnowicza. Realizację drugiego postulatu, odbiegającą nieco od pierwotnego założenia, bowiem zakładającą minimalną jedynie ingerencję, stanowi urządzenie Użytku Ekologicznego Łąki Nowohuckie, zgodnie z uchwałą RMK z 7 maja 2003 r. według projektu Stanisława Juchnowicza, objętego ochroną prawną na mocy ustawy o ochronie przyrody.
- **Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju przestrzennego Miasta Krakowa**, 2003, opracowane w Oddziale Planowania Przestrzennego Wydziału Architektury i Urbanistyki UMK przez zespół pod kierunkiem Roberta Kuzianika (w związku z ustaleniem uwarunkowań rozwoju Krakowa, przygotowanych pod kierunkiem Zygmunta Ziobrowskiego). *Studium...* w wersji elektronicznej stanowi załącznik do niniejszej dokumentacji.
- **Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju przestrzennego Miasta Krakowa**, opracowana przez Biuro Planowania Przestrzennego UMK pod kierunkiem prof. dr. hab. arch. Jana Macieja Chmielewskiego. Dokument ten nie jest jeszcze ostatecznie zatwierdzony. Uchwalenie *Zmiany Studium* zaplanowane jest na czwarty kwartał 2013 r. Dokument w wersji elektronicznej stanowi załącznik do niniejszej dokumentacji.
- **Lokalny Program Rewitalizacji „starej" Nowej Huty**, 2008, opracował zespół w składzie Grażyna Adamczyk-Arns, Anna Wojnarowska, Ewa Feresztyn, Florian Hultsch, Frank Hultsch ze firmy BIG-STÄDTEBAU GmbH (studium powstało w związku z uchwałą nr XCII/926/05 Rady Miasta Krakowa 26 października 2005 r. w sprawie przystąpienia do opracowania Miejskiego Programu Rewitalizacji Krakowa – Lokalnego Programu Rewitalizacji). Program obejmuje obszar, do którego odnosi się decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie z dnia 30 grudnia 2004 r. o ochronie układu urbanistycznego Nowej Huty oraz teren Łąk Nowohuckich. Program jest dokumen-

[10] Wg. materiałów Urzędu Miasta Krakowa.

tem z zakresu polityki społecznej, ekonomicznej i administracyjnej, nie zawiera wytycznych o charakterze urbanistycznym i architektonicznym w aspekcie ochrony konserwatorskiej. *Lokalny Program...* w wersji elektronicznej stanowi załącznik do niniejszej dokumentacji.

- **MPZP „Centrum Nowej Huty"** - obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty Uchwałą Nr XCII/1362/13 Rady Miasta Krakowa z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „CENTRUM NOWEJ HUTY" w Krakowie – uchwała ogłoszona w dzienniku urzędowym województwa małopolskiego z dnia 16 grudnia 2013 r. poz. 7596. Plan obejmuje centralną, najstarszą część krakowskiej dzielnicy Nowa Huta. Obszar ten posiada kluczowe znaczenie w strukturze przestrzennej miasta, objęty jest ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków miasta Krakowa, przewidziany jest również do realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji „starej" Nowej Huty. Plan miejscowy określa zasady zagospodarowania przestrzennego uwzględniające zasady ochrony wartości kulturowych, ma pozwolić na skuteczne działania rewitalizacyjne, oraz umożliwić rozwój tej części miasta jako centrum miejskiego, pełniącego różnorodne funkcje publiczne i komercyjne.
- **MPZP „Dolina Dłubni-Krzesławice"** – plan obowiązujący – obejmuje teren po północnej stronie Nowej Huty, zawierający się pomiędzy rzeką Dłubnią, al. Solidarności, ul. Bulwarową i ul. Kocmyrzowską. Plan uwzględnia ochronę wartościowych terenów i elementów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych poprzez regulację gabarytów zabudowy, wskazania dotyczące kształtowania zieleni wysokiej, a także poprzez oznaczenie najistotniejszych powiązań widokowych. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową obowiązuje zabudowa niska jedno- i wielorodzinna.
- **MPZP „Dolina Dłubni – obszar sportu i rekreacji"** – plan obowiązujący – obejmuje teren po wschodniej stronie Nowej Huty, zawierający się pomiędzy rzeką Dłubnią, al. Solidarności, ul. Bulwarową, ul. Ptaszyckiego i ul. Ujastek. Zdecydowana większość tego obszaru posiada wartości przyrodnicze i krajobrazowe i prawie w całości przeznaczona jest na tereny zieleni urządzonej parkowej lub związanej ze sportem i rekreacją.
- **MPZP „Dolina Dłubni – Mogiła"** – plan obowiązujący – obejmuje teren po południowowschodniej stronie Nowej Huty, zawierający się pomiędzy ul. Ptaszyckiego, ul. Na Niwach, rzeką Wisłą oraz wałem przeciwpowodziowym rzeki Dłubni i Wisły. Cały obszar przeznaczony jest na tereny zielni urządzonej oraz związanej ze sportem i rekreacją, a także na tereny rolnicze.
- **MPZP „Bieńczyce – Park Rzeczny Dłubni"** – plan obowiązujący – zawiera się pomiędzy ulicami Fatimską, Makuszyńskiego, Podrzeczem oraz Kocmyrzowską. Objęcie tego terenu miejscowym planem stanowi kontynuację działań planistycznych dla doliny rzeki Dłubni i pozwala ona na zapewnienie ciągłości systemu zieleni miejskiej w tym rejonie. Poza terenami zielonymi położonymi w systemie parku rzecznego obszar planu obejmuje wschodnią część osiedla Bieńczyce, m.in. tereny ogrodów działkowych. Plan miejscowy poprzez swoje zapisy zapewnia zachowanie terenów zieleni publicznej, lokalnego gabarytu zabudowy oraz prawidłową obsługę komunikacyjną obszaru z uwzględnieniem odpowiedniej ilości miejsc parkingowych. Ważnym elementem tego terenu jest zespół dawnego Młyna Mechanicznego przy ul. Kocmyrzowskiej oraz zabudowa w centrum dawnej wsi Bieńczyce, związana z dawnym zespołem dworskim.

- **MPZP „Osiedle Krzesławice"** – plan obowiązujący – obejmuje teren po północnej stronie Nowej Huty, ograniczony ulicami: Kocmyrzowską, Łowińskiego, Ujastek, al. Solidarności i rzeką Dłubnią. Celem planu jest – w oparciu o zachowaną tożsamość osiedla Krzesławice – ukształtowanie zespołu zabudowy mieszkalnej o uporządkowanym układzie funkcjonalnym oraz wysokich wartościach kompozycyjnych i przyrodniczo-kulturowych. Na terenie tym znajdują się cenne, zabytkowe obiekty – dworek Jana Matejki oraz kościół pw. Znalezienia i Podwyższenia Krzyża Świętego, dla których poza ochroną samej zabytkowej substancji, wprowadzono ochronę widoku oraz konieczność harmonijnego kształtowania ich otoczenia, a także zakaz wznoszenia zabudowy konkurencyjnej. W planie również wyznaczono ochronę kulturową historycznej wsi Krzesławice. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową obowiązuje zabudowa niska jedno- i wielorodzinna.
- **MPZP „Dla wybranych obszarów przyrodniczych Miasta Krakowa – Etap A" obszar 192** – plan obowiązujący – zajmuje obszar po wschodniej stronie Nowe Huty. Obszar 192 jest jednym z terenów wchodzących w skład wielkiego i kompleksowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obejmującego swoim obszarem najcenniejsze tereny przyrodnicze Krakowa, wymagającej ze względu na swój charakter szczególnej ochrony.
- **MPZP „Mogiła II"** – plan obowiązujący – zajmuje obszar po południowej stronie Nowej Huty. Znajduje się tutaj niezwykle cenny dla dziedzictwa kulturalnego XIII-wieczny klasztor oo. Cystersów oraz kościół pw. Świętego Bartłomieja, a także zespół Szpitala im. S. Żeromskiego, będący elementem układu urbanistycznego Nowej Huty. Na tym terenie położona jest także XIX-wieczna, zabytkowa Willa Rogozińskich wraz z parkiem. Obszar ten obejmuje unikatowy fragment dawnej podmokłej puszczy tzw. Lasek Mogilski. Posiadają one nie tylko duże znaczenie przyrodnicze, ale jednocześnie stanowią tradycyjne tereny rekreacyjne o charakterze ogólnomiejskim. Plan wprowadza regulacje koordynujące zagospodarowanie, ponieważ spontaniczna i sukcesywna zabudowa terenów otwartych, wynikająca z presji inwestorów i właścicieli, skutkuje degradacją najcenniejszych przyrodniczo obszarów i w konsekwencji spadkiem atrakcyjności Miasta.
- **MPZP „Łąki Nowohuckie"** – plan obowiązujący – obejmuje tereny po południowej stronie Nowej Huty. Obszar "Łąki Nowohuckie" stanowi szczególnie cenny przyrodniczo element systemu zieleni miejskiej. Należy do priorytetowych obszarów, dla których Miasto sporządziło plany miejscowe w celu ochrony najwyższych wartości przyrodniczych i krajobrazowych. Wejście w życie MPZP "Łąki Nowohuckie" umożliwia realizację polityki przestrzennej Miasta, której jednym z celów jest zachowanie równowagi przyrodniczej. Zapisy planu chornią obszary cenne przyrodniczo przed niepożądaną zabudową oraz umożliwiają zachowanie wartości przyrodniczych i krajobrazowych.
- **MPZP „Czyżyny-Łęg"** – plan obowiązujący – obejmuje tereny po południowej stronie Nowej Huty, zawiera m.in. dawną wieś Łęg oraz duże obszary przemysłowe i poprzemysłowe. Jest to plan o charakterze porządkującym istniejące i przyszłe procesy zagospodarowania terenu i jednocześnie aktywizującym procesy inwestycyjne i przekształcenia terenu. Pozwoli on na skuteczne przeciwdziałanie procesom degradacji przestrzeni i postępującej dekapitalizacji zabudowy. Plan m.in. reguluje zasady zagospodarowania terenu m.in. wytwórni papierosów Philip Morris.
- **MPZP „Czyżyny – rejon ulicy Śliwkowej"** – plan obowiązujący – obejmuje teren po południowo-zachodniej stronie Nowej Huty. Plan ten dostosowuje zapisy obowiązującego

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru "Czyżyny - Łęg" do zapisów zmiany Studium. Rozwój zabudowy usługowej o charakterze ponadlokalnym i metropolitalnym na przedmiotowym obszarze stanowi ważny krok w kierunku przekształcenia i rewitalizacji tego rejonu Miasta.

- **MPZP „Stare Czyżyny"** – plan obowiązujący – obejmuje tereny po południowo-zachodniej stronie Nowej Huty, ograniczony al. Jana Pawła II oraz al. Pokoju oraz Parkiem Lotników. Obszar planu, zawierający m.in. dawną wieś Czyżyny, jest w przeważającej części zabudowany i zainwestowany, głównie obiektami o charakterze mieszkalnym i usługowym, w tym również obiektami Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania.
- **MPZP „Marii Dąbrowskiej-Bieńczycka"** – plan obowiązujący – obejmuje obszar po zachodniej stronie Nowej Huty. W ramach obszaru znajdują się tereny wymagające przekształceń, rewitalizacji i rehabilitacji, dla których, zgodnie z kryteriami zakwalifikowania obszarów Miasta do obszarów priorytetowych. Plan miejscowy umożliwia wykorzystanie potencjału południowej części obszaru wzdłuż ul. Bieńczyckiej i al. Jana Pawła II, tworzenie atrakcyjnej architektonicznie obudowy ww. ulic i rozwój funkcji usługowej.
- **MPZP „Bieńczyce Osiedle"** – plan obowiązujący – obejmuje tereny po zachodniej stronie Nowej Huty, ograniczony al. Anderska, ul. Kocmyrzowską, ul. Okulickiego oraz ul. Mikołajczyka. Obszar ten jest już w głównej mierze zainwestowany zespołami zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usługowej.
- **MPZP „Bieńczyce – plac targowy"** – plan obowiązujący – obejmuje niewielki teren po zachodniej stronie Nowej Huty, pomiędzy ulicami Kocmyrzowską, Fatimską i Obrońców Krzyża i reguluje zasady zagospodarowania placu targowego wraz z najbliższym otoczeniem.
- **MPZP „Centrum Nowej Huty II– część A, B, C"** – plan sporządzany – Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru "Centrum Nowej Huty II - części A, B, C" umożliwi rozbudowę placówek oświaty, zlokalizowanych na obszarze historycznego centrum Nowej Huty. Realizacja tych inwestycji wpłynie na poprawę warunków nauki oraz poszerzenie oferty edukacyjnej Miasta, a także przyczyni się do rozwoju dzielnicy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustali w tym celu nowe zasady zagospodarowania przestrzennego, uwzględniając konieczność ochrony walorów architektonicznych i urbanistycznych, a także zieleni
- **MPZP „Centrum Nowej Huty II– część D"** – plan sporządzany – Sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru "Centrum Nowej Huty II - część D" obejmuje działki nr 95 i 214 obr. 50 Nowa Huta, o powierzchni 0,4 ha, na których zlokalizowany jest budynek na os. Teatralnym 19
- **MPZP „Kombinat"** – plan sporządzany - Plan miejscowy obszaru "Kombinat" będzie pełnić funkcje porządkującą i inwestycyjną. Umożliwi on przeprowadzenie procesów rewitalizacji i rewaloryzacji terenów poprzemysłowych, wpłynie na zasady modernizacji istniejących zakładów przemysłowych, a także stworzy możliwości rozwoju założeń związanych z projektem strategicznym "Kraków–Nowa Huta Przyszłości". Dynamiczny rozwój oraz zmiana dominującej funkcji przemysłowej i produkcyjnej, jak również przebudowa ul. Igołomskiej wraz z realizacją kolejnych etapów projektu "Kraków – Nowa Huta Przyszłości" stanowić będzie impuls do rozwoju tego rejonu miasta
- **MPZP „Łowińskiego"** – plan sporządzany – Plan miejscowy obszaru "Łowińskiego" obejmuje tereny, których rozwój w znacznym stopniu zdeterminowany jest przez działal-

ność huty i zakładów produkcyjnych zlokalizowanych w jej otoczeniu. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru "Łowińskiego" będzie pełnić funkcje porządkującą i inwestycyjną. Umożliwi on przeprowadzenie procesów rewitalizacji i rewaloryzacji na terenach zlokalizowanych w tej części miasta.

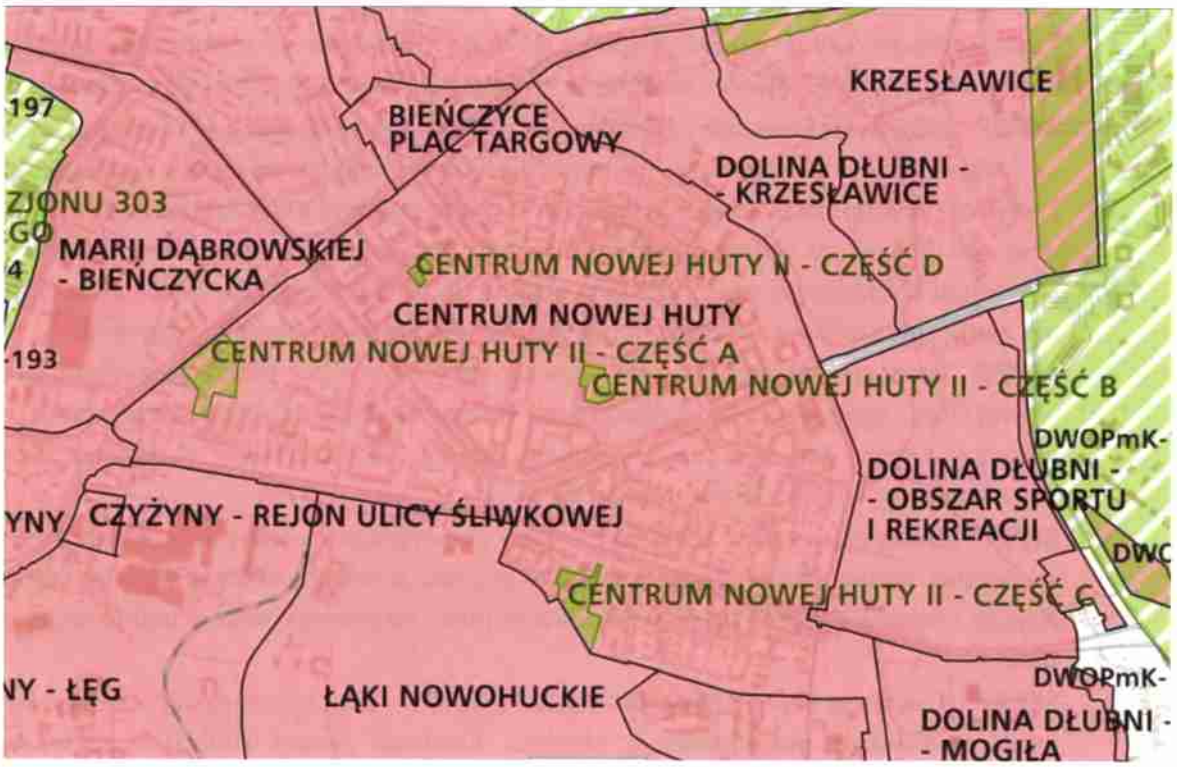

Schemat pokrycia terenu miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (stan: wrzesień 2019 r.).

Granice PK Nowa Huta
uzasadnienie delimitacji w świetle rozważanych wariantów

Ulica Kocmyrzowska, lata dwudzieste XX w. (po prawej stronie tory tzw. Kocmyrzówki) za: *Czas zatrzymany. Fotografie z terenów Nowej Huty i okolic oraz wybór tekstów*, red. Adam Gryczyński, Kraków 2006.

Nowa Huta ma niepowtarzalny, odrębny od „starego" Krakowa charakter, zauważalny i jednoznaczny, doceniany w coraz większym stopniu przez odbiorców na różnym poziomie percepcji. Obszar opracowania obejmuje zespół urbanistyczny Nowej Huty z 2 połowy XX w. oraz przylegające doń stare układy zabudowy wsi Krzesławice (pn.-wsch.) oraz Mogiła (wsch.). To obszar wchodzący w skład Dzielnicy XVIII Krakowa, stanowiący najstarszy fragment dawnej dzielnicy administracyjnej Huta, zwany potocznie Starą Hutą lub też Starą Nową Hutą[11]. Obszar opracowania jest szerokim *plateau*, opadającym łagodnie w kierunku wschodnim ku Dłubni, płynącej od podnóża wzgórz krzesławickich i wzniesienia pleszowskiego, ograniczonym od południa skarpą dawnego zakola Wisły (tzw. wiślisko), na którego terenie znajduje się obecnie Użytek Ekologiczny Łąki Nowohuckie (o powierzchni 57 ha).

Pola wsi Mogiła, lata dwudzieste; zbiory MHK

Obszar parku kulturowego wyznaczony granicami przebiegającymi jak następuje: od ronda Czyżyńskiego ulicą Bieńczycką do ronda Kocmyrzowskiego im. ks. Józefa Gorzelanego (z wyłączeniem układu drogowego ronda Czyżyńskiego). Dalej (ok. 900 m) ul. Kocmyrzowską do skrzyżowania z ul. Bulwarową. Ulice Bieńczycka i Kocmyrzowska są częścią drogi wojewódzkiej 776. Od skrzyżowania ulic Kocmyrzowskiej i Bulwarowej, granica Parku Kulturowego (dalej: PK) Nowa Huta biegnie ulicą Bulwarową (z niewielkimi odstępstwami wynikającymi z granic działki 160/14) do skrzyżowania z ul. Stanisława Wojciechowskiego. Dalej granica biegnie jej odcinkiem jezdnym do mostku na Dłubni, a dalej drogą pieszą wytyczoną

[11] Lempart M.: *Zapomniane dziedzictwo Nowej Huty – Krzesławice*. Kraków 2011; Lempart M.: *Zapomniane dziedzictwo Nowej Huty – Mogiła*. Kraków 2012.

na działkach do skrzyżowania z ul. Melchiora Wańkowicza. Ulicą Wańkowicza w kierunku południowym do al. Solidarności. Dalej proponowaną granicą objęta jest oś widokowo-komunikacyjna al. Solidarności do Centrum Administracyjnego zakładów metalurgicznych Arcelor Mittal Poland (wcześniej Huta im. T. Sendzimira, dawniej im. Lenina), z dwoma budynkami administracyjnymi (usytuowanymi na działkach ewidencyjnych nr 1/601 i 1/610 obr. 20 jedn. ewid. Nowa Huta) oraz placem oznaczonym numerem ewidencyjnym 32/5 włącznie, jako elementami zamykającymi kompozycję.

Dalej granica powraca na ul. Bulwarową i biegnie nią do skrzyżowania z al. Jana Pawła II. Dalej granicą PK są północne granice działek 610, 611, 612/3, 612/4, 612/8, 612/9 biegnące wzdłuż południowej pierzei ul. Tadeusza Ptaszyckiego. Od narożnej działki 612/9 granica skręca prostopadle ku Wiśle, za wschodnią granicę opracowania mając granice działek 612/9, 612/11, 604, 575, 576, 578, 579, 580 i 581. Dalej granica biegnie po wschodniej stronie terenu opactwa OO. Cystersów w Mogile do ul. Żaglowej. Ulicą Żaglową granica dochodzi do ul. Klasztornej i dalej nią do skrzyżowania z ul. Odmętową. Dalej, wzdłuż początkowego odcinka ulicy, biegnie południowymi granicami działek 245/2, 245/1 oraz 246/54 obr. 47 jedn. ewid. Nowa Huta (teren szpitala im. Stefana Żeromskiego). Dalej granica biegnie ku zachodowi, ścieżką pieszo-rowerową wytrasowaną na brzegu Skarpy Nowohuckiej.

Od działki 28/20, w południowo-wschodnim narożnik os. Centrum E, granica biegnie naturalną, południową granicą Skarpy aż do północnej granicy działki 20/48. Dalej granica idzie ulicą Padniewskiego do skrzyżowania z ulicą Piotra Tomickiego, a tą ostatnią dochodzi do al. Jana Pawła II na skrzyżowaniu z ulicą gen. Boruty-Spiechowicza. Kolejny odcinek granicy Parku Kulturowego biegnie aleją Jana Pawła II do Ronda Czyżyńskiego (z wyłączeniem układu drogowego ronda Czyżyńskiego). **UWAGA:** Wszystkie wymienione ciągi komunikacyjne,

które tworzą granice zewnętrzne układu urbanistycznego, są objęte wpisem do rejestru zabytków w granicach pasa drogowego włącznie.

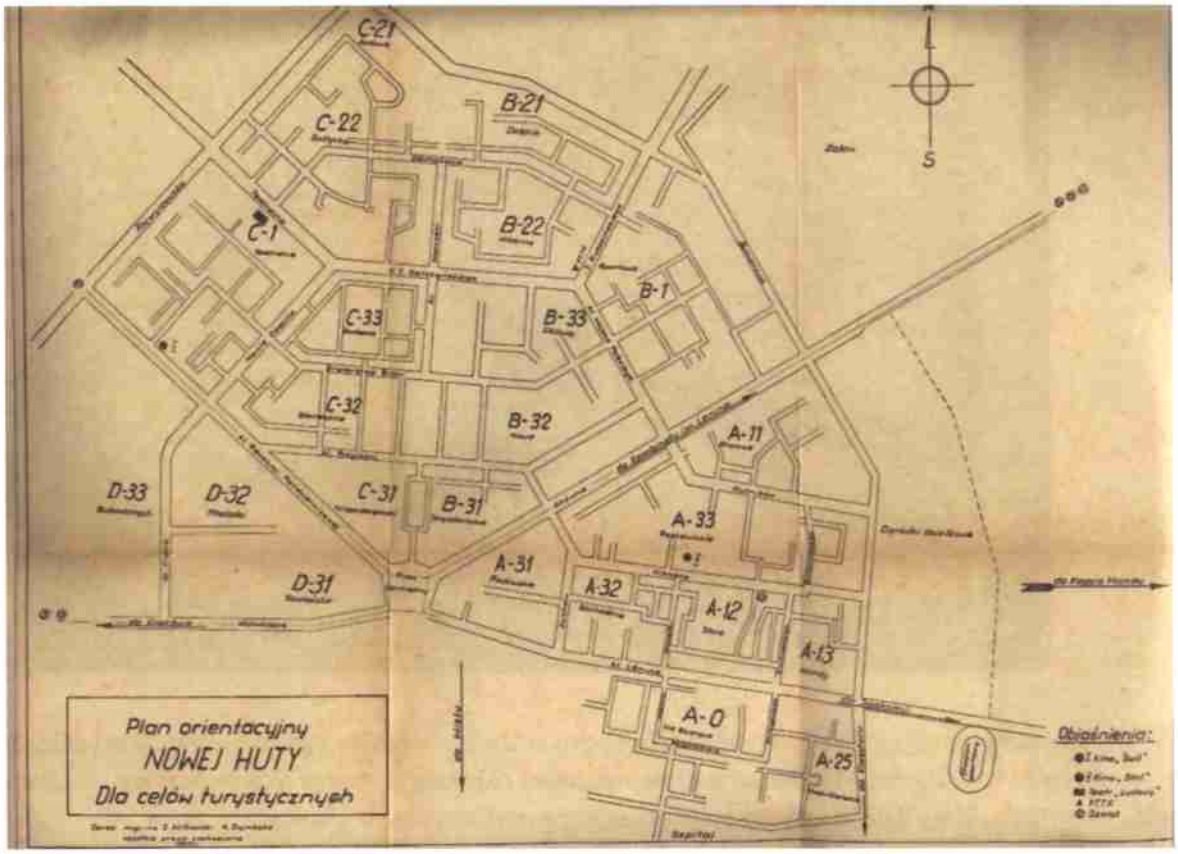

Uzasadnienie:

Granica południowa opracowania to połączenie (na odcinku Rondo Czyżyńskie – skrzyżowanie z ul. Piotra Tomickiego) historycznego traktu drogowego wiodącego z Krakowa do Sandomierza oraz naturalnego, w relatywnie niewielkim stopniu przekształconego odcinka Skarpy Nowohuckiej. Granice wyznaczone na terenie dawnej wsi Mogiła obejmują najważniejsze obiekty i zespoły oraz związane z nimi fragmenty krajobrazu cysterskiego. Początkowy odcinek ul. Bulwarowej pokrywa się z historyczną drogą do Krzesławic, jednak po kilkuset metrach historyczny szlak skręcał ku dolinie Dłubni, a dzisiejsza ul. Bulwarowa stanowi fragment wachlarzowego układu urbanistycznego. W Krzesławicach granice poprowadzono tak, by chronić najistotniejsze elementy: dwór i park Jana Matejki, błonie nad Dłubnią, zabudowę wsi wraz z drewnianym kościołem. Od strony zachodniej granicę opracowania wytyczają ulice, dawne drogi, wzdłuż których biegła jeszcze niedawno linia kolejowa Kraków – Kocmyrzów. Drogę do Kocmyrzowa wytyczono w latach czterdziestych XIX w., a linia kolejowa powstała z inicjatywy do Towarzystwa Akcyjnego Kolei Lokalnej Kraków-Kocmyrzów. Obszar PK w całości zawiera założenie urbanistyczne nowego miasta Nowa Huta.

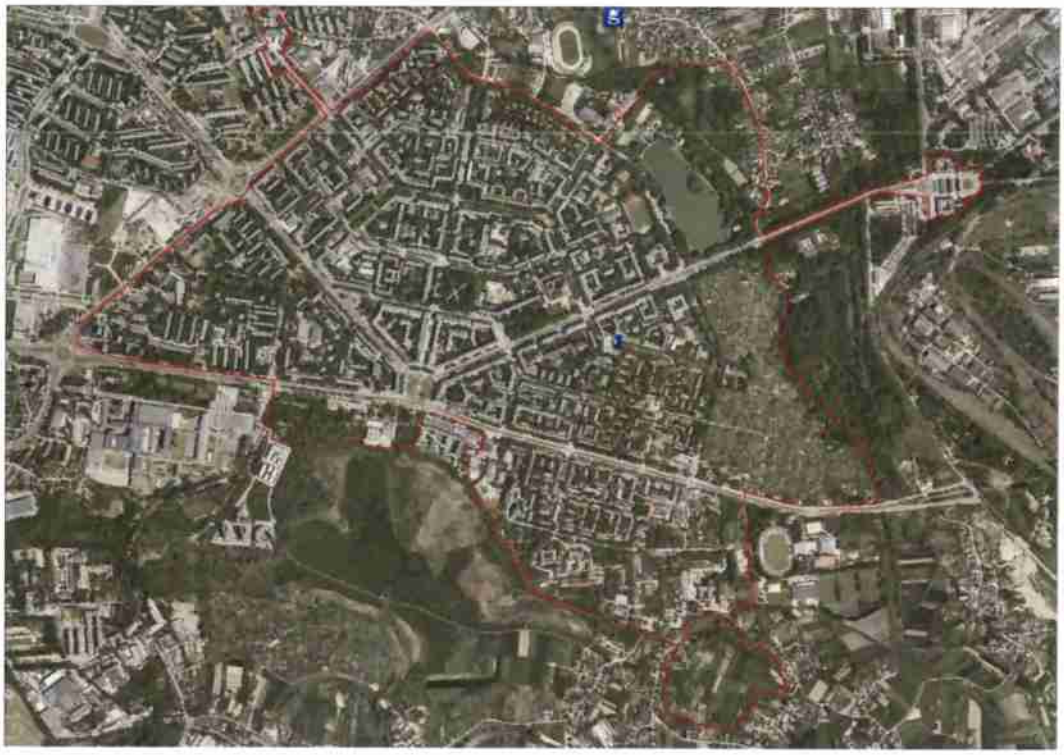

Pierwsza propozycja granic opracowania obejmowała także obszar ogródków działkowych nad Dłubnią oraz tzw. Błonia Mogilskie; wariant ten został okrojony w biurze Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który zalecił ustanowienie parku w zmodyfikowanych granicach.

Załącznik do umowy przekazany przez Urząd Miasta Krakowa- Granice PK

KOREKTA ZAŁOŻONEGO PRZEBIEGU GRANICY PK NH:

W założeniach przyjęto wariant zaproponowany przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie, różniący się od realizowanego przez zespół w części południowej. Propozycja WKZ nie obejmowała osiedla Centrum E oraz terenów parkowych pomiędzy Nowohuckim Centrum Kultury a ul. Piotra Tomickiego oraz między al. Jana Pawła II, a brzegiem skarpy nowohuckiej.

Łąki Nowohuckie i skarpa; teren częściowo zdegradowany przez budowę Centrum E, zagrożony potencjalnymi inwestycjami; fot. Krzysztof Sławomir Król

Po analizie i wielokrotnych wizytach w terenie członkowie zespołu uznali, że pozostawienie poza planem budynków Centrum E byłoby błędem, gdyż obszar ten bezpośrednio oddziałuje na odbiór zasadniczej części kompozycji urbanistycznej, jaką jest Plac Centralny. Stąd obawy, że niekorzystne zjawiska eliminowane z obszaru Parku Kulturowego (np. reklama wielkopowierzchniowa) mogłyby bez trudu pojawić się w bezpośrednim sąsiedztwie, ale w strefie o nieuregulowanych wymaganiach. Centrum E nie jest wprawdzie częścią wpisu obszarowego Nowej Huty, ale nie oznacza to by nie mogło – dla wspólnego dobra, zostać poddane pewnym rygorom estetycznym.

Park przy al. Jana Pawła II to cenny obszar zieleni zachowany na gruntach dawnej wsi Czyżyny. Pozostawiony poza ustaleniami Parku Kulturowego byłby poważnie zagrożony przez developerów zwłaszcza, że zabudowa podpełza w jego okolice od strony ul. Padniewskiego i Tomickiego. Ten teren powinien pozostać strefą rekreacji.

Dotychczasowa ochrona walorów kulturowych, przyrodniczych i kształtowania krajobrazu Nowej Huty

Rozwój i trwanie

Nowa Huta powstawała, jako inwestycja „na surowym korzeniu", ingerując w otwarty krajobraz rolniczy podkrakowskich wsi. Długo była traktowana, jako wizytówka nowoczesności, nie jako dziedzictwo kulturowe, zabytek wymagający ochrony. W latach PRL, w warunkach „gospodarki planowej", rolę ochronną pełniły plany zagospodarowania przestrzennego, regulaminy spółdzielcze oraz respektowanie koncepcji przestrzennych związanych z początkami inwestycji. Wraz z wahaniami koniunktury gospodarczej, trudnościami z wykonawstwem i pozyskiwaniem materiałów budowlanych oraz łatwością pozyskiwania nowych terenów pod inwestycje zapewniało to stabilność zrealizowanego układu urbanistycznego oraz trwanie zabudowy w kształtach i formach nadanych w czasie budowy. Wystarczająca funkcjonalność realizacji i ich standard wykonawczy nie generowały potrzeb modernizacyjnych. Wyłom w stabilnym ładzie przestrzennym wprowadzały jedynie inspirowane ideologicznie i niefrasobliwe kompozycyjnie „czyny społeczne" związane z dogęszczaniem nasadzeń, spontanicznym kreowaniem nowohuckiej zieleni (jednak w ramach kontynuacji istniejących stref zieleni).

Lata przełomu politycznego i gospodarczego nie sprzyjały zainteresowaniu Nową Hutą. Jako symbol mijającej epoki była trochę usuwana w cień, trochę traktowana jako kłopotliwy przeżytek, balast systemowy w wymiarze ekonomicznym i społecznym. „Staroć", ale w pejoratywnym znaczeniu słowa. O sposobie postrzegania, czy raczej ignorowania kompozycji architektonicznej Nowej Huty dobitnie świadczy lokalizacja i realizacja Osiedla na Skarpie. Jak piszą M. Fabiański i J. Purchla, w *Historii architektury Krakowa w zarysie* (2001 r.): „*Zaprojektowane przez Romualda Loeglera w 1985 r., a zrealizowane w latach 1987–1994, stanowi postmodernistyczną antytezę palcu Centralnego*" (s. 331).

Rejestr zabytków i ewidencja zabytków

Zmiany postrzegania Nowej Huty następowały stopniowo, na co wpływ miał zarówno rozwój badań historycznych i wzrost zainteresowania socrealizmem silny u schyłku XX w., jak i wzmożona aktywność miejscowych miłośników i społeczników, którzy dopominali się o szacunek dla swego dziedzictwa. Jednak zanim w kontekście zabytkowym dostrzeżono historyczne, urbanistyczne i architektoniczne wartości Nowej Huty, już w granicach obecnego parku kulturowego znajdowały się enklawy zainteresowania i odpowiedzialności konserwatorskiej. Podstawowa forma ochrony prawnej zabytków, jaką jest rejestr zabytków, ma genezę w prawodawstwie przedwojennym. Pierwsze decyzje o wpisie do rejestru zabytków w Polsce były wydawane w latach trzydziestych XX w. Owe decyzje zachowują ciągłość i ważność w obrocie prawnym do chwili obecnej. Wśród pierwszych decyzji o uznaniu za zabytek i ob-

jęciu ochroną konserwatorską wydanych dla województwa krakowskiego znalazły się wpisy do rejestru zabytków: Kościoła Świętego Bartłomieja w Mogiłle (ul. Klasztorna 4, numer rejestru A-13, decyzja z 7 marca 1930 r.; aktualny numer rejestru A-647/M) oraz zespołu klasztornego Cystersów w Mogile (ul. Klasztorna 4 numer rejestru A-20, decyzja z 7 marca 1930 r.; aktualny numer rejestru A-1277/M). Decyzja dla klasztoru była ponawiana 19 lutego 1975 r, oraz, co znamienne, poszerzana w 2014 r., postanowieniem o zmianie treści decyzji z dnia 4 listopada 2014 r., które miało objaśnić granice uznania za zabytek. Ponadto 5 listopada 2012 r. wpisano do rejestru, w oparciu o regulacje ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 2003 r., odrębną decyzją „Otoczenie klasztoru OO. Cystersów w Mogile, przy ul. Ptaszyckiego" (rejestr zabytków A-1314/M). Owe wyjaśnienia i poszerzenia zakresu wpisu do rejestru zabytków otoczenia Klasztoru w Mogile, są związane z ewolucją doktryny konserwatorskiej i potrzebą ochrony kontekstu krajobrazowego zabytku, w obliczu rosnącego w pierwszej dekadzie XXI w. naporu inwestycyjnego.

Po przedwojennych wpisach „mogilskich", które sankcjonowały przekonanie o wyjątkowej randze historycznej i artystycznej opactwa i drewnianego kościoła Świętego Bartłomieja, na kolejne uznania za zabytek w rejonie dzisiejszej Nowej Huty przyszło czekać długo. W latach 1983–1986 w Krzesławicach pojawił się drewniany kościół Znalezienia i Podwyższenia Krzyża Świętego. Świątynia ta, została przeniesiona z Jawornika koło Myślenic, do nowohuckich Krzesławic, jako zabytek rejestrowy, ujęty w rejestrze zabytków decyzją nr A-1025 z 25 lutego 1977 r. (A-247/M). Kościół zbudowany w latach 1633–1648 i opuszczony w 1983 r., po wzniesieniu nowej świątyni murowanej w Jaworniku, został usytuowany obok dworku Jana Matejki w Krzesławicach. Miał stanowić zaczątek planowanego w tym miejscu skansenu tradycyjnego, podkrakowskiego budownictwa drewnianego. Plany utworzenia skansenu nie doczekały się jednak realizacji. Obecnie, świątynia, jako kościół pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela i Matki Boskiej Szkaplerznej jest kościołem filialnym parafii Świetego Wincentego w Krakowie-Pleszowie. Dwór Jana Matejki w Krzesławicach, jako zachowany *in situ* obiekt, który miał być centralnym akcentem skansenu, w rejestrze zabytków znalazł się już w 30 czerwca 1961 r., ze względu na związek z osobą wybitnego malarza. Decyzję aktualizowano 21 marca 1983 r., uzupełniając uznanie za zabytek dla terenu parku dworskiego (rejestr zabytków A-330 i A-638). W latach osiemdziesiątych XX w. w rejestrze zabytków znalazł się jeszcze dom przy ul. Klasztornej 11 w Mogile (decyzja nr A-693 z 28 marca 1986 r.). W latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiąttych XX w. za zabytki uznawano sukcesywnie rezydencje, świątynie i forty w granicach dzielnicy Nowa Huta, ale poza zasięgiem obecnego Parku Kulturowego (min.: forty Grębałów, Krzesławice, zabytki Wadowa, Kościelnik, Ruszczy i Pleszowa). Można odnotować, iż znacząca akcja wpisywania do rejestru zabytków nowohuckich fortów miała miejsce w 2007 r., w związku z inicjatywami zagospodarowania i ochrony Twierdzy Kraków. W grupie wspomnianych nowohuckich rezydencji, zarazem w granicach opracowania znajduje się dworek – willa w otoczeniu parkowym przy ul. Klasztornej 2 /ul. Sieroszewskiego w Mogile uznany za zabytek 31 lipca 1996 r. (nr rejestru A-1034).

Zatem ostatnie dekady XX w., to okres uzupełniania ochrony konserwatorskiej dla zabytków doby historyzmu i początków XX w. Socrealizm i architektura nowoczesna pozostawały jeszcze poza orbitą zainteresowań konserwatorskich. Przełom nastąpił w 2004 r. Wówczas Wojewódzki Konserwator Zabytków w Krakowie wydał decyzję o uznaniu za zabytek układu

urbanistycznego dzielnicy Nowa Huta, (nr A-1132, decyzja znak OZKr-IV/AS/69/2004 z 30 grudnia 2004 r.) Za przedmiot ochrony uznany został układ urbanistyczny, rozumiany jako rozplanowanie ulic, placów, zieleńców, usytuowanie, bryły i gabaryty budowli, wystrój wnętrz architektoniczno-krajobrazowych oraz zieleń komponowaną. Wpis objął całość komponowanego obszaru „starej" Nowej Huty, z Centrum Administracyjnym Kombinatu włącznie. W uzasadnieniu wskazano, iż decyzja odnosi się do „układu urbanistycznego dzielnicy Nowa Huta w Krakowie, jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce". Znamienne, że wpis nie wywołał sprzeciwu społecznego, ani w miejscowej społeczności, ani wśród polityków, czy publicystów, jak miało to miejsce w przypadku innego symbolu epoki – wpisu do rejestru zabytków Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. Jest to wyraźny sygnał o dokonującym się już przewartościowaniu ocen i reinterpretacji historii Nowej Huty, postrzeganej coraz chętniej, jako rodzimy, oryginalny wkład w dorobek epoki.

Wpis układu urbanistycznego na dekadę stał się podstawą konserwatorskiej polityki ochronnej Nowej Huty, realizowanej w dużej mierze siłami zespołu Miejskiego Konserwatora Zabytków. Niestety, narzędzie prawne okazało się niewystraczające i nie uchroniło nowohuckich wnętrz sklepowych doby socrealizmu przed niemal zupełną zagładą. Pod wpływem niekontrolowanych przekształceń dokonywanych w sferze detalu i ruchomości, w tkance zabudowy centrum Nowej Huty do rejestru zabytków trafiły zespół zabudowy Pl. Centralnego im. R. Regana w Krakowie Nowej Hucie (decyzja z 27 kwietnia 2015, nr rej. A-1431/M) oraz budynek dawnego kina „Światowid", Nowa Huta, os. Centrum E1 (decyzja z 29 maja 2015 r., nr rej. A-1430/M). Można przypuszczać, że to wstępny etap pożądanej akcji obejmowania indywidualną ochroną konserwatorską „ikonicznych" realizacji architektonicznych zespołu.

W znacznie większym zakresie, niż rejestr zabytków rozwinęła się gminna ewidencja zabytków, która obejmuje niemal wszystkie budynki historyczne na terenie Parku Kulturowego. Nie jest to ustawowa forma ochrony zabytków, jednak przez obowiązek uwzględniania w planowaniu przestrzennym, *de facto* taką się staje. Gminna ewidencja zabytków opracowana i prowadzona przez Miejskiego Konserwatora Zabytków ma istotny walor informacyjno – edukacyjny, gdyż wskazuje na obiekty, które są faktycznymi i potencjalnymi przedmiotami zainteresowania konserwatorskiego. Obiekty ewidencyjne są też przedmiotem wskazań ochronnych w niniejszym planie ochrony dla Parku Kulturowego Nowa Huta.

Pomnik Historii i Lista światowego dziedzictwa UNESCO

Wzrost zrozumienia dla wartości urbanistycznych, historycznych i architektonicznych Nowej Huty oraz konsolidacja środowisk miejscowych regionalistów i radnych stała się inspiracją dla sformułowania wniosku o uznanie układu urbanistycznego Nowej Huty pomnikiem historii RP, czyli objęcie go kolejną, prestiżową formą ochrony przewidzianą w ustawie o ochronie zbytków i opiece nad zabytkami z 2003 r. Dokumentację wnioskową opracował zespół Miejskiego Konserwatora Zabytków w 2010. W 2011 rozpoczął się proces oceny wniosku, który trwa do chwili obecnej. Granice i obszar obiektu zgłaszanego do uznania za Pomnik Historii zdefiniowano następująco: Obszar jest wyznaczony granicami przebiegającymi: aleją Jana Pawła II od placu Centralnego do Ronda Czyżyńskiego (z wyłączeniem układu drogowego ronda Czyżyńskiego), od ronda Czyżyńskiego ulicą Bieńczycką do skrzyżowania z ulicą Bulwarową, ulicą Bulwarową do al. Solidarności i dalej do alei Jana Pawła II, ulicą Klasztor-

ną do ulicy Odmętowej, a następnie południową i zachodnią granicą działki 246/56 obr. 47 jedn. ewid. Nowa Huta (teren szpitala im. Stefana Żeromskiego) do ulicy Sieroszewskiego, następnie do zachodniego krańca ulicy Sieroszewskiego, dalej południowymi granicami działek 27/5, 27/4, 20/21 obr. 48 jedn. ewid. Nowa Huta oraz zachodnią granicą działek nr 15 i 6 obr. 48 jedn ewid. Nowa Huta do al. Jana Pawła II. W granicach wniosku uwzględniono też oś widokowo-komunikacyjną alei Solidarności do Centrum Administracyjnego zakładów metalurgicznych Arcelor Mittal Poland (wcześniej Huta im. T. Sendzimira, dawniej im. Lenina), z dwoma budynkami administracyjnymi (usytuowanymi na działkach ewidencyjnych nr 1/113 i 1/574 obr. 20 jedn. ewid. Nowa Huta) oraz placem oznaczonym numerem ewidencyjnym 32 włącznie, jako elementami zamykającymi kompozycję. Granice wnioskowanego pomnika historii są zatem tożsame z granicami wpisu do rejestru zabytków układu urbanistycznego Nowej Huty, tym samym podkreślają rangę wskazanego terenu.

Ten sam teren został uwzględniony we wniosku sporządzonym przez Miejskiego Konserwatora Zabytków w 2014 r. o uwzględnienie Nowej Huty na „Polskiej oficjalnej liście informacyjnej zawierającej dobra, które potencjalnie mogą być nominowane do wpisu na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO", czyli wstępnej liście oczekujących na wpis. Jednak wpisanie Nowej Huty na listę kandydatów do wpisu na Listę UNESCO, mimo znaczącego poparcia dla tej idei, ze strony świata nauki, uzależniono od rozstrzygnięcia procedury uznania za pomnik historii i tym samym odroczono.

Ochrona planistyczna[12]

Układ urbanistyczny Nowej Huty jest objęty ochroną w Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju przestrzennego Miasta Krakowa z 2003. Dla całości tego terenu została wyznaczona strefa ochrony wartości kulturowych, w podziale na dwie kategorie: dominacji i rewaloryzacji. Strefa ta została wyznaczona w celu zachowania wyjątkowych walorów kulturowych i historycznych istniejącego układu urbanistycznego, posiadającego znaczące wartości dla kształtowania tożsamości miejsca w skali miejskiej i lokalnej. Kategorie sformułowano w zależności od stanu zachowania zasobów zawartych w tej strefie i wynikającego stąd zróżnicowanego zakresu koniecznych działań oraz sposobu ich realizacji. Strefa dominacji: obejmuje zdecydowanie większą część historycznego układu urbanistycznego. Znajdują się tam zespoły i obiekty kulturowe o najwyższych i wysokich wartościach, zachowane w układzie i substancji, gdzie głównymi działaniami jest ekspozycja i ochrona zasobów. Wśród kierunków działań przeważa konserwacja i remonty. Obejmuje zespoły i obiekty kulturowe o najwyższych i wysokich wartościach, o przewadze budowli zachowanych w układzie i substancji, gdzie głównymi działaniami jest ochrona, rehabilitacja a także wzbogacenie funkcjonalne i estetyczne przestrzeni publicznych oraz dalsze uzupełnianie struktury. Wśród wskazanych kierunków działań należy wymienić konserwacje, remonty i odtworzenie części obiektów a także możliwość nowych kreacji architektonicznych z zachowaniem i uzupełnieniem układu urbanistycznego, przy utrzymaniu równowagi i spójności zabytkowych i współczesnych elementów.

Druga kategoria – rewaloryzacji dotyczy zachodniego kwartału Nowej Huty zawartego pomiędzy al. Jana Pawła II, al. Gen. W. Andersa i ul. Bieńczycką. Obejmuje zespoły i obiekty

[12] Opracowano w oparciu o materiały Miejskiego Konserwatora Zabytków w Krakowie

kulturowe o najwyższych i wysokich wartościach, o przewadze zachowanych w układzie i substancji, gdzie głównymi działaniami jest ochrona, rehabilitacja a także wzbogacenie funkcjonalne i estetyczne przestrzeni publicznych oraz dalsze uzupełnianie struktury. Wśród kierunków działań należy wymienić konserwacje, remonty i odtworzenie części obiektów a także możliwość nowych kreacji architektonicznych z zachowaniem i uzupełnieniem układu urbanistycznego, przy utrzymaniu równowagi i spójności zabytkowych i współczesnych elementów. Ten tok myślenia został również utrzymany w aktualnej Zmianie Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju przestrzennego Miasta Krakowa z 2013 r.

W świetle ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ustawową, autonomiczną formą ochrony konserwatorskiej jest ustanowienie strefy ochronnej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Prawie cały teren objęty Parkiem Kulturowym Nowa Huta jest objęty miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Większość obszaru obejmuje plan dla obszaru „Centrum Nowej Huty", który obowiązuje od 31 grudnia 2013 r., plan „Mogiła II " na terenie którego znajduje się Szpital im. S. Żeromskiego oraz plan „Łąki Nowohuckie"

Jednoznacznie zdefiniowanym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru „Centrum Nowej Huty" jest ochrona historycznego układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków, wraz ze wszystkimi elementami kształtującymi urbanistykę miasta. Szczególny nacisk położony został na ochronę rozplanowania ulic, placów, zieleńców oraz usytuowanie, bryły i gabaryty budowli, wystrój wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, zieleń komponowaną. Znalazły się też w planie regulacje dotyczące nośników informacji wizualnej (reklamy, szyldy itd.), czy małej architektury, szczególnie w odniesieniu do punktów handlowych. Już w sformułowaniu wstępnym widoczny jest nadrzędny cel planu – ochrona dziedzictwa kulturowego Nowej Huty. Południowa część układu urbanistycznego Nowej Huty, ze szpitalem im. S. Żeromskiego, objęta jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Mogiła II", w którym, dla obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków albo gminnej ewidencji zabytków ustalono szczegółowe zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w trym krajobrazów kulturowych i dóbr kultury współczesnej.

Co istotne, większość terenów otaczających Nową Hutę również objęta jest miejscowymi planami, które obowiązują, bądź są na etapie procedowania. Plany te mają charakter ochronny – utrzymują *status quo* terenów zielonych (w tym ogródków działkowych zlokalizowanych po wschodniej stronie Nowej Huty). Plany wprowadzają też ochronę zachowanych układów ruralistycznych dawnych wsi i regulują wysokość nowej, uzupełniającej zabudowy, dostosowując ją do otaczającego krajobrazu kulturowego. Na uwagę zasługuje fakt, że na terenach tych nie planuje się zasadniczo dużych inwestycji mieszkaniowych, przemysłowych, czy komercyjnych. Dzięki takim działaniom planistycznym układ urbanistyczny Nowej Huty otrzymuje pośrednio strefę buforową, która chroni jego sylwetę w krajobrazie Krakowa.

Działania konserwatorskie

Z inicjatywy Gminy Kraków, pod nadzorem Miejskiego Konserwatora Zabytków podejmuje się kolejne inicjatywy związane z ochroną substancji zabudowy układu urbanistycznego No-

wej Huty ujętego w rejestrze zabytków. Ze względu na prekursorski charakter działań są one powiązane z szerokim rozpoznaniem badawczym i sukcesywnie modyfikowane w kontekście postępu badań i możliwości realizacyjnych. Podstawą do formułowania programów prac i strategii konserwatorskich są opracowania pozostające w gestii Miejskiego Konserwatora Zabytków:

- W. Komorowski, E. Grochowska, *Nowa Huta. Studium urbanistyczno-konserwatorskie. Uwagi o przekształceniach urbanistycznych i architektonicznych*, maszynopis, Kraków 1992.
- W. Komorowski, *Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie*, maszynopis, Kraków 1996.
- W. Komorowski, *Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949-1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie*, maszynopis, Kraków 2001.
- W. Komorowski, *Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty*, maszynopis, Kraków 2004.

Od 2004 r. jest prowadzony konsekwentny proces odnowy elewacji obiektów architektonicznych według zatwierdzonego, kompleksowego programu, zleconego i nadzorowanego w fazie realizacji przez Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków Urzędu Miasta Krakowa. Prace są finansowane przez właścicieli obiektów. Miejski Konserwator Zabytków opiniuje i nadzoruje adaptacje i przekształcenia obiektów architektonicznych w obrębie obszaru objętego ochroną. Podsumowanie pierwszego etapu działań oraz prognozy odnośnie kolejnych wyzwań zawarto w 2008 r. w Lokalnym Programie Rewitalizacji „starej" Nowej Huty, opracowanym na zlecenie Gminy Kraków.

Przy odnawianiu elewacji, budynków powraca się do stanu pierwotnej kompozycji kolorystycznej osiedli oraz poszczególnych budynków, na podstawie przeprowadzonych prób kolorystycznych. Termomodernizacje są dopuszczane wyłącznie w przypadku, gdy budynek nie posiada dekoracji architektonicznej lub wystrój elewacji jest bardzo skromny. W przypadku występowania szlachetnych tynków, np. na cokołach lub portalach, elementy te są wyłączane w procesu ocieplenia. W przypadku niektórych dekoracji, np. prostych gzymsów lub opasek okiennych, są one odtwarzane w nowej substancji. Na warstwach ocieplenia stosuje się kolor jak najbardziej zbliżony do pierwotnego, celem zachowania kolorystyki osiedli. W partiach budynków, na których występują szlachetne wyprawy tynkarskie, dąży się przede wszystkim do ich odczyszczenia, co jednak nie zawsze przynosi pozytywne rezultaty, gdyż silnie zabrudzone partie związane z wierzchnią warstwą tynku tworzą plamy. Stolarka okienna, czy bramna oraz ślusarka lokali użytkowych stanowi integralną część wystroju elewacji i współdecyduje o wartościach zarówno obiektu jak i pierzei ulicznych w obrębie zabytkowego układu urbanistycznego. Pewne zniekształcenia w tym zasobie, zwłaszcza drzwi, dokonały się w momencie łatwej dostępności na rynku ślusarki aluminiowej i obramień z PCV w latach dziewięćdziesiątych XX w. Obecnie elementy te także podlegają ochronie, zarówno pod względem materiału, formy, jak i kolorystyki. Powyższy zakres działań ma charakter systemowego podejścia konserwatorskiego do zabudowy, której wartość zabytkowa do niedawna nie była dostrzegana i rozumiana.

Grafika Waleriana Borowczyka, *Młody murarz w niedzielę*, pochodząca z teki „Nowa Huta", wydanej w 1953; archiwum Domu Aukcyjnego NAUTILUS w Krakowie

Geneza odrębności społeczności lokalnej

Nowa Huta, w przeciwieństwie do wielu obszarów chronionych, jest miejscem żywym. Ze swoimi problemami, frustracjami i oczekiwaniami. Tym, co znacząco odróżnia ją od innych miast jest fakt, że wśród mieszkańców jest wielu spośród tych, którzy własną pracą wznieśli to miasto, poprowadzili ulice, zasadzili drzewa. Ich miasto, które znają najlepiej, kochają po swojemu i są niechętni wszystkim „obcym", próbującym wprowadzać zmiany bez uzgodnienia z „junakami". A oni cały czas domagają się szacunku dla swego wysiłku, wrogo patrząc na krytykę „czasu minionego", bo dla nich to były dobre czasy młodości. Związana z kombinatem metalurgicznym rzesza budowniczych i pracowników, w dużej mierze młodzieży, stanowiła i do dzisiaj w części stanowi ogromny potencjał społeczny. U początków budowy Nowej Huty rzesza ta, w znacznym odsetku niewykształcona, była podatna na indoktrynację, szczególnie nasiloną przed rokiem 1956. Pochodzący z ubogich regionów Polski, a doświadczający awansu cywilizacyjnego młodzi robotnicy i niższy personel techniczny, nierzadko stawali się manipulowanymi orędownikami opresyjnego systemu. I nie była to zwykła wędrówka ze wsi do miast. Tysiące ludzi szukało swego miejsca na ziemi. Tyle samo chciało się wyrwać z przeludnionych wiosek. Wielu chciało się ukryć przed ludową władzą, a nie było wtedy lepszego miejsca na zniknięcie w tłumie niż wielka budowa socjalizmu. Nowa Huta jest specyficznym mitem w powojennej historii Polski, łączącym wątki związane z awansem cywilizacyjnym rzeszy jej budowniczych i mieszkańców, niechęcią stawianego wobec niej w opozycji Krakowa, romantyzmem powojennej odbudowy, arbitralnie forsowaną industrializacją, kulturowym wymieszaniem jej ludności, odmiennymi stylami życia i aspiracjami, dojrzewaniem do życia miejskiego, stereotypem miejsca niebezpiecznego, ale i fascynującego, które przez dziesiątki lat było obarczone znamieniem swoistej czarnej legendy[13].

Jacek Wódz, socjolog z Uniwersytetu Śląskiego, rozpoczął badania nad Nową Hutą najwcześniej. „To był pomysł polityczny, ale został tak zrealizowany, że wyciągnięci z biedy ludzie poczuli się docenieni. Już po kilku latach od wbicia pierwszej łopaty sprowadzano ludzi do miasta dobrze zorganizowanego – opisuje Wódz[14]. Wtedy już standardem była ciepła woda,

[13] Goban-Klas T.: *Młodzi robotnicy Nowej Huty jako odbiorcy i współtwórcy kultury*. Wrocław 1971.
[14] Wódz J.: *Przeobrażenia społeczne wsi Pleszów włączonej do Nowej Huty 1949–1969 (studium z socjologii)*. Wrocław 1971.

łazienka, centralne, gaz i zsyp na śmieci. Rodzice ledwie kreślili litery, ale dzieci mogły wybierać między kółkami baletowymi i teatralnymi a klubami sportowymi. Zaczęły chodzić do kin i teatrów" [15].

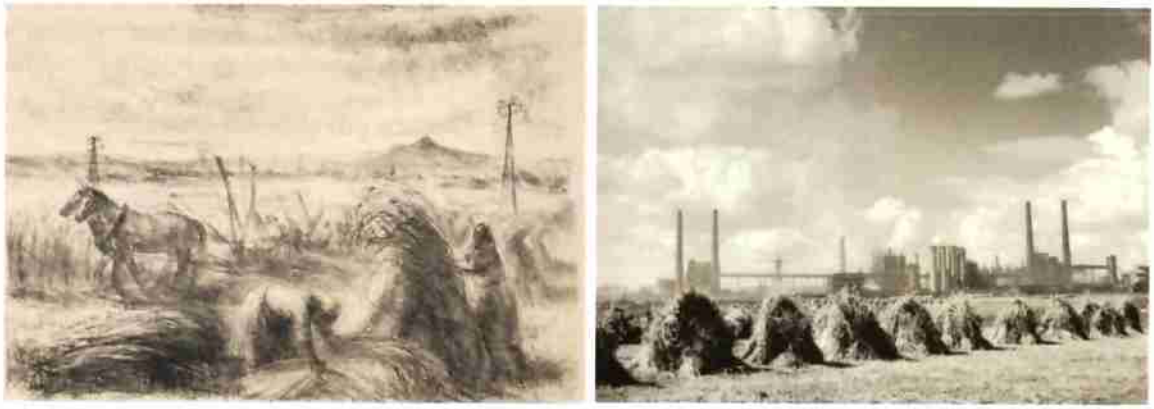

Grafika Olgi Peczenko, *Ostatnie żniwa*, pochodząca z teki „Nowa Huta", wydanej w 1953; archiwum Domu Aukcyjnego NAUTILUS w Krakowie // Żniwa pod kombinatem, MHK_350_XIf

Niestety, odbyło się to kosztem mieszkańców podkrakowskich wsi, którym ziemię odebrano płacąc symboliczne odszkodowania lub stosując dekret z 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych. Realizowano również rozporządzenie Rady Ministrów z 3 marca 1950 w sprawie ustalenia norm szacunkowych nieruchomości nabywanych w celu realizacji narodowych planów gospodarczych, a także uchwałę Wojewódzkiej Rady Narodowej (WRN) w Krakowie, z 25 kwietnia 1951, o przeprowadzaniu wywłaszczeń[16]. Pod budowę huty i dzielnicy mieszkaniowej wywłaszczono ponad 11 tys. ha ziemi chłopskiej i zakonnej. Ponad 4 tys. gospodarzy bez odszkodowania utraciło swoje grunty m.in. w Pleszowie, Mogile i Bieńczycach. Władza nie była do tego przygotowana legislacyjnie, a ziemię stracili nie – jak głosiła ówczesna propaganda – obszarnicy, lecz właściciele małych i średnich gospodarstw[17].

Młody człowiek, lata sześćdziesiąte. Autor: Henryk Hermanowicz, własność: MHK // Widok z budowy zachodniej pierzei placu Centralnego, 20 marca 1954 r., fot. Miastoprojekt-Kraków – Wojciech Łoziński, ze zbiorów Arkadiusza Sitarskiego // Wypoczynek nad Zalewem, lata sześćdziesiąte. Autor: Henryk Hermanowicz, własność: MHK //

[15] http://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/spoleczenstwo/296552,1,60-lat-nowej-huty.read

[16] Orzeczenia o wywłaszczeniu nieruchomości wydane przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie nr L: A.A.I/4/145/50 z dnia 21.04.1951 r., w którym orzeczono o wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa na cele Budowy Kombinatu Nowej Huty i budowę Miasta Nowa Huta.

[17] J. Krzysztonek, *Prymusowe wywłaszczenia w dobie budowy Nowej Huty*, „Horyzonty Polityki", 2013 nr 4/6, s. 141-151.

Większość mieszkańców Nowej Huty, przywiązana do wartości tradycyjnych, narodowych, a zwłaszcza religijnych, przyjęła postawę bierną, przeradzającą się jednak w chwilach przełomów w czynny opór przeciw władzy. Jesienią 1956 zaczęły spontanicznie powstawać rady robotnicze, odrzucające arbitralne decyzje partii, choć akceptujące jej dominującą rolę. Na czele wielu przedsiębiorstw stanęli nowi, wybrani przez robotników dyrektorzy. Objawem autentycznego buntu były wydarzenia końca lat pięćdziesiątych, kiedy po wstępnej akceptacji pierwszego w Nowej Hucie, wznoszonego od podstaw kościoła władze zaczęły utrudniać jego budowę. Kiedy 27 maja 1960 r. podjęto próbę usunięcia ustawionego w miejscu przyszłej świątyni krzyża, mieszkańcy dzielnicy wystąpili przeciw temu. Wielotysięczny tłum opanował na krótko centrum Nowej Huty, wypierając siły milicyjne. Do stłumienia rozruchów użyto ponad 1000 milicjantów (w kilku przypadkach otworzyli do manifestantów ogień z broni palnej). Kilkaset osób odniosło rany. Zatrzymano ok. 500 uczestników zajść.

Projekt kościoła i jego miejsce w przestrzeni dzielnicy

Zdjęcia operacyjne SB, skonfiskowane ulotki, ludzie do identyfikacji w śledztwie (zbiory IPN)

Wydarzenia te zyskały duży rozgłos w kraju i za granicą. Masowe, organizowane przez władze liczne imprezy polityczne, w tym przymusowe manifestacje pierwszomajowe, zacierały

prawdziwy obraz społeczeństwa Nowej Huty, dość zresztą biernego pod względem politycznym. Temperaturę sporów podgrzewały kwestie ekonomiczne i rozmaite braki w zaopatrzeniu, choć z perspektywy „starego Krakowa" w całym okresie PRL Huta pozostawała oazą sklepowego dobrobytu.

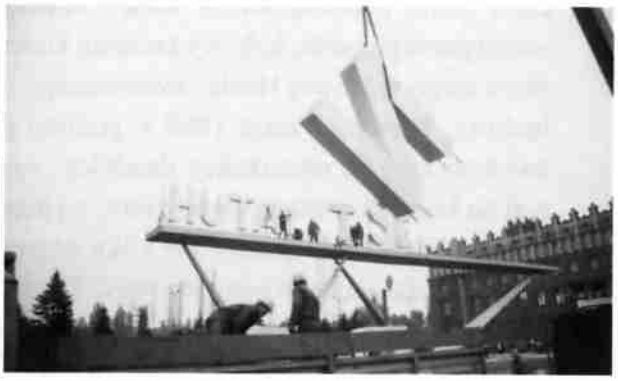

Brama i nazwa huty zmieniały się tak, jak zmieniały się czasy

Odrodzenie narodowego etosu, zainicjowane m.in. wizytą papieża Jana Pawła II w klasztorze mogilskim w czerwcu 1979 r., znalazło wyraz w spontanicznym i powszechnym przystępowaniu do „Solidarności" niespełna półtora roku później. Dekada lat osiemdziesiątych zaznaczyła się masowym uczestnictwem pracowników kombinatu metalurgicznego w publicznych protestach (zamieszki na ulicach, brutalnie tłumione, zaznaczone m.in. śmiercią Bogdana Włosika 13 października 1982 r.) i strajkach, z których przeprowadzony w kwietniu i maju 1988 r. przyczynił się bezpośrednio do zmian politycznych w roku następnym. Spektakularnym zakończeniem minionej epoki stało się usunięcie pomnika Lenina (10 grudnia 1989 r.) z placu w Alei Róż, stanowiącego przez lata centralny punkt partyjnych uroczystości.

Goodbye Lenin – pomnik płonie, 6 grudnia 1989 r., fot. Andrzej Stawiarski, wł. IPN o. w Krakowie, IPN 204// Demontaż pomnika, 10 grudnia 1989 r., fot. Andrzej Stawiarski, wł. IPN o. w Krakowie, IPN 208.

Współcześnie mieszkańcy dzielnicy żywo interesują się problemami swojej małej ojczyzny[18]. Zaplecze społecznych konsultacji stanowią liczne stowarzyszenia i fundacje. Forum dla Nowej Huty, Fundacja Teatru Ludowego. Ważnymi punktami koncentracji miłośników Nowej Huty stały się domy kultury i placówki muzealne. Działa Stowarzyszenie Przyjaciół Nowej Huty, Stowarzyszenie Moja Nowa Huta i inne. Dbają o wydarzenia kulturalne, przeciwdziałają społecznym patologiom, wyrównują szanse edukacyjne itd. Coraz szersza – i z racji struktury wiekowej obszaru coraz ważniejsza, jest oferta kierowana do seniorów. Sprawnie funkcjonują organizacje kościelne i charytatywne. Także władze miasta zaczynają dostrzegać problemy dzielnicy, wykładać środki na infrastrukturę, debatować nad przyszłością.

Aleja Róż, archiwum MKZ

Jednym z pomysłów ma być tzw. Nowa Huta Przyszłości (perspektywa realizacyjna obejmuje lata 2014-2030) - 550 hektarów, 694 tys. m.kw. powierzchni użytkowej i koszt 2 mld zł (w 85 proc. z Funduszy Europejskich, w 15 proc. z budżetu miasta), 30 tys. miejsc pracy w Nowej Hucie, a w sumie około 100 tys. miejsc pracy dla Krakowa[19]. To imponująca wizja. Jest jednak ważną rzeczą, aby przy okazji nie ucierpiała zabytkowa część dzielnicy (łączna powierzchnia najstarszych osiedli to zaledwie 74,5 hektara), na którą nikt nie ma zamiaru wykładać porównywalnych pieniędzy. Futurologiczna perspektywa nie może przysłaniać brak pomysłu na rzeczywistość starzejących się architektonicznej, infrastrukturalnie i ludzko, nowohuckich osiedli. Park Kulturowy Nowa Huta jest szansą na skuteczniejszą ochronę lokalnego krajobrazu, istotnych zespołów architektonicznych przed zalewem tandety i bylejakości. Jego szczegółowe zapisy muszą przełożyć się w widoczny sposób na jakość życia mieszkańców.

[18] Golonka-Czajkowska M.: *Nowe miasto nowych ludzi. Mitologie nowohuckie*. Kraków 2013.

[19] Na terenach poprzemysłowych i gruntach osiedli podmiejskich Nowej Huty powstać miałyby centra spełniające cztery określone funkcje niezbędne w harmonijnym, całościowym rozwoju tego obszaru i terenów wokół. Po pierwsze - centrum logistyczne, oparte na istniejących połączeniach i bazie kolejowej, ale także o niedaleką S-7 (ciągle „w budowie"), które zajęłoby 228,5 ha i kosztowało 401,3 mln zł. Po drugie - park naukowo-technologiczny Branice w oparciu o krakowskie uczelnie, niemal 700 tys. m.kw. powierzchni. Po trzecie - Błonia 2.0. – teren do organizacji imprez masowych (zastępczo zachronione przez konserwatora zabytków Błonia Krakowskie. Po czwarte – rekreacja, więc Przylasek Rusiecki ze źródłami termalnymi, pełniący funkcje rekreacyjną. I niska zabudowa mieszkaniowa w dzisiejszych osiedlach podmiejskich Nowej Huty. Baza komunikacyjną dla obszaru byłaby S-7 i metro, docierające do skrzyżowania ul. Igołomskiej z S-7.

Partycypacja społeczna, jako element systemu ochrony dziedzictwa

Partycypacja społeczna, jako istotny element systemów zarządzania i ochrony dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego, zyskuje coraz większą uwagę badaczy i praktyków.[20] Cennych wzorów dostarczają przykłady brytyjskie, oraz rola partycypacji w systemie ochrony i zarządzania miejscami światowego dziedzictwa kulturowego i naturalnego UNESCO, gdzie kwestia ta podnoszona jest, jako kluczowa[21]. Uwzględniając stan badań, a także aspiracje Nowej Huty do wpisu na listę światowego dziedzictwa, należy przewidywać mechanizmy partycypacji i optymalizować zarządzanie oraz ochronę miejsca przez pozyskiwanie jak najszerszego zrozumienia i współdziałania społecznego.

Zarządzanie partycypacyjne jawi się jako nowoczesna alternatywa dla administracyjnego systemu ochrony, jednak wciąż brak jest ram prawnych i sprawdzonych mechanizmów dla pełnej realizacji postulatów takiego działania. W ramach opracowania planu ochrony dla Parku Kulturowego Nowej Huty dokonano wstępnego rozpoznania potencjalnych interesariuszy procesu ochrony i zarządzania. Konsultacje społeczne oraz proces publicznego prezentowania i wdrażania planu, są jedną z dróg dążenia do poszerzania udziału reprezentacji interesariuszy w procesach kształtowania Parku Kulturowego i realizacji celów jego utworzenia. Za K. Pawłowską korzyści, jakie niesie partycypacja społeczna można sprowadzić do stwierdzenia, że zwiększa szanse na:

1) skorzystanie z praktycznej wiedzy interesariuszy,
2) skorzystanie z inspiracji i pomysłów interesariuszy,
3) skuteczne wyjaśnienie wszystkim partnerom zamierzeń zarządzającego,
4) zidentyfikowanie sprzecznych interesów i przeciwdziałanie konfliktom przed ich zaostrzeniem,
5) pozyskanie sojuszników w grze z przeciwnikami,
6) poznanie reakcji interesariuszy na proponowane przez zarządzającego rozwiązania,
7) wypracowanie, lepszych, dojrzalszych rozwiązań we współpracy z interesariuszami,
8) pozyskanie akceptacji dla rozwiązań zarządzającego poprzez przekonanie o współautorstwie rozwiązań,
9) pozyskanie partnerów w realizacji zamierzeń,
10) edukację interesariuszy nieprofesjonalnych,
11) zdobycie zaufania między zarządzającym a interesariuszami potrzebnego w tym i następnych przedsięwzięciach.

Jednak partycypacja społeczna włączona w proces zarządzania może przynieść rzeczywiste korzyści, pod warunkiem, iż wprowadzona będzie w proces zarządzania we właściwy sposób i we właściwym czasie. Taka partycypacja powinna składać się z następujących faz:

1) Identyfikacja interesariuszy
2) Informowanie interesariuszy

---

[20] Prawelska-Skrzypek G. (red), *Partycypacja obywatelska w życiu społeczności lokalnej. Stan, bariery, rekomendacje*. Międzynarodowe Centrum Rozwoju Demokracji, Kraków 1996; Pawłowska K., Swaryczewska M., *Ochrona dziedzictwa kulturowego . Zarządzanie i partycypacja społeczna*, Kraków 2002; Jakubowska U., Skarżyńska K., red., *Doświadczanie zmiany*, Warszawa 2005; Pawłowska K., *Przeciwdziałanie konfliktom wokół ochrony i kształtowania krajobrazu*, Kraków 2008; Pawłowska K., *Interesariusze w procesach zarządzania obiektami wpisanymi na Listę Światowego Dziedzictwa natury i kultury UNESCO /w:/ Wybrane zagadnienia zarządzania dobrami UNESCO w Polsce*, red. B. Szmygin, Warszawa 2015, s. 9 - 36

[21] A. Fortuna Marek, A. Siwek, B. Szmygin, *Zarządzanie miejscami światowego dziedzictwa UNESCO w Szkocji - wybrane aspekty w świetle opracowania modelu planu zarządzania.*, Ochrona Zabytków, 2/2015 (2 (266) LXVIII).

3) Badanie potrzeb interesariuszy
4) Prezentacja i wyjaśnienie projektu interesariuszom
5) Negocjacje kwestii spornych
6) Ewentualne uczestnictwo interesariuszy w realizacji projektu.

W pierwszym etapie opracowywania Planu ochrony podjęto próbę identyfikacji interesariuszy dla Parku Kulturowego Nowej Huty. Załączona tabela opracowana przez K. Pawłowską[22] ukazuje modelową zależność kolejnych etapów realizacji projektu i udziału interesariuszy.

Następstwo etapów przedsięwzięcia i faz partycypacji	
Etapy przedsięwzięcia	Fazy partycypacji
I. Programowanie	1. Informowanie interesariuszy
	2. Badanie opinii i potrzeb
II. Projektowanie	
	3. Prezentacje i wyjaśniania projektu
	4. Dyskusja nad projektem
	5. Negocjacje kwestii spornych
IIa. Wprowadzenie zmian w projekcie	3a. Powtórna prezentacja
	4a. Powtórna dyskusja
	5a. Powtórne negocjacje
III. Podejmowanie decyzji	
IV. Realizacja	6. Możliwość uczestnictwa w realizacji

Interesariusze

Według definicji przytaczanej przez K. Pawłowską[23] Interesariusze to osoby (także grupy, instytucje, organizacje), które są w taki sposób związane ze daną sprawą, że decyzje w tej sprawie podjęte mają istotny wpływ na ich życie (potrzeby, interesy). W związku z tym interesariusze mają prawo do wyrażania opinii, a także współuczestniczenia w podejmowaniu decyzji w tej sprawie, na demokratycznej zasadzie „nic o nas bez nas".

Wyróżniamy interesariuszy prawnych, czyli:

- władze podejmujące decyzje w danej sprawie,
- profesjonaliści i eksperci przygotowujący projekty rozwiązań,
- właściciele i gospodarze obiektów, odpowiedzialni za ich stan,
- sąsiedzi obiektu, którzy z mocy prawa mają zagwarantowany udział w danej sprawie,
- inwestorzy finansujący związane ze sprawą działania.

oraz interesariuszy społecznych, którymi są m.in.:

- mieszkańcy,
- użytkownicy,
- odwiedzający,
- społeczności lokalne,
- miłośnicy,
- organizacje pozarządowe, itp.

[22] Pawłowska K., Interesariusze w procesach zarządzania obiektami wpisanymi na Listę Światowego Dziedzictwa natury i kultury UNESCO /w:/ Wybrane zagadnienia zarządzania dobrami UNESCO w Polsce, red. B. Szmygin, Warszawa 2015, s. 21.
[23] Ibidem, s. 10 – 11.

W przypadku Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego w roli interesariuszy prawnych pojawią się:

- reprezentanci samorządów szczebla wojewódzkiego, powiatowego i gminnego oraz radni dzielnicy,
- reprezentanci administracji samorządowej – Urzędu Miasta Krakowa,
- reprezentanci administracji państwowej – Urząd Wojewódzki wraz z wyspecjalizowanymi agendami,
- reprezentanci wspólnot mieszkaniowych oraz właściciele nieruchomości,
- podmioty działalności gospodarczej w granicach Parku, w tym touroperatorzy stymulujący ruch turystyczny,
- reprezentanci instytucji kultury, których misja obejmuje działania na rzecz dziedzictwa kulturowego Nowej Huty.

Ze względu na ochronny charakter inicjatywy szczególna rola przypada

- samorządowym agendom ochrony zabytków,
- wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków,
- służbom ochrony środowiska,
- ekspertom i zespołowi autorskiemu planów i projektów dokumentów prawnych oraz strategicznych.

Liczną i zawsze trudną do precyzyjnego zdefiniowania grupę interesariuszy społecznych reprezentować będą:

- mieszkańcy obszaru parku kulturowego;
- osoby pracujące w granicach parku kulturowego;
- reprezentanci środowisk zawodowych związanych z powstawaniem i funkcjonowaniem Nowej Huty w tym architekci i urbaniści oraz dawni i obecni pracownicy Kombinatu Metalurgicznego, budowniczowie Nowej Huty;
- politycy dawni i współcześni, związani z kolejnymi odsłonami historii Nowej Huty
- duchowieństwo nowohuckich parafii i opactwa cystersów w Mogile;
- reprezentanci środowisk miłośników historii i tradycji Nowej Huty oraz amatorzy ze specjalistycznych grup zainteresowań, takich jak eksploratorzy fortyfikacji, czy miłośnicy zabytków techniki;
- literaci, dziennikarze i intelektualiści zainteresowani „legendą Huty";
- specjaliści z zakresu ochrony dziedzictwa nie zaangażowani bezpośrednio w realizację projektu parku kulturowego;
- ekolodzy;
- odwiedzający – turyści z kraju i z zagranicy.

Wstępna identyfikacja grup interesariuszy służy ukierunkowaniu działań związanych z przeprowadzeniem publicznych konsultacji i prezentacji parku kulturowego i planu jego ochrony. W trakcie podejmowanych działań grupy interesariuszy będą doprecyzowywane, a ich lista może zostać poszerzona.

Analiza zasobu krajobrazowego w ujęciu Zespołów Wnętrz ARK

Stan badań

Kompletne przedstawienie stanu badań nad dziejami i zabytkami Nowej Huty, to poważne zadanie naukowe. Bibliografia tematu rozrasta się lawinowo, a Nowa Huta staje się inspiracją do badań z wielu dziedzin nauki, od humanistyki, przez nauki społeczne i ekonomiczne, po nauki przyrodnicze (stan środowiska poindustrialnego). Wielość wątków badawczych skomentował J. Purchla już w 1998, w krótkim studium *Nowa Huta, jako problem badawczy*.[24] Powstają specjalizowane bibliografie tematyczne, takie jak: „Projekt Literacka Nowa Huta", opracowany przez T. Szczerbińską i P. Knapik,[25] Bibliografia Regionalna Nowej Huty opracowywana przez Nowohucką Bibliotekę Publiczną w Krakowie[26], czy baza artykułów prasowych w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Krakowie. W niniejszym opracowaniu odnoszono się do wielu rozpraw syntetycznych oraz do studiów analitycznych i monografii zarówno z zakresu historii, jak i historii sztuki, urbanistyki i architektury. Konkretne odwołania znajdują się w przypisach, a dopełnieniem informacji jest wykaz literatury przedmiotu, w końcowej partii opracowania. W tym miejscu odnotowujemy jedynie kierunki zainteresowań badawczych oraz istotne etapy rozwoju badań nad fenomenem społeczno-kulturowym zwanym Nowa Huta oraz nad nowohuckim dziedzictwem kulturowym.

Początkowo Nową Hutę budowano, nie badano. Co nie znaczy, że proces ów nie był przedmiotem refleksji i komentarza. Powstanie Nowej Huty, jako sztandarowej inwestycji władzy ludowej wiązało się z bogatą oprawą propagandową. Pojawiały się liczne artykuły prasowe i publikacje ilustrujące postęp i sukcesy budowniczych. Przykładem mogą być publikacje typu: T. Gołaszewski, *Kronika Nowej Huty*, Kraków 1955, czy T. Czubała, *Nowa Huta – przewodnik, informator*, Komitet Organizacyjny Obchodu X-lecia Nowej Huty, Kraków 1959. W duchu apologetycznym i ideowym zarazem komentowano Nową Hutę przez cały okres PRL. Dobrym przykładem tego typu opracowań jest wydawnictwo *Nowa Huta. Pierwsze socjalistyczne miasto w Polsce*, oprac. J. Skarbowski, Kraków 1971. Swoistym podsumowaniem refleksji historycznej u schyłku PRL odnośnie wartości artystycznych i urbanistycznych Nowej Huty są słowa Andrzeja K. Olszewskiego, w syntezie *Dzieje sztuki polskiej 1890–1980*, wydanej w 1988 r. Autor stwierdzał: *Wyrazem nowego stylu jako oprawy przemian społecznych, które niosła z sobą wielka industrializacja 6-letniego planu gospodarczego, było miasto Nowa Huta pod Krakowem, którego budowę rozpoczęto w 1949. Autorzy koncepcji – Tadeusz Ptaszycki, Bolesław Skrzybalski, Tadeusz Rembiesa, Stanisław Juchnowicz – nawiązali do barokowej tradycji centralnego placu, do którego biegły zabudowane obrzeżnie arterie. Główny budynek administracyjny miasta (Maria i Janusz Ingardenowie) wieńczy neorenesansowa attyka, neorenesansowy też miał być nie zrealizowany ratusz projektu Tadeusza*

[24] J. Purchla, *Nowa Huta, jako problem badawczy*, [w:] Narodziny Nowej Huty. Materiały sesji naukowej odbytej 25 kwietnia 1998 roku pod red. J.M. Małeckiego, „Rola Krakowa w Dziejach Narodu" 18, Kraków 1999.

[25] http://witryna.biblioteka.krakow.pl/wp-content/uploads/2013/02/Literacka-Nowa-Huta.pdf (dostęp: 2016 r.).

[26] http://witryna.biblioteka.krakow.pl/?page_id=446 (dostęp: 2016 r.).

Janowskiego. Z tradycji klasycyzmu i renesansu korzystano przy budowie nowohuckich osiedli mieszkaniowych, teatru itp.[27]

Okres przemian politycznych w Polsce u schyłku XX w. sprzyjał przewartościowaniom historii, otwieraniu nowych pól badawczych i nowych spojrzeń wstecz. Rewizja poglądów nie ominęła Nowej Huty. W syntetycznej *Historii architektury Krakowa w zarysie* wydanej w 2001 r. M. Fabiański i J. Purchla tak komentowali urbanistyczny rozwój miasta lat 1950–2000: *Ostateczne ubezwłasnowolnienie Krakowa, jakie nastąpiło na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych, oznaczało również całkowite uzależnienie od systemu opartego na wulgarnym centralizmie i anachronicznym już wówczas modelu stalinowskiej industrializacji. O rozwoju miasta decydować miały polityka i arbitralnie podejmowane decyzje gospodarcze, a nie naturalne procesy ekonomiczne. Symbolem tej arbitralności oraz zrównania urbanizacji z industrializacją stała się Nowa Huta. [...] Wypracowany w latach trzydziestych w Związku Radzieckim model miasta industrialnego, rozwinięty w epoce powojennej odbudowy, zaciążył niewątpliwie na koncepcji Nowej Huty, jako pierwszej w PRL-u próbie zbudowania miasta idealnego – utopii w wymiarze społecznym. Trzeba przy tym dodać, iż tylko taki rodzaj absolutyzmu i politycznej dyktatury, jakim był komunizm, nie uwzględniający rachunku ekonomicznego, mógł zagwarantować konsekwentną realizację społecznego i urbanistycznego eksperymentu*[28]. Wiek XXI przyniósł kolejne refleksje i zmiany rozumienia problemu. Z jednej strony socrealizm stał się już uprawnionym, modnym tematem badawczym[29], z drugiej rosnąca perspektywa czasu pozwalała dostrzec inne wymiary zjawiska. Zmianę postaw dobrze ilustrują słowa Z. Beiersdorfa i W. Komorowskiego dotyczące dziedzictwa Nowej Huty, którzy wskazali miasto Gary w USA (stan Indiana 1906), jako pierwowzór miasta przyfabrycznego sprzężonego z kombinatem metalurgicznym, które stało się inspiracją dla radzieckiego Magnitogorska (1930–31) i innych miast Bloku Wschodniego. Autorzy Ci o Nowej Hucie napisali min.: *Architektura Nowej Huty w o wiele większym stopniu niż w innych nowych miastach dawnego bloku wschodniego uwzględnia tradycję narodową i doświadczenia zachodnioeuropejskiego budownictwa historycznego*[30]. W 2011 w Nowej Hucie odbyła się część międzynarodowej konferencji „Urbanistyka socrealizmu jako przedmiot ochrony konserwatorskiej", zorganizowanej z inicjatywy i przez Polski Komitet Narodowy ICOMOS oraz miasta Kraków i Warszawę. Tematem konferencji była urbanistyka socrealizmu postrzegana jako przedmiot ochrony konserwatorskiej. Podczas krakowskiego dnia konferencji, oprócz wystąpień merytorycznych, miała miejsce prezentacja starej części Nowej Huty, jako potencjalnego kandydata do wpisu na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO.[31] Celem konferencji, poza promocją Nowej Huty na międzynarodowym forum, było stworzeniem metod ochrony konserwatorskiej zabudowy socrealistycznej. Efektem była publikacja pt. *Uczyć się od Moskwy? Architektura i urbanistyka socrealizmu. Dialog o zabytkach*. Warszawa – Berlin 2011.

[27] A. K. Olszewski, *Dzieje sztuki polskiej 1890 – 1980*, Warszawa 1988, s. 87.

[28] M. Fabiański, J. Purchla, Historia architektury Krakowa w zarysie, Kraków 2001, s. 96–97.

[29] Badania nad socrealizmem w architekturze mają znacznie głębszą tradycję: por. K. Stefański, *Architektura Polska 1945–1956*, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki", 1982. T. 27, z. 1–2.

[30] Beiersdorf Z., Komorowski W., „Nowa Huta lat pięćdziesiątych. Dziedzictwo - zagrożenia i perspektywy"[w:] *Zabytki drugiej połowy dwudziestego wieku - waloryzacja ochrona konserwatorska*. ICOMOS Polska, ICOMOS Deutschland. Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków. Warszawa-Berlin 2010. s. 17-28.

[31] O kandydaturze por. min.: B. Szmygin, *Polska, a Światowe Dziedzictwo UNESCO – dokonania i perspektywy*, Ochrona Zabytków nr 1/2014 (1(264)LXVII, s. 213–224.

Z dzisiejszej perspektywy można stwierdzić, że mimo burzliwego rozwoju literatury tematu, Nowa Huta wciąż pozostaje atrakcyjnym i obiecującym przedmiotem badań. Liczne opracowania syntetyczne powalają podsumować sektorowe stany badań i podejmować dalsze poszukiwania. Wśród istotnych pozycji umożliwiających wgląd w literaturę tematu i prezentujących podsumowanie cząstkowych badań można wymienić: z zakresu **urbanistyki** opracowanie J. Salwińskiego *Powstanie i rozwój Nowej Huty w drugiej połowie XX w.* (w:) *Kraków. Nowe studia nad rozwojem miasta*. Kraków 2007.; z zakresu **architektury** Z. Beiersdorf, *Wartości kulturowe Nowej Huty*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*, (Kraków 1997), W. Komorowski, *Urbanistyka i architektura Nowej Huty 1949-1959*, „Rocznik Krakowski", t. 71, Kraków 2005, S. Juchnowicz, *Nowa Huta, przeszłość i wizja. Z doświadczeń warsztatu projektowego*, „Zeszyty Krzysztoforskie", t. 2, Kraków 2005, M. Włodarczyk, *Architektura lat 60-tych w Krakowie*, Kraków 2006, *Nowa przestrzeń. Modernizm w Nowej Hucie*, aut. M. Smaga, M. Włodarczyk, K. Łuczak-Surówka, T. Binek, P. Jagło, P. Nitecki, Kraków 2012 oraz M. łodarczyk, *Architektura Nowej Huty lat 1949-1980*, Kraków 2013; specyfiki **wnętrz i wystroju** *Nowohucki design. Historia wnętrz i ich twórcy w latach 1949–1959*, L. Sibila, M. Miezian, Kraków 2007; architektura zespołu **cysterskiego w Mogile** i kościoła Świętego Bartłomieja w Mogile na tle stanu badań została omówiona w syntezie *Architektura gotycka w Polsce*, red. Teresy Mroczko, Warszawa 1995 oraz cenne informacje zawiera Katalog wystawy *Mogiła: zapomniane dziedzictwo Nowej Huty*, Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Kraków 2012; z zakresu rozwoju **przemysłowego** *Kryptonim „Gigant". Dzieje nowohuckiego kombinatu w latach 1949–1958*, red. M. Niezabitowski, Kraków 2008; z zakresu **muzealizacji** Nowej Huty *Nowa Huta, przeszłość i wizja - studium muzeum rozproszonego*, red. J. Salwiński i L.J. Sibila, Kraków 2008; w kontekście **militarnym** M. Mikulski, J. Środulska Wielgus, K. Wielgus, *Obronność Krakowa XIX i XX wieku jako element rozwoju miasta* (w:) *Kraków. Nowe studia nad rozwojem miasta*, Kraków 2007 oraz odnośnie zimnowojennych schronów atomowych: https://www.facebook.com/podziemnanowahuta/; w kontekście **archeologicznym** seria wydawnicza „Materiały Archeologiczne Nowej Huty" wydawana przez Oddział Muzeum Archeologicznego w Nowej Hucie od 1968 r. oraz J. Górski, *Archeolodzy w Nowej Hucie (sześćdziesięciolecie Oddziału Muzeum Archeologicznego w Krakowie)*, Materiały Archeologiczne Nowej Huty, tom XXV, 2010; w kontekście **historycznym** A. Chwalba, *Dzieje Krakowa*, (rozdział: *Nowa Huta: narodziny miasta, kombinatu i mitu*), t. 6. *Kraków w latach 1945-1989*, Kraków 2004; *Encyklopedia Nowej Huty*, red. R. Dzieszyński i J. L. Franczyk, Kraków 2006; w kontekście **społeczno-politycznym** *Nowa Huta – miasto walki i pracy*, red. R. Terlecki, M. Lasota i J. Szarek, Kraków 2002 oraz W. Paduchowski, *Nowa Huta nieznana i tajna. Obraz miasta w materiałach Urzędu bezpieczeństwa Publicznego i Milicji Obywatelskiej (1949–1956)*, Kraków 2014; odnośnie **ochrony zabytków** J. Janczykowski, Ochrona konserwatorska Nowej Huty w Krakowie, /w:/ *Rejestr zabytków czy lista dóbr kultury współczesnej*, Warszawa 2006, A. Siwek, *Między zabytkiem, a dobrem kultury współczesnej*, Kurier Konserwatorski Nr 10, R.2011. Niezastąpionymi lekturami wprowadzającymi w specyfikę historii i osobiste losy mieszkańców są publikacje oparte o indywidualne **wspomnienia**: M. Twaróg, *Alfabet nowohuckiego przedmieścia*, Biblioteka Magistratu Nowohuckiego, Kraków 2012, *Nowa Huta - najmłodsza siostra Krakowa*, red. Adam Gryczyński, Nowohuckie Centrum Kultury, Kraków 2007. Oryginalnością spojrzenia, skłonnością do polemiki z mitami, a zarazem umiejętnym kreowaniem legendy wywiedzionej z rozpoznania

faktograficznego wyróżniają się bogate treściowo opracowania M. Mieziana, wśród których charakter przeglądowy noszą *Nie od razu Nową Hutę zbudowano. Dzieje Regionu Kraków-Wschód od 5. tysiąclecia p.n.e. do 1947*, Kraków 2002 oraz *Nowa Huta. Socjalistyczna w formie, fascynująca w treści*, Kraków 2004. Dla kwestii konserwatorskich istotne są też niepublikowane opracowania i studia przechowywane w Archiwum Miejskiego Konserwatora Zabytków w Krakowie, m.in.:

- W. Komorowski, E. Grochowska, *Nowa Huta. Studium urbanistyczno-konserwatorskie. Uwagi o przekształceniach urbanistycznych i architektonicznych*, maszynopis, Kraków 1992;
- W. Komorowski, Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie, maszynopis, Kraków 1996;
- W. Komorowski, *Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949-1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie*, maszynopis, Kraków 2001;
- W. Komorowski, *Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty*, maszynopis, Kraków 2004.

Przedstawione informacje nawet w części nie wyczerpują bogactwa tematów związanych z rozpoznawaniem rozmaitych aspektów dziedzictwa kulturowego Nowej Huty, jednak dają wyobrażenie o rozległości obszarów obserwacji i narastaniu literatury przedmiotu. Są również wskazówką umożliwiającą dalsze poszukiwania historyczne i pogłębianie wiedzy o złożonym i wielowątkowym w warstwach interpretacji fenomenie historycznym, jakim jawi się Nowa Huta.

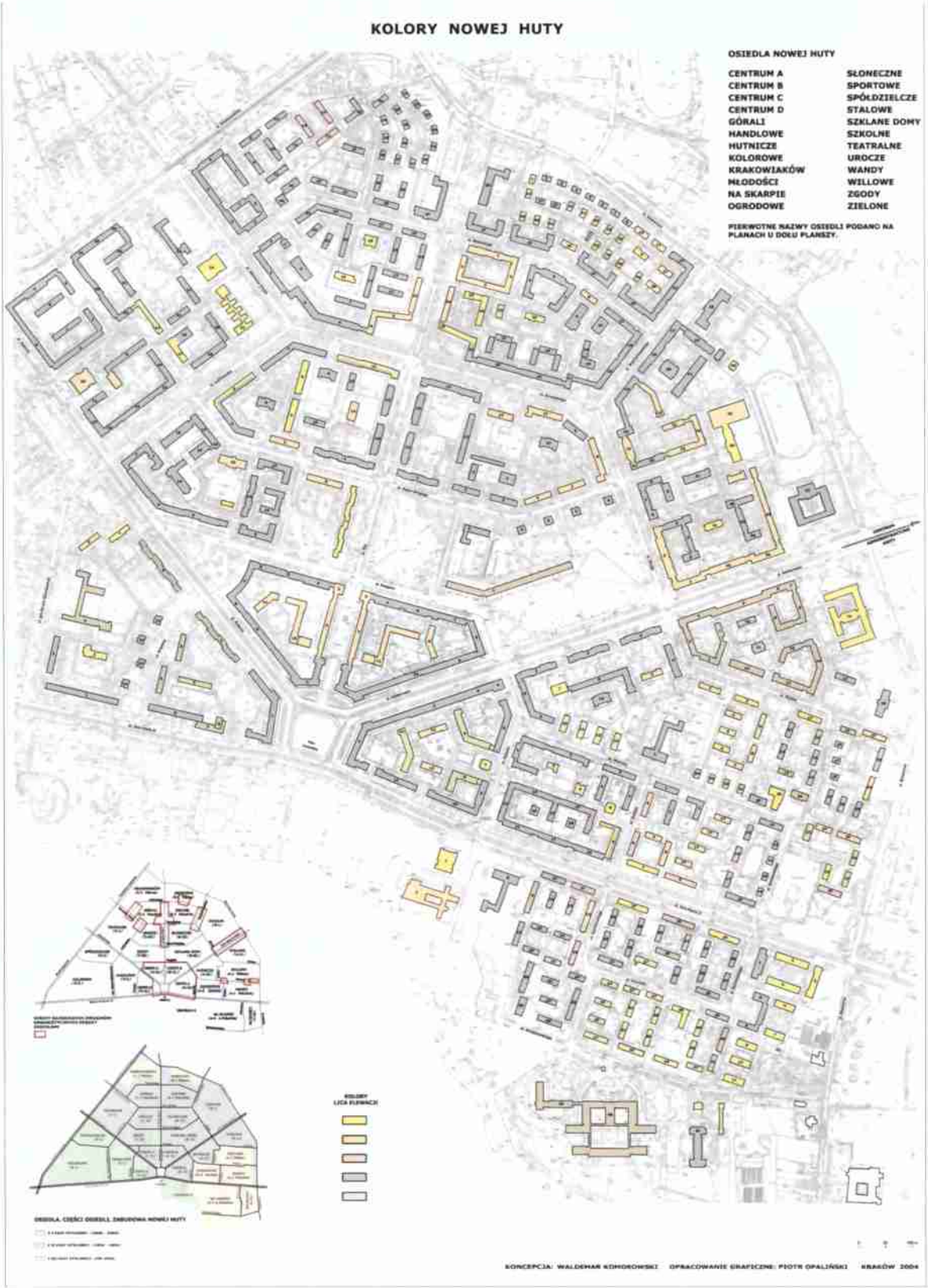

Plansza analityczna z opracowania W. Komorowski, *Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty*, Kraków 2004

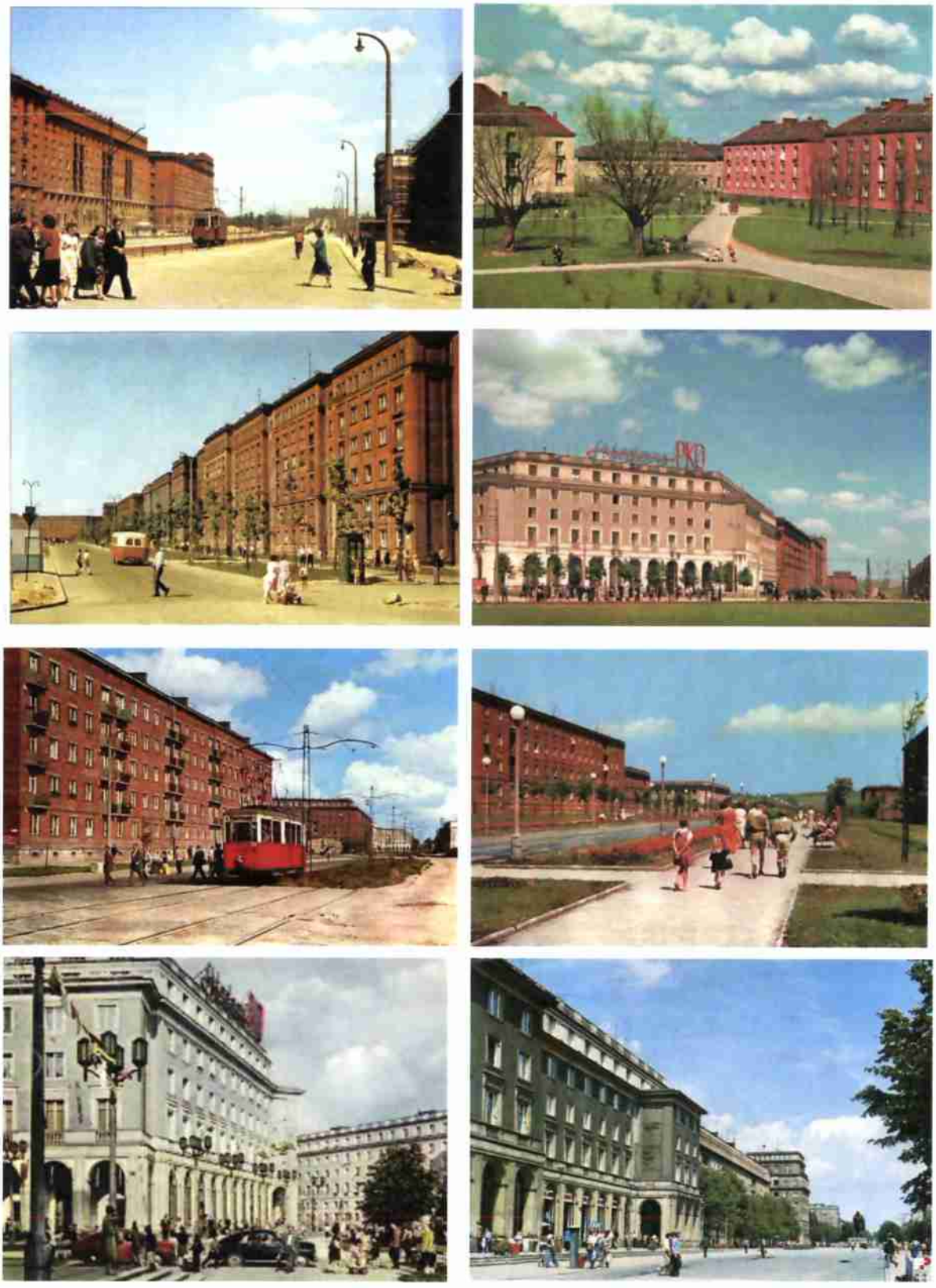

Kolorystyka elewacji na dawnych pocztówka; zbiory prywatne

Tradycja miejsca i jej zapis w krajobrazie

Już pierwsze spojrzenie na mapę pozwala domyślać się długiej historii. Na terenach zajmowanych dziś Nową Hutę tradycja osadnicza sięga okresu neolitu, co potwierdziły badania archeologiczne przeprowadzane przy okazji budowy kombinatu oraz osiedli mieszkaniowych[32]. Podkreślić też trzeba, że badania archeologiczne prowadzono na tym obszarze od dawna. Np. w 1934 r. prowadzono eksplorację cmentarzyska kultury łużyckiej w Mogile[33]. Pozostałości dawnych osad odnaleziono m.in. w okolicach pl. Centralnego. Ślady bogatej historii do dziś można odnaleźć w nowohuckim krajobrazie, a ich nazwy zachowano w nazwach osiedli. Osiedle Wandy powstało nieopodal jednej z najcenniejszych pamiątek przedhistorycznych na terenie Krakowa – kopca Wandy (VI-VII w. n.e.). Kopiec-kurhan jest łączona z jedną z najstarszych legend krakowskich – o mężnej i pięknej córce Kraka, pochowanej, jak głoszą podania, w miejscu, gdzie do dziś stoi kopiec. Mit bohaterskiej Wandy inspirował poetów i pisarzy, a słynny Jan Matejko, mieszkaniec Krzesławic położonych u stóp kopca, zaprojektował upamiętniający księżniczkę pomnik ustawiony na jego szczycie w 1890 r.

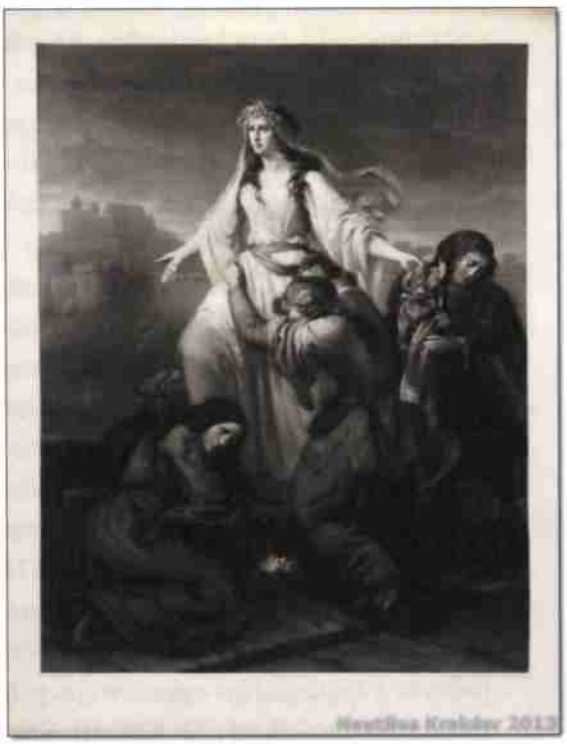

Wanda, Litografia Maksymiliana Piotrowskiego, graficzna replika obrazu wystawionego w1858 w TPSP, który przyniósł artyście rozgłos; archiwum Domu Aukcyjnego NAUTILUS w Krakowie.

Obszar Parku Kulturowego Nowa Huta to grunty czterech wsi o średniowiecznej metryce: Mogiły, Czyżyn, Bieńczyc i Krzesławic[34]. Osią łączącą dawne wsie była rzeka Dłubnia. Z uwagi na szybki nurt zwano ją kiedyś Gorącą Wodą albo Glanówką, zakładano na niej liczne młyny. W Bieńczycach rozdzielała się na dwie odnogi, by zejść się znów w Krzesławicach i kolejny raz podzielić na trzy ramiona. Wszystkie one były wykorzystywane gospodarczo. W Kończycach, Raciborowicach, Bieńczycach, Krzesławicach i Mogile pracowały młyny, przerabiane potem na parowe, oraz papiernie. Papiernie w Polsce zaczęły powstawać w drugiej połowie XV w., najwcześniej na Pomorzu. Najsilniejszy ośrodek powstał jednak w Krakowie, istniało tam bowiem wiele drukarni, potrzebujących stałych dostaw papieru. Pierwszy młyn papierniczy został założony w Prądniku k. Krakowa na rzeczce Prądnik przez M. Kocha. Kolejne powstały w Mogile (pocz. XVI w.), na Białym Prądniku (1531) i w Balicach (1535). Śladem dawnej działalności gospodarczej związanej z rzeką jest osobliwe ukształtowanie terenu i miejsca, takie jak Suche Stawy w Mogile, gdzie wystawiono potem stadion Hutnika czy zagłębienie w krzesławickim parku przy dworku Matejki. Dłubnia

[32] Nowa Huta to jedno wielkie stanowisko archeologiczne - od lat publikowana jest seria *Skarby Nowohuckiego oddziału Muzeum Archeologicznego* (obecnie w *Głosie - tygodniku nowohuckim*), ponadto wiele archiwaliów rozproszonych jest w internecie.

[33] Zdjęcia z NAC, sygn. 1-N-1034-1 i następne.

[34] Zob. więcej w rozdziale „Nawarstwienia układu".

służyła także do pojenia bydła. W głębszych jej miejscach pławiono konie - stąd ich popularna nazwa: „końskie dołki".

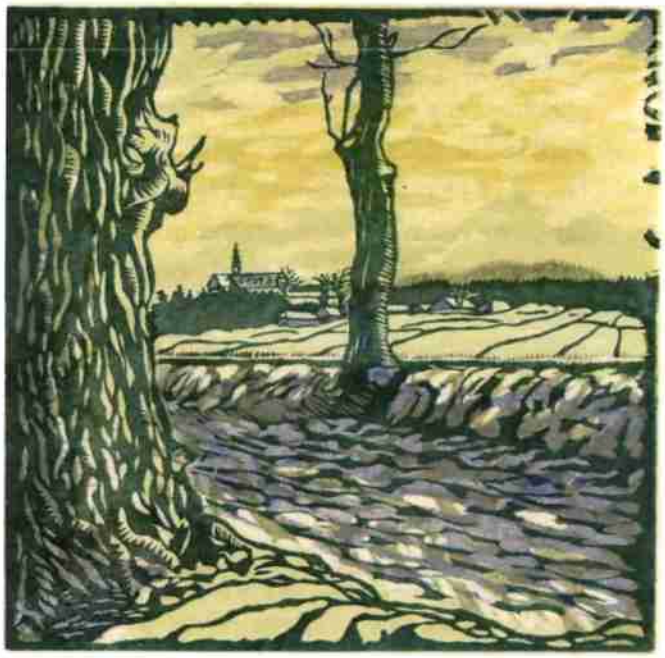

Mogiła pod Krakowem, Drzeworyt Władysława Bieleckiego, 1923; archiwum Domu Aukcyjnego NAUTILUS w Krakowie

Analiza map historycznych pokazuje nam względną niezmienność obszaru. Żyzne lessy uprawiano rolniczo, a zabudowa wsi jeszcze nie miała tendencji do niekontrolowanego rozszerzania się w dowolnym kierunku. Mapa Perthée'sa z doby Sejmu Czteroletniego (1787 r.) nie budzi zaufania co do nazw, ale precyzyjnie oddaje układ przestrzenny. Wyraźnie widoczny jest trakt mogilski (sandomierski) prowadzący z Wesołej przez Dąbie, Beszcz i Łęg do Mogiły. Drogą niższej kategorii było połączenie Kraków-Czyżyny-Krzesławice, zaś drogę z Mogiły do Bieńczyc zaznaczono jako dukt o marginalnym znaczeniu. Na mapie widać wyraźnie stacje pocztowe, rogatki celne czy przydrożne krzyże. Hermann Karol de Perthées (1740-1815) wywodził się z rodziny francuskich hugenotów. Od 1764 r. razem z Franciszkiem Florianem Czakim (Csaky Kerestszegh) i Janem Bakałowiczem należał do grona królewskich kartografów Stanisława Augusta. W 1766 r. został porucznikiem artylerii koronnej, a dwa lata później otrzymał nobilitację. Pod koniec 1783 r. mianowano go pułkownikiem wojska koronnego. W 1781 r. rozpoczęto prace nad przygotowaniem map województw Rzeczypospolitej, które miały złożyć się na *Atlas Polski*, stanowiący nie tylko główne dzieło Perthéesa, ale przede wszystkim uwieńczenie dążeń króla do zreformowania kartografii polskiej. Pierwsza z serii map, sporządzanych w skali około 1:222 500, mapa województwa mazowieckiego została wykonana w 1783 r. Perthées nie tylko jest autorem fundamentalnych dzieł kartografii polskiej drugiej połowy XVIII w., ale także sporządzał mapy wielkoskalowe. Pomimo, że nie brał on udziału w wytyczaniu granic po I rozbiorze Rzeczypospolitej, to był jednym z kartografów opracowujących mapy delimitacyjne i demarkacyjne. Sekcja tzw. mapy kwatermistrzowskiej (22_Kol_III_Sek_VIII) z doby Królestwa Polskiego podaje nam wprawdzie odmienne brzmienie nazw, przebieg głównych dróg i nurt Dłubni (odmienny od dzisiejszego), ale nic więcej. Jej zaletą jest jednak rzeczywiste – w przeciwieństwie do mapy Perthéesa –pokazanie korytarzy transportowych. Wyraźnie widzimy układ drożny, który miał przetrwać do 1949 r., a miejscami (Czyżyny-Bieńczyce oraz Czyżyny-Mogiła) zachowany jest do dzisiaj. Obszary rolne, wolne od zabudowy czy przysiółków. Komplet map pod tytułem *Topograficzna Karta Królestwa Polskiego* wydano w Petersburgu w 1843 r. (data 1839 r. wskazana jako data publikacji to w rzeczywistości data zakończenia pomiarów terenowych). Do 1857 r. mapę traktowano jako materiał tajny[35]. Budowa Twierdzy Kraków sprawiła, że na interesującym nas obszarze pojawiły się elementy systemu obronnego.

[35] *Kartografia Królestwa Polskiego 1815-1915*. Warszawa, PAN, 2000.

Plan Wielkiego Krakowa z 1912 r. nie miał wizji szczególniejszego rozwoju w kierunku wschodnim. Rakowice i Dąbie miały być obszarami granicznymi ze względu na instalacje wojskowo-przemysłowe. Plan sobie, życie sobie więc jeszcze w 1939 r. nie zapadły decyzje o poszerzeniu miasta. Granica nie wyszła wiele za linię Prądnika (Białuchy), a Czyżyńskie lotnisko znalazło się daleko za rogatkami. W latach trzydziestych monopol tytoniowy wybrał podkrakowskie Czyżyny na miejsce swej nowoczesnej fabryki. Zaplecze producenckie w rejonie Proszowice-Kazimierza, połączone z krakowskim rynkiem zbytu dawały nadzieję na rychły zwrot inwestycji[36]. Inwestycję, podobnie jak wspominaną wcześniej kolej bez trudu odnajdziemy na mapie opracowanej przez Wojskowy Instytut Geograficzny w Warszawie. Pojawiają się na niej, w obszarze PK Nowa Huta także inne elementy, np. sady przy ul. Bieńczyckiej, czy nasadzenia drzew wzdłuż dróg.

Zbudowany przez Niemców słup oznaczający granice Krakowa przetrwał na granicy Czyżyn (na wysokości os. Handlowego) do lat 60. MHK-4037-N-1

Znaczącą zmianę dostrzegamy na planie z 1944 roku, który uwzględnił zarządzenie rządu GG o rozszerzeniu granic Krakowa. Plan, w wielu punktach (np. lokalizacji sadów przy ul. Bieńczyckiej) zbieżny z mapą WIG-owską pokazuje przebieg linii kolejowych do Kocmyrzowa i zakładów tytoniowych, lokalizację wojskowego obozu barakowego (zachodnia część dzisiejszego os. Kolorowego) pojedyncze domy na granicy Czyżyn. Ta wioska i jej granica stały się z woli niemieckich urzędników wschodnia granicą Krakowa, czyli granica miasta starego i nowopowstającego przebiegała gdzieś w okolicach późniejszego Placu Centralnego[37]. Długo po wojnie stał tam ceglany słup, z którego usunięto herb miasta w niemieckiej redakcji i napis Krakau. Zabudowa Nowej Huty nie wkraczała początkowo w granice Czyżyn (Krakowa), być może ze względu na realizowaną koncepcję odrębnego miasta. Dopiero kiedy ten zamysł porzucono, rozpoczęto realizację osiedli klina D. Mapa Krakowa z 1947 r. ignoruje niemieckie rozwiązanie, choć formalnie nikt się z niego nie wycofał.

[36] R. Kotewicz, *Z dziejów przemysłu Krakowa w latach 1918-1939*. Kraków 1981; R. Marcinek

[37] Opracowany i wydany przez Niemców wielkoformatowy plan obrazuje nowe, po przyłączeniach w 1941, granice Krakowa. Kraków, mimo toczącej się wojny, jest rozbudowywany, jako stolica niemieckiego Nebenland ("kraju peryferyjnego"), oficjalnie General Gouvernement. Miało to być wzorcowe miasto niemieckie na wschodzie, bowiem Niemcy uważali je za "Urdeutsche Stadt Krakau" - prastare miasto niemieckie.
Zob. http://www.lvivcenter.org/pl/umd/map/?ci_mapid=285&c=49.841677,24.053246&z=15.

Plakaty propagandowe z lat 50.; zbiory prywatne

Nowa Huta miała być wzorem dla całego kraju. Wzniesione z niczego socjalistyczne miasto, miało z jednej strony majoryzować konserwatywny Kraków, z drugiej wzmocnić polski przemysł ciężki, z trzeciej dać szansę „awansu społecznego" tym wszystkim, którym zbrzydła już praca na roli lub w małomiasteczkowych warsztatach. W hotelach robotniczych, brygadach „Służby Polsce", w gęstym błocie wielkiej budowy wykuwać się miało nowe pokolenie przodowników pracy, partyjnych aktywistów, świeckich racjonalistów, szczerych przyjaciół Związku Sowieckiego. Doniesienia z Nowej Huty znajdowały się na czołówkach gazet, w serwisach kronik filmowych. Odnotowywano skrupulatnie każdy nowy blok, wielki piec, sklep i przedszkole. Pod względem zaangażowanych środków z kasy państwa Nowa Huta zajmowała drugie miejsce po Warszawie. I rzeczywiście w ciągu 10 lat powstało na polach wsi Mogiła, Krzesławice i Bieńczyce nowoczesne miasto. Ostatni już chyba przykład tak dużego, jednorodnego, zespołu urbanistycznego, w układzie nawiązującym i do miasta-ogrodu i do miasta-twierdzy. Solidne budownictwo i standardy metrażu niemal przedwojenne. Nowa Huta miała być wcieleniem industrialnej utopii. Dopiero potem nadeszły ograniczenia, oszczędności, a celem nadrzędnym stało się pomieszczenie wciąż rosnącej armii pracowników kombinatu i ich rodzin. Władza robotnicza zaczęła budować zagęszczone blokowiska dla proletariatu, ludzi zmuszono do życia w ciasnych klitkach o ciemnych kuchniach. Mimo to dziennikarze entuzjastycznie pisali: *A wszędzie gdzie spojrzysz, człowiek, uśmiechnięty człowiek epoki socjalizmu*. Widzieli to, co chcieli zobaczyć. O ile władzom udało się wznieść mury, o tyle trudniej im poszło z kształtowaniem dusz i charakterów mieszkańców.

Oni zbudowali miasto – przodownicy pracy; charakterystyczne są stroje, m.in. kurtki mundurowe amerykańska i brytyjska oraz marynarka uszyta z przerobionego munduru Wehrmachtu, fot. S. Senisson; MHK-565/XI f

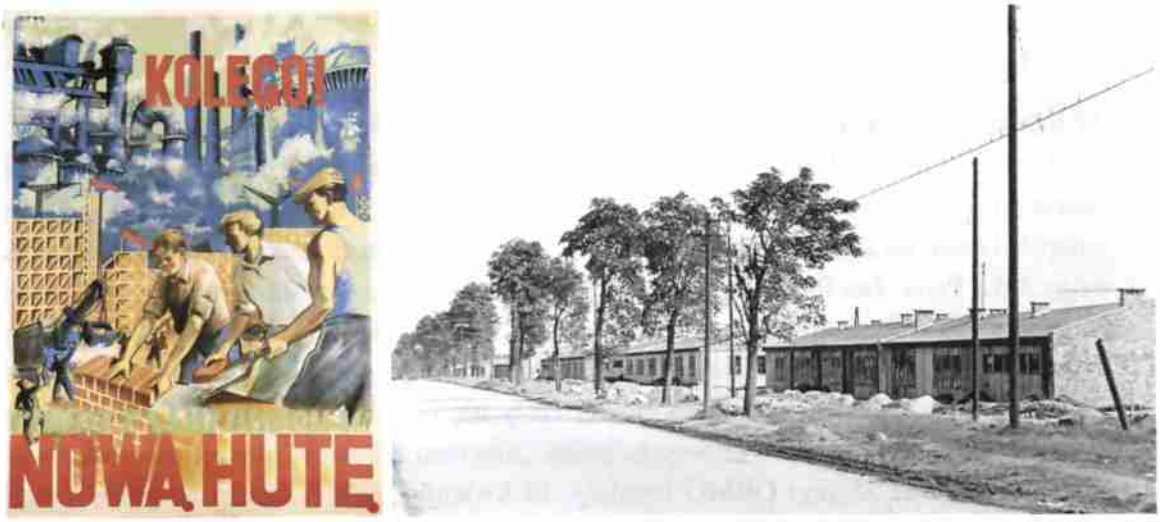

Plakat, zbiory prywatne // „Meksyk" – osada baraków udających hotele robotnicze dla 10 tysięcy ludzi. Nazwa pochodziła od fatalnych warunków życia, alkoholizmu i powszechnego łamania prawa. „Meksyk" został rozebrany w 1970 r., zdjęcie z 1954, aut. fot. nieznany, zbiory MHK

Pierwsze lata, to okres pionierski z towarzyszącą mu przestępczością, prostytucją, krwawymi bójkami, alkoholizmem i biedą. Nowohucki tygodnik „Budujemy socjalizm" w zawoalowany sposób krytykował nieprawdopodobne marnotrawstwo, bezmyślność i rozrzutność. Ówczesne gazety są zresztą najlepszym dowodem tego czym był absurd centralnego planowania najdrobniejszych elementów gospodarki. Krytykowano np. jedyną jadłodajnię, w której podawano tylko duże piwo, bo takie dostała wytyczne, czy stołówki, do których trzeba było przychodzić z własną łyżką (choć np. widelców było w nich kilka razy za dużo). Z czasem jednak ci, którzy to miasto zaczęli uważać za swój prawdziwy dom, zaczęli się domagać, by traktowano ich jak ludzi, a nie tylko wykonawców planu. Przestały im wystarczać sprawozdania typu: *osiedla wyposażono w 205 sklepów wszystkich specjalności i 30 zakładów zbiorowego żywienia* (1959).

Plakaty propagandowe z lat 70.; zbiory prywatne

W zamian za harówkę ponad siły, wykonywanie zawyżonych norm chcieli dostatku, wygód i choćby namiastki wolności[38].

27 kwietnia 1960 r. był dla władzy ciosem dotkliwym. Dla mieszkańców Nowej Huty walka w obronie krzyża był zaś momentem przełomowym. Większość przekonała się, że interesy robotników i partii robotniczej nie są tożsame. A władze widząc determinację ludzi musiały ustąpić. Grano na zwłokę, ale 15 maja 1977 r. nastąpiło uroczyste poświęcenie kościoła zwanego Arką Pana. Jan Paweł II wspominał podczas pierwszej pielgrzymki: „Hutnicy! Miałem szczęście jako Wasz arcybiskup i kardynał nie tylko wbić pierwszą łopatę pod wykop tego kościoła, ale poświęcić go i konsekrować." Wtedy już po socjalistycznych hasłach, które starano się wszczepiać mieszkańcom Nowej Huty nie pozostało wiele. Na pochody 1-majowe coraz trudniej było znaleźć chętnych, mury „nieznani sprawcy" pokrywali obelżywymi dla władzy napisami, szeregi ORMO topniały. 19 kwietnia 1979 r. doszło do próby wysadzenia pomnika Lenina, stojącego w Alei Róż[39]. Część prasy niezależnej uznała wybuch za prowokację SB przed wizytą papieża. Aresztowano 203 osoby z kręgu KOR i ROPCiO.

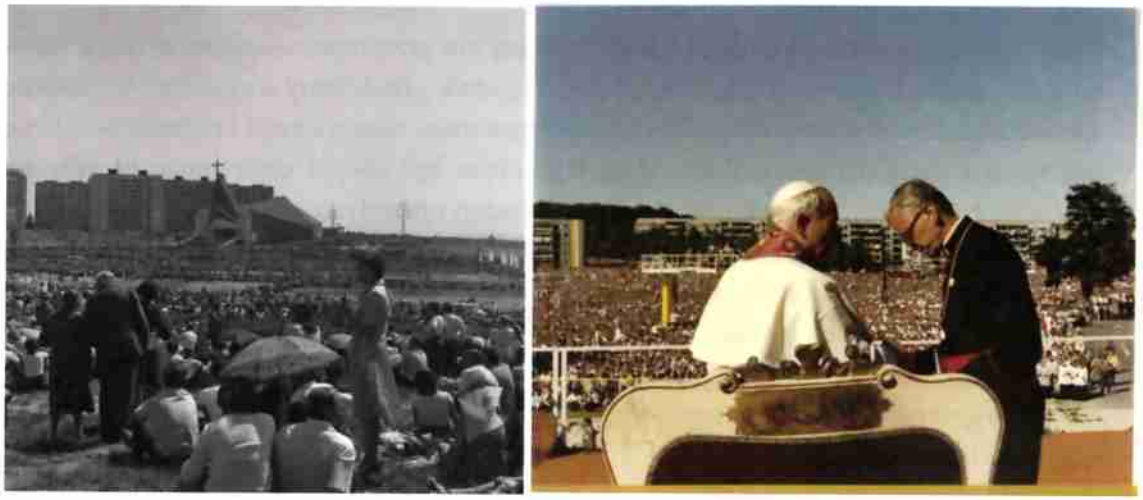

Msza św. papieska z okazji poświęcenia kościoła Świętego M.M. Kolbego w Mistrzejowicach, 22 czerwca 1983 r., fot. S. Gawliński, MHK-148/ XI f/ 2. // Powitanie papieża Jana Pawła II przez Metropolitę Krakowskiego ks. kard. Franciszka Macharskiego, Mistrzejowice, 22 czerwca 1983 r., wł. parafia Świętego M.M. Kolbego w Mistrzejowicach, aut. fot. A.Mari; zbiory parafii Świętego M.M. Kolbego w Mistrzejowicach

Problemy z Nową Hutą były jednak dopiero zapowiedzią tego, czym Huta Lenina i cała dzielnica stały się w latach „Solidarności" i stanu wojennego[40] – jednym z najważniejszych w kraju miejsc oporu wobec komunistycznej władzy[41]. Niestety, po przełomie roku 1989 Nowa Huta znalazła się na aucie. Kombinat ograniczył produkcję, wiele firm żyjących z niego upadło, ludzie się postarzeli, a miejsce luksusowych sklepów na Placu Centralnym zajęły szmateksy,

[38] Klich-Kluczewska B.: *Przez dziurkę od klucza. Życie prywatne w Krakowie (1945–1989)*. Warszawa 2005;

[39] *Włodzimierz Lenin. Pomnik w Krakowie*. Kraków 1973; Kobylarczyk K.: *Baśnie z bloku cudów. Reportaże nowohuckie*. Kraków 2009.

[40] *13 grudnia. Stan wojenny w Małopolsce w relacjach świadków*. oprac. Z. Solak, J. Szarek, Kraków 2001; *Stan wojenny w Małopolsce w relacjach świadków*. oprac. Z. Solak, J. Szarek, Kraków 2005; *Stan wojenny w Polsce 1981–1983*. red. A. Dudek, Warszawa 2003; *Sztandar sprzeciwu. Podziemne pismo „Hutnik" – 1982–1989*. Red. J. Surdykowski, Kraków 2007. *U progu wolności. Nowa Huta w latach 1980-1989*. aut. Jarosław Szarek, Maciej Miezian, Kraków 2005; Smoleński P.: *A na hucie strajk*. Londyn 1989; *Solidarność – kruszenie muru*. red. T. Gąsowski, A. Roliński, W. W. Wiśniewski, Kraków 2000; *Solidarność Małopolska w podziemiu*. oprac. Cz. Brzoza, W. Bukowski, A. Roliński, Z. Solak, W. Wiśniewski, Kraków 1991; *Solidarność Małopolska 1980–1981. Wybór dokumentów*. oprac. M. Orski, A. Roliński, E. Zając, Kraków 2006; Zabłocki W.: *Stan wojenny w Małopolsce*. Kraków 1994.

[41] Kasprzycki R.: *Opozycja polityczna w Krakowie w latach 1988–1989*. Kraków 2003.

banki i apteki. Przy obojętności władz miasta rozpoczął się proces slamsowacenia dzielnicy, której w okolicach Rynku Głównego nigdy tak naprawdę nie zaakceptowano. Dziś próbuje się naprawić stare błędy. I dobrze, bo Nowa Huta to miejsce z przyszłością.

Spotkanie Lecha Wałęsy ze związkowcami w sali teatralnej HiL. 9 listopada 1981 r., przemawia przewodniczący KRH Mieczysław Gil, fot. Stanisław Gawliński, wł. MHK. // „Prawa człowiek nie znają granic. Walka o nie jest sprawą nas wszystkich" – hasło Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka zorganizowanej przez Solidarność i Ruch Wolność i Pokój w Mistrzejowicach, 25–27 VIII 1988, Andrzej Stawiarski, ze zbiorów FCDCN // Gazy łzawiące nad os. Teatralnym; 1982–1985, aut. i wł. fot. Piotr Augustynek.

Na obszarze opracowania mamy więc do czynienia z czterem wyraźnymi fazami przekształceń:

1. Przedhistoryczną: stanowiska archeologiczne (do XII w.).
2. Średniowieczno-nowożytną: obszar użytkowany rolniczo (XII–XIX w.).
3. Militarno-przemysłową: na obszar użytkowany rolniczo wchodzą elementy architektury militarnej, a na obrzeżach pojawia się kolej i zakłady przemysłowe (2. poł. XIX w.–poł. XX w.).
4. Okres urbanizacji (po 1945 – trwa nadal).

Kalendarium

Podstawowe kalendarium obszaru Parku Kulturowego Nowa Huta

5300–ok. 2200 p.n.e.	Osady neolityczne na terenach Mogiły, Nowej Huty, Bieńczyc, Wyciąża.
400 p.n.e.	Osada kultury łużyckiej epoka żelaza, w Mogile, Wyciążu, Pleszowie.
400–220-p.n.e.	Osada kultury mierzanowickiej i trzcinieckiei w Mogile.
2. poł. III lub na początku II w. p.n.e.	Osadnictwo celtycki objęło teren dorzecza górnej Wisły. Z Mogiły pochodzą formy do odlewania monet. Ponadto pojawiła się ceramika toczona na kole garncarskim oraz naczynia wykonywane z gliny zawierającej domieszkę grafitu.
I-II w. n.e.	Silny ośrodek hutniczy w okolicach Krakowa – Igołomia.
III- V w. n.e.	Zakłady garncarskie w rejonie Igołomi i Tropiszowa.
VI-VII w. n.e.	Usypanie tzw. kopca Wandy.
1166	Grębałów stanowił uposażenie klasztoru cystersów w Jędrzejowie
1198	Patriarcha jerozolimski Monach poświadcza, że klasztor miechowski posiada m.in. Krzesławice z nadania pana Budziwoja
1217	Leszek Biały podarował klasztorowi bożogrobców w Miechowie karczmę w miejscu zwanym Cyrino (obecne Czyżyny). Od 1222 wieś podlegała parafii cystersów w Mogile.
1222	Dokument fundacyjny biskupa Iwona Odrowąża dla opactwa cysterskiego. Mnisi zostali przeniesieni do Mogiły z opactwa w Kacicach k. Słomnik.
1224	Pierwsza wzmianka o wsi Bieńczyce. Wieś była własnością kościoła Świętego Michała na Skałce.
1224	Czyżyny graniczą z Rakowicami i Bieńczycami.
przed 1228	Bożywoj podarował wieś Krzesławice klasztorowi bożogrobców w Miechowie.
1228	Wzmiankowane Krzesławice nad Dłubnią.
1228	Grzegorz IX, w wyniku skargi prepozyta miechowskiego (Michała), polecił opatowi jędrzejowskiemu (Teodorykowi) oraz dziekanowi i kanonikowi wrocławskiemu Tomaszowi ostatecznie rozstrzygnąć spór między ww. prepozytem a opatem mogilskim (Piotrem) o należące do klasztoru miechowskiego Krzesławice nad rz. Dłubnią, które bezprawnie trzymał klasztor mogilski.
1232	Grzegorz IX polecił biskupowi, scholastykowi i kantorowi krakowskiemu zatwierdzić ugodę w sprawie z 1228, zawartą przez strony przed ww. dziekanem po wysłuchaniu świadków oraz dopilnować jej przestrzegania.
1238	Henryk, książę krakowski i śląski, nadał klasztorowi miechowskiemu żreb zwany Truskilewic w Czyżynach oraz prawo łowienia bobrów na rz. Dłubni w obrębie dóbr klasztornych.
1241	Najazd Tatarów, zniszczenie wznoszonej w Mogile świątyni.
1245	Innocenty IV na prośbę prepozyta miechowskiego potwierdził, że w wyniku powyższej ugody należące do klasztoru miechowskiego Krzesławice przysądzono temuż klasztorowi przeciw klasztorowi mogilskiemu i polecił dziekanom wrocławskiemu i krakowskiemu, aby dopilnowali jej przestrzegania.
1250	Pierwsze wzmianki o wsi Branice; do końca XVIII w. była własnością rodu Gryfitów-Branickich.
1254	Pierwsze wzmianki o wsi Lubocza; do 1945 była własnością norbertanek ze Zwierzyńca.
1266	Kościół w Mogile konsekrował biskup krakowski Jan Prandota w obecności księcia Bolesława Wstydliwego i jego małżonki Kingi. Cegłę na budowę klasztoru i kościoła w Mogile wyrabiano z gliny wydobywanej w pobliskich Zesławicach i Bieńczycach.

1288	Leszek Czarny poświadczył, że w wyniku ugody z klasztorem miechowskim komes Krzesław zrzekł się wieczyście praw do dziedziczenia Krzesławic nad rz. Dłubnią, które klasztor będzie posiadał bez przeszkód z jego strony i jego krewnych.
1291	Pierwszy raz nazwa wsi Mogiła pojawiła się w przywileju króla Wacława.
1294	Lokacja Mogiły na prawie niemieckim. Historyczne centrum znajdowało się w rejonie dzisiejszych ulic Bardosa, Powiatowej, Kępskiej, Kopaniec.
przed 1311	Klasztor miechowski sprzedał Krzesławice.
1311	Za udział w buncie krakowskim książę skonfiskował ww. wójtowi i jego spadkobiercom dziedzinę w Krzesławicach.
1320	Pierwszym Polakiem, który objął stanowisko opata klasztoru cysterskiego, był Stefan z Krakowa.
1325	Władysław Łokietek za radą baronów dał klasztorowi miechowskiemu dziedzinę Krzesławice nad rz. Dłubnią w zamian za Solec nad Wisłą w ziemi sandomierskiej (dziś Solec Sandomierski) i przeniósł ją z prawa polskiego na niemieckie oraz nadał immunitet sądowy (przed 1311); klasztor sprzedał Krzesławice wójtowi (krakowskiemu) Jaśkowi i Walterowi, ongiś mieszczanom krakowskim, pod warunkiem płacenia klasztorowi rocznie 1,5 grzywny złota.
1345	Jan, król czeski, wkroczywszy do Polski z zamiarem opanowania Krakowa, stanął w lipcu na 2 dni z wojskiem w Czyżynach przed Krakowem.
1348	Kazimierz Wielki pozwolił klasztorowi mogilskiemu lokować karczmę (Kamienną) w dobrach klasztornych, na końcu mostu stojącego nad bagnem Czyżyny.
1349	Wzmiankowane młyny nad Dłubnią.
1355	Role Mikołaja Wierzynka, stolnika sandomierskiego, położone po obu brzegach rz. Prądnik, między Rakowicami, Czyżynami, Dąbiem i młynem Piaski przed Krakowem.
1360	Kazimierz Wielki odebrał klasztorowi miechowskiemu 8 imiennie wymienionych wsi, m.in. Krzesławice, i nadał je nowo fundowanemu klasztorowi i szpitalowi Świętej Jadwigi Śląskiej w Stradomiu, gdzie zamierzał osadzić miechowitów. Po śmierci króla (1370) klasztor odzyskał utracone wsie.
1391	Wzmiankowany pierwszy młyn nad Dłubnią w Krzesławicach.
1403	Prepozyt miechowski i opat mogilski mieli wyznaczyć wspólnie ludzi do podziału wody, czyli rzeki (Dłubni).
1428	Granice między dobrami klasztoru mogilskiego a dobrami miasta Krakowa zaczynały się od Kamiennego Mostu, to jest od Czyżyn.
1449	Wzmiankowany młyn w Krzesławicach, zbudowany nad zachowaną do dziś Młynówką.
około 1450	Cystersi mieli własną hutę ołowiu i srebra.
1467	Prepozyt miechowski Mikołaj przekazał kasztelanowi krakowskiemu Hińczy z Rogowa wieś klasztorną Krzesławic w powiecie krakowskim w zamian za pomoc okazaną przy wykupie czynszu płaconego przez klasztor wikariuszom katedralnym krakowskim ze wsi Targowisko.
około 1500	Na przełomie XV i XVI w. na terenie Mogiły działała huta miedzi założona przez Jana Turzona. W Europie tak nowoczesna huta była jeszcze tylko w Wenecji.
po 1500	Cystersi mieli własną papiernię na Dłubni (według Słownika Geograficznego Królestwa Polskiego zamkniętą w 1656).
1538	Opat mogilski Erazm Ciołek ufundował bibliotekę klasztorną w Mogile.
1541	Zmarł Stanisław Samostrzelnik, wybitny malarz renesansowy, iluminator modlitewnika króla Zygmunta Starego i królowej Bony, mszału biskupa Piotra Tomickiego i biskupa Erazma Ciołka i wielu innych.

1647	Paweł Piasecki założył w Mogile szkołę filozoficzną dla kleryków (za Słownikiem Geograficznym); w 1708 r. szkoła została odnowiona – powstało Collegium Provinciale, zwane również Collegium Generalne (z prawem nadawania stopni naukowych).
1655	Okupacja szwedzka klasztoru pod dowództwem gen. Wirtza; skarbiec splądrowano.
1702	Do 1702 r. zarówno kompleks opactwa, jak i kościółek Świętego Bartłomieja obwiedzione były wspólnym ceglanym murem, wokół którego rozlewały się wody Wisły i Dłubni oraz stawy rybne.
1890	W latach 90. XIX w. wybudowano kolej kocmyrzowską, która docierała do granic Galicji (uruchomiona w 1899). Trasa jej biegła z Krakowa przez Grzegórzki, Dąbie, Wieczystą, Czyżyny, Bieńczyce, Grębałów, Prusy do Kocmyrzowa.
1912	Wojskowe władze austriackie wykupiły 55 ha gruntów dominikańskich na wschód od koszarów ułańskich w Rakowicach, z przeznaczeniem na pole wzlotów powstającego krakowskiego lotniska.
1915	Rozbudowa lotniska; powstały hangary stalowo-drewniane i nowe koszary.
1923	Powstała Cywilna Stacja Lotnicza Kraków. Od 1924 r. rozpoczęła się wielka rozbudowa lotniska wchłaniającego grunty wsi Czyżyny.
1941 -1945	W czasie II wojny światowej na obszarze od klasztoru w Mogile do dzisiejszego Placu Centralnego znajdował się obóz pracy Baulager 15/XIV, w którym produkowane były elementy samolotów. W 1941 r. w miejscu, gdzie obecnie znajduje się Szpital im. Żeromskiego, wydzielony był podobóz dla jeńców rosyjskich, a w miejscu, gdzie stoi budynek zamkniętego już kina Światowid, był żeński podobóz dla Żydówek.
1946 -1949	W kościele Cystersów w Mogile ustawiony został gotycki ołtarz z 1514 pochodzący ze Szczodrowa; poprzedni, dwukondygnacyjny ołtarz główny, z okresu baroku, usunięto w czasie prowadzenia (w latach) konserwacji okien prezbiterium.

Rok	Miasto	Kombinat	Ludzie
1947		Decyzja Józefa Stalina o budowie huty stali „na terenie Polski"	
1948	Nowa Huta, zespół mieszkań dla pracowników kombinatu metalurgicznego, ma być osobnym miastem dla 60 tys. ludzi.	Podpisana państwowa umowa polsko-radziecka, przewidywała m.in.: dostarczanie przez ZSRR kompletnego projektu kombinatu o roboczej nazwie Gigant, urządzeń i maszyn hutniczych, udział specjalistów radzieckich w budowie i rozruchu huty, szkolenie kadry. Głównym Projektantem Nowej Huty został Państwowy Instytut Projektowania Zakładów Metalurgicznych GIPROMEZ a głównym inżynierem projektu został Ch. D. Zybin. Przy biurze Projektowania Urządzeń Przemysłu Hutniczego został utworzony Dział Projek-	Kongres Zjednoczeniowy Partii (PPS i PPR) uchwalił Plan 6-letni.

		towania Nowej Huty, którego dyrektorem został inż. Jan Anioła.	
1949	Rząd utworzył Komitet Budowy Nowej Huty. Przystąpiono do prac pomiarowych terenu przeznaczonego pod budowę huty i dzielnicy mieszkaniowej. Plan generalny nowego 100-tys. miasta, jaki opracowany został w 1949, miał kształt wachlarza. Centralnym punktem zabudowy był duży prostokątny plac, z którego promieniście rozchodziło się 5 ulic. Środkowa stanowiła reprezentacyjną oś i dzieliła miasto na dwie połowy. Przy tej reprezentacyjnej osi, nazwanej później Aleją Róż, w odległości ok. 300 metrów od Placu Centralnego, miał stanąć monumentalny budynek Ratusza. Natomiast na południe od Placu Centralnego, w istniejącej tam niecce terenowej, miał powstać duży Centralny Zalew wodny. Generalnym Projektantem miasta Nowa Huta został inż. Tadeusz Ptaszycki. 14 IV: powołano biuro inwestycyjne pod nazwą Delegatura „Zakładu Osiedli Robotniczych" Budowy Miasta Nowa Huta. 23 VI: Przystąpiono do budowy pierwszych domów na osiedlach A-1 Południe, A-1 Północ (Wandy i Willowe). W dniu 18 grudnia oddano do użytku pierwszy blok mieszkalny na osiedlu A-Południe (os. Wandy, ul. Mierzwy).	24 II: Teren wsi Mogiły i Pleszowa został zatwierdzony przez rząd, jako miejsce budowy huty stali. Przekazano stronie polskiej wstępny projekt budowy kombinatu metalurgicznego opracowany przez GIPROMEZ 23 III: Utworzono Wyodrębnione Przedsiębiorstwo Państwowe „Nowa Huta". 1 IV: Przystąpiono do prac pomiarowych pod nowy zakład metalurgiczny. Rozpoczęto budowę bocznicy kolejowej łączącej tereny budowy z krakowskim węzłem kolejowym. Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Nr 3 przystąpiło do budowy jazu, śluzy i kanału łączącego Wisłę z Nową Hutą.	Na plac budowy przyjechała 60. Brygada Służba Polsce (800 junaków) - Powszechna Organizacja „Służba Polsce" (tzw. SP) była to zorganizowana na wzór wojskowy państwowa organizacja młodzieży, istniejąca w l. 1948-55; mobilizowała młodzież do udziału w „wielkich budowach socjalizmu", organizowała szkolenia wojskowe, szerzyła światopogląd marksistowski.
1950	4 VII: Utworzono Dyrekcję Budowy Miasta Nowa Huta z dyrektorem inż. Stanisławem Zrałkiem. Jednostką nadrzędną dla niej był Centralny Zarząd „ZOR" w Warszawie. Zatwierdzenie generalnego planu urbanistycznego Nowej Huty. Rozpoczęto budowę cegielni w Zesławicach oraz Zakładów Prefabrykacji w Łęgu.	Rozpoczęcie budowy kombinatu o mocy docelowej 1,5 mln ton stali rocznie. 26 IV: Przystąpiono do pierwszych prac przy budowie kombinatu metalurgicznego. Archeolodzy przystąpili do prac wykopaliskowych na terenie objętym budową	Na teren budowy przybyło 10 tysięcy junaków SP zorganizowanych w 12 Brygad. Brygada murarska Piotra Ożańskiego układa podczas zmiany 24 tys., Cegieł, wyprzedzając przodowników z warszawskiego Muranowa. Przy biciu kolejnego rekordu Ożańskiemu zostaje podrzucona rozpalona cegła. Ukazuje się pierwszy numer

	22 VII: Oddano do użytku szosę łączącą Kraków z Nową Hutą Otwarta została szkoła podstawowa i liceum ogólnokształcące (dla pracujących) w Mogile. Rozpoczęto budowę kolejnych osiedli mieszkaniowych m.in.: C-2 Północ, C-2 Południe i C-1 (Krakowiaków, Górali i Teatralne) W latach 1950-53 kontynuowano budowę kolejnych osiedli obrzeżnych (w stosunku do centrum miasta), oznaczonymi na planie generalnym literami A,B,C, z numerami 1 i 2.		gazety „Budujemy socjalizm".
1951	Włączenie Nowej Huty do Krakowa jako dzielnicy. Uchwałą Rady Ministrów ustanowiona została Dzielnicowa Rada Narodowa w mieście Krakowie dla spraw Nowej Huty, odbyła się pierwsza sesja DRN. Rozpoczęto budowę kolejnych osiedli mieszkaniowych A-Zachód i B-2 (Ogrodowe i Szkolne) Otwarto budynek pierwszej poczty na osiedlu A-1 Północ (os. Willowe).	Na teren budowy kombinatu wjechał pierwszy pociąg z dostawami maszyn i urządzeń z ZSRR. Oddano do użytku pierwszy obiekt kombinatu Zakład Konstrukcji Stalowych	Rozpoczął działalność amatorski teatr „Nurt" kierowany przez J. Kurczaba. XII: otwarto pierwsze kino o nazwie „Stal" na osiedlu A-1 Północ (Willowe) Kościół Świętego Bartłomieja w Mogile, obsługiwany przez Cystersów, ustanowiony został jako jedyna parafia dla nowopowstałych osiedli Nowej Huty. Uruchomiono pierwszą księgarnię-kiosk „Domu Książki" Otwarta została pierwsza biblioteka publiczna na os. A-Zachód (os. Młodości) Powstał Międzyzwiązkowy Klub Nowej Huty na osiedlu A-1 Północ (Willowe)
1952	Powstaje Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego Miastoprojekt-Kraków Zatwierdzono do realizacji plany budowy śródmieścia Nowej Huty (realizacja do 1956 roku). W ostatnich miesiącach 1952 rozpoczęto budowę dwóch pierwszych obiektów kubaturowych na osiedlu C32, zapoczątkowując w ten sposób realizację osiedli centralnych. Były to budynki Dzielnicowej Straży Pożarnej i duży 4-kondygnacyjny biurowiec. Rozpoczęto prace przy budowie Centrum Administracyjnego	Rozpoczęto prace przy budowie Wielkiego pieca Nr 1. V: Powstaje wydział mechaniczny VIII Zostaje oddana do użytku kuźnia. 1 X: Załoga Zarządu Budowlanego nr 9 przystąpiła do budowy walcowni gorącej blach. 23 X: W hucie rusza pierwszy piec elektryczny odlewni staliwa Rozpoczęło się szkolenia kadr dla potrzeb kombinatu w hutach śląskich i radzieckich.	Teren budowy kombinatu i dzielnicy mieszkaniowej odwiedził prezydent Bolesław Bierut.

	kombinatu. Rozpoczęto budowę pierwszych pawilonów szpitala na osiedlu A-0, A-Południe (Na Skarpie). Uruchomienie pierwszej linii tramwajowej łączącej Kraków z Nową Hutą. Otwarto restaurację oraz dom towarowy „Gigant" na os. A-1 Północ (os. Willowe) Powstał Dom Młodego Hutnika, hotel robotniczy na osiedli C-2 (os. Górali)		
1953	Przystąpiono do budowy osiedli centralnych. Rozpoczęto od realizacji bloków usytuowanych wokół przyszłego Placu Centralnego i przy osi centralnej, zwanej później Aleją Róż. Były to największe budynki dzielnicy i o bogatym wystroju architektonicznym. Projektanci wzorowali się na Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie. Otwarto pierwsze liceum ogólnokształcące (dzisiaj LO nr XI im. Marii Dąbrowskiej) na os. C-1 (os. Teatralne) Oddaniu do użytku biurowca Urzędu Dzielnicowego Nowej Huty. Otwarto kino „Świt" na os. C-1 (os. Teatralne). Dzielnicowa Rada Narodowa zatwierdziła nazwy głównych ulic Nowej Huty m.in.: Aleja Lenina, Aleja Planu 6-letniego, Aleja Rewolucji Październikowej	Uruchomiono Odlewnię Żeliwa. Rozpoczęto prace wstępne przy budowie Walcowni Zgniatacz. 13 VIII: Rozpoczęto montaż konstrukcji hali pieców Stalowni Martenowskiej. 23 III: Mostostal rozpoczyna montaż pancerza wielkiego pieca nr 1. 23 IV: Zostaje przekazana do eksploatacji odlewnia żeliwa oraz ostatnie obiekty Zakładu Remontowego. 30 VII: Mostostal rozpoczyna montaż wielkiego pieca nr 2. Ukończenie obwodnicy kolejowej Śląsk-Kombinat Metalurgiczny-Tarnów	
1954	Największe natężenie robót budowlanych; oddano do użytku 3540 mieszkań z 8 tysiącami izb o użytkowej powierzchni 142 tys. m2. Zakończenie budowy i otwarcie szpitala miejskiego obecnie im S. Żeromskiego. Otwarto Klub Międzynarodowej Książki i Prasy na osiedlu C-1 (Teatralne). Uruchomiono linę tramwajową nr 15	21 I: W 30 rocznicę śmierci W.I. Lenina, decyzją Rady Państwa i Rady Ministrów, kombinatowi metalurgicznemu Nowa Huta nadano nazwę Huta im. Lenina. Inż. Antoni Czechowicz zastąpił na stanowisku dyrektora HiL, inż. Jana Aniołę. Ukończono budowę portu Kujawy na Wiśle 23 III: Rozpoczyna produkcję wydział Zakładu Materiałów Ogniotrwałych.	Przy budowie kombinatu pracowało 27 tys. osób, dzielnicę mieszkaniową wznosiło 9,3 tys., a w hucie pracowało 10 tys.

	Na bazie ogniska Tow. Muzycznego w Krakowie powstała Państwowa Szkoła Muzyczna na os. B-31 (Centrum B) III: zastosowane zostały po raz pierwszy dwa samojezdne, torowe dźwigi masztowe produkcji radzieckiej typu SBK, o udźwigu 30 t.	Do HiL przyjechał pierwszy transport rudy z Krzywego Rogu. 1 V: Powstanie wydziału Aglomerownia nr 1. 1 VII: Przekazano do użytku siłownię (wyposażoną w kocioł, turbogenerator i turbodmuchawę). 21 VII: Zostaje ukończona budowa wielkiego pieca nr 1 - pierwszy spust surówki. 22 VII: Data przyjęta jako dzień narodzin huty - odbyła się wielka uroczystość związana z pierwszym spustem surówki.	
1955	Zakończenie zabudowy Placu Centralnego. Ujawniły się wyraźnie trudności, głównie finansowe, związane z nadmiernymi inwestycjami w skali całego kraju Otwarcie Teatru Ludowego. Rozpoczęto prace przy budowie stadionu sportowego. Otwarto przy Alei Róż dwupoziomową restaurację „Arkadia" Powstała przystań wodna w Mogile Przyznanie arch. Tadeuszowi Ptaszyckiemu I nagrody przez Radę Państwa za projekt i realizację Nowej Huty oraz II nagrody dla zespołu architektów i urbanistów. Powstanie Stacji Badawczej Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego.	Powstaje stalownia martenowska (piec nr 1). IV: do produkcji zostaje włączona walcownia zgniatacz oraz walcownia blach. Oddano do użytku wielki piec nr 2. Huta imienia Lenina staje się największym producentem stali w Polsce oraz jednym z największych producentów surówki i koksu.	Pierwszy koncert jazzowy w Domu Młodego Robotnika Koncert zespołu Andrzeja Kurylewicza i Wandy Warskiej w sali Zespołu Pieśni i Tańca na os. C-2 (obecnie os. Górali) Rozpoczął oficjalną działalność Zakładowy Dom Kultury HiL (de facto funkcjonował od grudnia 1950) HiL zwiedziła delegacja radziecka z I sekretarzem KPZR N. Chruszczowem na czele. Opublikowany w czasopiśmie „Kultura" „Poemat dla dorosłych" A. Ważyka powoduje szok w całym kraju. By poprawić obraz Nowej Huty „Sztandar Młodych" wysyła młodego redaktora R. Kapuścińskiego. Ten odmalowuje tutejsze warunki w jeszcze ciemniejszych kolorach.
1956	Pod koniec 1956 Nowa Huta liczyła już ok. 60 tys. mieszkańców. Kończono realizację ostatnich osiedli mieszkaniowych w zespołach A, B i C wraz ze szkołami podstawowymi, przedszkolami, żłobkami i przychodniami lekarskimi na tych osiedlach. Otwarto kawiarnię „Stylowa" na osiedlu C-31 (Centrum C) Otwarto księgarnię „Domu Książki" przy Placu Centralnym Ustanowienie odznaki „Budow-	Uruchomienie walcowni gorącej blach.	Pierwsze obchody „Dni Młodości"- cyklicznej imprezy z okazji święta założenia miasta. Powstała Grupa Nowohucka, nieformalna grupa artystyczna zwana też Grupą Pięciu: Julian Jończyk, Barbara Kwaśniewska, Janusz Tarabuła, Witold Urbanowicz i Jerzy Wroński „Polski Październik" – wybrano tymczasową Radę Delegatów

	niczy Nowej Huty". Po październiku 1956 Dyrekcja Budowy Miasta Nowa Huta znacząco zmniejszyła ograniczyła inwestycje, zwłaszcza w zakresie budownictwa mieszkaniowego. W krótkim czasie wdrożono nowatorską w kraju, regionalną typizację projektów. Polegała ona na opracowaniu dokumentacji projektowej na sekcje i całe budynki mieszkalne, które potem w szerokiej skali stosowane były na osiedlach D w Nowej Hucie i licznych osiedlach Krakowa. Przygotowywano dokumentację projektową na obiekty użyteczności publicznej, wieńczące budowę 100-tysięcznej Nowej Huty. Miastoprojekt opracowuje w ciągu kilku miesięcy „Katalog prefabrykowanych elementów wielkowymiarowych dla I. stopnia uprzemysłowienia". Umożliwił on masową produkcję płyt stropowych, dachowych i klatek schodowych oraz ich stosowanie w projektach na całe dziesięciolecie. Jako podstawowy system prefabrykacji wielkoblokowej przyjęto stosowany w Warszawie typ „Żerań",.		
1957	Dyrekcje Budowy Osiedli Robotniczych otrzymały z ministerstwa polecenia przeprowadzenia przeglądu bieżących i planowanych inwestycji oraz wprowadzenie zdecydowanych, możliwych oszczędności w swych programach i rocznych planach inwestycyjnych. Dokonano krytycznego przeglądu projektowanych obiektów użyteczności publicznej. W jego wyniku zrezygnowano z realizacji dwóch znaczących przedsięwzięć inwestycyjnych, jakimi były Zalew Centralny i Ratusz. Budowa bloku na os. Słonecznym (dawniej B-33), m.in. sklepu Składnicy Harcerskiej. Oddano do użytku kino	Oddano do użytku baterię koksowniczą nr 5.	Miasto Kraków otrzymało status wydzielonego województwa miejskiego, podobnie jak Warszawa i Łódź Gazetę „Budujemy Socjalizm" przemianowano na „Głos Nowej Huty" Wybrano 100 osobową, pierwszą Radę Robotniczą Poświęcenie placu pod budowę pierwszego kościoła w Nowej Hucie. Uroczysta procesja i wkopanie krzyża w miejscu budowy pierwszego kościoła w Nowej Hucie na osiedlu C-1.

	„Światowid" na osiedlu A-0 Południe (Na Skarpie). Rozpoczęto budowę „bloku szwedzkiego" na osiedlu B-32 (os. Szklane Domy) wg proj. Janusza Ingardena Wybudowano miejsce rekreacji i wypoczynku dla mieszkańców Nowej Huty – Zalew Otwarto przy Alei Róż kino „Aktualności" Otwarto stadion Klubu Sportowego „Hutnik" na Suchych Stawach Rozstrzygnięto konkurs SARP na budowę kościoła w Nowej Hucie na os. C-1 (Teatralne); zwyciężył arch. Zbigniew Solawa. Od 1957 roczne plany inwestycyjne w zakresie budownictwa mieszkaniowego odnosiły się do całego Krakowa. Zlikwidowana została dotychczasowa odrębność nakładów finansowych i zadań rzeczowych dla Nowej Huty i Krakowa.		
1958	W HiL powstała Przyzakładowa Spółdzielnia Mieszkaniowa „Hutnik". Zakończono prace nad planem ogólnym Nowej Huty. DRN NH zatwierdziła projekt nowych nazw osiedli oraz ulic.	Powstaje walcownia zimna blach. Przystąpiono do budowy Walcowni Rur Zgrzewanych. Dyrektorem HiL zostaje mianowany inż. Bohdan Kołomyjski. Przekazano do eksploatacji Wielki Piec nr 3.	
1959	Stowarzyszenie Architektów Polskich rozpisało konkurs na rozbudowę „zespołu osiedli mieszkaniowych pod nazwą Kraków-Bieńczyce". Zwyciężyła arch. Jadwiga Guzicka. Obecny w komisji przedstawiciel inwestora – Tadeusz Binek był zdania, że należy kontynuować zabudowę niską, pięciopiętrową, ale został przegłosowany. Wybrano projekt warszawskiej architektki Jadwigi Guzickiej z wysokimi punktowcami luźno rozstawionymi w terenie. Ten typ budynków zdominował wkrótce krajobraz nowych osiedli nie tylko w Nowej Hucie, ale i w całej Polsce. Powstały tzw.	Uruchomienie Cementowni NH. Produkcja stali w kombinacie osiąga 1,5 mln ton. W Moskwie podjęto decyzje o udzieleniu pomocy technicznej w rozbudowie HiL.	Otwarto filię Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych przy Alei Róż. TPSP przejęło od Marii Burzyńskiej Dworek Jana Matejki w Krzesławicach. Dziesiąta rocznica rozpoczęcia budowy Nowej Huty obchodzona była w dniu 23.06.1959 r. szczególnie uroczyście. Kluczowym elementem obchodów była akademia załogi DBOR KM i przedsiębiorstw budowlanych w sali kina Świt, z udziałem prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza. Bankiecie w restauracji „Arkadia". Władze wycofały zgodę na

	blokowiska. Ukończono projekt szkoły muzycznej na osiedlu Na Skarpie wg proj. J. i M. Ingardenów Według wydawnictwa Nowa Huta przewodnik. Nowa Huta informator z 1959 roku, mieszkańcy korzystali z prawie 100 sklepów spożywczych oraz „Delikatesów" na osiedlu Centrum C, sześciu restauracji, czterech kawiarń, czterech barów, sześciu kin i ponad 80 sklepów branży przemysłowej i galanteryjnej.		budowę kościoła, na os. Teatralnym
1960	Ukończono budowę domów w części płn.-zach. os. Handlowego wg proj. J. Koniga i A. Radnickiego. Uruchomione zostało ujęcie wody pitnej na rzece Dłubni w Raciborowicach, wraz z zakładem uzdatniania wody na os. Wzgórza Krzesławickie o wydajności 14 mln m^3 wody na rok Uruchomiono nową linię tramwajową nr 20 na trasie Mogiła-Bieńczyce	W kombinacie przekazano do produkcji Wydział Rur Zgrzewanych Elektrycznie oraz Walcownię Kęsów. Początek produkcji wydziału rur zgrzewanych. W HiL odbyła się konferencja w sprawie dalszej rozbudowy huty, do rocznej zdolności produkcyjnej 3,5 mln ton stali. Na Dzień Hutnika przyjechał I sekretarz Władysław Gomułka.	Władze rozwiązały Komitet Budowy Kościoła i zarekwirowały zgromadzone tam pieniądze. Przeznaczyły je na budowę szkoły – tzw. tysiąclatki. Z funkcji proboszcza parafii bieńczyckiej usunięto ks. Mieczysława Satorę. 27 IV: Decyzja o usunięciu krzyża z miejsca, gdzie miał powstać kościół, doprowadza do zamieszek, które ogarniają Nową Hutę. W starciach z milicją toczących się do rana następnego dnia siły porządkowe używają broni palnej i dokonują licznych aresztowań. Wiele osób zostało rannych; prawdopodobnie byli też zabici. Liczba mieszkańców Nowej Huty przekroczyła 100 tysięcy. Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych przekształciło w muzeum Dworek Jana Matejki w Krzesławicach. Otwarcie wystawy Grupy Nowohuckiej w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki, os. Centrum D. Zostaje powołana Szkoła Podoficerów Pożarnictwa w Krakowie – Nowej Hucie (po likwidacji szkoły w Nysie).
1961	Uroczyste otwarcie SP nr 87 im. Janka Krasickiego, pierwszej tzw. szkoły tysiąclatki, wg proj. Józefa Gołąba – w miejscu, gdzie miał stanąć pierwszy kościół w Nowej Hucie.	W HiL rozpoczęła wstępną produkcję Walcownia Profili Drobnych i Drutu. Rozpoczęto produkcję blachy transformatorowej w Walcowni Zimnej Blach.	Powstał pierwszy zespół big beatowy Biała Gwiazda. Grał w klubie „Violinka" na osiedlu Młodości 1.

		Uruchomiono Ocynkownię Blach w Walcowni Zimnej. Zakończono budowę wielkiego pieca nr 4. Oddano do produkcji – 3 miesiące przed terminem – piec martenowski. Na posiedzeniu KE Rady Ministrów uchwalono wytyczne do dalszej rozbudowy HiL. Docelowa zdolność produkcyjna miała wynosić 9 mln ton stali.	
1962	Ukończono budowę „punktowców" we wschodniej części os. Handlowego, proj. J. i M. Ingardenowie. Na os. Spółdzielczym oddano do użytku szkołę podstawową.	Pracownicy Stalowni jako pierwsi w województwie krakowskim rozpoczęli pracę w systemie 4-brygadowym. Z HiL wyjechał transport blachy z milionową toną, przeznaczony dla Fabryki Samochodów Osobowych (FSO) na Żeraniu. W kombinacie oddano do użytku Elektrolityczną Ocynownię Blach.	Oddano do użytku halę sportową KS „Hutnik". Ukończona została budowa stadionu piłkarsko-żużlowego z widownią na 7 tys. widzów oraz halą widowiskowo-sportową z szeregiem boisk, dla Klubu Sportowego „Wanda", za os. Sportowym.
1963	Zamknięcie lotniska w Czyżynach uwalnia tereny pod inwestycje i pozwala na wznoszenie o wiele wyższych bloków niż dawniej. Rozpisany został przez inwestora konkurs na plan urbanistyczny zagospodarowania terenów po lotnisku i zaprojektowanie tam osiedli dla ok. 40 tys. mieszkańców. Do realizacji wybrana została praca, której autor przewidywał budowę 3 osiedli mieszkaniowych i wydzielenie terenu na lokalizację nowej Politechniki Krakowskiej Ukończono budowę „punktowców" w płd.-zach. części os. Kolorowego, wg proj. W. Głowackiego.	W piecu martenowskim wytopiono 10-mln tonę stali.	W osiedlu Centrum B powstała nowa Międzyszkolna Przychodnia Specjalistyczna. Odsłonięto Pomnik Polaków zamordowanych w Grębałowie, proj. M. Grodzicki, J. Trzebiatowski, J. Horodyski. Otwarto nową przychodnię lekarską dla mieszkańców osiedli Wzgórza Krzesławickie i Na Stoku. Z Teatru Ludowego odeszli Krystyna Skuszanka i Jerzy Krasowski, nowym dyrektorem został Józef Szajna. .
1964	W Grębałowie przekazany został do użytku Cmentarz Komunalny z obiektami administracyjnym i przedpogrzebowym. Reaktywowano linię tramwajową nr 4 na trasie Bronowice – CA HiL o długości 15 km (najdłuższa trasa w Krakowie).	Nowe wersja planu ogólnego Krakowa z związku z rozbudową kombinatu (do 6,5 mln. ton stali) W kombinacie przebywała delegacja Jugosławii z prezydentem Josifem Broz Tito. W HiL obradowała Komisja Żelaza RWPG.	Hutnicy przekazali na odbudowę Rynku krakowskiego kwotę 100 tys. zł.

	W pawilonie na os. Kolorowym został otwarty bar samoobsługowy „Marten".	Wprowadzono 4-brygadowy system pracy na Wydziale Wielkich Pieców.	
1965	Przekazano do użytku 70-tysięczną izbę mieszkalną na os. Wzgórza Krzesławickie.	Rozpoczęto betonowanie fundamentu i montaż Wielkiego Pieca nr 5. Rozpoczęto budowę Walcowni Slabing. Załoga HiL zameldowała o przedterminowym wykonaniu kolejnego Planu 6-letniego.	Powołano Komitet Budowy Parku Kultury i Wypoczynku w Czyżynach. W ZDK HiL rozpoczęto cykl wystaw z cyklu „Plastycy Nowej Huty". Pokazano prace Mariana Kruczka. W Teatrze Ludowym odbyła się premiera sztuki J. Broszkiewicza „Wesele na osiedlu" o tematyce nowohuckiej. Proboszczem nowohuckiej parafii został ks. Józef Gorzelany. Podczas wizyty delegacji archidiecezji krakowskiej w Watykanie, papież Paweł VI podarował kamień węgielny (z grobu Świętego Piotra) pod budowę świątyni w Nowej Hucie.
1966	Ukończono budowę linii tramwajowej w ul. Kocmyrzowskiej oraz ujęcie głębinowe wody pitnej w Mistrzejowicach o wydajności 1,5 mln m3 wody rocznie. Otwarto Park Kultury i Wypoczynku pomiędzy Krakowem a Nową Hutą (zrekultywowano teren po dawnym austriackim forcie Pszorna).	Rozpoczyna produkcję stalownia konwertorowo-tlenowa. Rusza z produkcją aglomerownia nr 2. W HiL rozpoczęto rozruch Wydziału Wlewnic. KE Rady Ministrów zatwierdził dalszą rozbudowę kombinatu do zdolności produkcyjnej 5,5 mln ton stali rocznie. Przekazano do eksploatacji pierwszą w Polsce Stalownię Konwerterowo-Tlenową. W HiL uruchomiono czwartą taśmę w Aglomerowni nr 2. Przeprowadzono pierwszy, próbny spust surówki z Wielkiego Pieca nr 5.	Powołano Komitet Organizacyjny budowy „Domu Młodości", os. Na Skarpie. Ukazał się 500 numer „Głosu Nowej Huty". Po odejściu z Teatru Ludowego Józefa Szajny nowym dyrektorem została Irena Babel. Przeprowadzono konkurs Stowarzyszenia Architektów polskich na projekt zagospodarowania przestrzennego placu Ratuszowego. II nagrodę otrzymał zespół W. Cęckiewicza.
1967	Rozpoczęcie budowy osiedli na terenie dawnego lotniska. Oddano do użytku hotel dla Przedsiębiorstwa Budowy HiL. Ukończono budowę linii tramwajowej w ul. Igołomskiej. Wybudowano 100-tysięczną izbę mieszkalną w Nowej Hucie. Uruchomiono nowa linię autobusową nr 132 na trasie Kleparz-Nowa Huta.	Zwiększenie produkcji stali w HiL do 3,5 mln ton stali. KE Rady Ministrów podjął uchwałę dotyczącą realizacji I etapu budowy Walcowni Slabing. Stalownia Konwertorowo-Tlenowa wyprodukowała milionową tonę stali. Odbyła się uroczystość zakończenia drugiego etapu budowy	Hutę odwiedził prezydent Francji Charles de Gaulle. Otwarto Dom Dziecka im. M. Konopnickiej. W Krzesławicach odsłonięto Pomnik Polaków zamordowanych w l. 1939-1941, autorzy: A. Reynoch, F. Toth. W os. Bieńczyce oddano do użytku przychodnię rejonową. Powstał społeczny Komitet

		HiL. kombinat osiągnął zdolność produkcyjną 3,7 mln ton stali.	Budowy Domu Wędkarza. Władze wydały ostateczną zgodę na budowę kościoła. 14 X: Ks. kard. Karol Wojtyła pobłogosławił plac budowy i osobiście wykopał pierwsze grudy pod fundamenty nowego kościoła w Bieńczycach.
1968	Rozpoczęcie budowy osiedli w Mistrzejowicach. Oddane zostały do użytku dwa duże stałe hotele robotnicze dla Hutniczego Przedsiębiorstwa Remontowego. Powstała Spółdzielnia Budowy Domków Jednorodzinnych Domhut. Oddano do użytku nową linię tramwajową nr 5 i 5 „bis" na trasie Wzgórza Krzesławickie-CA HiL.	W HiL odbyło się uroczyste przekazanie do eksploatacji Walcowni Slabing. Z pieca martenowskiego nr 6 popłynęła 25-milionowa tona stali. Załoga stalowni Konwertorowo-Tlenowej wyprodukowała 2-milionową tonę stali.	Rozpoczęto budowę Elektrociepłowni Łęg III: Aktyw pracowniczy i partyjny z HiL i innych zakładów pracy „zabezpieczał" Rynek krakowski przed demonstrującymi studentami. Patronem Technikum Budowlanego został gen. Karol Świerczewski, przed budynkiem szkoły odsłonięto jego pomnik.
1969	Uruchomiono nową linię tramwajową nr 22 na trasie Wzgórza Krzesławickie-Dajwór. Oddano do użytku Przetwórnię Mleka i Pralnię Miejską na tzw. Bazie Zaopatrzenia w Krzesławicach. Baza ta była przewidywana już w planie generalnym Nowej Huty, jako jej główne zaplecze przetwórcze i magazynowe żywności. Obejmowała piekarnię mechaniczną „Gigant" o wydajności 15 t pieczywa na dobę, przetwórnię mięsa z garmażernią, przetwórnię mleka z wytwórnią lodów, rozlewnię piwa i wód gazowanych, magazyny ziemniaków, pralnię miejską, własną kotłownię i stację energetyczną.	W HiL przewalcowano 30-milionową tonę stali.	Przed Muzeum Czynu Zbrojnego ustawiono rosyjski czołg z czasów II wojny światowej – IS (Józef Stalin) 2 – dziś jedną z ikon Nowej Huty. Na Suchych Stawach przekazano do użytku sztuczne lodowisko. 18 V: Ks. kardynał Karol Wojtyła uczestniczył w uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod budowę pierwszego w Nowej Hucie kościoła na osiedlu Bieńczyce.
1970	Na os. Kolorowym otwarto pierwszy kryty, międzyszkolny basen pływacki. Oddano do eksploatacji drugie połączenie tramwajowe z Nową Hutą na odcinku Dąbie–al. Pokoju–Nowa Huta o całkowitej długości 4,6 km. Otwarto nowe szkoły SP nr 126 w Mistrzejowicach i SP nr 129 na Wzgórzach Krzesławickich. Nową Hutę zamieszkuje 160	W Elektrociepłowni Kraków uruchomiono pierwszy kocioł wodny nr 1, rozpoczęto dostawy ciepła i energii elektrycznej. Pierwszy spust z dwuwannowego pieca „Tandem" zbudowanego w miejsce przestarzałych pieców martenowskich. Uruchomiono 20-klatkową walcarkę „Sendzimir". Oddano do użytku III piec w	Na obrzeżach dzisiejszego os. Oświecenia zmontowano w nocy z 26 na 27 sierpnia punkt katechetyczny – barak zwany „zieloną budką". Wewnątrz urządzono ołtarz polowy. Oficjalnie otwarto Muzeum Czynu Zbrojnego pracowników HiL. Powstała Grupa Plastyczna Nowa Huta, założycielem i prezesem był Janusz Trzebia-

	tys. osób. 70 procent mieszkańców dzielnicy zarabia na swoje utrzymanie pracą fizyczną. Przy alei Róż wmurowano kamień węgielny pod pomnik Lenina. Na posiedzeniu Komitetu Budowy Pomnika Lenina zaakceptowano projekt autorstwa Mariana Koniecznego. Odsłonięto przed bramą główną HiL popiersie Lenina, autorstwa Juliana Kamińskiego (zlikwidowano je w 1989 r.). Decyzją kuratora uruchomiono Zasadniczą Szkołę Zawodową w Krakowie – Nowej Hucie o specjalności kucharz – kelner. Odsłonięto ufundowany przez społeczeństwo Krakowa Pomnik Lotników, głaz z inskrypcją „Chwała lotnikom".	Stalowni konwertorowo-tlenowej.	towski. Wypadki grudniowe – w Nowej Hucie nie było gwałtownych wystąpień. Papież VI nadał kościołowi w Mogile tytuł bazyliki mniejszej
1971	Oddano do użytku nową linię tramwajową na trasie Plac Centralny – Cementownia. W Mogile wybudowano gazociąg. Zakończono budowę nowego osiedla Tysiąclecia. Laureatem nagrody architektury „Mister Krakowa-71" otrzymał blok nr 62 w Mistrzejowicach. Mimo trudności czynionych przez władze trwała budowa kościoła „Arka Pana" w Bieńczycach.	Uroczystości 20-lecia najstarszego wydziału kombinatu Warsztatu Konstrukcji Stalowych. W kombinacie gościła delegacja partyjna z E. Gierkiem na czele.	Rozpoczęła działalność Grupa Artystyczna Rodzimej Twórczości (GART), grupa artystów hołdująca ideom sztuki ludowej i polskiej. Muzeum Lotnictwa uzyskało osobowość prawną po przejściu w gestię Ministerstwa Komunikacji. Rozpoczął działalność Młodzieżowy Dom Kultury im. Andrzeja Bursy na os. Tysiąclecia.
1972	W Czyżynach rozpoczęto wykopy pod budowę nowego gmachu Politechniki Krakowskiej. W Parku Kultury i Wypoczynku w Czyżynach oddano do użytku obiekty Akademii Wychowania Fizycznego im. B. Czecha. Powstał Zespół Szkół Gastronomicznych. SP nr 80 otrzymała nazwę „PPR".	Powstaje zakład przerobu żużli stalowniczych. Kombinat wyprodukował 20-mln tonę blachy walcowanej na gorąco. W hucie rozpalono komory baterii koksowniczej nr 12. W Krzesławicach powstał zakład produkujący „Pepsi-Colę".	W Nowej Hucie przebywał I Sekretarz Komunistycznej Partii Kuby Fidel Castro. W Salonie TPSP w alei Róż uroczyście obchodzono 90. rocznicę urodzin Karola Szymanowskiego. Uroczystości 750-lecia bazyliki Cystersów w Mogile z udziałem Prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego. Z Jawornika k. Myślenic przeniesiono do Krzesławic drewniany kościół pw. Świętego Jana Chrzciciela i Matki Bożej Szkaplerznej.
1973	Wprowadzono nowy podział administracyjny Krakowa. Do	Zostaje wyodrębnione Zjednoczenie Budownictwa Przemy-	Powstała Szkoła Chorążych Pożarnictwa (dawniej Szkoła

	Nowej Huty przyłączono wsie: Wyciąże, Kościelniki, Wolica, Przylasek Rusiecki, Przylasek Wyciąski i Łuczanowice. Zakończono budowę os. Tysiąclecia wg proj. W. Cęckiewicza, M. Czerwińskiej, J. Gardulskiego i M. Rekaszysz-Rataj. Rozpoczęto budowę Domu Wędkarza. Odsłonięcie pomnika W.I. Lenina proj. M. Koniecznego. Pod pomnikiem odbyła się manifestacja uczestników Zlotu Młodych Przodowników Pracy i Nauki.	słowego „Budostal". W hucie uruchomiono drugi ciąg rurowni w Wydziale Rur Zgrzewanych. Dyrektorem naczelnym Kombinatu HiL został Czesław Drożdż.	Podoficerów Pożarnictwa), os. Zgody. Wskazano miejsce na budowę kościoła w Mistrzejowicach. Rozpoczęto prace nad projektem świątyni, arch. Józef Dutkiewicz. Kombinat podpisał umowę z ZPAP dot. stypendiów dla artystów w zamian za pracę plastyczną na terenie huty.
1974	Początek budowy nowych osiedli: Bohaterów Września i Piastów. Rozpoczęto budowę Nowohuckiego Centrum Kultury. Podpisano porozumienie o współpracy pomiędzy Spółdzielnią Mieszkaniową „Hutnik" a ZPAP. Przed szpitalem im. S. Żeromskiego odsłonięto pomnik patrona, autorstwa Mariana Koniecznego. Na os. Złotego Wieku odsłonięto pomnik Jana Kochanowskiego autorstwa Jana Danielaka.	Zakład Przetwórstwa Hutniczego w Bochni pierwszy wykonał roczny plan produkcji.	Uroczyście obchodzono 25-lecie Nowej Huty i 20-lecie Huty im. Lenina. Marian Kruczek zrealizował na os. Tysiąclecia kompozycję plenerową „Zdobyta przestrzeń". Akceptacja projektu kościoła opracowanego przez architekta J. Dutkiewicza.
1975	Rozpoczęto budowę bloków na os. Dywizjonu 303 w Czyżynach. W Szpitalu im. Żeromskiego oddano do użytku Oddział Chorób Wewnętrznych. Podłączono do miejskiej sieci gazowej osiedle Krzesławice. Otwarto nowy pawilon handlowy na os. Złotego Wieku.	Uruchomiono walcownię blach karoseryjnych; produkcja stali – 6,5 mln ton rocznie. W HiL Walcownia Taśm pierwsza wykonała zadania produkcyjno-ekonomiczne pięciolatki.	
1976	Uruchomiono linię tramwajową łączącą osiedla Bohaterów Września i Piastów z pozostałą częścią dzielnicy. Otwarto pawilon handlowy przed kombinatem HiL. Szpital im. S. Żeromskiego otrzymał 2,5 ha park rekreacyjny.	W stalowni konwertorowej pobito rekord – wykonano 16 wytopów w ciągu 8 godzin. W HiL uruchomiono Wydział Mas Specjalnych.	4 X: Erygowanie parafii w Mistrzejowicach. Władze wydały zgodę na budowę kościoła w Mistrzejowicach, ks. kard. Karol Wojtyła poświęca plac przyszłej budowy kościoła. Początek budowy.

1977	Kontynuowana była budowa świątyni w Mistrzejowicach.	W HiL wyprodukowano 75-mln tonę stali. Szczyt możliwości produkcyjnych. HiL to największy w Polsce producent stali i wyrobów walcowniczych, a także, jako jeden z największych, koksu, wyrobów węglopochodnych, materiałów ogniotrwałych, wyrobów walcowanych, osprzętu technologicznego, odlewów, energii elektrycznej i cieplnej. Huta zatrudniała ona 38 tys. ludzi i produkuje 6,5 mln ton stali – jest to apogeum jej rozwoju, ale osiągnięte za cenę ogromnych zniszczeń ekologicznych i rabunkowej eksploatacji maszyn.	Odbyła się premiera filmu „Człowiek z marmuru", reż. Andrzej Wajda. Film oparty był na biografii przodownika pracy Piotra Ożańskiego. Konsekracja kościoła pw. Matki Bożej Królowej Polski zwanego Arką Pana w Bieńczycach. Ks. kardynał Karol Wojtyła dokonał poświęcenia kościoła p.w. Matki Bożej Królowej Polski w Bieńczycach (15 maja). Ks. kardynał Karol Wojtyła podjął decyzję o podziale dwóch parafii: mogilskiej i bieńczyckiej na 4 mniejsze.
1978	Rozpoczęto budowę dziesięciopiętrowego bloku na os. Centrum D. Na os. Stalowym otwarto pierwszy sklep z mrożonkami. Powstała Spółdzielnia Mieszkaniowa „Czyżyny". Rozpoczęto budowę bloków na os. 2-go Pułku Lotniczego w Czyżynach, wg proj. M. Czerwińskiej. W os. Ruszcza oddano do użytku rurociąg wody pitnej.	Zakończono budowę Elektrociepłowni „Łęg" wg projektu W. Garcorza.	W SP nr 104 otwarto Izbę Historii i Tradycji Nowej Huty. Na os. Szklane Domy o. Niward Karsznia odprawił przy krzyżu mszę świętą. W kazaniu mówił o potrzebie zorganizowania nowej parafii p.w. Matki Bożej Częstochowskiej i budowie nowego kościoła Na os. Tysiąclecia otwarto nową bibliotekę.
1979	Kombinat Budownictwa Mieszkaniowego przekazał do użytku 250-tysięczną izbę mieszkalną. Na os. Piastów oddano do użytku nowy żłobek	Dyrektorem naczelnym HiL został Eugeniusz Pustówka.	Dramatycznie pogorszyła się sytuacja ekonomiczna większości mieszkańców Nowej Huty. 18/19 IV: Podjęto nieudaną próbę wysadzenia pomnika Lenina; wybuch nie przyniósł zamierzonego efektu, uszkodzeniu uległa część prawej stopy. Powstała pierwsza opozycyjna organizacja na terenie Nowej Huty – Chrześcijańska Wspólnota Ludzi Pracy. Ukazał się pierwszy numer wydawnictwa „Krzyż Nowohucki". VI: Do Nowej Huty przybył podczas I Pielgrzymki Jan Paweł II. Wobec braku zgody na mszę pod „Arką Pana" spotkanie z wiernymi odbywa się w ogrodach klasztoru w Mogile.
1980	Zakończono budowę os. Dywizjonu 303.	Wybuchają nieliczne, krótkotrwałe strajki, ale przechodzą	Rozpoczęły się pierwsze strajki na wydziałach w HiL. Ukazał

		nieomal niezauważone. Gdy zostają podpisane „Porozumienia Sierpniowe", w kombinacie im. Lenina dość szybko powstaje największa w Polsce organizacja związkowa NSZZ „Solidarność". Powstał Komitet Robotniczy Hutników NSZZ „Solidarność w HiL (należało do niego 34085 osób z ogólnej liczby 38376 pracowników kombinatu).	się pierwszy numer „Biuletynu Informacyjnego Hutników. W „Arce Pana" rozpoczął się 6-dniowy solidarnościowy protest głodowy popierający strajkujących na Wybrzeżu robotników. V: Zmarł Tadeusz Ptaszycki (ur. 1908) – architekt, urbanista, generalny projektant miasta Nowa Huta. X: Na stadionie KS „Hutnik" w spotkaniu z Lechem Wałęsą wzięło udział 10 tysięcy ludzi.
1981	Przed ZSB nr 2 na os. Szkolnym odsłonięto pomnik gen. Karola Świerczewskiego wg projektu Antoniego Hajdeckiego (usunięto go w 1991 r.). Koło bazy „Transbudu" przy ul. Ujastek odsłonięto obelisk Franciszka Dąbrowskiego.	Powołanie Krajowej Komisji Porozumiewawczej Hutników przy NSZZ „Solidarność". Przewodniczącym został Witold Bawolski z HiL. Podczas Konferencji Wyborczej Komisji Zakładowej Kombinatu przewodniczącym KRH NSZZ „Solidarność" został Mieczysław Gil. Prezydium KRH ogłosiło pogotowie strajkowe w odpowiedzi na „wydarzenia w Bydgoszczy" (pobicie Rulewskiego i Labentowicza). Odbyły się uroczystości z okazji wyprodukowania 100-milionowej tony stali w kombinacie. 13 XII: Początek strajku w HiL. Wzięło w nim udział 10 tysięcy pracowników. Na czele komitetu strajkowego stanął Mieczysław Gil. Pacyfikacja strajku przez ZOMO i żołnierzy, przy użyciu czołgów i transporterów opancerzonych. Aresztowania, internowanie i zwolnienia z pracy strajkujących (16 grudnia). Z pracy w kombinacie zwolniono ponad 2 tysiące pracowników.	Pierwsza msza święta na terenie kombinatu. Z odwiedzinami przybywa Metropolita Krakowski F. Macharski. W hali KS „Hutnik" odbyły się obrady Walnego Zgromadzenia Delegatów Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność". W UMK zarejestrowano pierwsze w kraju Towarzystwo Przyjaciół Chorych „Hospicjum". Powstało ono z inicjatywy zespołu synodalnego przy „Arce Pana" i pracowników Instytutu Onkologii w Krakowie. Prezydent Miasta Krakowa wydał decyzję zezwalającą na budowę kościoła p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej i zaplecza duszpasterskiego na os. Szklane Domy.
1982	Rozpoczęto prace przy budowie kościoła Matki Boskiej Częstochowskiej na os. Szklane Domy. Projektantami byli architekci: Krzysztof Dyga i Andrzej Nasfeter. Obok ZSM na os. Szkolnym odsłonięto pomnik gen. Władysława Sikorskiego wg proj.	Stały spadek zatrudnienia (w 1982 odeszło 6814 ludzi, z czego 2658 na wcześniejsze emerytury). Ogólnie od 1979 do roku 1990 zatrudnienie zmniejszyło się o 11 647 osób i wynosiło mniej-więcej tyle co w 1965 r. Zakłócenia i kłopoty z produkcją z powodu braku rudy w HiL.	Po zamieszkach w Rynku krakowskim, po mszy świętej w kościele Mariackim organizatorzy nabożeństw zdecydowali się przenieść do kościoła p. w. NMP Królowej Polski w Bieńczycach. Manifestacje uliczne w Nowej Hucie. Największe w Bieńczy-

	Bogusza Salwińskiego.		cach pod „Arką Pana". Placu Centralnym i okolicach Teatru Ludowego. Brutalność ZOMO, wielu rannych (po obu stronach) i aresztowanych. Przy parafii Świętego Maksymiliana Marii Kolbe w Mistrzejowicach powstało Duszpasterstwo Ludzi Pracy (ks. Kazimierz Jancarz). Rozpoczęto wydawanie czasopisma drugiego obiegu „Hutnik". Redaktorem naczelnym był Wojciech Marchewczyk. Otwarto w Nowej Hucie sklep „Desy" na os. Ogrodowym.
1983	Rozpoczęto budowę kościoła p. w. Miłosierdzia Bożego na Wzgórzach Krzesławickich (ks. Jakub Gil). Ukończenie budowy Nowohuckiego Centrum Kultury; uroczystego otwarcia dokonał wicepremier Mieczysław Rakowski Na os. Dywizjonu 303 oddano do użytku SP nr 52 im. Marii Dąbrowskiej oraz przychodnię zdrowia. Na os. Bohaterów Września wybudowano pawilon handlowy.		Manifestacje uliczne i wielogodzinne walki z ZOMO w Nowej Hucie. 22 VI: Podczas swojej II Pielgrzymki do Ojczyzny papież Jan Paweł II konsekrował kościół w Mistrzejowicach. W mszy uczestniczyło ponad 300 tysięcy wiernych. Ks. kardynał Franciszek Macharskiego eryguje parafię bł. Brata Alberta w Krakowie.
1984	Uruchomiono nową linię autobusową nr 149. Na os. Bohaterów Września otwarto nowy urząd pocztowy.	W Elektrociepłowni Łęg uruchomiono trzeci kocioł.	Przy mistrzejowickiej parafii założono Chrześcijański Uniwersytet Robotniczy im. Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego.
1985	Rozpoczęto budowę os. Centrum E przy Placu Centralnym wg proj. Romualda Loeglera. Rozpoczęto budowę nowego osiedla mieszkaniowego – Oświecenia, wg proj. R. Strzeleckiego. Rozpoczęto budowę kościoła pw. Świętego Brata Alberta na os. Dywizjonu 303 wg proj. Witolda Cęckiewicza. Oddano do użytku nowy pawilon spożywczy przy Domu Handlowym „Wanda". Odsłonięto pomnik ks. Jerzego	Walcownia Blach Karoseryjnych wyprodukowała 5-milionową tonę blachy.	Demonstracje i starcia z ZOMO w Nowej Hucie podczas niezależnych obchodów pierwszomajowych „S". Aresztowano na trzy miesiące E. Nowaka i St. Handzlika. W ogrodzie działkowym „Nad Dłubnią" oddano do użytku wybudowany w czynie społecznym „Dom Działkowca".

	Popiełuszki przed bazyliką oo. Cystersów w Mogile, aut. proj. Remigiusz Dulko.		
1986	Zakończono budowę drugiego budynku Nowohuckiego Centrum Kultury. Granice administracyjne dzielnicy powiększono o wsie: Węgrzynowice i Wróżenice.	W Spiekalni-1 wyprodukowano 100-milionową tonę spieku. Odbyło się posiedzenie Rady Programowej Muzeum Historii KM HiL.	W Mistrzejowicach reaktywowano jawną Komisję Robotniczą Hutników NSZZ „Solidarność". Na jej czele stanął Mieczysław Gil. Ks. kardynał Franciszek Macharski poświęca Dolny Kościół w świątyni na Wzgórzach Krzesławickich.
1987	Pierwsi mieszkańcy wprowadzili się do 2 bloków na os. Mistrzejowice-Zachód (obecnie os. Oświecenia). Na os. 2. Pułku Lotniczego otwarto pawilon handlowy „Otexu". W os. Kantorowice oddano do użytku gazociąg wykonany w czynie społecznym przez jego mieszkańców. Na os. Młodości otworzono sklep PHZ „Baltona"	W HiL wyprodukowano 100-milionową tonę surówki. Kombinat podpisał umowę o współpracy z Fabryką Samochodów Małolitrażowych w Bielsku Białej.	Konsekracja kościoła p.w. Świętego Józefa Oblubieńca na os. Kalinowym. Uroczystościom przewodniczył ks. kardynał Franciszek Macharski. Proj. arch. Zofia Łuczyńska i Jan Kurka.
1988	Otwarto Dom Spokojnej Starości na os. Sportowym. Przed budynkiem AWF odsłonięto pomnik Bronisława Czecha autorstwa Bronisława Chromego.	Podpisano porozumienie pomiędzy HiL a FSO i FSM w sprawie nowej inwestycji „linii ocynkowania elektrolitycznego blach karoseryjnych". W HiL rozpoczął się strajk (26 IV) Na czele Komitetu Strajkowego stanął Andrzej Szewczuwaniec. W wyniku akcji ZOMO strajk został spacyfikowany (4/5 V). Rozwiązana została Tajna Komisja Robotnicza Hutników. Poinformowano o utworzeniu Komitetu Organizacyjnego NSZZ „S" KM HiL z inicjatywy działaczy z lat 1980-81.	IV-V: Strajki w kombinacie stają się początkiem nowej „wiosny Solidarności". Rozbity i pozbawiony przywódców związek odradza się i przystępuje do walki o prawa robotnicze. Mimo brutalnej pacyfikacji huty strajki i studenckie manifestacje ogarniają coraz to nowe ośrodki w kraju. Zmarł Piotr Ożański (ur. 1925), przodownik pracy. W parafii pw. Świętego Maksymiliana Marii Kolbego odbyła się Międzynarodowa konferencja Praw Człowieka pod honorowym patronatem L. Wałęsy.
1989	W Czyżynach powstał dworzec PKS (zmodernizowany w 2002). KRH wystąpił do DRN o weryfikację nazw nowohuckich ulic. Przed szkołą na os. Dywizjonu 303 odsłonięto popiersie Marii Dąbrowskiej. Przy Muzeum Lotnictwa odsłonięto pomnik Lotników	27 października 1989 Dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Gospodarki Wodnej i Geodezji Urzędu Miasta Krakowa podjął decyzję, na mocy której od 1 stycznia 1990 zmniejszono produkcję do 3 milionów ton stali rocznie, do czasu zamontowania instalacji chroniących skutecznie naturalne środowisko. KRH protestowała prze-	Odbyła się pierwsza tura „kontraktowych wyborów" do Sejmu i Senatu. Do Sejmu z Nowej Huty zostali wybrani Mieczysław Gil, Edward Nowak z NSZZ „S" oraz Kazimierz Szkutnik z PZPR. W Nowej Hucie wyniki osiągnięte w wyborach przez związek są najlepsze w Polsce.

	Polskich, proj. Bronisława Chromego.	ciwko tym działaniom. Huta przyjmuje nazwę światowej sławy projektanta urządzeń hutniczych T. Sendzimira.	Zamieszki i manifestacje pod pomnikiem W. Lenina w alei Róż (obrzucano go kamieniami i butelkami z zapaloną benzyną). Usunięcie pomnika Lenina (10 XII).
1990	Rozpoczęcie budowy oczyszczalni ścieków „Kujawy". Powstało centrum handlowe Tomex SA (ul. Bieńczycka). Zmieniono nazwy ulic oraz niektórych osiedli w Nowej Hucie.	Huta zatrudnia 27 tys. pracowników Przewodniczący KRH Mieczysław Gil został przewodniczącym Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego.	Rozpoczęło działalność prywatne Radio „Wanda" w Bieńczycach. Odbyły się pierwsze wolne wybory samorządowe szczebla gminnego. Radnym został m.in.: Stanisław Handzlik. Sprywatyzowano księgarnię Domu Książki w Centrum C, powstała księgarnia „Skarbnica". Powstało Stowarzyszenie Poszkodowanych Właścicieli Nieruchomości Wywłaszczonych przez Kombinat Metalurgiczny i inne budownictwo w Krakowie i Nowej Hucie.
1991	Zlikwidowano „salon" Nowej Huty – Klub Empiku na os. Centrum D. Zamiast wielkich „blokowisk" zaczyna się pojawiać zabudowa jednorodzinna (m.in.) w Mistrzejowicach, Wzgórzach Krzesławickich i Mogile. Powstały na terenie Nowej Huty nowe Licea Ogólnokształcące: nr XIX im. Krzysztofa Kieślowskiego (od 1995), XXI im. Stanisława Ignacego Witkiewicza oraz XXII im. gen. Bolesława Ducha. Przed kościołem Świętego Maksymiliana Marii Kolbego w Mistrzejowicach pomnik Jana Pawła II, autor projektu Gustaw Zemła.	Dyrekcja przedstawiła wizję przekształcenia huty w holding (zrzeszenie przedsiębiorstw połączonych ekonomicznie). Dotychczasowe zakłady przekształcono w spółki akcyjne z udziałem huty. W latach 1991-1998 do spółek przeszło 7250 hutników. KRH ogłosiła gotowość strajkową, związaną z wynagrodzeniami pracowniczymi.	Rada Miasta Krakowa podjęła uchwał o podziale Krakowa na 18 dzielnic. W granicach Nowej Huty znalazło się 5 dzielnic XIV-XVIII: Czyżyny, Mistrzejowice, Bieńczyce, Wzgórza Krzesławickie, Nowa Huta. Powstała Spółdzielnia Mieszkaniowa Bieńczyce (dawna część SM Hutnik). Powstał Ośrodek Kultury Kraków – Nowa Huta.
1992	Zlikwidowano jedno z najstarszych kin „Światowid" na os. Centrum E. Zakończono budowę os. Oświecenia wg proj. R. Strzeleckiego. Odsłonięto pomnik Bogdana Włosika i innych ofiar represji w l. 80., autor projektu Helena Łyżwa.	Podpisano porozumienie pomiędzy Zarządem Elektrociepłowni w Łęgu a Komitetem Strajkowym NSZZ „S". Międzyzakładowy KS w Hucie im. T. Sendzimira zażądał rządowych gwarancji na budowę COS.	Na os. Teatralnym powstał zbór Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Sprzedano do Szwecji pomnik W. Lenina z Alei Róż.

1993	Otwarcie nowego szpitala. Patronem został Ludwik Rydygier; szpital był budowany od 1976 r. wg proj. Władysława Wichmana.		Zmarł ks. Kazimierz Jancarz (ur. 1947) – duszpasterz ludzi pracy.
1994	Odsłonięto pomnik Jana Matejki przed jego dworkiem w Krzesławicach, autor projektu Czesław Dźwigaj	W Walcowni Zimnej Blach uruchomiono linię elektrolitycznego cynkowania.	
1995	Zlikwidowano Kombinat Budownictwa Mieszkaniowego. Oddano do użytku nowy Park Dywizjonu 303.		Turecki koncern Rumeli Group zakupił pakiet większościowy Cementowni „Nowa Huta".
1996	W Nowej Hucie powstały nowe Licea Ogólnokształcące: nr XXX na os. Dywizjonu 303 i nr XXXVI im. Józefa Konrada Korzeniowskiego na os. Niepodległości.		Krakowskie Zakłady Przemysłu Tytoniowego zostały zakupione przez koncern Phillip Morris.
1997	Rozpoczęto budowę Hospicjum Świętego Łazarza na ul. Fatimskiej w Bieńczycach.	Przekształcenie huty w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa.	Krzyż z mszy papieskiej na Błoniach przeniesiono później do kościoła p.w. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych na ul. Bulwarowej
1998		Załamanie koniunktury na rynku producentów stali. Huta ogranicza produkcje do 2.2 mln ton stali.	Powstało stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Nowej Huty.
1999	Likwidacja Fabryki Domów przy ul. Dobrego Pasterza. Zakończenie budowy oczyszczalni „Kujawy".	W hucie zatrudnienie spada do 16,5 tys. Część pracowników przechodzi na wcześniejsze emerytury inni znajdują miejsca pracy w którejś z 22 spółek do wyodrębnionych z huty. W budynku administracyjnym zlikwidowanej Walcowni Zgniatacz otwarto Muzeum Nowej Huty i Huty im. T. Sendzimira a także Izbę Pamięci „Solidarności". Przed halą Walcowni Zgniatacz odsłonięto pomnik Hutniczej Solidarności, monument w kształcie litery „V" pokrytej datami i napisem „Bądź wierny, idź".	W kinie „Sfinks" w Ośrodku Kultury im. C. K. Norwida zorganizowano festiwal filmów dokumentalnych, fabularnych i telewizyjnych poświęconych Nowej Hucie „Etap: Nowa Huta". Założono parafię p.w. Matki Bożej Pocieszenia na ul. Bulwarowej.
2000	Otwarto największy w Europie Park Wodny. Odsłonięto przed kościołem pw. MB Częstochowskiej na os. Szklane Domy pomnik Chrystusa Miłosiernego Zbawiciela, autor projektu Karol Badyna.	Mostostal Kraków SA wszedł w skład Grupy Budimex.	W biurowcu na os. Teatralnym rozpoczęła działalność firma ComArch, prezes: prof. Janusz Filipiak. Młodzieżowy Dom Kultury Fort 49 „Krzesławice" przeniósł się do austriackiego fortu na Wzgó-

			rzach Krzesławickich.
2001	Naprzeciwko Parku Lotników Polskich otwarto centrum handlowe M1. W Mogile rozpoczęto budowę mostu Wandy.	Na terenie Huty im T. Sendzimira otwarto amerykańską Drukarnię R.R. Donelley. Huta im. T. Sendzimira zostaje połączona z Hutą Katowice.	
2002	Zlikwidowano jedno z najstarszych kin nowohuckich „Świt" na os. Teatralnym. Zostało otwarte Publiczne Salezjańskie Liceum Ogólnokształcące na os. Piastów. Oddano do użytku nowy most na Wiśle - Wandy w Mogile.	Huta im. T. Sendzimira została włączona w skład konsorcjum Polskie Huty Stali.	Zmarł Zdzisław Szpyrkowski (ur. 1931 r.) - architekt wnętrz, artysta plastyk. Projektant wnętrz i mebli w Centrum Administracyjnym HiL, bloku „szwedzkim" na os. Szklane Domy oraz innych wnętrz nowohuckich.
2003		Huta im. Sendzimira wraz z innymi wchodzi w skład koncernu Polskie Huty Stali i zostaje sprzedane hinduskiemu biznesmenowi Lakshmi Mittalowi - potentatowi w branży hutniczej i właścicielowi koncernu Mittal Steel. Zakończono rozpoczętą w 1990 r. restrukturyzację Huty im. T. Sendzimira. Powstały nowe spółki: usługowe, produkcyjne i handlowe.	Na terenie Huty im. T. Sendzimira odbyły się koncerty pierwszej edycji festiwalu Sacrum Profanum - „Carmina Burana" C. Orffa.
2004	Próby rewitalizacji dzielnicy Nowa Huta przez zwiększenie nakładów finansowych oraz promocji tej części Krakowa, m.in.: powstanie Teatru Nowa Łaźnia na os. Szkolnym i Oddziału Muzeum Historycznego Miasta Krakowa „Dzieje Nowej Huty" na os. Słonecznym. Układ urbanistyczny najstarszej części Nowej Huty został wpisany do rejestru zabytków Krakowa.		Radni krakowscy zmienili nazwę Placu Centralnego na Plac Centralny im. Ronalda Reagana. W Muzeum Historycznym Miasta Krakowa powstała Pracownia Dziedzictwa Kulturowego i Historycznego Nowej Huty. Była ona zalążkiem przyszłego Oddziału Muzeum. Ukazał się przewodnik turystyczny „Nowa Huta. Socjalistyczna w formie, fascynująca w treści" autorstwa Macieja Mieziana.
2005	Z okazji 25. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność" przeniesiono pomnik Solidarności z terenu kombinatu na Plac Centralny. Przy kościele p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej na os. Szklane Domy odsłonięto obelisk upamiętniający 25. rocznicę		Zmarł ks. prałat Józef Gorzelany (ur. 1916 r.), proboszcz parafii w Bieńczycach. Otwarcie Oddziału Muzeum Historycznego Miasta Krakowa „Dzieje Nowej Huty". Ukazała się ważna publikacja Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, pt. „Nowa Huta prze-

	powstania NSZZ „S" oraz 15-lecie odrodzonego samorządu. aut. proj. Czesław Dźwigaj.		szłość i wizja. Studium Muzeum Rozproszonego" - praca zbiorowa pod red. naukową J. Salwińskiego i L.J. Sibili.
2006		Właścicielem kombinatu została firma Mittal Steel Poland S.A.	Ukazał się pierwszy zeszyt z cyklu wydawniczego „Parki Krakowa" poświęcony Zespołowi pałacowo-parkowemu im. E. Jerzmanowskiego. Wydawcą jest Ośrodek Kultury im. C. K. Norwida. Ukazała się „Encyklopedia Nowej Huty" pod red. Ryszarda Dzieszyńskiego i Jana L. Franczyka. W NCK wydano unikalny album „Czas zatrzymany. Fotografie z lat 1883-1963 z terenów Nowej Huty i okolic oraz wybór tekstów" pod red. i opracowany przez Adama Gryczyńskiego.
2007	Przy kościele p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa został odsłonięty i poświęcony przez ks. kardynała Stanisława Dziwisza Pomnik Krzyża Nowohuckiego. Zaprojektował go Stanisław Dousa.		W budynku dawnego kina „Światowid" otwarto wystawę fotografii Wiktora Pentala i Henryka Makarewicza „802 procent normy". Agencja Promocyjna NH STYLE wydała zeszyt z komiksami „dzieje nowej huty komiksem skreślone". Powstał portal społecznościowy TerazHuta.pl.
2008	Rozstrzygnięto konkurs na projekt hali sportowo-widowiskowej, która miała zostać wybudowana na terenie czyżyńskiego Parku Lotników Polskich.		W budynku dawnego kina „Światowid" otwarto Oddział Muzeum Historii Polski. W nieczynnej walcowni na terenie Huty im. T. Sendzimira podczas VI Festiwalu Sacrum Profanum wystąpił legendarny zespół Kraftwerk.
2009		Rozpoczęto prace nad przygotowaniem specjalnej strony internetowej poświęconej Nowej Hucie - Nhpedia.	Wystawa „Moja Nowa Huta 1949-2009" zainaugurowała Jubileusz 60-lecia Nowej Huty. Rozstrzygnięto Ogólnopolski Konkurs na Reportaż im. Ryszarda Kapuścińskiego „Nowa Huta 1949-2009". Organizatorem był Ośrodek Kultury im. C. K. Norwida. II nagrodę zdobył Piotr Parzysz (I nie przyznano).
2010			Sportowa Spółka Akcyjna Hutnik Kraków zadłużyła się na blisko 6 milionów złotych co

			spowodowało jej upadłość.
2014	remont wiaduktu drogowego, nad torami kolejowymi w ciągu ul. Kocmyrzowskiej Po 58 latach księgarnia „Skarbnica" na Placu Centralnym została zamknięta, a lokal na osiedlu Centrum C1 sprzedany.	Budowa instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych.	W ramach obchodów rocznicy 25-lecia wolnych wyborów, Nową Hutę odwiedził prezydent Bronisław Komorowski przy kościele M. B. Częstochowskiej na os. Szklane Domy otwarta została wystawa „Solidarni w drodze do wolności" Galę Operetkowa w al. Róż
2015	Remont ul. Obrońców Krzyża na odcinku od ul. Żeromskiego do Kocmyrzowskiej Przebudowa układu drożnego Placu Centralnego Odremontowane sale oddziału pediatrycznego Szpitala Specjalistycznego im. S. Żeromskiego	Dawne budynki centrum administracyjnego krakowskiej huty znajdą nowego użytkownika. Budowa podwójnego mostu na Wiśle w ramach budowy S7 odcinka łączącego węzeł Christo Botewa z Igołomską	Nowohucki Oddział Muzeum Archeologicznego w Krakowie - ekspozycja *„Początki państwa polskiego – życie codzienne w Małopolsce wczesnośredniowiecznej"*.
2016			Otwarto stałą Galerię Zdzisława Beksińskiego w NCK (otrzymała tytuł „Najważniejszego wydarzenia kulturalnego w Małopolsce" w 2016 r. w konkursie Radia Kraków)
2017	Oddanie fragmentu nowohuckiego odcinaka trasy S-7 (IV obwodnica Krakowa) do „węzła Kopiec Wandy" – most łączący Przewóz z Mogiłą nosi imię ks. kard. Franciszka Macharskiego		
2018	Wydarzenia związane z jubileuszem 70-lecia Nowej Huty		Powstała Galeria Huta Sztuki w Ośrodku Kultury im. C. K. Norwida; powstała Pracownia Dziedzictwa i Tożsamości Nowej Huty w Ośrodku Kultury im. C. K. Norwida
2019	Wydarzenia towarzyszące jubileuszowi 70-lecia Nowej Huty Rozpoczęcie realizacji programu „70 ulic na 70-lecie Nowej Huty"	Rozpoczęcie wygaszania wielkiego pieca huty Wpis do rejestru zabytków budynków Centrum Administracyjnego Huty Tadeusza Sendzimira w Nowej Hucie, budynków „S" i „Z" wraz z zespołem bramy na teren kombinatu Metalurgicznego im. T. Sendzimira	28 lutego otwarto trasę turystyczną „Podziemna Nowa Huta" (Etap I: schron pod ZSM nr 3 na os. Szkolnym 37) – część nowopowstałego Muzeum Nowej Huty 1 marca z połączenia Muzeum PRL-u (w organizacji) z Muzeum Historycznym Miasta Krakowa powstało Muzeum Krakowa. W dotychczasowej siedzibie Muzeum PRL-u (w organizacji) przy os. Centrum E 1 (dawne kino „Światowid") utworzono Muzeum Nowej Huty, gdzie przeniesiono oddział Dzieje Nowej Huty Muzeum Historycznego Miasta Krakowa z os. Słonecznego 16

Nawarstwienia układu

Faza przedhistoryczna

Osady neolityczne na terenach Mogiły, Nowej Huty, Bieńczyc, Wyciąża odsłonięte przez badaczy, datowano na lata 5300-ok. 2200 p.n.e. Małopolskie skupisko osadnicze łączone z pobytem Celtów powstało w drugiej połowie III lub na początku II w. p.n.e. i objęło teren dorzecza górnej Wisły, głównie obszary lessowe. Z tej fazy znane są nieliczne groby ciałopalne, wyposażone w celowo pogięte elementy uzbrojenia oraz zestawy naczyń glinianych. Znacznie bogatsze ślady pochodzą ze schyłku II w. p.n.e. i z następnego stulecia. Brak z tego okresu cmentarzysk, co należy wiązać z zagadkowym rytuałem pogrzebowym. Na terenie rozpoznanych osad wystąpiły natomiast liczne dowody prowadzenia działalności produkcyjnej. Z Mogiły i Zakrzowa pochodzą formy do odlewania monet. Odkryto piece do wypalania naczyń glinianych. W początkach naszej ery charakter wyspecjalizowanego rzemiosła miało garncarstwo, zwłaszcza w okresie późnorzymskim, gdy na niektórych terenach do wyrobu naczyń zaczęto stosować koło garncarskie.

Wielki ośrodek wytwórczy ceramiki toczonej odkryto w okolicach Krakowa (Tropiszów, Pleszów). Funkcjonował on w okresie późnorzymskim – odkryto z tego czasu przeszło 100 pieców służących do wypalania ceramiki. Igołomia znana jest przede wszystkim z cennych odkryć archeologicznych. Odsłonięto tu pozostałości dużego ośrodka produkcji żelaza i glinianych garnków, funkcjonującego w okresie wpływów kultury prowincjonalnorzymskiej. Wytwarzano wówczas doskonałe naczynia ceramiczne toczone na kole, a następnie wypalane w dwupoziomowych piecach. W trakcie badań archeologicznych odkryto ponad 90 takich pieców. Do produkcji hutniczej służył zespół dymarek, w których wytapiano żelazo z rud darniowych. Były to prymitywne urządzenia hutnicze do wytapiania żelaza, stosowane w Polsce od starożytności do czasu wprowadzenia procesu wielkoszybowego. Piece typu dymarkowego, tworzące regularne, wieloszeregowe układy, miały kształt cylindrycznych jam o średnicy od 40 do 60 cm, wykopanych w ziemi do głębokości ok. 50 cm. Po rozpaleniu ognia wsypywano do nich na przemian warstwy węgla drzewnego i warstwy rudy. Bardziej udoskonalone dymarki miały kopulastą nakrywę glinianą, w której znajdował się otwór do wsypywania paliwa i rudy oraz do wydobywania wytopionego żelaza. Po bokach usytuowane były otwory wentylacyjne. Rozprowadzanie produktów wykonywanych w wyspecjalizowanych centrach rzemieślniczych oraz importowanych przedmiotów pochodzenia rzymskiego (broń, ozdoby, luksusowe naczynia) wymagało istnienia zorganizowanej wymiany handlowej, a także formy pieniądza. Prawdopodobnie część transakcji zawierano posługując się pieniądzem kruszcowym, napływającym w tym czasie z Imperium na teren zajęty przez kulturę przeworską. Masowy napływ monet rzymskich, przede wszystkim srebrnych denarów, przypadł na drugą połowę II w. i początek następnego stulecia. Jako ekwiwalentu wartości używano zapewne również skór, futer i metalu. Przełamaniem fazy przedhistorycznej było dla tych terenów przyjście mnichów cysterskich. Według tradycji swoją działalność rozpoczęli od zatknięcia krzyża na kopcu Wandy, który do tego czasu wciąż był miejscem pogańskich obrzędów.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

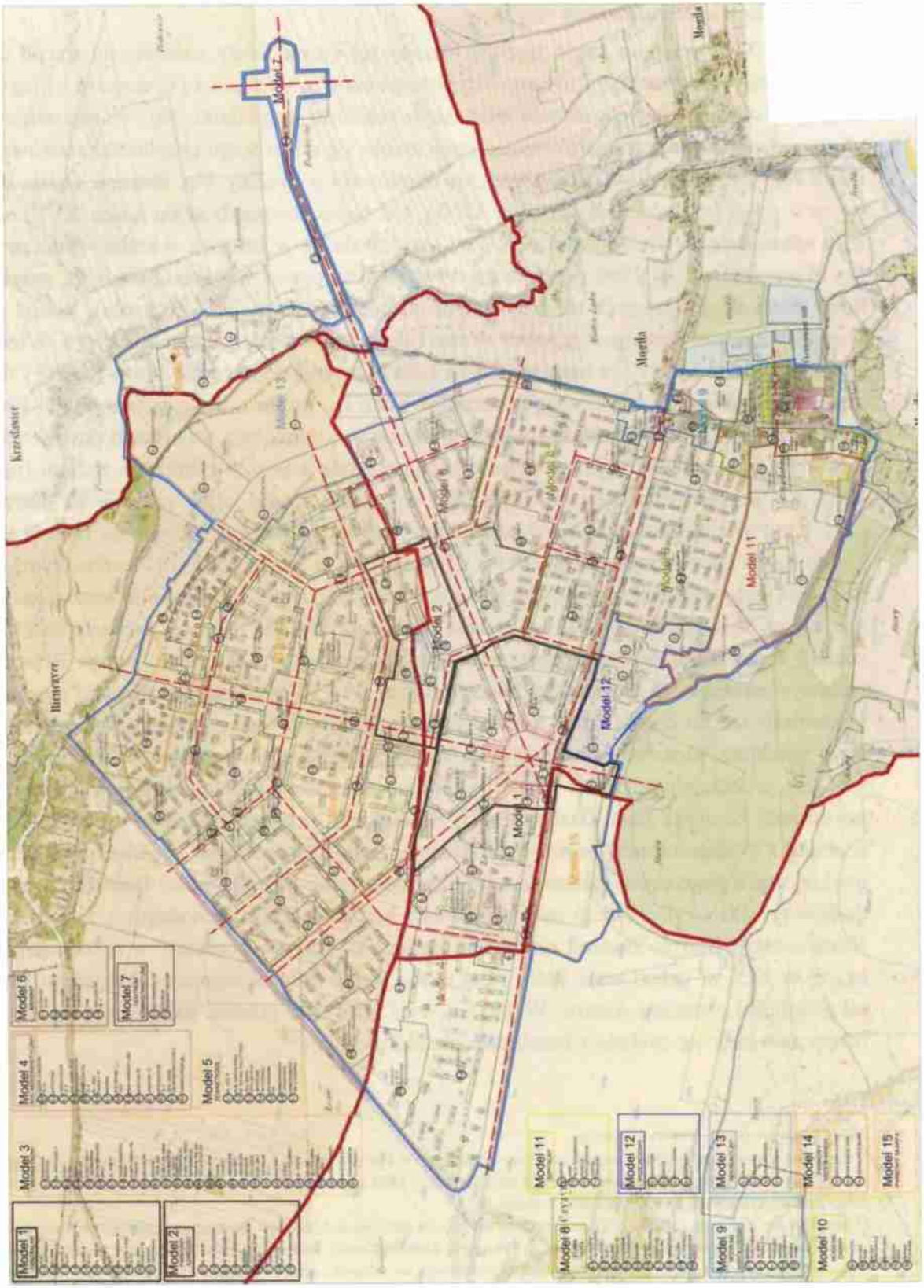

Modelowanie krajobrazowe PK Nowa Huta na tle planów katastralnych

Faza użytkowania rolniczego

W XIII i XIV w. spora część terenów dzisiejszej Nowej Huty należała do trzech dużych zgromadzeń: norbertanek z Imbramowic, bożogrobców z Miechowa i cystersów z Mogiły, zaś zakony te słynęły z wprowadzania innowacyjnych form gospodarki. Np. we wszystkich obowiązywał zakaz spożywania mięsa, co przyczyniło się do rozwoju gospodarki stawowej i hodowli ryb[42]. Ale model wsi klasztornej nie dominował w okolicy. Np. Branice. Osada Branice pojawia się w przekazach pisanych w 1250 r. Od czasu powstania aż do końca XVIII w. wieś była własnością Gryfitów (tylko w XV w. znajdowała się w zastawie u krakowskich patrycjuszy Wierzynków). W 1360 r. przeniesiono ją na tzw. prawo średzkie. Stanowiła gniazdo rodowe Branickich (zwanych też Rusieckimi od pobliskiego majątku Ruszcza). Wśród zachowanych reliktów średniowiecznych warto przypomnieć drewniane epitafium Wierzbięty z Branic (zm. w 1425 r.), z herbami Gryf i Leliwa przeniesione z kościoła w Ruszczy do Muzeum Narodowego w Krakowie. W średniowieczu i u progu czasów nowożytnych Braniccy zajmowali urzędy kasztelańskie i wojewodzińskie w Małopolsce, stopniowo powiększali majątki i zbierali królewszczyzny, wchodzili w parantele z możnowładczymi rodami (np. Tarłów). Ale dopiero w drugiej połowie XVII w. można mówić o ich awansie do magnackiej elity stanu szlacheckiego. Pomysł rozbudowy rezydencji badacze przypisują Janowi Branickiemu herbu Gryf (zmarłemu w 1611 r.), pełniącemu w latach 1585–1611 urząd starosty niepołomickiego, w latach 1586–1611 łowczego krakowskiego, w roku 1600 kasztelana żarnowieckiego, w latach 1603–1611 kasztelana bieckiego. W 1588 Branice, w czasie bezkrólewia, zostały zajęte i obrabowane przez Andrzeja Stadnickiego z Dubiecka, wroga Branickiego, będącego stronnikiem arcyksięcia Maksymiliana. W XVII w. Braniccy opuścili ciasną wieżę i przenieśli się do dworu (dziś nieistniejącego). Z zabudowań gospodarczych zachował się tylko spichlerz, ulokowany naprzeciwko bramy wjazdowej do zespołu. Na przełomie XVIII i XIX w. właścicielami Branic i kilku sąsiednich wsi została rodzina Badenich. Po bezpotomnej śmierci hetmana Jana Klemensa (III) Branickiego[43], dobra sprzedała im wdowa Izabela Elżbieta z Poniatowskich, siostra Stanisława Augusta. Symboliczne łamanie tarczy herbowej towarzyszące pogrzebowi ostatniego Gryfity nie zakończyło obecności Branickich na scenie dziejowej, wkroczyli bowiem na nią Braniccy herbu Korczak pochodzący z Lubelszczyzny. Branice nabył Marcin Badeni, szambelan królewski. Branice pozostały w rękach mniej znaczącej w XIX w. gałęzi rodu, który miał wśród siebie m.in. Kazimierza Badeniego, namiestnika Galicji i premiera Austrii. W 1951 r. wieś włączono granice Krakowa, a na części pól rozpoczęto budowę zakładów kombinatu metalurgicznego[44].

[42] Reliktem są tzw. Suche Stawy wokół klasztoru w Mogile, na których stoi dziś stadion Hutnika. *Monografia Opactwa Cystersów we wsi Mogile, opracowana i pamięci ubiegłych w r. 1864 pięciuset lat istnienia Akademii Krakowskiej poświęcona przez Towarzystwo Naukowe Krakowskie*. Kraków 1867.

[43] Branicki Jan Klemens (1689-1771): pretendent do korony polskiej w 1763; syn wojewody podlaskiego Stefana Mikołaja i Katarzyny z Sapiehów, trzykrotnie żonaty: z Katarzyną Radziwiłłówną, Barbarą Szembekówną oraz Izabelą Poniatowską; dzięki przyjaznym stosunkom z dworem Augusta II Mocnego został podczaszym litewskim (1723), chorążym wielkim koronnym (1724), generałem artylerii koronnej (1728); po śmierci Augusta II poparł Augusta III Sasa; w 1735 dzięki protekcji monarchy został mianowany hetmanem polnym koronnym, w l. 1746-62 wojewoda krakowski; w 1752 otrzymał buławę hetmana wielkiego koronnego; po śmierci Augusta III stronnictwo hetmańskie wysunęło jego kandydaturę do tronu; po przegranej elekcji został zmuszony do opuszczenia Polski; po półrocznym pobycie w Bardejowie powrócił do kraju i uznał władzę Stanisława Augusta Poniatowskiego, w następnych latach intrygował jednak przeciwko monarsze; w 1768 poparł finansowo konfederatów barskich; rozbudował zespół pałacowy i założył Wojskową Szkołę Budownictwa i Inżynierii w Białymstoku.

[44] Obszar wsi można porównać na planie „Dorf Branice mit den Ortschaften Stryjów, Wola Rusiecka, Holendry und Chałupki in Galizien, Krakauer Kreis", rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, KKrak., 60. AP Kraków, KKrak., 61, 62, 63 (kop.).

Aleksander Nowakowski / Oleksa Nowakiwskij, *Wczesna wiosna*, 1911; Na odwrocie autorski opis kompozycji cyrylicą: *Wczesna wiosna – w promieniach słońca – Mogiła 23 IV 1911.*[45]

Wśród wsi „nowohuckich" najważniejszą pozycję miała Mogiła, siedziba jednego z najważniejszych klasztorów w okolicach Krakowa. Dzięki fundacji Wisława i bp. Iwona Odrowąża[46], mnisi z Lubiąża, wraz z opatem Piotrem, przybyli w 1222 r. do Kacic, skąd w roku 1225 konwent przeniesiono do Mogiły. Konsekracja kościoła nastąpiła dopiero w 1266 r., prace budowlane trwały więc ponad 40 lat. Kościół w Mogile konsekrował biskup krakowski Jan Prandota w obecności księcia Bolesława Wstydliwego i jego małżonki świętej Kingi. Wielofazowość budowy widoczna jest w zabudowaniach klasztornych ułożonych wokół kwadratowego wirydarza od południowej strony kościoła. Cegłę na budowę klasztoru i kościoła w Mogile wyrabiano z gliny wydobywanej w pobliskich Zesławicach i Bieńczycach. Wyjątkowa wartość tych zabytków polega na tym, iż pochodzą one z okresu przejściowego między stylem romańskim a gotyckim. Kościół klasztorny pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny, Świętego Wacława i Świętego Pawła, wzniesiony jest na planie trójnawowej, transeptowej bazyliki, z prostokątnie zamkniętym prezbiterium i flankującymi je bliźnimi kaplicami. W korpusie nawowym zastosowano system wiązany, sklepienia krzyżowe podpierają filary. Świątynię zbudowano z cegły w układzie wendyjskim, w części prezbiterialnej lico wewnętrzne stanowią kamienne ciosy. Zachował się romański detal architektoniczny, a w bibliotece przecho-

[45] Oleksa Nowakiwskij, najwybitniejszy malarz pochodzenia ukraińskiego, uczył się w latach 1888-1892 w pracowni F. F. Klimenki w Odessie. Studia uzupełniał w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie u J. Unierzyskiego, L. Wyczółkowskiego, J. Fałata i T. Axentowicza. Związany był z pracownią malarstwa pejzażowego Jana Stanisławskiego (w 1907 wziął udział w wystawie jego uczniów). W latach 1900-1913 mieszkał w Mogile pod Krakowem, skąd wyjeżdżał na plenery do Wielkopolski i w Karpaty. W 1913 roku przeniósł się na stałe do Lwowa, gdzie w 1923 roku otworzył własną szkołę malarską; archiwum Domu Aukcyjnego NAUTILUS w Krakowie

[46] Iwo Odrowąż (między 1170 a 1180-1229): kanclerz Leszka Białego, biskup krakowski od 1218 r.; dobry administrator diecezji, zwolennik reformy kościelnej; sprowadził do Krakowa i Sandomierza dominikanów, popierał także inne zakony (duchaków, cystersów, norbertanów); wykształcony, zostawił katedrze krakowskiej zasobną bibliotekę; zabiegał o rozwój sieci parafialnej i o kolonizację dóbr biskupich wokół Kielc.

wywane są płytki posadzkowe z XIII w. Klasztor otaczał szczególnymi względami biskup Jan Muskata[47], ofiarowując mu wiele cennych podarków, a także każąc się tu pochować (co nastąpiło 7 II 1320 r.). Muskata zawdzięczał biskupstwo Wacławowi II Czeskiemu, a kościół w Mogile nosił wezwanie Świętego Wacława, przodka i imiennika władcy.

Wizerunek opata mogilskiego, rysunek z kroniki klasztoru cysterskiego w Mogile, spisanej w 1504-05Ś

Świątynia stała też niedaleko kopca Wandy, a przecież dynastia Przemyślidów, z której wywodził się Wacław II, pochodziła od Libuszy, w której pokrętne legendy i hagiografie dopatrywały się młodszej siostry Wandy. Dramatyczną cezurą w dziejach opactwa był rok 1447, kiedy pożar strawił całe wyposażenie kościoła. Ocalał tylko słynący łaskami mogilski krucyfiks. Do obecnej kaplicy krucyfiks został przeniesiony w 1588 r., wcześniej zaś, jak się przypuszcza, stał na skrzyżowaniu transeptu z nawą główną. Kaplica Świętego Krzyża otoczona jest kratą fundacji Stanisława Żółtowskiego. Obecna elewacja zachodnia jest dziełem F. Moslera z Opawy (lata 1779–1780). Zarówno w kościele, jak i klasztorze (krużganki) zachowały się fragmenty polichromii Stanisława Samostrzelnika (XVI w.). Mogiła słynęła na polu malarstwa. Już w XIII w. spotykamy wśród braci zakonnych Ludwika o przydomku „Iluminator". Stworzono tu także szkołę iluminatorów, bo liczba zdobionych rękopisów szybko wzrosła. Na niespotykane dotychczas wyżyny doprowadził tę sztukę mnich Stanisław Samostrzelnik[48], cysters mogilski wykonujący swoje prace dla osób związanych z dworem króla Zygmunta Starego. Wśród wyróżniających się postaci jest Marcin Białobrzeski (ok. 1530–1586)[49] czy Jakub z Paradyża (ok. 1380–1464)[50]. Od 1429 r. każdorazowy opat cystersów z Mogiły piastował godność konserwatora (strażnika) praw i przywilejów

[47] Jan Muskata (zm. 1320): biskup krakowski od 1294; pochodził z Wrocławia; stronnik Przemyślidów i Luksemburgów, prowadził politykę opozycyjną wobec rządów Władysława Łokietka; po zajęciu przez Łokietka Małopolski zbiegł na Śląsk; Łokietek ściągnął go i uwięził w 1308, a arcybiskup J. Świnka obłożył karami kościelnymi, uwolniony od nich przez legata papieskiego, ukorzył się przed Łokietkiem; mimo to później wraz z wójtem Albertem organizował bunt przeciw księciu; uciekł na Śląsk; wrócił do Krakowa w 1317; działalność polityczna M. oceniana jest negatywnie, ale historycy zwracają uwagę na świetne zarządzanie diecezją.

[48] Samostrzelnik Stanisław (ok. 1480–1541), wybitny malarz i iluminator przełomu gotyku i renesansu, ostatni przedstawiciel krak. szkoły iluminatorskiej, cysters. Nauki pobierał w warsztatach cechowych i klasztorze cystersów w Mogile, do którego wstąpił 1506. Pracował dla rodziny król., był także nadwornym malarzem kanclerza K. Szydłowieckiego i bpa P. Tomickiego. Główne jego prace to m.in. 4 modlitewniki: Zygmunta I Starego (1525) królowej Bony (1527–1528) K. Szydłowieckiego (1527) i W. Gasztołta (1528), *Liber Geneseos Illustris Familiae Schidlovieciae* (1531–1532), *Żywoty arcybiskupów gnieźnieńskich* (1530–1535), ewangeliarz P. Tomickiego (1534) oraz malowidła ścienne w kościele i klasztorze w Mogile. S. uprawiał malarstwo tablicowe, ścienne, miniaturowe. Jego twórczość charakteryzują: dekoracyjność, bogactwo ornamentów, żywa kolorystyka, indywidualizacja rysów osób portretowanych, zapożyczenia ze wzorów niem. i wł.

[49] Białobrzeski Marcin (ok. 1530–1586): cysters, pisarz i teolog; od młodości w zakonie, na koszt klasztoru odbywał studia w Akademii Krakowskiej; w 1559 opat w Mogile, później sufragan krakowski (1565) i kanonik katedralny (1571); wygłosił kazanie na pogrzebie ostatniego Jagiellona (*Kazanie na pogrzebie świętej pamięci zacnego Zygmunta Augusta*, 1574); po ucieczce Walezego popierał Habsburgów, w 1575 uczestniczył w zjeździe stężyckim; w 1576 posłował do cesarza Maksymiliana; od 1577 biskup kamieniecki; w 1580 podróżował do Rzymu; w czasie podróży zwiedził Osjak i przyczynił się do upowszechnienia legendy o pochowanym tam Bolesławie Śmiałym.

[50] Jakub z Paradyża (Kartuz, ok. 1380–1464): teolog, cysters; studiował w Akademii Krakowskiej, doktorat uzyskał w 1432; mieszkał w klasztorze w Mogile, wykładał w Akademii; zwalczany wskutek propozycji reform ascetycznych, został kartuzem; resztę życia (od ok. 1443) spędził w eremie w Erfurcie; pisał liczne traktaty i dialogi teologiczno-ascetyczne, eklezjologiczne itp., a także kazania niedzielne (*Sermones dominicales*, ok. 1470) i „sztukę umierania" (*De arte bene moriendi*), krążącą w licznych rękopisach i wydrukowaną w Lipsku (2. wydanie w 1495).

Uniwersytetu Krakowskiego[51]. On wraz z senatem decydował m.in. o obsadzie prepozytury akademickiego kościoła Świętej Anny[52]. W 1476 r. zmarł w klasztorze Jan Pniowski, poseł biskupa Zbigniewa Oleśnickiego na sobór do Bazylei, administrator apostolski diecezji krakowskiej[53]. Mogiła miała szczęście do całej plejady wybitnych humanistów i uczonych. Do grona jej opatów zaliczają się takie postacie jak Erazm Ciołek[54] czy Wawrzyniec Goślicki[55]. Z drugiej strony klasztor służył jako „więzienie" dla wolnomyślicieli, m.in. zesłano tu na pokutę zwolennika husytyzmu, profesora wydziału sztuk wyzwolonych Akademii Krakowskiej Andrzeja Gałka[56]. Klasztor wiele zawdzięczał hojnym dobrodziejom, którzy pomnażali jego majątek[57].

W latach 1716–1786 funkcjonowało w klasztorze mogilskim Studium Generalne dla całej prowincji cystersów, w którym wykładano filozofię, teologię, prawo kanoniczne i historię Kościoła. Kurs trwał pięć lat i kończył się doktoratem, tak jak na uniwersytecie. Szczęśliwie opactwo nie uległo kasacie w XIX w., w związku z czym przechowało w swych murach bezcenne wyposażenie, dokumenty i bibliotekę.

Za klasztorem od strony ogrodu wznosi się tzw. nowy pałac opacki, wzniesiony w 1569 r. Wybudowano go za czasów Marcina Białobrzeskiego i uchodzi on dziś za jeden z najlepiej zachowanych obiektów renesansowych w Krakowie. W budynku tym przez cztery dni znajdował się sztab wojsk Maksymiliana Habsburga (brata cesarza Rudolfa II) dążącego do objęcia tronu polskiego po śmierci Stefana Batorego. 21 października 1587 r. rektor Mikołaj Dobrocieski, w imieniu uniwersytetu, posłował do arcyksięcia Maksymiliana, który zatrzymał się w Mogile; przedstawił mu stanowisko Akademii, która opowiedziała się po stronie królewicza Zygmunta Wazy jako potomka rodu Jagiełły[58]. W XVII w. pałac był elegancką rezydencją opatów, którzy niewiele dbali o klasztor, koncentrując się na swych karierach. Jednym z nich był Jan Kazimierz Denhoff h. Dzik (1649–1697), opat mogilski od 1666 r., kardynał od 1686 r., słynny z poselstwa do Rzymu kiedy darował papieżowi, w imieniu Jana III sztandar turecki zdobyty pod Wiedniem. W latach 1666–1676 toczył z klasztorem gorszące spory domagając się ustawicznie pieniędzy[59]. Swoich współbraci zaciągnął nawet przed sąd papieski[60].

[51] *Album studiosorum Universitatis Cracoviensis*, wyd. A. Chmiel, t. I, Kraków 1887, s. 71, 101, 102, 104, 111v.

[52] J. Michalewicz, M. Michalewiczowa, *Liber beneficiorum et benefactorum Universitatis Jagellonicae in saeculis XV-XVIII*. T. 1, Pars 1, Kraków 1978, s. 112-113; *Zbiór dyplomów klasztoru mogilskiego*, wyd. E. Janota, Kraków 1867, s. 22.

[53] J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy katedry metropolitalnej gnieźnieńskiej od roku 1000 aż do dni naszych*, t. III, Gniezno 1883, s. 225-227

[54] Erazm Ciołek (ok. 1474–1522): humanista pochodzenia plebejskiego; od 1503 biskup płocki; dyplomata (w l. 1501-22 wielokrotnie posłował do Rzymu i na sejm Rzeszy do Augsburga w sprawach politycznych i religijnych, zdobywając sławę oratora), sekretarz królewski; bibliofil, mecenas artystów i uczonych.

[55] Wawrzyniec Goślicki (ok. 1530–1607): pisarz polityczny; sekretarz Zygmunta Augusta, poseł; biskup kamieniecki, chełmski, przemyski, poznański; autor wierszy łacińskich i mów w języku polskim; traktat parenetyczny *De optimo senatore libri duo*, podkreślający znaczenie senatu w państwie.

[56] Andrzej Gałka z Dobczyna (zm. po 1451): magister sztuk wyzwolonych Akademii Krakowskiej; propagator sprzecznych z doktryną Kościoła nauk Wiklefa i Husa; wobec groźby procesu inkwizycyjnego w 1449 schronił się pod opiekę księcia głogowsko-opolskiego Bolka; autor *Cantilena vulgaris* (*Pieśni o Wiklefie*).

[57] ANKr., Dok. Perg. 151: Np. 8 XII 1526 Zygmunt I potwierdza tymczasowy testament Stanisława Gorskiego, podstarościego Krakowskiego, którym tenże dobra swoje w ziemi Krakowskiej, na Podolu i dwór w Krakowie, zapisuje Krzysztofowi z Szydłowca, z warunkiem, aby te majętności przechodziły zawsze po mieczu w rodzinach Odrowążów i z nimi spokrewnionych, w razie zaś ich wymarcia,mają zostać własnością klasztoru Mogilskiego.

[58] H. Barycz, *Dobrocieski Mikołaj*, PSB, V, 1939-1946, s. 242-243.

[59] Archiwum OO. Cystersów w Mogile, rkps 574: akta procesu klasztoru mogilskiego z administratorem opactwa a późniejszym opatem D. dziekanem płockim o część dochodów z dóbr opackich na utrzymanie klasztoru i kościoła l. 1669–1678, dok. perg. 276; AGAD, Archiwum Potockich z Radzynia pudło 13, poz. 124, kontrakt na dzierżawę dochodów opactwa mogil-

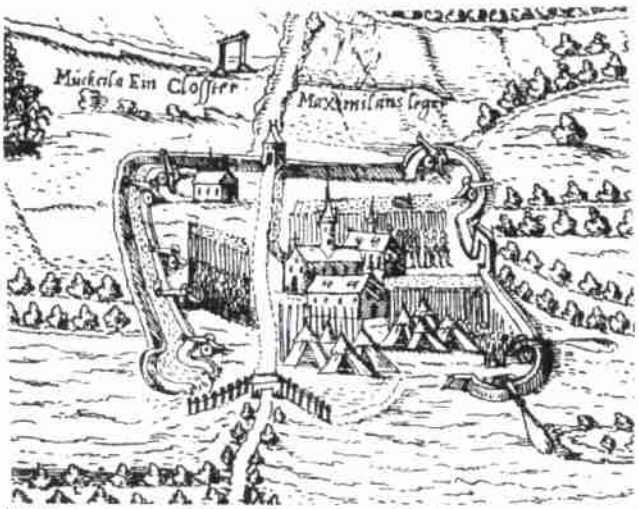

Widok opactwa z 1593; za stroną www. dzieje-mogily.republika.pl/cystersi.html

Pierwszy raz nazwa wsi Mogiła pojawiła się w przywileju króla Wacława z 1291 r. Lokacja Mogiły na prawie niemieckim miała miejsce w roku 1294 r. Historyczne centrum znajdowało się w rejonie dzisiejszych ulic Bardosa, Powiatowej, Kępskiej, Kopaniec. Wieś Mogiła miała odrębną świątynię parafialną, usytuowaną w pobliżu klasztoru po drugiej stronie ul. Klasztornej – drewniany kościół Świętego Bartłomieja, zbudowany w 1466 r. Obok zachowała się drewniana wieża-dzwonnica (1752) z kopulastym dachem i bramą przejazdową. Niegdyś świątynię otaczał cmentarz, po którym pozostał płot okalający teren. Niedaleko znajduje się XVIII-wieczny cmentarz, na którym spoczywają cystersi z opactwa, powstańcy styczniowi i mogilscy włościanie. To niemy świadek powikłanej historii Nowej Huty i dowód na jej dłuższą metrykę niż ostatnie 65 lat. Do 1702 r., zarówno kompleks opactwa, jak i kościółek Świętego Bartłomieja, obwiedzione były wspólnym ceglanym murem, wokół którego rozlewały się wody Wisły, Dłubni oraz stawy rybne. Zachowały się inwentarze i pomiary gruntów wsi z roku 1785 r.[61]

Czyżyny były pierwotnie własnością książęcą, od 1222 r. należały do mogilskiego zakonu Cystersów. Wieś powstała wokół karczmy „w miejscu zwanym Cyrino", którą w 1217 r. Leszek Biały podarował klasztorowi Bożogrobców w Miechowie. Lokację na prawie niemieckim dokonaną w 1294 r. przez Wacława Czeskiego, potwierdził Kazimierz Wielki w 1336 r. W 1348 r. król Kazimierz pozwolił klasztorowi mogilskiemu lokować karczmę (Kamienną) w dobrach klasztornych na końcu mostu stojącego nad bagnem Czyżyny. Wieś o tej nazwie istniała już wcześniej. W 1345 r. Jan, król czeski, wkroczywszy do Polski z zamiarem opanowania Krakowa, stanął w lipcu na 2 dni z wojskiem w Czyżynach przed Krakowem. W 1355 r. między Czyżynami, Rakowicami, Dąbiem i młynem Piaski, po obu brzegach rz. Prądnik rozciągały się role należące do Mikołaja Wierzynka, stolnika sandomierskiego. W 1787 r. szlachta ziemi krakowskiej witała tu przybywającego do Krakowa króla Stanisława Augusta. Stan wsi w czasach nowożytnych odnaleźć można na zachowanych mapach[62]. Pod koniec XVIII w. głównymi obiektami Czyżyn był dwór z folwarkiem oraz karczma, a w Czyżynach z przyległym Łęgiem notowano około 600 mieszkańców i 100 domów. W latach 1936–1939 w Czyżynach wzniesiono kościół Świętego Judy Tadeusza Apostoła, a w 1951 r. erygowano parafię.

skiego zawarty przez Denhoffa z Wodzickim, żupnikiem krakowskim; r. 1684. Łuszczkiewicz W.: *Wieś Mogiła przy Krakowie.* „Biblioteka Krakowska" nr 10, Kraków 1899.

[60] Bibl. Czartoryskich, rkps. 3884, zbiór dokumentów z l. 1666–1676, dotyczących sporu o rozdział dóbr klasztornych między opatem komandatariuszem mogilskim Janem Kazimierzem Denhoffem i klasztorem mogilskim przed kurią rzymską.

[61] ANKR, Rel. Crac. 216, s. 1068 – 1069, Rel. Crac. 214, s. 1193, Obl. 1783, t. 132 g, s. 1,

[62] Mapa wsi Czyżyn i Łęgu..., W. Jarocki, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom.Wł., 13. AP Kraków, WMK-Okr., 137 (kop.); Mapa wsi WW XX Cystersów Czyżyny i Łęg w państwie i gminie Mogiła..., W. Jarocki, K. Bełcikowski, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom. Wł., 14; Dorf Czyżyny sammt der Ortschaft Łęg in Galizien Krakauer Kreis, rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 115. AP Kraków, K. Krak., 116-118 (kop.); Czyżyny. Stadt Krakau, Kreis Krakau..., druk, jbw., (1:2 880). AP Kraków, Zb. Kart. III/16/8. AP Kraków, K. Krak., 119.

Wieś Bieńczyce, nazwa pochodzi od jej właściciela – Bienia (czyli Benedykta), po raz pierwszy została wzmiankowana w roku 1224 jako własność kościoła Świętego Michała na Skałce[63]. W 1317 r. należała już do prepozytury kościoła Świętego Floriana na Kleparzu[64]. Z dokumentów wiemy też, że w drugiej połowie XV w. istniał tu dwór z folwarkiem. W późniejszym czasie Bieńczyce stanowiły uposażenie kanoników katedry wawelskiej i na tej zasadzie władał nimi Hugo Kołłątaj (1750–1812). O dobra bieńczyckie i krzesławickie (te drugie dzierżawione od Akademii Krakowskiej) toczył niekończące się spory, obfitujące w zajazdy i głośne procesy. W XIX w. w dobrach bieńczyckich gospodarował jako dzierżawca brat Jana Matejki – Edmund.

Od nazwiska właściciela, Krzesława, pochodzi także nazwa Krzesławic. Wieś pierwszy raz wzmiankowano w XII-wiecznym dokumencie wydanym przez patriarchę jerozolimskiego Monomachusa dla klasztoru bożogrobców w Miechowie. W 1198 r. rycerz Budziwoj podarował osadę klasztorowi bożogrobców z Miechowa. Spadkobiercy Budziwoja, który zapisał dobra krzesławickie klasztorowi, procesowali się o te ziemie z zakonnikami. Zakon miechowski uchronił dobra i dzierżył je aż do kasacji w XVIII w. W tym okresie dzierżawił je m.in. klasztorowi w Mogile i Janowi Hińczy z Rogowa[65]. Prawo do ziemi utracili, przejściowo, za Kazimierza Wielkiego, który - skłócony z bożogrobcami, odebrał im Krzesławice i oddał je mogilskim cystersom. Kiedy zakon bożogrobców skasowano, dobra przejęła Akademia Krakowska. Istniał tu wówczas dwór i dwa młyny, a miejscowość liczyła 45 domów i 350 mieszkańców. Około 1470 r. wieś stanowiła uposażenie kanonii w krakowskiej kapitule katedralnej[66]. W ramach emfiteuzy we dworze zamieszkał Hugo Kołłątaj. Gdy dobra te zostały ostatecznie zsekularyzowane i przejęte przez rząd, na licytacji kupiła je w 1822 r. rodzina Kirchmajerów. Od 1876 r. wieś należała do Jana Matejki (1838–1893), który przez nabycie dóbr chciał podkreślić swe szlacheckie pochodzenie. Folwark generował straty, ale artysta trzymał go do śmierci. Matejko traktował swą rolę dziedzica poważnie, m.in. ufundował krzesławicką szkołę. Dla siebie, w 1880 r., wystawił przy dworku letnią pracownię. Po śmierci mistrza jego syn, Tadeusz odsprzedał dworek Tadeuszowi Cybulskiemu, dawnemu rządcy. Córka Cybulskiego, Maria Burzyńska, nie była już w stanie utrzymać posiadłości. W końcu postanowiła podarować dworek Towarzystwu Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie (w 1960 r.). Dwór Matejki otoczony jest okazałym parkiem angielskim, który łączy się z rekreacyjnymi terenami zalewu w Nowej Hucie.

[63] Miezian M.: *Zapomniane dziedzictwo Nowej Huty – Bieńczyce*. Kraków 2014.

[64] Zachowane mapy: BIEŃCZYCE, Mapa wsi Bieńczyce do funduszu probostwa S. Floryjana należący..., W. Jarocki, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom. Wł., 2; Mapa Bieńczyc wsi probostwa S-go Floryjana w Krakowie należący..., W. Jarocki, K. Bełcikowski, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom. Wł., 3. AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr., 66 (kop.); Dorf Beńczyce in Galizien Krakauer Kreis, rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 23. AP Kraków, K. Krak., 24-26 (kop.); Bieńczyce. Distrikt Krakau, Kreis Krakau..., druk, jbw., (1:2 880). AP Kraków, Zb. Kart., III/17. AP Kraków, K. Krak., 27.

[65] Jan Hincza z Rogowa (ok. 1400–1474), *podskarbi kor. 1447–60, kasztelan sieradzki od 1453, sandomierski od 1460;*posądzony w 1427 o romans z królową Zofią (Sonką).

[66] *Wypisy źródłowe do dziejów Wawelu. Z archiwaliów kapitulnych i kurialnych krakowskich 1440-1500*, oprac. B. Przybyszewski, t. III, Kraków 1960, s. 45 i in.

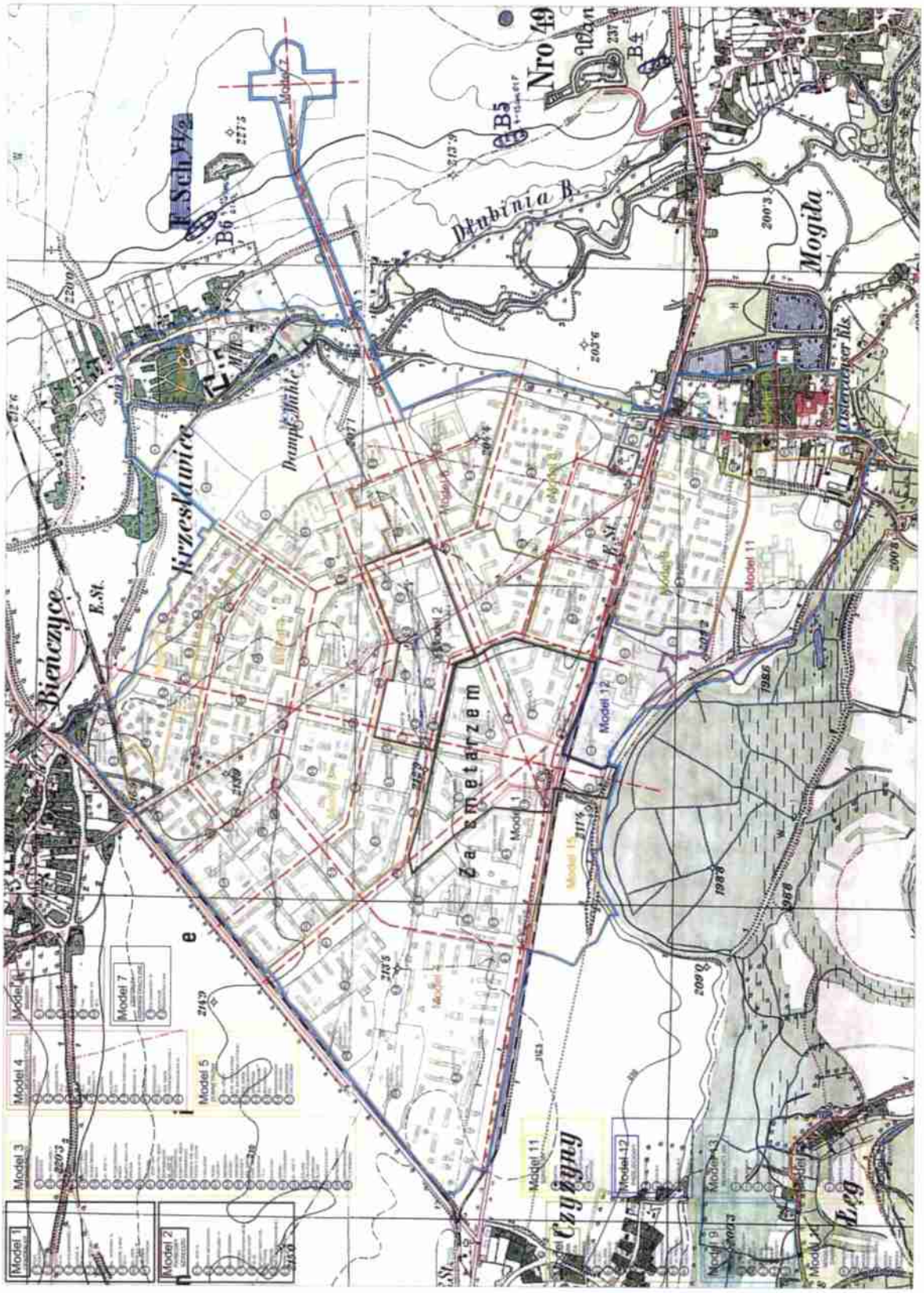

Modelowanie krajobrazowe PK Nowa Huta na tle mapy Twierdzy Kraków

Faza militarno-przemysłowa

Teren dzisiejszej Nowej Huty to w pewnym sensie „matecznik" powstania kościuszkowskiego. To tędy maszerował Tadeusz Kościuszko (1746-1817) na Racławice. 1 kwietnia 1794 **r.** wyrusza z Krakowa przez Mogiłę, Pleszów, Wadów, Kocmyrzów i staje obozem w Luborzycy, gdzie łączy się z jego wojskiem oddział gen. Madalińskiego. W Pleszowie wypadł pierwszy postój. Naczelnik zatrzymał się w chacie, w której 150 lat później mieszkali geodeci wytyczający miejsce pod budowę huty. Właściciel Pleszowa, książę Czartoryski, zasilił kasę powstańczą znaczną sumą pieniędzy. Także cystersi z Mogiły dali 576 zł, dorzucając do tego dwa konie z zaprzęgiem i 10 karabinów dla insurektów, jak wtedy nazywano żołnierzy Kościuszki. Tutejsi chłopi stanowili trzon sformowanych w Bosutowie oddziałów kosynierów. Po latach ich potomkowie pozowali Matejce do obrazu „Kościuszko pod Racławicami".

Elementy Twierdzy Kraków pojawiły się na tym terenie stosunkowo późno. Fort 49½a „Mogiła", niewielki międzypolowy fort piechoty, stanowi element trzeciego pierścienia fortyfikacji. Wybudowano go w latach 1895-1896 by strzegł traktu sandomierskiego i skarpy wiślanej w Mogile. Zadaniem fortu była też ochrona przedpola szańca „Wanda" oraz kontrola doliny Wisły dzięki artyleryjskiej baterii usytuowanej w sąsiedztwie. Zamaskowane drogi rokadowe gwarantowałyby bezpieczny transport sprzętu i ruchy wojsk w warunkach oblężenia Twierdzy. W celach maskujących sadzono robinie akacjowe, drzewa o gęstej koronie i kolczastych gałęziach, które w razie konieczności można było ściąć tworząc dodatkowe zasieki. W okresie międzywojennym forty straciły swoją bojową wartość. Obiekty przejęło Wojsko Polskie. W latach 1939–1945 w forcie „Mogiła" mieściły się koszary i magazyny niemieckiej służby budowy lotnisk; w okresie budowy Nowej Huty w forcie kwaterowali robotnicy. Później obiekt został opuszczony. Fort główny artyleryjski 49 „Krzesławice" to typowy jednowałowy fort artyleryjski stanowiący ważny element północno-wschodniego odcinka, tak zwanego III pierścienia austriackich umocnień Twierdzy Kraków[67]. Pierwsze prace budowlane (budowa dzieł półstałych: szańców drewnianoziemnych) przypadają na lata 1872–1878, natomiast w 1881–1886 nastąpiła całkowita przebudowa Fortu 49 „Krzesławice" na fort artyleryjski[68]. W okresie międzywojennym nadal służył wojsku, ustawiono na nim maszt radiowy, służący m.in. do przechwytywania niemieckiej korespondencji

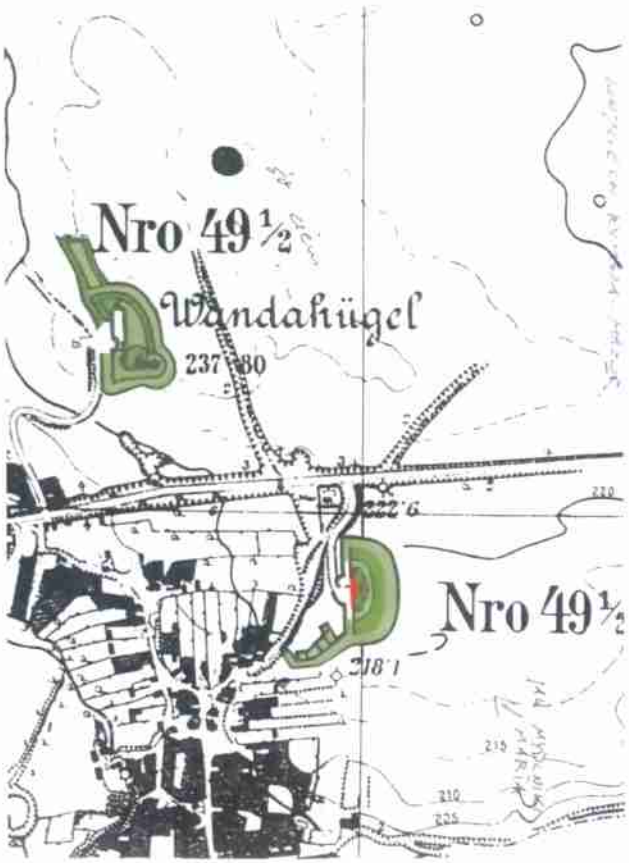

Fort Wanda

[67] Wielgus J., Wielgus K.: *Fort 49 "Krzesławice"*. Atlas Twierdzy Kraków, t. 2, seria I, Kraków 1994.
[68] Ibidem.

radiowej, szyfrowanej za pomocą maszyny „Enigma". Wspierały go: na zachodzie pancerny Fort 49a „Dłubnia", a na wschodzie Fort 49¼ „Grębałów". W krzesławickim forcie służył jako rekrut Wincenty Witos (1874–1945). Podczas wojny Niemcy prowadzili w forcie 49 masowe egzekucje; po wojnie, w latach 1949–1952 służył jako hotel robotniczy. Fort 49 ¼ Grębałów (powstał w latach 1897–1899) brał udział w tzw. pierwszej bitwie o Kraków[69]. Na południu zbudowano fort „Pszorna". Stacjonował tu oddział balonowy 2. Pułku Artylerii Fortecznej twierdzy Kraków. Fort nie dotrwał do naszych czasów, zburzony został w 1951 r. w związku z budową Alei Planu 6-letniego (obecnie Alei Jana Pawła II), jego pozostałościami są ziemne stoki na terenie Parku Lotników[70].

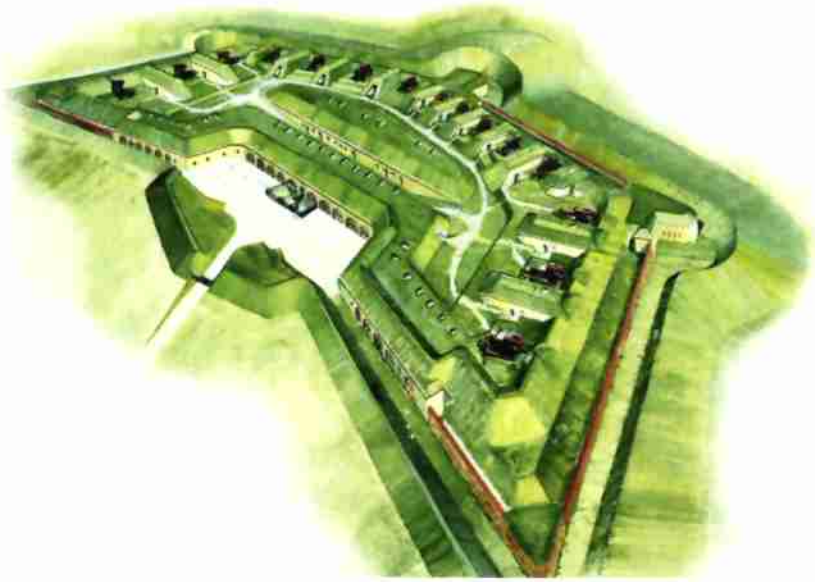

Rekonstrukcja fortu w Krzesławicach, K. Wielgus

Potrzebom artylerii służyło tzw. laboratorium amunicji na Grzegórzkach, na zapolu bastionu VI, zbudowane przed rokiem 1878; towarzyszyły mu dwie tzw. prochownie czasu wojny (*Kriegs Pulver Magazin*), nr 37 i 38. W lewobrzeżnej części twierdzy składy amunicji rozmieszczano na dalekim zapolu trzeciego pierścienia, ok. 2 do 4 km za linią fortów, w grupach po dwa lub pojedynczo; większość z nich zaopatrzono w ochronne obwałowania. Znalazły się one w rejonie Bronowic Wielkich, Toń, Witkowic, Prądnika Czerwonego, Rakowic, Czyżyn i Mogiły, a także w Lesie Wolskim, gdzie oprócz prochowni umieszczono także skład dynamitu[71]. Rozbudowywana i modernizowana forteca potrzebowała coraz liczniejszej załogi. Potrzebne były kolejne obiekty koszarowe i magazynowe. W latach 1892–1893 przeprowadzono remont generalny wszystkich zespołów koszarowych twierdzy[72]. Powstały zespoły koszar barakowych związane

[69] Atak armii rosyjskiej w 1914. Siłą sześciu armii rosyjskich wielki książę Mikołaj Mikołajewicz parł na zachód od 4 IX i 14 IX osiągnął na lewym brzegu Wisły linię Pilica – Wolbrom – Skała – Słomniki – Proszowice – Nowe Brzesko, niemal dotarł do Twierdzy Kraków. Obecność twierdzy paraliżowała ruchy wojsk rosyjskich. Chwilę wahania wykorzystał Conrad von Hötzendorf staczając pierwszą bitwę o Kraków 16–22 XI 1914. Ruch Rosjan nie doprowadził do jej okrążenia. Gdy Rosjanie podeszli pod pierścień fortów, 4. Armia wyszła z Krakowa gościńcami warszawskim i proszowickim wprost w pole. Ściągnięte z twierdzy 18 batalionów i 114 dział dały wsparcie uderzeniu i 20–22 XI atakujący zostali odrzuceni za Śreniawę. W latach 1918–1919, działa fortu posłużyły do uzbrojenia polskich pociągów pancernych wyruszających na front ukraiński. Od 1919 do 1939 fort był elementem tzw. Obozu Warownego Kraków. Podczas II wojny światowej wykorzystywany był jako magazyn Wehrmachtu, w 1944 włączony przez Niemców do systemu otaczającego Kraków tzw. linii Henryka.

[70] Więcej: J. Bogdanowski, *Warownie i zieleń Twierdzy Kraków*, Kraków 1979, K. Wielgus, J. Środulska-Wielgus, M. Mikulski, D. Pstuś, *Obronność Krakowa XIX i XX wieku jako elementów rozwoju miasta* [w:] *Nowe studia nad rozwojem przestrzennym Krakowa*. Towarzystwo Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, Kraków, 2007; *Forteczne parki kulturowe szansą na ochronę zabytków architektury obronnej*, Świnoujście, 8-10 X 2004, Warszawa 2004

[71] Atlas Twierdzy Kraków, seria I t. 12 *Mapa twierdzy...*, dz. cyt; *Ewidencja obiektów fortecznych, fortecznych magazynów amunicyjnych, prochowni, byłych składów inżynieryjnych itp.*, tabela rękopiśmienna, Dowództwo Okręgu Generalnego w Krakowie, Kraków 1919; CAW, DOK V. I.371.5.265

[72] Na lata 1891 - 95 przypada okres działalności E. Gołogórskiego w Dyrekcji Inżynierii w Krakowie, wynikiem jego pracy jest projekt koszar piechoty i nadzór budowlany nad remontami za: Jadwiga Środulska-Wielgus, *Generał-porucznik Emil Gołogórski*, [w:] *Forteca*, nr 3, 1997, s. 30, oraz Jadwiga Środulska-Wielgus, Krzysztof Wielgus, *Emil Gołogórski - Der*

z zewnętrznym pierścieniem fortów, m.in. w Czyżynach (zachodnia część dzisiejszego os. Kolorowego)[73].

Istotnym elementem krajobrazu fortecznego było wojskowe lotnisko (Flugpark 7) Kraków Rakowice-Czyżyny. Pierwsze w Polsce i jedno z pierwszych w Europie. Powstało w 1912 r., a w roku 1917 stało się jednym z punktów pierwszej w Europie regularnej pocztowej linii lotniczej łączącej Wiedeń z Kijowem i Odessą. Początkowo zajmowało obszar 55 ha i zawierało bazę oddziału lotniczego: hangary, budynek oficerski, remizę pojazdów transportowych, skład paliwa. Później rozbudowano je o zespół koszar złożony z pięciu budynków, park z kortami tenisowymi, halę balonową i zaplecze techniczne. Po odzyskaniu niepodległości i przejęciu obiektów lotniska przez polskie władze wojskowe zorganizowano pierwszą polską jednostkę bojową tzw. Eskadryllę Lotniczą (później 1. Eskadra). Następnie bazę rozbudowano tworząc warsztaty remontowo-produkcyjne, Niższą Szkołę Pilotów i kolejne eskadry. W 1921 r. powstał w oparciu o istniejące zaplecze techniczne 2. Pułk Lotniczy. W połowie lat 20. polskie władze wojskowe podjęły decyzję o rozbudowie lotniska. 18 lipca 1923 r. otwarto Cywilną Stację Lotniczą Kraków, czego efektem było powstanie drugiego co do wielkości lotniska w Polsce. W 1938 uruchomiono linię międzynarodową Warszawa-Kraków-Budapeszt. W czasie II wojny światowej lotnisko przejęli Niemcy. Żołnierzy z ochrony lotniska w Czyżynach stacjonowali m.in. w Krzesławicach (wyżsi rangą oficerowie zajmowali kwatery w dworku).

Widok Mogiły z kopca Wandy, 1950 r., aut. fot. nieznany, wł. MHK 196/XIf

Przy pracach wykorzystywano jeńców sowieckich z obozu ulokowanego w Mogile. Po 1945 straciło swoje znaczenie ze względu na zagęszczającą się zabudowę okolicznych terenów. W latach 50. na wschód od lotniska wzniesiono Hutę im. Lenina oraz dzielnicę mieszkaniową Nowa Huta, których rozwój utrudniał eksploatację lotniska. Od 1953 zaczęto systematyczną likwidację lotniska przenosząc poszczególne działy w inne miejsca. W 1963 lotnisko zlikwidowano. Pozostałościami infrastruktury lotniska na terenach Czyżyn są obiekty Muzeum Lotnictwa Polskiego, które zajęło część ocalałych zabudowań i Park Kultury i Wypoczynku utworzony w 1966 r. na niezabudowanych terenach polotniczych (obecnie Park Lotników Polskich)[74].

polnische Schopfer osterreichischer Panzerforts der Festung Krakau, [w:] *Schriftenreihe Festungsforschung*, Band 9, *Festungsbau in 19 Jahrhundert*, Wesel 1990.

[73] K. Wielgus, *Indivisibiliter Ac Inseparabiliter, czyli o dziełach twierdzy Kraków, Nowej Hucie i o kierunkach wykorzystania fortecznego dziedzictwa*.

[74] Więcej: K. Wielgus: *Rakowice-Czyżyny lotnisko Krakowa*, Kraków 2002; R. Kasprzycki: *Rakowice-Czyżyny w latach 1921–1955. Krakowskie lotnisko w służbie wojskowej i cywilnej*. Kraków 2010.

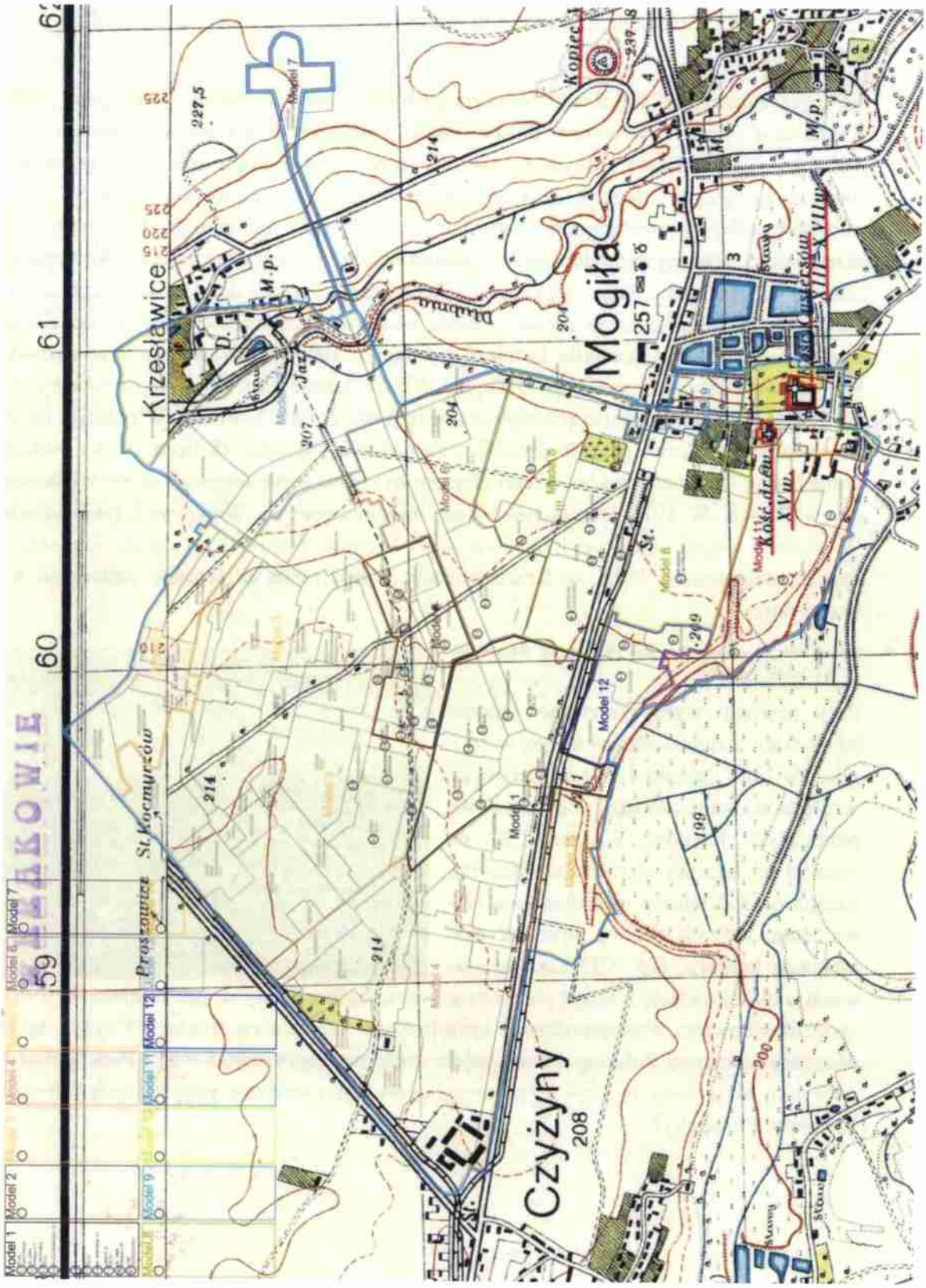

Modelowanie krajobrazowe PK Nowa Huta na tle mapy WIG-owskiej

Istotnym elementem, jaki pojawił się w końcu XIX w., była linia kolejowa Kraków-Kocmyrzów. W lipcu 1898 r. rozpoczęła się budowa linii, ukończonej i uruchomionej w grudniu następnego roku; nieco później oddano boczne odgałęzienie do Mogiły. Było to przedsięwzięcie prywatne, sfinansowane w formie spółki akcyjnej. Budowę wsparły władze Krakowa. Licząca 23 km linia stanowiła główny szlak komunikacyjny łączący miasto z przygranicznymi terenami, które stanowiły źródło zaopatrzenia Krakowa w żywność, przede wszystkim w zboże. Niemniej ważnym czynnikiem był dostęp do linii wielu zakładów przemysłowych leżących na wschód od miasta. Przemysł obecny był na tym obszarze od średniowiecza. Zabytki dawnego młynarstwa możemy podziwiać w Bieńczycach, Krzesławicach i Mogile. W 1391 r. powstał pierwszy młyn nad Dłubnią w Bieńczycach, zaś drugi, napędzany istniejącą do dziś Młynówką, uruchomiono w 1449 r. Do dziś, choć zrujnowany, przetrwał w Bieńczycach dawny młyn Lelitów. Znajdowała się tutaj także fabryka mebli, jednak spaliła się na początku XX w. Po znacjonalizowaniu w 1945 r. młyn pracował jako własność państwa do lat dziewięćdziesiątych XX w.[75] Linia kolejowa służyła m.in. młynom w Bieńczycach, Krzesławicach i Mogile, fabryce mączki kostnej i nawozów sztucznych na Dąbiu, pięciu położonym tam cegielniom oraz leżącym na Grzegórzkach fabrykom: Baumingerów, Peterseima, Stryjeńskiego i spółki oraz Zieleniewskich. Obsługiwała także miejską rzeźnię, gazownię i elektrownię miejską. Budowę kolei kocmyrzowskiej popierało również wojsko widząc w niej dogodny środek komunikacji – prowadzone od niej bocznice obsługiwały laboratorium i prochownie na Grzegórzkach, a później także prochownie w Czyżynach i Mogile oraz lotnisko w Rakowicach z towarzyszącym mu zespołem magazynowym. System bocznic związanych z Dworcem Głównym obsługiwał budynki należące do zespołu magazynów żywnościowych przy ul. Bosackiej; sam dworzec został rozbudowany w celu zwiększenia jego przepustowości i zdolności załadowczych[76]. W Czyżynach znajdowała się stacja kolejowa (w miejscu gdzie obecnie stoi stacja paliw Carrefour). W 1900 r. wybudowano odgałęzienie linii do Mogiły. W 1930 r. Polskie Koleje Państwowe wykupiły linie od prywatnych właścicieli. W latach powojennych linia ta i stacja Czyżyny służyły do transportu i przeładunku materiałów budowlanych dla wznoszonego, kilkaset metrów dalej, miasta Nowa Huta.

W latach 1937-1938 we wschodniej części Czyżyn wybudowano zakłady tytoniowe, wykorzystującą uprawy w Proszowicach, Wawrzeńczycach i Nowym Brzesku, należącą do Polskiego Monopolu Tytoniowego. Wytwórnia nie przerwała działalności w czasie drugiej wojny światowej, została przejęta przez Niemców. Ci, odchodząc, nie wywieźli maszyn i aparatury, a pracownicy, wraz z miejscowym AK, zabezpieczyli wytwórnię przed rabunkiem. Od 1948 r. działa jako Zakłady Przemysłu Tytoniowego w Krakowie (ZPTK). W latach 1949-1953 zmodernizowano wytwórnię tworząc Zakłady Przemysłu Tytoniowego w Krakowie-Czyżynach. W 1961 r. przy zakładach utworzono Zakład Konstrukcji i Budowy Urządzeń dla Przemysłu Tytoniowego. Obecnie właścicielem zakładów jest koncern Philip Morris.

[75] Dawne zakłady przetwórcze bez trudu znajdziemy archiwalnych mapach Mogiły: MOGIŁA, Plan wsi Mogiła..., K. Bełcikowski, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom. Wł., 24. AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr., 96 (kop.); Mapa wsi Mogiła..., K. Bełcikowski, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr., Kom. Wł., 25; Dorf Mogiła in Galizien, Krakauer Kreis, rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 322. AP Kraków, K. Krak., 323-325 (kop.).

[76] W 1930 linię wykupiły Polskie Koleje Państwowe i wykorzystywały do 1965. Po likwidacji torowiska miejsce to zajęła obecna ul. Kocmyrzowska.

Modelowanie krajobrazowe PK Nowa Huta na tle makiety nowego miasta

Faza urbanizacji

Układ urbanistyczny Nowej Huty jest największą miejską kreacją przestrzenną okresu powojennego w Polsce i wybitnym przykładem wśród założeń tego typu w Europie Wschodniej. Miasto projektanci rozlokowali na gruntach wsi Mogiła Krzesławice, Bieńczyce i Czyżyny. Zabudowa została wpasowana w istniejący układ dróg Czyżyny-Bieńczyce, Czyżyny-Mogiła, Mogiła-Krzesławice (częściowo). Wyznaczony przez nie obszar był terenem rolnym; istniejąca zabudowa wsi nie znalazła się w strefie przekształceń, lub – jak w przypadku pojedynczych domów przynależących do wsi Czyżyny – została przez powstające miasto wchłonięta. Był to fragment inwestycji, która wchłonęła ziemię wielu podkrakowskich wsi, prócz wymienionych także Mistrzejowic, Zesławic, Kantorowic, Grębałowa, Luboczy, Wadowa, Pleszowa, Ruszczy i Branic[77]. Odebrano fundament bytu czterem tysiącom gospodarstw. W modzie była forsowna industrializacja[78].

[77] Obszar na mapach: Mapa wsi duchownej Grębałów..., J. Firlej, Bilański, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom. Wł., 17; Brouillon wsi duchownej Grembałów w Kraju Rzeczypospolitej Krakowskiej sytuowanej..., J. Firlej, Bilański, rkps. wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr. Kom. Wł. 18; Dorf Grębałów in Galizien Krakauer Kreis, rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 165. AP Kraków, K. Krak., 166, 167 (kop.); KANTOROWICE, Kantorowice in Galizien, Krakauer Kreis, Bezirk Mogiła, J. Morerette, C. Winter, druk, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 183, 184; LUBOCZA, Plan wsi Luboczy, W. Jarocki, T. Żebrowski, rkps, wbw., (1:25 000). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr., 141; Lubocza in Galizien, Krakauer Kreis, Bezirk Mogiła, Horrack, Krippel, druk, jbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 279. MISTRZEJOWICE, Plan wsi Mistrzejowic własność Kapituły Katedry Krakowskiej, W. Jarocki, T. Żebrowski, rkps, wbw., (1:3 600). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr., 93; Dorf Mistrzejowice in Galizien, Krakauer Kreis, rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 311. AP Kraków, K. Krak., 312-314 (kop). PLESZÓW, Dorf Pleszów mit der Ortschaft Kujawy in Galizien, Krakauer Kreis, rkps, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 383. AP Kraków, K. Krak., 384-386 (kop.). PRZYLASEK RUSIECKI, Przylasek Rusiecki mit der Ortschaft Kępa Rusiecka in Galizien, Krakauer Kreis, Bezirk Mogiła, Neuhofer, Winter, druk, wbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 437, 438. AP Kraków, K. Krak., 439 (kop.). RUSZCZA, Plan wsi Ruszczy i Przylasku, W. Małachowski, T. Żebrowski, rkps, wbw., (1:25 000). AP Kraków, Zb. Kart., WMK-Okr., 146. Ruszcza in Galizien, Krakauer Kreis, Bezirk Mogiła, Ceschi, Winter, druk, jbw., (1:2 880). AP Kraków, K. Krak., 478. AP Kraków, K. Krak., 479 (kop.).

[78] *Kryptonim „Gigant". Dzieje nowohuckiego kombinatu w latach 1949–1958*. Kraków 2008; Salwiński J.: *Decyzje o lokalizacji Nowej Huty pod Krakowem. Stan wiedzy*. [w:] *Narodziny Nowej Huty. Materiały sesji naukowej odbytej 25 kwietnia 1998 roku*. Kraków 1999, s. 77–94. Salwiński J.: *Lokalizacja kombinatu metalurgicznego pod Krakowem*. [w:] *Kryptonim „Gigant". Dzieje nowohuckiego kombinatu w latach 1949–1958*. Kraków 2008, s. 7–16. Salwiński J.: *Obszar historyczny Nowej Huty*. [w:] *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 17–25. Salwiński J.: *Powstanie i rozwój Nowej Huty w drugiej połowie XX w*. [w:] *Kraków. Nowe studia nad rozwojem miasta*. Kraków 2007.

Zgodnie z ideologią socrealizmu realizacja nawiązuje do europejskich kompozycji czasów nowożytnych, odwołując się do hasła, o sztuce „socjalistycznej w treści, narodowej w funkcji". Realizm socjalistyczny był doktryną w twórczości artystycznej, charakteryzującą się skrajnie tendencyjnym i uproszczonym, podporządkowanym ideologii marksistowskiej widzeniem świata. Ukształtowany w ZSRR w latach trzydziestych, zainicjowany przemówieniem M. Gorkiego na zjeździe pisarzy Związku Radzieckiego w 1934 r., stanowił wyraz tendencji do podporządkowania sztuki państwu komunistycznemu. W PRL socrealizm, jako obowiązująca doktryna artystyczna, został zadekretowany przez przedstawicieli władz komunistycznych w 1949 r. W tym samym roku odbyła się w Warszawie narada *O polską architekturę socjalistyczną*. Znani z prosowieckiej orientacji, skądinąd fachowcy i autorzy wybitnych książek o miastach i architekturze, Edmund Goldzamt (w PRL-u zamieszkał dopiero w 1952 r.) i Jan Minorski[79], a także słynni moderniści: Helena i Szymon Syrkusowie ogłosili konieczność potępienia architektury nowoczesnej i wprowadzenia socrealizmu, wzorowanego na przykładach z ZSRR. W architekturze oznaczało to potępienie burżuazyjnego „kosmopolityzmu i pstrokactwa", czyli eklektyzmu i secesji oraz abstrakcji, czyli konstruktywizmu[80].

Monumentalizm form architektonicznych i założeń urbanistycznych miał stanowić najstosowniejszą oprawę dla nowego ładu (Nowa Huta od 1949 r., Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa w Warszawie 1951-52)[81]. Środowisko warszawskie wypowiadało się za architekturą nawiązującą do klasycyzmu. Był to nurt wielowiekowy, wskrzeszany wielokrotnie w całej Europie. Klasycyzm cechował także architekturę międzywojenną, stając się stylem budynków monumentalnych. Drugi nurt w dyskusji o polskim socrealizmie, preferowany w Krakowie i bardziej patriotyczny, dotyczył nawiązywania do renesansu, utożsamianego ze świetnością Polski w epoce Odrodzenia. W architekturze przejawiało się to stopniowaniem (ku górze) coraz delikatniejszego rysunku elewacji. Piętra położone wyżej nad ziemią były niższe, ła-

[79] Leopold Tyrmand nazywał ich wprost politrukami działającymi ze zbrodniczą głupotą; L. Tyrmand, *Dziennik 1954*, Warszawa 1999, s. 195.

[80] Konstruktywizm „uniemożliwiał wykorzystanie doświadczenia architektury radzieckiej, a równocześnie odrywał współczesną architekturę od narodowej gleby. Przez to konstruktywizm udowadniał, że jest on niebezpiecznym narzędziem imperializmu anglosaskiego w dziedzinie kultury" (J. Minorski, *O współczesnej polskiej twórczości architektonicznej*, „Stolica", nr 36, 1950, s. 9). Cyt. Za K. Mordyński, *Marzenie o idealnym mieście*, „Spotkania z zabytkami", 2006/9, s. 6.

[81] Odniesieniem miał być album *Sześcioletni plan odbudowy Warszawy*, Warszawa 1950.

godniej rzeźbione, posiadały mniejsze okna (jakby „słabły" w miarę oddalenia od widza albo „roztapiały" się zbliżając się do linii nieba).

Nowa Huta, składa się kilkunastu autonomicznych jednostek mikrourbanistycznych (osiedli), realizujących anglosaską koncepcję tzw. jednostki sąsiedzkiej (*neighbourhood unite concept*). W południowo-wschodnich i północnych osiedlach obrzeżnych Nowej Huty zrealizowano ideę miasta-ogrodu, a w południowo-zachodnich typowe dla ówczesnej urbanistyki światowej koncepcje zabudowy rozproszonej. Założenia urbanistyczne i budowle kubaturowe tworzył zespół projektantów, związany z powołanym w 1950 r. krakowskim Miastoprojektem, w którym stały trzon stanowiła grupa kilkunastu architektów uczestniczących we wszystkich ważniejszych dokonaniach lat pięćdziesiątych. Tylko nieliczne projekty architektoniczne Nowej Huty powstawały poza tym zespołem. Wspomniany stan niedokończenia, wynikający z zatrzymania realizacji projektu „socrealistycznego", jest także w pewnym sensie wartością, bowiem stanowi odbicie istotnych zmian, jakie dokonały się w okresie tzw. odwilży 1956 r. W budowie miasta wyodrębniają się trzy fazy: industrialna, socrealistyczna i socmodernistyczna.

Faza I: industrialna (1949-1950)

Potężne drzewa dawnej drogi mogilskiej przeznaczone już do wycięcia; po lewej domy mieszkalne na osiedlu A-1 Południe (Wandy, zaprojektowane przez Franciszka Adamskiego) w głębi osiedle A-Zachód (Ogrodowe) w kierunku placu Centralnego, ok. 1955 r., fot Wojciech Łoziński, ze zbiorów Arkadiusza Sitarskiego

Najstarsze osiedla, położone w południowo wschodniej części Nowej Huty – Wandy i Willowe oraz Na Skarpie – budowano od połowy 1949 r. Wznoszono w nich jedno- i dwupiętrowe budynki z wysokimi dachami, w układach rozproszonych, rytmicznie uszeregowanych. Kameralne zespoły, otoczone obszernymi terenami zielonymi, nawiązują do tradycji modernistycznych osiedli pracowniczych miast przemysłowych Polski międzywojennej, dopatrzyć się też w nich można wpływów anglosaskiej idei miast-ogrodów i niemieckich kolonii pracowniczych z przełomu w. XIX na XX. Pierwszą reprezentacyjną przestrzenią publiczną stał się obecny plac Ożańskiego przy budynku poczty, zwany niekiedy nowohuckim rynkiem. Domy najstarszych osiedli nie są znakiem szczególnym Nowej Huty, powstawały w całej Polsce, m.in. na warszawskim Mariensztacie, jednak zespół nowohucki jest największy. Różnorodność rozwiązań architektonicznych na terenie pierwszych osiedli nowego miasta jest niewielka, co przy dość schematycznym rozplanowaniu w terenie powoduje odczucie monotonii, zwłaszcza w osiedlu Na Skarpie, gdzie dwupiętrowe domy układają się w długie szeregi oraz grupują w powtarzalnych układach wokół podwórek. Zabiegi mające na celu urozmaicenie wyglądu osiedli okazały się niewystarczające i sięgnięto do środków pozaarchitektonicznych, stosując różnobarwne tynki na elewacjach budynków. Obiektami projektowanymi indywidualnie były żłobki, przedszkola i szkoły (pierwsza otwarta w r. 1950) oraz poczta (1951 r.) i połączony z restauracją dom handlowy „Gigant" (1952 r.).

Faza II: socrealistyczna (1950-1956)

Arbitralnie narzucona, intensywnie lansowana od połowy 1949 r. doktryna realizmu socjalistycznego zmieniła priorytety w zakresie budownictwa mieszkaniowego. Dążono do zagęszczenia zabudowy miasta, które miało obsługiwać większy, niż pierwotnie planowano kombinat metalurgiczny[82]. W marcu 1951 r. ukończono prace koncepcyjne nad śródmieściem (choć ogólny kształt urbanistyczny klarował się już rok wcześniej), pierwszy publiczny pokaz makiety odbył się w 1952 r. Plac Centralny i przyległe osiedla Centrum zrealizowano w latach 1952-1956. Zespół Tadeusza Ptaszyckiego stworzył dzieło spełniające wymogi doktryny, według której centrum socjalistycznego miasta miało stanowić oprawę manifestacji poparcia ludu dla władzy. Twórcy, ograniczeni sztywnymi nakazami, wypływającymi z ideologicznych pryncypiów, wybrali rozwiązania możliwie najlepsze, zbliżając się do dawno zakorzenionej europejskiej tradycji miast „idealnych". Urbanistyczny układ Nowej Huty to kreacja w pełni autonomiczna, twórczo przetwarzająca planistyczne pierwowzory okresu baroku czy klasycyzmu. Realizację centrum miasta poprzedziła budowa od połowy 1950 r. osiedli Krakowiaków i Górali (zespół C-2). Pojawiły się tu pierwsze nawiązania do architektury historycznej, w postaci profilowanych gzymsów i attyk, zasłaniających płaskie już teraz dachy. Zasadę kształtowania urbanistycznego wypracowaną w zespole C-2 stosowano do 1955 r. we wszystkich ówcześnie wznoszonych osiedlach, a w wersji w pełni spełniającej wymogi doktrynalne zrealizowano po raz pierwszy w budowanym równolegle z C-2 sąsiednim osiedlu Teatralnym. Od połowy 1954 r. wznoszono osiedla Stalowe i Zielone. Narożniki obydwu osiedli od strony wschodniej, skomponowane w formie masywnych bloków, tworzą wraz gmachami Domu Młodego Robotnika i Technikum Mechanicznego tak zwaną Bramę Nowej Huty. Pod koniec etapu związanego z realizmem socjalistycznym nastąpił nawrót do form kameralnych. Najwybitniejszymi realizacjami czasów realizmu socjalistycznego poza placem Centralnym są dwa bliźniacze gmachy centrum administracyjnego zakładów metalurgicznych (1951 r., realizacja w latach 1952-1955) i teatr Ludowy (od 1954 r.). Specyficznym połączeniem tradycji architektury polskiej i europejskiej charakteryzuje się szpital miejski (obecnie S. Żeromskiego), wznoszony od końca 1951 r.

[82] *Huta im. Lenina, X-lecie budowy 1950–1960*. Kraków 1960; *Huta im. Lenina 1950–1970*. Kraków 1971; *Huta im. Tadeusza Sendzimira S.A. w Krakowie 1949–1999*. praca zbiorowa, Kraków 1999; *Huta Sendzimira w Krakowie 1954–1994*. praca zbiorowa, Kraków 1994.

Faza III: socmodernistyczna (po 1956 r.)

Październikowy przełom polityczny 1956 r. odzwierciedlił się w budownictwie Nowej Huty; jeszcze w listopadzie tego roku zaczął powstawać projekt bloku zwanego „szwedzkim" (osiedle Szklane Domy). Zerwano z zasadą symetrycznego kształtowania założeń urbanistycznych oraz przestrzegania harmonii elementów horyzontalnych i wertykalnych. Nowy plac Ratuszowy miał otrzymać asymetrycznie w stosunku do alei Róż ukształtowaną zabudowę, z której wzniesiono jedynie blok w osiedlu Zgody, zwany popularnie Światem Dziecka. Do urbanistyki wróciły tendencje „dezurbanizacyjne"; już w 1956 r. powstały projekty osiedli położonych na zachód od placu Centralnego - Handlowego, Kolorowego i Spółdzielczego (realizowane od r. 1957), które „zerwały z zabudową obrzeżną, blokową z zamkniętymi wnętrzami (...) na korzyść kształtowania systemu zabudowy mieszkaniowej w sposób swobodny (...) według światowych, współczesnych tendencji". Wpisywały się jednak w urbanistyczny ruszt miasta z pierwszej połowy lat pięćdziesiątych. Przeciwstawiano budynki wysokie, obiektom długim i niskim; pierwsze zestawiano w dwóch rzędach, drugie sytuowano po kilka równolegle do siebie, czasem kulisowo. Projekty powstające od 1956 r. to architektura w pełni funkcjonalna, nie różniąca się od tendencji światowych i często wręcz demonstracyjnie do nich nawiązująca. Czołowymi przykładami „nowej" architektury mogą być „punktowce", szkoła muzyczna przy skarpie (1959 r.), grupy wysokich budynków w północno-zachodniej części osiedla Handlowego (projekt z lat 1958 - 1960) i w zachodniej części osiedla Kolorowego (ukończenie budowy w 1963 r.), szkoły podstawowe w osiedlach Handlowym (projekt z 1956 r.) i Spółdzielczym (ukończenie 1962 r.).

Socmodernizm – zabudowa os. Spółdzielczego, MHK-2710-N-3

Utrwalony w historii, mitach i legendzie wizerunek Nowej Huty lat pięćdziesiątych XX w. tylko w pewnym stopniu odpowiada stanowi rzeczywistemu. Projekt pozostaje realizacją niedokończoną, która nie otrzymała wielu pierwotnie planowanych budowli, mających stworzyć z niej „idealne" miasto. Pokutuje stereotyp miasta „socrealistycznego", ukształtowany przez obraz placu Centralnego i przylegającej zabudowy. W cieniu pozostają inne obszary największego z urbanistycznych założeń powojennej Polski. A przecież zabudowa mająca cechy realizmu socjalistycznego to niespełna połowa materialnej substancji Nowej Huty z pionierskiego okresu jej budowy. Epizod socrealistyczny był stosunkowo krótki, obejmował lata 1950-

1956, a w okresach granicznych przenikał się z odmiennymi tendencjami stylowymi, wywodzącymi się z innych założeń ideowych.

Układ urbanistyczny dzielnicy; materiały Miejskiego Konserwatora Zabytków w Krakowie

Układ przestrzenno-komunikacyjny

Dawne wsie

Kopiec Wandy, zdjęcie z latach pięćdziesiątych, MHK-2804-N-2

W obszar opracowania wchodzą zabudowania trzech dawnych wsi: Czyżyn (relikty w opisie osiedli Kolorowego i Spółdzielczego), Krzesławic i Mogiły. Ta ostatnia bezsprzecznie jest najcenniejsza z historycznego punktu widzenia[83]. Mogiła – dawna wieś, od 1951 r. wchodząca w skład Krakowa jako część Nowej Huty. Obszar, który wchodzi w zakres opracowania, to klasztor oo. Cystersów, tereny na północ od muru klasztornego do ul. S. Ptaszyckiego (wschodnia granica działek), obszar od ul. Sieroszewskiego do al. Jana Pawła II, położony między os. Młodości a ul. Klasztorną; teren od ul. Sieroszewskiego do ul. Odmętowej, położony między terenami Szpitala im. S. Żeromskiego a ul. Klasztorną. Niestety, obszar wymaga natychmiastowej i skutecznej interwencji. W sąsiedztwie bezcennych zabytków przeszłości mamy do czynienia z kumulacją wszelkich możliwych zagrożeń cywilizacyjnych – od nadmiernego ruchu samochodowego poprowadzonego wąską uliczką między XIII-wiecznym opactwem a XV-wiecznym kościołem drewnianym, przez inwazję w najbliższym sąsiedztwie wyjątkowo szpetnych realizacji współczesnych po porzucone obiekty techniczne systematycznie obracające się w ruinę. Miejsce, które jest perłą nie tylko Krakowa czy Małopolski, ale kraju, zamiast być znakiem tożsamości kulturowej dla wszystkich przybywających do naszego miasta z kierunku wschodniego, pozwolono zmajoryzować najgorszej tandecie cywilizacyjnej. Teren o wyjątkowym stopniu zróżnicowania: od obiektów cennych w skali Polski (opactwo cysterskie), godnych Listy UNESCO (drewniany kościół Świętego Bartłomieja), po kakofonię współczesnych realizacji, rudery obiektów technicznych etc. Zieleń ściśle związana z budowlami, od ogrodów klasztornych, przez park przy willi Rogozińskich po przydomowe ogródki wzdłuż ul. Klasztornej. Niestety, na dużym odcinku zasłonięte ekranami akustycznymi.

[83] NAP w Krakowie, zespół PL/29/PL-29-1080/0 Gmina Mogiła (1918-1950). I. Akta gmin jednostkowych 1. Czyżyny (protokoły z posiedzeń Rady Gminnej) 1918-1934 (sygn. Gm Mo 1) II. Akta gminy zbiorowej 2. Dziennik kasowy gminy 1922-1939 (sygn. Gm Mo 2) 3. Rejestr kart rozpoznawczych bd (sygn. Gm Mo 3) 4. Sprawy organizacyjne i osobowe 1945, 1949 (sygn. Gm Mo 4) 5. Protokoły z posiedzeń Gminnej Rady Narodowej 1945-1950 (sygn. Gm Mo 5-9) 6. Protokoły z posiedzeń Zarządu gminnego i zebrań gromadzkich 1945-1951 (sygn. Gm Mo 10-12) 7. Budżet gminy 1946, 1949 (sygn. Gm. Mo 13) 8. Rejestr gospodarstw i podatków 1933-1950 (sygn. Gm. Mo 14-22) 9. Akty notarialne, arkusze gruntowe 1920-1950 (sygn. Gm Mo 23) 10. Walka z analfabetyzmem 1949-1950 (sygn. Gm Mo 24) 11. Referendum Ludowe, plany budynków (młyn, rzeźnia)1946-1949 (sygn. Gm Mo 25) 12. Akta Gminnego Komitetu Opieki Społecznej, Komitetu Obrońców Pokoju, Tow. Budowy Szkół, Przyjaciół Żołnierza 1945 1950 (sygn. Gm Mo 26).

Do rejestru zabytków wpisano:

- 2314 ul. Klasztorna 11: klasztor Cystersów w Mogile: kościół pw. Wniebowzięcia NMP i Świętego Wacława, klasztor, pałac opacki, dziedziniec pielgrzymkowy, ogród, 1. ćw. XIII w. A-20, 19 lutego 1975 r.; opactwo Cystersów z kościołem NMP, Świętego Wacława i Świętego Pawła. Dzięki fundacji Wisława i bp. Iwona Odrowąża, mnisi z Lubiąża wraz z opatem Piotrem przybyli w 1222 r. do Kacic, skąd w 1225 r.konwent przeniesiono do Mogiły. Opactwo, czynne od średniowiecza, nie uległo kasacie w XIX w. Konsekracja kościoła nastąpiła dopiero w 1266 r., prace budowlane trwały więc ponad 40 lat. Wielofazowość budowy widoczna jest również w zabudowaniach klasztornych ułożonych wokół kwadratowego wirydarza od południowej strony kościoła. Świątynia wzniesiona jest na planie trójnawowej, transeptowej bazyliki, z prostokątnie zamkniętym prezbiterium i flankującymi je bliźniaczymi kaplicami. W korpusie nawowym zastosowano system wiązany, sklepienia krzyżowe podpierają filary. Kościół zbudowany jest z cegły w układzie wendyjskim, w części prezbiterialnej lico wewnętrzne stanowią ciosy. W lewym ramieniu kościelnego transeptu znajduje się ołtarz Cudownego Pana Jezusa, wokół którego widać w posadzce głębokie rowy wytarte kolanami tysięcy pątników. Zachował się romański detal architektoniczny, a w bibliotece przechowywane są płytki posadzkowe (XIII w.). Obecna elewacja zachodnia jest dziełem F. Moslera z Opawy (lata 1779–1780). Zarówno w kościele, jak i klasztorze (krużganki) zachowały się fragmenty polichromii Stanisława Samostrzelnika (XVI w.). Po zniszczeniu przez Tatarów w 1241 r., prace zakończono dopiero przez Kazimierza Wielkiego. Potem wielokrotnie przebudowywany: w XVI, XVII, a przede wszystkim w XVIII w. Wysokiej klasy zabytek architektury. Najciekawsze obiekty to: gotycki kościół Świętego Wacława (XIII–XV w.), budynek klasztorny (XIII–XV w.), priorat (XV–XVI w.), nowy pałac opacki (XVI w.). Przy południowo-zachodnim narożniku murów opactwa zachowany fragment folwarku z domem rządcy, karczmą, młynem i ciekawą ludową kapliczką.

- 2315 ul. Klasztorna 2: zespół dworsko-parkowy Rogozińskich w Mogile: dwór, park k. XIX w. A-1034, 31 lipca 1996 r. Eklektyczna willa przy ul. Klasztornej z końca XIX w. należała niegdyś do rodziny Rogozińskich. Kazimierz Rogoziński i jego żona Agnieszka Biczówna byli nauczycielami w parafialnej szkole podstawowej w Mogile. W 1838 r. wybudowali dla siebie drewniany dom, który stał mniej więcej w miejscu, gdzie obecnie znajduje się willa.

Dwie izby w nowym domu Rogozińscy wynajęli szkole. Około 1890 r. ich potomkowie wybudowali willę oraz założyli przed nią park. Należała ona do Rogozińskich do lat dwudziestych XX w. W 1921 r. kupili dom Jan Ignacy i Katarzyna Lelitowie, a od 1933 r. należał do Władysława Pobóg-Krasnodębskiego i jego żony Anny Marii Krasnodębskiej. Dom zmodernizowano, dobudowano północne skrzydło i budynek ogrodnika. Po śmierci Krasnodębskich nieruchomość przejął Skarb Państwa (po 1959). Mieścił się tu komisariat MO, następnie willą i parkiem zarządzał Szpital im. Żeromskiego. Budynek ulegał dewastacji. W 1990 r. willa przeszła w ręce prywatne, a nowi właściciele rozpoczęli prace ratujące budynek, który w 1996 r. razem z parkiem został wpisany do rejestru zabytków[84]. W otaczającym willę parku, od strony ul. Sieroszewskiego znajduje się głaz upamiętniający pisarza Wojciecha Bogusławskiego. Akcja jego słynnej narodowej opery *Cud mniemany, czyli Krakowiacy i górale* rozgrywa się w Mogile. W didaskaliach Bogusławski pisał: „Teatr reprezentuje po jednej stronie chałupy wiejskie, wśród nich widać karczmę z wystawą, i po drugiej - pod laskiem młyn na Wiśle ze zwyczajnym mostkiem do brzegu. W głębi widać miasteczko Mogiłę, kościół i grobowiec Wandy". Jeden z najważniejszych utworów polskiego oświecenia, opera komiczna (śpiewogra) w 3 aktach, powstał w l. 1793–1794, wystawiony z muzyką J. Stefaniego 1 marca 1794 r. w Teatrze Narodowym w Warszawie, został entuzjastycznie przyjęty przez widownię przygnębioną obaleniem Konstytucji 3 maja i II rozbiorem Polski; w XIX w. utwór cieszył się niesłabnącym powodzeniem. Jego akcja rozgrywa się w podkrakowskiej wsi Mogiła w XVIII w. i opowiada o konflikcie pomiędzy Góralami i Krakowiakami, który zostaje załagodzony i kończy się wspólną zabawą; w 1816 r. libretto Bogusławskiego zostało przerobione przez J.N. Kamińskiego, a muzykę do tej nowej wersji zatytułowanej *Zabobon, czyli Krakowiacy i górale* napisał K. Kurpiński.

Cmentarz w Mogile, zbiory MHK4042-N-2 // Plac targowy w Mogile, zbiory MHK-4037-N-3

- 2316 ul. Klasztorna 4: dzwonnica-bramka przy kościele Świętego Bartłomieja; poł. XVIII w. A-13, 7 marca 1930 r., A-647/M. Około 1752 r. obok kościoła zbudowana została drewniana, nakryta kopułowym gontowym hełmem dzwonnica z bramą
- 2317 ul. Klasztorna 4: kościół Świętego Bartłomieja; 1466–1475 cieśla Maciej Mączka A-13, 7 marca 1930 r., A-647/M. Kościół Świętego Bartłomieja – gotycki parafialny kościół drew-

[84] Kiszka Z.: *Park przy ulicy Klasztornej*. seria „Parki Krakowa", t. 9, Kraków 2010; *Klęska ekologiczna Krakowa. Przyczyny, teraźniejszość, perspektywy ekorozwoju miasta*. pod red. Marii Gumińskiej i Andrzeja Delorme, Kraków 1990.

niany, trójnawowy, co w polskim budownictwie drewnianym jest rozwiązaniem unikatowym. Pierwszy drewniany kościół powstał w Mogile z inicjatywy biskupa Iwona Odrowąża zapewne jeszcze w XIII w., a jego istnienie jest potwierdzone w 1. połowie XIV w. Opiekę nad parafialnym kościołem sprawowali wówczas ojcowie cystersi. Kościół ten nie przetrwał jednak do naszych czasów. Obecny został zbudowany później (ok. 1466 r.), dzięki staraniom opata Piotra Hirschberga. Pracami kierował cieśla Maciej Mączka, o czym świadczy zachowany napis na portalu w kruchcie południowej. Uroczystej konsekracji parafialnej świątyni dokonał biskup Jan Rzeszowski w 1475 r. Kościół Świętego Bartłomieja jest prawdopodobnie najstarszą w Polsce trójnawową świątynią drewnianą o układzie halowym. Trzy nawy (o niemal równej wysokości) rozdzielone są ostrołukowymi arkadami, co jak na wiek XV było rozwiązaniem nowatorskim. Niszczony przez pożary i wojny, w swojej obecnej formie pochodzi z połowy XVIII w., kiedy to został poddany gruntownej przebudowie. Około 1740 r. do korpusu dodano po bokach dwie symetryczne kaplice. W nawach i prezbiterium położono nowe stropy. Ponownej konsekracji dokonał biskup sufragan Franciszek Podkański w 1761 r. Około 1766 r. powstała polichromia o motywach architektonicznych, obejmująca całe wnętrze kościoła.

Gospodarstwo ogrodnicze w Mogile, lat 60., zbiory MHK-2802-N-3 // Nowa droga w stronę kombinatu, lata 50., zbiory MHK-2804-N-3

Kościół Świętego Bartłomieja jest budynkiem orientowanym z prezbiterium zamkniętym wielobocznie. W południowej nawie bocznej zachowały się ostrołukowe odrzwia gotyckie, bogato dekorowane motywami roślinnymi, z herbem Odrowąż, datą wykonania 1466 r. oraz sygnaturą i podpisem twórcy Macieja Mączki. Na wspomnianą polichromię składają się elementy dekoracji architektonicznej, medaliony z portretami biskupów (Iwona Odrowąża, Jana Prandoty i Zbigniewa Oleśnickiego), świętych i uczonych związanych z Mogiłą (bł. Wincentego Kadłubka) oraz herbami Odrowąż, Radwan oraz Abdank. Na stropie nawy głównej przedstawiono Wizję Świętego Bernarda z Clairvaux. Na stropach kaplic bocznych znajdują się Apoteoza Świętego Izydora, patrona rolników, oraz Świętego Bartłomieja Apostoła, patrona parafii. Ołtarz główny z obrazem Świętego Bartłomieja (autorstwa ks. Jana Kaczmarka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego) uzupełnia malowidło iluzjonistyczne z ok. 1770 r., przedstawiające postacie Świętych Piotra i Pawła. W kościele znajduje się także obraz Matki

Bożej z 1639 r. autorstwa zakonnika Benedykta Tarło. Całość wyposażenia dopełnia rokokowa ambona i drewniana chrzcielnica na kamiennej podstawie, pochodząca prawdopodobnie z XVI w. Kościół Świętego Bartłomieja Apostoła w ramach szlaku architektury drewnianej można zwiedzać od 7 maja do 30 kwietnia. Dni zwiedzania to: czwartek, piątek i sobota w godz. od 9.00 do 18.00 z przerwą od 13.00 do 13.30 oraz niedziela w godz. od 12.00 do 17.00 (bez przerwy)

- 2319 ul. Klasztorna 11a: relikty młyna zespół młyna – dom drewniany i relikty młyna mechanicznego; 1870 –dom, 2. połowa XIX w., 1931 – młyn A-693, 28 marca 1986 r.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy:

- 2312 ul. Klasztorna 3: dom; 1. ćw. XX w.
- 2313 ul. Klasztorna 9: dom; 1. ćw. XX w.
- 2318 ul. Klasztorna 6: dom; ok. 1900
- 2320 ul. Klasztorna 22: folwark cysterski; 1860. W 2015 przy ul. Odmętowej w Nowej Hucie uroczyście rozpoczęto budowę pierwszego i jedynego w Polsce Centrum Opieki Wyręczającej dla Przewlekle i Nieuleczalnie Chorych Dzieci. Centrum, budowane przez Małopolskie Hospicjum dla Dzieci, będzie drugim domem dla najciężej chorych dzieci, pozwalającym na zapewnienie czasowej opieki, by odciążyć rodziców i zapewnić wsparcie w sytuacjach kryzysowych.

Dwór Jana Matejki w Krzesławicach, autor Henryk Hermanowicz, własność MH

W Krzesławicach obiektami ujętymi w Gminnej Ewidencji są:

- 5743 - ul. Wańkowicza Melchiora 11a (młyn na dz. 356 o. 44 Nowa Huta) młyn ok. XIX w.; odbudowa po pożarze 1912 r.
- 5744 - ul. Wańkowicza Melchiora 17 Klub Krzesławice Ośrodka Kultury Kraków Nowa – Huta ok. 1910
- 5745 - ul. Wańkowicza Melchiora 25 zespół dworsko-parkowy Dworek Jana Matejki w Krzesławicach: dwór, park krajobrazowy – obecnie Muzeum Jana Matejki 2. poł. XVIII w. A-330, 30 VI 1961 i A-638, 21 III 1983
- 5746 - ul. Wańkowicza Melchiora 42 dom 2. ćwierć XX w.

- 5747 - ul. Wańkowicza Melchiora 68 dom XIX/XX w.
- 5748 - ul. Wańkowicza Melchiora 80 dom 1889 r.
- 5749 - ul. Wańkowicza Melchiora 81 dom XIX/XX w.
- 5750 - ul. Wańkowicza Melchiora 122 dom 2. ćwierć XX w.
- 5751 - ul. Wańkowicza Melchiora 135 dom lata 20 XX w.
- 5752 - ul. Wańkowicza Melchiora 140 dom 1. ćwierć XX w.
- 5753 - ul. Wańkowicza Melchiora 142 dom 1. ćwierć XX w.
- 5754 - ul. Wańkowicza Melchiora 157 dom lata 20 XX w.
- 5755 - ul. Wańkowicza Melchiora 163 dom koniec XIX w.
- 5756 - ul. Wańkowicza Melchiora kościół pw. Świętego Krzyża w Krzesławicach (przeniesiony z Jawornika) 1 poł. XVII w. A-1025, 25 lutego 1977 r., A-247/M. Świątynia został wzniesiony w latach 1633-1648. Pierwotnie znajdowała się w miejscowości Jawornik koło Myślenic, ale gdy w latach 80. XX w. wybudowano tam nowy kościół, przestała być potrzebna i groziła jego rozbiórka. Ponieważ w Nowej Hucie planowano właśnie skansen, władze zgodziły się przenieść kościół tutaj. Uczyniono to w latach 1983-85, dodając przy okazji do budowli okazałą wieżę, której pierwotnie nie było. Upór mieszkańców sprawił, że wkrótce kościółek zaczął pełnić normalne religijne funkcje. Jednonawowy kościół o konstrukcji zrębowej, z trójbocznie zamkniętym prezbiterium, w którym można obejrzeć ciekawe XVII-wieczne freski ludowe z przedstawieniami sądu ostatecznego i postaci Świętego Krzysztofa. Ołtarze i ambona są barokowe.

Plac Centralny

Plan Nowej Huty to układ pięciu alei wybiegających promieniście z placu Centralnego, położonego na skraju założenia, przy krawędzi szkarpy wiślanej. Układ przestrzenny placu Centralnego, podobnie jak całe założenie urbanistyczne Nowej Huty, nawiązywał do założeń epoki baroku. Topograficznie plac nie stanowi ścisłego centrum Nowej Huty. Jest umieszczony peryferyjnie, w południowej części układu. Nazwa placu nie ulegała zmianie. Dopiero w 2004 r. otrzymał dodatkowo imię prezydenta Ronalda Reagana. Plac ma kształt pięcioboku, którego osią symetrii jest Aleja Róż. Pod kątem 45 stopni do niej wychodzą z placu dwie aleje: zachodnia – al. Władysława Andersa (dawniej ul. Zachodnia, po 1958 al. Rewolucji Październikowej) prowadzi do nowszych osiedli, a wschodnia – al. Solidarności (dawniej Lenina) do kombinatu metalurgicznego. Południową podstawę placu stanowi obecna al. Jana Pawła II (dawna Centralna lub Mogilska). Ściany wnętrza urbanistycznego, jakie stanowi plac Centralny, to budynki os. Centrum A nr 1, os. Centrum B nr 1, os. Centrum C nr 1 i os. Centrum D nr 1, położone na działkach ewidencyjnych nr 3 obr. 47 Nowa Huta, nr 147 i 204 obr. 45 Nowa Huta, działkach ewidencyjnych nr 187 i 188 obr. 50 Nowa Huta, nr 87 obr. 51 Nowa Huta. Wymienione budynki są wpisane do rejestru zabytków pod numerem A-1431M decyzją z 27 kwietnia 2015 r. Na zlecenie miejskiego konserwatora zabytków powstał program prac konserwatorskich i remontowych dla elewacji budynków przy placu Centralnym. Ważna rzecz, bo otwierająca drogę właścicielom obiektów do starań o dotacje na remonty. Elewacje budynków przy placu Centralnym są wykonane z kamiennej okładziny (mają też fragmenty tynkowane), która wymaga zastosowania specjalnych technik konserwatorskich[85].

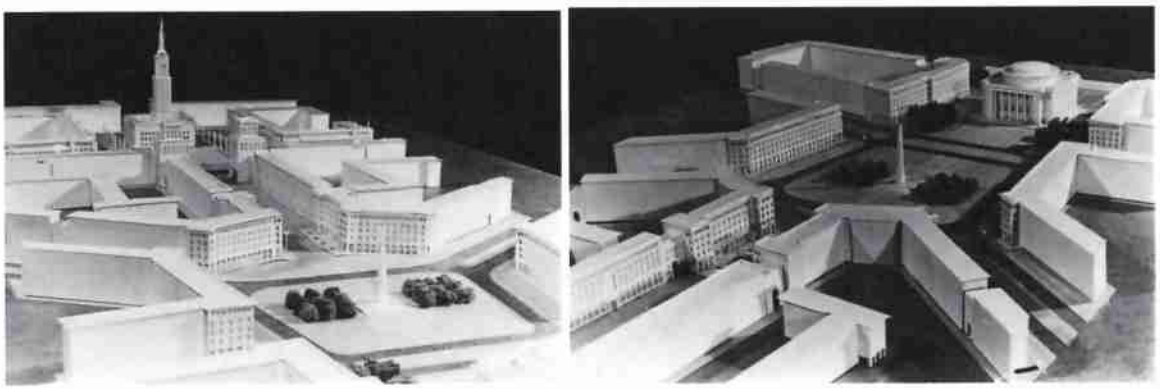

Wizje Placu Centralnego wraz z obiektami niezrealizowanymi, zbiory MHK

W pełni „socjalistyczna" architektura placu powtarza liczne wątki sztuki polskiej i zachodniej, stanowiąc pastiszowe naśladownictwo zabudowy najwykwintniejszych nowożytnych placów europejskich, w tym paryskich Place de la Concorde i Place des Vosges; charakterystyczne są zwłaszcza wzorowane na francuskich antecedensach arkadowania parteru i *porte-fenêtres* pierwszego piętra. Wielkie płaszczyzny ścian, rozczłonkowane dużymi, półkolistymi oknami parteru, skontrastowane zostały z narożnymi ryzalitami o cieniujących arkadach i mocnymi gzymsami oraz klasycystycznymi attykami. Wyczuwalne są tu reminiscencje architektury

[85] Program prac konserwatorskich i remontowych powstał na zlecenie miejskiego konserwatora zabytków (układ urbanistyczny najstarszej części Nowej Huty został wpisany do rejestru zabytków Krakowa w 2004). Stworzeniem dokumentu zajęła się jedna z pracownia Marek Cempla i Partnerzy.

włoskiego wczesnego renesansu oraz włoskiego i francuskiego wczesnego baroku[86]. Centralne miejsce Nowej Huty odgrywa niestety głównie rolę węzła komunikacyjnego i punktu przesiadkowego.

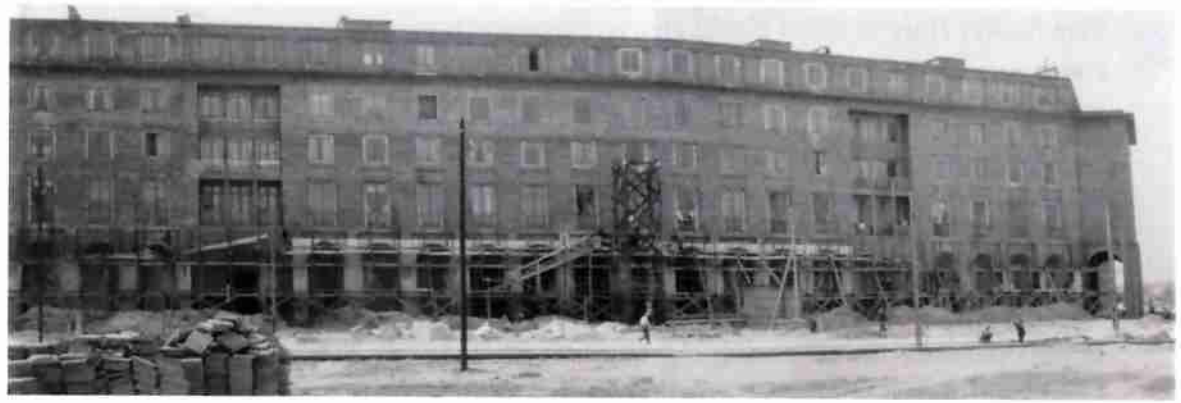

Budowa Placu Centralnego; wł. T. Binek i A. Sitarski, zbiory MHK

[86] Komorowski W.: *Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie*. mps. Kraków 1996.

Plac, wraz z Aleją Róż oraz niezrealizowanym placem Ratuszowym, miał stanowić rdzeń miasta, ośrodek życia politycznego i społecznego. Południowa ściana1, zgodnie ze zmienionymi założeniem projektantów, miała pozostać otwarta na dolinę Wisły. Pierwotnie zakładano tam budowę teatru ozdobionego monumentalną kolumnadą i dwóch zespołów flankujących: domu kultury i domu partii. Pośrodku placu miał stanąć obelisk. Dom Kultury, z którego budowy zrezygnowano już ok. 1955 r., miał posiadać 2-kondygnacyjne kolumnady i domykać od południa plac Centralny, stanowiąc jednocześnie otwarcie na ogromny zalew planowany w miejscu dzisiejszych Łąk Nowohuckich. W środkowej części placu Centralnego nie powstał wielki obelisk, który miał być widoczny z każdego miejsca Nowej Huty. Na południe od placu Centralnego, w istniejącej tam niecce terenowej (podmokłe łąki, ugory i użytki rolne), plan generalny Nowej Huty (usytuowanej na wysokim tarasie Wisły) przewidywał urządzenie tzw. Parku Południowego, który miał się składać z Centralnego Zalewu Wodnego o powierzchni 40–80 hektarów. Miały być na nim tory regatowe, wydzielone kąpieliska, a na skarpie amfiteatralna widownia i wiele innych urządzeń rekreacyjno-sportowych. Przewidywano budowę obiektów sportowych ze stadionem na 35 tys. miejsc. Projekt, opracowywany w krakowskim Miastoprojekcie, upadł ze względów finansowych oraz niespójnych opinii ekspertów w sprawie skutków pojawienia się tak rozległego, płytkiego akwenu. Nikt nie musiał przejmować się ceną gruntu; Feliks Weber w „Stolicy" w 1950 r. pisał: „Dziś place w mieście nie mają ceny, nie ma też spekulacji placów, a o gęstości zabudowy decydują wyłącznie względy społeczne i urbanistyczne"[87]. Strat poniesionych przez wywłaszczonych chłopów propaganda nie brała pod uwagę. Odszkodowania były fikcją. „Za mórg ziemi kupiłem żonie buty, a sobie cygarniczkę" – jak podsumował jeden z poszkodowanych.

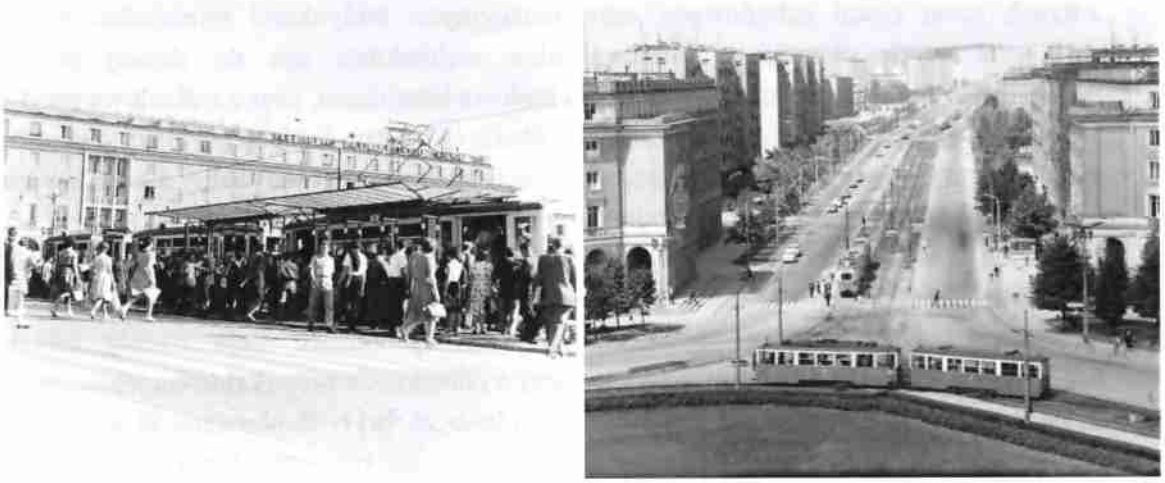

Przystanek tramwajowy przy placu Centralnym, lata 60. XX w., fot. Henryk Hermanowicz, wł. MHK 4183/I/n // Widok Placu Centralnego z lotu ptaka. Autor: Henryk Hermanowicz, zbiory MHK.

W latach 80. rozpoczęto budowę Nowohuckiego Centrum Kultury (NCK) w miejscu wcześniej wspomnianego teatru, który wystawiono w innym miejscu Nowej Huty. W 2004 r. Rada Miasta Krakowa przeznaczyła milion złotych na modernizację placu Centralnego. Miał zostać przywrócony wygląd placu sprzed 55 lat. Wykonano w środku deptak z ławkami, zmoderni-

[87] Feliks Weber, Osiedle mieszkaniowe Muranów, „Stolica", nr 23, 1950, s. 6

zowano zieleń, pojawiły się ławki, kosze na śmieci, stylowe ogrodzenia zieleni. Zarówno na Aleję Róż, jak i na plac powróciły lampy kandelabrowe. Ale plac, nadal *de facto* węzeł komunikacyjny, nie tworzy miejsca, gdzie chciałoby się posiedzieć.

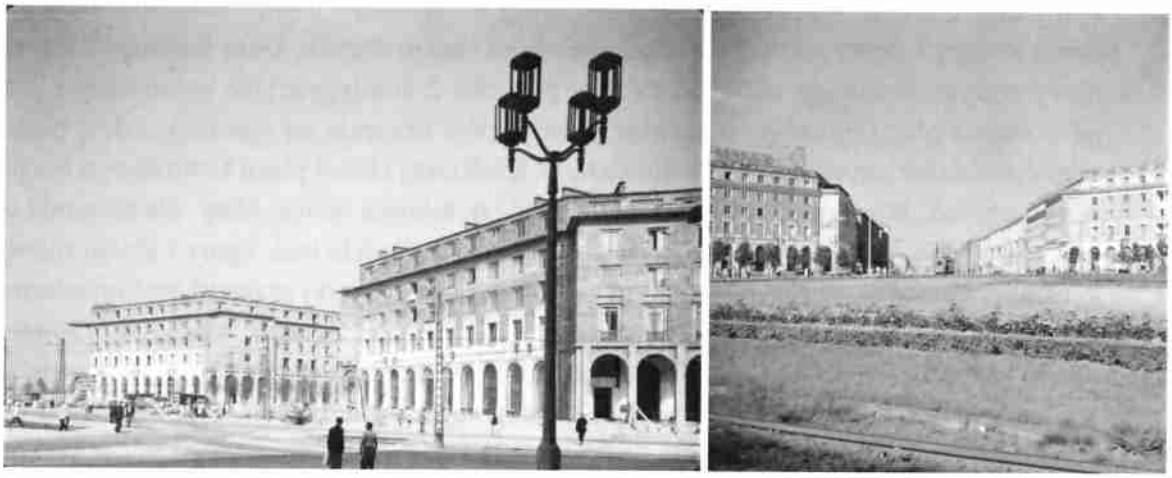

Widok na Plac Centralny, lata sześćdziesiąte. Autor: Henryk Hermanowicz, zbiory MHK.

Zabudowa placu Centralnego stanowi jednorodny stylistycznie, wyróżniający się pod względem formy architektonicznej zespół budynków. Centrum A, B, C i D z pięcioma promienistymi arteriami oraz osiowa Aleja Róż, wyznaczająca kierunek północ–południe, stanowi atrakcyjny (do dziś) zespół przestrzenny o spójności i harmonii, której trudno szukać w powojennej urbanistyce polskiej. Gwiaździsty układ przywodzi na myśl rozplanowany promieniście warszawski Żoliborz. Po 1956 r. zarzucano nowohuckiemu centrum sztywny niepodatny na zmiany i uzupełnienia układ, lecz ostatecznie schemat okazał się zbawienny. Dzięki niemu Centrum jest autentyczną przestrzenią miejską, coraz bardziej atrakcyjną dla turystów. Plac z trzech stron został zabudowany reprezentacyjnymi budynkami mieszkalno-usługowymi o 100-metrowych pierzejach. Monumentalna architektura jest do dzisiaj utożsamiana z ogromnym przedsięwzięciem, jakim była budowa kombinatu, oraz z odbudową po II wojnie światowej. Budynki tworzą „parawanową" obudowę placu. Z placu wybiega pięć głównych alej. U ich wylotów, w narożnikowych częściach budynków stoją ryzality z arkadowymi podcieniami. Wprowadzono je dla przedłużenia poszczególnych ścian placu i zwężenia wylotów głównych arterii. Projektantami wzniesionych w latach 1950–1956 budynków na os. Centrum A-1, B-1, C-1 i D-1 byli Marta i Janusz Ingardenowie (os. Centrum A, Centrum B, Centrum C, Centrum D). Cztery z pięciu boków oraz wychodzące aleje zostały zabudowane 6-kondygnacyjnymi budynkami z podcieniami o charakterze mieszkalno-handlowym. Budynki posiadają charakterystyczne trzyczęściowe elewacje, bryły flankowane są płytkimi ryzalitami, część cokołowa wyraźnie zaznaczona o wysokość pierwszej kondygnacji wynoszącej ponad 4 metry. Poprzez wprowadzenie takich elementów, jak podcienia, łuki, pilastry, attyki i ozdobne balkony, zabudowa placu Centralnego łączy wątki polskie i zachodnioeuropejskie. Skrzydła wszystkich przylegających do placu budynków poprzedzone są rodzajem tarasów z szerokimi trójstopniowymi schodami. Narożniki zaakcentowano 3-kondygnacyjnymi ryzalitami z otwartymi arkadowo podcieniami, natomiast fasady wzbogacono imitującymi boniowanie okładzinami, wydatnymi gzymsami i fryzami. W parterach umieszczono witryny sklepowe (dziś bezmyślnie zaklejane reklamami). Przeszklonymi arkadami otoczony jest cały plac Centralny. Wokół niego zlokalizowano najważniejsze placówki handlowe i usługowe, admi-

nistracyjne i kulturalne. Wystrój i dekoracja lokali użytkowych stanowiły integralną całość. W większości były to projekty indywidualne, niepowtarzalne.

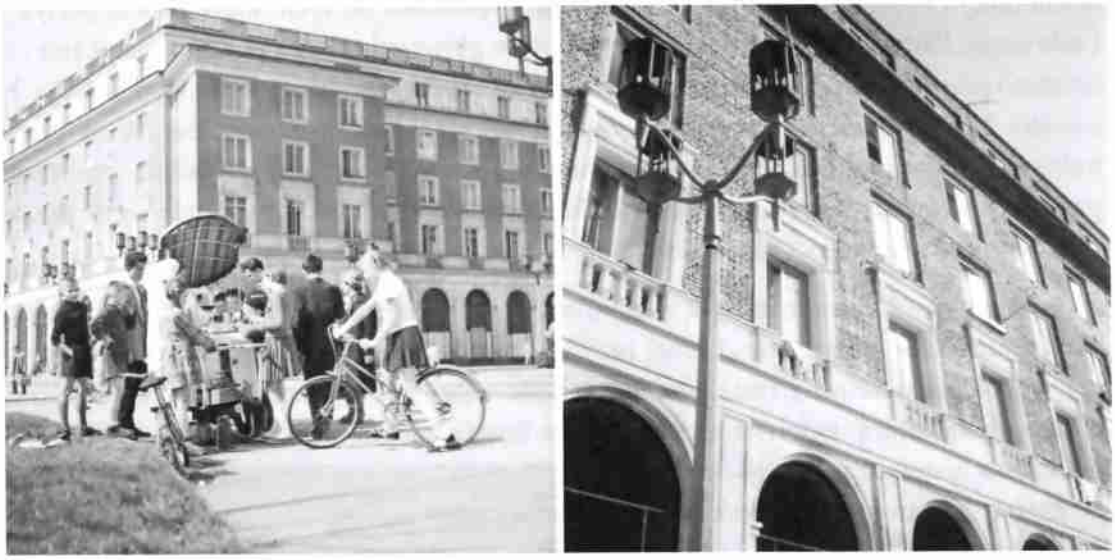

Plac Centralny, lata sześćdziesiąte. fot. H. Hermanowicz, zbiory MHK.

Plac Centralny z lotu ptaka, 2012, fot. M. Kaproń, zbiory MHK

Wnętrza sklepów projektował zespół Mariana Sigmunda: Władysław Wincze, Marian Steczowicz, Czesław Wallis, Maria Michajłow, Irena Pać-Zaleśna, Alina Zięba, Wanda Genga, Zbigniew Chudzikiewicz, Barbara Gołajewska, Halina Garzyńska-Kańska, Krystyna Strachocka-Zgud, Zdzisław Szpyrkowski i in. Dziełem architektów i scenografów były wnętrza: m.in. Klub MPiK, księgarnia Skarbnica, kwiaciarnia, Cepelia, filatelistyka, cukiernia Markiza, Jubiler. Elewacje były rozświetlone neonowymi reklamami. Nad witrynami ciągnie się gładki fryz. Na poziomie 1. kondygnacji mieszkalnej wokół placu znajdują się *porte-fenêtre* (narzucające skojarzenia z *piano nobile*) z ozdobnymi balustradami i nadprożami. Ostatnia, stanowiąca zwieńczenie budynku kondygnacja jest nieco cofnięta, przypomina attykę z rzędem okien (5. piętro attykowe) i posiada okładzinę kamienną. Na niej ustawiona była balustrada

składająca się z naprzemiennie ułożonych części tralkowych i płycin (obecnie zachowana tylko we fragmencie). Uwagę zwracają okazałe loggie umieszczone symetrycznie po stronie wschodniej i zachodniej. Stoją w nich kolumny, podobne do tych, które zdobią portyk Teatru Ludowego. Partery domów stojących u wylotów głównych alej są pokryte rustykami – wykorzystano piaskowcową okładzinę opracowaną na wzór naturalnego łomu kamiennego. Na wysokości 2. kondygnacji mieszkalnej znajdują się *porte-fenêtre* identyczne jak na placu Centralnym. Urozmaicająca elewacje budynków różnorodność form – silnie zaakcentowane gzymsy, balustrady, loggie, narożne ryzality z podcieniami, arkady, portale wejść do sklepów – stanowi o atrakcyjności placu Centralnego.

Zieleń na placu Centralnym była wielokrotnie przekształcana. Bez skutku. Wymaga radykalnych zmian. Chaotyczne nasadzenia, przypadkowe lokalizacje drzew, przerośnięte okazy tworzą wokół placu żałosną ramę, świadczącą jak najgorzej o naszej gospodarce zielenią i, co grosza, zasłaniającą widok na monumentalne fasady budynków. Problemem bywa emocjonalne, często histeryczne podejście do tego problemu ze strony lokalnych „nerwowych" oraz części mediów, biadających nad wycięciem każdego nieestetycznego, ale zielonego „chwasta". Przykładem jest spór o kilka wyciętych zimą 2014 tandetnych świerków, posadzonych wbrew zasadom doboru gatunków, w kontrze do odtwarzanego układu projektowanej zieleni[88]. Południowa strona placu, oszpecona przez tzw. Centrum E, jest traktowana jak park połączony z nowohuckimi łąkami i mający rozległy widok z wiślanej skarpy na dolinę rzeki oraz Pogórze Wielickie. Dziś stoi tam koślawy pomnik Solidarności. Został odsłonięty w 1999 r. przed halą Walcowni Zgniatacza – miejsca pierwszego strajku w HiL (19 VIII 1980), potem siedziby komitetu strajkowego w stanie wojennym i w roku 1988[89]. Jest to monument w kształcie litery V, z napisem: Bądź wierny, idź (cytat z wiersza Zbigniewa Herberta); w 2007 r. został przeniesiony na plac Centralny. 8 czerwca 2014 pod pomnikiem złożył wieniec Prezydent RP Bronisław Komorowski, który także uczestniczył w uroczystości posadzenia „Dębu Wolności" oraz zwiedził wystawę „Dziękujemy za Wolność – ludzie 4 czerwca 1989 roku" przed Nowohuckim Centrum Kultury i spotkał się z jej bohaterami. Zieleniec na skarpie łączy się z pradoliną

[88] W czerwcu 2004, na zlecenie Gminy Miejskiej Kraków, sporządzono projekt „Zagospodarowanie terenu w zakresie zieleni i małej architektury na placu Centralnym i w Alei Róż w Krakowie" autorstwa architekt M. Wamsiedl-Gołębiowskiej i mgr inż. K. Fabianowskiej". Punktem projektu było m.in. usunięcie z gazonu placu Centralnego elementów wertykalnych i przywrócenie tam nawierzchni trawiastej oraz roślin niskopiennych, nawiązując do koncepcji placu z pierwszej połowy lat 50.

[89] Wierzbicki P.: *Kalendarium wydarzeń strajkowych w Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina wiosną i latem 1988 roku*. „Sowiniec", nr 41, Kraków 2012, s. 9 – 26; Zając E.: *Początki „Solidarności" w Małopolsce (Kraków: sierpień – wrzesień 1980)*. „Sowiniec", nr 15, Kraków 1999; Zając E.: *Powstanie Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ Solidarność w Krakowie we wrześniu 1980 r. – zarys wydarzeń*. „Krakowski Rocznik Archiwalny", T. 5, Kraków 1999; Zając E.: *Sygnatariusze Porozumień Sierpniowych w Krakowie i Małopolsce – październik 1980*. „Sowiniec", nr 17, Kraków 2000.

Wisły będącą ostoją chronionych gatunków roślin i zwierząt. Występują tu m.in. gatunki ujęte na listach Dyrektywy Siedliskowej (1992).

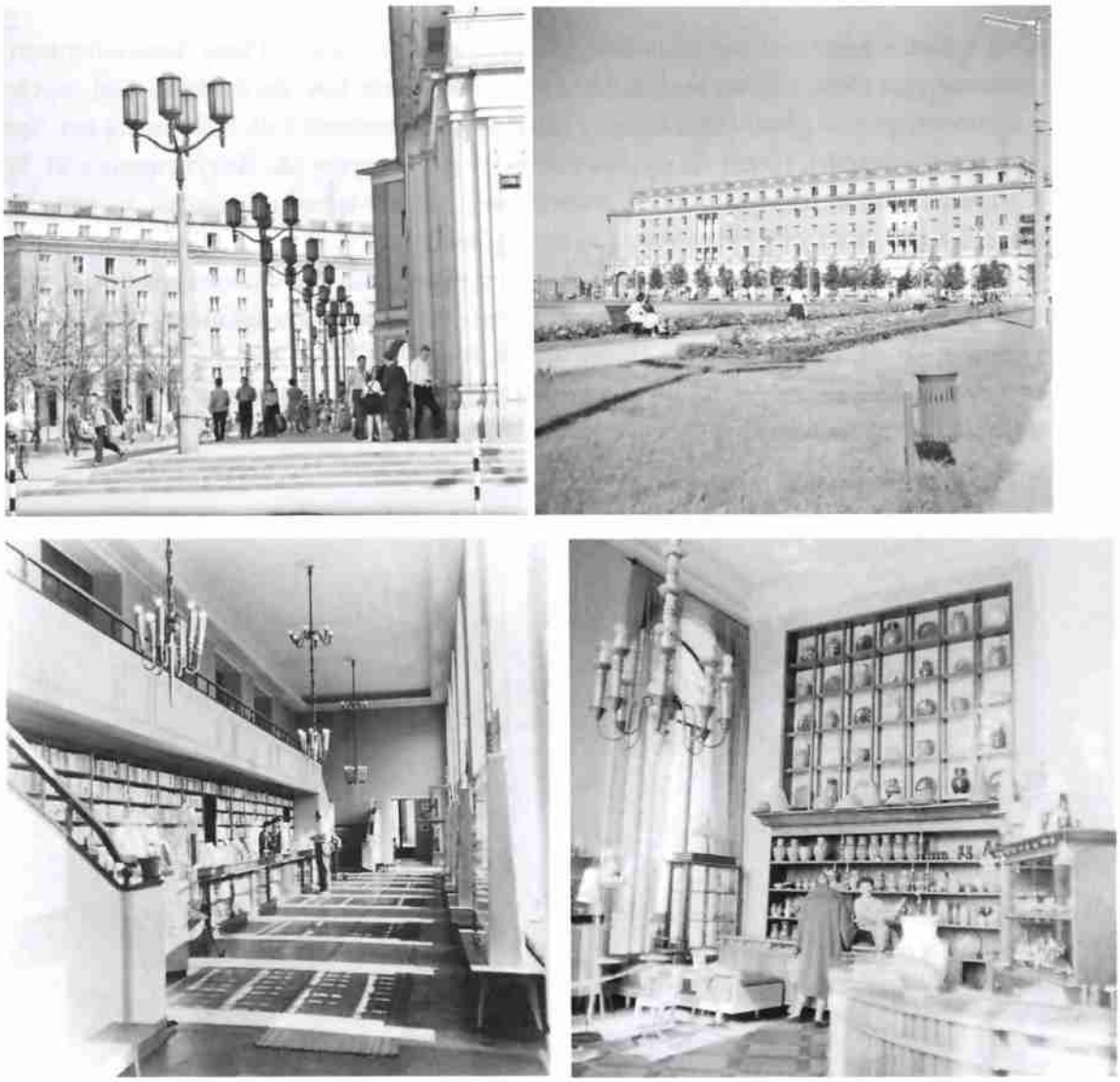

Fasady i zieleńce, dawna księgarnia i sklep „Cepelii" przy Placu Centralnym, fot. Henryk Hermanowicz, zbiory MHK

Aleja Róż

Osią symetrii założenia jest aleja Róż (do 1958 r. nosiła nazwę Planu Sześcioletniego) – reprezentacyjna aleja, z jedną jezdnią i bez torowiska, część tzw. osi śródmiejskiej, wychodząca z północnej pierzei placu Centralnego i idąca do skrzyżowania z ul. Bulwarową (os. Sportowe i os. Krakowiaków). Dzieli się na dwa odcinki – strefę pieszą (do skrzyżowania z ul. Przyjaźni) i jezdną (od ul. Przyjaźni do ul. Bulwarowej). W nawiązaniu do nazwy, na całej długości aleja zawsze obsadzona była różami, w szczególności w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX w. Dziś liczba tych kwiatów jest symboliczna. Na odcinku między al. Przyjaźni a ul. E. Rydza-Śmigłego zachowano dużą przestrzeń zieloną. Po stronie os. Zgody – trawniki i drzewa, po stronie os. Szklane Domy – park Ratuszowy (os. Szklane Domy). Zieleń towarzyszy alei Róż na całym jej przebiegu, także na ostatnim odcinku, gdzie jako dukt pieszy dochodzi do ul. Bulwarowej.

5. Nowa Huta, plan szczegółowy, stan realizacji zabudowy miasta w 1955 roku, oprac. graf. M. Buczakówna

Centralna oś łączyła południową część miasta z jego północną częścią, miała wyprowadzić mieszkańca z centrum miasta do rekreacyjnych stref miejskich, a podczas świąt miała stanowić świąteczną przestrzeń. Nową Hutę wpisano w istniejące trakty komunikacyjne, a oś główną całego założenia, aleję Róż, skierowano na daleki widok, ponad skarpą starorzecza wiślanego. Wbrew stereotypowi monotonnej socrealistycznej architektury całość nie stanowi kompozycji idealnie symetrycznej. „Plan miasta jest ilustracją greckiego terminu *symmetria*, czyli zasady odpowiedniości. Zamiast monotonnego i bezmyślnego lustrzanego odbicia względem osi alei Róż zachowane jest ogólne podobieństwo i symetria przy jednoczesnej różnicy w szczegółach, takich jak rozplanowanie mniejszych placów oraz układ i architektura

poszczególnych budynków. Wprowadzono również anglosaską zasadę tzw. jednostki sąsiedzkiej – wyodrębnionego kompozycyjnie fragmentu miasta, pod wieloma względami samowystarczalnego, ze żłobkami, przedszkolami, szkołami, sklepami, punktami usługowymi i rzemieślniczymi"[90]. Idea powstała w USA w latach dwudziestych XX w. Jednostka liczyła po 5-6 tys. mieszkańców. Trzy stanowiły już dzielnicę, odpowiednik miasteczka, w którym wszyscy się znają i utrzymują sąsiedzkie stosunki. W granicach każdej z dzielnic miało być wszystko, czego człowiek potrzebuje na co dzień: szkoły, przedszkola, garaże, sklepy, przychodnia, plac zabaw, kino, teatr. Chodziło o to, by ułatwić jej rezydentom życie, uwalniając ich m.in. od konieczności przemieszczania się do odległych rejonów miasta, żeby załatwić sprawunki. A także raz na zawsze zerwać z estetyką XX- wiecznych kamienic, postrzeganych jako ciemne, niezdrowe, brzydkie.

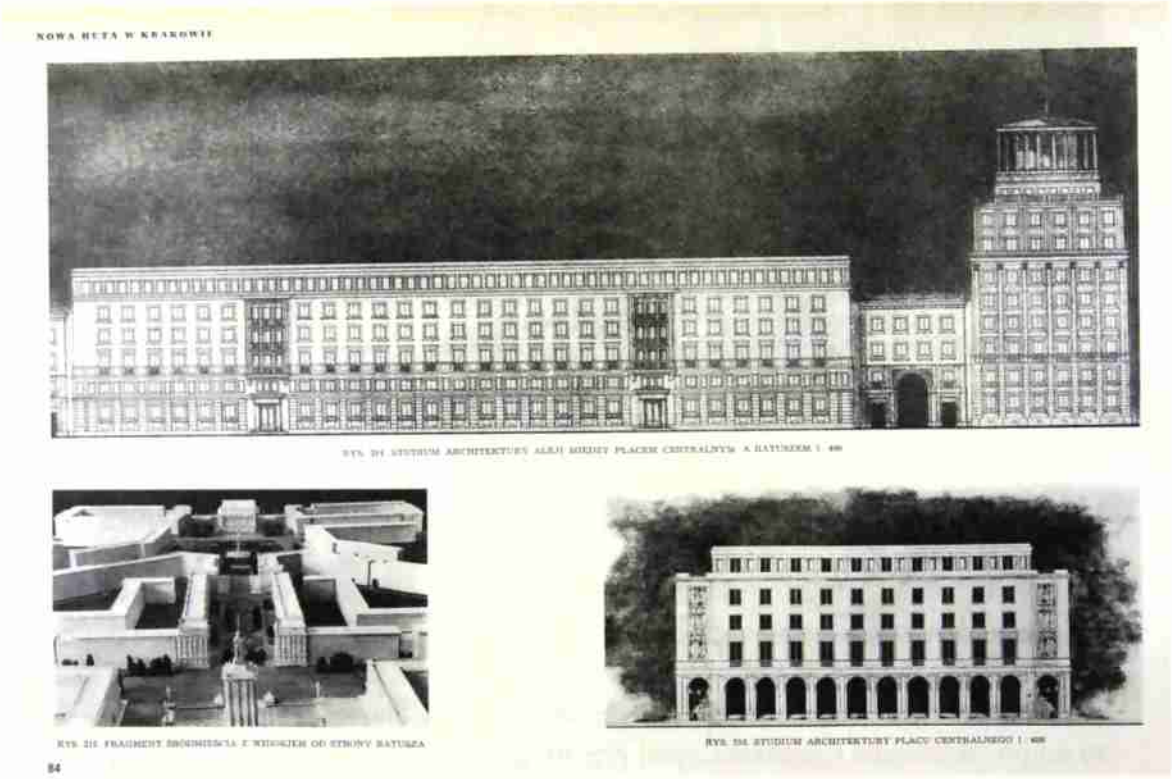

RYS. 214. STUDIUM ARCHITEKTURY ALEJI RÓŻY I PLACEM CENTRALNYM. A NATURZE 1 : 400

RYS. 215. FRAGMENT ZBLIŻENIA Z WIDOKIEM OD STRONY NATURA

RYS. 216. STUDIUM ARCHITEKTURY PLACU CENTRALNEGO 1 : 400

84

119

Oprawa pierwszego odcinka Alei Róż, wskazująca na związki z architekturą Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej i Muranowa, była bliższa pryncypiom socrealizmu. Niewykonanie kamiennych oblicówek wyszło dziełu na korzyść; budynki nie są tak ociężałe jak zabudowa MDM-u, jakkolwiek okładziny mogłyby podnieść walor architektonicznych opraw wejść do czterech pasaży umieszczonych przy narożnikach pierwszego placu alei Róż[91]. Logika socrealizmu w Nowej Hucie i Warszawie były podobne. Jak pisze K. Mordyński „Socrealizm pragnął dać robotnikom miasto-pałac. Przestronne arterie i place komponowano w założenia, przewyższające rozmachem osie królewskie. Architektura musiała być monumentalna, by podkreślać potęgę socjalizmu i onieśmielać patrzących. (...) Poszukiwania narodowej formy wzbogaciły budowle detalami czerpanymi z renesansu: arkadami, attykami, podcieniami, de-

[90] http://archirama.muratorplus.pl/architektura/nowa-huta-miasto-idealne-o-nowej-hucie-piosenka,67_1124.html.
[91] W. Komorowski.

koracją rysunkową fasad czy kasetonami. Do wnętrza osiedli-pałaców prowadziły monumentalne bramy – bramy do szczęśliwego świata".[92]

Aleja Róż, lata sześćdziesiąte, fot. H. Hermanowicz, zbiory MHK-4156-N-3 // Montaż pomnika Lenina w al. Róż, przed 28 kwietnia 1973, Janusz Podlecki, zbiory MHK-996/XI f/14 //

Dziś Aleja Róż stała się drogą donikąd. Ruch kołowy odbywa się na 100-metrowym odcinku przy placu Centralnym i od al. Przyjaźni do ul. I. Mościckiego. Aleja Róż jest jednojezdniową drogą o jednym pasie ruchu w obu kierunkach, na całej długości przebiegająca w linii prostej. Strefą pieszą (deptakiem) pozostaje odcinek pomiędzy os. Centrum B i Centrum C oraz od ul. I. Mościckiego do ul. Bulwarowej. Odcinek przylegający do placu Centralnego, najbardziej reprezentacyjny, był miejscem, gdzie stanął pomnik Lenina. Projekt zakładał, iż połączone z sobą wnętrza krajobrazowe będą różnych wielkości, aby zbudować zainteresowanie odbiorcy, a całość założenia zostanie zamknięta dominującym budynkiem ratusza i pomnikiem Lenina. Projekt, w którym zadbano o każdy szczegół, nie został jednak zrealizowany zgodnie z ówczesnym zamiarem. W 1951 nowe miasto stało się dzielnicą Krakowa, ale nie zniechęciło to do projektowania reprezentacyjnej przestrzeni miejskiej. Z 17 pierwotnych koncepcji ratusza w Nowej Hucie opinii publicznej przedstawiono dwie. Pierwsza nawiązywała do ratusza w Zamościu, choć wieża miała być dużo wyższa. Władzom w dziecinny sposób zależało, by najwyższa budowla Nowej Huty przewyższała „hejnalicę" kościoła Mariackiego. „Zamojską" wizję nowohuckiego ratusza zobaczyć można było m.in. na sgrafficie W. Chomicza w hallu Dworca Głównego w Krakowie. Drugi projekt nawiązywał do renesansowego ratusza w Poznaniu. Poziom „forum" miał być obniżony, by z ulicy wchodziło się po schodach. Całość miały uzupełniać ozdobne latarnie, rzeźby, pomniki i mozaiki. Wygrał czteroskrzydłowy budynek zwieńczony attyką (proj. T. Janowskiego). Wieża, nawiązująca do wieży krakowskiego ratusza, miała być dominantą w sylwecie nowego miasta, stanowiąc najważniejszy punkt orientacyjny. Janusz Ingarden przeprojektowywał go kilkakrotnie i w swej wizji widział olbrzymi budynek. Po pewnym czasie okazało się, że urząd dzielnicowy znakomicie mieści się w dawnym budynku zakładu energetycznego na os. Zgody. Ostatecznie plan budowy porzucono. Uznano, że odrębny i kosztowny ratusz jest zbędny. Wstrzymano opracowywanie pro-

[92] K. Mordyński, *Marzenie o idealnym mieście*, „Spotkania z zabytkami", 2006/9, s. 6–8.

jektów obiektu, tłumacząc, że w najbliższym czasie nie przewiduje się jego realizacji. O zabudowie placu reprezentacyjną budowlą myślano jednak jeszcze w latach sześćdziesiątych XX w., kiedy organizowano konkurs Stowarzyszenia Architektów Polskich na zagospodarowanie pustego terenu. Dziś w miejscu planowanego ratusza znajduje się park Ratuszowy. Funkcje administracyjne przejął duży biurowiec na os. Zgody (C-32), w którym i tak mieściły się wszystkie agendy Urzędu Dzielnicowego Nowej Huty.

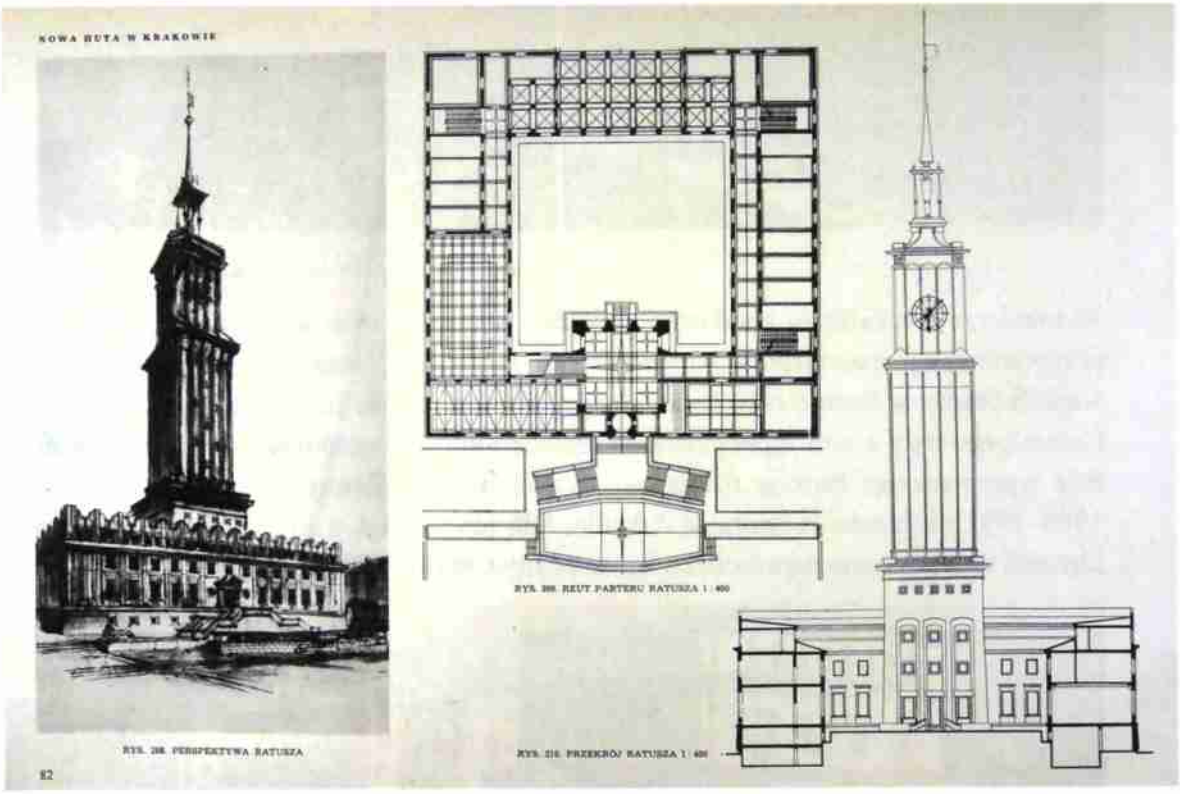

Niezrealizowane wizje nowohuckiego ratusza; zbiory MHK

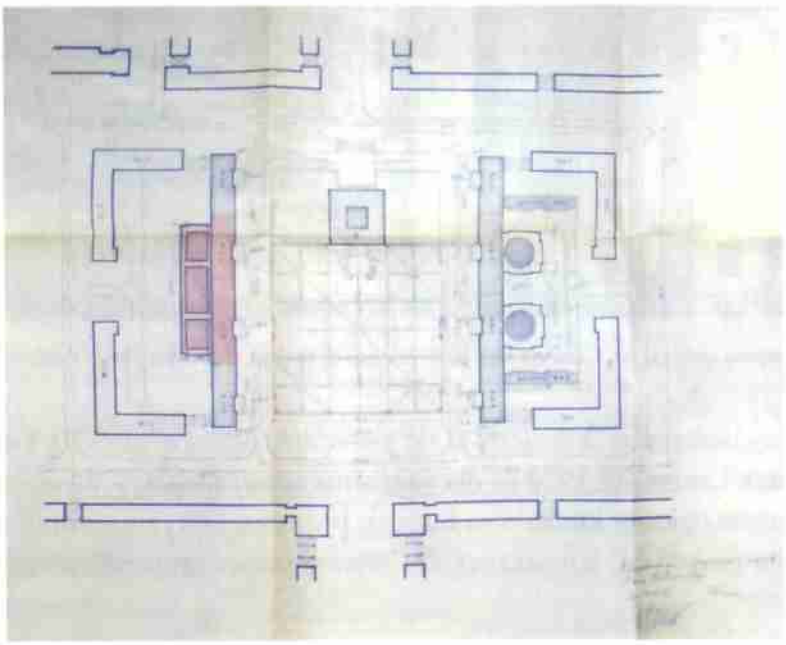

Niezrealizowany projekt placu Ratuszowego, zbiory AN Kraków

Głównym projektantem był Janusz Ingarden, współpracujący z żoną Martą. Aleja Róż – jedna z najlepszych socrealistycznych realizacji w Polsce – miała łączyć najważniejsze punkty nowego miasta, wyznaczając prawdziwie wielkomiejską oś, przestrzeń do manifestacji i pochodów. Punktem centralnym alei miasta miał być nowohucki ratusz. Monumentalne budynki na przyległym placu rynku miały mieścić siedziby organizacji politycznych i społecznych, związków zawodowych, a także urzędy administracyjne, bank i sąd. Planowano dla nich m.in. gmachy z okrą-

głymi salami konferencyjnymi doczepionymi do fasady budynku – podobne do budynku „Nafty" przy ul. Lubicz.

Budowa tzw. Świata Dziecka (os. Urocze), autor nieustalony

W manierze socrealizmu zbudowano odcinek pomiędzy osiedlami Centrum B i Centrum C, przypominający rozwiązania warszawskiego MDM-u. Charakterystyczne są monumentalne wejścia-bramy w formie łuku triumfalnego, prowadzące do pasaży. Budynki od strony placu Centralnego były z nim funkcjonalnie i architektonicznie zespolone, w pieszą przestrzeń Alei Róż wprowadzając funkcje usługowe. W budynku os. Centrum B-1 mieściła się w latach 1958–1991 elegancka restauracja Arkadia. Dla równowagi, z myślą o uboższej i codziennej klienteli uruchomiono naprzeciwko bar mleczny Centralny (os. Centrum C-1).

Zabudowa al. Róż, na pierwszym planie budynki os. Centrum C w stylu socrealistycznym, w drugim planie modernistyczny blok nr 7 na os. Zgody, lata sześćdziesiąte XX w., aut. fot. nieznany, zbiory MHK

W środkowej części, między blokami nr 2 znajdował się pierwotnie ogród różany. 28 kwietnia 1973 r. odsłonięto tu pomnik Lenina. W 1970 r., dla uczczenia setnej rocznicy Włodzimierza Lenina, władze komunistyczne ogłosiły konkurs na budowę pomnika, który upamiętniłby wodza bolszewików. Wybrano projekt M. Koniecznego[93]. Wbrew staraniom władz pomnik był

[93] Marian Konieczny (ur. 1930), rzeźbiarz; prof. ASP w Krakowie (1972–1980 rektor). Studiował w ASP w Krakowie u X. Dunikowskiego (1948–54) i w Leningradzie (1954–58). Jest twórcą licznych pomników: Bohaterów Warszawy (zw. warsz. Nike) w Warszawie (1959–64), Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie (1964) W. Lenina w Nowej Hucie (1969–73), Walk Rewolucyjnych

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

obiektem niewybrednych komentarzy. W odległości kilkunastu metrów od niego stanęła budka milicyjna, z której dozorowano teren. Mimo to mnożyły się kolejne incydenty. W 1979 r. podłożono pod rzeźbę ładunek wybuchowy, ale posąg przetrwał wybuch[94]. W latach osiemdziesiątych pomnik był celem ataków i demonstracji. Jesienią 1989 r. Federacja Młodzieży Walczącej postanowiła usunąć monument. 29 listopada 1989 r. pomnika Lenina broniło 600 milicjantów, 120 zostało rannych. 10 grudnia 1989 r. pomnik usunięto.

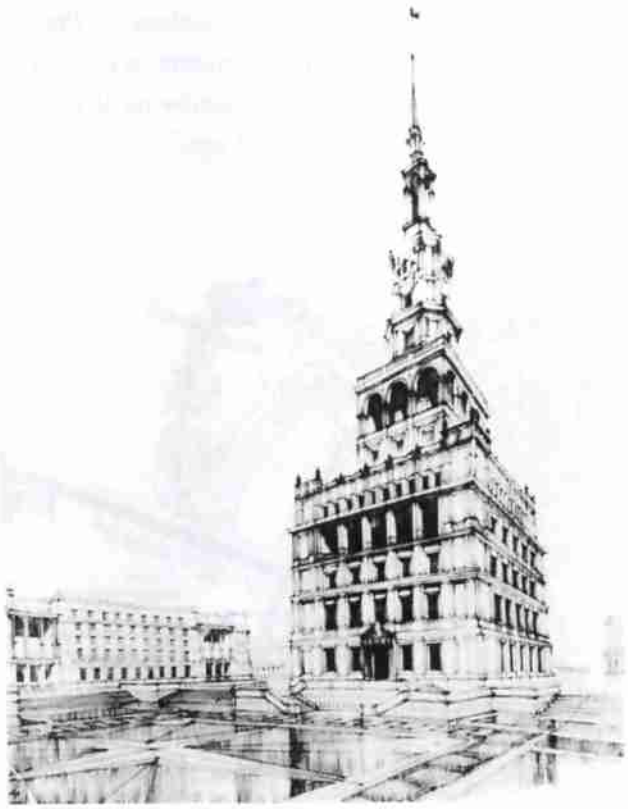

Widok od południa na Ratusz w Nowej Hucie, niezrealizowany projekt Tadeusza Janowskiego, 1951 r., fot. Miastoprojekt-Kraków – W. Loziński, zbiory MHK Fs 14207/IX.

Styk alei Róż z aleją Przyjaźni akcentują dwa (os. Centrum B i Centrum C nr 3) kwadratowe, 7-piętrowe budynki. Według pierwotnego projektu miały mieć 11 pięter i zwieńczenie w postaci attyki, analogicznej z dekoracjami Centrum Administracyjnego HiL. Budynki osiedla Centrum C powstały w latach 1953–1955, a głównym projektantem budynku nr 3, w którym się znajduje restauracja, był Adam Fołtyn. Na parterach flankujących i zawężających oś gmachów umieszczono kolejne reprezentacyjne pomieszczenia – kawiarnię Stylowa i Salon Wystawowy krakowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Współcześnie tradycję miejsca kontynuuje Stowarzyszenie „Galeria", prowadzące działalność wystawienniczą. Bez zmian działa kawiarnia-restauracja Stylowa, którą otwarto 22 lipca 1956 r. Układ zapraszał do korzystania: robimy zakupy w eleganckich sklepach przy placu Centralnym, jemy obiad w „Arkadii" lub coś tańszego w barze mlecznym, odpoczywamy w ogrodzie różanym, pijemy kawę w Stylowej, idziemy do kina lub na wystawę w TPSP, wsiadamy w tramwaj lub autobus i wracamy do domu.

w Rzeszowie (1974), S. Wyspiańskiego w Krakowie (1982), Rewolucji Algierskiej w Algierze (1982), W. Witosa w Warszawie (1985).

[94] 17 kwietnia 1973 r. stanął tu ważący 7 ton posąg. W nocy 18 kwietnia 1979 r. Aleją Róż wstrząsnął potężny wybuch. Ktoś rozłożył ładunki pod kroczącymi nogami Lenina. Pierwszy ładunek urwał wodzowi piętę, drugi spadł z postumentu i eksplodował na placu, wybijając wszystkie szyby w oknach, ale nie niszcząc pomnika. W latach osiemdziesiątych demonstranci oblewali go farbą, usiłowali przewrócić lub podpalić. Ostatecznie pomnik usunięto 10 XII 1989. W 1992 kupił go ekscentryczny szwedzki milioner Big Bengt Erlandsson. Dziś można go podziwiać w miasteczku osobliwości „Halltjaparal" pod Sztokholmem.

Siatka ulic

Trwałym elementem obszaru proponowanego Parku jest układ przestrzenno-komunikacyjny, zachowany zarówno w partiach zabudowy historycznej (Mogiła, Krzesławice), jak i w obszarze Nowej Huty. W części wchłonął on istniejące z dawna drogi – od średniowiecznego szlaku sandomierskiego po XIX-wieczna drogę rokadową. Droga rokadowa docierała ul. Do Fortu i Mistrzejowicką do rzeki Dłubni, po czym prowadziła ul. Petöfiego, Architektów, Wańkowicza, Wąwozową i Ujastek, a następnie traktem sandomierskim – dzisiejszą ul. Ptaszyckiego – cofała się w stronę Krakowa. Podobnie jak i po zachodniej stronie miasta, wybiegały od niej drogi dojazdowe wiodące do przewidywanych na wypadek wojny mostów na Wiśle – obecna ul. Klasztorna w Mogile oraz Centralna i Szafrańska w Czyżynach i Łęgu[95].

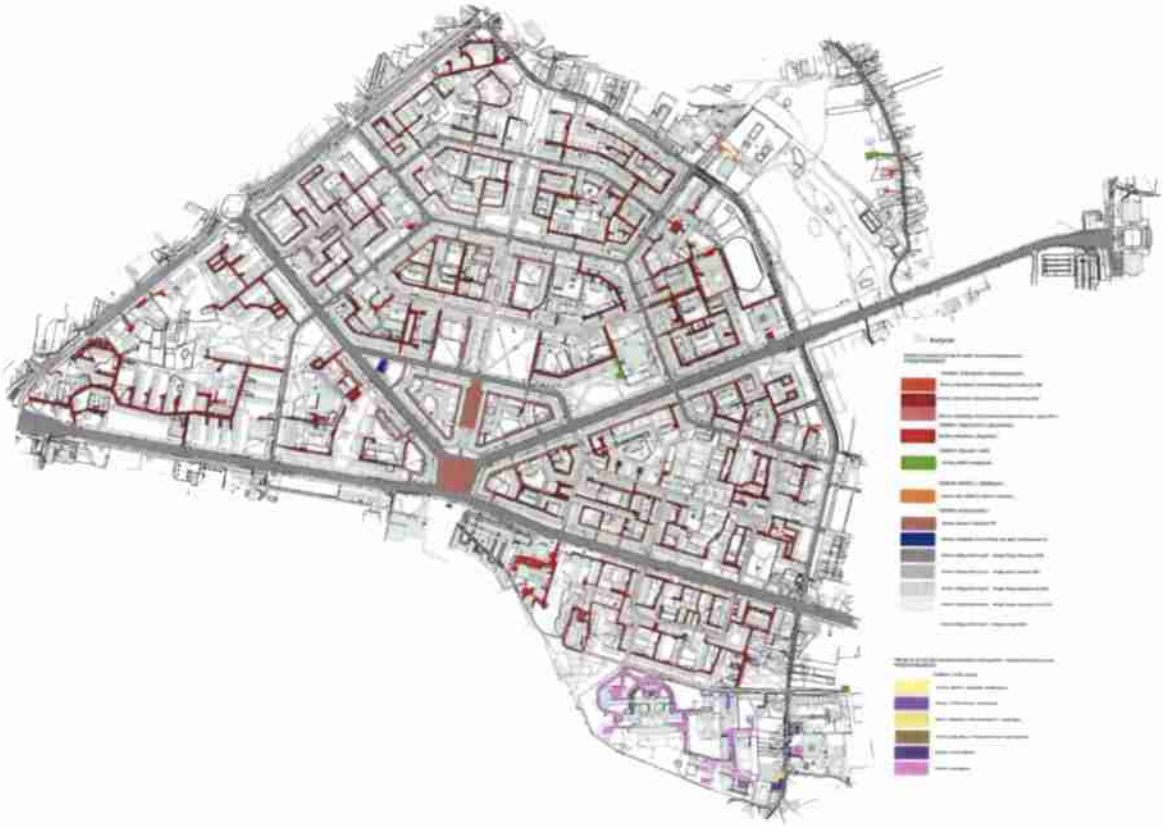

Do ścisłej symetrii założenia urbanistycznego dostosowuje się plac Centralny oraz pierwszy odcinek alei Róż. Prawa (wschodnia) strona placu odpowiada dokładnie stronie lewej. Przebieg ulicy okrążającej czworoboczny skwer, jej powiązania z alejami promienistymi, usytuowanie budynków na tarasach, ich elewacje, detale, ustawienie lamp mają dokładne odpowiedniki po obydwu stronach. Poza placem Centralnym ścisła symetria szkieletu urbanistycznego nie znajduje pełnego odbicia w układzie poszczególnych partii zespołu. Została zniekształco-

95 Omówioną tutaj drogę dojazdową do planowanej na wypadek wojny przeprawy wiślanej zbudowano później niż zasadniczy ciąg drogi rokadowej; nie figuruje ona na odpowiednich arkuszach planu twierdzy z lat 1899 – 1904. Opracowanie K. Wielgus na podstawie; Atlas Twierdzy Kraków, seria I t. XII.

na m.in. przez wcielenie do kompozycji urbanistycznej zabudowy z pierwszego etapu wznoszenia miasta (1949-1951), położonej na obrzeżach od strony wschodniej i południowej.

Nowa Huta, 2012, fot. M. Kaproń, zbiory MHK

Objęty ochroną obszar Nowej Huty jest zawarty w figurze geometrycznej zbliżonej ogólnie do trójkąta równoramiennego, wyznaczonej aleją Jana Pawła II oraz ulicami Bulwarową i Kocmyrzowską, powiększonego o aneksy w części wschodniej (Zalew, Krzesławice) i południowo-wschodniej (Mogiła, Zespół Szpitala). Aleja Jana Pawła II jest fragmentem historycznej drogi prowadzącej z Krakowa do Mogiły, Cła i Sandomierza (obecnie droga krajowa nr 79), ulica Kocmyrzowska stanowi odcinek traktu biegnącego w kierunku Proszowic (obecnie droga wojewódzka nr 776), oddzielającego się od drogi sandomierskiej w centrum wsi Czyżyny. Ulica Bulwarowa powstała w miejscu dawnej drogi wiejskiej, biegnącej z Mogiły do Bieńczyc wzdłuż młynówki rzeki Dłubni. Układ drożny dawnych wsi, dobrze widoczny na mapach historycznych nie ulegał specjalnym przemianom, z wyjątkiem drogi z Mogiły do Krzesławic, której przebieg był ściśle powiązany ze zmiennym biegiem Dłubni i sztucznych młynówek. Wewnętrzny ciąg komunikacyjny, przecinający w połowie aleje wybiegające z placu (ulice Boruty-Spiechowicza i Ludźmierska oraz Żeromskiego i Struga) nie znajduje teoretycznie uzasadnionej kontynuacji w ulicy Zuchów, lecz załamuje się ku wschodowi. Również przebieg innych ulic oraz obrysy zespołów budynków (osiedli) nimi wydzielonych nie stanowią lustrzanego odbicia dla obiektów analogicznych po obu stronach alei Róż. Pod kątem 45° w stosunku do osi wychodzą z Placu Centralnego dwie aleje, z których zachodnia (aleja Andersa) prowadzi do nowszych osiedli Nowej Huty, wschodnia (aleja Solidarności) do dawnego centrum administracyjnego huty im. Lenina. Każda z alei wychodzących z placu Centralnego ma dwie dwupasmowe jezdnie, rozdzielone torowiskami tramwajowymi[96]; wyjątkiem

[96] NAP zespół PL/29/PL-29-1940/0 – Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Krakowie, akta z lat 1950-1991.

jest aleja Róż. Aleja Jana Pawła II, stanowiąca podstawę kompozycji, jest lekko załamana w miejscu gdzie styka się z placem Centralnym.

Plac Centralny, ośrodek układu drożnego i tzw. oś Pracy (do kombinatu): fot. H. Hermanowicz, lata sześćdziesiąte; zbiory MHK

Wszystkie dwujezdniowe aleje wybiegające z placu Centralnego miały nawierzchnię z brukowej kostki granitowej (część zachowała się pod obecną wylewką asfaltową). Kostka znajdowała się również w wylotowych partiach ulic głównych oraz na skrzyżowaniach z arteriami. „Ulica Bulwarowa miała nawierzchnię z cegły klinkierowej układanej w jodełkę. Klinkier znajdował się też na większości ulic stanowiących podstawę komunikacji międzyosiedlowej (m.in. ulice Obrońców Krzyża, Gajocha, Mierzwy, Cerchów, Zachemskiego, Sieroszewskiego, Klasztorna). Uliczkom osiedlowym dawano z reguły nawierzchnie z płyt lanego betonu, z dylatacjami z asfaltu. Chodniki dla pieszych, oddzielone z zasady od jezdni szerokimi pasami zieleni, wykonywano z czworo- i sześciokątnych płyt betonowych; pewna część chodników zachowała się na mniej uczęszczanych trasach pieszych. Bardzo starannie opracowane były miejsca zetknięć i skrzyżowania wszystkich omówionych ciągów. Skrzyżowanie uliczki osiedlowej z chodnikiem zaznaczano cegłami klinkierowymi. Klinkieru używano często również do urozmaicania nawierzchni w innych częściach uliczek, łącząc je zwłaszcza z płytami betonowymi na skraju jezdni (rynsztoki, m.in. w osiedlu Ogrodowym)[97]. Parkingi i zatoczki (np. na ulicach Bulwarowej i Wojciechowskiego) oraz wjazdy do garaży (m.in. w osiedlach Centrum A, Hutniczym, Wandy, Zielonym), a także łączniki między arteriami i uliczkami osiedlowymi (m.in. w Centrum A i Centrum B) wyłożone były kostką granitową. Starannie i według indywidualnych projektów wykonywano nawierzchnie placów i większych placyków. Do niedawna istniała pierwotna nawierzchnia placu przed pocztą w osiedlu Willowym, natomiast do dziś zachowały się bruki placyku między bursami w osiedlu Szkolnym a także

[97] Od reguły bywały odstępstwa: w osiedlu Teatralnym wszystkie uliczki osiedlowe i placyki wyłożone zostały klinkierem a jedynie ulica prowadząca ruch tranzytowy, biegnąca środkiem osiedla, miała nawierzchnię asfaltową.

przy dawnych kinach Świt i dawnym kinie Światowid. Najbardziej interesujące rozwiązania miał plac Centralny oraz związany z nim pierwszy odcinek alei Róż. Tutaj na chodnikach wprowadzono dywanowe wzory z rysunkiem figur geometrycznych, a na jezdniach proste wzory liniowe. Do wykonania nawierzchni jezdni i chodników placu użyto kostek granitowych, bazaltowych i porfirowych, cegieł klinkierowych oraz płyty betonowe. Część oryginalnych nawierzchni zachowała się do dzisiaj, niekiedy są uszkodzone lub ukryte pod obecnymi nawierzchniami, część natomiast została zmieniona"[98].

Nawierzchnie i torowiska Placu Centralnego oraz dzisiejszej Al. Andersafot. H. Hermanowicz, lata sześćdziesiąte; zbiory MHK .

Zmiany nazw ulic

2015	1957	1967	1979
Andersa	Rewolucji Październikowej	Rewolucji Październikowej	Rewolucji Październikowej
Artystów	-	Artystów	Artystów
Bieńczycka	Kocmyrzowska	Bieńczycka	Bieńczycka
Boruty-Spiechowicza	Żrałka	Engelsa	Engelsa
Bulwarowa	Bulwarowa	Bulwarowa	Bulwarowa
Cerchów	Kasprzaka	Kasprzaka	Kasprzaka
Czuchajowskiego	-	-	Noskowskiego
Daniłowskiego	Kniewskiego / Rutkowskiego (na pn. od	-	Daniłowskiego

[98] W. Komorowski.

	placu Pocztowego)		
Gajocha Jana	Zuchów	ZMP-owców	-
Gardy-Godlewskiego Edwarda	-	-	-
Jana Pawła II (do placu)	Wojewódzka	Planu 6-letniego	Planu 6-letniego
Jana Pawła II (od placu)	Lenina	Igołomska	Rewolucji Kubańskiej
Klasztorna	Do klasztoru	Klasztorna	Klasztorna
Kocmyrzowska	Kocmyrzowska	Kocmyrzowska	Kocmyrzowska
Ludźmierska	Monte Cassino	Marksa	Marksa
Mierzwy Stanisława	Hibnera	KPP	Hibnera
Mościckiego	Demakowa	Demakowa	Demakowa
Obrońców Krzyża	Teatralna	Majakowskiego	Majakowskiego
Orkana	Hutników	Orkana	Orkana
Osiedlowa	-	Osiedlowa	Osiedlowa
Przyjaźni	Przyjaźni	Przyjaźni	Przyjaźni
Róż Aleja	Wolności	Róż Aleja	Róż Aleja
Seiferta	-	-	-
Sieroszewskiego	-	Sieroszewskiego	Sieroszewskiego
Solidarności	Główna	Lenina	Lenina
Stalowa	-	Stalowa	Stalowa
Struga Andrzeja	Wojska Polskiego	Struga Andrzeja	Struga Andrzeja
Wiśniowy Sad	-	Wiśniowy Sad	Wiśniowy Sad
Wojciechowskiego	Kusocińskiego	Leńskiego	Leńskiego
Zachemskiego Jakuba	Nowotki	Nowotki (odcinek Na Skarpie)	Nowotki (odcinek Na Skarpie)
Zuchów	Nowotki	Nowotki	Zuchów
Żeromskiego	Gałczyńskiego	Żeromskiego	Żeromskiego

Centrum Administracyjne HiL

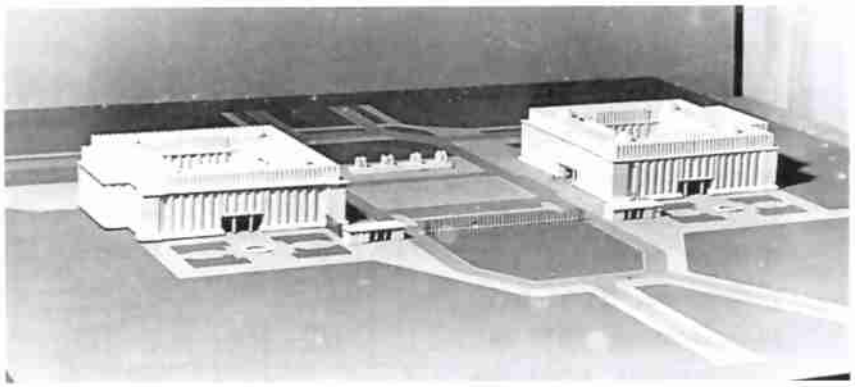

Makieta bliźniaczych budynków Centrum Administracyjnego, zwycięski projekt autorstwa architektów Miastoprojektu Nowa Huta: Janusza Ballenstedta oraz Janusza i Marty Ingardenów, 1951 r., fot. Miastoprojekt-Kraków – W. Loziński, zbiory MHK 167/XIf/1. Tadeusz Gołaszewski w „Kronice Nowej Huty" opisywał zwycięski projekt (s. 304) 25 grudnia 1951 r.: „Centrum składa się z dwu bloków symetrycznie ustawionych w stosunku do magistrali dojazdowej z miasta do Kombinatu. Oba budynki są zewnętrznie identyczne. Stanowią spokojne, monumentalne, ale nie przesadnie potężne bryły. (Przestrzeń między budynkami daje – P.J.) szeroki widok na hale i kominy stalowni. (...) Wejścia główne mieszczą się po bokach budynków jako bramy z bogatymi portalami i schodami. (...) Wyraźnym nawiązaniem do renesansowej architektury Krakowa jest attyka grzebieniowa. Płaszczyzny ścian posiadać będą wyprawę szlachetną, zaś wszelkie elementy architektoniczne wykonane będą z piaskowca".

Perspektywę alei Solidarności zamykają, majaczące na niewielkim wzniesieniu, bliźniacze gmachy centrum administracyjnego, kiedyś mające w tle rzędy kominów i słupy różnokolorowego dymu. Centrum Administracyjne Huty im. Lenina, zaprojektowane w 1950 r., a zbudowane w latach 1952-1956, było charakterystycznym, powszechnie rozpoznawanym widokiem miejskim. Wznosząca się ku górze arteria zakończona jest obszernym placem, za którym usytuowano dwie arkadowe bramy prowadzące na teren zakładu. Doktryna realizmu socjalistycznego zakładała ścisłe powiązanie centrum miasta z kombinatem, toteż inż. Tadeusz Ptaszycki[99] zaprojektował główną oś Nowej Huty tak, aby łączyła plac Centralny z główną bramą zakładu przemysłowego. Pierwotna al. Lenina, obecnie al. Solidarności, powstała jako prosta, szeroka droga, otoczona zwartą zabudową do strefy buforu, która łączyła miasto z kombinatem, przechodząc przez zieloną strefę izolacyjną. Ostatecznie oś nie jest całkowicie prosta, przełamuje się przy rozjazdach tramwajowych ul. Ujastek[100]. Plac pomiędzy gmachami Centrum Administracyjnego potraktowano wyjątkowo oschle. Kompozycja zieleni sprawia wrażenie całkowicie przypadkowej, podobnie jak nasadzenia przy biurowcach. Dominującym akcentem była tylko tzw. Brama do Huty z nazwą zakładu, zmienianą zależnie od politycznych okoliczności. W centralnym punkcie założenia zlokalizowano zespół przystanków komunikacyjnych, dodając całości cech przypadkowości i zaniedbania (zniszczone zieleńce, zaśmiecone żywopłoty, zdewastowane kołami autobusów chodniki). Socrealistyczne Defence

[99] Tadeusz Ptaszycki (1908–1980), architekt, urbanista. Studiował na Politechnice Warszawskiej. Przed II wojną światową prowadził własną pracownię. Po wojnie pracował przy odbudowie Wrocławia i wykładał na politechnikach w Warszawie i we Wrocławiu; w l. 1949–1960 był głównym projektantem Nowej Huty. Razem z B. Skrzybalskim, T. Rembiesem, S. Juchnowiczem opracował urbanistyczną i architektoniczną koncepcję miasta. Jako dyrektor Przedsiębiorstwa Projektowania Budownictwa Miejskiego Miastoprojekt–Kraków wychował pokolenia architektów i urbanistów. 1965–68 współtworzył Plan Ogólny Bagdadu. Pozostawił po sobie dorobek publicystyczny.

[100] Skrzyżowanie ul. Ujastek i al. Solidarności; adres: Ujastek 1. Do 1958 r. al. Solidarności nosiła nazwę Przodowników Pracy, a w latach 1958–1991 Włodzimierza Lenina. Zwana była także (w pierwotnej kompozycji układu Nowej Huty) Osią Pracy. Aleję wytyczono w 1949, a jej ostateczny przebieg uformowany został w 1960. Nazwa drugiej z ulic to zabytek toponomastyki – XIX-wieczna nazwa gruntów należących do wsi Mogiła, z których większość znalazła się w granicach Kombinatu. Budynki ulokowano na działkach o łącznej powierzchni 6,0658 ha (obręb 20 jedn. ew. Kraków-Nowa Huta), a to: 1/320 o pow. 0,7536 ha, 1/600 o pow. 0,0119 ha, 1/601 o pow. 1,0679 ha, 1/602 o pow. 0,1851 ha, 1/604 o pow. 1,1295 ha, 1/606 o pow. 0,7988 ha, 1/608, pow. 0,0021 ha, 1/609 o pow. 0,0213 ha, 1/610 o pow. 0,7439 ha, 1/612 o pow. 0,2499 ha, 297/1 o pow. 0,1430 ha, 32/1 o pow. 0,1236 ha, 32/2 o pow. 0,7367 ha o 32/3 o pow. 0,0985 ha.

w siermiężnym wykonaniu i bylejakości. Szkoda, że nie zrealizowano projektu z płaskimi rabatami wokół dużego lustra wody, z bijącą wysoko fontanną.

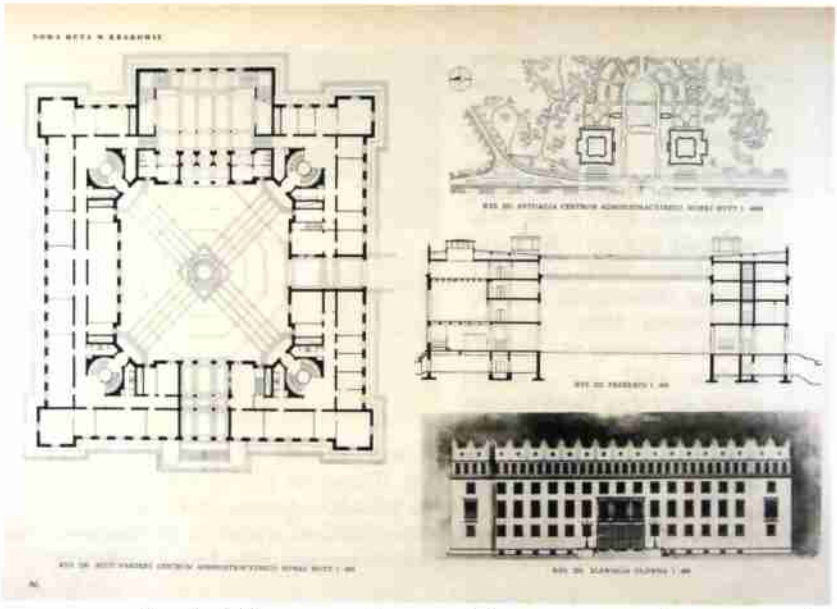

Centrum Administracyjne to dwa bliźniacze biurowce (S i Z), symetryczne wobec alei Solidarności biegnącej od placu Centralnego. Liczba kondygnacji budynków to cztery plus podziemna. Powierzchnia zabudowy 5652 m^2; powierzchnia użytkowa budynków: 16 662 m^2; kubatura budynków 67804 m^3. Po północnej stronie osi umiejscowiono budynek Z, który przeznaczono dla siedziby zarządu oraz biura przepustek, a po południowej budynek S przeznaczony na potrzeby biblioteki technicznej. Oba budynki łączył podziemny korytarz. Pierwszy projekt Centrum Administracyjnego został dostarczony przez przedsiębiorstwo Gipromez z Moskwy[101]. Nie spodobał się, stylem przypominał budowle klasycystyczne, więc architektura nie harmonizowała z założeniami urbanistycznymi i architektonicznymi miasta. Projekt wyłoniony w drodze konkursu zamkniętego. Autorami zwycięskiego projektu byli: Janusz Ballenstedt, Janusz Ingarden[102] i Marta Ingarden[103]. Budynki są zewnętrznie identyczne, różnią się jednak wyraźnie standardem wykończenia. Nawiązują do polskich pałaców renesansowych. Wejścia główne mieszczą się po bokach, naprzeciwko siebie. Nad nimi umieszczono obszerne loggie. Ściany tworzą jednolite płaszczyzny i mają szlachetną wyprawę. Schody po bokach budynków ozdobiono kunsztownymi portalami. Pionowy rytm, przy wejściach, przeniesiony jest przez wszystkie kondygnacje: od koronkowej attyki, poprzez słupy loggii aż po masyw podpór w przyziemiu. Oba gmachy posiadają obszerne, wewnętrzne dziedzińce. Charakterystyczne są narożne ryzality oraz latarnie doświetlające wachlarzowe klatki schodowe. Charakterystycznym elementem jest attyka, która obok funkcji dekoracyjnej pełniła także funkcję użytkową: miała zabezpieczać sąsiednie budynki w przypadku pożaru. Większość attyk nowohuckich należy do odmiany tzw. pełnych i składa się

[101] Instytut Projektowania Zakładów Metalurgicznych, powołany uchwałą Rady Najwyższej ZSRR z 2 lutego 1926 r. jako Instytut Projektowania Zakładów Metalurgicznych w Leningradzie. W GIPROMEZIE w latach trzysiestych XX w. projektowano wielkie zakłady metalurgiczne w Magnitogorsku, Krzywym Rogu, a także kombinaty, m.in.: Azowstal, Nowolipiecki i Nowotulski. Istnieje i projektuje do dnia dzisiejszego.

[102] Janusz Ingarden (1923–2005), architekt, mąż Marty. Studiował na Politechnice Krakowskiej. Projektował gmachy użyteczności publicznej i budynki mieszkalne (często we współpracy z żoną). Wiele jego realizacji powstało dla Nowej Huty (np. Teatr Ludowy, wspólnie z żoną; Dom Kultury, z S. Juchnowiczem, 1959; punktowce na Wzgórzach Krzesławickich z żoną, 1962) i Krakowa (m.in. Kombinat RSW Prasa, 1972; hotel Kongresowy, z S. Drabczyńskim, M. i P. Miłkowskimi, 1975; budynek mieszkalny przy ul. Fałata 4, z żoną). Poza tym I. zaprojektował m.in. hotel Victoria w Lublinie (z Z. Olszakowskim) oraz tamtejsze osiedla przy ul. Głębokiej (z A. Ładą, 1956), a także kolonie mieszkalne w Oświęcimiu.

[103] Marta Ingarden (1921–2009), architekt, żona Janusza. Studiowała na Politechnice Krakowskiej. Projektowała gmachy użyteczności publicznej (np. szpital w Nowym Targu, z W. Wichmanem) i budynki mieszkalne. Często współpracowała z mężem, m.in. przy projekcie Teatru Ludowego w Nowej Hucie, punktowcach na Wzgórzach Krzesławickich (1962) i domu przy ul. Fałata 4 w Krakowie (1961).

z płycin często obramowanych profilowaniami. Niektóre mają małe blanki. Często spotykanym motywem jest długa szczelina pomiędzy dachem a płyciną. Zdaniem niektórych badaczy ujawnia ona także militarne przeznaczenie tych ozdób. Attyka miała osłaniać strzelca, a szczelina pełnić funkcję otworu strzelniczego. Budynek stawał się punktem obrony. Za wnętrza gmachów odpowiadał Marian Sigmund – główny projektant oraz zespół: Władysław Wincze[104], Marian Steczowicz, Czesław Wallis, Irena Pać-Zaleśna, Alina Zięba, Wanda Genga, Zbigniew Chudzikiewicz, Barbara Gołajewska, Halina Garzyńska-Kańska, Krystyna Strachocka-Zgud, Zdzisław Szpyrkowski, Teresa Lisowska-Gawłowska, Maria Michajłow-Wałach, Zuzanna Perchał-Filar, Zdzisław Szpyrkowski, Barbara Śląska i in. W latach 1951–1956 Sigmund zrealizował i nadzorował osobiście wykonanie wystroju biur, gabinetów, sal posiedzeń, tzw. dużej sali konferencyjnej Centrum Administracyjnego HiL, jadalni oraz wielkiej sali teatralno-zjazdowej. Większość detali architektonicznych wykonana jest z piaskowca. Powagi wnętrzom dodawały ciężkie kolumny, okładziny z kieleckiego marmuru (bez szacunku nazywanego potocznie salcesonem), sztukaterie, ogromne kandelabry, masywne, indywidualnie projektowane meble (często wykonywane z egzotycznego drewna) czy kasetonowe stropy oraz stosowane na szeroką skalę ozdobne balustrady i ręcznie kute kraty na drzwiach wejściowych. Z uwagi na bogate wnętrza i zwieńczenie wysoką attyką grzebieniową biurowce nazywane były „pałacem dożów" lub „watykanem".

Centrum Administracyjne HiL – Budynek Dyrekcyjny Z, realizacja 1952–1955, fot. Miastoprojekt-Kraków-Wojciech Łoziński, zbiory MHK 167/XIf/6.

- **GEZ 5647: Budynek Z (Zarząd) / ul. Ujastek 1:** Budynek dyrekcji huty wzniesiono na rzucie kwadratu o boku ok. 50 m. Na wysokim podpiwniczeniu wznoszą się cztery skrzydła obejmujące wewnętrzny kwadratowy dziedziniec. Okna 15 osi pomiędzy ryzalitami są ujed-

[104] Władysław Wincze (1905-1992) - architekt wnętrz; studiował na Politechnice Warszawskiej (1925–1928) oraz w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych; asystent prof. J. Czajkowskiego w pracowni Kompozycji i Płaszczyzn (1936–1938); dyrektor "Ładu" 1945–1948; doradca ministra przemysłu ds. plastycznych; dziekan Wydz. Architektury Wnętrz wrocławskiej PWSSP. Marian Sigmund i Władysław Wincze stworzyli Pracownię Projektowania Wnętrz przy Miastoprojekcie.

nolicone, ujęte w proste ramy. Na elewacjach nie przewidziano żadnej dodatkowej artykulacji. Czwarta kondygnacja wznosi się ponad gzymsem i ma kształt pseudorenesansowej attyki, w której dolną część wkomponowano cienkie, podłużne okna. Elewacja główna budynku umiejscowiona została po południowej stronie i otwiera się w kierunku kończącego oś placu. Wyróżnia ją oryginalne potraktowanie otworów parteru i pierwszego piętra w trzech środkowych osiach. Mają one bogatą rzeźbiarską oprawę nawiązującą do form renesansu. Na parterze umieszczono wzniesione ponad obszernymi schodami trzy bramy, które prowadzą na wewnętrzny dziedziniec budynku. Zdobią je ażurowe, gięte kraty. Powyżej, na piętrze znajduje się szeroka, reprezentacyjna loggia. Po przeciwległej stronie budynku, w elewacji północnej przewidziano jeszcze jeden szeroki ryzalit w części środkowej.

Centrum Administracyjne HiL, wnętrze dużej sali konferencyjnej zaprojektowanej przez Mariana Sigmunda, 1955 r., fot. Miastoprojekt-Kraków – Wojciech Łoziński, wł. rodziny Sigmundów // Fragment Centrum administracyjnego, lata sześćdziesiąte. fot. Henryk Hermanowicz, zbiory MHK.

- **GEZ 5647: Budynek S (Socjalny) / ul. Ujastek 1:** Lustrzany w formie budynek S, odarty z okładzin i drogich materiałów, mieścił sale konferencyjne, dział socjalny, kadry, stołówkę (ta w budynku Z zwana była wytworniej Kasynem). Wiosną 2015 r. Nowe Centrum Administracyjne spółka z o.o. – jednoosobowa spółka Skarbu Państwa – ogłosiło przetarg na zaprojektowanie i przebudowę kompleksu budynków przy ul. Ujastek 1 w Krakowie wraz z położonymi na terenie działki obiektami i infrastrukturą (w tym placu między budynkami) oraz wybudowanie miejsc parkingowych i potencjalne, komercyjne zagospodarowanie działek sąsiednich, będących własnością zamawiającego. Celem planowanej przebudowy było stworzenie nowoczesnego centrum administracyjnego, do którego przeniesionych zostanie 7 jednostek rządowej administracji zespolonej w województwie małopolskim oraz część Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego. Planuje się, że po dokonaniu przebudowy powstanie zintegrowany kompleks, który zapewni dobre warunki pracy ok. 1200 pracownikom oraz korzystne warunki obsługi klientów administracji publicznej. W kompleksie budynków zostały przewidziane dodatkowe funkcje, w tym w szczególności: magazyny (m.in. archiwum), miejsca parkingowe, restauracja/kawiarnia, niewielkie muzeum/interaktywna wystawa związane z charakterem i historią Nowej Huty, usługi (np. bank).

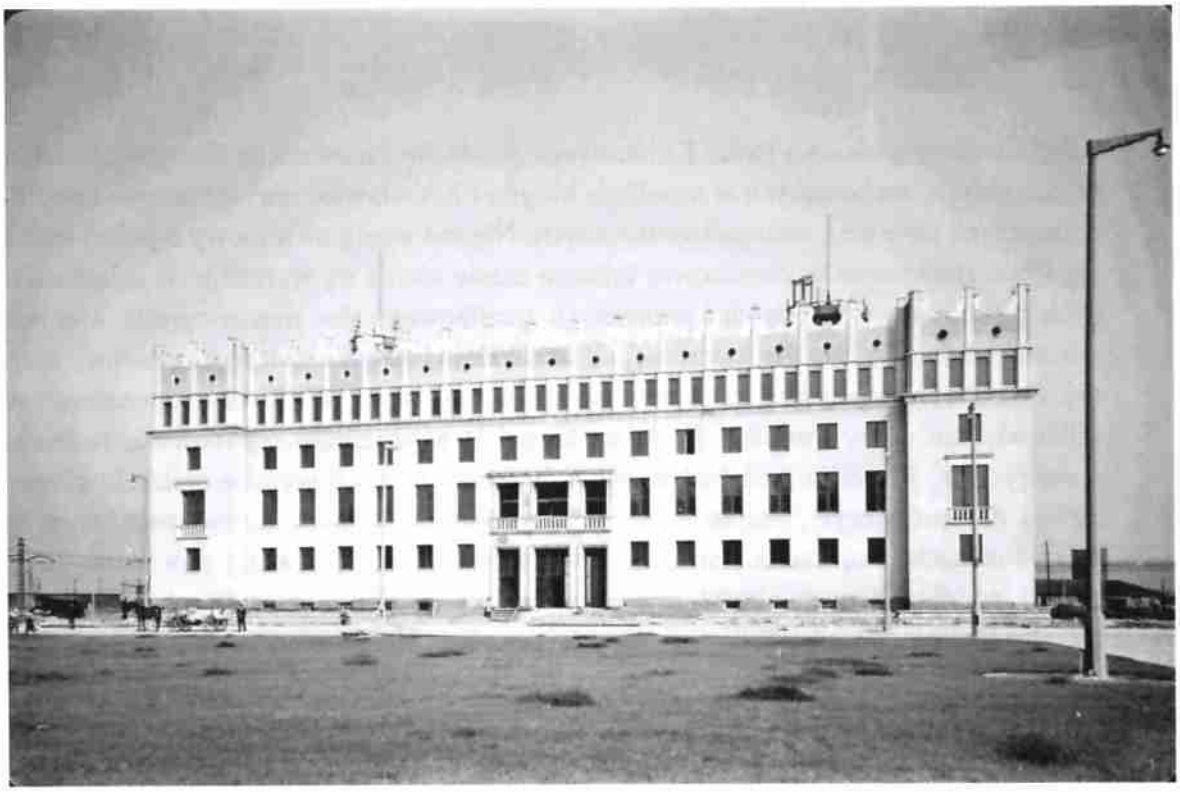

Centrum administracyjne, lata sześćdziesiąte Autor: H. Hermanowicz, zbiory MHK // Jeden z dwóch bliźniaczych gmachów administracyjnych kombinatu metalurgicznego (zwanych Watykanami i Pałacami Dożów), wzniesiony w latach 1952-1955 według projektu Janusza Ballenstedta oraz Janusza i Marty Ingarden. Ilustracja w publikacji T. Gołaszewskiego, *Kronika Nowej Huty*, Kraków 1955, s. 303.

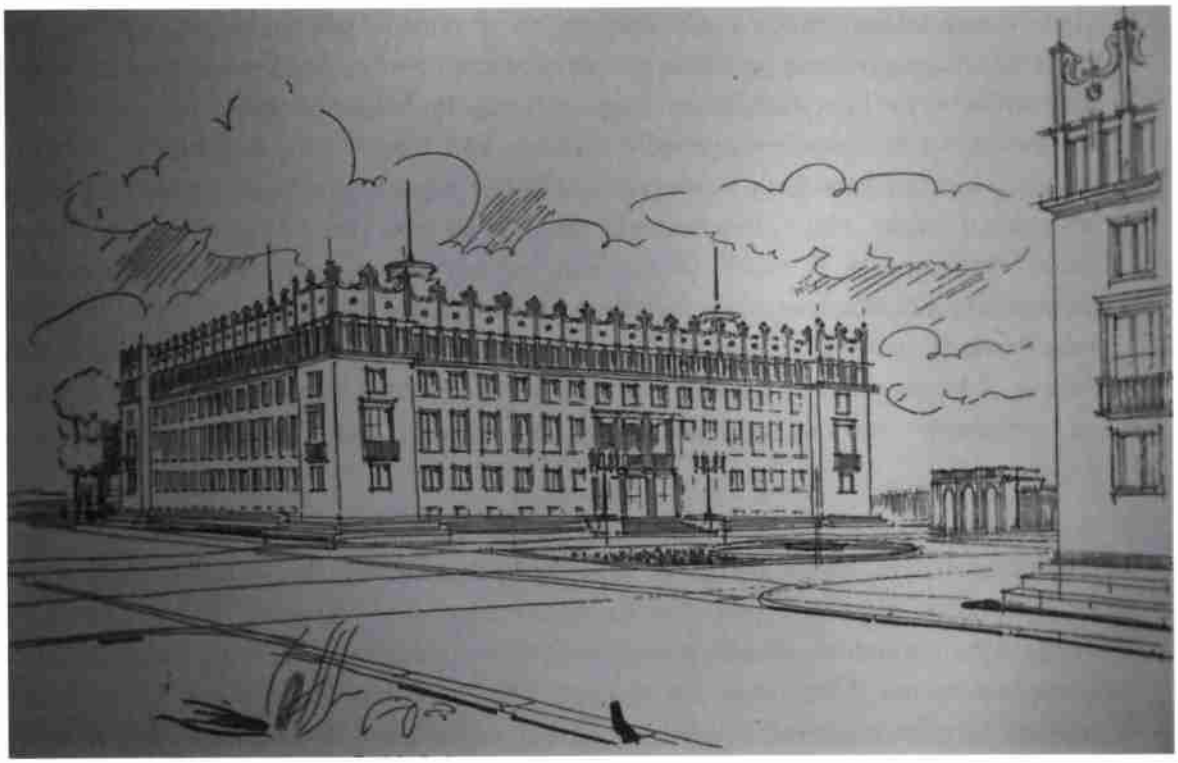

Osiedla

Zabudowa mieszkaniowa Parku Kulturowego składa się z niewielkiej liczby wiejskich domów mieszkalnych, zachowanych w osiedlach Mogiła i Krzesławice oraz kilkunastu osiedli - autonomicznych jednostek mikrourbanistycznych. Nie ma wśród nich mowy o pełnej uniformizacji. Choć zbudowane w stosunkowo krótkim czasie różnią się wyraźnie. W osiedlach obrzeżnych południowo-wschodnich i północnych zrealizowano ideę miasta-ogrodu, a w południowo-zachodnich typowe dla ówczesnej urbanistyki światowej koncepcje zabudowy rozproszonej. Osiedla pierwszej fazy zabudowy (industrialnej), mają zabudowę rozproszoną, tworzą ją kilkurodzinne domy (projektu F. Adamskiego[105]) w otoczeniu ogrodowym, rozmieszczone symetrycznie. Elewacje tych budynków są bezstylowe, o ich wyrazie architektonicznym decydują proporcje bryły, kształt i dyspozycja otworów, a także forma spadzistego, krytego czerwoną dachówką dachu. Architektura budynków fazy pierwszej nawiązuje do tradycji osiedli przyfabrycznych okresu międzywojennego w Centralnym Okręgu Przemysłowym. (Os. Na Skarpie, Wandy, Willowe). Zasadniczy obraz Nowej Huty tworzy architektura socrealistyczna wypełniająca środkową, główną część kompozycji urbanistycznej. Cechuje ją monumentalizm, fasadowość, detal nawiązujący do architektury historycznej, wyraźne oddzielenie ulicy od podworców. (Centrum A, B, C, D, proj. T. Ptaszycki i J. Ingarden) oraz osiedli z początku socrealizmu (Górali, Krakowiaków, Szkolne, Stalowe, Teatralne). Obiekty realizowane w ostatniej fazie (socmodernistyczne) skupione są w południowo-zachodniej części Nowej Huty, pierwszy z nich, tzw. blok szwedzki jest ważnym symbolem przemian. To wynik wspomnianego zatrzymania realizacji projektu „socrealistycznego", wejście nowych poglądów architektonicznych i urbanistycznych w okresie tzw. odwilży 1956 r. Wschodnia część ze szkarpą wiślaną pozostała niezabudowana i tworzy otwarty teren, cenny pod względem widokowym i przyrodniczym objęty ochroną. Po bokach została zrealizowana współczesna zabudowa mieszkaniowa (osiedle Centrum E) i Nowohuckie Centrum Kultury wyraźnie odcinająca się od zabudowy historycznej. Okolice placu Centralnego narzucają skalę zabudowy całemu miastu. Najwyższe budynki znajdują się przy placu Centralnym oraz alejach Andersa i Solidarności. W miarę oddalania się od centrum są coraz niższe, skończywszy na 1-piętrowych, zlokalizowanych w osiedlach peryferyjnych. Ta zmiana silniejsza jest wzdłuż al. Jana Pawła II, na wschód od placu Centralnego (sekwencja: 6 i 5 kondygnacji w osiedlu Centrum A, 4 kondygnacje w osiedlu Ogrodowym, 3 i 2 kondygnacje w osiedlu Wandy), słabsza na północny zachód od placu, gdzie znajdują się zwarte zespoły zabudowy 4-piętrowej[106].

Wypełnieniem każdego układu są budynki, a ich architektura świadczy o charakterze i poziomie artystycznym całego założenia. Bryły ani gabaryty nowohuckich bloków na przestrzeni lat praktycznie nie uległy przemianom, zachowując swój pierwotny wyraz. Obecnie prowadzone prace remontowe i modernizacje budynków realizowane są w uzgodnieniu ze służbami konserwatorskimi. Utrzymana jest również zabudowa, odznaczająca się celowym zróżnicowaniem form architektonicznych i wysokości, uzależnionym od charakteru poszczególnych osiedli i ich rolą w zespole.

[105] Warszawski architekt związany z**e stołecznym** Zakładem Osiedli Robotniczych.
[106] W. Komorowski.

Wyjątkiem są dwa osiedla od strony kombinatu (Szkolne i Stalowe, proj. S. Juchnowicz[107]), tworzące tzw. bramę Nowej Huty, znajdujące się w połowie al. Solidarności, arterii prowadzącej z fabryki do miasta, opisywanej w założeniach ideowych jako „oś pracy". Zabudowa mająca cechy architektury realizmu socjalistycznego to niespełna połowa materialnej substancji Nowej Huty. Znaczną jej część stanowią realizacje funkcjonalistyczne, powstające po roku 1956. W osiedlach już istniejących nowe akcenty były nieliczne, jakkolwiek dobitne, czego przykładem pierwszy blok w stylistyce Le Corbusiera, zwany „szwedzkim", wzniesiony na osiedlu Szklane Domy. Zwarty zespół nowej architektury powstał w południowo-zachodniej części miasta, zaprojektowanej i zrealizowanej według zasad „dezurbanizacyjnych", zrywających z zabudową zwartą na rzecz rozproszonej i tylko w pewnym stopniu respektującej rygor wznoszenia ciągów zabudowań ramujących ulice. W osiedlach Handlowym i Kolorowym przeciwstawiano kontrastowo wysokie budynki mieszkalne obiektom długim i niskim. Budynki użyteczności publicznej łączono luźno z otaczającą je zabudową mieszkaniową, nie komponując wiążących je osi widokowych, a jedynie respektując zasadę równoległego usytuowania do pierzei ulicy, choć w niektórych przypadkach i tego nie uwzględniano. Ważny element kształtowania przestrzennego stanowią pasaże. Poza zasadniczym zadaniem ułatwiana komunikacji pieszej i kołowej między głównymi ciągami komunikacyjnymi miasta i wnętrzami osiedli, tworzą istotny element oddziaływania estetycznego. Znajdują się głównie w osiedlach o zabudowie zwartej (Centrum A, Centrum B, Centrum C, Ogrodowe, Stalowe, Zielone, Teatralne, Górali, Krakowiaków), są również w osiedlach o zabudowie rozproszonej (Na Skarpie, Sportowe).

W założenie urbanistyczne pozytywnie weszły obiekty sakralne, nie brane pod uwagę w planach z początku lat pięćdziesiątych – dwie świątynie katolickie usytuowano w węzłowych punktach miasta – kościół pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej (realizacja od 1982 r., Krzysztof Dyja i Andrzej Nasfeter) w osiedlu Szklane Domy (w miejscu projektowanego tu wcześniej cyrku) oraz kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa na skrzyżowaniu ulic Obrońców Krzyża, Żeromskiego i Ludźmierskiej (uwzględnia do pewnego stopnia warunki konkursu z 1957 r. (1998-2002, Krzysztof Ingarden, Przemysław Gawor).

[107] Juchnowicz S., *Koncepcja urbanistyczno-architektoniczna Nowej Huty oraz możliwości jej dalszego rozwoju przekształceń*, [w:] *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty;* Juchnowicz S., *Nowa Huta, przeszłość i wizja. Z doświadczeń warsztatu projektowego*, „Zeszyty Krzysztoforskie", t. 2, Kraków 2005; Juchnowicz S., *Studium uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego w Obszarze Strategicznym Kraków Wschód, łącznie z terenem Kombinatu HTS,* [w:] *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty.*

Plansza wartości kulturowych Nowej Huty, opracowana przez dra W. Komorowskiego

Miejsca i obiekty o szczególnym znaczeniu

Wśród obiektów architektonicznych na obszarze PK Nowa Huta rysuje się grupa realizacji o szczególnych walorach, obiektów co do których potencjalnej wartości zabytkowej nie ma wątpliwości. Powinny one zostać objęte programem badawczym nadzorowanym przez Miejskiego Konserwatora Zabytków. Wyniki studium winny mieć zastosowane w bieżących działaniach służb konserwatorskich

Model	ZWAK	GEZ	Nazwa
1	1.5	**745**	Blok „francuski"
1	1.9, 1.7, 1.5., 1.3	**756, 745, 734, 720**	Zabudowa obrzeżna placu Centralnego
2	2.4	**5325**	Blok „szwedzki"
3	3.4	**6208**	Świat Dziecka
3	3.16	**5522**	Szkoła podstawowa na osiedlu Teatralnym – J. Gołąb
3	3.17	**5521**	Teatr Ludowy
3	3.21	**5512**	Dom Rzemiosła w osiedlu Teatralnym
3	3.22	**5499**	Kino „Świt"
4	4.1	**763**	Blok mieszkalny na osiedlu Centrum D tzw. helikopter
4	4.2	**1777-80**	Punktowce (bloki mieszkalne os. Handlowe)
4	4.3	**1773-1774**	Budynki mieszkalne w północno-zachodniej części osiedla Handlowego – J. König, A. Radnicki
4	4.8	**2414-18**	Punktowce w zachodniej części osiedla Kolorowego
6	6.4	**5044**	Dom Młodego Robotnika
6	6.5	**5361**	Technikum Hutniczo-Mechaniczne
7	7.2	**5647**	Centrum Administracyjne HiL: Budynek Z i S oraz brama
8	8.6	**5727**	Budynki mieszkalne – F. Adamski
8	8.9	**5925-5926**	Plac Pocztowy os. Willowe (poczta, Gigant)
8	8.7	**5712**	Cmentarz parafialny w Mogile
10	10.1	**2314**	Opactwo cysterskie w Mogila
10	10.2	**2315**	Dwór Rogozińskich
10	10.4	**2317**	Kościół Świętego Bartłomieja
11	11.1	**3737**	Szpital im. Żeromskiego
12	12.1	**764**	Światowid

12	12.1	**765**	Szkoła muzyczna
14	14.1	**5745**	Dwór Jana Matejki
14	14.2	**5756**	Kościół Świętego Jana Chrzciciela i Matki Boskiej Szkaplerznej

Fasada dawnego kina „Świt" wygląda dziś - dzięki staraniom urzędu konserwatorskiego - znowu dobrze, ale zestawienie to uświadamia nam, jak szybko nawet najlepsze z nowohuckich obiektów mogą paść ofiarą nie tyle drapieżnego kapitalizmu, co najzwyklejszej pazerności i pospolitej głupoty.

Wnętrza użytkowe i neony

Wnętrza obiektów publicznych projektowano z wyjątkową starannością[108]. Wiele z nich stworzono w pracowni prof. Mariana Sigmunda[109]. Nowa Huta ściągnęła najlepszych projektantów i specjalistów. Jedni zajęli się architekturą, inni urbanistyką; jeszcze inni wnętrzami. Bo wszystko miało do siebie pasować. Z Warszawy przyjechało dwóch profesorów: Marian Sigmund i Władysław Wincze, założyciele spółdzielni artystów plastyków Ład. Dołączyli do nich najlepsi studenci z Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu; razem stworzyli Pracownię Projektowania Wnętrz przy Miastoprojekcie. W latach 1951–1956 Sigmund zrealizował i nadzorował osobiście wykonanie wystroju biur, gabinetów, sal posiedzeń, tzw. dużej sali konferencyjnej Centrum Administracyjnego HiL, jadalni oraz wielkiej sali teatralno-zjazdowej. Monumentalny socrealistyczny charakter nadały wnętrzom ciężkie kolumny, okładziny z marmuru lub piaskowca, sztukaterie, ogromne żyrandole, masywne meble czy kasetonowe stropy oraz stosowane na szeroką skalę ozdobne balustrady czy kraty na drzwiach wejściowych. Dziś najlepiej zachowanym zespołem wnętrz jest Centrum Administracyjne HiL. We wnętrzach dominują okładziny kamienne (często marmurowe), zachowały się także oryginalne, ręcznie kute elementy ślusarki oraz wykonane ze szlachetnych gatunków drewna meble z lat pięćdziesiątych. W latach sześćdziesiątych pojawiła się nowa stylistyka, czego najlepszym dowodem wnętrza sklepowe Szklanych Domów, biuro Orbis czy pawilon handlowy na os. Kolorowym – wnętrza lekkie, eleganckie, kolorowe, zaprojektowane w duchu skandynawskiego minimalizmu.

Szkoda, że niewiele z nich ocalało do naszych czasów. A według przewodnika z 1959 r., mieszkańcy korzystali z prawie 100 sklepów spożywczych oraz „Delikatesów" na osiedlu Centrum C, sześciu restauracji, czterech kawiarń, czterech barów, sześciu kin i ponad 80 sklepów branży przemysłowej i galanteryjnej. Wiele wnętrz zniszczono na naszych oczach. Działania były spóźnione. Dziś sytuacja prawna nie jest prostsza. Decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie (znak OZKr-IV/AS/69/2004 z dnia 30 grudnia 2004 r.) wpisująca do Rejestru Zbytków pod numerem A-1132 układ urbanistyczny dzielnicy Nowa Huta w Krakowie, jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce, dotyczy także detali jak „rozplanowanie ulic, placów, zieleńców, usytuowanie, bryły i gabaryty budowli, wystrój wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, zieleń komponowana".

---

[108] *Nowohucki design. Historia wnętrz i ich twórcy w latach 1949–1959*. aut. L. Sibila, M. Miezian, Kraków 2007; W. Komorowski, *Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949-1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie*, maszynopis, Kraków 2001.

[109] Marian Sigmund (1902-1993) – architekt wnętrz, designer i scenograf. Studiował na Politechnice Lwowskiej oraz w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych. Założyciel i prezes w (1933-1937) Spółdzielni Artystycznej Ład. Po 1947 związany z krakowską ASP; był uznanym i szanowanym projektantem mebli (model Slg1 A587); łączył thonetowską technologię ręcznego gięcia drewna z modnymi, ukośnie nachylonymi nogami. Mebel o tradycyjnej konstrukcji był wykonany z giętego drewna bukowego i profilowanej sklejki. Projektant reprezentacyjnych wnętrz nowohuckich w obrębie Placu Centralnego, Centrum Administracyjne HiL, Teatr Ludowy, zespół lokali gastronomicznych „Gigant" na os. Willowym, kino „Świt" (1951–1953), Teatr Ludowy (1954–1955).

Dawna cukiernia „Markiza przy Placu Centralnym, fot. Henryk Hermanowicz, zbiory MHK // Restauracja „Gigant", najbardziej elegancki lokal gastronomiczny w Nowej Hucie, os. A-1 Północ (Willowe), otwarta 4 lipca 1952 r., zaprojektowana przez Mariana Sigmunda i Mariana Steczowicza, fot. Miastoprojekt-Kraków – Wojciech Łoziński, wł. rodziny Sigmundów.

Wnętrze sklepu w Bloku Szwedzkim, lata sześćdziesiąte, fot. H. Hermanowicz, zbiory MHK // Wnętrze sklepu meblowego w „Bloku francuskim", lata 60-te. Autor: Henryk Hermanowicz, zbiory MHK

Wnętrza sklepów, urzędów pocztowych, dawnych kin czy domów kultury nie są chronione. Wyjątek stanowią sklepy wokół placu Centralnego, na parterach budynków wpisanych do rejestru pod numerem A-1431/M. Te prawo bierze pod ochronę. Wnętrza te projektował zespół Mariana Sigmunda.

Wnętrza warte ocalenia lub udokumentowania

Wśród obiektów architektonicznych na obszarze PK Nowa Huta wyróżnia się grupa wnętrz o szczególnych wartościach Powinny one zostać objęte zaktualizowanym programem badawczym, nadzorowanym przez Miejskiego Konserwatora Zabytków. Wyniki studium winny znaleźć zastosowanie w bieżących działaniach służb konserwatorskich.

Model	ZWAK	GEZ	Nazwa	Ocena stanu
7	7.2	**5647**	Centrum Adm. budynek Z	+
1	1.7	**745**	Wielka księgarnia	+/-
1	1.5	**734**	Cepelia	+/-
1	1.3	**720**	Markiza	-
1	1.9	**756**	Klub MPiK	-/+
1	1.9	**756**	Kwiaciarnia	+
1	1.7	**750**	Delikatesy	-/+
1	1.5	**739**	Sklep muzyczny	-/+
1	1.5	**738**	BWA	+
1	1.7	**749**	Kawiarnia Stylowa	+
1	1.5	**734**	Restauracja Arkadia	-/+
8	8.9	**5925**	Gigant	-/+
8	8.9	**5926**	Poczta os. Willowe	-
3	3.5	**5655**	Poczta os. Urocze	-/+
3	3.22	**5499**	Kino Świt	-/+
12	12.1	**764**	Kino Światowid	+
3	2.23	**1567**	Dom Kultury Sfinks	+
1	1.3	**728**	Apteka na B1	+
3	3.4	**6208**	Świat Dziecka	-/+
2	2.4	**5325**	Sklepy Blok Szwedzki	+/-
1.	1.5	**743**	Sklepy Blok Francuski	+/-

Nowohuckie neony

Reklama cukierni Bambo na os. Centrum D, fot. H. Hermanowicz, lata sześćdziesiąte, zbiory MHK

Elementem charakterystycznym dla przestrzeni publicznej były neony. Rzecz prosta, a zarazem genialna. Szklana rurka, wypełniona gazem, świecąca na różne kolory, podatna na niemal dowolne kształtowania. Dawniej Nową Hutę nazywano „miastem neonów", miały być przecież symbolem nowoczesności i świetlanej przyszłości. Wnosiły w monotonię bloków powiew elegancji i dobrego gustu. Projektowali je doskonali artyści. Popularną „Markizę" z Placu Centralnego nakreślił nieżyjący już Witold Skulicz, twórca Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie (dawniej Biennale). Neony kreowały przestrzeń, uczyły szacunku dla powściągliwych rozwiązań. Trudno wskazać wśród nich przykład estetycznej tandety, przerażająco złego gustu, który dominuje w dzisiejszej reklamie ulicznej. Oryginalnych reklam nie zostało wiele, np. Teatr Ludowy. Inne są odtwarzane (kino „Świt", cukiernia „Markiza"). Kobietę w balowej sukni postanowili odnowić w ramach Grolsch ArtBoom Festivalu Paulina Ołowska oraz kurator projektu Wojciech Szymański. Inne przestały świecić ale konstrukcje jeszcze istnieją. Nad wejściem do prawie każdej nowohuckiej restauracji, kawiarni, sklepu czy instytucji kulturalnej wisiał neon. Inwentaryzacja nowohuckich neonów stała się rzeczą pilną. „Neony to nie są billboardy z wyświetlanymi informacjami, ale jasny akcent, kropka nad „i" – przekonywał kiedyś Jacek Stokłosa, plastyk miasta. - Coś bardzo, bardzo stylowego. Nowa Huta rzeczywiście była ich królestwem, one w niej ładnie wyglądały. Stara część dzielnicy ma przestrzeń, której neony potrzebują, i w której mogą naprawdę godnie się prezentować"[110]. Ponieważ wrócił neon reklamujący cukiernię Markiza, może odrestaurować Murzynka Bambo, przypomnieć pierwszy sklep samoobsługowy w Krakowie (Samosia) czy sklep obuwniczy, nad którym wisiał neon z napisem „Kot w butach"?

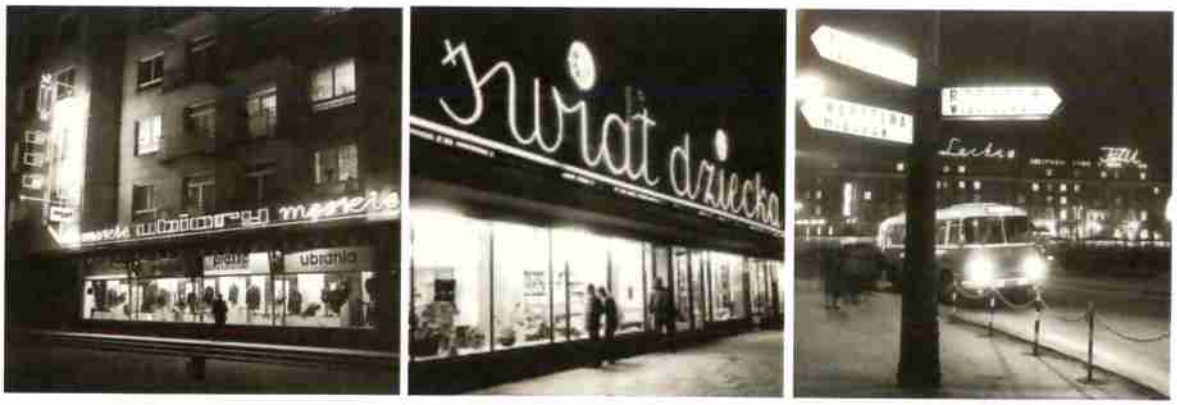

Nowohuckie neony nocą, lata sześćdziesiąte, fot. D. Zawadzki, zbiory MHK. Dar Wandy Śmielak-Korombel.

[110] http://krakow.wyborcza.pl/krakow/1,44425,13454930, (dostęp: 20 października 2015 r.)

Neony mają swoich wielbicieli, szukających zachowanych reklam, bądź tylko elementów ich zasilania i montażu. Wyniki prezentują na forach internetowych[111].

[111] Np. http://www.neony.fora.pl/ 2008 (dostęp: 20 października 2015 r.)

Poniższa lista traktowana jest jako wywołanie problemu.

Model	ZWAK	GEZ	Nazwa	Działa	Istnieje	Nie istnieje	Do odtworzenia
1	1.3	**720**	Markiza	**X**			
4	4.1	**763**	Bambo			**X**	**X**
4	4.1	**762**	Prosiaczek			**X**	**X**
4	4.1	**762**	Nowalijka			**X**	
4	4,5	**1776**	Metal			**X**	
3	3.21	**5492**	Ciżemka		**X**		
3	3.4	**6208**	Świat Dziecka			**X**	**X**
3	3.22	**5499**	Kino Świt	**X**			
3	3.17	**5521**	Teatr Ludowy	**X**			
3	3.21	**5500**	Jubilatka		**X**		
1	1.9	**756**	Filatelistyka		**X**		
1	1.9	**756**	Kryształ			**X**	**X**
1	1.7	**745**	Papirus			**X**	**X**
			Kot w Butach				
			Smak				
			Maleńka				
			Bachus				

System schronów

Wokół nowohuckich schronów narosło wiele mitów. Jeden z nich głosi, że pod całą Nową Hutą jest drugie, podziemne miasto, po którym można poruszać się, nie wychodząc na powierzchnię. Do dziś można spotkać mieszkańców opowiadających, jak to przed laty weszli do podziemi na jednym osiedlu, a wyszli w zupełnie innej części dzielnicy. W rzeczywistości to smutny relikt czasów Zimnej Wojny, szczęśliwie strupieszały jak epoka, w której powstał[112].

Nowohucki system schronów jest obecnie nadal badany z myślą o jego udostępnieniu dla szerszego grona zwiedzających. Aktualnie dla zwiedzających udostępniony jest schron pod budynkiem Zespołu Szkół Mechanicznych nr 3 na os. Szkolnym 37.

Schrony w Nowej Hucie występują dość powszechnie, ale zachowane są w różnym stopniu. W dawnym Domu Młodego Robotnika (os. Stalowe) przetrwały trzy podziemne schrony, oryginalne, stalowe drzwi wejściowe oraz filtrowentylator - urządzenie służące do wentylacji. Znajduje się tam również centrala, budki telefoniczne oraz miejsca do odbioru meldunków i informacji. Obiekt ten, szczególna pamiątka, powinien być zachowany wraz wyposażeniem, stając się kolejną krakowską wystawą multimedialną.

W podziemiach gmachu Z Centrum Administracyjnego w dobrym stanie zachował się schron większy niż inne. Miał służyć wojskowym i w czasie kryzysu. Założony na planie kwadratu, podobnie jak budynki, zachował wiele z dawnego wyposażenia. W centrum schronu znajdują się dwie duże sale: w pierwszej ulokowano centrum zarządzania kombinatem, w drugiej pokój operacyjny. Przetrwały tablice ze schematami postępowania w sytuacjach kryzysowych i mapa Krakowa, na której zakreślono obszary, które ucierpiałyby w wyniku ataku na najważniejsze zakłady przemysłowe.

[112] T.Mierzwa, S. Semik, *Atomowa groza. Schrony w Nowej Hucie*, Kraków 2015; Mierzwa T., Kalicki Sz., Vitos A., Krzyształowski D., *Schrony kina „Światowid"*, mps, Kraków 2014.

Zestawienie schronów nowohuckich zespół otrzymał od Małopolskiego Stowarzyszenia Miłośników Historii „Rawelin". Jest to materiał Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie. Znawcy zagadnienia wskazują na jego niekompletność.

Numer ewid.	Adres	Typ budowli	Administracja bezpośrednia
201	Os. Centrum A bl 1 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
202	Os. Centrum A bl 1 kl III	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
203	Os. Centrum A bl 1 kl V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
204	Os. Centrum A bl 1 kl I-VII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
205	Os. Centrum A bl 2 kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
206	Os. Centrum A bl 3 kl I-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
207	Os. Centrum A bl 5 kl II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
208	Os. Centrum A bl 6 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
209	Os. Centrum A bl 6 kl V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
210	Os. Centrum A bl 8 kl III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
211	Os. Centrum A bl 9 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
212	Os. Centrum A bl 10 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
213	Os. Centrum A bl 10 kl IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
214	Os. Centrum A bl 11 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
215	Os. Centrum A bl 11 kl VI	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
216	Os. Centrum A bl 13 kl IV	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
217	Os. Centrum A bl 14 kl I - II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
218	Os. Hutnicze bl. 1 kl III-IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
219	Os. Hutnicze bl. 1 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
220	Os. Hutnicze bl. 2 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
221	Os. Hutnicze bl. 2 kl III-IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
222	Os. Hutnicze bl. 3 kl III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
223	Os. Hutnicze bl. 4 kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
224	Os. Hutnicze bl. 4 kl IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
229	Os. Stalowe bl. 2 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
230	Os. Stalowe bl. 3 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
231	Os. Stalowe bl. 4	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
232	Os. Stalowe bl. 5 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3

233	Os. Stalowe bl. 6 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
234	Os. Stalowe bl. 8 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
235	Os. Stalowe bl. 9 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
236	Os. Stalowe bl. 10 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
237	Os. Stalowe bl. 12 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
238	Os. Stalowe bl. 13 kl I	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
239	Os. Stalowe bl. 14 kl II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
240	Os. Stalowe bl. 14 kl VI	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
241	Os. Stalowe bl. 15 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
242	Os. Szkolne 1 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
243	Os. Szkolne 3 kl. II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
244	Os. Szkolne 4 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
245	Os. Szkolne 5 kl. I-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
246	Os. Szkolne 8 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
247	Os. Szkolne 9 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
248	Os. Szkolne 10 kl. III-IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
249	Os. Szkolne 11 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
250	Os. Szkolne 13 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
251	Os. Szkolne 14 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
252	Os. Szkolne 15 kl.IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
253	Os. Szkolne 22 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
254	Os. Szkolne 23 kl. II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
255	Os. Szkolne 24 kl. II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
256	Os. Szkolne 30 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
257	Oś. Szkolne 31 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
258	Os. Szkolne 32 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
259	Oś. Szkolne 33 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
260	Os. Szkolne 33 kl.VII-IX	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
261	Os. Słoneczne 1 kl. III-I V	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
262	Os. Słoneczne 1 kl. I-II	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
263	Os. Słoneczne 8 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
264	Os. Słoneczne 11 kl. IV-V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
265	Os. Słoneczne 11 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
266	Os. Słoneczne 13 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3

267	Os. Słoneczne 13 kl. V-VI	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
268	Os. Słoneczne 14 kl. IV-V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
269	Os. Słoneczne 14 kl. VII-VIII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
270	Os. Słoneczne 15 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
271	Os. Słoneczne 16 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
272	Os. Sportowe 25	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
273	Os. Sportowe 35	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
274	Os. Zielone 1 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
275	Os. Zielone 1 kl. V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
276	Os. Spółdzielcze 2 Kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
277	Os. Spółdzielcze 3 Kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
278	Os. Spółdzielcze 7kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
279	Os. Spółdzielcze 11 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
280	Os. Krakowiaków 5kl II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
281	Os. Szklane Domy 1 kl. II-III	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
282	Os. Szklane Domy 1 kl. V-VI	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
283	Os. Szklane Domy 1 kl. VIII-IX	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
284	Os. Szklane Domy 1 kl. X-XI	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
285	Os. Szklane Domy 3 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
286	Os. Szklane Domy 4 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
287	Os. Szklane Domy 5 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
288	Os. Szklane Domy 6 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
289	Os. Zgody 1	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
290	Os. Zgody 3 kl II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
291	Os. Zgody 3 kl V-VI	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
292	Os. Zgody 4 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
293	Os. Zgody 5 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
294	Os. Zgody 7 kl. I	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
295	Os. Zgody 7 kl. III	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
296	Os. Zgody 7 kl. VI	U-I	Wspólnota Mieszkaniowa
297	Os. Zgody 11 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
298	Os. Zgody 12 kl. III-IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
299	Os. Urocze 1 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
300	Os. Urocze 1 kl. V-IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3

301	Os. Urocze 3 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
302	Os. Urocze 4 kl.II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
303	Os. Urocze 5 kl.II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
304	Os. Urocze 7 kl.VIII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
306	Os. Urocze 7 kl.VI	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
307	Os. Urocze 8	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
308	Os. Urocze 11 kl. I-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
309	Os. Urocze 11 kl. VIII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
310	Os. Urocze 12 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
311	Os. Urocze 18		
312	Os. Centrum D bl 1 kl. VII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
313	Os. Centrum D bl 2 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
314	Os. Centrum D bl 2 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
315	Os. Centrum D bl 6 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
316	Os. Handlowe 1 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
317	Os. Handlowe 1 kl. IX	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
318	Os. Handlowe 5kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
319	Os. Handlowe 7 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
320	Os. Handlowe 8 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
321	Os. Handlowe 8 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
323	Os. Handlowe 11 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
324	Os. Handlowe 12 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
325	Os. Handlowe 13 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
326	Os. Handlowe 14 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
327	Os. Kolorowe 3 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
328	Os. Kolorowe 3 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
329	Os. Kolorowe 7 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
330	Os. Kolorowe 12 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
331	Os. Kolorowe 13 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
332	Os. Kolorowe 14 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
333	Os. Kolorowe 15 kl. II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
334	Os. Kolorowe 16 kl. X	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
335	Os. Kolorowe 16 kl. V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
336	Os. Kolorowe 17 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3

337	Os. Kolorowe 18 kl. IV-V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
338	Os. Kolorowe 20 kl. I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
339	Os. Centrum B bl 1 kl. I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
340	Os. Centrum B bl 1 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
341	Os. Centrum B bl 1 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
342	Os. Centrum B bl 1 kl. V	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
343	Os. Centrum B bl 3	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
344	Os. Centrum B bl 3	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
345	Os. Centrum B bl 4	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
346	Os. Centrum B bl 5 kl I.	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
347	Os. Centrum B bl 6 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
348	Os. Centrum B bl 6 kl III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
349	Os. Centrum B bl 7 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
350	Os. Centrum B bl 8		
351	Os. Centrum B bl 9 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
352	Os. Centrum B bl 10 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
353	Os. Centrum B bl 10 kl III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
354	Os. Centrum B bl 10 kl. IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
355	Os. Centrum B bl 11 kl II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
356	Os. Centrum B bl 11 kl VI-VII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
357	Os. Centrum C bl 1 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
358	Os. Centrum C bl 1 kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
359	Os. Centrum C bl 1 kl IV	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
360	Os. Centrum C bl 3 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
361	Os. Centrum C bl 4 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
362	Os. Centrum C bl 5 kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
363	Os. Centrum C bl 6 kl II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
364	Os. Centrum C bl 7 kl I-II	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
365	Os. Centrum C bl 8 kl I	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
366	Os. Centrum C bl 9 kl.II-III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
367	Brak danych		brak danych
368	Os. Centrum C bl 11 kl. III	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3
369	Ul. Centralna 60	U-I	Przedsiębiorstwo Przem. Bet. „Prefabet"
370	Ul. Centralna 66	U-I	Przedsiębiorstwo Przem. Bet. „Prefabet"

371	Ul. Centralna 68	U-I	Przedsiębiorstwo Przem. Bet. „Prefabet"
372	Os. Stalowe 17	U-I	Akademia Pedagogiczna
373	Os. Na Skarpie bl. 59	U-I	Internat Pielęgniarek
374	Os. Szkolne 28	U-I	Urząd Wojewódzki
375	Os. Krzeszławice 187	U-I	Urząd Wojewódzki
376	Os. Hutnicze 5	U-I	Urząd Miasta Krakowa
377	Os. Zielone 28	U-I	Urząd Miasta Krakowa
378	Os. Urocze 15	U-I	Urząd Miasta Krakowa
379	Os. Centrum A 12	U-I	Żłobek Samorządowy nr 13
380	Os.Szkolne 27	U-I	Urząd Miasta Krakowa
381	Os. Stalowe 18	U-I	Urząd Miasta Krakowa
382	Os. Szklane Domy	U-I	Urząd Miasta Krakowa
383	Os. Handlowe 4	U-I	Urząd Miasta Krakowa
384	Os. Handlowe 4	U-I	Urząd Miasta Krakowa
385	Os. Spółdzielców 6	U-I	Urząd Miasta Krakowa
386	Os. Słoneczne 12	U-I	Urząd Miasta Krakowa
388	Os. Zielone 27	U-I	Urząd Miasta Krakowa
389	Os. Sportowe 9	U-I	Urząd Wojewódzki
390	Os. Hutnicze 14	U-I	Urząd Miasta Krakowa
391	Os. Spółdzielcze 5	U-I	Urząd Miasta Krakowa
392	Os. Urocze 6	U-I	Urząd Miasta Krakowa
393	Os. Słoneczne 10	U-I	Urząd Miasta Krakowa
394	Os Handlowe 3	U-I	Urząd Miasta Krakowa
396	Os. Branice	U-I	Urząd Miasta Krakowa
397	Os. Szkolne 37	U-I	Zespół Szkół Mechanicznych nr 3
398	Os. Szkolne 37	U-I	Zespół Szkół Mechanicznych nr 3
399	Os. Zgody 13	U-I	Urząd Miasta Krakowa
400	Os. Teatralne 10	U-I	Urząd Wojewódzki
401	Os. Teatralne 10	U-I	Urząd Wojewódzki
402	Os. Na Skarpie	U-I	Urząd Wojewódzki
403	Os. Na Skarpie	U-I	Urząd Wojewódzki
404	Os. Teatralne 34	U-I	Urząd Wojewódzki
405	Os. Teatralne 34	U-I	Urząd Wojewódzki
406	Os. Kolorowe 12 kl. VI - VII	U-I	PPU „Adrem" S.A. Os. Słoneczne 3

407	Os. Kolorowe 9 kl.I-II	U-I	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ Viktoria „
408	Os. Kolorowe 8 kl.I-II	U-I	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ Viktoria „
409	Ul. Centralna 3	U-I	
410	Os. Spółdzielcze 12 kl. I-II	U-I	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ Viktoria „
411	Os. Spółdzielcze 13 kl.I-II	U-I	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ Viktoria „
412	Os. Spółdzielcze 13 kl. IV-V	U-I	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ Viktoria „
413	Os. Stalowe 16 paw.d	U-I	Huta im Sendzimira
414	Os. Batowice 189	U-I	Agroma
415	Os. Stalowe 16p.a	U-I	Huta im Sendzimira
416	Os. Stalowe 16p b	U-I	Huta im Sendzimira
417	Os Stalowe 16p.c	U-I	Huta im Sendzimira
418	HTS obiekt 24b	U-I	ArcelorMittal Poland S.A.. Oddział w Krakowie
419	HTS obiekt 47	U-I	ArcelorMittal Poland S.A.. Oddział w Krakowie
420	Os. Urocze 2	U-I	Zarząd Budynków Komunalnych
421	HTS obiekt 51 aw	U-I	ArcelorMittal Poland S.A.. Oddział w Krakowie
422	HTS obiekt 51 az	U-I	ArcelorMittal Poland S.A.. Oddział w Krakowie
423	HTS obiekt 51 b	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
424	HTS obiekt 51 c	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
425	HTS obiekt 52	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
426	HTS obiekt 65	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.
427	HTS obiekt 1834	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
428	HTS obiekt 100	U-I	PPUH Eko-Energia Sp. z o.o.
429	HTS obiekt 138 a	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
430	HTS obiekt 147 a	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
431	HTS obiekt 147 b	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
432	HTS obiekt 153	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
433	HTS obiekt 341	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krako-

			wie
435	HTS obiekt 429	U-I	PMO Komex Sp. z o.o.
436	HTS obiekt 433	U-I	PMO Komex Sp. z o.o.
437	HTS obiekt 1804	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
438	Ul. Śliwkowa 32	U-I	Spółdzielnie Mieszkaniowa Hutnik
440	Ul. Cementowa 2	U-I	Cementownia Nowa Huta S.A
441	Ul. Żeromskiego paw. D-1	U-I	Urząd Wojewódzki
442	Ul. Żeromskiego paw. E-1	U-I	Urząd Wojewódzki
444	HTS obiekt 24	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
446	HTS obiekt 50	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.
450	HTS obiekt 66	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.
451	HTS obiekt 67	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.
452	HTS obiekt 68	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.
454	HTS obiekt 109	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
455	HTS obiekt 115	U-I	Kolhut Sp. z o.o.
456	HTS obiekt 151	U-I	Sentel Sp. z o.o.
459	HTS obiekt 2215	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
460	HTS obiekt 164	U-I	PPU Zakład Automatyzacji Sp. z o.o.
461	HTS obiekt 993	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
462	HTS obiekt 1385	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
465	HTS obiekt 52 a	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
466	HTS obiekt 157	U-I	Kowalski-Michalski S.C.
467	HTS obiekt 1833	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
468	HTS obiekt 1833 t	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
469	HTS 1842	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
470	HTS obiekt 1905	U-I	PMO Komex Sp. z o.o.
471	HTS obiekt 2105	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.
472	HTS obiekt 2105 t	U-I	IPS Grupa Serwisowa Sp. z o.o.

473	HTS obiekt 2106	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
476	HTS obiekt 1395.	U-I	ArcelorMittal Poland S.A. Oddział w Krakowie
477	Ul. Spławy 1	U-I	Zakład Maszyn Torowych

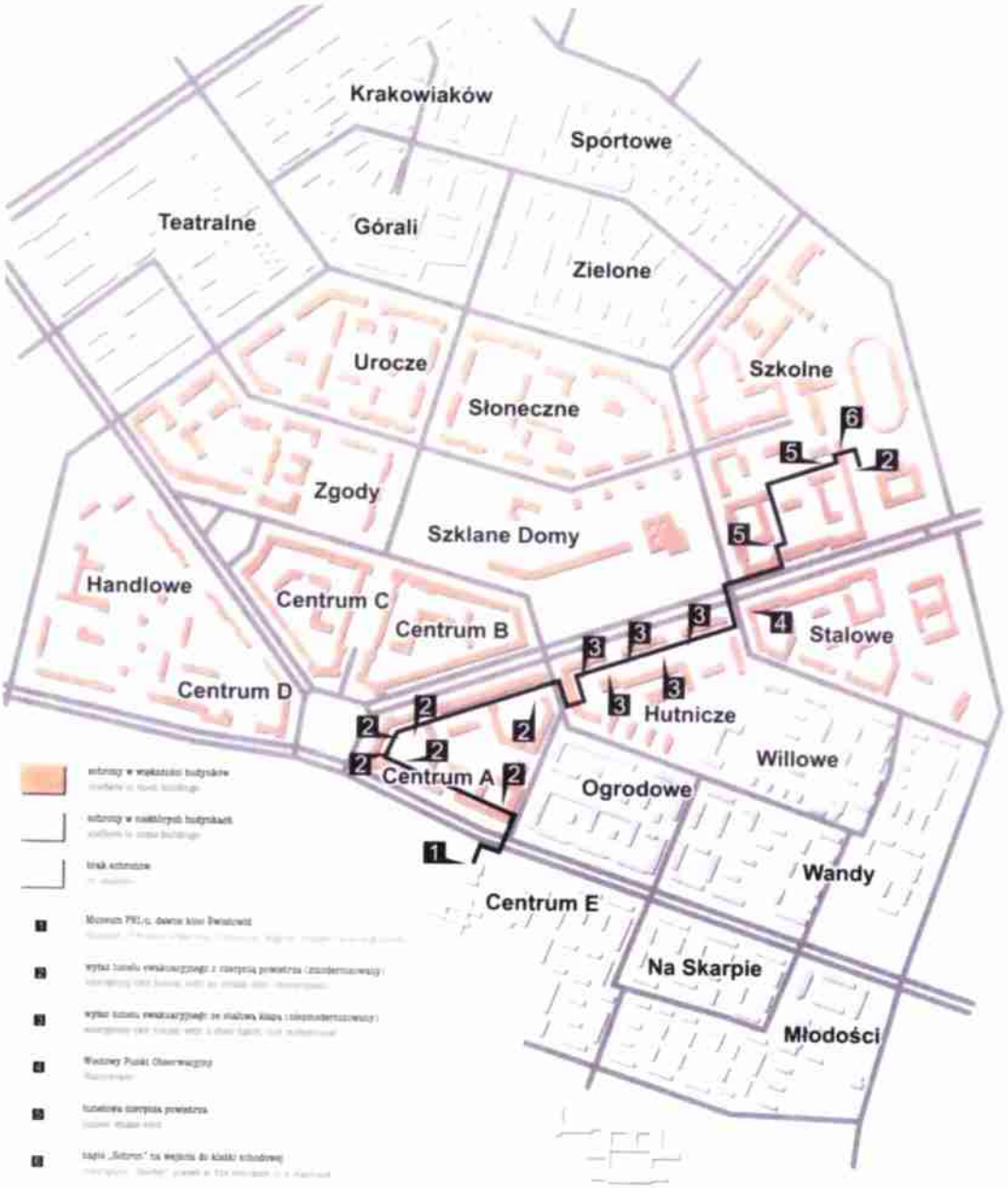

Plan rozmieszczenia schronów za:T. Mierzwa,S. Sernik, *Atomowa groza. Schrony w Nowej Hucie.* Kraków 2015

Parki i tereny zielone

Układ zieleni na terenie Parku Kulturowego Nowej Huty jest stworzony w przeważającej części jako wynik kompleksowego założenia współbrzmiącego z pierwotnym układem urbanistycznym, ściśle do pewnego momentu „współbrzmiącym" z zasadami kompozycji „jednostek sąsiedzkich" Franka Perry'ego. Potwierdzają to archiwalne materiały zarówno całościowego modelu Nowej Huty, jak i robocze jego fragment, z zielenią „tworzoną" zapewne w dyskusjach zespołów projektantów.

Plan generalny Nowej Huty, 1957 r., makieta, fot. Miastoprojekt-Kraków – W. Łoziński, zbiory B. Skrzybalski.

Generalny układ zieleni zależał, i oczywiście nadal zależy, od ogólnych uwarunkowań krain przyrodniczych, które zbiegają się w tej części pradoliny Wisły pomiędzy wyżyną jurajską, a pogórzem karpackim. Dominuje znaczne wypłaszczenie ograniczone dwoma potężnymi progami: skarpą Pradoliny Wisły i skarpą Doliny Dłubni – *de facto* południowym progiem jury krakowsko-częstochowskiej. Na pierwszej z nich „zawieszono" założenie urbanistyczne dzielnicy mieszkaniowej, a na drugim tarasie zlokalizowano kombinat. Jak już wspomniano - podnóża drugiej skarpy przepływa rzeka Dłubnia, oddzielająca część przemysłową od części mieszkalnej. Roślinność doliny rzeki stała się potencjalna strefą zieleni ochronnej, izolującej kombinat od dzielnicy mieszkaniowej, a zarazem obszarem dla rozwoju rekreacji. Z kolei

skarpa Doliny Wisły stała się prawdziwą widownią zawieszoną nad ponad stukilometrowej głębokości widokiem na pogórza, Beskidy i Tatry z Łąkami Nowohuckimi – obecnym „obszarem naturowym" na pierwszym planie. Nowa Huta jest zlokalizowana na niezwykle dobrych i żyznych terenach rolniczych. Potwierdzają to plany katastralne ze znakomicie odwzorowanym układem rozłogów pól, skupionymi układami ruralistycznymi zabudowy Bieńczyc, Czyżyn, Krzesławic i Mogiły. Siedliskiem dominującym tego terenu jest grąd subkontynentalny. Roślinność – pomimo zabudowy, ale utrzymanej w znakomitym układzie średniej intensywności – ma sprzyjające warunki wegetacji i potencjalnie dąży do osiągnięcia stanu pierwotnego. Zatem obszar Nowej Huty jest terenem występowania silnej sukcesji wtórnej, głównie drzewostanu, stwarza też znakomite warunki kształtowania roślinności użytkowej i ozdobnej.

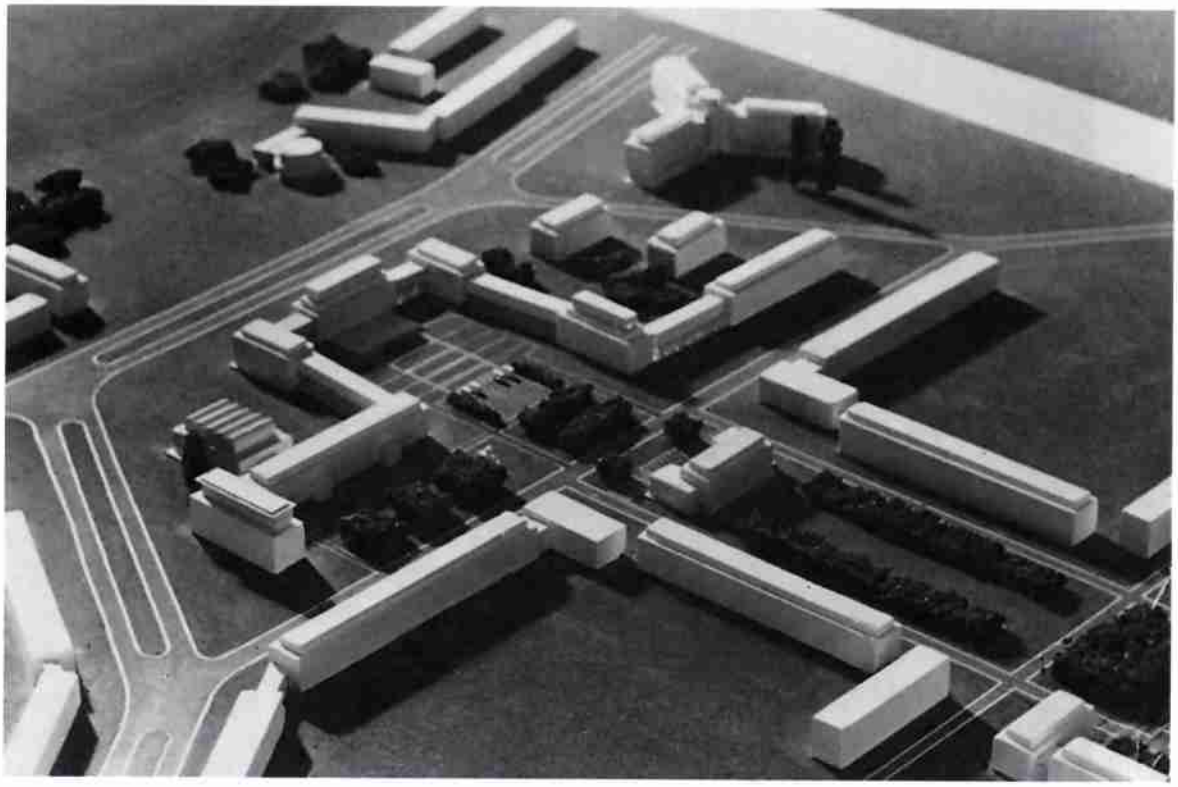

Warianty projektowe Osi Głównej (alei Róż) uwzględniały zieleń, zbiory MHK

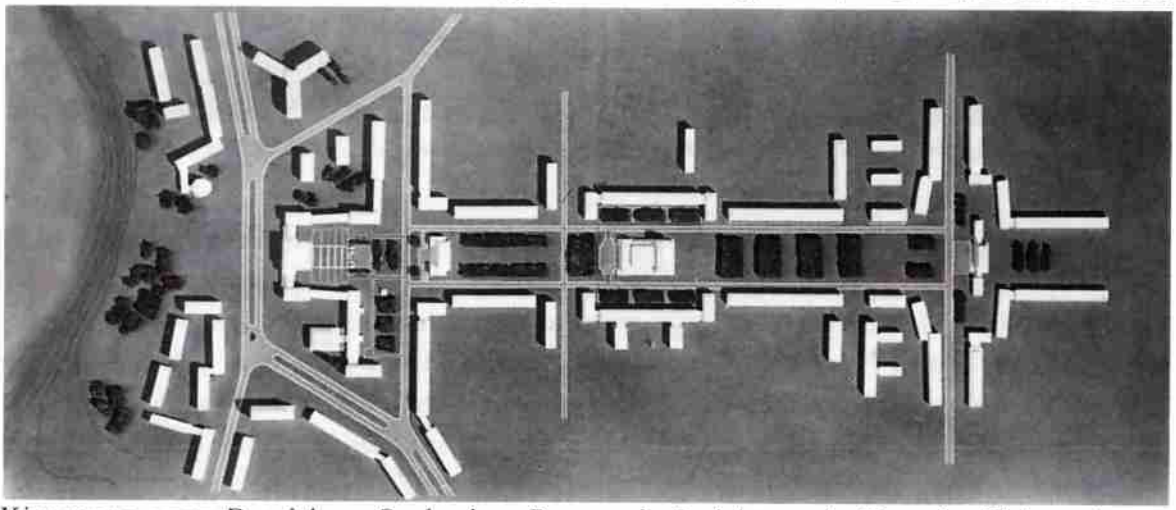

Kierowana przez Bronisława Szulewicza Pracownia Projektowania Terenów Zielonych, nawiązując do zasad ówczesnego kształtowania terenów zielonych w miastach, ujętych przez

Annę Ptaszycką w publikacji „Przestrzenie zielone w miastach" (Poznań 1950) – zaprojektowała przede wszystkim system zieleni towarzyszącej komunikacji, głównym i podrzędnym arteriom, jak i reprezentacyjną, ozdobną kompozycję alei Róż (opisaną oddzielnie), faktyczne „Planty Nowohuckie" utworzone z alej i kontralej ulic: Ludźmierskiej, Żeromskiego i Struga oraz oprawę głównych arterii: Jana Pawła II, Andersa i Solidarności oraz zieleń „śródosiedlową" zarówno towarzyszącą zabudowie mieszkaniowej, jak i szkołom, przedszkolom, terenom sportowym, placom zabaw. Ponadto kształtowanie zieleni było świadomym działaniem opartym na koncepcji zieleni izolacyjnej i zieleni parkowej.

Zieleń komponowana: park na os. Uroczym i skwery w alei Róż, fot. H. Hermanowicz, lata sześćdziesiąte; zbiory MHK

Niestety, zarówno niedokończone i zmienne w konsekwencji i w dziesięcioleciach czasu fazy budowy Nowej Huty, jak i ponad półwieczne zaniedbania w pielęgnacji całości układu i jego elementów doprowadziły do masowego pojawienia się „zieleni spontanicznej" lub zdziczenia i przerastania tak tej pierwotnej, jak i ze świadomie zakładanych układów wtórnych. Wpłynęło to i nadal wpływa na zjawiska opisane poniżej przez Urszulę Forczek-Brataniec. „Czytelne na etapie wczesnej realizacji relacje widokowe stopniowo traciły swą wyrazistość i czytelność. Obecny stan wynikający z braku pielęgnacji zieleni charakteryzuje się krótkimi osiami widokowymi, znacznie ograniczonymi rosłą ponad miarę zielenią oraz obiektami wtórnie wprowadzonymi w przestrzeń śródblokową. Brak pielęgnacji zieleni oraz brak prac porządkujących przestrzeń spowodowało „zdziczenie" kwartałów śródblokowych wewnątrz których wyróżniają się nieco lepiej utrzymane place zabaw. W Nowej Hucie mamy do czynienia z bardzo zaawansowanym stadium wtórnej sukcesji naturalnej oraz stosunkowo niewielką sukcesją elementów kulturowych. Niekontrolowany rozrost zieleni w postaci drzew i krzewów zaanektował przestrzeń publiczną wypełniając wszystkie obszary pozbawione pielęgnacji".

Tereny zielone stanowią w Nowej Hucie integralny element założenia urbanistycznego, jakkolwiek znaczna część z nich powstała przypadkowo, m.in. poprzez zaniechanie realizacji obiektów architektonicznych lub przypadkowe i spontaniczne przedsięwzięcia podejmowane w tym zakresie przez mieszkańców i lokalne zarządy. Podstawowym składnikiem kompozycyjnym założeń zielonych są drzewa, krzewy stanowią element dodatkowy. Zieleń komponowana jest związana ściśle z jednej strony z kompozycją poszczególnych osiedli, z drugiej

z układem urbanistycznym całego zespołu. W osiedlach występują zarówno układy swobodne, przykładem których są niewielkie kępy drzew sadzonych niesymetrycznie, jak grupy nasadzeń naśladujących użytkowe sady owocowe. Oprócz nich powstawały szpalery wzdłuż uliczek osiedlowych, czasem zestawionych w grupach po trzy drzewa. Wśród drzew przeważają klony, lipy i jesiony.

Relikty dawniejszej zieleni wzdłuż traktu mogilskiego, zbiory MHK

Zieleń komponowana jest również dopełnieniem alei miejskich, rozdzielających osiedla i stanowiących szkielet układu urbanistycznego. Jezdnie oddzielone są od zabudowy szerokimi trawnikami. Na trawnikach znajdują się szpalery drzew, przeważnie lip, jesionów i kasztanowców. Obrzeża placu Centralnego w całości obsadzono lipami. Aleja Jana Pawła II zachowała na dłuższych odcinkach stary drzewostan, będący pozostałością szpalerów ochronnych pierwotnej szosy sandomierskiej. Skwery, nie licząc placu Centralnego, są stosunkowo liczne, ale ich kompozycja jest w przeważającej części przypadkowa. Wśród drzew liczne są kasztanowce, jarzębiny, topole, klony, jesiony. Przykładem obszarów zielonych zakomponowanych według wysokich standardów jest teren u zbiegu alei Andersa i ulicy Boruty-Spiechowicza, naprzeciw Urzędu Miasta Krakowa, ze szlachetnymi gatunkami drzew iglastych, które w Nowej Hucie są rzadkością (na skwerze na placu Centralnym świerki są nasadzeniami wtórnymi). Na całym obszarze znajdują się pozostałości sadów dawnych wsi Mogiła, Czyżyny i Bieńczyce. W południowej części osiedla Młodości przetrwał park dworski, o czytelnych zarysach dawnej kompozycji. Poza obszarem objętym ochroną, ale w jego bezpośrednim sąsiedztwie, znajdują się duże obszary zieleni komponowanej, m.in. park nad zalewem rzeki

Dłubni, ogród przyfabryczny wokół wytwórni papierosów Philip Morris (na południe od alei Jana Pawła II) oraz ogródki działkowe po stronie wschodniej.

Skala zadrzewień na obszarze PK Nowa Huta – stan według modelu laserowego

W Krakowie od 1 stycznia 2014 do 30 listopada 2014 wydano 2135 decyzji zezwalających na usunięcie 13608 drzew (8916 ze względu na zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia, obumarcie i zamieranie, uszkadzanie infrastruktury technicznej uzbrojenia terenu oraz 4692 z uwagi na kolizję z planowanymi inwestycjami). Jednocześnie zobowiązano do nasadzenia łącznie 13390 drzew. W tym samym okresie wydano 315 decyzji negatywnych, w wyniku czego nie usunięto 991 drzew.[113] (autorzy składają należne podziękowania panu mgr inż. Maciejowi Czajce z Wydziały Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Krakowa za udzielenie wielu bardzo cennych informacji z zakresu stanu gospodarki zielenią na terenie Miasta i Nowej Huty, które ułatwiły zarówno realizacje obecnego etapu opracowania planu ochrony, jak i przede wszystkim będą niezwykle cenne przy formułowaniu wytycznych w drugim, finalnym etapie opracowania).

[113] Wskazano jedynie dane z okresu w jakim tworzone było opracowanie. Dane dotyczące kolejnych lat, z uwagi na odmienne stany prawe warunkujące wycinkę drzew, zostały pominięte z uwagi na brak możliwości ich wiarygodnego porównania.

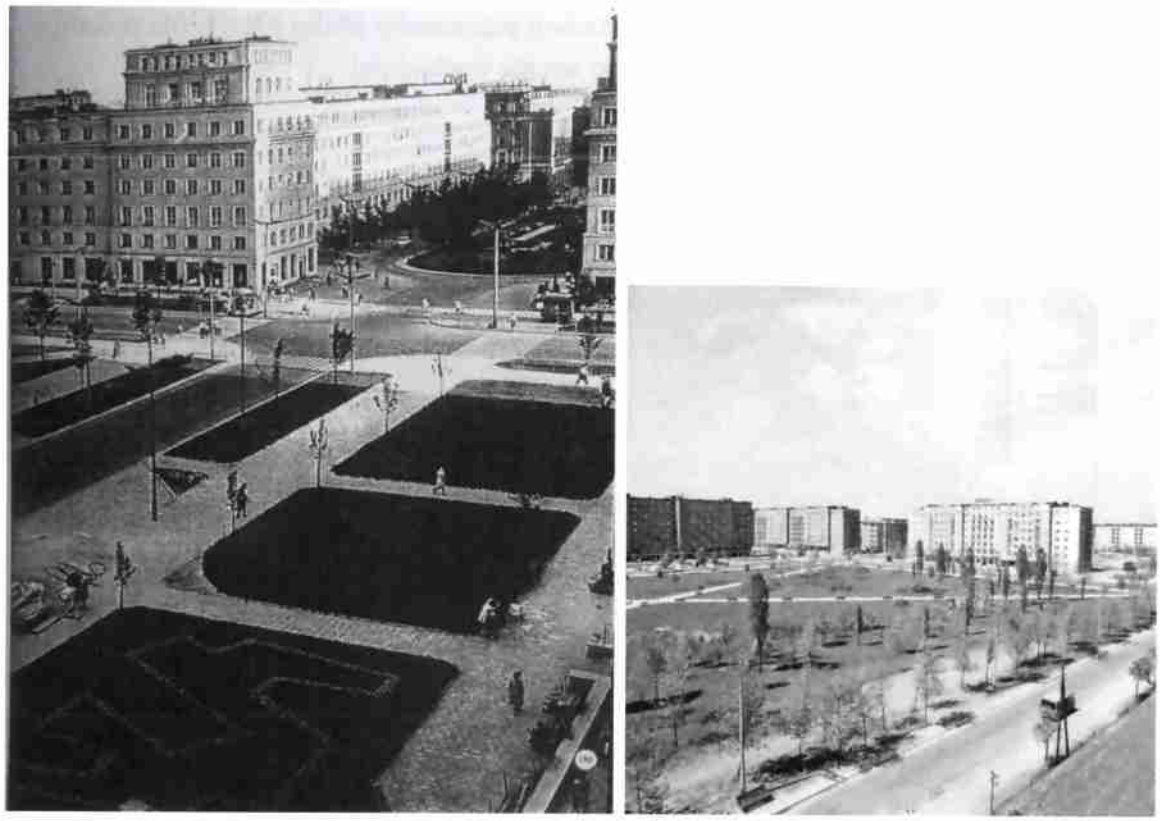

Zieleń w Alei Róż, w miejscu przeznaczonym pierwotnie pod ratusz; zbiory MHK

Bezdrzewne arterie; lata sześćdziesiąte, fot. H. Hermanowicz, zbiory MHK

Mapa układu zieleni na tle modelowania krajobrazowego

Kompozycje zieleni: przed budynkiem Straży Pożarnej oraz na Placu Centralnym, lata sześćdziesiąte; materiał ze strony https://pl-pl.facebook.com/Nowa-Huta-na-starych-zdj%C4%99ciach-257971484352971/

Na terenie Parku Kulturowego istnieją następujące zespoły zieleni parkowej i zieleni użytkowanej jako ogrody działkowe: Park Wiśniowy Sad, Park Ratuszowy, Park Szwedzki, Park Zalew Nowohucki, Zespól Ogrodów działkowych „Wanda" nad Dłubnią – ponadto zabytkowe założenia parkowe i ogrodowe w Krzesławicach, przy klasztorze, kościele i dworze w Mogile, Szpitalu Specjalistycznym im. Stefana Żeromskiego oraz – w proponowanym do włączenia do Parku Kulturowego obszarze zieleni komponowanej przy alei Jana Pawła II pomiędzy zakładami tytoniowymi a Nowohuckim Centrum Kultury. Parki wyżej wymienione scharakteryzowane i opisane zostały w ramach kart osiedli, zatem poniżej przybliżono historię nowohuckiego zalewu, który w tamtej części niniejszego opracowania się nie znalazł.

Zalew zlokalizowano sąsiedztwie os. Szkolnego, w pasie chroniącym dzielnicę Nowa Huta przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z zakładów hutniczych. Sztuczny zbiornik wodny oraz otaczający go park znajdują się w starej części Nowej Huty, w obecnej dzielnicy Bieńczyce. Zajmują teren pomiędzy al. Solidarności od południa, ul. Bulwarową od zachodu, OSiR „Krakowianka" od północy. Od wschodu granicą jest rzeka Dłubnia (za nią zabudowania dawnej wsi Krzesławice), która zasila zbiornik. W 1955 r. Jerzy Dobrzycki pisał: „Dla Nowej Huty przyszły zalew wodny stanie się zasadniczym ele-

mentem w plastyce miasta, podbudowującym i w części uzasadniającym jego układ"[114]. Cały czas żałowano, że porzucono śmiały plan budowy zbiornika wodnego przy placu Centralnym, podprowadzenia wód wiślanych pod bloki Nowej Huty[115]. Centralny Zalew z kąpieliskami, przystaniami i torami regatowymi miał mieć ok. 80 ha. W zamierzeniu zbiornik ten, o powierzchni 80 hektarów, mógł zmienić niekorzystny dla Krakowa układ wiatrów. Ekspertyza klimatologów z Uniwersytetu Jagiellońskiego potwierdziła tę możliwość. Ale pojawiły się problemy w postaci zalegającego tu pokładu borowiny, która należało usunąć przed budową zbiornika. Miejscem jej zagospodarowania mogłoby by sanatorium w Swoszowicach. Z kolei znajdujący się tu żwir mógł zostać wykorzystany przez zakład produkcji w Łęgu. Niestety, przeciwko budowie zbiornika zaprotestowali mieszkańcy sąsiednich osiedli, którzy obawiali się zawilgocenia zarówno dla domów, jak i budynków szpitala Żeromskiego. I od projektu odstąpiono. Zdecydowano się na akwen 10-krotnie mniejszy. Park i zalew przy ul. Bulwarowej, projekt A. Ścigalskiego, oddano do użytku w 1957 r. jako jeden z obiektów rekreacyjnych Nowej Huty. Wiele prac powstało w tzw. czynie społecznym. Zrealizowano je na obszarze zielonej strefy ochronnej 2-kilometrowej szerokości, oddzielającej kombinat metalurgiczny od osiedli mieszkaniowych. Zajmują obszar ok. 17 ha, w tym powierzchnia akwenu to ponad 7 ha. Znajdował się na nim niewielki pomost, można było pływać kajakami i rowerami wodnymi. Potem teren ten długo stał zaniedbany. Dopiero w początkach XXI w. zaczęto zalew i jego okolice na nowo zagospodarowywać. Odmulono dno zbiornika, utwardzono brzegi. Na niewielkiej wyspie, Małpi Gaju, znajdują się miejsca lęgowe kilku gatunków ptaków wodnych, do których należą m.in.: łabędź niemy, kaczka krzyżówka, łyska, rybitwy. W latach osiemdziesiątych rejon Zalewu był obszarem starć prosolidarnościowych demonstrantów (idących od Centrum Administracyjnego HiL) z oddziałami ZOMO (próbującymi nie dopuścić do manifestacji w centrum dzielnicy). Coraz częściej Zalew staje się miejscem imprez kulturalnych, np. przedsięwzięcie pod hasłem Zalew Sztuki, inicjatywa teatru Łaźnia Nowa i działającego przy placówce Klubu Kombinator.

Widok na Centrum Administracyjne HiL, fot. H. Hermanowicz, lata sześćdziesiąte, zbiory MHK

Zabudowa i infrastruktura: Nad Zalewem znajduje się „Dom Wędkarza", a miłośnicy wędkarstwa mogą oddawać się swojej pasji czy to rekreacyjnie, czy też sportowo, gdyż akwen jest zarybiany przez Polski Związek Wędkarski i odbywają się na nim zawody wędkarskie. Obok Zalewu znajduje się kompleks sportowy Ośrodka Sportu i Rekreacji „Krakowianka", gdzie

[114] *Zieleń Krakowa*, red. J. Dobrzycki, Kraków 1955, s. 74.
[115] K. Stępnik, M. Piechota, *Socrealizm: fabuły–komunikaty–ikony*, Lublin 2006, s. 408.

znajdują się baseny, brodziki, kryte boisko ze sztuczną nawierzchnią. Wszystko to stanowi największy kompleks rekreacyjno-wypoczynkowy w Nowej Hucie, a gmina planuje jeszcze budowę przystani, amfiteatru, restauracji na wodzie. Zieleń: Park wokół Zalewu w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych służył jako miejsce wypoczynku, pikników rodzinnych, imprez sportowych i koncertów. Później, zwłaszcza o zmierzchu, królowały tu prostytutki i panowie lubiący wypić na łonie natury. W ostatnich latach, po długim okresie zaniedbania, odnowiono alejki, postawiono ławki, zainstalowano oświetlenie. Zbudowano boiska do koszykówki, siatkówki plażowej, kort tenisowy, dla najmłodszych plac zabaw; usypano z piasku sztuczną plażę.

Nowa Huta w wersji „bez zieleni", cała w tumanach kurzu unoszącego się znad lessowego podłoża, fot. H. Hermanowicz, lata sześćdziesiąte, zbiory MHK

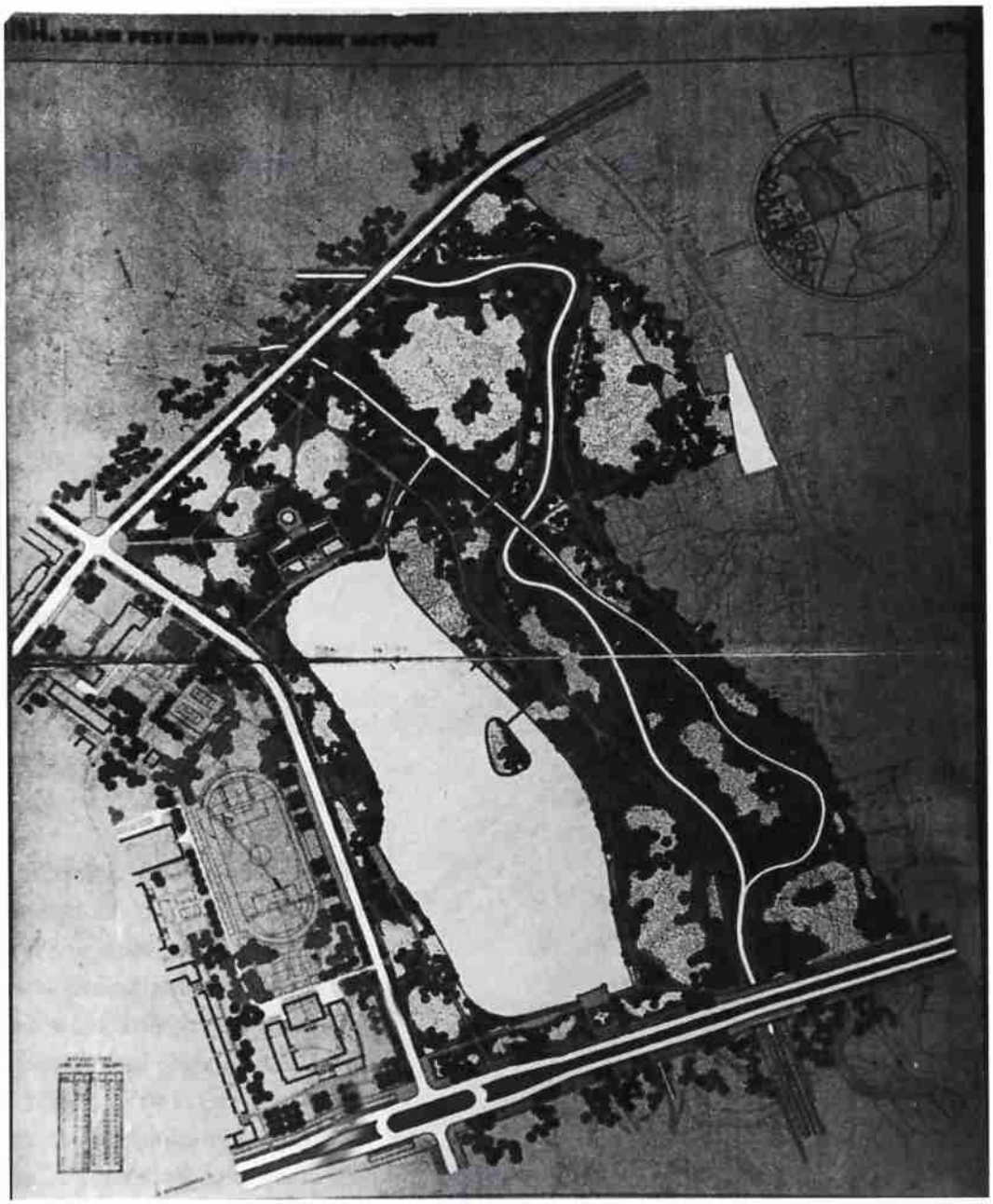

Archiwalny projekt zagospodarowania terenów zielonych wokół Zalewu

Rzeźba plenerowa

Dopełnieniem zieleni są rzeźby plenerowe. W 1969 r. z inicjatywy Janusza Trzebiatowskiego powstało stowarzyszenie twórcze „Grupa Nowa Huta". Podpisano z Hutą im. Lenina i Spółdzielnią Hutnik umowę, na mocy której Huta ufundowała stypendia, a Spółdzielnia zakupiła plenerowe rzeźby[116]. Większość z nich niestety została zniszczona, ale jest jeszcze co ratować.

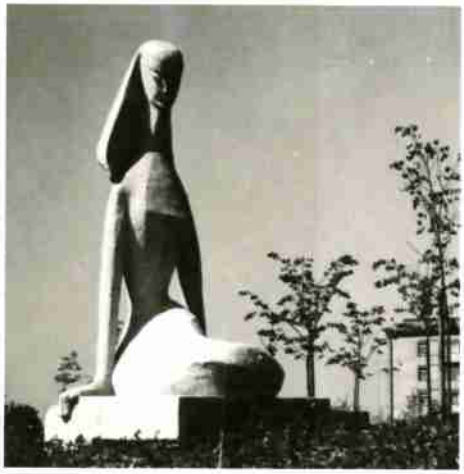

Skwer z rzeźbami i klombami kwiatowymi. Park Ratuszowy, lata sześćdziesiąte. fot. H. Hermanowicz, zbiory MHK.

W parku Wiśniowy Sad pozostała „syrenka", upamiętniająca fakt, iż park był realizowany ze środków Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy. W zachodniej jego części znajduje się abstrakcyjna rzeźba nieznanego autorstwa (tzw. *Muszla* lub *Ślimak*), we wschodniej *Syrenka* (1963–1965), rzeźba Magdaleny Pruszyńskiej-Jaroszyńskiej, rzeźbiarki i aktorki „Piwnicy pod Baranami". Zniszczeniu uległa betonowa, zdobiona ceramiką rzeźba małego osiołka, stojąca obok niego metaloplastyczna żyrafa oraz cementowa rzeźba *Macierzyństwo*. Charakterystyczną formę - małych misiów trzymających plaster miodu - miały kosze na śmieci ustawiane w pobliżu szkół, przedszkoli i placów zabaw. Stanowiły doskonałe połączenie dydaktyki, estetyki i funkcjonalności. Obiektów plastyki przetrwało niewiele. Są przedmiotem prac badaczy[117] oraz podejmowanych przez miasto lub placówki kultury prac inwentaryzacyjnych. Warto by przywrócić tradycję rzeźby plenerowej, dla której nowohuckie przestrzenie są wymarzone.

[116] *Nowa Huta, piętnaście lat Spółdzielni Mieszkaniowej*. Red. L. Mikrut, Wydawnictwo Zarządu SM „Hutnik". Kraków 1973.
[117] B. Stano, *Wystawy zapamiętane, wystawy zapomniane, Życie artystyczne Krakowa, Nowej Huty, Rzeszowa i Zakopanego w okresie Odwilży*, Kraków 2007, B. Stano, *Przedmioty zagubione w morzu obrazów. Ekspozycja rzeźby i form pararzeźbiarskich w okresie Odwilży: Figury i figuracje*, Materiały LIV ogólnopolskiej sesji naukowej SHS, Lublin 20-22 X 2005, red. M. Kitowska-Łysiak, R. Kasperowicz, M. Lachowski, L. Lameński, Warszawa 2006, 287-301.

Analiza uwarunkowań widokowo-krajobrazowych

Wprowadzenie

Już pierwsze spojrzenie na Nową Hutę przywołuje ilustrację z podręcznika Leona Kriera *Architektura Wspólnoty*[118]. Według autora zabudowana przestrzeń staje się miastem, gdy zawiera w sobie dwie warstwy. Warstwę publiczną i warstwę ekonomiczną. Warstwa publiczna to miejsce życia wspólnoty, to przestrzeń publiczna, obiekty kultury, to sfera duchowa miasta. Składają się na nią place i budynki dominujące w przestrzeni, wyróżniające się swą formą i funkcją. Obiekty te nawiązują dialog z historią, stanowią wyraz i oprawę życia wspólnoty i świadczą o jej kulturze. Warstwa ekonomiczna zaspokaja powszednie potrzeby, to forma nadana codzienności niezbędna i konieczna. Tworzą ja przede wszystkim miejsca do mieszkania, pracy, codziennej edukacji i opieki. To największa część miasta, ale zarazem najbardziej ujednolicona. Odgrywa rolę podstawy, tła kompozycji, tak jak powszednie dni stanowią bazę dni świątecznych. Połączenie tych dwóch struktur stwarza prawdziwe miasto. Pozwala żyć na poziomie rodziny jak i na poziomie społeczności. W tym, co w Nowej Hucie zrealizowano, a przede wszystkim w tym, czego nie ma zawiera się prawda o miejscu i czasach, w których powstało. Wizualny wyraz Nowej Huty stanowi odzwierciedlenie tej prawdy i klucz do przyszłego kreowania jej przestrzeni.

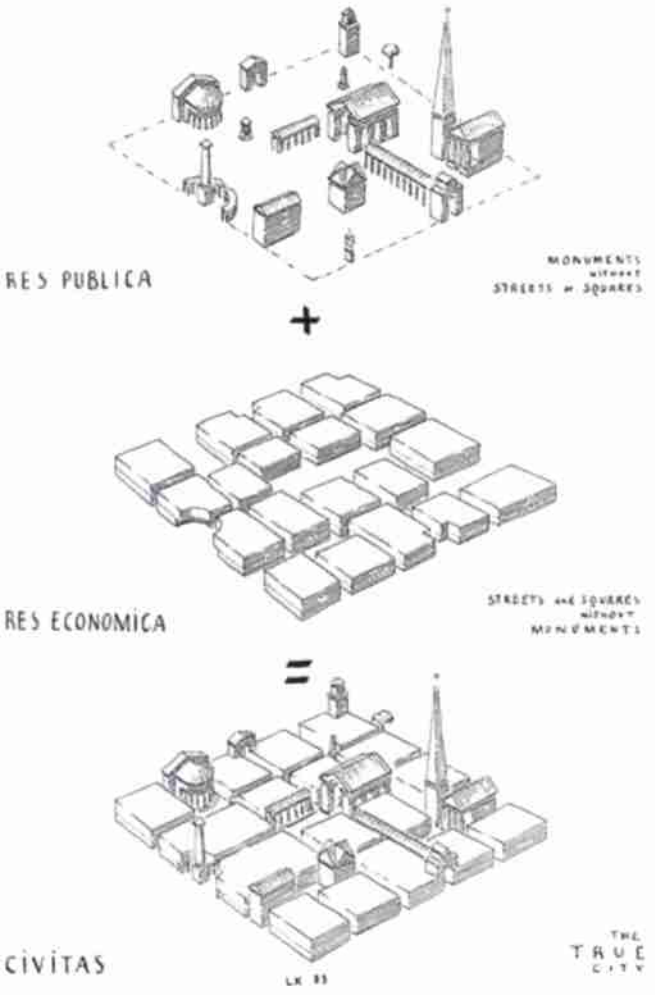

Ryc. 1. Architektura wspólnoty

[118] Krier L., *Architektura wspólnoty*, Gdańsk 2011

Uwarunkowania widokowe

Krajobrazowy kontekst naturalny

Na walory widokowe układu urbanistycznego zasadniczy wpływ wywierają uwarunkowania naturalne. Nowa Huta została usytuowana na terenie płaskim ograniczonym dwoma naturalnymi skarpami. Na pierwszej skarpie oparto podstawę założenia urbanistycznego w postaci dzisiejszej Alei Jana Pawła II. Na drugim wyniesieniu terenu usytuowano kombinat. U podnóża drugiej skarpy przepływa rzeka Dłubnia, oddzielająca część przemysłową od części mieszkalnej. Dolina rzeki stała się podstawą izolacyjnego pasa zieleni. Naturalne warunki sprzyjające ekspozycji koncentrują się na krawędziach skarp. Pozostały płaski teren może stwarzać horyzontalne głębokie widoki, o ile nie zostaną one przysłonięte. W kompozycji układu w pełni wykorzystano naturalne uwarunkowania widokowe. Na krawędzi pierwszego progu zlokalizowano Plac Centralny otwierający się na Łąki Nowohuckie z głębokim widokiem na południe. Na drugim progu zlokalizowano wejście i Centrum Administracyjne kombinatu w celu zapewnienia wzajemnego powiązania widokowego części mieszkalnej i przemysłowej. Nowa Huta została usytuowana na bardzo żyznych terenach, a potencjalna roślinność tego terenu to grąd subkontynentalny. Roślinność ma tu sprzyjające warunki wegetacji i pozbawiona czynnika regulującego dąży do osiągnięcia stanu pierwotnego. W efekcie teren Nowej Huty jest miejscem występowania silnej sukcesji wtórnej, ale jednocześnie stwarza dogodne warunki kształtowania roślinności użytkowej i ozdobnej.

Krajobrazowy kontekst kulturowy

Nowa Huta jest wybitnym przykładem realizacji układu urbanistycznego w powojennej Polsce. Miasto powstawało etapami i prezentuje przenikanie stylów i tendencji począwszy od socrealizmu po funkcjonalistyczne rozwiązania powstałe po 1956 r. Jako układ urbanistyczny prezentuje cechy miasta sprzężonego z zakładem przemysłowym, którego idea osadzona jest w tradycji XIX wiecznych osiedli robotniczych i XX wiecznych ideach miast robotniczych. Zespół cech typowych dla tego typu założeń skutkuje określonymi uwarunkowaniami krajobrazowymi. Otóż Nowa Huta została usytuowana pomiędzy rejonami surowcowymi, z którymi została powiązana komunikacyjnie zarówno drogą lądową jak i wodną. Została założona na surowym korzeniu pomiędzy starszymi ośrodkami osadniczymi – pomiędzy gęstą strukturą ruralistyczną. Sąsiedztwo wsi zapewniło tanią siłę roboczą i swobodę kształtowania przestrzeni. Relacja części mieszkalnej i przemysłowej zgodnie z typowymi założeniami tego rodzaju[119], pozostawała w ścisłym związku funkcjonalnym i widokowym przy jednoczesnym zachowaniu dystansu przestrzennego między nimi. W przypadku Nowej Huty oddzielenie stanowiła dolina Dłubni, która służyła zarówno celom produkcyjnym jak i rekreacyjnym.

Układ urbanistyczny oparł się o stary szlak komunikacyjny przebiegający Skarpą Wiślaną, prowadzący z Krakowa do Sandomierza. Promienistą kompozycję rozwinięto po północnej stronie skarpy na lewym brzegu Wisły. Oś główna skierowana z lekkim odchyleniem na

[119] Beiersdorf Z., Komorowski W., „Nowa Huta lat pięćdziesiątych. Dziedzictwo-zagrożenia i perspektywy", [w:] Zabytki drugiej połowy dziewiętnastego wieku- waloryzacja ochrona konserwatorska. ICOMOS Polska, ICOMOS Deutschland. Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków. Warszawa-Berlin 2010, s. 17–28.

wschód od kierunku północnego stanowi Aleja Róż. W kierunku północno-zachodnim skierowano Aleję Rewolucji Październikowej (dziś Aleję gen. Andersa), a w kierunku północno-wschodnim skierowano Aleję Lenina (dziś Aleję Solidarności) prowadzącą do kombinatu metalurgicznego Huty im. Lenina (potem im. Sendzimira).

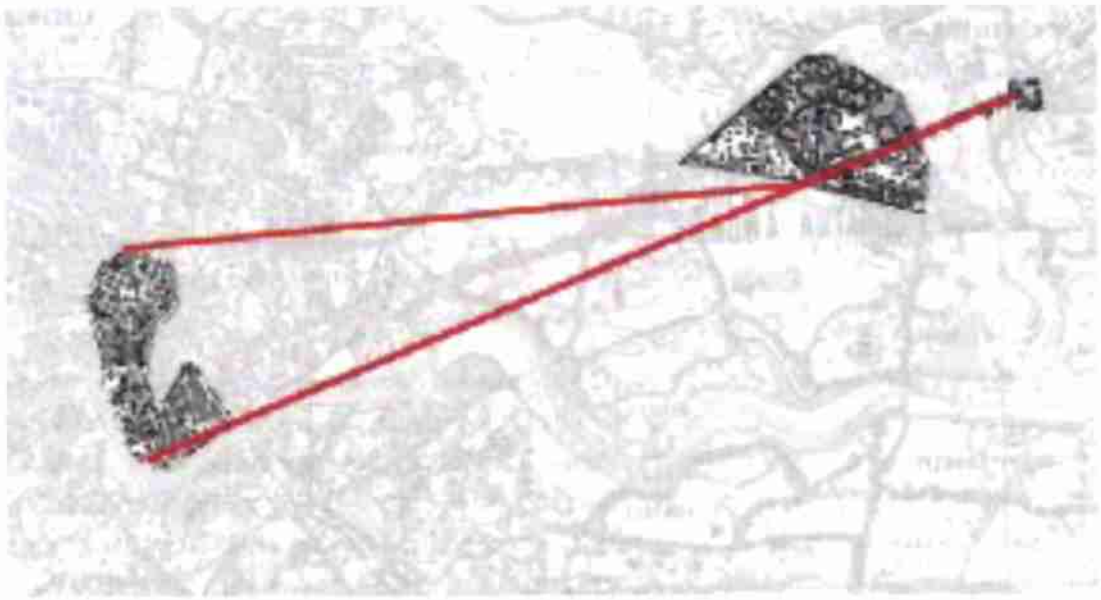

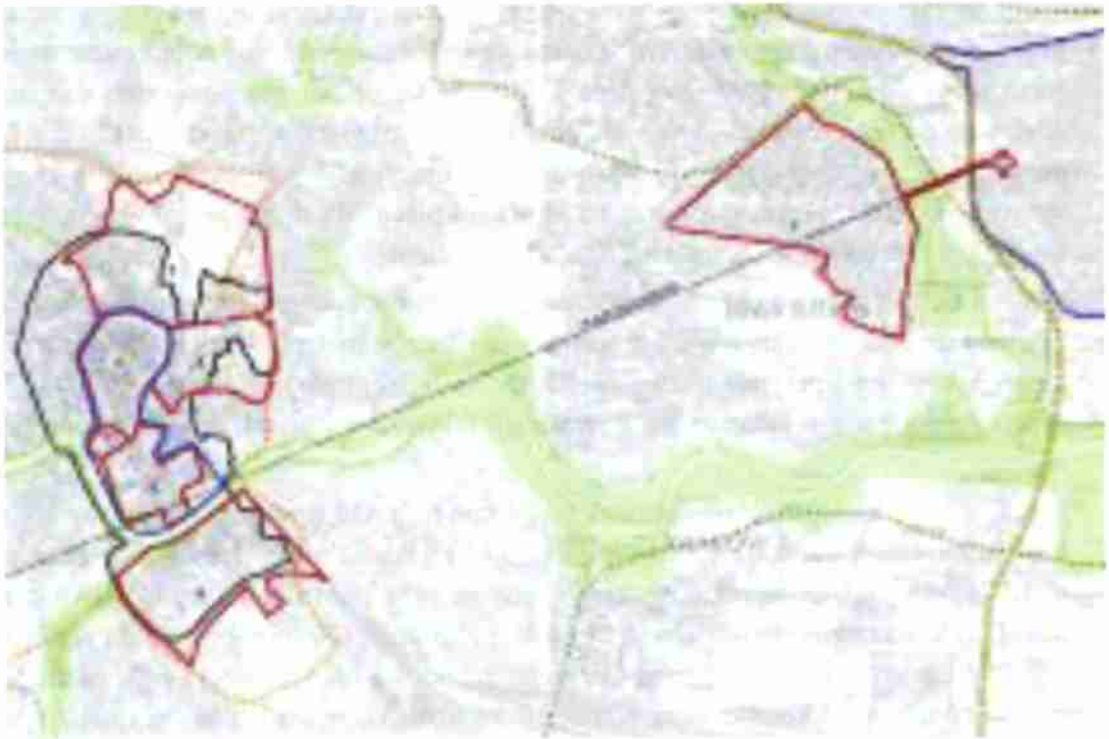

Powiazania w skali makrokrajobrazowej

Układ przestrzenny

Nowa Huta miała być miejscem do mieszkania i do życia ale również miała być symbolem nowej epoki. Kreowana w duchu socrealizmu za pomocą architektury miała stać się *narzędziem kreowania rzeczywistości i żyjącego w niej człowieka.* Wizualny obraz miasta pełnił ważne zadanie i kształtowany był według wytycznych wynikających z założeń ideologicznych. Monumentalizm, osiowość, obecność symbolicznych dominant i wyraźna hierarchizacja obiektów miała przekazywać określone przesłanie ideologiczne.

Walory widokowe planu,

Skala miasta

Miasto zostało zaprojektowane przez urbanistów dobrze wykształconych w wolnej Polsce, czerpiących z najlepszych dokonań światowej urbanistyki. W efekcie plan Nowej Huty nawiązuje do układów miast przemysłowych charakterystycznych dla kapitalizmu początków XX w. i wyróżnia się szczególną dbałością o społeczno-funkcjonalną sferę założenia. Plany osiedli wzorowane były na anglosaskiej koncepcji „jednostki sąsiedzkiej" przewidującej autonomiczne części mieszkaniowe wyposażone w pełny pakiet niezbędnych usług. Z planu przebija pieczołowitość rozwiązań funkcjonalnych i estetycznych założenia urbanistycznego. Źródłem całościowej koncepcji był wyraźny podział funkcjonalny opierający się na strefie pracy, wypoczynku i zamieszkania. Miasto - miejsce zamieszkania połączone zostało z miejscem pracy - kombinatem siecią dróg i opierało się na osi kompozycyjno-komunikacyjnej Alei Solidarności. Pomiędzy Kombinatem a miastem został wyznaczony teren rekreacyjny pełniący funkcje wypoczynkowe ale również izolacyjne. Strefę zamieszkania zaplanowano w formie radialnej skoncentrowanej na głównym placu. Wachlarz zbudowany z trapezowych kwartałów mieszkalnych opierał się na skarpie wiślanej.

Z placu Centralnego wychodzą trzy główne osie kompozycyjne. Pierwotny plan śródmieścia zawierał rozbudowaną oś centralną stanowiącą oś życia miasta. Wyznaczała ona trzon układu kompozycyjnego i przyjęła nazwę Alei Róż. Na tej centralnej linii zbudowana została koncepcja śródmieścia składająca się z sekwencji budynków i przestrzeni użyteczności publicznej.

Plac Centralny miał stanowić początek tej kompozycji. Od strony skarpy przymykał go budynek Domu Kultury oraz dwa skrzydła zabudowy mieszkaniowej. Obiekty położone na skarpie miały się otwierać na szeroki krajobraz oparty na przedpolu Centralnego Zalewu oraz łąk zamienionych na tereny rekreacyjne o bogatym programie. Centrum placu miał podkreślać obelisk. Wspinając się wysoko ponad okoliczną zabudową miał stanowić powiązanie kompozycyjne i widokowe z kombinatem. Naprzeciwko obelisku w osi kompozycyjnej Alei Róż planowano Ratusz otoczony rozległym Placem Ratuszowym. Zwieńczony wieżą o wysokości 80 metrów dopełniał kompozycję całości i miał być widoczny zarówno w osiach Alei jak i z wnętrza okolicznych kwartałów. Wokół Placu przewidziano lokalizację obiektów będących siedzibą władz politycznych, urzędów, związków zawodowych itp. Kompozycję dopełniają dwie symetrycznie położone wieże mieszkalne w zależności od kierunku ekspozycji. ramujące widok Ratusza jak i Domu Kultury z obeliskiem na pierwszym planie

Model śródmieścia Nowej Huty, widok od południa; zbiory MHK

Osiową kompozycję śródmieścia wieńczył plac położony na skrzyżowaniu z ul. Żeromskiego, dalej za ul. Mościckiego główna aleja traciła rozmach a nawet kierunek łącząc się skrzywioną ścieżką z ul. Bulwarową. Symetrycznie po obu stronach aleją Róż biegły dwie osie aleja Solidarności biegnąca w stronę kombinatu i aleja Andersa skierowana w stronę przyszłych terenów rozbudowy Nowej Huty.

Wychodząca z Placu Centralnego aleja Solidarności tuż przed zetknięciem z kombinatem zmienia kierunek. To miejsce zbiegu kompozycji Nowej Huty i Kombinatu. Dwa kierunki przecinają się tuż przed placem wejściowym zakładu przemysłowego. Plac został równie pieczołowicie zaprojektowany jak plac Centralny. Symetryczną kompozycję wyznaczają dwa bliźniacze budynki flankujące bramę do Huty im. Lenina. Bogato zdobione misternie wykończone stwarzają monumentalną bramę do Kombinatu. Silnie nawiązując swą estetyką do centrum miasta stanowią dopełnienie jego kompozycji. Dzięki zmianie kierunku kompozycyjnego oś Alei Solidarności zostaje zwieńczona bryłą budynku. Bogata attyka jest widoczna zarówno z placu Centralnego jak i z całej długości alei Solidarności.

Wytyczne co do gabarytów i kształtu budynków były jednoznaczne: „Decydującym momentem w widoku z miasta na zakłady powinna być sylwetka zespołu budynków przemysłowych. Budynki Centrum Administracyjnego powinny odgrywać więc rolę odpowiedniego wejścia do zakładów, a nie głównego obiektu w krajobrazie. Budynki należy zaprojektować czterokondygnacjowe. Gabinet Dyrektora Naczelnego powinien mieć widok na Hutę"[120].

Skala osiedla

O ile skala miasta prezentuje jednorodny i wyrazisty kształt podporządkowany idei i zależnościom przestrzennym, o tyle osiedla prezentują różnorodność i zmienność odzwierciedlając w ten sposób wpływy zmieniającej się rzeczywistości. Osiedla powstawały stopniowo, a ich budowa była ściśle powiązana z etapami realizacji kombinatu. Pierwsze z nich budowane

[120]T. Gołaszewski , 1955, Kronika Nowej Huty, Kraków, podaję za A. Gaj, Przewodnik po Krakowie Nowa Huta, Kraków 2013, s. 40

były jeszcze przed powstaniem planu generalnego w 1950 r., a budynki z tego czasu opierały się na przedwojennym projekcie typowego budynku wielorodzinnego autorstwa Franciszka Adamskiego. Prace budowlane rozpoczęły się 23 czerwca 1949 r., a projekt zatwierdzono 10 lutego 1950 r. Tak więc w przypadku osiedli trudniej mówić o planie i realizacji oddzielnie. Zmienność stylów, przemiany polityczne i ideowe znajdowały wyraz w rozplanowaniu, charakterze i stylistyce osiedli, co stanowi niezwykły zapis krajobrazowy przemian tamtych czasów. W efekcie różnorodność w skali osiedli w zestawieniu z silną, monumentalną formą planu stwarza wartość stanowiącą, jeden z istotniejszych walorów Nowej Huty.

Transformacja formy i zasad urbanistyki w skali osiedla pozostała wierna podstawowym założeniom autorskim planu zarówno w zakresie ogólnej struktury jak i w odniesieniu do założeń programowych. Projektanci zakładali bowiem wysoki standard usług socjalnych. Każde osiedle miało być wyposażone w odpowiednią liczbę żłobków, przedszkoli i szkół oraz terenów rekreacji i wypoczynku. Ponadto planowano zapewnić każdemu dostęp do domów towarowych, ośrodków kultury, bibliotek, oraz lokali klubowych. Struktura kompozycyjna osiedli przyjęta w projekcie narastała w kierunku centrum. Zarówno wysokość jak i intensywność zabudowy została wystopniowana. Tworzyła w efekcie tarasowy układ od najwyższej zabudowy wokół Placu Centralnego po najniższe obiekty zlokalizowane na obrzeżach, przechodzące w tereny zielone.

To przedsięwzięcie o wielkiej skali projektowało szereg pracowni, oprócz architektonicznej i urbanistycznej założone zostały Pracownia Projektów Typowych, Pracownia Projektowania Wnętrz oraz Pracownia Projektowania Terenów Zielonych.

Kształtowanie zieleni było świadomym działaniem opartym na koncepcji zieleni izolacyjnej i zieleni parkowej. Pracownią kierował Bronisław Szulewicz, który studiował przed 1939 r. w Poznaniu, po 1945 r. w Bolonii i w Krakowie. Zatrudniony w 1949 r. na stanowisku projektanta zieleni był głównym projektantem zieleni na osiedlach realizowanych w latach 1950–1958.

Walory widokowe realizacji

Skala miasta

Wielki rozmach założenia spotkał się z trudnościami natury ekonomicznej i ideologicznej. Z jednej strony plany nie zostały zrealizowane do końca, z drugiej z kolei rozwinęły się ponad miarę odchodząc od wyjściowych założeń ilościowych. Nie zrealizowano kosztownych obiektów reprezentacyjnych w postaci ratusza, obiektów wyznaczających plac ratuszowy, nie zrealizowano również opery, domu kultury i obelisku. Znacznie rozwinęła się z kolei zabudowa mieszkaniowa rozprzestrzeniając się w kierunku wyznaczonym al. Andersa gdzie powstały kolejne osiedla. Miasto nie zostało wypełnione obiektami reprezentacyjnymi, nie doczekało się również realizacji bogatego programu rekreacyjnego, zalewu oraz części planowanych placów. Opierając się na schemacie L. Kriera można stwierdzić, że zrealizowana została *res economica*, natomiast *res publica* pozostała w sferze planów. W efekcie zmieniła się kompozycja miasta. Wizualna struktura została pozbawiona głównych dominant. Jedyne zamknięcie widokowe zrealizowane zgodnie z pierwotnym planem stanowi układ al. Solidarno-

ści - Kombinat. Oś jest ukierunkowana jest jednak tylko w jedną stronę. Brak obelisku powoduje, że trudno w widoku z Aleją zlokalizować Plac Centralny. Centralna oś Al. Róż pozbawiona dominant ramujących kompozycję uzyskała centralny punkt w postaci pomnika Lenina. Brak dopełnienia kompozycji uzyskuje wymiar symboliczny. Rozdźwięk pomiędzy planem a realizacją stworzył przestrzeń realną adekwatną do czasów, w których powstał.

Skala osiedla

W skali osiedli, realizacja odbywała się na innych zasadach. Wywiedziona została ze sposobu funkcjonowania społeczności osiedlowej i pozostawała w zgodzie z realnymi potrzebami. Wspomniana elastyczność i zmienność planów wynikająca z transformacji zewnętrznych zapewniała spójność projektu i realizacji. W efekcie struktura kompozycyjna realizowanych osiedli była różna. Pierwsze powstawały w duchu przedwojennego modernizmu w formie prostych brył o uporządkowanym prostopadłym układzie. Wnętrza między budynkami były przestronne, nasycone zielenią. Dwu i trzy kondygnacyjne budynki stwarzały przyjazną skalę. Przejrzysta struktura organizowała powiązania widokowe o kierunkach podążających za układem budynków oraz głębokie wglądy po przekątnych układu.

Budowa kolejnych osiedli weszła w czas popularyzowania socrealizmu. Jednocześnie dotychczasowe gospodarowanie terenem uznano za zbyt rozrzutne. Zaczęły powstawać wyższe budynki, sytuowane bliżej siebie, zamykające kwartały zabudowy. Wykreowana w ten sposób przestrzeń między budynkami nadal pozostawała przestronna. Złączone budynki zyskały prześwity w formie bram, co zapewniło ciekawe wglądy w głąb kwartałów. Powiązania widokowe zyskały oprawę w postaci ram, kulisów i okien widokowych. Zieleń wprowadzano w postaci drzew, krzewów i rabat. Linie drzew towarzyszyły ciągom pieszym, rabaty kwiatów sezonowych i bylin podążały za kształtem kwartałów. Wprowadzano małą architekturę oraz zagospodarowanie wnętrz kwartałów w postaci placów zabaw oraz układów ścieżek pieszych i miejsc do siedzenia. Po 1965 r. nastały czasy odwilży. Socrealizm został zdominowany przez ruch modernistyczny nazywany dziś socmodernizmem. Budynki znów uległy rozdzieleniu w pojedyncze proste bryły. Prześwity i bramy przestały być potrzebne, a układ komunikacyjny nabrał swobody. Powiązania kompozycyjne z osiowych i regularnych przybrały postać bardziej swobodną i dynamiczną. W układach zieleni również zaczęła dominować swoboda, w związku z czym budynki wydają się być otoczone nieregularnym parkiem.

W niemal wszystkich osiedlach dominują lokalne powiązania widokowe, dopełnione wglądami w bezpośrednio sąsiadujące przestrzenie.

Walory widokowe stanu istniejącego

Skala miasta

Zaplanowana jasna, wręcz oczywista struktura śródmieścia gdzie osie kompozycyjne biegną wzdłuż sieci komunikacyjnej i zamykane są osiowo, prezentuje dziś zmieniony kształt. Niezamknięte osie ciągną się w nieskończoność. Nie są to jednak otwarcia zaplanowane, nie prowadzą do celu – trafiają w przestrzeń lub rozpraszają się na ścianie zieleni. Miasto na poziomie środowiska życia społeczności pozostaje przestrzenią niedookreśloną. Szerokie aleje wypełnione zostały ruchem samochodowym i bujną roślinnością. Plac Centralny przyjął

funkcję węzła komunikacyjnego, przestrzenie publiczne nie funkcjonują prawidłowo, brak również usług generujących życie wspólnoty.

Skala osiedla

No poziomie pojedynczych osiedli plan został w pełni zrealizowany. Mieszkania, sklepy, przedszkola, szkoły, żłobki place zabaw i rekreacji stwarzają komfort coraz trudniej osiągalny we współcześnie realizowanych „deweloperskich" osiedlach. Model jednostki sąsiedzkiej sprawdził się w praktyce, funkcjonuje i zapewnia właściwe warunki życia w ramach pojedynczego osiedla.

Czytelne na etapie wczesnej realizacji relacje widokowe stopniowo traciły swą wyrazistość i czytelność. Obecny stan wynikający z braku pielęgnacji zieleni charakteryzuje się krótkimi osiami widokowymi, znacznie ograniczonymi wyrosłą ponad miarę zielenią oraz obiektami wtórnie wprowadzonymi w przestrzeń śródblokową.

Brak pielęgnacji zieleni oraz brak prac porządkujących przestrzeń spowodowało „zdziczenie" kwartałów śródblokowych, wewnątrz których wyróżniają się nieco lepiej utrzymane place zabaw.

Aleja Róż – pierwotnie zieleń była pielęgnowana; fot. H. Hermanowicz, zbiory MHK

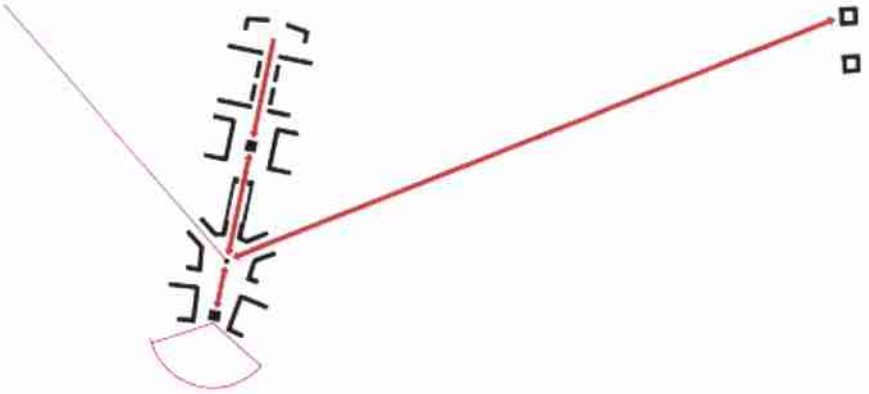

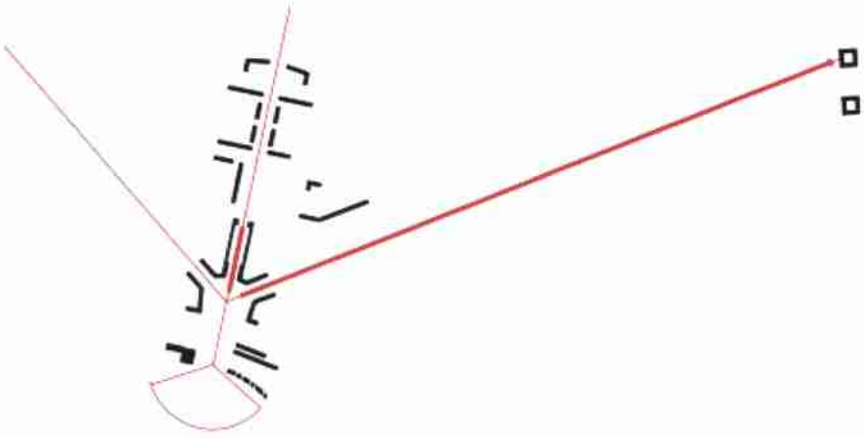

Porównanie kompozycji projektu i realizacji koncepcji śródmieścia.

Ekspozycja widokowa

Inwentaryzacja widokowa

Inwentaryzacja widokowa przyjęła formę dokumentacji fotograficznej. Materiał podzielono na dwie grupy. Pierwsza grupa obejmuje zestawy zdjęć i panoram stanu istniejącego uporządkowane w katalogach przyporządkowanych do poszczególnych osiedli. Zdjęcia wykonywano od lipca do października 2015 r. Drugą grupę stanowi zestaw zdjęć wykonanych na podstawie materiałów archiwalnych. W terenie odszukano miejsca zapisane w ikonografii historycznej i sporządzono zapis współczesny umożliwiający porównanie danych. Materiał ten składa się z mapy i zestawu zdjęć. Numeracja zdjęć odpowiada numeracji na mapie i umożliwia lokalizację zdjęcia, zapoznanie się ze stanem dawnym i stanem obecnym wybranego miejsca. Baza zdjęć przyjęła formę elektroniczną i jest dostępna na załączonym nośniku elektronicznym.

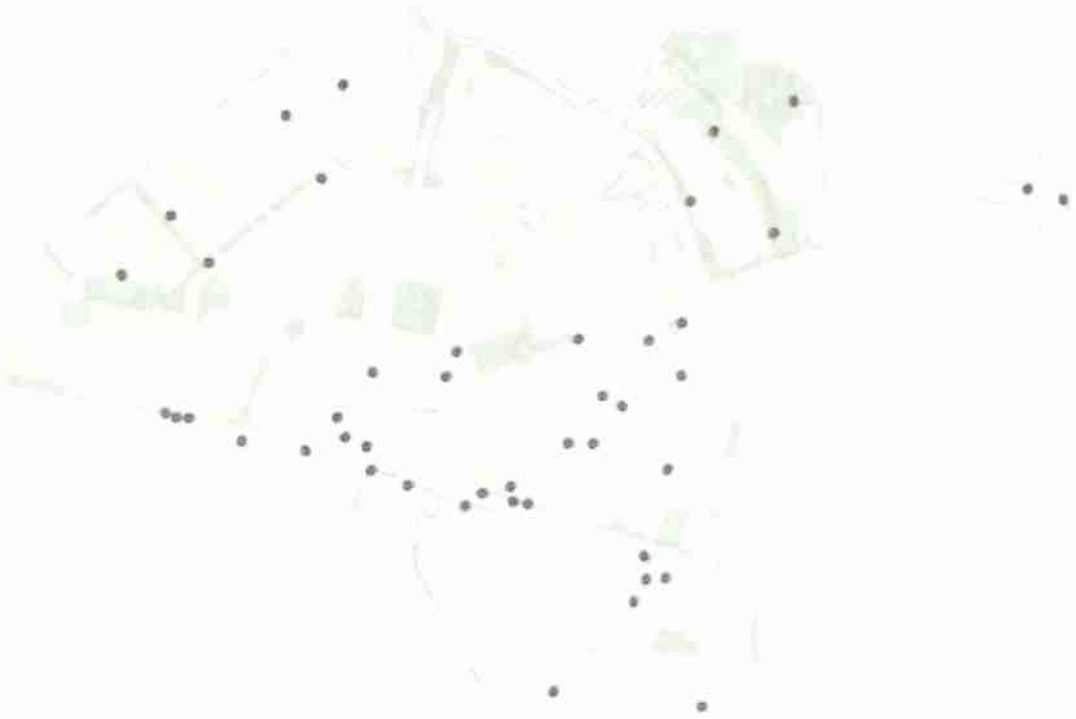

Mapa lokalizacji zdjęć przedstawiających stan dawny i współczesny.

Model

Na potrzeby opracowania został sporządzony model cyfrowy terenu. Wykorzystano Numeryczny Model Terenu (NMT) i Numeryczny Model Pokrycia Terenu (NMPT), wykonany na podstawie danych udostępnionych przez Centralny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej (arkusze w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych „1992". Zestaw arkuszy: M-34-65-C-a-3-3, M-34-65-C-a-3-4, M-34-65-C-a-4-3, M-34-65-C-c-1-1, M-34-65-C-c-1-2, M-34-65-C-c-1-3, M-34-65-C-c-1-4, M-34-65-C-c-2-1, M-34-65-C-c-2-3). NMT to dane w postaci plików tekstowych zawierających współrzędne punktów w regularnej siatce o oczku 1m, „wyinterpolowane" na podstawie chmury punktów z lotniczego skaningu laserowego (LIDAR). Dane NMPT to również pliki w formacie ASCII (XYZ), z tą różnicą, że oczko siatki GRID wynosi 0,5m.

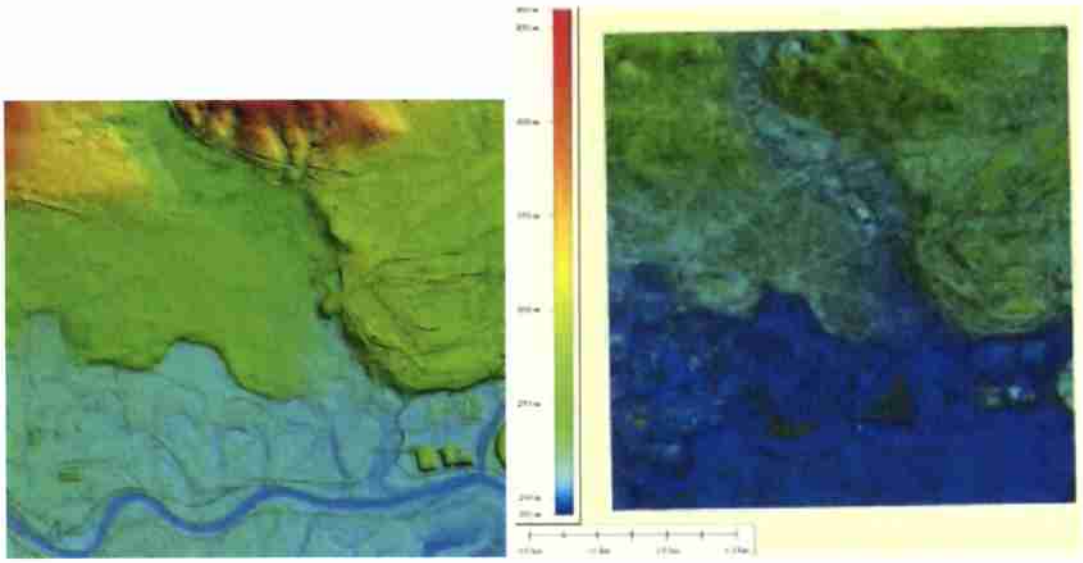

Widok modelu cyfrowego terenu Nowej Huty

Ekspozycja bierna

Ekspozycja bierna jest rozumiana, jako widok na krajobraz. W ramach ekspozycji biernej dokonuje się analizy kompozycyjnej widoku wyodrębniając jego najważniejsze elementy i określając ich hierarchię i rolę w panoramie. W pierwszej kolejności wyodrębnia się najważniejsze widoki z zewnątrz, a następnie powiązania widokowe wewnętrzne. Widoki z zewnątrz dotyczą ekspozycji w skali makrokrajobrazowej i mezokrajobrazowej. Ze względu na usytuowanie i ostatecznie zrealizowaną formę Nowej Huty pozbawioną dominant teren ten nie jest szczególnie eksponowany z zewnątrz.

O ekspozycji z zewnątrz decyduje naturalne ukształtowanie terenu pozwalające na dany teren spojrzeć z wyższej lub odległej perspektywy, pokonującej przeszkody widokowe w postaci zadrzewienia lub zabudowy albo obecność dominant, które pokonują swą wysokością wspomniane bariery wizualne. W przypadku Nowej Huty mamy do czynienia z wzniesieniem na końcu Al. Solidarności. Zdjęcia archiwalne udowadniają, że tuż po realizacji widok z zewnątrz na układu urbanistyczny był pozbawiony przeszkód wizualnych. Brak zadrzewień, występowanie przedpola widokowego w postaci pól i łąk zapewniał widok z zewnątrz. W chwili obecnej przedpole widokowe wypełniają wysokie drzewa. Widok stał się niedostępny.

Podobna sytuacja dotyczy ekspozycji z odległej perspektywy, która w sprzyjających warunkach zapewnia widoki z zewnątrz. Powiązania widokowe pomiędzy zalewem a strukturą urbanistyczną również były wyraźne i opierały się na otwartym przedpolu widokowym terenów pomiędzy zalewem a terenami szkół zlokalizowanych na obrzeżach układu. Obecnie widok jest zupełnie nieczytelny.

Widoki archiwalne obrazujące charakter powiązań widokowych tuż po budowie Nowej Huty

Nowa Huta to układ o silnej formie na poziomie rozplanowania i horyzontalnym układzie pozbawionym elementów dominujących, a nawet charakterystycznych. Te cechy decydują o słabym oddziaływaniu na zewnątrz w odbiorze horyzontalnym. Inaczej sytuacja wygląda gdy patrzymy na Nową Hutę z góry. W widoku z lotu ptaka Nowa Huta prezentuje swój wyrazisty plan który wyróżnia się tle struktury całego Krakowa.

Widok na Nową Hutę z okna samolotu. Źródło http://przewodnicypokrakowie.pl.

Wewnętrzne powiązania widokowe

W dalszej kolejności analiza ekspozycji biernej obszaru opracowania polega na wyborze głównych obiektów stanowiących o atrakcyjności widoków i ich indywidualnym charakterze. Obiekty ekspozycji zwykle dzielone są na dominanty, subdominanty i akcenty.

Dominanta to element wywierający największy wpływ widokowy zarówno pod względem zasięgu jak i powierzchni, to element górujący nad innymi elementami widoku.

Subdominanta to element o podobnie szerokim wpływie widokowym, jednakże ustępujący pierwszeństwa dominancie głównie przez wzgląd na jej wysokość. Wyodrębnione zostają ponadto akcenty. Akcenty to obiekty o mniejszej skali oddziaływania wyróżniające się jednak wyraźnie spośród okolicznych form. W przypadku Nowej Huty struktura kompozycyjna pozbawiona jest dominant i subdominant. O kompozycji przestrzennej całego układu nie decydują zamknięcia kompozycyjne i powiązania na poziomie elementów przewodnich, wyróżniających się wielkością czy kształtem w tym przypadku decydują o niej korytarze komunikacyjno- widokowe. Brak zamknięć głównych, monumentalnych cięć kompozycyjnych pozbawia całość należnych dopełnień. Wobec czego kompozycja wywiera znacznie słabsze oddziaływanie widokowe od zamierzonego. W skali miasta realizacja znacznie odbiega od zakładanego w projekcie efektu widokowego. Inaczej sytuacja wygląda na poziomie mikropowiązań widokowych w skali osiedli. Tutaj świadoma kompozycja bloków mieszkalnych ich układu i gabarytów tworzy w pełni zrealizowaną strukturę urbanistyczną. Wyraźnie widoczne są osie kompozycyjne, zamknięcia, otwarcia widokowe, statyczny lub bardziej dynamiczny sposób

aranżacji sekwencji widokowej. Każde osiedle ma swój odmienny charakter, co w skali całego założenia stanowi barwny zestaw różnych przestrzeni urbanistycznych.

Użytkowanie przestrzeni wpływa na jej kształt i to, co zostało zrealizowane ulega transformacji. Układ zaprojektowana niemal osiem dekad temu dziś odzwierciedla przemiany które dokonały się w międzyczasie. Zasadniczy wpływ na ekspozycję czynną i bierną wywiera kompozycja urbanistyczna ale równie ważny jest stan przestrzeni pomiędzy nimi. W Nowej Hucie mamy do czynienia z bardzo zaawansowanym stadium wtórnej sukcesji naturalnej oraz stosunkowo niewielką sukcesją elementów kulturowych. Niekontrolowany rozrost zieleni w postaci drzew i krzewów zaanektował przestrzeń publiczną wypełniając wszystkie obszary pozbawione pielęgnacji. Wobec zaobserwowanych zjawisk na modelu cyfrowym dokonano przykładowych analiz skupionych na dwóch tematach. Przebadano zamierzony w projekcie efekt widokowy poprzez symulację wpływu dominanty i subdominanty na teren Nowej Huty oraz wykonano analizę porównawczą wnętrz w stanie zadrzewionym i o graniczonym zadrzewieniu.

Analiza ekspozycji biernej - wpływ projektowanych dominant i subdominant

Praca na modelu umożliwiła przebadanie efektu zakładanego na etapie projektu. Znane z planów lokalizacje ratusza i obelisku przebadano pod względem oddziaływania widokowego w skali lokalnej i ponadlokalnej

Cyfrowe wykresy widoczności z placu Ratuszowego

Na ilustracji przedstawiono wynik badania zasięgu widokowego placu Ratuszowego. Pole żółte oznacza zasięg widoczności. Pole szare obszar niewidoczny. Wzajemna relacja i wielkość pól przekłada się bezpośrednio na stopień oddziaływania analizowanej przestrzeni. Pierwsza ilustracja przedstawia obecny zasięg widokowy z tego miejsca z poziomu człowieka, druga natomiast zasięg widoczności z poziomu człowieka bez zieleni. Natomiast trzecia ilustracja przedstawia zasięg widoczności obiektu o wysokości 80 m – projektowanego ratusza, co jednocześnie wyznacza miejsca, z których obiekt ten byłby widoczny. Różnica między zakresem istniejącym a projektowanym obrazuje rozdźwięk pomiędzy projektem a realizacją; pomiędzy tym, jak miała oddziaływać dominanta, a jaki efekt wywołuje obecnie jej brak. Na wykresie widać również stopień oddziaływania projektowanego ratusza na przestrzeń samej Nowej Huty. Daje się zauważyć silna zmiana na zewnątrz miasta, wieża ratusza byłaby dobrze widoczna z zewnątrz natomiast w przestrzeniach większości osiedli ratusz nie byłby dostrzegalny. Z wykresu wynika że silnie oddziaływałby na osiedle Słoneczne, Urocze i Zgody. Najsilniej natomiast na oś Plac Centralny–Aleja Róż oraz fragmenty al. Solidarności i Andersa. Ponadto pojawiłby się w wertykalnych wglądach z powierzchni całego miasta.

Drugi wykres przedstawia zasięg oddziaływania obelisku. Przebadano różne wysokości tej subdominanty, wykazując wpływ widokowy dla poszczególnych progów i ich zróżnicowanie.

Cyfrowe wykresy widoczności z Placu Centralnego. Ilustracja przedstawia wynik badania pola widoczności Placu Centralnego. Pierwszy wariant to pole widoczności wyznaczone z poziomu człowieka. Drugi wariant to pole widoczności dla projektowanego obelisku o wysokości 80 m. Poniższe ilustracje przedstawiają warianty pośrednie: zakres widoczności dla obelisku o wysokości 20 m i 40 m

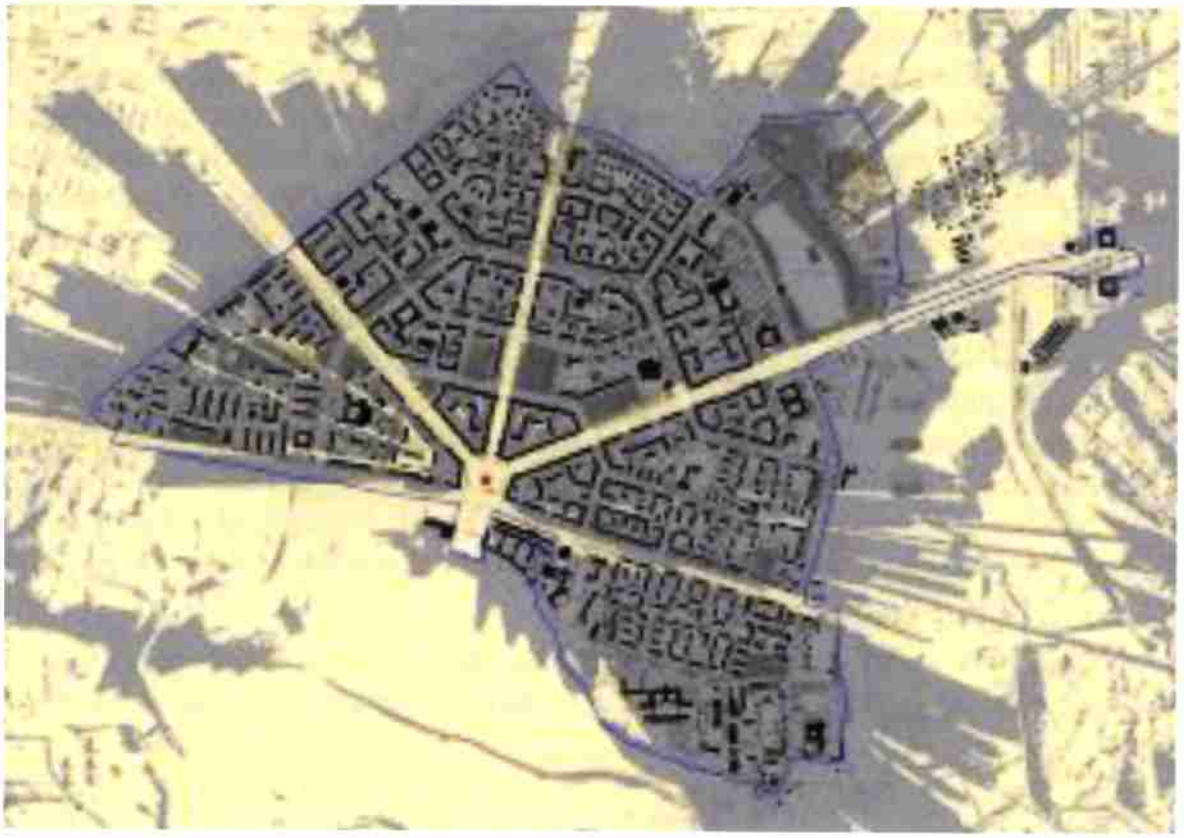

Analiza ekspozycji biernej - wpływ szaty roślinnej na widoki i panoramy

Analizę widoczności w zakresie wpływu widokowego zieleni sporządzono na podstawie modelu bazującego na skanowaniu terenu. Stąd dane dotyczące szaty roślinnej są bliskie stanu rzeczywistego. Na załączonych ilustracjach przedstawiono wpływ zadrzewienia na wizualny odbiór Placu Centralnego. Pierwsze zestawienie ukazuje pole widoczności dla sytuacji obecnej z rzeczywistym zadrzewieniem oraz pole widoczności bez zadrzewienia. Na drugim zestawie przedstawiono sytuację z drzewami i bez drzew dla punktu o wysokości 20 m. Przedstawione narzędzie pozwala precyzyjnie określić efekt wizualny wyrażony w zakresie widokowym, wszelkich działań i regulacji przestrzennych zarówno w odniesieniu do tworzywa zielonego jak i zabudowy.

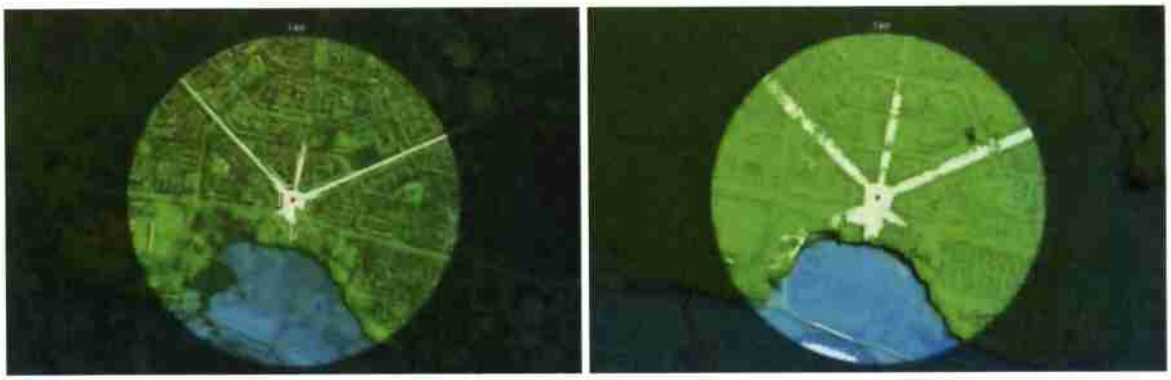

Wykresy widoczności oparte na modelu z pełną informacją na temat roślinności rzeczywistej (dane pochodzące ze skaningu laserowego)

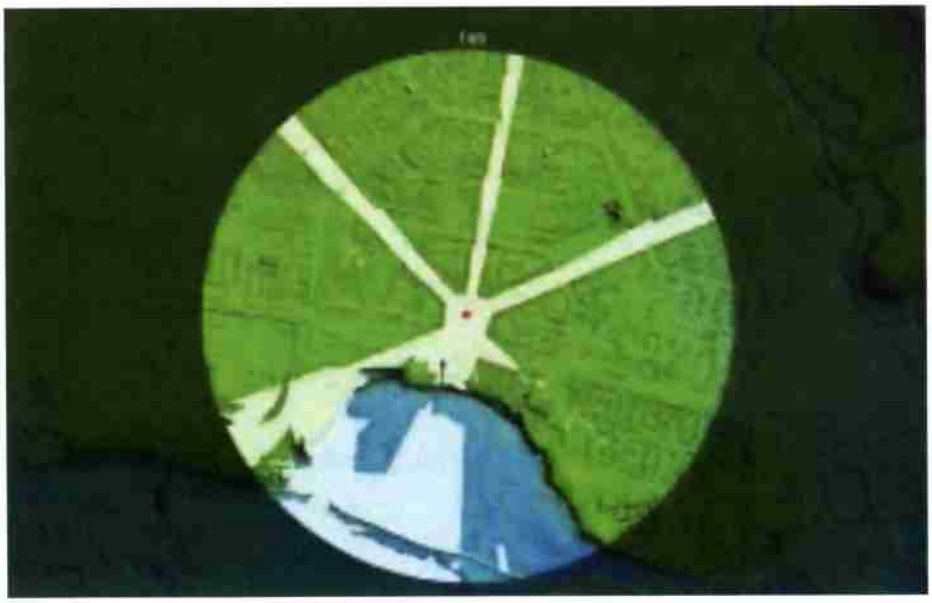

Ekspozycja czynna

Ekspozycja czynna jest rozumiana jako widok z określonego miejsca. Przedmiotem badania staje się to miejsce, z którego patrzymy, przyjmujące postać punktu, linii lub powierzchni, istotnym elementem ekspozycji czynnej jest również oś widokowa.

Oś widokowa to charakterystyczna linia rozpięta pomiędzy punktem widokowym, a obiektem nadającym jej kierunek. Oś widokowa może być skierowana na określony obiekt w postaci dominanty, subdominanty lub akcentu, może być również prowadzona charakterystycznymi elementami kompozycyjnymi w postaci ram kulis lub korytarzy widokowych.

Na terenie Nowej Huty zlokalizowano elementy ekspozycji czynnej, które podczas kwalifikacji uzyskały określoną rangę. Wyodrębniono: elementy kluczowe, najważniejsze dla kompozycji, stanowiące o jej charakterze; elementy charakterystyczne, reprezentatywne dla poszczególnych części układu urbanistycznego; elementy uzupełniające, mające za zadanie dopełnić obraz całości.

Punkty widokowe

- Punkty kluczowe - wieloplanowe widoki lub panoramy najważniejsze dla kompozycji urbanistycznej Nowej Huty
- Punkty charakterystyczne - widoki o mniejszym zasięgu, jednakże reprezentatywne dla poszczególnych części układu urbanistycznego.
- Punkty uzupełniające - istotne ujęcia ukazujące indywidualne cechy dopełniające układ urbanistyczny

Ciągi widokowe

- Ciągi kluczowe (trasy) –główne ciągi widokowe ukazujące walory kompozycyjne struktury urbanistycznej
- Ciągi charakterystyczne – ciągi widokowe ukazujące budowę poszczególnych części układu urbanistycznego
- Ciągi uzupełniające – ciągi piesze swobodnie przecinające struktury przestrzenne układu urbanistycznego w obrębie granic opracowania

Powierzchnie widokowe

- Powierzchnie widokowe to tereny ekspozycji, zapewniające szeroki widok wnętrza urbanistycznego lub krajobrazu otwartego. Poprzez swój powierzchniowy charakter stają się przedpolem ekspozycji decydującym o jej dostępności.
- W przypadku Nowej Huty powierzchnie widokowe stanowią place oraz tereny otwarte na obrzeżach struktury urbanistycznej

Osie widokowe

- Osie kluczowe – wieloplanowe, wyraźnie prowadzone osie reprezentatywne dla układu urbanistycznego.
- Osie charakterystyczne – osie o mniejszej wyrazistości od osi kluczowych, jednakże istotne przez swą rolę porządkującą.
- Osie uzupełniające – osie o mniejszym zasięgu, przecinające strukturę urbanistyczną, stanowiące o jej lokalnym charakterze.

Hierarchia elementów widokowych

Punkty widokowe

Mapa punktów widokowych

Punktów uzupełniających nie zaznaczono ze względu na skalę opracowania. Można przyjąć, że są to wszystkie punkty wieńczące uzupełniające osie widokowe

Kluczowe punkty widokowe:

1. Plac Centralny
2. Aleja Róż/Plac Centralny
3. Aleja Róż/Aleja Przyjaźni
4. Blok „szwedzki"
5. Żeromskiego/Wojciechowskiego
6. Plac Przy Poczcie
7. Gen. Andersa
8. Teatr Ludowy
9. Zalew
10. Centrum Administracyjne
11. Mogiła

Charakterystyczne punkty widokowe:

M1

1. Aleja Róż
2. Aleja Solidarności
3. Aleja Pokoju

M2

4. Plac Ratuszowy

M3

5. Os. Zgody
6. Os. Urocze
7. Os. Górali

8. Mościckiego
9. Os. Zielone
10. Os. Szkolne

M4

11. Centrum D
12. Artystów
13. Zachęta
14. Os. Kolorowe
15. Szkoły
16. Wiśniowy Sad
17. Kino „Świt"

M5

18. Os. Krakowiaków
19. Os. Sportowe
20. Aleja Solidarności

M6

21. Park Szwedzki
22. Zespół Szkół Mechanicznych
23. Os. Stalowe
24. Prokuratura
25. Struga
26. Aleja Solidarności
27. Os. Hutnicze

M7

28. Plac wejście do kombinatu

M8

29. Gajocha
30. Os. Ogrodowe
31. Aleja Pokoju
32. Os. Młodości
33. Os. Na skarpie

M9

34. Aleja Jana Pawła II

M10

35. Kościół Świętego Bartłomieja

M11

36. Szpital Żeromskiego
37. Park

M12

38. Nowe os. Na Skarpie

M13

39. Zalew

M14

40. Dwór Matejki

M15

41. Łąki Nowohuckie

Ciągi widokowe

Mapa ciągów widokowych

Kluczowe ciągi widokowe:

- Aleja Solidarności
- Aleja Róż
- Aleja Andersa
- Aleja Pokoju

Charakterystyczne ciągi widokowe:

- ul. Mierzwy - aleja Przyjaźni - Wiśniowy Sad
- ul. Sieroszewskiego - ul. Gajocha
- ul. Zuchów - ul. Chomskiego - ul. Cechów - ul. Daniłowskiego
- ul. Orkana - ul. A. Struga - ul. Żeromskiego - ul. Obrońców Krzyża - ul. Ludźmierska- ul. gen. Boruty-Spiechowicza
- ul. Rydza-Śmigłego
- ul. Czuchajowskiego - ul. Mościckiego
- ul. Wojciechowskiego - ul. Wańkowicza
- ul. Bulwarowa

Uzupełniające ciągi widokowe:

- Plac Ratuszowy
- ul. Artystów
- Park Żeromskiego

Powierzchnie widokowe

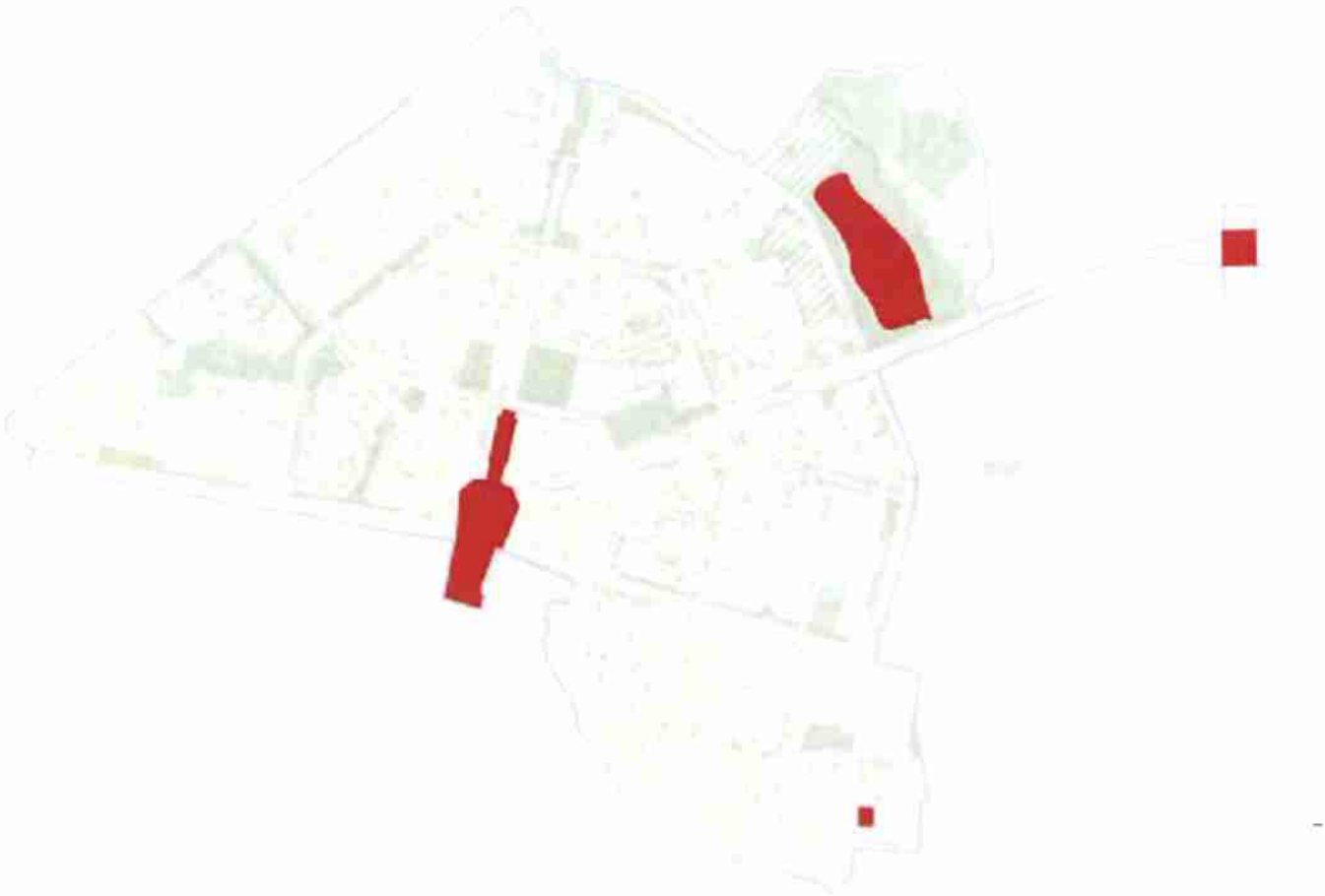

Mapa powierzchni widokowych.

- Plac Centralny
- Aleja Róż
- Zalew Nowohucki
- Łąki Nowohuckie
- Plac przed Centrum Administracyjnym
- Plac przed Kościołem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i Świętego Wacława

Osie widokowe

W układzie Nowej Huty najsilniejszą osią widokową jest aleja Solidarności. To jedyna zwieńczona oś kompozycyjna. Według planu os ta miała być zamknięta kompozycyjnie od strony Placu Centralnego i od strony kombinatu. W efekcie została zwieńczona jednostronnie przez budynek Centrum Administracyjnego. Planowany na Placu Centralnym obelisk nie został zrealizowany. Tak więc oś w kierunku Placu wyznaczona jest korytarzem widokowym stworzonym przez zabudowę i zadrzewienie alei Solidarności.

Mapa osi widokowych

Kluczowe osie widokowe:

Aleja Solidarności

Aleja Róż (fragment od Placu Centralnego do alei Przyjaźni)

Teatr Ludowy

Charakterystyczne osie widokowe

Aleja Róż od alei Przyjaźni do ul. Mościckiego i Andersa

Aleja\ Jana Pawła II w kierunku Mogiły

Aleja Jana Pawła II w Kierunku Krakowa

Uzupełniające osie widokowe

Według załącznika graficznego.

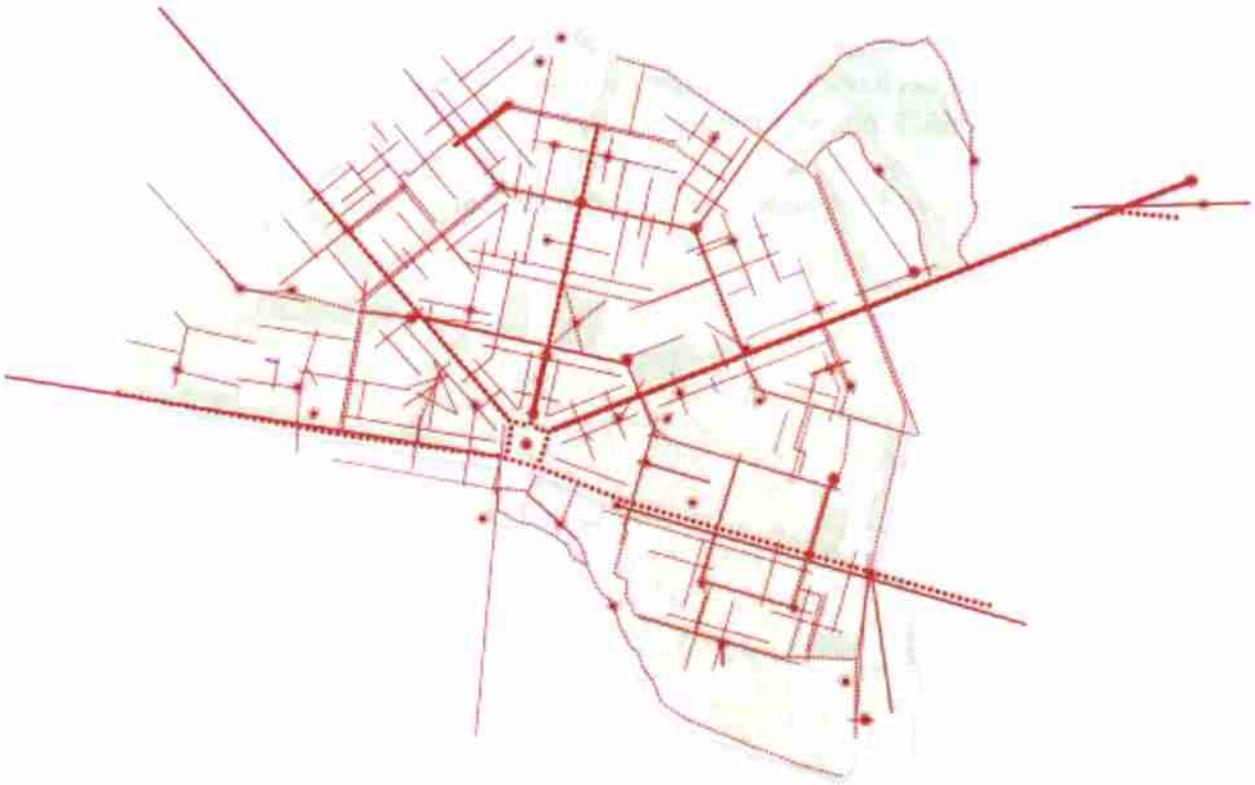

Zestawienie elementów ekspozycji czynnej

Charakterystyka widokowa modeli krajobrazowych.

Model 1. Centralny: plac Centralny, osiedla Centrum

stan dawny	stan obecny

Model Centralny stanowi serce układu urbanistycznego Nowej Huty. Charakteryzuje go plac Centralny otoczony regularnymi kwartałami zabudowy. To najbardziej reprezentacyjny plac Nowej Huty. Promienisty układ ulic wychodzący z pięciobocznego placu zadecydował o kształcie kwartałów. Przyjmują one formę wieloboków o kształcie zbliżonym do trójkąta.

- kwartały zabudowy otaczają ciągłe ściany pierzei ulic, tworzące silne zwieńczenie głównych alei kompozycyjnych
- w części centralnej w pierzejach znajdują się podcienia dodatkowo wyróżniające bloki mieszkalno-usługowe tej części miasta
- kwartały wydzielają przestronne wnętrza śródblokowe
- od strony alei wnętrza śródblokowe połączone są bramami stanowiącymi łączniki komunikacyjne i widokowe
- od strony placu Centralnego brak połączeń z wnętrzami śródblokowymi
- kompozycja budynków stwarza powiązania widokowe świadomie akcentowane formą lub ramowane bramami
- w przestrzeń między blokami wkomponowane są obiekty żłobków, przedszkoli i innych budynków usługowych
- wnętrza śródblokowe wypełnia zieleń ograniczająca ekspozycję
- place zabaw i dróg stanowią jedyne powierzchnie wolne od drzew umożliwiające wgląd w przestrzeń kwartału

Model 2. Parkowy Szwedzki: osiedle Szklane Domy, Park Ratuszowy i Szwedzki

stan dawny	stan obecny

Model 2. składa się z obiektów usługowych, obiektów mieszkalnych i terenów zielonych. Kompozycja podejmuje główne kierunki układu, formując na ich podstawie strukturę otwartą ujęta w silną ramę bloku „szwedzkiego":

- forma bloku przełamana zgodnie z geometrią węzła urbanistycznego porządkuje przestrzeń i stanowi tło zielonej powierzchni parku.
- forma bloku stwarza zamknięcie kompozycyjne sąsiadujących ulic i podkreśla przecznicę alei Przyjaźni w ciągu alei Solidarności
- istotne dla ekspozycji tego modelu są okoliczne osiedla, stanowią silną ramę kompozycyjną i tło swobodniejszej kompozycji osiedla Szklane Domy.
- nadmiernie rozwinięta zieleń przysłania zabudowę, przez co osłabieniu ulegają ramy kompozycyjne

Model 3. Wewnętrzny: osieda Teatralne, Górali, Urocze, Zgody, Słoneczne, Zielone, Szkolne

stan dawny	stan obecny

Model ten charakteryzuje się kwartałowym układem zabudowy, tworzącym wyraziste wnętrza międzyblokowe

- przebieg ulic podkreślają ściany budynków
- bramy i prześwity między budynkami stwarzają możliwość wglądu do sąsiedniego kwartału zabudowy
- powiązania widokowe oparte są na strukturze osiowej – występują zarówno osie prostopadłe, równoległe, jak i skośne
- zwieńczenie osi najczęściej stanowi ściana budynku

Model 4. Socmodernistyczny: osiedla Handlowe i Kolorowe

stan dawny	stan obecny

Model ten wraz z pozostałą częścią osiedla centrum D bywa nazywany „sektorem D" i jest niezwykłym zapisem przestrzennym procesów transformacji jakie miały miejsce w czasie budowy Nowej Huty. Rozpoczęty jako socrealistyczne dopełnienie pierzei Placu Centralnego, rozwinięty został w formie modernistycznych bloków wpisanych w pierwotny narys kwartału.

- Przejście w osiedle Artystów a potem w os. Handlowe zrywa z regularnym układem kwartału, zachowując w swobodzie porządek i skalę.
- Regularne osie widokowe wyznaczone liniami zabudowy przechodzą w swobodne powiązania widokowe, przecinające przestrzeń w nieoczekiwanych kierunkach. Powstaje wrażenie osiedla w ogrodzie, co w efekcie pozytywnie dopełnia osiedle centrum D.
- za ulicą Gen. M. Boruty-Spiechowicza charakter zabudowy, a zwłaszcza jej kompozycja ulega zmianie. Skala budynków mieszkalnych, ich długość a zwłaszcza układ komunikacyjny znacznie różni się od pozostałych części Nowej Huty.
- Pomimo występowania ortogonalnych i długich obiektów, o uporządkowanej kompozycji, trudno znaleźć wyraźne, porządkujące osie widokowe.
- Nieregularne ciągi piesze, przypadkowe nasadzenia tworzą osie widokowe, które często wieńczą budki śmietników lub drobnych obiektów usługowych.
- Brak porządku w układzie drzew i chaos zieleni niskiej wywołują dodatkową dezorientację.

Model 5. Zewnętrzny: osiedla Krakowiaków i Sportowe

stan dawny	stan obecny

Model ten charakteryzuje się luźną zabudową składającą się z budynków jedno- lub dwupiętrowych oraz 5 wieżowców na które składają się 4 punktowce i 1 duży klatkowiec.

- budynki niskie usytuowane przy wijących się ulicach,
- przestrzenie między budynkami są przestronne,
- otwory, prześwity między budynkami są precyzyjnie wyznaczone i kreują świadome kompozycje widokowe.

Układ powiązań widokowych oparty jest na strukturze osi przebiegających równolegle i prostopadle do siebie. Zwieńczenie osi stanowi ściana budynku. Występuje oś ramowana przez łukowatą bramę.

Model 6. Bramny: osiedla Stalowe, Hutnicze i Szkolne

stan dawny	stan obecny

W modelu bramnym występuje kwartałowy układ zabudowy tworzący wyraziste wnętrza międzyblokowe.

- przestrzenie pomiędzy budynkami są wyraźnie domknięte
- przerwy pomiędzy budynkami tworzone są poprzez niewielkie rozsunięcia budynków oraz przez bramy i prześwity.
- otwory, prześwity i rozsunięcia są precyzyjnie wyznaczone i kreują świadome kompozycje widokowe.

Układ powiązań widokowych oparty jest na strukturze ortogonalnej. Osie są w większości prostopadłe i równoległe. Zwieńczenie osi zazwyczaj stanowi ściana budynku. Występują osie ramowane łukiem bądź prostopadłościanem bramy, wtedy mamy do czynienia z widokiem zapożyczonym z sąsiedniego kwartału zabudowy.

Model 7. Centrum Administracyjne

stan dawny	stan obecny

Centrum Administracyjne to monumentalna kompozycja stanowiąca bramę do kombinatu. Charakter, skala i styl założenia dostosowany został do roli, jaką odgrywa w kompozycji. Stanowi bowiem urbanistyczny łącznik pomiędzy częścią przemysłową, a oddaloną częścią mieszkalną miasta. Nawiązuje kontakt

- przestrzenny, stając się zamknięciem osi widokowej alei Solidarności;
- stylistyczny, przez kontynuację ornamentów obiektów placu Centralnego,
- i wreszcie funkcjonalny, stanowiąc bramę do miejsca pracy.

Stanowi również ciekawą figurę kompozycyjną. Zmiana kierunku alei Solidarności tuż przed Centrum Administracyjnym pozwala zamknąć oś widokową budynkiem, a jednocześnie zapowiada kierunek rozplanowania terenu huty.

Model 8. Stara Huta: osiedla Wandy, Zuchów, Willowe, Ogrodowe, Na skarpie i Młodości

stan dawny	stan obecny

Model ten charakteryzuje się otwartym układem zabudowy tworzonym przez odrębne budynki w układzie prostopadłym:

- budynki są niewielkie, dominuje wysokość dwu, trzy i czterokondygnacyjna
- przestrzenie pomiędzy budynkami są przestronne
- rozsunięcia są precyzyjnie wyznaczone i kreują świadome kompozycje widokowe.

Układ powiązań widokowych oparty jest na strukturze osiowej. Osie są prostopadłe, równoległe oraz skośne. Rozsunięcia budynków w ramach ortogonalnego układu ramuje wglądy widokowe o skośnym kierunku przecinające wskroś kwartały śródblokowe. Zwieńczenie osi zazwyczaj stanowi ściana budynku lub ściana zieleni. W budynkach frontowych występują bramy stwarzające ciekawe wglądy w część śródblokową.

Model 9. Mogilski Współczesny

stan dawny	stan obecny

Na obrzeżu Nowej Huty znajdowało się targowisko i skrzyżowanie drogi prowadzącej do Mogiły i ul. Mogilskiej. Na planie widzimy w tym miejscu koniec miasta i przylegające do granicy zabudowy tereny zielone, z wielce prawdopodobnym otwarciem widokowym na zespół klasztorny. Dziś teren ten upodobnił się do standardów krakowskich przedmieść. Chaos zabudowy zieleni i reklam stwarza przestrzeń o niskim standardzie funkcjonalnym i kompozycyjnym. W bałaganie daje się zauważyć miniaturka na dachu kościoła w Mogile, jedyny element pozwalający na orientację w przestrzeni.

Model 10. Mogilski Dawny

stan dawny	stan obecny

W tej jednostce przestrzennej mamy do czynienia z dużym nasyceniem obiektami zabytkowymi. Nasycenie to nie przekłada się na kompozycję całości. Otoczenie obiektów, rozdzielenie intensywnym ruchem samochodowym i barierami przestrzennymi skutkuje ich odosobnieniem i izolacją. Głównym elementem przestrzennym jest opactwo cystersów wraz kościołem Matki Boskiej Wniebowziętej i Świętego Wacława. To dawna dominanta krajobrazowej struktury agrarnej, obejmującej znaczną część dzisiejszej Nowej Huty. Ze względu na wysokość okolicznej zabudowy, widokowa rola opactwa została osłabiona. Jest ono praktycznie niewidoczne z obszaru Nowej Huty. Ze skrzyżowania ul. Mogilskiej z al. Jana Pawła II z trudem daje się zauważyć miniaturkę kościoła. Kontekst wizualny znacznie osłabia jej czytelność. Sam zespół klasztorny posiada wyrazistą strukturę kompozycyjną. Stanowi ortogonalny układ budynków przenikający się z dziedzińcami ogrodami i placami. Całość jest odizolowana od otoczenia wysokim murem, oddzielającym świat opactwa od zewnątrz. Oprócz klasztoru w modelu 10 mamy do czynienia z wydzielonym obszarem kościoła Świętego Bartłomieja oraz Willą Rogozińskich, wraz z pozostałościami zabytkowego parku. Ciekawą ekspozycję opactwa można podziwiać z błoń mogilskich.

Model 11. Szpitalny

stan dawny	stan obecny

Szpital im. Żeromskiego usytuowany w centrum parku stanowi układ o złożonej strukturze. Bryła budynku oparta jest na kompozycji osiowej, natomiast otaczający ją teren zielony prezentuje układ swobodny. Położenie przy skarpie wiślanej zapewnia rozległe widoki w kierunku południowym i południowo-wschodnim. Szpital został zlokalizowany na obrzeżu miasta, z dala od ruchu samochodowego, od strony otwarcia na dolinę Wisły. Taka lokalizacja miała służyć pacjentom i zapewniać jak najlepsze warunki leczenia. Przewidziany w projekcie park miał stanowić uzupełnienie przestrzeni kubaturowej.

Obecnie na obszarze modelu szpitalnego daje się zaobserwować silna sukcesja roślinna. Niekontrolowany rozwój zieleni deformuje strukturę parku oraz przysłania dalekie widoki ze skarpy wiślanej.

Model 12. Przejściowy

Stan obecny	stan obecny

Model Przejściowy składa się zabudowy mieszkaniowej oraz sąsiadującego zespołu usługowego. Zabudowa swym układem nawiązuje do formy kwartałów przeciętych w obrębie całej struktury skośną osią poprzeczną. Samo odniesienie do układu kwartałowego nawiązuje do zabudowy Nowej Huty, jednakże proporcje, odległości i rozwiązania komunikacyjne decydują o odmiennym charakterze nowego osiedla. Wysokość i zagęszczenie zabudowy wyróżnia je spośród innych osiedli. Tereny śródblokowe są mniejsze i uboższe w zieleń. Proporcja wysokości budynków w stosunku do wielkości zadrzewienia stanowi przeciwieństwo typowego osiedla Nowej Huty.

Główna oś widokowa układająca poszczególne wnętrza śródblokowe w amfiladzie otwiera się na teren łąk nowohuckich. W układzie występują osie poprzeczne, jednakże wgląd w otwarty krajobraz z wnętrz śródblokowych nie jest dostępny.

Model 13. Rekreacyjny: Park Zalew Nowohucki

stan dawny	stan obecny
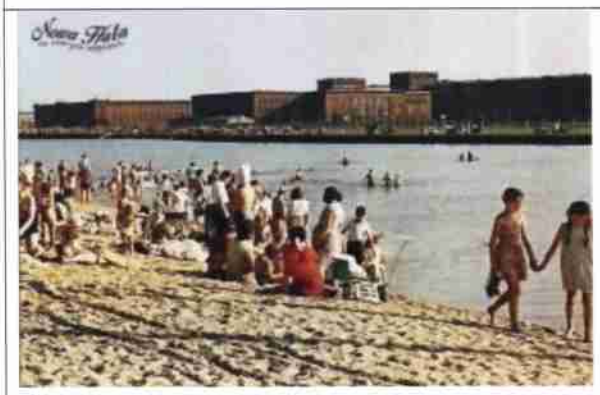	

Model ten charakteryzuje się układem swobodnym skupionym wokół Zalewu Nowohuckiego. Szkielet funkcjonalny stanowi układ komunikacyjnym w postaci ścieżek rekreacyjnych okalających zalew

- na terenie opracowania trudno dostrzec dalsze powiązania widokowe z terenem zabudowy Nowej Huty, głównie ze względu na gęste zadrzewienie wewnątrz, jak i na granicach parku,
- wewnętrzne powiązania widokowe towarzyszą prostym odcinkom komunikacyjnym,
- zwieńczenie osi stanowi ściana zieleni.

Atrakcję wizualną Modelu Rekreacyjnego stanowi powierzchnia zalewu wraz z otoczeniem. Jest to największa płaszczyzna ekspozycji na obszarze opracowania, wolna od przeszkód wizualnych, zapewniająca głębokie wglądy w krajobraz zalewu.

Model 14. Parkowy Krzesławicki

Stan obecny

Model Parkowy charakteryzuje się zwartą zabudową po obu stronach drogi (ulicówka) oraz rozległym terenem zielonym (zwarte grupy drzew i krzewów)

- budynki niskie, w większości parterowe,
- przestrzenie między budynkami w znacznej mierze domknięte zadrzewieniami,
- pomiędzy budynkami na niewielkim odcinku ul. Melchiora Wańkowicza znajduje się otwarcie widokowe na wieżę zabytkowego kościoła pw. Znalezienia i Podwyższenia Krzyża Świętego,
- teren zielony wokół dworku Jana Matejki poprzecinany swobodnym układem komunikacyjnym, wydeptanym przez mieszkańców.

Model 15. Parkowy Skarpa

Stan obecny

Skarpa nowohucka prezentuje wybitne walory widokowe. Rozległa pradolina Wisły zapewnia głęboki wgląd w krajobraz. Ukształtowanie terenu oraz naturalne pokrycie w postaci łąk stwarza podstawę występowania rozległych widoków. Wszelkie obiekty zlokalizowane na tym terenie posiadają wyjątkowy potencjał widokowy niezależnie od wysokości. Obszar modelu 15 stanowi kontynuację terenów zielonych wychodzących z sektora D (Modelu 4). Silna bariera w postaci alei Jana Pawła II powoduje, że w stanie obecnym jest to głównie kontynuacja wizualna. Obecny stan zagospodarowania nie wykorzystuje w pełni krajobrazowo-rekreacyjnych właściwości terenu.

Podsumowanie:

Nowa Huta w swej ogólnej strukturze nie uległa znaczącym zmianom na przestrzeni 70 lat jakie minęły od jej budowy . Układ urbanistyczny jest czytelny i zachowany w swych zasadniczych założeniach. Dzisiejszy stan wymaga regulacji, porządkowania i określenia reguł, które odpowiednio skierują budzącą się energię i chęć zmiany. W Nowej Hucie bowiem daje się zaobserwować ruch i inicjatywa społeczności , która pragnie dostosować przestrzeń do bieżących potrzeb i mód. Uporządkowania wymaga przede wszystkim kwestia zieleni oraz komunikacji. Zieleń w zakresie regulacji pod względem kompozycyjnym i funkcjonalnym. Komunikacja natomiast w odniesieniu do zachowania i pielęgnowania stref pieszych i samochodowych oraz rozwiązania problemu miejsc parkingowych. Zagadnienia te wiążą się bezpośrednio z kwestia walorów widokowych, które są również konsekwencja sposobu użytkowania raz zaprojektowanej przestrzeni.

Ogólne wnioski opracowania sformułowano w odniesieniu do przestrzeni publicznej i do przestrzeni półpublicznej.

Przestrzeń publiczna

1. Prawdziwym sercem miasta jest Plac Centralny. Jest początkiem układu, wyrazistą przestrzenią. Swą formą potwierdza znaczenie i rolę, jaką odgrywa w strukturze przestrzennej. Wraz z promieniście wyprowadzonymi ulicami tworzy szkielet funkcjonalno-kompozycyjny

2. Istotnych przeszkód wizualnych zaburzających strukturę Placu nie ma, pierzeje tworzy architektura. Uporządkowania wymaga zagęszczający się las słupów technicznych.

3. Na placu dominują przeszkody funkcjonalne. Środek Placu jest niedostępny, odizolowany komunikacją od przestrzeni publicznych. W chwili obecnej nie jest użytkowany zgodnie z przeznaczeniem.

4. Główne aleje przejęły funkcję komunikacyjną, co osłabiło ich siłę kompozycyjną.

Nadmiernie wybujała zieleń ogranicza ekspozycję, natomiast intensywność ruchu samochodowego i ogrodzenia torowisk przekształciły przestrzeń łączącą w barierę wprowadzającą silne podziały. Wizualnie i funkcjonalnie dominuje kierunek wzdłuż alei, kierunki i połączenia poprzeczne uległy ograniczeniu.

Przestrzeń półpubliczna

1. Segregacja ruchu kołowego i pieszego w przestrzeniach śródblokowych jest zachowana. Poruszanie się w kwartałach jest swobodne, bezpieczne i bezkolizyjne.

2. W przestrzeniach śródblokowych daje się zaobserwować proces podziału przestrzeni. Elementami dzielącymi są głównie budynki garaży, ogrodzenia i zieleń.

3. Pomimo przestronności terenów śródblokowych daje się zaobserwować brak wystarczającej ilości terenów rekreacyjnych i sportowych.

4. Występuje potrzeba organizowania miejsc postojowych.

5. W przestrzeniach śródblokowych występuje silna sukcesja naturalna, znacznie ograniczająca użyteczną przestrzeń i ekspozycję.

6. Powiązania widokowe miedzy osiedlami i kwartałami występują w osiach ulic i ścieżek, pozostałe giną w labiryncie zieleni.

Ilustracja wybranych problemów przestrzeni Nowej Huty

1. Wtórny podział przestrzeni tworzący bariery pomiędzy osiedlami, M6.

2. Problemy przestrzeni publicznych wymagające regulacji: zieleń i samochody, M6,

3. Jeden z przykładów zaanektowania przestrzeni przez samochody, M8

4. Wymykająca się spod kontroli zieleń i dzikie miejsca parkingowe zabierają miejsce i światło, M8

5. Grodzenie przestrzeni śródblokowych stwarza podziały i utrudnia komunikację M8.

6. Przepełnianie wspólnej przestrzeni tymczasowymi obiektami, reklamami i ogrodzeniami, M9

Metoda opracowania „Planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta" - typologia krajobrazu PK NH

Przyjęta metoda pracy odpowiada przedmiotowi ochrony parku kulturowego, którym jest krajobraz zabytkowy. Krajobraz, będący fizjonomią, obliczem środowiska, jest najbardziej widocznym, najbardziej ogólnym i równocześnie najbardziej dosłownym - zapisem procesów rozgrywających się w przeszłości i trwających obecnie. Ogólny charakter przedmiotu pracy skłonił do innego ujęcia obszaru Nowej Huty, niż pozornie jedyny, opierający się na podziale administracyjno-własnościowym lub funkcjonalnym. Pierwszy kieruje się wyłącznie granicami własności, drugi – rozgraniczeniem np. na ulice, place, wnętrza osiedlowe, budynki mieszkalne, usługowe, ich zespoły itp. Przyjęte w ślad za takimi podziałami, metody wydzieleń, stosowane np. przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, mimo iż pozornie oczywiste i najprostsze, rodzą od samego początku trudności warsztatowe, a następnie kompetencyjne na poziomie decyzji w procesie zarządzania. Np. ulica, dla której najistotniejszą rolę odgrywają fasady otaczających budynków, jest od nich sztucznie oddzielona, albowiem fasady przynależą do budynków (bloków zabudowy), przylegających do ulic. Podejmowane różne, niekoniecznie spójne decyzje, różne dla różnych obiektów (kwartałów), otaczających ulicę lub plac, rokują niedobrze harmonii wyglądu podstawowego wnętrza miejskiego, jakim jest ulica.

Zasób, czyli analiza stanu istniejącego, procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty.

Plan Ochrony Parku Kulturowego „Nowa Huta" w Krakowie powstał w oparciu o najlepsze, znane opracowania historyczne, archeologiczne, architektoniczne, planistyczne, przyrodnicze i krajobrazowe, jakie wykonano dla tegoż obszaru. Na podobnym materiale źródłowym oparto też miejscowe plany wymienione wcześniej.

Plan ochrony parku kulturowego znacznie rozszerza regulowaną ustawowo postać i zawartość planów miejscowych, dlatego też w jego części studialnej wykorzystano inną metodę podziału, waloryzacji i określenia wytycznych, niż w materiałach wyjściowych planów miejscowych. Podział Nowej Huty dla potrzeb planu ochrony oparto o kryteria morfologiczne, traktowane jako zapis przeszłych i trwających tu procesów. Podział taki pozwolił na zdefiniowanie obszarów o wewnętrznie spójnych cechach, łączących jednak różne części składowe miejskiego krajobrazu. W miejsce mechanicznego podziału na ulice, bloki zabudowy i obszary zieleni – uzyskano obszary spójne pod względem genezy, użytkowania, form, wielkości obiektów – a co za tym idzie, o zbliżonych uwarunkowaniach i problemach nie tylko konserwatorsko-ochronnych czy widokowych, ale także np. społecznych.

Obszary o zbliżonych cechach określono jako zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych ZWA-K, gdyż składają się z różnych wizualnie, lecz wzajemnie komplementarnych wnętrz – ulic, placów, zabudowy osiedlowej i wnętrz zielonych i użytkowych w osiedlach, itp.

Zespoły wnętrz o podobnych cechach połączono w większe obszary, nazwane modelami krajobrazowymi parku kulturowego Nowej Huty. O ich tożsamości i odrębności stanowią zarówno różnice w strukturze zabudowy, jak i różne skale oraz aspekty znaczeniowe i widokowe. Ekspozycja, a więc szczegółowe określenie najważniejszych otwarć i powiązań widokowych jest kolejną cechą specyficzną planu ochrony parku kulturowego, odróżniającą go od innych dokumentów, np. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Poszczególne fragmenty zespołu Nowej Huty i przyległych obszarów w granicach parku kulturowego, wynikłe z tak przyjętych metod podziału, oceniono pod względem wartości historycznych i współczesnych, uwzględniając przy tym kierunki i tempo kształtujących je przemian.

Powstał w ten sposób rodzaj „słownika" działań, sięgających bardziej precyzyjnie w problemy i potrzeby miasta, podzielonego na łatwiejsze w rozpoznaniu, zarządzaniu i monitorowaniu obszary operacyjne – modele.

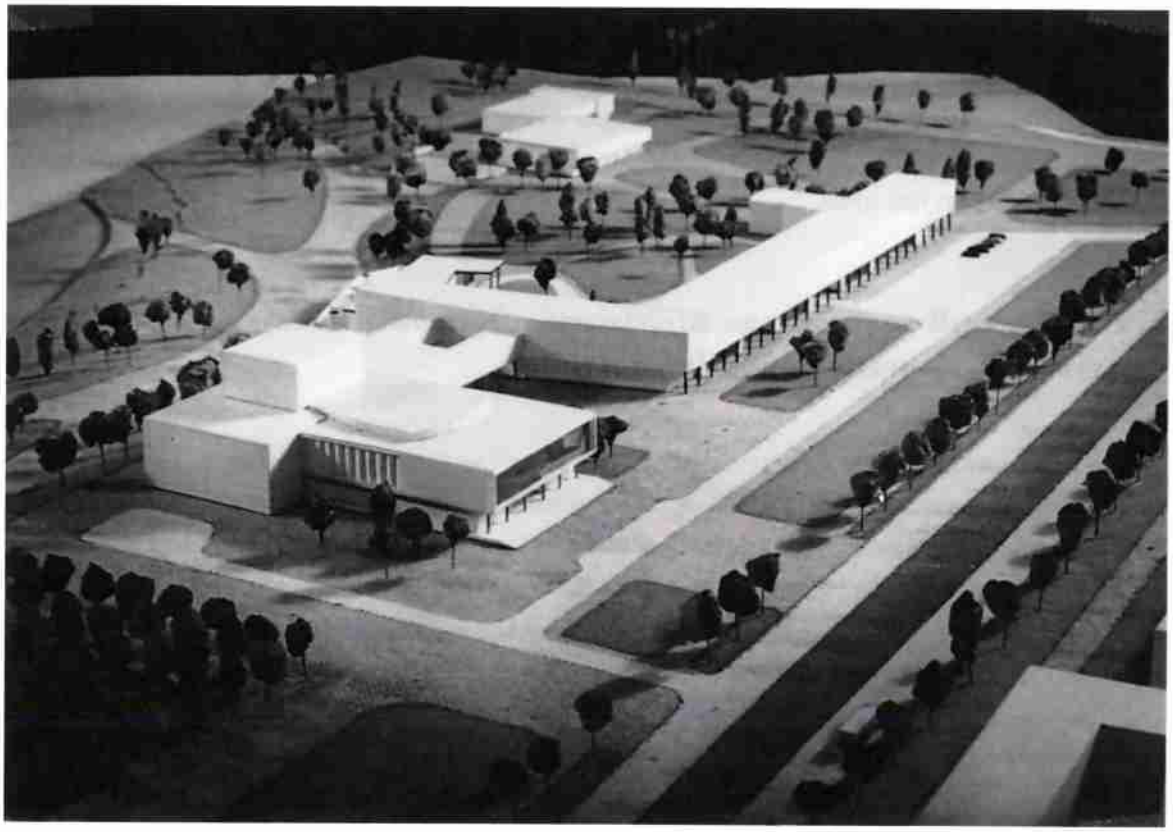

Projekty z lat sześćdziesiątych niestety nie powstały; zbiory MHK

Podział krajobrazu Nowej Huty na elementy podstawowe wraz z uzasadnieniem kryterium podziału.

Punkt wyjścia – wnętrza architektoniczno-krajobrazowe

W analizie krajobrazu Nowej Huty przyjęto metodę wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, (dalej: WAK), opracowaną u progu lat siedemdziesiątych XX w. w ówczesnym Zakładzie Architektury Krajobrazu na Politechnice Krakowskiej, pod kierunkiem prof. Janusza Bogdanowskiego. Kryterium podziału na wnętrza AR-K (architektoniczno-krajobrazowe) jest najbardziej oczywiste – jest nim rzeczywista widoczność z danego miejsca, zaś przegrody dla widoczności, nazwane ścianami, stanowią też granice wydzieleń na elementarne jednostki miejskie. W odróżnieniu od wnętrz architektonicznych (a więc zawierających się w budynkach), wnętrza architektoniczno-krajobrazowe mają różny stopień swej materialności i wysokości; w różny też sposób dzielą krajobraz. Często podziałami granicznymi są, czytelne w oczywisty sposób materialne, wysokie ściany budynków (nazywane ścianami konkretnymi). Często są to jednak ażurowe ściany np. zieleni, nazywane wtedy ścianami obiektywnymi. Bywają też ściany w istocie nie istniejące materialnie, lecz odczuwane i podpowiadane przez doświadczenie i wyobraźnię widzów np. w zawężeniach ulic. Są to wtedy ściany subiektywne. Badania krajobrazu Nowej Huty i przyległych obszarów w granicach parku kulturowego z analizą kilku tysięcy poszczególnych wnętrz architektoniczno-krajobrazowych jest procesem długotrwałym, natomiast w obliczu współczesnych wyzwań, szans zagrożeń krajobrazu Nowej Huty konieczne było jednak szybsze, całościowe i syntetyczne opracowanie całokształtu tematyki. Okazało się, że przy wielkiej ilości opracowań na najwyższym poziomie – architektonicznych, historycznych, urbanistycznych dotyczących terenów Nowej Huty, nie ma zbyt wiele prac, które dotyczyłyby krajobrazu , i to w sposób pozwalający na zapożyczenie racjonalnej, przyjętej już i sprawdzonej sieci wydzieleń na jednostki elementarne. Sieć taką należało więc stworzyć, jednakże jej podziały musiały być bardziej ogólne, niż pojedyncze wnętrza architektoniczno-krajobrazowe. Jako podstawowy element struktury krajobrazu przyjęto zespół wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (dalej: ZWAK).

Zespół wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWAK) – kluczem do analizy krajobrazu Nowej Huty

Zespół wnętrz architektoniczno-krajobraz to obszar zawierający podobne do siebie wnętrza. Przy analizie krajobrazowej najistotniejsze jest podobieństwo formy, kompozycji – a więc postaci wnętrz. W nich bowiem zapisana jest ich geneza, przeszłość, wszelkie przemiany. Pod względem postaci – wyglądu, wnętrza ulic różnią się jednak zasadniczo od wnętrz placów, te zaś – od wnętrz osiedlowych. Nie można ich więc porównywać łącznie, lecz w ramach poszczególnych typów. Tak więc, w ramach jednego ZWAK podobne są między sobą ulice, zabudowa osiedlowa, tworzone przez nią wnętrza itp. Będą one oczywiście nieco różne od ulic, placów czy zabudowy z innego ZWAK. Różnice pomiędzy zespołami wynikają wprost z uwarunkowań lokalizacyjnych, z historii, ekonomii, warunków społecznych itp. Jednakże dla potrzeb tego uproszczonego studium nie porównujemy geograficznych historycznych, przestrzennych, ekonomicznych czy społecznych przyczyn tych różnic, lecz tylko ich skutki.

Jak określono zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWAK)

Dla określenia ZWAK konieczna było rozeznanie terenu, z wykorzystaniem współczesnych i historycznych map, zdjęć lotniczych i wszelkich dostępnych opracowań katalogowo-porównawczych, w których ujęto różne typy i aspekty krajobrazu miasta. Sięgnięto m.in. do opracowań wymienionych w bibliografii. Rozeznanie – terenowe, kartograficzne, ikonograficzne i bibliograficzne, pozwoliło najpierw na najbardziej ogólny podział – na charakterystyczne wnętrza: wnętrza alei, ulic i placów oraz na wnętrza wewnątrzosiedlowe z rożnych faz rozwoju tego kompleksu urbanistycznego, przede wszystkim fazy industrialnej, socrealistycznej, socmodernistycznej oraz zieleni komponowanej i spontanicznej wewnątrz lub wokół zespołów zabudowy.

Kryteria określania typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych

I Cechy struktury zabudowy

1. Stopień domknięcia kwartału.
2. Stopień zdefiniowania i harmonia podziałów wnętrza kwartału.
3. Proporcje zabudowy i terenów biologicznie czynnych w obrębie kwartału.
4. Proporcje powierzchni kwartałów do wysokości zabudowy.

II Cechy formy zabudowy

1. Proporcje brył.
2. Proporcje powierzchni okien, witryn, balkonów do powierzchni elewacji.
3. Wysokość kondygnacji.
4. Formy dachów.
5. Nasycenie detalami architektonicznymi.

III Cechy przestrzeni publicznych – komunikacyjnych i reprezentacyjnych

1. Przeznaczenie wg założeń pierwotnych.
2. Zwartość i kulisowość ścian.
3. Proporcje szerokości traktu i wysokości zabudowy.
4. Proporcje występowania sekwencyjności wnętrz.
5. Występowanie zamknięć perspektywicznych.
6. Występowanie otwarć widokowych.
7. Stopień integralności placów i/lub ulic.

IV Cechy przestrzeni publicznych – zielonych

1. Występowanie i jakość kompozycji krajobrazowej.
2. Jakość składu gatunkowego.
3. Przeznaczenie pierwotne.

Typy WAK

Ostatecznie zidentyfikowano i wydzielono 20 typów zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWAK), a mianowicie:

1. Aleja główna, jezdna, w zabudowie zwartej centralnej socreal.
2. Aleja główna, piesza, w zabudowie centralnej socreal.
3. Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej indu.
4. Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej socreal.
5. Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej socmod.
6. Aleja główna, jezdna, w zabudowie rozproszonej.
7. Ulica zbiorcza w zabudowie zwartej.
8. Ulica zbiorcza w zabudowie rozproszonej.
9. Ulica zbiorcza w zabudowie peryferyjnej, mieszanej.
10. Place w zabudowie centralnej socreal.
11. Place i wnętrza placowe w zabudowie wewnętrznej socreal.
12. Wnętrza w zabudowie historycznej (przed 1949 r.).
13. Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej centralnej socreal.
14. Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej wewnętrznej socreal jednofunkcyjne (jednorodne).
15. Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej wewnętrznej socreal wielofunkcyjne (nawarstwione).
16. Wnętrza w zabudowie wewnętrznej indu.
17. Wnętrza w zabudowie wewnętrznej socmod.
18. Wnętrza w zabudowie rozproszonej.
19. Wnętrza zieleni publicznej komponowane.
20. Wnętrza zieleni publicznej spontaniczne.

Modele krajobrazowe PK NH

Model krajobrazu to duża, niejednorodna struktura. Występujące w niej elementarne części krajobrazu (ZWAK, WAK/J) są pokrewne, choć nie jednolite genetycznie i formalnie. Ponadto jednak sposób użytkowania, aktywności, tempo przemian też jest pokrewne. Dlatego też pojęcie Modelu Krajobrazu, jako nadrzędne w stosunku do ZWAK, należy też rozumieć jako obszar występowania zjawisk, które są typowe dla grupy pokrewnych ZWAK. Modele, określono barwnymi liniami ciągłymi. Barwa linii obwodowych jest indywidualna dla każdego modelu. Występuje także w nazwach, numerach i ramkach, odpowiadających każdemu modelowi. Wyróżniono 15 modeli krajobrazu Parku Kulturowego Nowej Huty, a mianowicie:

Model	Numer ZWAK	Nazwa ZWAK (w obszarze modelu)
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"
	1.3	CENTRUM A /A-31/
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"
	1.5	CENTRUM B /B-31/
	1.6	ALEJA RÓŻ „A"
	1.7	CENTRUM C /C-31/
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"
	1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"
	1.11	SKARPA CENTRALNA
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"
	2.2	PARK RATUSZOWY
	2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"
	2.4	BLOK SZWEDZKI
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88
	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/
	2.7	PLANTY WSCH-PD
	2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ
	2.9	PARK SZWEDZKI
3 WEWNĘTRZNY	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA
	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"
	3.3	ZGODY /C-32/
	3.4	ŚWIAT DZIECKA
	3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA

	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.
	3.7	ALEJA RÓŻ „C"
	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.
	3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA
	3.10	SZKOLNE PN
	3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ
	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO
	3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. ŻEROM-SKIEGO
	3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO
	3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA
	3.16	1000-LATKA
	3.17	TEATR LUDOWY
	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"
	3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"
	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2
	3.21	TEATRALNE /C-1/
	3.22	KINO „ŚWIT"
	3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/
	3.24	ALEJA RÓŻ „E"
	3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/
	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"
	3.28	MOŚCICKIEGO „I"
	3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/
	3.30	SŁONECZNE
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH
	3.32	UROCZE
4 SOCMODERNISTYCZNY	4.1	CENTRUM D SOCMODERN
	4.2	ARTYSTÓW
	4.3	HANDLOWE PN
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH
	4.5	HANDLOWE PD /D-3/
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"
	4.7	MARTEN
	4.8	KOLOROWE /D-2/
	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD
	4.10	ANDERSA „B
	4.11	ANDERSA „C"

	4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2
	4.14	GIMNAZJUM NR 48
5 ZEWNĘTRZNY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"
	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH
	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/
	5.5	BULWAROWA PN
	5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"
6 BRAMNY	6.1	HUTNICZE /A-33/
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"
	6.3	STALOWE /A-11/
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA
	6.5	THM
	6.6	SZKOLNE PD /B-17/
7 CENTRUM ADMIN.	7.1	SOLIDARNOŚCI „D"
	7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE
8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/
	8.2	MŁODOŚCI /A-25/
	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"
	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/
	8.5	ZUCHÓW
	8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI
	8.8	GIMNAZJUM NR 45
	8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/
	8.10	BULWAROWA WSCH. 2
9 MOGILSKI WSPÓŁCZE-SNY	9.1	MOGIŁA PLAC TARGOWY
	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"
	9.3	MOGIŁA PAWILONY
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY
	9.5	MOGIŁA DOMKI
10 MOGILSKI DAWNY	10.1	MOGIŁA OPACTWO
	10.2	MOGIŁA PARK
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE
	10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA
	10.5	MOGIŁA WIEŚ
	10.6	MOGIŁA FOLWARK

11 SZPITALNY	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO
	11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO
	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH
	11.4	ZAPLECZE SZPITALA
12 PRZEJŚCIOWY	12.1	KINO „SWIATOWID"
	12.2	SZKOŁA
	12.3	PRZYCHODNIA
	12.4	CENTRUM E
13 REKREACYJNY	13.1	ZALEW
	13.2	K.S. WANDA
	13.3	BOISKA SZKOLNE
	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	14.1	KRZESŁAWICE DWÓR
	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ
	14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE
15 PARKOWY SKARPA	15.1	PARKOWY SKARPA

Procesy przemian, rozgrywające się w scenografii każdego z modeli zaczęły się od momentu powstawania zmaterializowanej w nim działalności i trwają od bardzo dawna. Struktura, forma i treść dzieł człowieka i przyrody, współtworzących, ale i współniszczących to, co zostało dziś zarejestrowane we wnętrzach i ich zespołach, jest ściśle uzależniona od okresu, sposobu, długotrwałości przemian i innych historycznych uwarunkowań. Dlatego każdemu z wydzielonych modeli krajobrazu przyporządkowano jego syntezę przemian historycznych, nazwaną modelem retrospektywnym. Jego rodzaj związany jest z dzisiejszym odbiorem dominujących na jego obszarze form i treści.

Rodzaj M(ontumentalny) występuje wtedy, gdy krajobraz w obrębie danego modelu ukształtowany został jako wielki, pod względem skali,formy,treści i znaczenia,najbardziej wyrazisty.

Rodzaj It(intelektualny) występuje wtedy, gdy krajobraz ukształtowany został jako ważny pod względem treści i znaczenia (szczególnie ważnych z naukowego punktu widzenia), lecz mniej wyrazisty.

Rodzaj E(mocjonalny) występuje wtedy, gdy krajobraz ukształtowany został przede wszystkim jako nośnik treści, oddziałujący dziś głównie na emocje, często mniej istotny z naukowego punktu widzenia.

Rodzaj Ic(intencjonalny) występuje wtedy, gdy krajobraz ukształtowany został jako istotny nośnik treści i znaczenia, lecz na tyle mało czytelny, iż wymaga chęci, wysiłku, a więc intencji jego odkrycia lub wskazania.

Wyznacznik modelu retrospektywnego. W definicji modelu retrospektywnego występuje też wyznacznik wskazujący na stopień odporności na przemiany; dosłownie – na upływ czasu. Wynika on nie tylko z trwałości strukturalnej obiektów (a więc ich tworzywa), lecz także lokalizacji, funkcji, konotacji kulturowych itp. Określony jest umownie literą R i cyfrą. I tak R1 oznacza model najbardziej odporny na przemiany; R4 – najmniej.

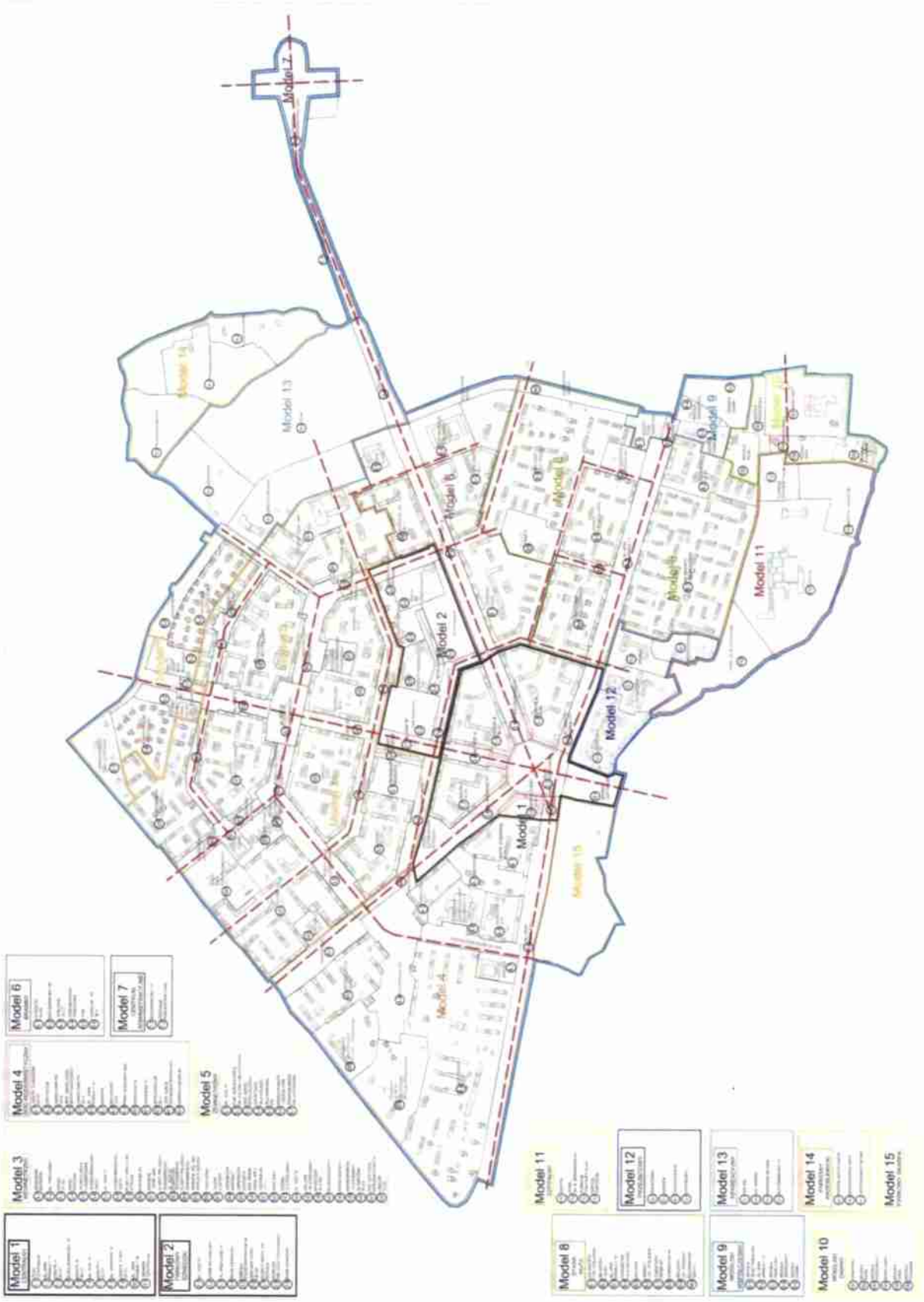

Modele krajobrazowe w Parku Kulturowym Nowa Huta

Wnioski z etapu I

Po dokonaniu, zgodnie z metodą jednostek i wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (JARKWAK) prof. Janusza Bogdanowskiego oraz zgodnie ze stosownymi zapisami harmonogramu niniejszego opracowania zleconego przez Wydział Kultury I Dziedzictwa Narodowego Urzędu Miasta Krakowa opracowania I etapu zadania opracowania planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta w Krakowie – można sformułować grupę wniosków o wstępnym charakterze, jednak zawierających przesłanie dla przyszłorocznego etapu finalnego, który będzie zawierał niezwykle istotną fazę waloryzacji, a przede wszystkim wytyczne zarówno w odniesieniu do zasad ochrony i kształtowania krajobrazu, jak i uchwały Rady Miasta o utworzeniu nowohuckiego parku kulturowego.

Wnioski w odniesieniu do stanu ogólnego krajobrazu:

1. Nowa Huta w swej generalnej strukturze nie uległa znaczącym zmianom na przestrzeni 70 lat jakie minęły od jej budowy . Układ urbanistyczny jest czytelny i zachowany w swych zasadniczych założeniach o wyraźnych trzech nawarstwieniach
   - fazy industrialnej
   - fazy socrealistycznej
   - fazy socmodernistycznej

   osadzonych w kontekście krajobrazu o wcześniejszej proweniencji, głównie w dolinie Dłubni (Krzesławice, Mogiła) oraz na styku z pradoliną Wisły: Łąkami Nowohuckimi oraz dalej - rozległymi powiązaniami widokowymi z pogórzem i górami
2. Zachowuje pierwotną zasadę układu urbanistycznego zespołu 26 komponowanych osiedli oraz 4 jednostek objętych terenem parku kulturowego, ale poza osiedlami, tj. alei Solidarności wraz z Centrum Administracyjnym dawnego kombinatu, fragmentu wsi Krzesławice i Mogiła ora zalewu nowohuckiego
3. Dla celów metodycznych planu ochrony parku kulturowego zidentyfikowano 15 modeli krajobrazowych, które obejmują 125 zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych
4. Struktura krajobrazu tych zespołów pozwala na wyodrębnienia 20 typów wnętrz krajobrazowych, w których dominują wnętrza alej głównych i ulic zbiorczych oraz wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej i wewnętrznej socrealistycznej i socmodernistycznej
5. Dzisiejszy stan wymaga regulacji, porządkowania, i określenia reguł które odpowiednio skierują budzącą się w społeczeństwie energię i chęć ochrony i zmiany.
6. W Nowej Hucie daje się zaobserwować ruch i liczne inicjatywy społeczności , która pragnie dostosować przestrzeń do bieżących potrzeb i mód.
7. Uporządkowania wymaga w pierwszym rzędzie kwestia zieleni (przede wszystkim w zakresie regulacji pod względem kompozycyjnym i funkcjonalnym) oraz komunikacji (w odniesieniu do zachowania i pielęgnowania stref pieszych i samochodowych oraz rozwiązania problematyki miejsc postojowych).
8. W odniesieniu do dalszych faz opracowania planu ochrony parku kulturowego Nowa Hu-

ta przewiduje się wskazaną już w obecnym etapie niewielką korektę granic parku po południowo-zachodniej stronie alei Jana Pawła II.

9. Ponadto podkreśla się konieczność rekompozycji placu Centralnego, alei Róż, rozwiązania strategii utrzymania, pielęgnacji i rekompozycji układu zieleni, rozwiązania problemu parkowania samochodów, a przede wszystkim przywrócenia klimatu krajobrazu kulturowego oraz wyrazu architektonicznego i urbanistycznego przestrzeniom publicznym: alejom, placom, ulicom, parkom i wnętrzom handlowym.

Wnioski w odniesieniu do powiązań widokowych i ekspozycji krajobrazu, w odniesieniu do przestrzeni publicznej i do przestrzeni półpublicznej

Przestrzeń publiczna

1. Wiodącym miejscem układu Nowej Huty jest Plac Centralny. Jest początkiem układu, wyrazistą przestrzenią. Swą formą potwierdza znaczenie i rolę jaką pełni w strukturze przestrzennej. Wraz z promieniście wyprowadzonymi ulicami tworzy szkielet funkcjonalno-kompozycyjny.
2. Istotnych przeszkód wizualnych zaburzających strukturę placu nie ma, pierzeje tworzy architektura. Uporządkowania wymaga zagęszczająca się ilość słupów technicznych
3. Na placu dominują przeszkody funkcjonalne. Środek placu jest niedostępny, odizolowany komunikacją od przestrzeni publicznych. W chwili obecnej nie jest użytkowany zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem.
4. Główne aleje przejęły funkcje komunikacyjną, co osłabiło ich siłę kompozycyjną.
5. Nadmiernie wybujała zieleń ogranicza ekspozycję, natomiast intensywność ruchu samochodowego i ogrodzenia torowisk przekształciły przestrzeń łączącą w barierę wprowadzającą silne podziały. Wizualnie i funkcjonalnie dominuje kierunek wzdłuż alei, kierunki i połączenia poprzeczne uległy ograniczeniu.

Przestrzeń półpubliczna

1. Segregacja ruchu kołowego i pieszego w przestrzeniach śródblokowych jest zachowana. Poruszanie w kwartałach jest swobodne, bezpieczne i bezkolizyjne.
2. W przestrzeniach śródblokowych daje się zaobserwować proces podziału przestrzeni. Elementami dzielącymi są głównie budynki garaży, ogrodzenia i zieleń.
3. Pomimo przestronności terenów śródblokowych daje się zaobserwować brak wystarczającej ilości terenów rekreacyjnych i sportowych.
4. Występuje potrzeba organizowania miejsc postojowych.
5. W przestrzeniach śródblokowych występuje silna sukcesja naturalna, znacznie ograniczająca użyteczną przestrzeń i ekspozycję.
6. Powiązania widokowe między osiedlami i kwartałami występują w osiach ulic i ścieżek, pozostałe zanikają w labiryncie zieleni.

Wnioski natury administracyjnej

1. Całość obszaru niemal w 100% terenu parku kulturowego jest chroniona decyzją Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV?AS/69/2004 z 30 grudnia 2004 r. o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce.
2. Ponadto w rejestrze zabytków znajduje się zespół klasztoru w Mogile, tam też kościół drewniany, dwór i park oraz budynki wokół Placu Centralnego.
3. Znakomita większość obiektów architektonicznych z wszystkich wyżej wymienionych we wnioskach ogólnych faz rozwoju dzielnicy znajduje się w gminnej ewidencji zabytków.
4. Są jednak obiekty, które powinny być do tej ewidencji dołączone.
5. Niemal całość obszaru jest objęta miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Powyższe akty prawa powinny być uzupełnione i wzmocnione o ustalenia, które zostaną opracowane w planie ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

1. Uwzględnienie strategii i gospodarki zielenią związaną zarówno z przestrzeniami komunikacji, jak i przestrzeni śródosiedlowych.
2. Uwzględnienie potencjalnych powiązań widokowych, jako jednego z podstawowych warunków przywrócenia i kontynuacji pierwotnych założeń kompozycyjnych Nowej Huty.
3. Uwzględnienie częściowej rekompozycji pierwotnych uwarunkowań i cech architektonicznych i urbanistycznych oraz ukierunkowania prokrajobrazowych i prokonserwatorskich inicjatyw społecznych i samorządowych.

W konsekwencji – uzyskanie realnych przesłanek do skutecznego utrzymania i przywracania wizerunku Nowej Huty, które spełni m.in. wymagania odpowiadające kryteriom dla objęcia tego obszaru i fenomenu dziedzictwa kulturowego statusem Pomnika Historii.

Bibliografia (wybór)

13 grudnia. Stan wojenny w Małopolsce w relacjach świadków. oprac. Z. Solak, J. Szarek, Kraków 2001.

Anioła J., *Huta im. Lenina*, Kraków 1954.

Anioła J.: *Nowa Huta: podstawowa inwestycja Planu Sześcioletniego*. Warszawa 1951.

Beiersdorf Z., *Wartości kulturowe Nowej Huty*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*, Kraków 1997, s. 81–89.

Beiersdorf Z., Komorowski W., Nowa *Huta lat pięćdziesiątych. Dziedzictwo – zagrożenia i perspektywy* (w:) *Zabytki drugiej połowy dziewiętnastego wieku – waloryzacja ochrona konserwatorska*. Warszawa-Berlin 2010. str. 17-28.

Binek T.: *Służby inwestycyjne Nowej Huty*. Kraków 2009.

Binek T.: *Śląsk, wojna, Kresy, Wrocław, Nowa Huta. Wspomnienia 1930–1960*. Kraków 1997.

Bober R.: *Krzyże w „Mieście bez Boga". Organizacja parafialna w Nowej Hucie w okresie działalności kard. Karola Wojtyły w latach 1962–1978*. Kraków 2006.

Bogdanowski J.: *Ogrody włoskie pod Krakowem*. „Zeszyty Naukowe Politechniki Krakowskiej", zeszyt specjalny nr 1, Kraków 1966.

Bogdanowski J.: *Warownie i zieleń twierdzy Kraków*. Kraków 1979.

Böhm A.: *Krajobraz Nowej Huty*. (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 91–94.

Budujemy KOŚCIÓŁ. Współczesna architektura sakralna w Nowej Hucie. aut. J. L. Franczyk, J. S. Wroński, P. Jagło, M. Miezian, Kraków 2010.

Chwalba A., *Dzieje Krakowa*, t. 6. *Kraków w latach 1945–1989*, Kraków 2004 (rozdział *Nowa Huta: narodziny miasta, kombinatu i mitu*).

Czas zatrzymany 2. Fotografie z terenów Nowej Huty i okolic oraz wybór tekstów. red. Adam Gryczyński, t. I, Kraków 2008.

Czas zatrzymany. Fotografie z terenów Nowej Huty i okolic oraz wybór tekstów. red. Adam Gryczyński, Kraków 2006.

Czubała T.: *Nowa Huta – przewodnik, informator*. Kraków 1959.

Danilczyk L., Kasprzyk M.: *Wartości kulturowe obszaru dzisiejszych dzielnic nowohuckich. Najcenniejsze zespoły i obiekty zabytkowe do 1949 roku*. (w:) *Nowa Huta, przeszłość i wizja - studium muzeum rozproszonego*. pod redakcją Jacka Salwińskiego i Leszka J. Sibili, Kraków 2008, s. 41–96.

Dobrowolski K.: *Studia nad życiem społecznym i kulturą*. Wrocław 1966.

Downar K.: *Historia muzyki w Nowej Hucie 1950–1975*. (w:) *Zagrajmy to jeszcze raz... Muzyka Nowej Huty 1950–2000*. Kraków 2011, s. 15–50.

Dudek A., Marszałkowski T.: *Walki uliczne w PRL 1956–1989*. Kraków 1992.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Dużyk J.: *Nowa Huta od średniowiecza do XIX w.* „Kraków dawniej i dziś", nr 10, Kraków 1957.

Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków–Wschód. Materiały konferencyjne. Kraków 1997.

Dzieszyński R., Franczyk J. L.: *Encyklopedia Nowej Huty*. Kraków 2006.

Elf.: *Najgorszy był jednak początek*. (w:) *Krajobraz ogni. Antologia reportaży o Nowej Hucie*. wybór Stefan Kozicki i Zbigniew Stolarek, Warszawa 1971, s. 46–74.

Fabiański M., J. Purchla, *Historia architektury Krakowa w zarysie*, Kraków 2001.

Fabiański M., Purchla J.: Architektura Krakowa. Przewodnik. Kraków 2012.

Fedorowicz J.: Teatr Ludowy – Kraków Nowa Huta czyli kultura na obrzeżu miasta. (w:) Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne. Kraków 1997, s. 119–120.

Franczyk J. L.: *Na fundamencie Krzyża. Kościół katolicki w Nowej Hucie w latach 1949–1989*. Kraków 2004.

Franczyk J. L.: *Z dziejów nowohuckiego Kościoła (1949–2009)*. (w:) *Budujemy KOŚCIÓŁ. Współczesna architektura sakralna w Nowej Hucie*. Kraków 2010.

Franczyk J.L.: *Monachus verus – cysters, który żył w prawdzie. Ojciec Jacek Jan Stożek OCist., opat prezes Kongregacji Polskiej Cystersów i opat mogilski (1930–2001)*. (w:) *Nie ma wolności bez pamięci. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Ryszardowi Terleckiemu*. red. W. Bernacki, Z. Nawrocki, W. Pasierbek, Z.K. Wójcik. Kraków 2009.

Franczyk J.L.: *W obronie Krzyża. Wypadki nowohuckie – 27 kwietnia 1960 roku*. (w:) *Kościół w godzinie próby. 1945–1989. Nieznane dokumenty i świadectwa*. red. T. Balon-Mroczka, J. Szarek. Kraków 2006.

Frysztak A., *Krakowska tradycja miejskiej tkanki pozytywowej*, „Teka Komisji Urbanistyki i Architektury", t. 21, Kraków 1987.

Gaj A., *Przewodnik po Krakowie Nowej Hucie*, WAM, Kraków 2013.

Gierula J.: *Dzieje Parafii Matki Bożej Królowej Polski w Nowej Hucie-Bieńczycach w latach 1952–2002*, Kraków 2002.

Gil M., *Paradoks historii – rola Nowej Huty w walce o system demokratyczny w Polsce*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*, (Kraków 1997).

Girtler K.: *Opowiadania. Pamiętniki z lat 1805–1857*. t.1-2, Kraków 1971.

Gliksman A.: *Solidarność Małopolska. Kalendarium 1980–2005*. Kraków 2005.

Goban-Klas T.: *Młodzi robotnicy Nowej Huty jako odbiorcy i współtwórcy kultury*. Wrocław 1971.

Golonka-Czajkowska M.: *Nowe miasto nowych ludzi. Mitologie nowohuckie*. Kraków 2013.

Gołaszewski T.: *Kronika Nowej Huty*. Kraków 1955.

Goryński S., *Zagadnienia realizacyjne miasta Nowa Huta*, „Inwestycje i Budownictwo", r. 2: 1952, nr 5.

Gorzelany J.: *Gdy nadszedł czas budowy arki. Dzieje budowy kościoła w Nowej Hucie*. Paryż 1988.

Hryniewiecki J.: *Na drogach polskiej architektury*. „Projekt" 1964, nr 6 (45).
Huta im. Lenina 1950–1970. Kraków 1971.
Huta im. Lenina, X-lecie budowy 1950–1960. Kraków 1960.
Huta im. Tadeusza Sendzimira S.A. w Krakowie 1949–1999. praca zbiorowa, Kraków 1999.
Huta Sendzimira w Krakowie 1954–1994. praca zbiorowa, Kraków 1994.
Juchnowicz S., *Koncepcja urbanistyczno-architektoniczna Nowej Huty oraz możliwości jej dalszego rozwoju przekształceń*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.
Juchnowicz S., *Nowa Huta, przeszłość i wizja. Z doświadczeń warsztatu projektowego*, „Zeszyty Krzysztoforskie", t. 2, Kraków 2005.
Juchnowicz S., *Studium uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego w Obszarze Strategicznym Kraków Wschód, łącznie z terenem Kombinatu HTS*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.
Kaliński J.: *Gospodarka Polski w latach 1944–1989, przemiany strukturalne*. Warszawa 1995.
Kapuściński R.: *To też jest prawda o Nowej Hucie*. (w:) *Krajobraz ogni. Antologia reportaży o Nowej Hucie*. wybór Stefan Kozicki i Zbigniew Stolarek, Warszawa 1971, s. 228–237.
Kardaszewski M.: *Arka Pana. Przewodnik*. Kraków 2002.
Karsznia N.S. OCist.: *Kościół i klasztor oo. Cystersów w os. Szklane Domy w Krakowie-Nowej Hucie*. Kraków 2007.
Karsznia N.S. OCist.: *Powstanie parafii i budowa kościoła Matki Bożej Częstochowskiej w Nowej Hucie*. Kraków 1994.
Karsznia N.S. OCist.: *Życie rodzinne w Nowej Hucie – obserwacje i rozważania*. Kraków 1997.
Kasprzycki R.: *Opozycja polityczna w Krakowie w latach 1988–1989*. Kraków 2003.
Kiszka Z.: *Park przy ulicy Klasztornej*. seria „Parki Krakowa", t. 9, Kraków 2010.
Klęska ekologiczna Krakowa. Przyczyny, teraźniejszość, perspektywy ekorozwoju miasta. pod red. Marii Gumińskiej i Andrzeja Delorme, Kraków 1990.
Klich-Kluczewska B.: *Przez dziurkę od klucza. Życie prywatne w Krakowie (1945–1989)*. Warszawa 2005.
Kobylarczyk K.: *Baśnie z bloku cudów. Reportaże nowohuckie*. Kraków 2009.
Komorowski W., *Urbanistyka i architektura Nowej Huty 1949-1959*, „Rocznik Krakowski", t. 71, Kraków 2005.
Komorowski W., *Urbanistyka i architektura Nowej Huty lat pięćdziesiątych. Historia i współczesność*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.
Komorowski W., *Urbanistyka Nowej Huty – problem konserwatorski*, (w:) *Uczyć się od Moskwy? Architektura i Urbanistyka socrealizmu. Dialog o zabytkach Warszawa – Berlin 2011. Dokumentacja*, s. 172-181, Berlin 2012.
Komorowski W., *Wartości kulturowe Nowej Huty. Urbanistyka i architektura*, „Zeszyty Krzysztoforskie", t. 2.
Komorowski W.: *Nowa Huta – zabytek socrealizmu*. „Krakowska Teka Konserwatorska", T.I, Kraków 2000.

Komorowski W.: *Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie*. mps. Kraków 1996.

Komorowski W.: *Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty*. mps. Kraków 2004.

Komorowski W.: *W obronie Nowej Huty*. „Spotkania z Zabytkami", 1986, nr 3.

Komorowski W.: *Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949–1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie*. mps. Kraków 2001.

Korombel B., *Problemy programowania i realizacji Nowej Huty*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.

Kotarbiński A., *Rozwój urbanistyki i architektury polskiej w latach 1944-1964*, Warszawa 1967.

Kozłowska A., *Walka o krzyż – historia konfliktu społeczno-politycznego związanego z budową kościoła w Nowej Hucie*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*, (Kraków 1997).

Krier L., *Architektura wspólnoty*, Gdańsk 2011.

Kryptonim „Gigant". Dziej nowohuckiego kombinatu w latach 1949–1958. Kraków 2008.

Krzysztonek J.: *Kontrowersje wokół Andrzeja Szewczuwiańca – przywódcy strajku w Hucie im. Lenina w 1988 roku. Analiza dostępnych materiałów Służby Bezpieczeństwa*. „Sowiniec", nr 41, Kraków 2012, s. 53 – 66.

KS Hutnik Kraków 1950–1995. red. Maciej Malinowski, Kraków 1995.

Latasiewicz M.: *Parafia Miłosierdzia Bożego. Kraków-Wzgórza Krzesławickie 1981–2001*. Kraków 2001.

Latasiewicz M.: *Parafia Świętego Brata Alberta Kraków-Nowa Huta 1983–2003*. Kraków 2003.

Lempart M.: *Zapomniane dziedzictwo Nowej Huty – Krzesławice*. Kraków 2011.

Lempart M.: *Zapomniane dziedzictwo Nowej Huty – Mogiła*. Kraków 2012.

Lewandowski M., Gawlikowski M.: *Gaz na ulicach*. T. 1-2. Kraków 2011.

Lorek A., *Kompozycja przestrzenna Nowej Huty w kontekście teorii i praktyki urbanistycznej socrealizmu*, (w:) *Narodziny Nowej Huty. Materiały sesji naukowej odbytej 25 kwietnia 1998 roku* pod red. J.M. Małeckiego, „Rola Krakowa w Dziejach Narodu" 18, Kraków 1999.

Lorek A., *Nowa Huta – miasto epoki socrealizmu na tle teorii i praktyki urbanistycznej w Europie Środkowo-Wschodniej w latach 1946-1956*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.

Lorek A., *Nowa Huta jako miasto epoki realizmu socjalistycznego*, (w:) *Narodziny Nowej Huty*.

Loreth Z.: *Pierwsze lata budowy Huty w Krakowie*. (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 33–36.

Łepkowski J.: *Przegląd zabytków przeszłości z okolic Krakowa*. Kraków 1863.

Łuszczkiewicz W.: *Wieś Mogiła przy Krakowie*. „Biblioteka Krakowska" nr 10, Kraków 1899.

Maciejewski S.: *Wojna polsko–polska. Dziennik 1980-1983*, Kraków 2007.

Magdziak-Miszewska A.: *Kamień węgielny (śp. ks. Józef Kurzeja)*. Kraków 1989.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany Strona 225

Malik A.: *Najdłuższy strajk w Nowej Hucie. Robotniczy protest w Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina (26 kwiecień – 5 maj 1988)*. „Sowiniec", nr 41, Kraków 2012, s. 27 – 52.

Miastoprojekt Kraków 1951–1971. Monografia. Kraków 1971.

Miezian M., *Nowa Huta – socjalistyczna w formie, fascynująca w treści*. Kraków 2004.

Miezian M.: *Zapomniane dziedzictwo Nowej Huty – Bieńczyce*. Kraków 2014.

Mikułowski Pomorski J.: *U genezy powołania nowego miasta. Między pogłoską a dedukcją*. (w:) *Narodziny Nowej Huty. Materiały sesji naukowej odbytej 25 kwietnia 1998 roku*. Kraków 1999, s. 95–119.

Modernizm w Nowej Hucie, red. tekstów K. Jurewicz, Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Kraków 2012

Moja Nowa Huta 1949–2009. Wystawa jubileuszowa. aut. Leszek Sibila, Barbara Kluczewska-Klich, Joanna Komperda, Karolina Żłobecka, red. Kamil Jurewicz, Kraków 2009.

Monografia Opactwa Cystersów we wsi Mogile, opracowana i pamięci ubiegłych w r. 1864 pięciuset lat istnienia Akademii Krakowskiej poświęcona przez Towarzystwo Naukowe Krakowskie. Kraków 1867.

Narodziny Nowej Huty, materiały sesji naukowej odbytej 25 kwietnia 1998. pod red. J. M. Małeckiego, „Rola Krakowa w Dziejach Narodu", Kraków 1999.

Nawrocka J.: *Ksiądz Kazimierz Jancarz – legenda „Solidarności"*. „Sowiniec", nr 17, Kraków 2000, s. 35–37.

Nosek S.: *Nowa Huta. Czasy najdawniejsze*. „Kraków dawniej i dziś", nr 19, Kraków 1956.

Nowa Huta – architektura i twórcy „miasta idealnego", (w:) *Architektura twórcy miasta idealnego. Niezrealizowane projekty*. Katalog wystawy, L. J. Sibila, Kraków 2006.

Nowa Huta – architektura i twórcy miasta idealnego. Niezrealizowane projekty. aut. L. J. Sibila i inni, Kraków 2006.

Nowa Huta – miasto walki i pracy. pod red. R. Terleckiego, M. Lasoty i J. Szarka, Kraków 2002.

Nowa Huta – nowa ewangelizacja. Jan Paweł II w Mogile. Red. A. Gryczyński, W. Zakrzewski, K. Jankosz, Kraków 2009.

Nowa Huta – pierwsze socjalistyczne miasto w Polsce. oprac. Jan Skarbowski, Kraków 1971.

Nowa Huta 1949+. aut.: P. Jagło, M. Lempart, Kraków 2013

Nowa Huta –architektura i twórcy miasta idealnego. Niezrealizowane projekty. Katalog wystawy, red. A. Biedrzycka, Kraków 2006.

Nowa Huta dla Wolnej i Niepodległej. aut.: Paweł Jagło i inni, Kraków 2014.

Nowa Huta miasto Krzyża i pracy. red. Jan L. Franczyk, Marek Lasota, ks. Jan Szczepaniak, Kraków 2009.

Nowa Huta najmłodsza siostra Krakowa, red. A. Gryczyński, Kraków 2007.

Nowa Huta, piętnaście lat Spółdzielni Mieszkaniowej. Red. L. Mikrut, Wydawnictwo Zarządu SM „Hutnik". Kraków 1973.

Nowa Huta. Okruchy życia, meandry historii. Kraków 2003.

Nowa Huta. Przeszłość i wizja. Studium muzeum rozproszonego. Pod red. J. Salwińskiego, L.J. Sibili, Kraków 2008 (Biblioteka Krzysztoforska nr 2).

Nowa Huta. red. Tadeusz Ptaszycki, Kraków 1959.

Nowa przestrzeń. Modernizm w Nowej Hucie. aut. M. Smaga, M. Włodarczyk, K. Łuczak-Surówka, T. Binek, P. Jagło, P. Nitecki, Kraków 2012.

Nowacki K., *Architektura krakowskich teatrów*, Kraków 1982.

Nowohucki design. Historia wnętrz i ich twórcy w latach 1949–1959. aut. L. Sibila, M. Miezian, Kraków 2007.

Olszewski Z.: *Dwa lata w Nowej Hucie. Dziennik lekarza*. Kraków 1972.

On tutaj był... Karol Wojtyła w Nowej Hucie. red. R. Bober, W. Paduchowski, Kraków 2007.

Palmowski W.: *Był taki czas*. Kraków 2001.

Problemy sozologiczne aglomeracji miejsko-przemysłowych–Huta im. Tadeusza Sendzimira. Praca zbiorowa pod red. Z. Małeckiego, Kraków 1994.

Ptaszycki T., *Doświadczenia »Miastoprojektu« Kraków w zakresie uprzemysłowienia budownictwa przy projektowaniu osiedli A-11 i A-31 w Nowej Hucie*, „Inwestycje i Budownictwo", r. 4: 1954, nr 12.

Ptaszycki T., *Fundamenty nowego miasta*, „Miasto", r. III: 1952, nr 1.

Restrukturyzacja, modernizacja, zagospodarowanie Huty im. Tadeusza Sendzimira. pod red. Z. Małeckiego, Kraków b.r.

Ridan J.: *Krzyż Nowohucki. Dzieje walki o wolność i wiarę*. Krzeszowice 2006.

Rojkowska-Tasak H., W. Ciepiela, *Zabytkowe centrum Nowej huty – ochrona a modernizacja*, (w:) *Uczyć się od Moskwy? Architektura i Urbanistyka socrealizmu. Dialog o zabytkach Warszawa – Berlin 2011. Dokumentacja*, s. 181-188, Berlin 2012.

Rożek M., Gondkowa B.: *Leksykon kościołów Krakowa*. Kraków 2003.

Sadecki J.: *Nowa Huta: Ziarna gniewu, ziarna nadziei*. Warszawa 1989.

Salwiński J.: *Decyzje o lokalizacji Nowej Huty pod Krakowem. Stan wiedzy*. (w:) *Narodziny Nowej Huty. Materiały sesji naukowej odbytej 25 kwietnia 1998 roku*. Kraków 1999, s. 77–94.

Salwiński J.: *Lokalizacja kombinatu metalurgicznego pod Krakowem*. (w:) *Kryptonim „Gigant". Dzieje nowohuckiego kombinatu w latach 1949–1958*. Kraków 2008, s. 7–16.

Salwiński J.: *Obszar historyczny Nowej Huty*. (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 17–25.

Salwiński J.: *Powstanie i rozwój Nowej Huty w drugiej połowie XX w*. (w:) *Kraków. Nowe studia nad rozwojem miasta*. Kraków 2007.

Seruga W., *Wycinek z historii 20-letniego miasta*, „Miasto" 1970, nr 1.

Siatkowska A.: *Życie kulturalne Nowej Huty w latach 1949–1980*. (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 113–118.

Sibila L.J., *Muzeum rozproszone Nowej Huty. Przewodnik*, Kraków 2007.

Sibila L.J., *Nowa Huta i epoka stalinizmu w Krakowie*, (w:) *Florencja i Kraków wobec dziedzictwa*, pod red. J. Purchli, Kraków 2008.

Sibila L.J., *Nowohucki design. Historia wnętrz i ich twórcy w latach 1949-1959*, Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Kraków 2007.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Sibila L.J. *Nowa Huta - architektura i twórcy miasta idealnego*. Muzeum Historyczne Miasta Krakowa Kraków 2006.

Siemieńska R.: *Nowe życie w nowym mieście*. Warszawa 1969.

Siemieński M.: *Z badań nad działalnością kulturalno-oświatową w Nowej Hucie*. Kraków 1961.

Skarbowski J.: *Nowa Huta (Pierwsze socjalistyczne miasto w Polsce)*. Kraków 1971.

Skrzypek A.: *Mechanizmy uzależnienia. Stosunki polsko–radzieckie 1944–1957*. Pułtusk 2002.

Smoleński P.: *A na hucie strajk*. Londyn 1989.

Solidarność – kruszenie muru. red. T. Gąsowski, A. Roliński, W. W. Wiśniewski, Kraków 2000.

Solidarność Małopolska 1980–1981. Wybór dokumentów. oprac. M. Orski, A. Roliński, E. Zając, Kraków 2006.

Solidarność Małopolska w podziemiu. oprac. Cz. Brzoza, W. Bukowski, A. Roliński, Z. Solak, W. Wiśniewski, Kraków 1991.

Sowa A. L.: *Historia polityczna Polski 1944–1991*. Kraków 2011.

Sowa K. Z.: *Nowa Huta jako społeczne i gospodarcze uprzedmiotowienie nowego ustroju*. (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty w rozwoju obszaru strategicznego Kraków-Wschód. Materiały konferencyjne*. Kraków 1997, s. 43–51.

Stan wojenny w Małopolsce w relacjach świadków. oprac. Z. Solak, J. Szarek, Kraków 2005.

Stan wojenny w Polsce 1981–1983. red. A. Dudek, Warszawa 2003.

Stefański K., *Architektura polska 1949-1956*, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki", t. 27, 1982, s. 24-26, 73.

Sztandar sprzeciwu. Podziemne pismo „Hutnik" – 1982–1989. Red. J. Surdykowski, Kraków 2007.

Świątek S., Z. Dyrdoń, *Materiały archiwalne do dziejów budowy Nowej Huty w zasobie Archiwum Państwowego w Krakowie*, (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty*.

Świszczowski S.: *Lamus w Branicach*. „Biuletyn Historii Sztuki", r. XVII, nr 2, Kraków 1955.

Teatr w Nowej Hucie. aut.: M. Wąchała-Skindzier i inni, Kraków 2013

Tomkowicz S.: *Powiat krakowski*. (w:) *Teka Grona Konserwatorów Galicji Zachodniej*. t. II, Kraków 1906.

Tymiński K., *Przegląd budownictwa mieszkaniowego w świetle sprawozdań dyrekcji terenowych ZOR*, „Architektura" 1951, nr 1, s. 4.

U progu wolności. Nowa Huta w latach 1980-1989. aut. Jarosław Szarek, Maciej Miezian, Kraków 2005.

Weiss-Nowina Konopczyna Z.: *Kościół Wszystkich Świętych w Górce Kościelnickiej na wschodnim pograniczu Krakowa*. „Zeszyty Stowarzyszenia Historyków Sztuki", nr 68, 1998.

Węgierski W. Ks.: *Kronika Zboru Ewangelickiego Krakowskiego*. Kraków 1817.

Wielgus J., Wielgus K.: *Fort 49 „Krzesławice"*. Atlas Twierdzy Kraków, t. 2, seria I, Kraków 1994.

Wierzbicki P.: *Kalendarium wydarzeń strajkowych w Kombinacie Metalurgicznym Huta im. Lenina wiosną i latem 1988 roku.* „Sowiniec", nr 41, Kraków 2012, s. 9 – 26.

Witkowski Z., *Obiekty przyrodnicze godne zachowania i szczególnej troski na terenie Nowej Huty (strefa ochronna kombinatu).* (w:) *Dziedzictwo kulturowe Nowej Huty.*

Włodarczyk M.: *Architektura lat 60-tych w Krakowie*. Kraków 2006.

Włodarczyk M. , Architektura Nowej Huty lat 1949-1980, SARP oddział Kraków, Kraków 2013.

Włodzimierz Lenin. Pomnik w Krakowie. Kraków 1973.

Wojtyła K.: *Wybór kazań nowohuckich oraz homilie Jana Pawła II w Krakowie-Nowej Hucie*. wstęp i oprac. J. Stożek OCist. Kalwaria Zebrzydowska 1989.

Wódz J.: *Przeobrażenia społeczne wsi Pleszów włączonej do Nowej Huty 1949–1969 (studium z socjologii prawa).* Wrocław 1971.

Wybory '89 w Krakowie. red. T. Gąsowski. Kraków 1999.

Wyżga Z.: *50 lat PTTK w krakowskiej Hucie (1953–2003)*. Kraków 2004.

Zabłocki W.: *Stan wojenny w Małopolsce*. Kraków 1994.

Zabytki architektury i budownictwa w Polsce. Zeszyt 7: *Woj. krakowskie*, opr. Tadeusz Chrzanowski, Andrzej Fischinger, Marian Kornecki, Józef Lepiarczyk, Biblioteka Muzealnictwa i Ochrony Zabytków, seria A, t. VII, Warszawa 1971.

Zając E.: *Początki „Solidarności" w Małopolsce (Kraków: sierpień – wrzesień 1980).* „Sowiniec", nr 15, Kraków 1999.

Zając E.: *Powstanie Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ Solidarność w Krakowie we wrześniu 1980 r. – zarys wydarzeń.* „Krakowski Rocznik Archiwalny", T. 5, Kraków 1999.

Zając E.: *Sygnatariusze Porozumień Sierpniowych w Krakowie i Małopolsce – październik 1980.* „Sowiniec", nr 17, Kraków 2000.

Zakładowy Dom Kultury Huty im. Lenina. oprac. Jan Żabicki. Kraków 1968.

Czasopisma (wybór)

- „Biuletyn Informacyjny Huty im. Lenina" 1962–1979.
- „Budujemy socjalizm" 1950–1957.
- „Głos Nowej Huty" 1957–1991.
- „Głos–Tygodnik Nowohucki" 1991.
- „Projekt", numery z lat 1955–1970.

Strony internetowe (wybór)

- www.krakow.pl
- www.kronika.com.pl
- www.miasta.gazeta.pl/krakow
- www.mhk.pl/oddzialy/dzieje_nowej_huty

- www.nh.pl
- www.nh.socjum.pl
- www.nhmz.xwp.pl
- www.nhuta.prv.pl
- www.nowej.hucie.w.interia.pl
- www.nowahuta.blox.pl
- www.nowahuta.info
- www.nowahutamanual.de
- www.nowahuta.org
- www.okn.edu.pl/huta
- www.okn.edu.pl/ekologia/laki,
- www.60.nh.pl
- www.terazhuta.pl
- www.zyciekrakowa.pl/nowahuta

CENTRUM A

Lokalizacja:	Osiedle ograniczone jest od południa al. Jana Pawła II (za nią dziś os. Centrum E), od wschodu ulicą Jana Gajocha (os. Ogrodowe), od zachodu placem Centralnym, a od północy al. Solidarności (os. Centrum B).
Model:	1
ZWAK:	1.3
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	Jednostka urbanistyczna: XVIII.12
Liczba budynków:	14
Liczba budynków w GEZ:	14
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950-1953
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-31. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Piastowskie. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Mogilskie osiedli o numerach A-1, A-11, A-33 i A-Zachód; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną

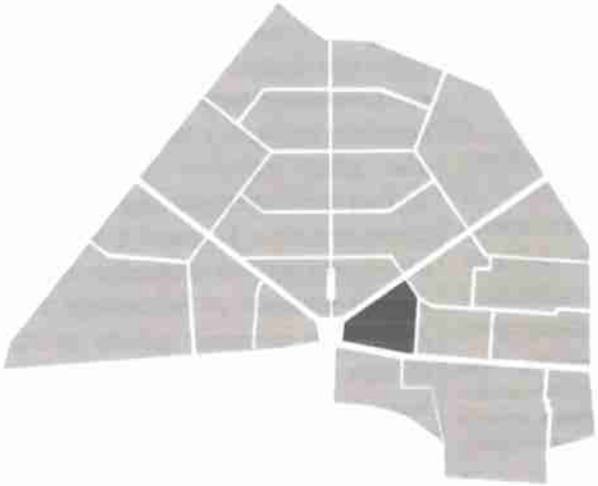

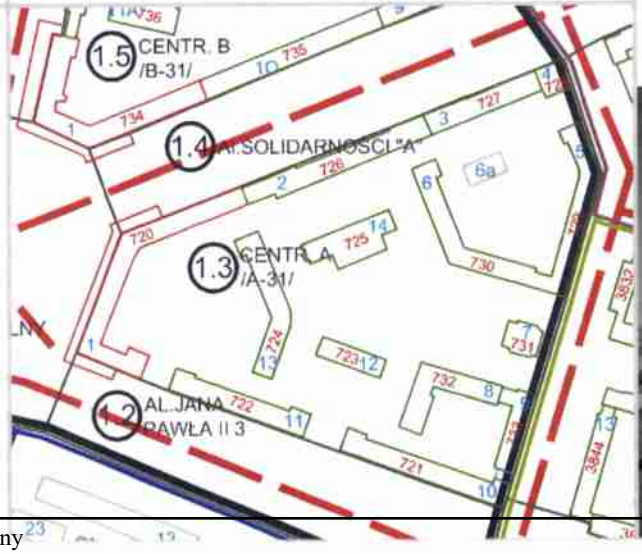

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle ma zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Kompozycja osiedla Centrum A charakteryzuje się czytelnym układem ulic i uliczek wewnętrznych, przestrzeni publicznych i zieleni. Układ urbanistyczny i zabudowa są historyzujące i łączą w przetransponowany sposób wątki polskie oraz zachodnioeuropejskie. Zamiast kratownicy ulic, miasto podzielono na osiedla, „zamknięte" jednostki mieszkalne, gdzie połączone bloki tworzyły formę nieregularnego trapezu, a w środku znajdowało się tzw. podwórko z zieleńcem, placem zabaw, przedszkolem itd. Garaż podziemny na os. Centrum A, ukryty pod chodnikami i pobliskim placem zabaw, jest w rzeczywistości dawnym schronem przeciwatomowym. Zabudowa Nowej Huty pierwszej połowy lat 50. z zasady nie przekraczała pięciu pięter i takie budynki, jak 6-piętrowe punktowce w osiedlu Centrum A, są wyjątkiem.

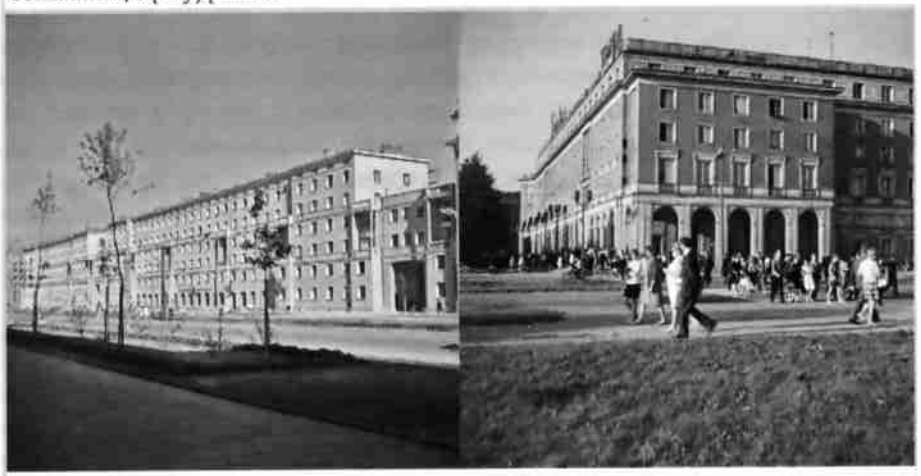

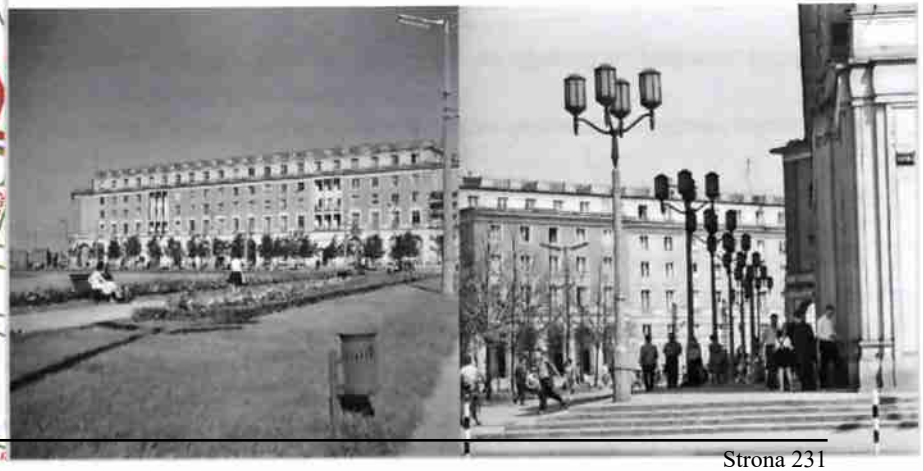

CENTRUM A

Charakterystyka zabudowy: Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. O ile najstarsze osiedla budowano metodami tradycyjnymi (ceglane ściany, drewniane więźby dachowe), o tyle stosowano elementy prefabrykowane (słupy, stropodachy, biegi schodów), do których transportu używano żurawi. Bloki mierzyły 5-6 pięter wysokości i połączone bramami wjazdowymi ciągnęły się na przestrzeni paruset metrów. Bloki budowane były z cegły, mieszkania wysokie (ok. 3,5 m) i jak na lata 50. luksusowe. Powyżej 5. piętra znajdowało się jeszcze jedno, niższe, gdzie była pralnia i strychy do suszenia bielizny. W pralni znajdował się kocioł, o średnicy 2 metrów, który stał na piecu z cegły szamotowej. Zgodnie z normatywami projektowania w każdym nowym budynku, w piwnicach projektowane były pomieszczenia na pralnie do zbiorowego użytkowania przez mieszkańców. Oprócz nich w piwnicy lub na poddaszu projektowano też suszarnie na mokrą bieliznę. Również w tym przypadku nie przewidziano masowego rozpowszechnienia się indywidualnych pralek domowych. Potem w miejscu suszarni budowano dodatkowe mieszkanie. W piwnicach znajdowały się wejścia do schronów przeciwlotniczych, popularnie zwanych bunkrami. Kosztowało to niemało, gdyż wiązało się z wykonywaniem ciężkich żelbetowych stropów i ścian, awaryjnych wyjść tunelowych, przedsionków i drzwi gazoszczelnych oraz odpowiedniej wentylacji mechanicznej. Ale od początku brak było konsekwencji w wyposażaniu schronów w instalacje wentylacyjne i drzwi gazoszczelne. Na początku 1956 r. brakujące wyposażenie zaczęto uzupełniać, lecz było ono dewastowane przez mieszkańców. Wystąpiono więc do ministerstwa o zaniechanie w ogóle budowy schronów na nowych osiedlach. Do budowy osiedla przystąpiono z wielkim rozmachem w 1952 r. Rozpoczęto od realizacji bloków usytuowanych wokół przyszłego placu Centralnego. Były to największe budynki dzielnicy, o bogatym wystroju architektonicznym. Projektanci, zgodnie z panującą wówczas modą, wzorowali się na Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie. Elewacje bloków wokół placu Centralnego dekorowano arkadami, gzymsami, attykami. Część tych elementów, podobnie jak same elewacje, była wykładana piaskowcem. Z uwagi na trudności z terminową realizacją kamieniarki i jej kosztami zaniechano wykładzin kamiennych na dalszych blokach, odkładając te roboty na lepsze finansowo czasy. Nie zostały one nigdy wykonane, z widoczną szkodą dla wyglądu tych budynków. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Kwartałowa zabudowa wymuszała na budowniczych rozwiązanie problemu komunikacji wewnątrz osiedla, stąd liczne pasaże o zróżnicowanej formie. Często występuje pojedynczy lub podwójny łuk podparty filarami lub kolumnami. Uproszczone kolumny zachowują podział na bazę, trzon i głowicę. Sklepienia pasaży pokrywają kasetony. Na styku z placem Centralnym zastosowano bramy przejściowe. Na osiedlu Centrum A zachowała się jedna z ostatnich oryginalnych nowohuckich krat drzwiowych. Mieszkania starano się dobrze wyposażyć: parkiet, duża kuchnia z oknem, pod parapetem wąska, drewniana szafka z przesuwanymi drzwiami i półkami, która spełniała funkcję chłodziarki, bo miała specjalny wlot powietrza z zewnątrz. Z kuchnią graniczyła „spiżarka". W łazience znajdowały się wanna i terma gazowa. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczba pokoi.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Centrum A:

- 720 - os. Centrum A 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden - wpis do rejestru zabytków. W ciągu handlowym znajdował się znany dom Moda Polska, sklep galanteryjny Gallux, sklep sportowy i cukiernia Markiza. Wnętrze tej ostatniej było socrealistyczną redakcją położonego na Rynku Głównym przedwojennego sklepu firmy Piasecki, z ciężkimi ladami i metalowo-szklanymi szafkami na słodycze. Dziś w tym lokalu znajduje się bank. Ocalał za to charakterystyczny neon (odnowiony w 2014)
- 726 - os. Centrum A 2: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt E. Dąbrowski
- 727 - os. Centrum A 3: blok - budynek mieszkalny ze sklepem na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 728 - os. Centrum A 4: blok - budynek mieszkalny z apteką (tzw. Apteka na B-1) na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 729 - os. Centrum A 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i restauracją na parterze w skrzydle południowym; 1952-1956 projekt E. Dąbrowski
- 730 - os. Centrum A 6: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt E. Dąbrowski
- 731 - os. Centrum A 7: blok - budynek mieszkalny z dawną kotłownią w suterenach

Początkowo osiedle mieszkaniowe przy budującej się hucie obliczone było na ogrzewanie piecami węglowymi. Rozbudowa dzielnicy wymusiła budowę sieci ciepłowniczej. Najpierw powstały małe lokalne kotłownie, potem większe, a wreszcie wybudowano elektrociepłownię Łęg. To co dziś oczywiste, wtedy nie było łatwe. - Brakowało specjalistów ciepłowników. [Głos - Tygodnik Nowohucki nr 10/05, 4 III 2005]. ; 1952-1956 projekt J. Ingarden. Kotłownie grzewcze centralnego ogrzewania budowano prawie na każdym osiedlu do czasu doprowadzenia rurociągów grzewczych z kombinatu nowohuckiego do części osiedli Nowej Huty, co nastąpiło z początkiem lat 60. Natomiast stacje transformatorowe na niskie napięcie stawiano zwykle na osiedlach jako pierwsze, gdyż służyły także dla zasilania placu budowy.

- 732 - os. Centrum A 8: blok - budynek mieszkalny z pomieszczeniami zakładu energetycznego w skrzydle zachodnim; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 733 - os. Centrum A 9: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 721 - os. Centrum A 10: blok - budynek mieszkalny ze stacją transformatorową w części zachodniej; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 722 - os. Centrum A 11: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 723 - os. Centrum A 12: żłobek; projekt 1952-1956, realizacja 1954-1956 M. Ingarden; balustrady według indywidualnego projektu
- 724 - os. Centrum A 13: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 725 - os. Centrum A 14: blok - budynek mieszkalny z przedszkolem w pomieszczeniach parteru i pierwszego piętra; 1952-1956 projekt J. Ingarden

Zieleń: Zieleń śródblokowa. Marna. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50. Z późniejszymi uzupełnieniami.

CENTRUM B

Lokalizacja:	**Lokalizacja:** Osiedle ograniczone jest od południa al. Solidarności (za nią os. Centrum A), od wschodu i północy al. Przyjaźni (os. Szklane Domy), od zachodu placem Centralnym i Aleją Róż (os. Centrum C).
Model:	1
ZWAK:	1.5, 1.6
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	Jednostka urbanistyczna: XVIII.11
Liczba budynków:	11
Liczba budynków w GEZ:	11
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950-1953
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa B-31. Według planu z 1957 (Z. Witkowski, A. Dąmbska) osiedle miało numer B-31 i proponowaną nazwę Jagiellońskie. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Krzesławickie osiedli o numerach B-1, B-2, B-31, B-32, B-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle ma zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Kompozycja osiedla Centrum B charakteryzuje się czytelnym układem ulic i uliczek wewnętrznych, przestrzeni publicznych i zieleni. Układ urbanistyczny i zabudowa są historyzujące i łączą w przetransponowany sposób wątki polskie oraz zachodnioeuropejskie. Zamiast kratownicy ulic miasto podzielono na osiedla, „zamknięte" jednostki mieszkalne, gdzie połączone bloki tworzyły formę nieregularnego trapezu, a w środku znajdowało się tzw. podwórko z zieleńcem, placem zabaw, przedszkolem itd.

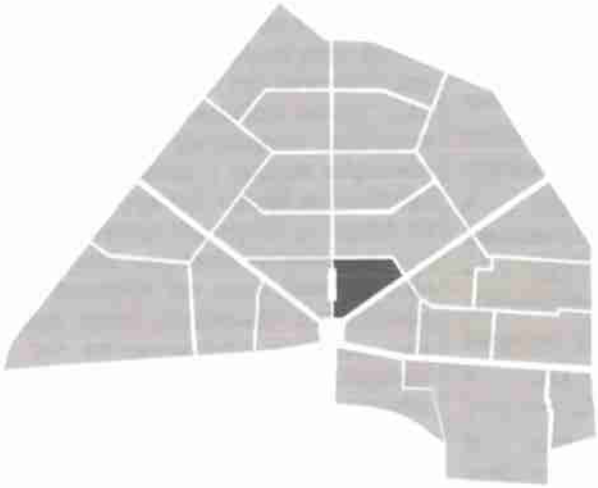

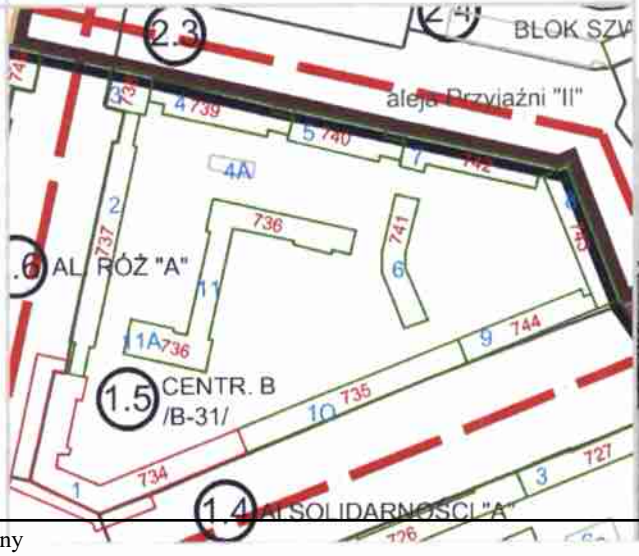

Charakterystyka zabudowy: W skład osiedla wchodzi 11 bloków mieszkalnych, z czego 9, ściśle stykając się z sobą, stanowi zwarty pierścień. Do środka osiedla dostać się można przez trzy bramy wjazdowe przeznaczone dla ruchu kołowego i przez cztery przełączki dla ruchu pieszego. Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. O ile najstarsze osiedla budowano metodami tradycyjnymi (ceglane ściany, drewniane więźby dachowe), o tyle stosowano elementy prefabrykowane (słupy, stropodachy, biegi schodów), do których transportu używano żurawi. Zastosowano tu po raz pierwszy dwa samojezdne, torowe dźwigi masztowe produkcji radzieckiej typu SBK, o udźwigu 30 t. Służyły głównie do transportu pionowego materiałów budowlanych, które podawały wprost na stanowiska robocze (NAP w Krakowie, zespół PL/29/PL-29-1464/0 Dyrekcja Budowy Miasta Nowa Huta, tamże m.in. dokumentacja urządzeń dźwigowych.). Po kilku miesiącach podobne dźwigi zainstalowane zostały na budowach wszystkich dalszych budynków Centrum Nowej Huty. Po skończeniu stanów surowych przetaczane były na następne bloki. Bardzo szybko na budowach pojawiły się różnego rodzaju palety, kontenery i pojemniki do transportu cegły, zaprawy murarskiej, betonu czy pustaków stropowych. W znacznej części były one wykonywane na podstawie pomysłów racjonalizatorskich. Efektem była zmiana tradycyjnych technologii transportu i wykonawstwa. Bloki mierzyły 5-6 pięter (tylko blok nr 3 był 7-piętrowy, a 8 - 8-piętrowy) i połączone bramami wjazdowymi ciągnęły się na przestrzeni kilkuset metrów. Budowane były z cegły, mieszkania wysokie (ok. 3.50 m) i jak na lata 50. luksusowe. W piwnicach znajdowały się wejścia do schronów przeciwlotniczych, popularnie zwanych bunkrami. Do budowy osiedla przystąpiono z wielkim rozmachem w 1952. Rozpoczęto od realizacji bloków usytuowanych wokół przyszłego placu Centralnego. Były to największe budynki dzielnicy, o bogatym wystroju architektonicznym. Projektanci, zgodnie z panującą wówczas modą, wzorowali się na Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie. Elewacje bloków wokół placu Centralnego dekorowano arkadami, gzymsami, attykami. Część tych elementów, podobnie jak same elewacje, była wykładana piaskowcem. Z uwagi na trudności z terminową realizacją kamieniarki i jej kosztami zaniechano wykładzin kamiennych na dalszych blokach, odkładając te roboty na lepsze finansowo czasy. Nie zostały one nigdy wykonane, z widoczną szkodą dla wyglądu tych budynków. Przestrzeni uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Kwartałowa zabudowa wymuszała na budowniczych rozwiązanie problemu komunikacji wewnątrz osiedla, stąd liczne pasaże o zróżnicowanej formie. Często występuje pojedynczy lub podwójny łuk podparty filarami lub kolumnami. Uproszczone kolumny zachowują podział na bazę, trzon i głowicę. Sklepienia pasaży pokrywają kasetony. Na styku z placem Centralnym zastosowano bramy przejściowe. Mieszkania starano się dobrze wyposażyć: parkiet, duża kuchnia z oknem, pod parapetem wąska, drewniana szafka z przesuwanymi drzwiami i półkami, która spełniała funkcję chłodziarki, bo miała specjalny wlot powietrza z zewnątrz. Z kuchnią graniczyła jeszcze „spiżarka". W łazience wanna i terma gazowa. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Centrum B:

- 734 - os. Centrum B 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden, zob. Aleja Róż - wpis do rejestru zabytków. W ciągu handlowym znajdowała się Cepelia, sklep Jubiler, sklep z tkaninami Merino. Uwagę zwracał otwarty w 1955, reprezentacyjny sklep Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego „Cepelia": stare meble z Kalwarii Zebrzydowskiej, kute żyrandole łączone z ceramiką, sufit w kasetonach. Dziś po zmianach własnościowych Cepelix. Sąsiedni sklep Spółdzielni „Jubiler" dziś nosi nazwę Agat. Ciąg budynków od Alei Róż z reprezentacyjnymi lokalami w parterach: restauracja Arkadia - obszerny lokal z tzw. pięterkiem, utrzymany w jednolitej stylistyce wyposażenia i wystroju; wyróżniał się zaawansowana na owe czasy infrastrukturą techniczną („Mieliśmy dwie chłodnie: jedną na mięso, drugą na wędliny"). Lokal miał stoliki na dwóch poziomach oraz parkiet taneczny, podium dla orkiestry i tancerek. Dzielnica może była proletariacka, ale lokal miała na najwyższym ówczesnym poziomie. Dziś znajduje się tu siedziba banku
- 737 - os. Centrum B 2: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt J. Ingarden; zob. Aleja Róż
- 738 - os. Centrum B 3: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi oraz salonem sztuki na parterze; 1952-1956 A. Fołtyn. W 1959 Towarzystwo otwarło filialny Salon Wystawowy krakowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Nowej Hucie, stanowiący przez bardzo długi czas jedyną stałą placówkę wystawową w tej części miasta. W tym samym roku rozpoczęło opiekę nad dworkiem Jana Matejki w Krzesławicach.
- 739 - os. Centrum B 4: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden; w tym ciągu sklepów mieścił się charakterystyczny sklep muzyczny z neonem, wewnętrznymi dekoracjami i elementami metaloplastycznymi
- 740 - os. Centrum B 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 741 - os. Centrum B 6: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden; budynek Rady Dzielnicy, w którym znajduje się też wypożyczalnia sprzętu medycznego oraz siłownia będąca własnością UKS Boxing Club Kraków
- 742 - os. Centrum B 7: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze i pierwszym piętrze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 743 - os. Centrum B 8: blok - budynek mieszkalny ze sklepami, restauracją i punktami usługowymi na parterze; 1957-1959 K. Chodorowski. Tzw. blok francuski (nazwa na cześć eleganckich wnętrz sklepowych), zwany też „blokiem eksperymentalnym", został zaprojektowany przez Kazimierza Chodorowskiego i wybudowany w latach 1957-1959 naprzeciw bloku szwedzkiego. Blok, o długości 74 m, ma 8 kondygnacji.
- 744 - os. Centrum B 9: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 735 - os. Centrum B 10: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- 736 - os. Centrum B 11-11a: blok - w 4-piętrowym, dwuskrzydłowym korpusie mieszkania oraz przedszkole i ośrodek zdrowia, w 1-piętrowym skrzydle zachodnim biura i pomieszczenia techniczne zakładu ciepłowniczego oraz ośrodka terapeutycznego; 1952-1956 projekt J. Ingarden

Zieleń: Zieleń śródblokowa. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami.

CENTRUM C

Lokalizacja:	Osiedle znajduje się na północny zachód od placu Centralnego, zachodniej części Alei Róż (za nią os. Centrum B). Od północy i zachodu jest ograniczone al. Przyjaźni (os. Zgody), od południa al. Władysława Andersa (os. Centrum D i os. Handlowe).
Model:	1
ZWAK:	1.6, 1.7
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.10
Liczba budynków:	11
Liczba budynków w GEZ:	11
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1953-1956
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa C-31. Według planu z 1957 (Z. Witkowski, A. Dąmbska) osiedle miało numer C-31 i proponowaną nazwę os. Niepodległości. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Bieńczyckie osiedli o numerach C-1, C-2, C-31, C-32, C-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

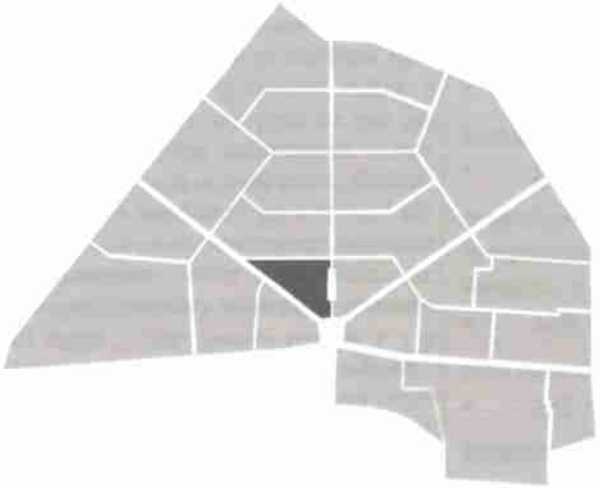

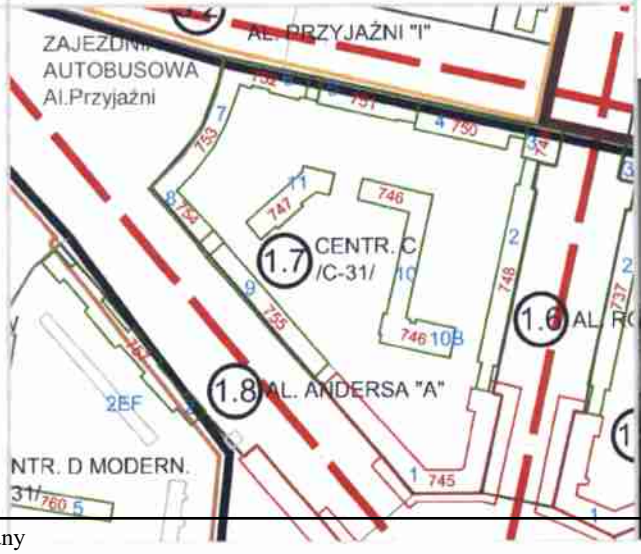

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle ma zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Kompozycja osiedla Centrum C charakteryzuje się czytelnym układem ulic i uliczek wewnętrznych, przestrzeni publicznych i zieleni. Układ urbanistyczny i zabudowa są historyzujące i łączą w przetransponowany sposób wątki polskie oraz zachodnioeuropejskie. Zamiast kratownicy ulic, miasto podzielono na osiedla, „zamknięte" jednostki mieszkalne, gdzie połączone bloki tworzyły formę nieregularnego trapezu, a w środku znajdowało się tzw. podwórko z zieleńcem, placem zabaw, przedszkolem itd. Osiedle nie zostało dokończone. Brakło budynku mieszkalnego w formie klina na stylu alej Przyjaźni i Andersa. Dziś w tym miejscu znajduje się zieleniec i lokalna pętla autobusowa. Problemem wizualnym są daszki (plastikowo-metalowe) nad wejściami do bram - użyteczne, ale brzydkie. Na os. Centrum D zachowała się awaryjna studnia z ręczną pompą.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

CENTRUM C

Charakterystyka zabudowy: Do budowy osiedla przystąpiono z wielkim rozmachem w 1953. Rozpoczęto od realizacji bloków usytuowanych wokół przyszłego placu Centralnego. Były to największe budynki dzielnicy, o bogatym wystroju architektonicznym. O ile najstarsze osiedla budowano metodami tradycyjnymi (ceglane ściany, drewniane więźby dachowe), o tyle stosowano elementy prefabrykowane (słupy, stropodachy, biegi schodów), do których transportu używano żurawi. Mury nośne i stężające nadal były ceglane, natomiast elementy poziome konstrukcji budynków (stropy, klatki schodowe, dach) wykonywano na otwartych poligonach, dowożono je samochodami lub naczepami, po czym montowano przy użyciu dźwigów wieżowych. Zbędne stały się na placach budów betoniarki na beton i zaprawy, składowiska materiałowe i częściowo windy warszawskie. Liczba robotników na budowach znacznie zmalała, skrócono też cykle robocze, gdyż montaż stropów czy klatek schodowych był znacznie krótszy niż wykonywanie ich „na mokro". Fasady budynków realizowanych w początkach socrealizmu zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Projektanci, zgodnie z panującą wówczas modą, wzorowali się na Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie. Elewacje bloków wokół placu Centralnego dekorowano arkadami, gzymsami, attykami. Część tych elementów, podobnie jak same elewacje były wykładane piaskowcem. Z uwagi na trudności z terminową realizacją kamieniarki i jej kosztami zaniechano wykładzin kamiennych na dalszych blokach, odkładając te roboty na lepsze finansowo czasy. Nie zostały one nigdy wykonane, z widoczną szkodą dla wyglądu tych budynków. Bloki mierzyły 5-7 pięter i, połączone bramami wjazdowymi, ciągnęły się na przestrzeni kilkuset metrów. W skład osiedla wchodzi 11 bloków mieszkalnych, z czego 9, ściśle stykając się z sobą, stanowi zwarty pierścień. Do środka osiedla dostać się można przez trzy bramy wjazdowe przeznaczone dla ruchu kołowego i przez cztery przełączki dla ruchu pieszego. Jedna z bram na al. Przyjaźni zwężona - wbudowano w nią punkt usługowy. Elewację frontową bloku 7 oraz boczne bloków 6 i 8 uformowano w łuk. Mający dopełniać układ budynek nie powstał. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Kwartałowa zabudowa wymuszała na budowniczych rozwiązanie problemu komunikacji wewnątrz osiedla, stąd liczne pasaże o zróżnicowanej formie. Często występuje pojedynczy lub podwójny łuk podparty filarami lub kolumnami. Uproszczone kolumny zachowują podział na bazę, trzon i głowicę. Sklepienia pasaży pokrywają kasetony. Na styku z placem Centralnym zastosowano bramy przejściowe. Bloki budowane były z cegły, mieszkania wysokie (ok. 3,5 m) i jak na lata 50. Luksusowe: parkiet, duża kuchnia z oknem, pod parapetem, wąska, drewniana szafka z przesuwanymi drzwiami i półkami, która spełniała funkcję chłodziarki, bo miała specjalny wlot powietrza z zewnątrz. Z kuchnią graniczyła „spiżarka". W łazience wanna i terma gazowa. W piwnicach znajdowały się wejścia do schronów przeciwlotniczych, popularnie zwanych bunkrami. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Centrum C:

- **745 -** os. Centrum C 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami (Papirus, Skarbnica, Serovit) i miejscami usługowymi (bar mleczny) na parterze - wpis do rejestru zabytków; 1952-1956 projekt J. Ingarden. W ciągu handlowym znajdował się sklep papierniczy Papirus oraz Skarbnica, najstarsza nowohucka księgarnia, największy sklep tej branży w Krakowie (ok. 500 m2); od 1956 księgarnia funkcjonowała jako placówka „Domu Książki". W 1990 lokal przy os. Centrum C-1 przejęła Anna Włodarczyk i przez 24 lata była właścicielką Skarbnicy. W lipcu 2014 księgarnia upadła, a wyposażenie zostało [illegible] bu[illegible]w z [illegible] wyn[illegible]arter[illegible]p.

bar mleczny Centralny (os. Centrum C 1), działający nieprzerwanie od 1956. Ten zabytek PRL-u nadal prosperuje, ma stałych klientów i wygrywa konkurencję z fast-foodami. Na lewo od baru ulokowano kino. Nie cieszyło się uznaniem - płaska podłoga powodowała, że z tylnych rzędów kiepsko było widać nawet ekran. Potem w tym miejscu powstał sklep Serovit i popularny wśród młodzieży Cocktail-Bar.

- **748** - os. Centrum C 2: blok - budynek mieszkalny; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- **749** - os. Centrum C 3: blok - budynek mieszkalny z restauracją Stylowa na parterze; 1952-1956 A. Fołtyn. Kawiarnia Stylowa, najelegantszy, obok nieistniejącej już restauracji Arkadia, lokal w Nowej Hucie. Wystrój ze sztukateriami na ścianach, marmurowymi posadzkami, żyrandolami i charakterystycznymi kolumnami; kawiarnia miała też indywidualnie projektowane meble. Przewodnik z 1957 opisuje ją jako „lokal kategorii pierwszej, z pełnym asortymentem dań kawiarnianych, doborową kuchnią i dancingiem". Po 1989 lokal został przejęty przez część pracowników. Po remoncie otwarto go ponownie w październiku 2003
- **750** - os. Centrum C: 4: blok - budynek mieszkalny ze sklepami (Delikatesy) i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- **751** - os. Centrum C: 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- **752** - os. Centrum C 6: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi oraz bankiem na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- **753** - os. Centrum C 7: blok - budynek mieszkalny z ośrodkiem rehabilitacyjnym na parterze i pierwszym piętrze; 1952-1956 projekt J. Ingarden. Charakterystyczna fasada, zbudowana na planie wycinku koła; wrażenie łuku potęgują profilowane elewacje budynków 6 i 8, domykające półokrągły plac
- **754** - os. Centrum C 8: blok - budynek mieszkalny z apteką na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- **755** - os. Centrum C 9: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi oraz posterunkiem straży miejskiej na parterze; 1952-1956 projekt J. Ingarden
- **746** - os. Centrum C 10/10a/10b: blok - w 4-piętrowym, dwuskrzydłowym korpusie mieszkania, klub, Referat ds. Młodzieży i Seniora UMK (a w nim Centrum Seniora). W 1-piętrowym skrzydle wschodnim siedziba organizacji zawodowej SITPH Oddział Hutnictwa Żelaza i Stali w Krakowie **747** - os. Centrum C 11: blok - budynek mieszkalny z ośrodkiem zdrowia (Ośrodek Reumatologiczno-Rehabilitacyjny) na parterze i pierwszym piętrze; 1952-1956 projekt J. Ingarden

Zieleń: Zadbana zieleń śródblokowa: trawniki, drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50. Z późniejszymi uzupełnieniami. Wewnątrz osiedla ogródek jordanowski. Na trawniku obok Klubu NOT, przysłonięty gałęziami wierzby [illegible]

CENTRUM D

Lokalizacja:	Osiedle znajduje się na zachód od placu Centralnego. Od północy jest ograniczone al. Władysława Andersa (za nią os. Centrum C); od południa al. Jana Pawła II (granica opracowania na tym odcinku), a dalej park i Łąki Nowohuckie. Granice zachodnią osiedla stanowi dukt pieszy (ul. Artystów), biegnący przez park oddzielający os. Centrum D i os. Handlowe.
Model:	1 / 4
ZWAK:	1.9, 4.1
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.9
Liczba budynków:	
Liczba budynków w GEZ:	
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1953-1956, 1970
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa D-31. Według planu z 1957 (Z. Witkowski, A. Dąmbska) osiedle miało numer D-31 i proponowaną nazwę os. Słowiańskie. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Czyżyńskie osiedli o numerach D-1, D-2, D-3; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało obecną nazwę.

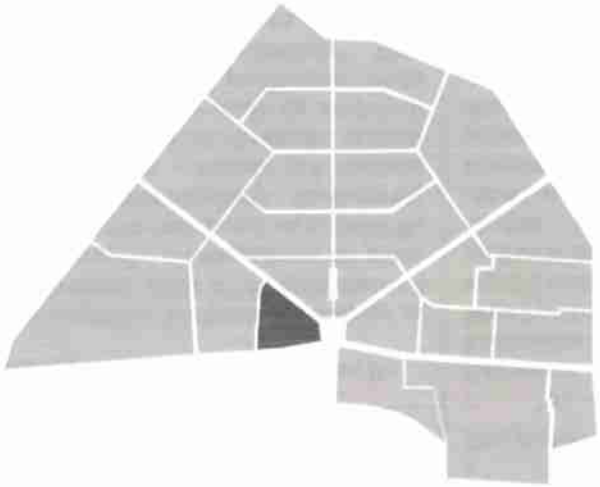

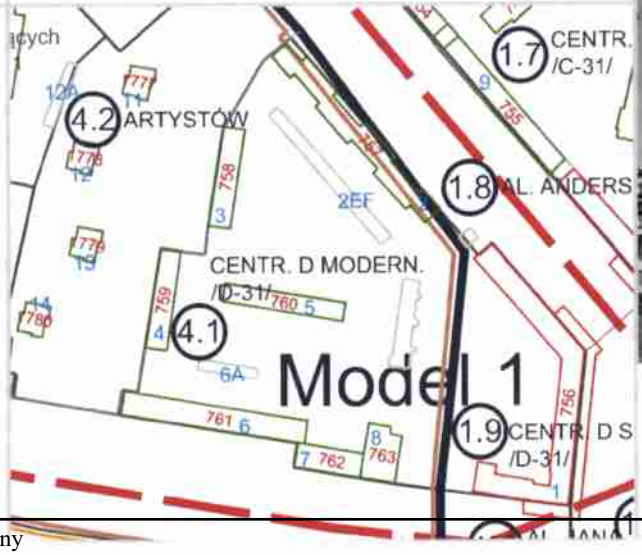

Charakterystyka przestrzeni: Kompozycja osiedla Centrum D miała być identyczna jak w pozostałych kwartałach otaczających plac Centralny, z czytelnym układem ulic i uliczek wewnętrznych, przestrzeni publicznych i zieleni. Przewidywano zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Jednak zmiana w stylistyce sprawiła, że przestrzeń stała się bardziej otwarta, z rozległymi zieleńcami przeciętymi chodnikami. Budowa zachodniej części osiedla (prócz bloku nr 1), części sektora D, przypadła na zmiany „poodwilżowe". Po 1956 powrócono w urbanistyce polskiej do funkcjonalistycznych, luźnych układów urbanistycznych. Zasadniczą sprawą była budowa domów mieszkalnych z dużą liczbą mieszkań. Odwilż wpłynęła na kształt powstających budynków, które miały być proste w formie, pozbawione jakiejkolwiek wtórnej dekoracji. Bloki tworzą luźny układ przestrzenny, który opiera się na zawartej w Karcie Ateńskiej z 1933 idei o nowoczesnym planowaniu przestrzeni miejskiej - zatopionej w zieleni, pełnej słońca o otwartych układach przestrzennych. Budynki rozplanowane zostały w sposób harmonijny i rytmiczny. Układ urbanistyczny i wysokość budynków uzależnione były od znajdującego się w pobliżu lotniska w Czyżynach. Kolorowe budynki najczęściej osiągają wysokość 4 pięter, do rzadkości należą 11-kondygnacyjne. Niemniej jednak większość z nich to tzw. bloki szwedzkie, czyli budynki zaliczane do nowoczesnych formalnie. W latach 60. pojawiły się też w większej liczbie szpetne zespoły garaży, w których co zamożniejsi mieszkańcy trzymali swa bezcenne syreny, moskwicze i wartburgi. Dziś ten betonowy substandard powinien ulec stopniowej likwidacji. Marzeniem jest powrót Galerii Pod Chmurką Mariana Kruczka. Galeria na osiedlu Centrum D funkcjonowała w latach 1970-1973 i mieściła się pod gołym niebem, na skwerku, pod blokiem artysty. Wystawy rzeźby i malarstwa, czynnej całą dobę, doglądali ludzie dobrej woli - znajomi z osiedla. Oprócz samego Mariana Kruczka wystawiali tam m.in. Bogna Perz i Eugeniusz Mucha

Charakterystyka zabudowy: Do budowy osiedla przystąpiono w 1953. Zaczęto od lokalizacji tu prowizorycznej centralnej betoniarni, która zaczęła poligonową produkcję płyt stropowych z zastosowaniem ceramicznych pustaków Ackermana, a następnie także żelbetonowych płyt podestowych i biegowych klatek schodowych. Rozpoczęto od realizacji bloków usytuowanych wokół przyszłego placu Centralnego. Były to największe budynki dzielnicy, o bogatym wystroju architektonicznym (zob. Centrum A). O ile najstarsze osiedla budowano metodami tradycyjnymi (ceglane ściany, drewniane więźby dachowe), o tyle stosowano elementy prefabrykowane (słupy, stropodachy, biegi schodów), do których transportu używano żurawi. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Jednak w obszarze Centrum D prac nie zakończono, ograniczając się do wykonania zgodnie z pierwotnym projektem tylko bloku nr 1. Po 1956 prace trwały, ale zmieniała się obowiązująca stylistyka. Granica między modami najlepiej widoczna jest na styku bloku nr 1 i nr 8, gdzie socrealizm niemal dotyka modernizmu lat 60. Układ urbanistyczny zaprojektowany został przez architektów Tadeusza Rembiesę i Bolesława Skrzybalskiego, a bloki przez Józefa Königa, Andrzeja Radnickiego, Adama Fołtyna, Wacława Głowackiego i Kazimierza Karasińskiego. Paskudnym wtrętem w architekturę osiedla jest blok nr 9, typowy „panelak" z lat 70., zbudowany w 1976 bez uwzględnienia jakiegokolwiek kontekstu krajobrazowego. Element dysharmonijny, potencjalny obiekt ćwiczeń saperskich.

Do Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Centrum D:

- 756 - os. Centrum D 1: blok - *wpis do rejestru zabytków*, budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi (sklep z porcelaną Kryształ, Klub MPiK, kwiaciarnia i filatelistyka) w pomieszczeniach wysokiego parteru w skrzydle przylegającym do placu Centralnego; 1952-1956 projekt J. Ingarden. W ciągu handlowym znajdował się klub MPiK, sklep z porcelaną i kryształami, kwiaciarnia i sklep filatelistyczny. Kwiaciarnię zaprojektowała I. Pać-Zaleśna: „Wymyśliła wnętrze kwiaciarni - chciała coś bardziej ludowego, ale usłyszała, że w lokalach Nowej Huty nie może być aż tak skromnie, że musi być jak w mieszczańskich salonach. Więc wymyśliła do kwiaciarni szafy na krzywych nóżkach. W szafach, bez drzwi, ułożono później kwiaty - kiedy je podlewano, woda wsiąkała w drewno; po paru latach krzywe nóżki szaf zupełnie się rozjechały" . Klub Międzynarodowej Prasy i Książki działał w latach 1954-1991, początkowo na osiedlu C-1 (os. Teatralne). 1 III 1956 został przeniesiony na plac Centralny. Dysponował dużym lokalem kawiarniano-klubowym, gdzie odbywały się wernisaże i spotkania z twórcami. Wnętrza Klubu MPiK zostały zaprojektowane przez Krystynę Strachocką-Zgud (pracownia A-3 krakowskiego Miastoprojektu) przy współpracy m.in. Haliny Garzyńskiej-Kańskiej. We wnętrzu artystka zaprojektowała sztukaterię na ścianach i suficie oraz metalowe 9- i 12-ramienne żyrandole, bogato zdobioną balustradę na antresoli oraz ozdobne kraty na drzwiach wejściowych. W Klubie organizowano imprezy literackie i plastyczne, spotkania z pisarzami, uczonymi, artystami. To właśnie tu odbyła się dyskusja o IV części *Poematu dla dorosłych* Adama Ważyka. Nowohucki „Empik" miał opinię najlepszego w kraju. Został zlikwidowany w 1991; w jego miejscu znajduje się dziś tani sklep spożywczy Bosman.
- 757 - os. Centrum D 2: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1958-1960 projekt J. König i A. Radnicki
- 758 - os. Centrum D 3: blok - budynek mieszkalny; 1956 projekt T. Rembiesa i B. Skrzybalski
- 759 - os. Centrum D 4: blok - budynek mieszkalny; 1956 projekt T. Rembiesa i B. Skrzybalski
- 760 - os. Centrum D 5: blok - budynek mieszkalny; 1961-1963 projekt S. Golonka. Tzw. Domino - budynek mieszkalny, jeden z przykładów „nowego" w architekturze nowohuckiej. Pięciokondygnacyjny blok o kubaturze 10 000 m3 i 220 izbach mieszkalnych, pierwszy budynek wielkopłytowy. Wybudowany w latach 1961-1963 wewnątrz os. Centrum D, na działce po prowizorycznej wytwórni betonów i zapraw murarskich, niepotrzebnej już po zrealizowaniu zespołu osiedli „D". Projektantem był Stefan Golonka z Miastoprojektu Kraków. On też był autorem systemu technologii wielkopłytowej „Domino-60", w jakiej został zbudowany. Niestety, blok ten był także zapowiedzią tandetnego budownictwa następnych 20 lat. Żelbetowe płyty ścienne i stropowe miały grubość tylko 10 cm. Ściany zewnętrzne zaprojektowano jako lekkie poziome pasy z twardego tynku gipsowego, płyt spilśnionych i styropianu z fakturą elewacyjną. Ściany szczytowe dodatkowo były ocieplane styropianem, a budynek w ogóle nie miał podpiwniczenia. Twórca autorskiego systemu udoskonalał go z czasem. Warianty „Domino-63" i „Domino-68" pozwalały na projektowanie segmentów i mieszkań o bardziej urozmaiconej funkcji, podpiwniczenie budynków, stosowanie balkonów i tarasów itp.
- 761 - os. Centrum D 6: blok - budynek mieszkalny; 1956 projekt T. Rembiesa i B. Skrzybalski
- 762 - os. Centrum D 7: pawilon handlowy; 1961 projekt K. Chodorowski, S. Golonka. Tzw. Helikopter - budynek mieszkalno-usługowy zaprojektowany w latach 1957-1959 przez Kazimierza Chodorowskiego i Stefana Golonkę, wybudowany w nowej, „poodwilżowej" formie. Współpracowali przy tym także Anna Anlauf i Michał Wędziagolski. Połączono w jedną bryłę wysoki budynek mieszkalny (1957) i parterowy pawilon handlowo-usługowy (1961). W chwili realizacji był najwyższym budynkiem w Nowej Hucie. Poza lokalami mieszkalnymi z dużymi oknami i loggiami, posiadał obszerne pracownie artystyczne. Zabudowie towarzyszył kolejny obiekt mieszkalny (nr 6), połączony z budynkiem wysokim rodzajem pawilonu. W zespole sklepów o szklanej elewacji mieściła się ciastkarnia Bambo, sklep warzywniczy Nowalijka, sklep mięsny Prosiaczek i inne. W plebiscycie tygodnika „Głos Nowej Huty" na najlepszy dom mieszkalny w dzielnicy otrzymał pierwsze miejsce.
- **763 -** os. Centrum D 8: blok - budynek mieszkalny; 19567-1959 projekt K. Chodorowski, S. Golonka

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami.

CENTRUM D

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

CENTRUM E

Lokalizacja:	Osiedle od północy sąsiaduje z al. Jana Pawła II i osiedlem Centrum A, od południa z użytkiem ekologicznym Łąki Nowohuckie, a od wschodu z osiedlem Na Skarpie.
Model:	12
ZWAK:	14.4
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.13
Liczba budynków:	25
Liczba budynków w GEZ:	2
Liczba obiektów charakterystycznych:	2
Daty budowy:	1988-1995
Projekt urbanistyczny:	Romuald Loegler
Dawna nazwa:	Gdy w połowie lat 80. zaczęto zabudowywać skarpę wiślaną w bezpośrednim sąsiedztwie placu, nazwano nowe osiedle - nawiązując do tradycji - Centrum E.

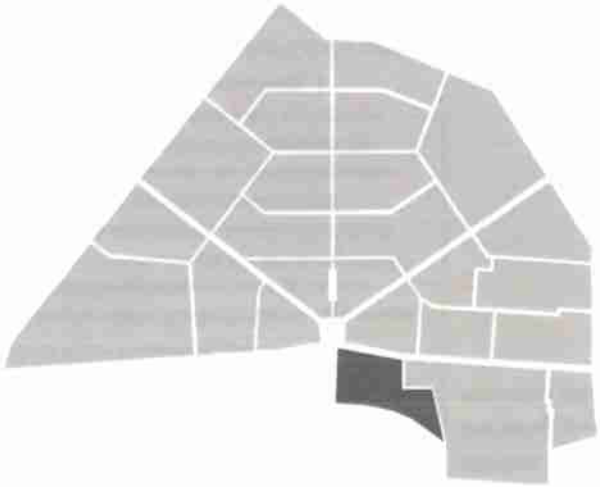

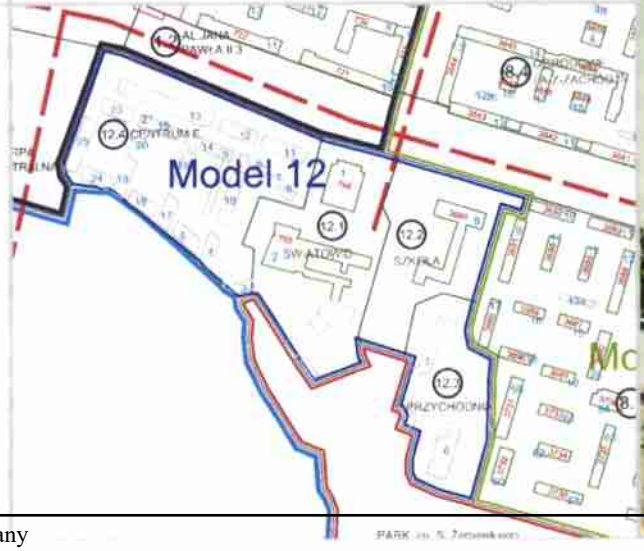

Charakterystyka przestrzeni: Lokalizacją nawiązuje do pierwotnego projektu Nowej Huty. Inwestorem była Spółdzielnia Mieszkaniowa „Hutnik". Ale bloki na os. Centrum E są niemal odcięte od reszty miasta. Prowadzi do nich tylko jeden wjazd - od al. Jana Pawła II. Droga wiedzie pod hotelową przewiązką.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Kontrowersyjna, postmodernistyczna architektura brutalnie odcina się od stylu zabudowy placu Centralnego i sąsiadujących osiedli. W trzech budynkach od strony południowej zostały wybudowane mieszkania na planie koła, będące wnętrzem swoistego filara podtrzymującego wyższe kondygnacje. Osiedle zostało zaprojektowane przez polskiego architekta Romualda Loeglera.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Centrum E:

- **764** - Kino „Światowid", dziś Muzeum PRL-u, oddział krakowski Muzeum Historii Polski. Gmach kina wybudowano w granicach os. Na Skarpie, ale przez krótki czas był zaliczany administracyjnie do os. Centrum A. W latach 80. XX włączono go w granice powstającego os. Centrum E. Obiekt w rejestrze zabytków (decyzja A-1430/M z 29 V 2015). Budynek dawnego kina „Światowid" był odpowiedzią władz na tezy *Poematu dla dorosłych* A. Ważyka i miał pokazać, że władza nie lekceważy potrzeb ludzi pracy. Projekt był wcześniejszy (z lat 1953-1954: Andrzej Uniejewski, wnętrza Marian Sigmund i Irena Pać-Zaleśna), ale z braków w finansowaniu Nowej Huty ustawicznie „wypadał z planu". Budowę rozpoczęto w 1955, a kino oddano do użytku 21 VII 1957 (duża sala kina - z balkonem). Było to pierwsze w Nowej Hucie kino panoramiczne. Małą salę na piętrze oddano 10 XII 1957. Kino działało do roku 1992, a potem budynek zmienił się w rodzaj chaotycznego centrum handlowego. Został zaniedbany, a jego wnętrze przebudowywano wielokrotnie pod aktualne potrzeby, wznosząc kolejne ścianki działowe. Stanął w miejscu, gdzie w czasach II wojny światowej znajdował się podobóz dla Żydówek, stanowiący część obozu pracy Baulager 15/XIV (Obóz założony w 1940 przez okupacyjne władze niemieckie. Zajmował teren od ul. Klasztornej do dzisiejszego placu Centralnego. Znajdowało się tu ok. 20 baraków ogrodzonych siatką. W miejscu obecnych szpitali: Laryngologicznego i Okulistycznego stał otoczony drutem kolczastym obóz dla 300 jeńców rosyjskich (filia obozu 369 w Kobierzynie), a w okolicach dzisiejszego kina „Światowid" barak przeznaczony na obóz żeński dla 30 Żydówek. Obszar obozu Baulager 15/XIV ogrodzony był drutem kolczastym, a w jego obrębie znajdowało się 20 nieogrzewanych i nieskanalizowanych **baraków.** Rosyjscy jeńcy pracowali przy produkcji części do samolotów, a także przy budowie lotniska w Czyżynach oraz drugiego pozornego przy Kopcu Wandy, natomiast Żydówki zajmowały się pracą w szwalni i magazynach. Żeński podobóz został zlikwidowany w 1943 roku, a kobiety wywieziono w nieznanym kierunku. W przeddzień wkroczenia do Krakowa Armii Czerwonej wywiezieni zostali również rosyjscy jeńcy.) Stylistycznie gmach „Światowida" jest kompilacją. Ma on 3480 m^2 powierzchni i dwie sale projekcyjne. Wykazuje cechy charakterystyczne dla socrealistycznego klasycyzmu, ale zredukowane tak, że upodobniły się do modernistycznej architektury dwudziestolecia oraz pierwszych realizacji powojennych. Gmach wzniesiono na rzucie kwadratu i podpiwniczono. Pozornie jest 2-piętrowy, ale istnieje także trzecia kondygnacja w obrębie bryły budynku, z zewnątrz niewidoczna. Gmach zwieńczono skromną attyką, która poza płaskorzeźbionymi pseudotralkami pozbawiona jest ozdobników. Budując, zastosowano konstrukcję ceglano-żelbetową - mury konstrukcyjne są żelbetowe lub betonowe monolityczne z odcinkami z cegły pełnej. Wszystkie elewacje opracowano w analogiczny sposób, z zastosowaniem płytkich nisz oraz drzwi i okien w typie *porte-fenêtre*. Elewację frontową gmachu wyróżnia zastosowanie pseudoportyku. Budynek cofnięto względem al. Jana Pawła II (dawnej Igołomskiej), co uformowało przed nim spory plac. Wnętrze obsługują obszerne schody, z hallu dolnego prowadzące do górnego foyer. Dolną dużą salę kinową skierowaną poprzecznie do osi budynku przekryto kolistym sklepieniem na planie podkowy, wspartym na kolumnach i filarach; została również wyposażona w balkon dostępny z górnego foyer. W części podziemnej budynku znajdują się piwnice oraz zaniedbany schron, według lokalnej tradycji przeciwatomowy.

- **765** - os. Centrum E-2 szkoła Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. M. Karłowicza. Projekt Marka Jabłońskiego z lat 1959-1961; realizacja w latach 1960-1971 (mozaika ceramiczna na ścianie auli z 1975). Zespół jest przykładem powojennego modernizmu funkcjonalnego, ze zindywidualizowanymi rozwiązaniami przestrzennymi i wnętrzami. Znajdują się tu dwie sale koncertowe zachowane w oryginalnym stanie: duża z doświetleniem górnym poprzez gęsto zestawione świetliki o pulpitowym kształcie oraz mała - kameralna, a także studio nagrań. Na wewnętrznym, zielonym i przeszklonym dziedzińcu (patio) ustawiona jest nowoczesna rzeźba przedstawiająca postać w ruchu. Ściany zewnętrzne bryły głównej mają silną artykulację pionową, podkreśloną „lizenami" międzyokiennymi. Przejście do wejścia głównego prowadzi pod nadwieszoną częścią budynku, wspartą na sześciu okrągłych słupach. Przy wejściu do hallu części koncertowej zachował się pierwotny projekt i wystrój szatni oraz kasy biletowej. Charakterystyczna dla obiektu jest wielkoformatowa, ceramiczna mozaika zewnętrzna, w jesiennej tonacji barwnej, zlokalizowana na zachodniej ścianie dużej sali koncertowej, której towarzyszą wydatne schody i rampa wyjść bocznych.

CENTRUM E

GÓRALI

Lokalizacja:	Osiedle ulokowane na zachód od głównej osi (Alei Róż), która oddziela je od os. Zielonego; od północy i zachodu os. Krakowiaków, oddzielone ul. I. Mościckiego; od południa os. Teatralne (za ul. Obrońców Krzyża) oraz os. Urocze (za ul. S. Żeromskiego).
Model:	3
ZWAK:	3.23, 3.13, 3.24
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.3
Liczba budynków:	24
Liczba budynków w GEZ:	24
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950-1953
Projekt urbanistyczny:	B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa C-2 Południe. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Wiosenne (wspólnie z os. Zielonym). W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Bieńczyckie osiedli o numerach C-1, C-2, C-31, C-32, C-33; nie weszła w życie. Nazwę przyjęło od tytułu pierwszego przedstawienia wykonanego w teatrze na os. Teatralnym - opery autorstwa Wojciecha Bogusławskiego *Krakowiacy i górale*. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

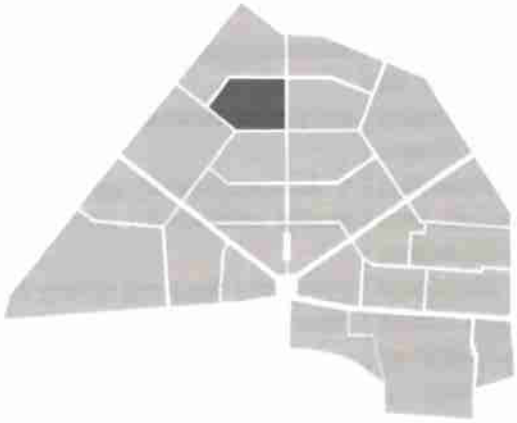

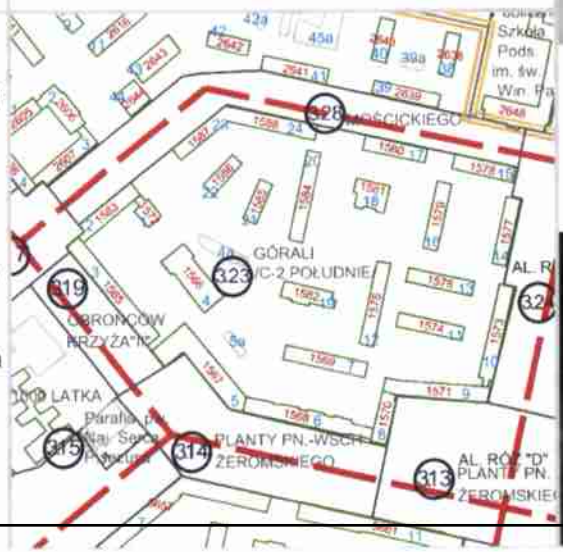

Charakterystyka przestrzeni: Południowa część osiedla wzniesiona w układzie wielokrotnie łamanego ciągu bloków, połączonych bramami i pasażami. Był to swego rodzaju przełom polegający na łączeniu obrzeżnych budynków zespołu w parawanowe ciągi, oddzielające wnętrze osiedli od ciągów ulicznych. Tu zaczęło się odchodzenie od zabudowy rozproszonej (dyscyplinowanej przebiegiem prostopadle krzyżujących się ulic), do układów zwartych, komponowanych z uwzględnieniem krzywizn i kątów nieprostych, wynikających z koncepcji urbanistycznej miasta. Południowo-wschodnia część zespołu została architektonicznie ukształtowana jako oprawa trapezowatego placu na skrzyżowaniu powstającej wówczas Alei Róż i ul. Żeromskiego. Pierzeję ulicy tworzyły domy przedzielane pasażami prowadzącymi do wnętrza osiedla, nad pasażami przerzucono przewiązki; partery domów w całości przeznaczono na sklepy Komorowski. W części północnej układ bloków swobodny. Zabudowa relatywnie gęsta, z niewielką ilością wolnej przestrzeni. Wewnątrz osiedla, wśród budynków, znajdują się place zabaw dla dzieci oraz boisko; w blokach na obrzeżach osiedla mieszczą się sklepy. I tak możemy wyróżnić sklep papierniczy, jubilerski, odzieżowy, aptekę, masarnie, sklep meblowy, z artykułami AGD, metalowy oraz bar. Sklep rybny na os. Górali był przystosowany do przechowywania świeżych ryb, z basenami, chłodniami i komorami chłodniczymi. Na zewnątrz osiedla, od strony południowej, znajduje się Ośrodek Kultury im. Cypriana Kamila Norwida.

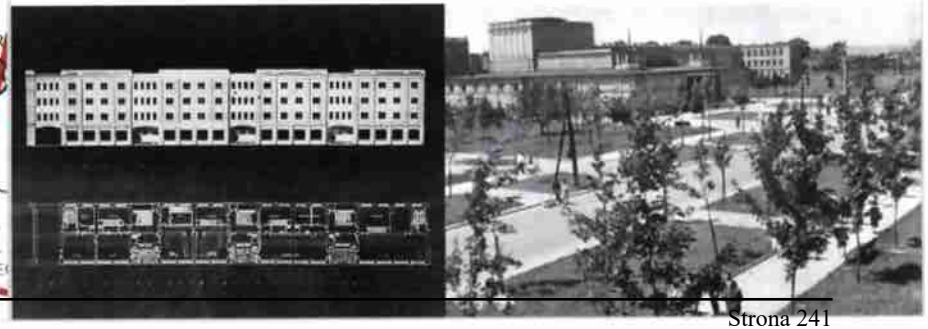

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Do budowy osiedla przystąpiono w 1950. Bloki zbudowano według zasad realizmu socjalistycznego, a ich wysokość nie przekracza 4 pięter. Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Część budynków wieńczą uproszczone attyki. Zachowały się oryginalne kraty okienne, boniowania murów i detal kowalski. Znaleźć można także dekoracyjne akcenty w tynku oraz wejścia z lekkimi, perforowanymi doświetleniami na całej wysokości, a od ul. Mościckiego murki z balustradami. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Osiedle, w przeciwieństwie do innych, znajdujących się w sąsiedztwie, nie zostało objęte renowacją w latach 2000-2006.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Górali:

- 1572 - os. Górali 1: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1583 - os. Górali 2: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1565 - os. Górali 3: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1566 - os. Górali 4: dom kultury (tzw. Sala Tańca), budynek mieszczący restaurację, sale recepcyjne i sale ćwiczeń Ośrodka Kultury im. Cypriana Kamila Norwida; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1567 - os. Górali 5: blok - budynek mieszkalny. Na parterze i pierwszym piętrze pomieszczenia Ośrodka Kultury im. Norwida 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden.
- 1568 - os. Górali 6: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1569 - os. Górali 7: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1570 - os. Górali 8: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1571 - os. Górali 9: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1573 - os. Górali 10: blok--budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1574 - os. Górali 11: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1575 - os. Górali 12: blok - budynek mieszkalny. 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1576 - os. Górali 13: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny J. Ingarden
- 1577 - os. Górali 14: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski
- 1578 - os. Górali 15: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953
- 1579 - os. Górali 16: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski
- 1580 - os. Górali 17: blok - budynek mieszkalny
- 1581 - os. Górali 18: przedszkole Samorządowe nr 68; 1952-1953 Szkoła Podstawowa nr 71 (klasy I-III) im. M. Grzegorzewskiej (miejsce nieistniejącego już Samorządowego Przedszkola nr 68 w Krakowie)
- 1582 - os. Górali 19: żłobek - dawniej; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski; obecnie „warsztaty terapeutyczne" - Dzienny Ośrodek Socjoterapii Stowarzyszenia „U Siemachy"
- 1584 - os. Górali 20: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski
- 1585 - os. Górali 21: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski
- 1586 - os. Górali 22: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski
- 1587 - os. Górali 23: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski, Dom Kombatanta i Muzeum Czynu Zbrojnego. Dawna siedziba awangardowego teatru lalkowego „Widzmisie", który w latach 1959-1962 prowadziła Danuta Urbanowicz z grupą kolegów-plastyków (m.in. Mariana Kruczka) i aktorów. Teatr, zdobywszy dziecięcą widownię, stał się swoistym pomostem między ludźmi z różnych kręgów społecznych; stałym widzem był m.in. Piotr Skrzynecki. W latach 60. ulokowano tu Dom Kombatanta i izbę pamięci, która w1963 zaczęła regularnie urządzać wystawy. Eksponaty pochodziły z prywatnych zbiorów pracowników Huty im. Lenina, kombatantów walczących w Legionach Piłsudskiego, w powstaniu wielkopolskim, w powstaniach śląskich, w wojnie bolszewickiej oraz w II wojnie światowej, którzy przez kilka kolejnych lat powiększali zbiory. Do 1970 zgromadzono 3000 eksponatów. 9 V 1970 otwarto Muzeum Czynu Zbrojnego Pracowników Huty im. Lenina, które 4 VII 2006 przekształcono w Muzeum Czynu Zbrojnego, prowadzone przez Małopolską Fundację Dom Kombatanta Rzeczpospolitej Polskiej - Muzeum Czynu Zbrojnego. W muzeum znajduje się 21 sztandarów organizacji bojowych i kombatanckich, m.in. sztandar Legionów Piłsudskiego i powstańców śląskich oraz sztandar wykonany przez więźniarki obozu Mauthausen-Gusen. Znakiem rozpoznawczym muzeum był i jest czołg ciężki IS-2, maszyna **5. Pułku Czołgów Ciężkich II Armii Wojska Polskiego.** Po zakończeniu wojny czołg służył do **szkolenia żołnierzy.** W 1969 został przekazany **kombatantom Nowej Huty**
- 1588 - os. Górali 24: blok - budynek mieszkalny; 1952-1953 projekt architektoniczny B. Skrzybalski

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Żeromskiego i narożnika z Aleją Róż - fragment tzw. Plant Nowohuckich. Wyremontowana została ul. Obrońców Krzyża; po obu jej stronach biegną chodniki z nawierzchnią z kostki betonowej. Wzdłuż ulicy usytuowane jest oświetlenie liczn leń ca. D obr ane leńc ygrc ymi

HANDLOWE

Lokalizacja:	Osiedle ograniczone jest ulicami: od północy al. Władysława Andersa (za nią os. Zgody), od wschodu deptakiem Artystów (dalej os. Centrum D), od południa al. Jana Pawła II (granica opracowania; dalej park i Łąki Nowohuckie), od zachodu ul. M. Boruty-Spiechowicza (dalej os. Kolorowe).
Model:	4
ZWAK:	4.2, 4.3, 4.4, 4.5
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.9
Liczba budynków:	14
Liczba budynków w GEZ:	11
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1958-1962, 1974, po 1990
Projekt urbanistyczny:	T. Rembiesa, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa D-3. Według planu z 1957 (Z. Witkowski, A. Dąmbska) osiedle miało numer D-32 i proponowaną nazwę os. Młodości. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Czyżyńskie osiedli o numerach D-1, D-2, D-3; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

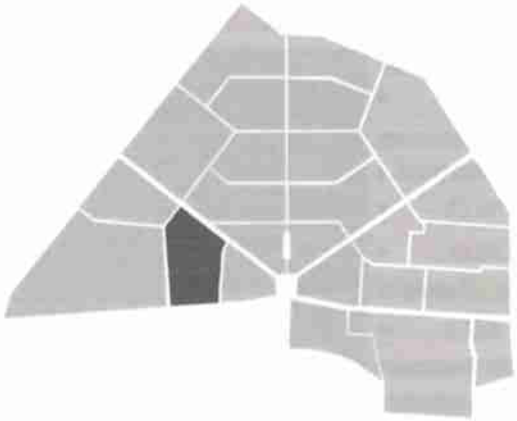

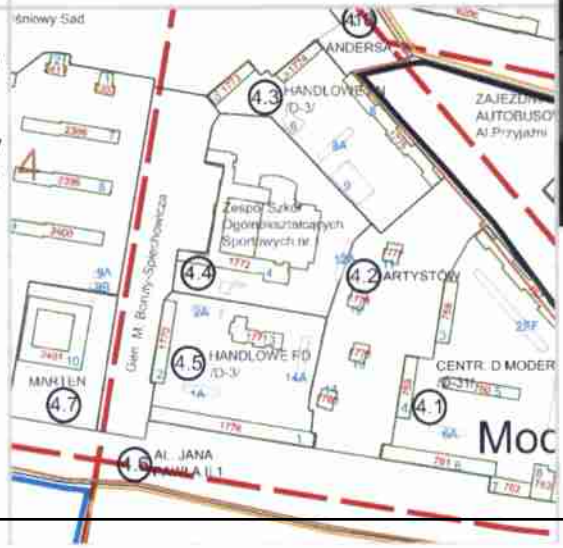

Charakterystyka przestrzeni: Budowa osiedla, części sektora D, przypadła na zmiany „poodwilżowe". Po 1956 powrócono w urbanistyce polskiej do funkcjonalistycznych, luźnych układów urbanistycznych. Te jednak wpisywały się w urbanistyczny ruszt miasta z pierwszej połowy lat 50. Zasadniczą sprawą była budowa domów mieszkalnych z dużą liczbą mieszkań. Odwilż wpłynęła na kształt powstających budynków, które miały być proste w formie, pozbawione jakiejkolwiek wtórnej dekoracji. Bloki tworzą luźny układ przestrzenny, który opiera się na zawartej w Karcie Ateńskiej z 1933 idei o nowoczesnym planowaniu przestrzeni miejskiej - zatopionej w zieleni, pełnej słońca o otwartych układach przestrzennych. Budynki rozplanowane zostały w sposób harmonijny i rytmiczny. Układ urbanistyczny i wysokość budynków uzależnione były od znajdującego się w pobliżu lotniska w Czyżynach. Kolorowe budynki najczęściej osiągają wysokość czterech pięter, do rzadkości należą 11-kondygnacyjne. Niemniej jednak większość z nich to tzw. bloki szwedzkie, czyli budynki zaliczane do nowoczesnych formalnie. Kontrastowo przeciwstawiano budynki wysokie obiektom długim i niskim; pierwsze zestawiano w dwóch rzędach, drugie sytuowano po kilka równolegle do siebie, czasem kulisowo (Zdaniem W. Komorowskiego, wybitnego znawcy nowohuckiej urbanistyki i architektury, było to nawiązanie do ówczesnych realizacji zachodnioeuropejskich, m.in. osiedla Roehampton w Londynie.) . Dwa układy bloków o zróżnicowanej wysokości rozcina rozległy obszar dawnej szkoły podstawowej nr 91, dziś Zespół Szkół Sportowych. Na terenie osiedla znajduje się też Przedszkole Samorządowe nr 108. Od strony parku, przy deptaku ul. Artystów postawiono cztery 6-piętrowe wieżowce. W części z nich osiedlono rodziny greckich i macedońskich uchodźców. Nazwę osiedle zawdzięcza znacznej liczbie sklepów i punktów usługowych, rozlokowanych na parterach bloków przy ul. Andersa i w bloku przy al. Jana Pawła II (tzw. Metal). Elementem dysharmonijnym jest 10-piętrowy wieżowiec z lat 70. w północnej części osiedla. Zniknęła także dawna osiedlowa kotłownia, w latach 90. przebudowana na blok mieszkalny (os. Handlowe nr 10). Zmiany te spowodowały nadmierne zagęszczenie zabudowy w tej części osiedla.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Zespół bloków mieszkalnych - wysokich od strony al. Andersa, niższych w południowej części układu. Układ urbanistyczny zaprojektowany został przez architektów Tadeusza Rembiesę i Bolesława Skrzybalskiego, a bloki przez Józefa Königa, Andrzeja Radnickiego, Adama Fołtyna, Wacława Głowackiego i Kazimierza Karasińskiego. Po 1956 nadal wznoszono budynki z muru pełnego, rozwijając jednocześnie budownictwo szkieletowe oraz wielkopłytowe. Osiedle Handlowe było poligonem nowych technologii. Po 1956 wdrożono nowatorską typizację projektów. Polegała ona na opracowaniu dokumentacji projektowej na sekcje i całe budynki mieszkalne, które potem w szerokiej skali stosowane były na osiedlach D w Nowej Hucie i innych osiedlach Krakowa. Natomiast zrezygnowano, częściowo lub całkowicie, z realizacji m.in. radiofonii przewodowej i pralni domowych. Radiofonia przewodowa okazała się anachronizmem wobec szybkiego rozpowszechniania się odbiorników radiowych. Ograniczono budowę schronów przeciwlotniczych, choć pod budynkiem szkoły zrealizowano jedno z większych ukryć na terenie Nowej Huty.

HANDLOWE

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Handlowego:

- 1776 - os. Handlowe 1: blok - budynek mieszkalny, tzw. Metal, ze sklepami (spożywczy, metalowy, obuwniczy - tzw. U Dziadka) i punktami usługowymi (krawiec męski, fryzjer Spółdzielni „Fala") na parterze w części zachodniej; 1954-1957 projekt T. Rembiesa i B. Skrzybalski
- 1770 - os. Handlowe 2: blok - budynek mieszkalny ; 1954-1957
- 1771 - os. Handlowe 3: przedszkole nr 108, dziś tzw. Kraina Tęczy; 1954-1957
- 1772 - os. Handlowe 4: dawna Szkoła Podstawowa nr 91, dziś Zespół Szkół Sportowych nr 1; 1962 K. Karasiński. Budowę szkoły rozpoczęto w 1958, zajmując działkę o powierzchni ok. 1 ha. Szkoła autorstwa Kazimierza Karasińskiego należała do najnowocześniejszych gmachów w Sektorze D. Budowę ukończono pod koniec września 1959, oddając gmach z 22 salami lekcyjnymi, 2 salami gimnastycznymi, salą teatralną itd. Uroczyste otwarcie nastąpiło 1 X 1959; pierwszym dyrektorem szkoły został ceniony pedagog Władysław Zawada. 1 IX 1970 powstała pierwsza klasa sportowa o profilu lekkoatletycznym. 2 VI 1973 szkole nadano imię Janusza Kusocińskiego. Na wniosek Ministerstwa Oświaty i Wychowania została utworzona Szkoła Sportowa. Przez lata szkołę znacznie rozbudowano, m.in. w 2014 powstał nowoczesny basen
- 1773 - os. Handlowe 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 1774 - os. Handlowe 7: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956
- 1775 - os. Handlowe 8: blok - budynek mieszkalny ze sklepami (cukiernia „Maleńka") i punktami usługowymi na parterze (szycie firanek); 1958-1960 projekt J. König i A. Radnicki; w 2007 budynek został uszkodzony przez wybuch gazu
- 1777 - os. Handlowe 11: blok - budynek mieszkalny (forma 6-piętrowego wieżowca); 1962 J. i M. Ingardenowie
- 1778 - os. Handlowe 12: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 1779 - os. Handlowe 13: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 1780 - os. Handlowe 14: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od al. Andersa (róg Boruty-Spiechowicza) oraz w lokalnym parku rozciętym duktem pieszym ul. Artystów. Także od południa osiedle otacza wysoka zieleń, a za al. Jana Pawła II rozciągają się Łąki Nowohuckie.

HUTNICZE

Lokalizacja:	Osiedle tworzące środkowy odcinek tzw. Osi Pracy. Od północy, przez al. Solidarności, sąsiaduje z tzw. parkiem Szwedzkim, częścią os. Szklane Domy. Od zachodu os. Centrum A, a od południa os. Ogrodowe, odcięte ul. Stanisława Mierzwy. Od os. Willowego os. Hutnicze oddziela ul. Zuchów.
Model:	6
ZWAK:	6.1
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.12
Liczba budynków:	15
Liczba budynków w GEZ:	14
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1954-1956
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-33. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Racławickie (wspólnie z os. Willowym). W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Mogilskie osiedli o numerach A-1, A-11, A-33 i A-Zachód; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

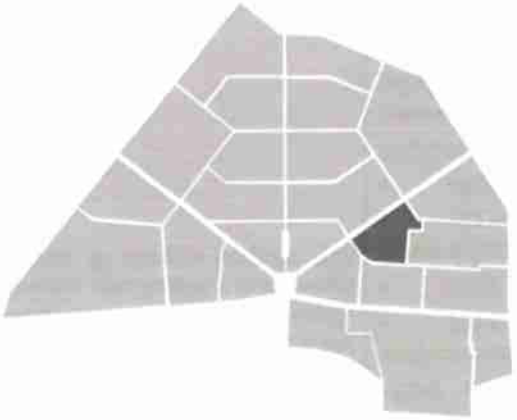

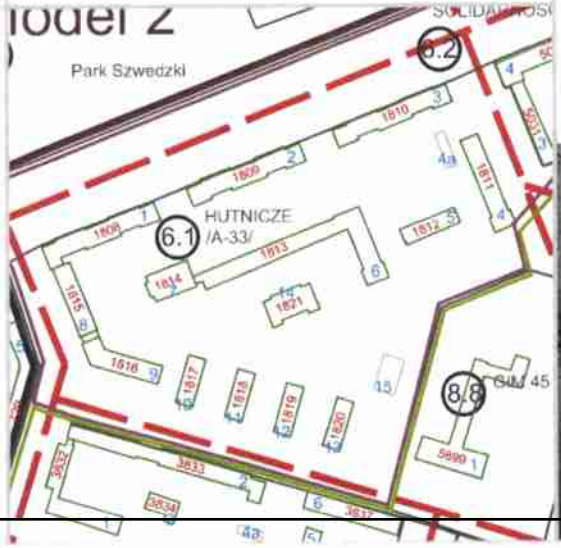

Charakterystyka przestrzeni: Jedno z mniejszych nowohuckich osiedli. Zastosowano tu zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. W drugiej połowie lat 50. postanowiono zwiększyć produkcję stali w Kombinacie z 1,5 mln do 3 mln ton, co wymagało zwiększenia liczby pracowników. Rodziło to konieczność wybudowania w krótkim czasie setek nowych mieszkań. Tu po raz pierwszy wykorzystano prefabrykaty betonowe przy budowie domów. Dwa układy bloków o zróżnicowanej wysokości rozcina obszar przedszkola samorządowego nr 104, w formie pawilonu otoczonego rozległym, jak na warunki miejskie, ogrodem. Od strony al. Solidarności potężne, wielokondygnacyjne bloki, stanowiące nieco „rozluźnioną" formułę zwartych fasad osiedli wokół placu Centralnego. Tu m.in. zrezygnowano z połączeń między blokami w formie krytych bram, wybierając wolną, zieloną przestrzeń pomiędzy blokami 1, 2 i 3. Dawny schron przeciwlotniczy zamieniono współcześnie na zespół podziemnych garaży.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Od strony al. Solidarności potężne, 7-kondygnacyjne bloki, stanowiące nieco „rozluźnioną" formułę zwartych fasad osiedli wokół placu Centralnego. Od ul. S. Mierzwy interesujący zespół bloków mieszkalnych (nr 10-13) zaprojektowanych w latach 1954-1955. W latach 1955-1956 zostały ustawione prostopadle do ulicy. Zrealizowane zostały, jako jedne z pierwszych w Nowej Hucie, przy użyciu dźwigów i wykonane w systemie wielkoblokowym, w polskiej technologii typu „Żerań" - pierwsze bloki mieszkalne wzniesione w całości z elementów prefabrykowanych. Był to tzw. drugi stopień uprzemysłowienia, który poprzez zastosowanie prefabrykowanych, wielkoformatowych elementów pozwalał na szybszą realizację. Projektowane były i wznoszone w ramach budownictwa Zakładu Osiedli Robotniczych (ZOR), w ustawieniu i liczbie zgodnie z wytycznymi Planu Generalnego Nowej Huty. W 1956 zaistniała bowiem potrzeba ograniczenia wprowadzanych do realizacji prefabrykatów, bo groziło to chaosem wykonawczym. Zlecono więc Miastoprojektowi opracowanie ujednoliconego „Katalogu prefabrykowanych elementów wielkowymiarowych dla I. stopnia uprzemysłowienia". Został on opracowany w ciągu kilku miesięcy i umożliwił masową produkcję płyt stropowych, dachowych i klatek schodowych oraz ich stosowanie w projektach na całe dziesięciolecie. W szczególności w katalogu przyjęty został jako podstawowy system prefabrykacji wielkoblokowej typu „Żerań". Płyty stropowe, a po kilku latach także ścienne, produkowane były masowo, częściowo w sposób zmechanizowany, w halach Krakowskich Zakładów Żelbetowych w Łęgu-Czyżynach . Stanowiły je płyty żelbetowe, o różnych modularnych długościach i szerokościach, z podłużnymi okrągłymi otworami. Budynki przy ul. Mierzwy formą nawiązują do warszawskiej, międzywojennej architektury modernistycznej. Wyróżniają je szlachetne tynki, w których widoczne są regularne podziały i wydatne gzymsy z rodzajem geometrycznego fryzu opaskowego, wynikające z technologii budowy. Charakteryzują się także starannym detalem balustrad. W obrębie zespołu tych budynków znajdował się schron atomowy.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Hutniczego:

- 1808 - os. Hutnicze 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957, projekt T. Janowski, S. Golonka, A. Anlauf, T. Wnuk; 7-piętrowy blok (projekt z początku 1956), obiekt z nielicznymi już tylko cytatami stylowymi, o bardzo uproszczonych formach architektury historycznej. Powstay u schyłku drugiego etapu budowy Nowej Huty (po 1954). Wpisał się w układ urbanistyczny zaprojektowany, tworząc wraz ze starszymi budynkami oprawę wytyczonych 5 lat wcześniej al. Solidarności i Alei Róż.
- 1809 - os. Hutnicze 2: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957, projekt Tadeusz Janowski, Stefan Golonka, Anna Anlauf, Tadeusz Wnuk; 7-piętrowy blok (projekt z początku 1956), obiekt z nielicznymi już tylko cytatami stylowymi, o bardzo uproszczonych formach architektury historycznej. Powstał u schyłku drugiego etapu budowy Nowej Huty (po 1954). Wpisał się w układ urbanistyczny zaprojektowany, tworząc wraz ze starszymi budynkami oprawę wytyczonych 5 lat wcześniej al. Solidarności i Alei Róż.
- 1810 - os. Hutnicze 3: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957, projekt T. Janowski, S. Golonka, A. Anlauf, T. Wnuk; 7-piętrowy blok (projekt z początku 1956), obiekt z nielicznymi już tylko cytatami stylowymi, o bardzo uproszczonych formach architektury historycznej. Powstał u schyłku drugiego etapu budowy Nowej Huty (po 1954). Wpisał się w układ urbanistyczny zaprojektowany, tworząc wraz ze starszymi budynkami oprawę wytyczonych 5 lat wcześniej al. Solidarności i Alei Róż.
- 1811 - os. Hutnicze 4: blok - budynek mieszkalny; 1954-1957
- 1812 - os. Hutnicze 5: dawny żłobek; obecnie dom pomocy społecznej (Stowarzyszenie Pomocy Socjalnej Gaudium et Spes); 1954-1957
- 1813 - os. Hutnicze 6: blok - budynek mieszkalny; 1954-1957
- 1814 - os. Hutnicze 7; 1954-1957, uruchomiona w 1962; powstała jako Nowohucka Drukarnia Przemysłu Terenowego NAP w Krakowie, zespół PL/29/PL-29-2250/0 - Nowohucka Drukarnia Przemysłu Terenowego w Krakowie (1959-1976). , od 1976 Drukarnia Narodowa, zakład nr 8; czynna do lat 90., położona na terenie osiedla mieszkaniowego, przebudowana na mieszkania
- 1815 - os. Hutnicze 8: blok - budynek mieszkalny; 1954-1957
- 1816 - os. Hutnicze 9: blok - budynek mieszkalny; 1954-1957
- 1817 - os. Hutnicze 10: blok - budynek mieszkalny; 1954-1956, projekt A. Fołtyn i Z. Sieradzki
- 1818 - os. Hutnicze 11: blok - budynek mieszkalny; 1954-1956, projekt A. Fołtyn i Z. Sieradzki
- 1819 - os. Hutnicze 12: blok - budynek mieszkalny; 1954-1956, projekt A. Fołtyn i Z. Sieradzki
- 1820 - os. Hutnicze 13: blok - budynek mieszkalny; 1954-1956, projekt A. Fołtyn i Z. Sieradzki
- 1821 - os. Hutnicze 14: Przedszkole Samorządowe nr 104; 1954-1957

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami.

KOLOROWE

Lokalizacja:	Osiedle ograniczone jest od północy parkiem Wiśniowy Sad (za nim os. Spółdzielcze); od wschodu ul. M. Boruty-Spiechowicza (dalej os. Handlowe), od południa al. Jana Pawła II (granica opracowania; dalej tereny dawnych Zakładów Przemysłu Tytoniowego, dziś Philip Morris), od zachodu Rondo Czyżyńskie i ul. Bieńczycka (zachodnia granica opracowania).
Model:	4
ZWAK:	4.7, 4.8, 4.9, 4.14
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.1
Liczba budynków:	45
Liczba budynków w GEZ:	39
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1959-1961
Projekt urbanistyczny:	T. Rembiesa, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa D-2. Według planu z 1957 (Z. Witkowski, A. Dąmbska) osiedle miało numer D-33 i proponowaną nazwę os. Budowlanych (wraz z os. Spółdzielczym). W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Czyżyńskie osiedli o numerach D-1, D-2, D-3; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

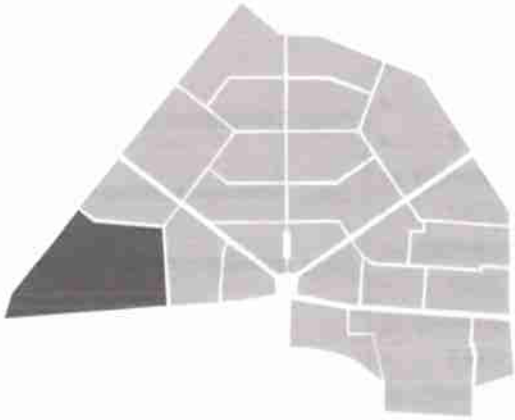

Charakterystyka przestrzeni: Decyzję o powstaniu os. Kolorowego podjęto na początku budowy Nowej Huty. Zgodnie z koncepcją urbanistyczną Nowej Huty z 1950 autorstwa Tadeusza Ptaszyckiego, Bolesława Skrzybalskiego, Tadeusza Rembiesy i Stanisława Juchnowicza, która przewidywała powstanie zespołów osiedli od A do D, os. Kolorowe wraz ze Spółdzielczym, Handlowym i Centrum D weszło w skład zespołu D. Zasadniczą sprawą była budowa domów mieszkalnych z dużą liczbą mieszkań. Odwilż wpłynęła na kształt powstających budynków, które miały być proste w formie, pozbawione jakiejkolwiek wtórnej dekoracji. Po 1956 powrócono w urbanistyce polskiej do funkcjonalistycznych, luźnych układów urbanistycznych. Te jednak wpisywały się w urbanistyczny ruszt miasta z pierwszej połowy lat 50. Bloki tworzą luźny układ przestrzenny, który opiera się na zawartej w Karcie Ateńskiej z 1933 idei o nowoczesnym planowaniu przestrzeni miejskiej - zatopionej w zieleni, pełnej słońca o otwartych układach przestrzennych. Budynki rozplanowane zostały w sposób harmonijny i rytmiczny. Kontrastowo przeciwstawiano budynki wysokie, obiektom długim i niskim; pierwsze zestawiano w dwóch rzędach, drugie sytuowano po kilka równolegle do siebie, czasem kulisowo. Układ urbanistyczny i wysokość budynków uzależnione były od znajdującego się w pobliżu lotniska w Czyżynach. Kolorowe budynki najczęściej osiągają wysokość czterech pięter, do rzadkości należą budynki 11-kondygnacyjne. Niemniej jednak większość z nich to tzw. bloki szwedzkie, czyli budynki zaliczane do nowoczesnych formalnie. Kolorowe zostało wybudowane jako ostatnie z planowanych, w latach 1959-1960. Dominuje niska zabudowa, bloki 4-piętrowe, tylko w okolicy Ronda Czyżyńskiego wybudowano 5 wieżowców o 10 piętrach. W większości bloki są własnością spółdzielni mieszkaniowej „Victoria" oraz wspólnot blokowych. W rejonie Ronda Czyżyńskiego i przy ul. Wiśniowy Sad relikty międzywojennego budownictwa wsi Czyżyny. Punktowce Głowackiego stoją na terenie dawnych koszar barakowych Twierdzy Kraków. W latach 80. wzniesiono duży blok nr 11a, tzw. budostalowski, który zajął rozległą, wewnątrzosiedlową łąkę i miejsce po rozebranym pawilonie spożywczym. Wcześniej przedłużono także blok nr 12. Zmiany te spowodowały nadmierne zagęszczenie zabudowy w tej części osiedla. Do ważniejszych obiektów os. Kolorowego należą placówki oświaty. Znajdują się tu: XII Liceum Ogólnokształcące, Gimnazjum nr 48, Przedszkole Samorządowe i Prywatne. Pod numerem 29b mieści się Międzyszkolny Basen Pływacki i Międzyszkolny Klub Sportowy Jordan. Na terenie osiedla powstało wiele punktów handlowo-usługowych. Wśród nich znajdują się: przychodnia, apteki, sklepy, bary, salony fryzjerskie, kwiaciarnia, bank, autokomis i wiele innych. Szczególną wartość ma lekki budynek pawilonu spożywczego (dawny SAM, os. Kolorowe 16a), zbudowany w latach 60. i będący już zabytkiem swego minimalistycznego stylu.

Charakterystyka zabudowy: Zespół bloków 4-piętrowych, 5-6-klatkowych. Układ urbanistyczny zaprojektowany został przez architektów Tadeusza Rembiesę i Bolesława Skrzybalskiego, a bloki przez Józefa Königa, Andrzeja Radnickiego, Adama Fołtyna, Wacława Głowackiego i Kazimierza Karasińskiego. Po 1956 wdrożono nowatorską mieszkalnych typizację projektów. Polegała ona na opracowaniu dokumentacji projektowej na sekcje i całe budynki mieszkalne, które potem w szerokiej skali stosowane były na osiedlach D w Nowej Hucie i innych osiedlach Krakowa. Natomiast zrezygnowano, częściowo lub całkowicie, z realizacji m.in. radiofonii przewodowej i pralni domowych. Ograniczono budowę schronów przeciwlotniczych, choć pojawiają się nadal między budynkami charakterystyczne budki nawiewowe. W latach 1960-1962 pozostały do realizacji już tylko ostatnie budynki osiedla D-2 (Kolorowe), objęte planem T. Ptaszyckiego. Najwięcej ich ukończono i oddano do użytku w 1960, w tym 11 budynków rozpoczętych w stanach surowych w roku poprzednim, a zawierających 2108 izb mieszkalnych. Było to 9 bloków na os. D-2, jeden przy ul. Centralnej, wszystkie 5-kondygnacjowe, zaprojektowane w I stopniu uprzemysłowienia i poprzecznym układzie konstrukcji. Od strony Ronda Czyżyńskiego zespół wieżowców (podobnych do rozwiązania tzw. helikoptera na os. Centrum D).

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Kolorowego:

- 2393 - os. Kolorowe 1: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 2411 - os. Kolorowe 2: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 2394 - os. Kolorowe 3: blok- budynek mieszkalny
- 2395 - os. Kolorowe 4: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie (błędny opis w GEZ)
- 2396 - os. Kolorowe 5: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 2397 - os. Kolorowe 6: blok - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 2398 - os. Kolorowe 7: blok - budynek mieszkalny
- 2399 - os. Kolorowe 8: blok - budynek mieszkalny
- 2400 - os. Kolorowe 9: blok - budynek mieszkalny
- 2401 - os. Kolorowe 10: pawilon, tzw. Marten. Mieścił się tu popularny bar, sklep 1001 drobiazgów, sklep z ubraniami, zegarmistrz, zakład naprawy telewizorów ZURiT, sklep warzywny, zakład szklarski.
- **BRAK W GEZ** os. Kolorowe 10a - budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 2402 - os. Kolorowe 11: blok - dawna kotłownia MPEC
- 2403 - os. Kolorowe 12-12a: blok - budynek mieszkalny
- 2404 - os. Kolorowe 13: blok - budynek mieszkalny
- 2405 - os. Kolorowe 14: blok - budynek mieszkalny
- 2406 - os. Kolorowe 15: blok - budynek mieszkalny
- 2407 - os. Kolorowe 16: blok - budynek mieszkalny
- 240[illegible] Kol[illegible]17: [illegible] mie[illegible]y
- 2409 - os. Kolorowe 18: blok - budynek mieszkalny
- 2410 - os. Kolorowe 19: blok - budynek mieszkalny
- 2412 - os. Kolorowe 20: blok - budynek mieszkalny
- 2413 - os. Kolorowe 21: przychodnia lekarska - Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej
- 2414 - os. Kolorowe 22: blok - punktowce przy Rondzie Czyżyńskim; 1961-1963 projekt W. Głowacki. Zespół 5 budynków punktowych, luźno zakomponowanych w zieleni parkowej, z charakterystycznymi, „unoszącymi się w powietrzu" dachami. Swoisty „słup graniczny" otwierający perspektywy ku Placowi Centralnemu oraz w kierunku Mistrzejowic. Projekt z lat 1959-1960 to dzieło Wacława Głowackiego, zrealizowane w latach 1961-1963. Poza dynamicznymi dachami budynków zespół wyróżniają zindywidualizowane wejścia do każdego z nich oraz pasmowa kompozycja pełnych balkonów - loggii. Nadwieszone dachy akcentują osiowo górne tarasy, dodatkowo podkreślone wcięciem ażurowej balustrady. Na najwyższych, znakomicie doświetlonych piętrach ulokowano pracownie artystów Włodarczyk M.: *Architektura lat 60-tych w Krakowie*. Kraków 2006..
- 2415 - os. Kolorowe 23: blok - punktowce przy Rondzie Czyżyńskim; 1961-1963 projekt W. Głowacki
- 2416 - os. Kolorowe 24: blok - punktowce przy Rondzie Czyżyńskim; 1961-1963 projekt W. Głowacki
- 2417 - os. Kolorowe 25: blok - punktowce przy Rondzie Czyżyńskim; 1961-1963 projekt W. Głowacki
- 2418 - os. Kolorowe 26: blok - punktowce przy Rondzie Czyżyńskim; 1961-1963 projekt W. Głowacki
- 2419 - os. Kolorowe 27: dawna kotłownia MPEC
- 2420 - os. Kolorowe 28: Przedszkole Samorządowe nr 110 im. Marii Kownackiej
- 2421 - os. Kolorowe 29: szkoła - Zespół szkół Ogólnokształcących nr 49. Kompleks szkolny (Gimnazjum nr 48 i Liceum Ogólnokształcące nr XXII) składający się z dwóch budynków połączonych wspólnym basenem. Został zaprojektowany przez Józefa Königa w latach 1959-1961 w duchu powojennego modernizmu i funkcjonalizmu. Budynki szkolne zrealizowano w latach 1962-1966, basen międzyszkolny 1962-1970. Charakterystyczne są lekkie, bliźniaczo-lustrzane załamania fasad obu budynków, oddalonych od siebie w przestrzeni zielonej. Poszczególne obiekty wyróżniają również „witrażowe" elewacje, utworzone przez pasmowe okna z częściowym użyciem czarnego marglitu, akcenty w tynku oraz wejścia z lekkimi, dynamicznymi przekryciami i perforowanymi doświetleniami na całej wysokości. Budynki o dwóch klatkach schodowych, z salami gimnastycznymi na piętrze łącznika. Budynek basenu, cofnięty od ulicy, jest przeszkloną bryłą z zaakcentowanymi podziałami.
- 2422 - os. Kolorowe 32: dom - pozostałości międzywojennej zabudowy wsi Czyżyny
- 2423 - os. Kolorowe 34: dom - pozostałości międzywojennej zabudowy wsi Czyżyny
- 2424 - os. Kolorowe 39: dom - pozostałości międzywojennej zabudowy wsi Czyżyny (błędny opis w GEZ)

2426 - os. Kolorowe 41: dom - pozostałości międzywojennej zabudowy wsi Czyżyny (błędny opis w GEZ)

- 2427 - os. Kolorowe 43: blok - budynek mieszkalny
- 2428 - os. Kolorowe 44: blok - budynek mieszkalny
- 2429 - os. Kolorowe 45: blok - budynek mieszkalny
- 2430 - os. Kolorowe 46-47: blok ?????

Zieleń: Osiedle położone w miejscu bardzo atrakcyjnym ze względu na pobliskie tereny zielone. Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od al. Jana Pawła II i w północnej części ul. M. Boruty-Spiechowicza. Atrakcją osiedla jest niewielki park Wiśniowy Sad (2,73 ha). Powstał we wczesnych latach 60. XX w., gdy budowano sąsiednie osiedla. Przecina go deptak. Od początku park był bardzo dobrze wyposażony w infrastrukturę służącą dzieciom do zabawy. Różnorodność sprzętu rekreacyjnego (zjeżdżalnie, dwuosobowe huśtawki, karuzele czy piaskownica) umożliwiała dzieciom w różnym wieku aktywny wypoczynek. Atrakcyjności miejsca dopełniał położony nieopodal, odkryty basen dla najmłodszych, który w gorące dni lata cieszył się wielką popularnością. Ówcześni projektanci parku zadbali nie tylko o rozmaitość sprzętu zabawowego, ale także ich istotną funkcję - rozbudzanie wyobraźni najmłodszych. Także dzisiejsze dzieciaki nie potrafią oprzeć się pokusie przejścia przez otwór w rzeźbie „muszle i wodorosty". Najlepiej atmosferę beztroskiej dziecięcej zabawy oddawał nieistniejący już pomnik matki trzymającej za ręce dwoje dzieci. W Wiśniowym Sadzie pozostała „syrenka", upamiętniająca fakt, iż park był realizowany ze środków Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy. Pamiętam ciekawe kosze na śmieci - w formie małych misiów trzymających plaster miodu - umiejscowione na terenie odkrytego basenu dla dzieci. Stanowiły doskonałe połączenie estetyki i funkcjonalności. Projektanci zadbali również o zieleń. Niestety, dziś z braku odpowiedniej pielęgnacji stary drzewostan (lipy, jesiony, klony) zdziczał, podobnie jak stare różane krzewy. Park został odnowiony w 2014, choć sposób prowadzenia prac wywoływał liczne kontrowersje. W zachodniej jego części znajduje się abstrakcyjna rzeźba nieznanego autorstwa (tzw. *Muszla* lub *Ślimak*), we wschodniej *Syrenka* (1963-1965), rzeźba Magdaleny Pruszyńskiej-Jaroszyńskiej, rzeźbiarki i aktorki „Piwnicy pod Baranami". Zniszczeniu uległa betonowa, zdobiona ceramiką rzeźba małego osiołka, stojąca obok niego metaloplastyczna żyrafa oraz cementowa rzeźba *Macierzyństwo*.

KOLOROWE

Id: AD56954D-0DC8-4DD3-A501-65E1814B37EF. Podpisany

KRAKOWIAKÓW

Lokalizacja:	Osiedle ulokowane przy zachodniej granicy opracowania (ul. Kocmyrzowska). Na północy ograniczone jest ul. Bulwarową (granica opracowania), na wschodzie granicą osiedla jest pieszy odcinek Alei Róż (za nim os. Sportowe); od południowego zachodu os. Teatralne (za ul. Obrońców Krzyża) oraz os. Urocze (za ul. Żeromskiego). Dalej granica (z os. Górali) biegnie ul. I. Mościckiego
Model:	3 / 5
ZWAK:	3.29, 5.2, 5.6, 5.7
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.3
Liczba budynków:	46
Liczba budynków w GEZ:	40
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1949-1956
Projekt urbanistyczny:	B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa C-2. PÓŁNOC Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Bałtyckie. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Bieńczyckie osiedli o numerach C-1, C-2, C-31, C-32, C-33; nie weszła w życie. Nazwę przyjęto od tytułu pierwszego spektaklu wykonanego w Teatrze Ludowym - opery autorstwa Wojciecha Bogusławskiego pt. Krakowiacy i Górale. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

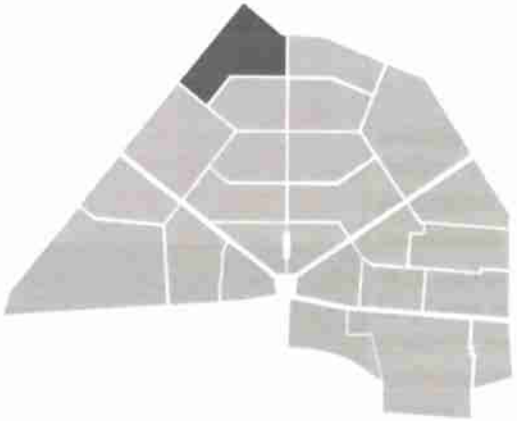

Charakterystyka przestrzeni: Zastosowano tu zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Był to swego rodzaju przełom polegający na łączeniu obrzeżnych budynków, oddzielaniu wnętrza osiedla od ciągów ulicznych. Tu zaczęło się odchodzenie od zabudowy rozproszonej (dyscyplinowanej przebiegiem prostopadle krzyżujących się ulic) do układów zwartych, komponowanych z uwzględnieniem krzywizn i kątów nieprostych, wynikających z koncepcji urbanistycznej miasta. Dużą wartość kompozycyjną ma oś widokowa Teatru Ludowego (od ul. I. Mościckiego). Pierzeję ulicy w południowej części osiedla tworzyły domy przedzielane pasażami prowadzącymi do wnętrza jednostki; nad pasażami przerzucono przewiązki; partery domów w całości przeznaczono na sklepy Komorowski. Przez teren osiedla przebiegała linia **kolei kocmyrzowskiej,** która odbijała od ulicy i biegła w kierunku dworca **Bieńczyce.** Ulica Kocmyrzowska miała kończyć zabudowę miasta, ale gdy w latach 60. postanowiono rozbudować **Kombinat,** powstały tam nowe osiedla. W blokach, które znajdują się na obrzeżach osiedla, znajdują się sklepy. I tak możemy wyróżnić: sklep papierniczy, jubilerski, odzieżowy, aptekę, masarnie, sklep meblowy, z artykułami AGD, metalowy oraz bar. Południowa część osiedla wzniesiona jest w układzie wielokrotnie łamanego ciągu bloków, połączonych bramami i pasażami. W części północnej układ bloków swobodny. Zabudowa relatywnie gęsta, z niewielką ilością wolnej przestrzeni. Wewnątrz osiedla, wśród budynków, znajdują się place zabaw dla dzieci oraz boisko. Miejscem ważnym widokowo jest styk z os. Górali w rejonie przychodni i Domu Kombatanta, tworzący szerokie wnętrze miejskie zamknięte sylwetą Teatru Ludowego. Styk osiedli Krakowiaków, Górali i Teatralnego był w latach 80. jednym z głównych obszarów starć solidarnościowych demonstrantów z funkcjonariuszami ZOMO. „Zarządzenie NR 013/83 o powołaniu grupy operacyjno-śledczej do sprawy rabunku broni służbowej w dniu 31 VIII 1983 r. w Nowej Hucie. 31 VIII 1983 w Nowej Hucie podczas rozpraszania zgromadzonego tłumu w rejonie osiedli Teatralnego i Krakowiaków w Nowej Hucie, plutony ZOMO wprowadzone do działań zostały zaatakowane przez agresywnie zachowujące się grupy. Na skutek tego trzech funkcjonariuszy zostało odciętych od pododdziału, otoczonych, a następnie pobitych do nieprzytomności i rozbrojonych. Napastnicy zrabowali funkcjonariuszom dwa pistolety P-64, cztery magazynki z 24 sztukami amunicji, dwie wyrzutnie gazów łzawiących typu RWGŁ, 8 sztuk amunicji inicjującej, dwa ręczne granaty łzawiące UGŁ-200, tarczę ochronną, kask, dwie pałki oraz legitymację służbową na nazwisko. Dotychczas prowadzone czynności operacyjno-śledcze nie dały pożądanych efektów". „W celu zapobieżenia gromadzenia się tłumu w okolicach Teatru Ludowego i krzyża na os. Teatralnym, do działań blokadowych wprowadzono oddziały NOMO WUSW, których zadaniem było zablokowanie bram przejściowych /przełączek/ na os. Krakowiaków i niedopuszczenie do atakowania sił zwartych działających na skrzyżowaniu ulic Majakowskiego i Kocmyrzowskiej. O godz. 17.20 w osiedle Krakowiaków wprowadzono dwa plutony 1 kompanii NOMO Myślenice pod dowództwem chor. Adama Kęska, które zabezpieczyły bramy od ulic Kocmyrzowskiej, Majakowskiego i Demakowa. W tym samym czasie zorganizowane grupy młodzieży zaatakowały pododdziały od strony uliczek osiedlowych i na skutek tego trzech funkcjonariuszy 1 plutonu 1 kompanii NOMO z Myślenic zostało odciętych, otoczonych, a następnie pobitych do nieprzytomności"

KRAKOWIAKÓW

Charakterystyka zabudowy: Większość bloków na osiedlu powstało z cegły w początkach budowy Nowej Huty w latach 1949-1950. Skrajnie południowa część osiedla to drugi etap budowy (1950-1956). Do budowy osiedla przystąpiono w 1950. Bloki zbudowano według zasad realizmu socjalistycznego, a ich wysokość nie przekracza czterech pięter. Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Część budynków wieńczą uproszczone attyki. Zachowały się oryginalne kraty okienne, boniowania murów i detal kowalski. Znaleźć można także dekoracyjne akcenty w tynku oraz wejścia z lekkimi, perforowanymi doświetleniami. Stosowano także zagłębione, wsparte na kwadratowych filarach fasady. Rytm wielu fasad wyznaczają kwadratowe płyciny wykonane z tynku. Od ul. Mościckiego niskie murki z balustradami. Po roku 1956 zbudowano jeszcze 5 wieżowców z płyty, w tym cztery punktowce i jeden duży klatkowiec. Z lat 90. pochodzi szpetny blok 45a, siedziba Małopolskiej Izby Rolniczej, wzniesiony z wykorzystaniem dawnej osiedlowej kotłowni. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Krakowiaków:

- 2605 - os. Krakowiaków 1: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2606 - os. Krakowiaków 2: blok - budynek mieszkalny z restauracją na parterze; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski - restauracja Teatralna
- 2607 - os. Krakowiaków 3: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2608 - os. Krakowiaków 4: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2609 - os. Krakowiaków 5: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2610 - os. Krakowiaków 6: blok - budynek mieszkalny;1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2611 - os. Krakowiaków 7: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2612 - os. Krakowiaków 7a: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2613 - os. Krakowiaków 8: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2614 - os. Krakowiaków 9: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2615 - os. Krakowiaków 10: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2616 - os. Krakowiaków 11: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2617 - os. Krakowiaków 12: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2618 - os. Krakowiaków 13: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2619 - os. Krakowiaków 14: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2620 - os. Krakowiaków 16: blok - budynek mieszkalny ;1950-1953 projekt F. Adamski
- 2621 - os. Krakowiaków 17: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2622 - os. Krakowiaków 18: Przedszkole Samorządowe nr 93 im. Juliana Tuwima; 1953 projekt B. Skrzybalski. Jedno z trzech pierwszych przedszkoli oddanych do użytku w Nowej Hucie
- 2623 - os. Krakowiaków 23: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2624 - os. Krakowiaków 24: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2625 - os. Krakowiaków 25: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2626 - os. Krakowiaków 26: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2627 - os. Krakowiaków 27: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2628 - os. Krakowiaków 28: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2629 - os. Krakowiaków 29: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2630 - os. Krakowiaków 30: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2631 - os. Krakowiaków 31: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2632 - os. Krakowiaków 32: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2633 - os. Krakowiaków 33: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2634 - os. Krakowiaków 34: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2635 - os. Krakowiaków 35: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2636 - os. Krakowiaków 36: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2637 - os. Krakowiaków 37: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski
- 2638 - os. Krakowiaków 38: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2639 - os. Krakowiaków 39: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2640 - os. Krakowiaków 40: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2641 - os. Krakowiaków 41: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2642 - os. Krakowiaków 42: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2643 - os. Krakowiaków 43: przychodnia lekarska = Zespół Opieki Zdrowotnej nr 2, dawna Poradnia Przeciwgruźlicza; po 1953 projekt: T. Fenc i K. Krzywanek
- 2644 - os. Krakowiaków 44: blok - budynek mieszkalny, pierwotnie mieszczący także kotłownię; 1950-1953 projekt B. Skrzybalski
- 2645 - os. Krakowiaków 46 - dawny żłobek, obecnie punkt pomocy społecznej Ośrodek dla Osób Dotkniętych Przemocą; 1953 projekt B. Skrzybalski
- 2646 - os. Krakowiaków 47 - Szkoła Podstawowa im. Świętego Wincentego Pallottiego; 1952 projekt B. Skrzybalski

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Żeromskiego i narożnika z Aleją Róż - fragment tzw. Plant Nowohuckich. Wyremontowana została ul. Obrońców Krzyża. Wzdłuż ulicy, po obu jej stronach biegną chodniki z nawierzchnią z kostki betonowej. Wzdłuż ulicy usytuowane jest oświetlenie uliczne i zieleń wysoka. Drzewa obramowane są zieleńcami wygrodzonymi z krawężników betonowych.

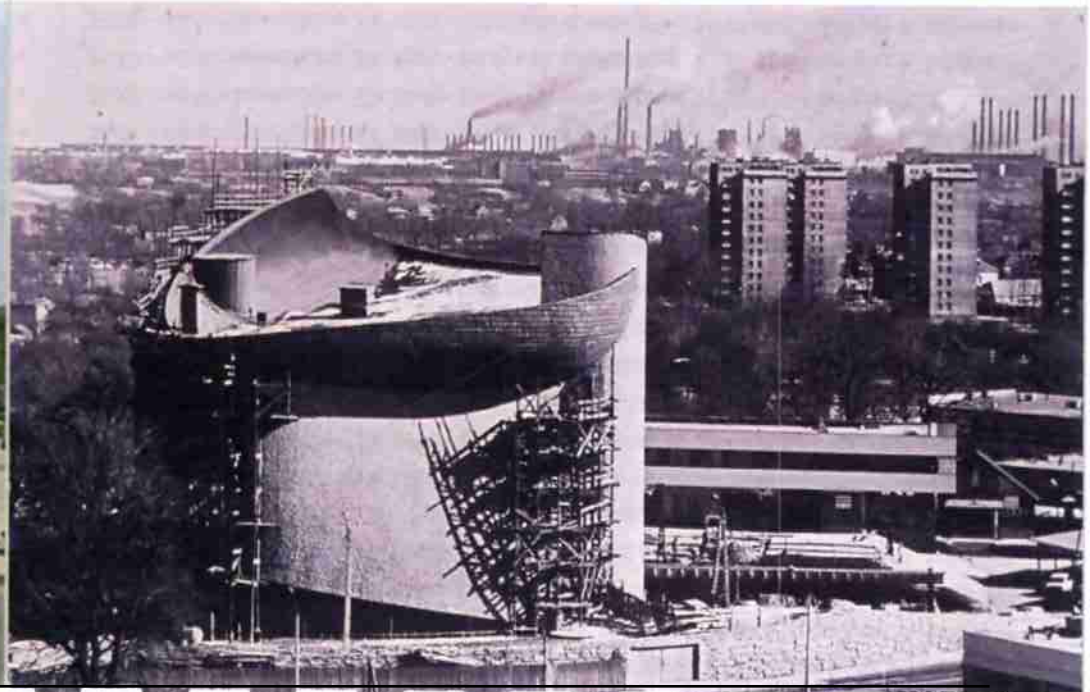

Lokalizacja:	Najmniejsze osiedle Nowej Huty leży pomiędzy al. Jana Pawła II (za nią os. Wandy), ul. Klasztorną, ul. W. Sieroszewskiego i ul. Gustawa Daniłowskiego (z nią os. Na Skarpie). Na wschód od osiedla znajduje się Stadion Miejski Hutnik Kraków. Przy ul. Klasztornej leży opactwo Cystersów oraz zabytkowa Willa Rogozińskich wraz z przylegającym parkiem, a przy ul. Sieroszewskiego Szpital Specjalistyczny im. S. Żeromskiego.
Model:	8
ZWAK:	8.2
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.13
Liczba budynków:	11
Liczba budynków w GEZ:	11
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1954-1959
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-25. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Nadwiślańskie. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Na Skarpie osiedli o numerach A-0, A-25 i szpitala; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

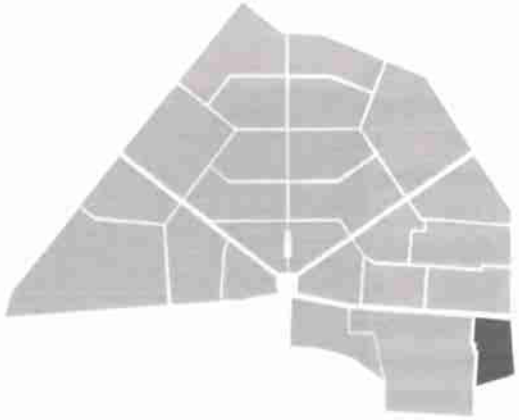

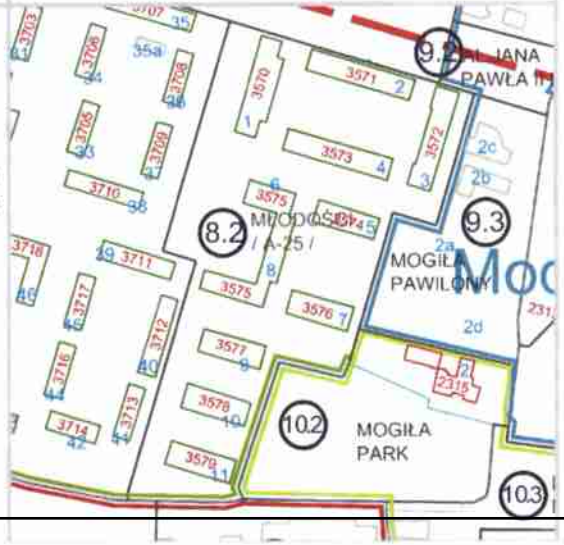

Charakterystyka przestrzeni: Obszar osiedla to **teren dawnego obozu pracy (Baulager 15/XIV).** Budynki od strony al. Jana Pawła II postawiono pierwsze, formując wokół sporego skweru otwarty czworobok - trzy hotele i budynek wspólny, ze stołówką i klubem. Na południe postawiono kolejne obiekty, tzw. kolonii hotelowej. Trzy z nich ulokowano na południowym skraju, prostopadle do parku dworskiego przy ul. Klasztornej. Podział między os. Młodości i os. Na Skarpie nie jest czytelny. Granicą wydzielenia był *de facto* obszar hoteli robotniczych. We wschodniej części osiedla, wzdłuż ul. Klasztornej powstał u schyłku XX w. zespół domów, firm i niewielkich zakładów. Pozostając w ścisłym związku przestrzennym z os. Młodości, administracyjnie otrzymał numerację ul. Klasztornej. Dziś blokami rządzą wspólnoty, które poodgradzały swe domy parkanami, demolując wspólną przestrzeń. Pod tym względem to najsmutniejsze z nowohuckich osiedli.

Charakterystyka zabudowy: W części bloków, np. nr 7, ciekawie rozwiązano wejście, poprzedzając jej rodzajem otwartego, koliście zakończonego wiatrołapu (niedawno dodano zupełnie zbyteczne blaszane daszki). Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Osiedle Młodości miało nieco odmienny charakter, bo połowę budynków zaprojektowano jako hotele robotnicze. Kolonię hoteli robotniczych wznoszono od 1954, pod koniec etapu związanego z realizmem socjalistycznym. Nastąpił wtedy nawrót do form kameralnych. Budynki kolonii, o prostych formach, urozmaicone jedynie arkadowymi podcieniami, nakryte wysokimi dachami, wzorowane są na polskiej architekturze tradycyjnej. Kiedy hotele przestały być potrzebne, zostały przekształcone w zwykłe bloki mieszkalne; część przejął Szpital im. S. Żeromskiego. Blokami na os. Młodości zarządza PUS „Hut-PUS", które powstało w 1992 z przekształcenia dawnego Zakładu Usług Socjalnych HiL. Zakład zarządzał hotelami robotniczymi, ośrodkami wypoczynkowymi, stołówkami i barami na terenie kombinatu. Po 1992 był inwestorem zastępczym przy przebudowach zbędnych hoteli robotniczych na bloki mieszkalne. Na os. Młodości, przy ul. Sieroszewskiego ma niewielki pomniczek, a raczej głaz mu poświęcony Wojciech Bogusławski.

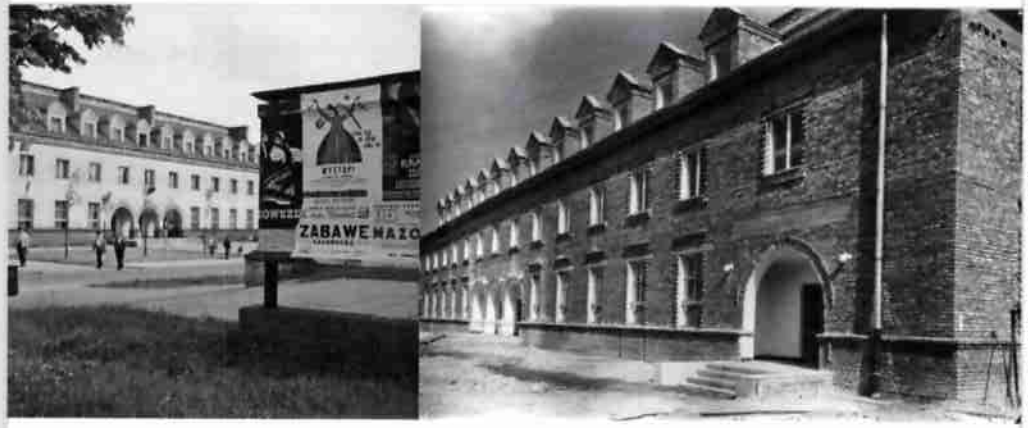

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Młodości:

- 3570 - os. Młodości 1 stołówka i pokoje klubowe kolonii hotelowej, obecnie bank; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu). Tu (wtedy jeszcze na A-0) powstała pierwsza w Nowej Hucie placówka biblioteczna: Filia Miejskiej Biblioteki Publicznej w Krakowie. Księgozbiór stanowią zbiory przejęte z Gminnej Biblioteki w Mogile oraz książki przekazane przez Miejską Bibliotekę Publiczną w Krakowie. Jeszcze w 1957 mieścił się tu Wydział Kwater Zbiorowych HiL *Przewodnik po Nowej Hucie*, Kraków 1957, s. 38-39.
- 3571 - os. Młodości 2 projektowany jako obiekt kolonii hotelowej, blok; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3572 - os. Młodości 3 projektowany jako obiekt kolonii hotelowej,: blok - budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3573 - os. Młodości 4 projektowany jako obiekt kolonii hotelowej,: blok - budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3574 - os. Młodości 5 projektowany jako obiekt kolonii hotelowej,: blok - budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3575 - os. Młodości 6-8 budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej, obecnie budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu); w budynku nr 8 mieści się dziś Środowiskowy Dom Samopomocy. W **1953** została tu przeniesiona Biblioteka Publiczna
- 3576 - os. Młodości 7 projektowany jako obiekt kolonii hotelowej,: blok - budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3577 - os. Młodości 9 budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej, ob. budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3578 - os. Młodości 10 budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej, ob. budynek mieszkalny; 1954-1959 projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)
- 3579 - os. Młodości 11 budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej; 1954-1959, projekt L. Krajewski (kierownik zespołu)

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od al. Jana Pawła II i niewielkiego placu uformowanego, dość przypadkowo, przy ul. Daniłowskiego (bloki 6-8). Dużą wartość ma „pożyczony" widok na dawny park dworski przy ul. Klasztornej, który w południowej części stanowi wschodnią granicę osiedla.

NA SKARPIE

Lokalizacja:	Osiedle leży pomiędzy al. Jana Pawła II (za nią osiedla Ogrodowe i Wandy), ul. Gustawa Daniłowskiego (z nią os. Młodości). Na zachód od osiedla dawne kino „Światowid" i Szkoła Muzyczna (os. Centrum E); od południa osiedle, a raczej tereny szpitala, graniczą z użytkiem ekologicznym Łąki Nowohuckie (nazwa osiedla pochodzi od położenia nad wiślaną skarpą).
Model:	8, 11, 12
ZWAK:	8.1, 11.1, 11.2, 11.4, 12.2, 12.3
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.13
Liczba budynków:	67
Liczba budynków w GEZ:	65
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950-1952
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, B. Skrzybalski, A. Fołtyn, Z. Sieradzki
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-0; zamiennie z A-Południe. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Na Skarpie. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Na Skarpie osiedli o numerach A-0, A-25 i szpitala; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

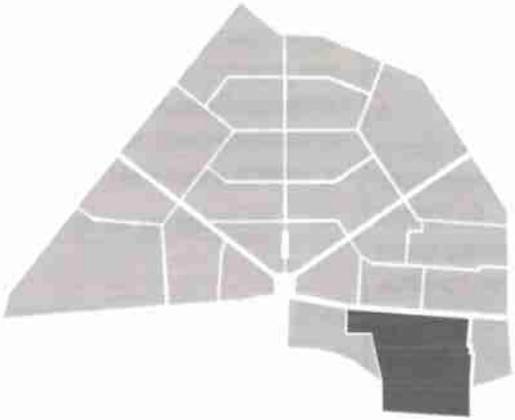

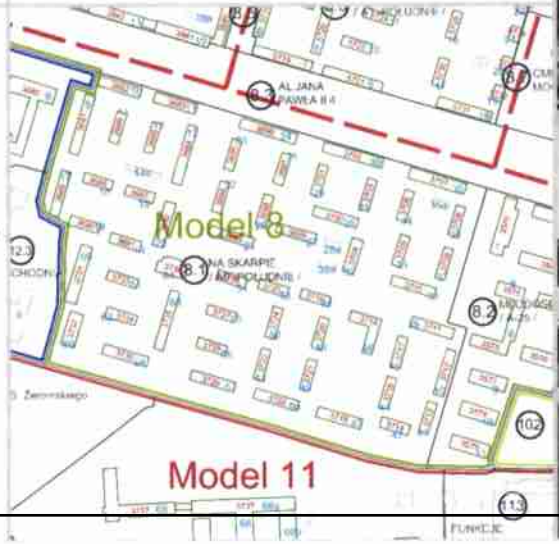

Charakterystyka przestrzeni: Obszar osiedla to **teren dawnego obozu pracy (Baulager 15/XIV).** Różnorodność rozwiązań architektonicznych na terenie osiedla jest niewielka, co przy dość schematycznym rozplanowaniu w terenie powoduje odczucie monotonii, gdy 2-piętrowe domy układają się w długie szeregi oraz grupują w powtarzalnych układach wokół podwórek Komorowski. Szczególną, odrębną strukturę w ramach osiedla stanowi Zespół Szpitala im. S. Żeromskiego. Budowę Szpitala rozpoczęto w 1951 i była to jedna z pierwszych szpitalnych inwestycji powojennych w Polsce. Autorem projektu był inż. Tadeusz Ptaszycki. Lokalizacja szpitala na obrzeżach Nowej Huty, z wolną od wysokiej zabudowy okolicą, okazała się trafnym wyborem, gdyż stwarzała możliwość odizolowania placówki od komunikacji miejskiej, ruchu ulicznego i hałasu. Pawilonowy system zabudowy, nawiązujący ze względów architektonicznych do niskiej zabudowy pobliskich osiedli, umożliwił etapowe oddawanie do użytku nowych oddziałów. Miało to ogromne znaczenie ze względu na konieczność zapewnienia opieki szpitalnej mieszkańcom powstającej Nowej Huty. Wyróżnia się (szkoda, że niekorzystnie) nowy budynek w zachodniej części osiedla wybudowany w 1993. Blok nr 7 ma nieregularną bryłę (liczne załamania linii ścian zewnętrznych) i dwuspadowy dach kryty blachą, pretensjonalną fasadę. Jest on także wyższy od pozostałej części budynków osiedla - ma od 5 do 7 kondygnacji. To najlepszy dowód, z jaką starannością i konsekwencją powinno się unikać w jednorodnym zespole uzupełnień odmiennych stylistycznie i wykonawczo. Starsze budynki numerowane są od nr 8. Niższe numery przyporządkowano ul. Sieroszewskiego (m.in. tzw. przychodnia Na Skarpie ma nr 6).

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Najstarsze osiedla były budowane na podstawie swobodnie zaadaptowanych przedwojennych projektów (stworzonych dla robotników COP). Osiedle Na Skarpie było wznoszone jako jedno z pierwszych, w 1949 i 1950. Wznoszono 1- i 2-piętrowe budynki z wysokimi dachami, w układach rozproszonych, rytmicznie uszeregowanych. Wczesny okres budowy osiedli peryferyjnych charakteryzował się czterospadowymi dachami (pokrytymi często dachówkami); budynki były niskie, luźno rozmieszczone, nawiązujące do osiedli robotniczych z okresu międzywojennego. Wolne przestrzenie wypełnia zieleń. W czasie gdy powstawały bloki, nie było jeszcze projektu centrum Huty - miał go dopiero opracować Tadeusz Ptaszycki. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Mieszkania miały funkcjonalny układ, łazienkę, w większych mieszkaniach dodatkowo oddzielne WC, rozsądnej wielkości klatki schodowe. W 1958 otwarto Sezam, pierwszy sklep samoobsługowy w Nowej Hucie. Część budynków zaprojektowano jako hotele robotnicze. Kiedy przestały być potrzebne, zostały przekształcone w zwykłe bloki mieszkalne; część przejął Szpital im. S. Żeromskiego. Blokami na os. Na Skarpie zarządza PUS „Hut-PUS", które powstało w 1992 z przekształcenia dawnego Zakładu Usług Socjalnych HiL. Zakład zarządzał hotelami robotniczymi, ośrodkami wypoczynkowymi, stołówkami i barami na terenie kombinatu. Po 1992 był inwestorem zastępczym przy przebudowach zbędnych hoteli robotniczych na bloki mieszkalne. W osiedle wpisały się bary „Kopciuszek" i „Mały". Charakterystycznie uformowane są bryły Szkoły Podstawowej i Przedszkola Samorządowego nr 46.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Na Skarpie:

- 3680 - os. Na Skarpie 8: szkoła - Szkoła Podstawowa nr 80; 1949-1953 projekt F. Adamski; w części budynku mieściło się pierwsze nowohuckie kino „Stal" (jego budynek to dzisiejsza sala gimnastyczna szkoły). **Szkoła Podstawowa nr 80 była pierwszą szkołą w Nowej Hucie. Działalność rozpoczęła 1 IX 1952.** Naukę rozpoczynało 217 uczniów pod kierunkiem 6 nauczycieli. „Od roku 1954 przed szkołą kursowała szerokotorowa kolej. Nauczyciele, chcąc się dostać lub wydostać ze szkoły, czołgali się pod wagonami towarowymi, które tarasowały przejście, nieraz na kilka godzin". W latach 70. szkoła prowadziła lekcje od godziny 8:00 do 20:00, a klasy liczyły od 35 do 40 uczniów. Szkoła podstawowa z zasady znajdowała się na każdym osiedlu, które programowano na 5-7 tys. mieszkańców, w tym ok. 700 dzieci w wieku szkolnym, wymagających szkoły o 18 izbach lekcyjnych.
- 3681 - os. Na Skarpie 9: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3682 - os. Na Skarpie 10: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3683 - os. Na Skarpie 11: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3684 - os. Na Skarpie 12: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3685 - os. Na Skarpie 13 blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3686 - os. Na Skarpie 14 blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3687 - os. Na Skarpie 15 blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3688 - os. Na Skarpie 16: blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3689 - os. Na Skarpie 17: blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3690 - os. Na Skarpie 18: blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3691 - os. Na Skarpie 19: blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3692 - os. Na Skarpie 20: blok; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3693 - os. Na Skarpie 21: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3694 - os. Na Skarpie 22: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3695 - os. Na Skarpie 23: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3696 - os. Na Skarpie 24: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3697 - os. Na Skarpie 25: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3698 - os. Na Skarpie 26: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3699 - os. Na Skarpie 27 żłobek - dawny; obecnie sklepy medyczne i apteka. Projekt z 1950 (Marta Ingarden, Janusz Ingarden) zrealizowano w latach 1950-1951. Wnętrza zaprojektowała Barbara Gołajewska. Obiekt był określany mianem „ultranowoczesnego", w szczególności ze względu na wnętrza i wyposażenie. Charakterystyczna jest wysunięta na słupach część budynku, która formalnie zdaje się odstawać od bryły głównej, nawiązującej stylistyką do sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej utrzymanej w duchu przedwojennej, podmiejskiej jednostki sąsiedzkiej. Poziomą artykulację podkreśla podcięcie dachu oraz wysunięty, 5-kolumnowy ryzalit w duchu „loggetty". Podobny budynek żłobka powstał na os. Willowym.
- 3700 - os. Na Skarpie 28: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3701 - os. Na Skarpie 29: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3702 - os. Na Skarpie 30: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3703 - os. Na Skarpie 31: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3704 - os. Na Skarpie 32: pralnia - dawny budynek techniczny obecnie mieści biura i ośrodek zdrowia; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3705 - os. Na Skarpie 33: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3706 - os. Na Skarpie 34: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3707 - os. Na Skarpie 35: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3708 - os. Na Skarpie 36: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3709 - os. Na Skarpie 37: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3710 - os. Na Skarpie 38: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3711 - os. Na Skarpie 39: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3712 - os. Na Skarpie 40: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956

- 3713 - os. Na Skarpie 41: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3714 - os. Na Skarpie 42: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3715 - os. Na Skarpie 43: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3716 - os. Na Skarpie 44: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3717 - os. Na Skarpie 45: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3718 - os. Na Skarpie 46 przedszkole; 1949-1953 projekt M. Ingarden; jedno z trzech pierwszych przedszkoli oddanych do użytku w Nowej Hucie
- 3719 - os. Na Skarpie 47: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3720 - os. Na Skarpie 48: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3721 - os. Na Skarpie 49: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3722 - os. Na Skarpie 50: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3723 - os. Na Skarpie 51: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3724 - os. Na Skarpie 52: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3725 - os. Na Skarpie 53: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3726 - os. Na Skarpie 54: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3727 - os. Na Skarpie 55: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3728 - os. Na Skarpie 56: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3729 - os. Na Skarpie 57: blok - budynek mieszkalny; 1949-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3730 - os. Na Skarpie 58: blok - budynek mieszkalny; 1950-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3731 - os. Na Skarpie 59: blok - budynek mieszkalny; 1951-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3732 - os. Na Skarpie 60 przychodnia lekarska, później Dom Pielęgniarek; 1952-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3733 - os. Na Skarpie 61: blok - budynek mieszkalny; 1953-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3734 - os. Na Skarpie 62: blok - budynek mieszkalny; 1954-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3735 - os. Na Skarpie 63: blok - budynek mieszkalny; 1955-1953 projekt F. Adamski 1956
- 736 - os. Na Skarpie 64: blok - budynek mieszkalny; 1956-1953 projekt F. Adamski 1956
- 3737 - os. Na Skarpie 65, 66, 67 zespół Szpitala Specjalistycznego im. S. Żeromskiego; 1951-1954. Szpital Miejski Nowej Huty (od 1974 Szpital im. S. Żeromskiego) zaprojektowali w latach 1951-1954 warszawscy architekci Stefan Porębowicz i Henryk Skrzyński jako kompleks 17 budynków. Budowa realizowana była etapami w latach 1952-1958. Największy zespół budynków, ze szpitalem miejskim Nowej Huty (obecnie im. S. Żeromskiego), ma postać pawilonów o formach zbliżonych do budynków mieszkalnych najstarszych osiedli, połączonych w obszerny kompleks według zasad XVII-wiecznego budownictwa pałacowego i szpitalnego. W maju 1954 otwarty został pierwszy pawilon FF1, w którym hospitalizowano pierwszych pacjentów Oddziałów Chorób Wewnętrznych i Chirurgii. W następnym roku oddano do użytku Oddział Ginekologii. W wyremontowanym hotelu robotniczym usytuowanym poza kompleksem budynków szpitalnych otworzono Oddział Dermatologii. W zaadaptowanych kolejnych budynkach hotelowych powstały oddziały: Laryngologii, Okulistyki i IV Oddział Chorób Wewnętrznych. Ostatecznie zespół ukształtowano w formie wieloskrzydłowego, osiowego założenia z wewnętrznymi dziedzińcami. Oś kompozycyjna szpitala nie jest kontynuacją żadnej z osi urbanistycznych Nowej Huty. Budynek główny jest masywny, z dominującym frontonem wejścia głównego, odciętego bocznymi ryzalitami. Półkolisty podjazd oraz wydatne, dzielone schody nasuwają skojarzenia z barokowym budownictwem pałacowym, ale całość przypomina raczej ponurą pompatyczność niemieckiego funkcjonalizmu narodowego lat 30. i 40. XX w. W 1958 r. uruchomiono Oddział Gruźlicy Dzieci. W 1966 r. z Oddziału Chirurgii Ogólnej wyodrębniono Oddział Chirurgii Urazowej, Chirurgii Dzieci, Urologii oraz łóżka Intensywnej Terapii i oparzeniowe, a w Oddziale Zakaźnym wyodrębniono odcinek dla dzieci. Zmniejszenie liczby łóżek w Oddziale Dermatologii pozwoliło na otwarcie Oddziału Neurologii. W tym samym roku dokonano podziału oddziałów pediatrycznych i internistycznych, adaptując w tym celu budynek Polikliniki zajmowany przez lecznictwo otwarte. Podział Oddziału Chorób Wewnętrznych na I i II nastąpił w 1967 r. W czerwcu 1969 r. przeniesiono Oddział Urologii do głównego budynku Szpitala. W 1973 r. powstał III Oddział Chorób Wewnętrznych. Uzupełnieniem profilu leczniczego było utworzenie Oddziału Rehabilitacji. Legendarny był schron pod szpitalem, który w przypadku konfliktu zbrojnego miał stać się w pełni funkcjonalnym podziemnym szpitalem klinicznym. Zachowała się nawet - rzadko spotykana w schronach - część sanitarna. Atutem szpitala jest rezerwa terenu położona na styku z dawnym folwarkiem cysterskim. Przed głównym budynkiem znajduje się pomnik **Stefana Żeromskiego** autorstwa Mariana Koniecznego, odsłonięty w 1974.

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od strony ul. Sieroszewskiego. Dużą wartość ma styk z obszarem szpitale i Łąkami Nowohuckimi.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

OGRODOWE

Lokalizacja:	Osiedle ograniczone jest od południa al. Jana Pawła II (dawniej Rewolucji Kubańskiej; za nią dziś os. Centrum E), od wschodu ulicą Zuchów (os. Wandy), od zachodu ul. Jan Gajocha (dawniej Komunistycznej Partii Polski; za nią os. Centrum A), a od północy ul. Stanisława Mierzwy (dawniej ZMP-owców; za nią os. Hutnicze oraz, na krótkim odcinku, os. Willowe).
Model:	8
ZWAK:	8.4, 8.5
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.12
Liczba budynków:	18
Liczba budynków w GEZ:	18
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1951-1954
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-Zachód. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Ludowe. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Mogilskie osiedli o numerach A-1, A-11, A-33 i A-Zachód; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

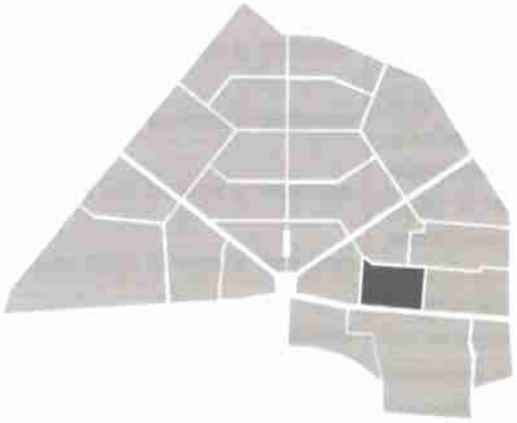

Charakterystyka przestrzeni: W maju 1951 rozpoczęto budowę położonego między zabudową pierwszego etapu a centrum miasta osiedla Ogrodowego, podobnego do południowej części zespołu C-2, głównie przez taki sam gabaryt budynków, łączenie ich w długie ciągi przebijane pasażami, powściągliwą, oszczędnie dekorowaną architekturę i stosowanie prostych, klasycystycznych attyk. Specyficzny, odmienny od innych charakter osiedle uzyskało przez obfite zastosowanie tynku szlachetnego na elewacjach Komorowski. Układ urbanistyczny i zabudowa są historyzujące i łączą w przetransponowany sposób wątki polskie oraz zachodnioeuropejskie. Połączone bloki tworzyły w południowej części formę nieregularnego prostokąta. Od północy, w głębi obszaru mieszkalnego, pewne rozluźnienia układu i rozgęszczenie zabudowy. W środku tzw. podwórko z przedszkolem i placem zabaw. Kompozycja os. Ogrodowego charakteryzuje się czytelnym układem ulic i uliczek wewnętrznych, przestrzeni publicznych i zieleni.

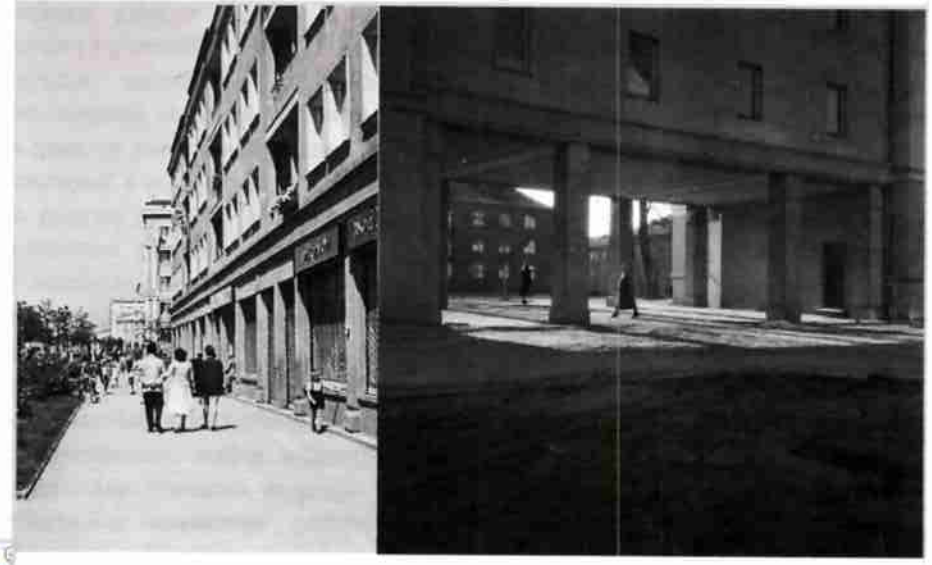

Charakterystyka zabudowy: Osiedle zostało zbudowane w drugim okresie budowy Nowej Huty, tj. w latach 1950-1956. Osiedle Ogrodowe z obiektami o formach pośrednich, z domami 3-piętrowymi, z attykowym zwieńczeniem, rozdziela monumentalne budynki Centrum od domów osiedli peryferyjnych (os. Willowe) o czterospadowych dachy krytych czerwoną dachówką. Obecna jest tu charakterystyczna dla tego okresu zabudowa obronna, kwartałowa, na planie prostokąta, z bramami umożliwiającymi wejście do wnętrza osiedla. W niektórych bramach na os. Ogrodowym możemy podziwiać ozdobne kasetony. Najczęściej zauważanym detalem architektonicznym na osiedlu są attyki, gzymsy i prostokątne filary (w bramach i obszarach handlowo-usługowych). Gzymsy wykonał sztukator i murarz Zygmunt Smoleń. Specyficznym rozwiązaniem są kształtki „attykowe", wykorzystane m.in. na budynku przedszkola. Bloki mierzyły 3-4 piętra i, połączone bramami wjazdowymi, ciągnęły się na przestrzeni kilkuset metrów. Budowane były z cegły, mieszkania wysokie (ok. 3,5 m) i jak na lata 50. luksusowe. Jednak rzadko decydowano się nad balkony, choćby francuskie. Wewnątrz kwartału rytm fasad wyznaczają linie okien, przełamane oknami klatek schodowych. W piwnicach znajdowały się wejścia do schronów przeciwlotniczych. Elewacje bloków skromniejsze od tych, które budowano wokół placu Centralnego. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Kwartałowa zabudowa wymuszała rozwiązanie problemu komunikacji wewnątrz osiedla; stąd liczne pasaże o zróżnicowanej formie. W różnej też formie wykorzystywano przestrzeń nad nimi - raz umieszczając tam mieszkania (i normalne okna), raz pomieszczenia administracyjno-gospodarcze (wtedy stosowano małe, zakratowane, nieledwie więziennie okienka). Charakterystycznym elementem jest szeroki wjazd do schronu przeciwlotniczego, nad którym w latach 60. zbudowano zespół garaży.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Ogrodowego:

- 3832 - os. Ogrodowe 1: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3833 - os. Ogrodowe 2: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3834 - os. Ogrodowe 3 przedszkole - Samorządowe nr 94; 1951
- 3835 - os. Ogrodowe 4: blok - budynek mieszkalny. Pierwotnie w suterenach mieściła się kotłownia osiedlowa. 1951
- 3836 - os. Ogrodowe 5: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3837 - os. Ogrodowe 6: blok - budynek mieszkalny z punktami usługowymi na parterze; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3838 - os. Ogrodowe 7: blok - budynek mieszkalny z punktami usługowymi na parterze; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3839 - os. Ogrodowe 8: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3840 - os. Ogrodowe 9: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3841 - os. Ogrodowe 10: blok - budynek mieszkalny z punktami usługowymi na parterze 1951; projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3842 - os. Ogrodowe 11: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3843 - os. Ogrodowe 12: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3844 - os. Ogrodowe 13: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3845 - os. Ogrodowe 14: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3846 - os. Ogrodowe 15: blok - budynek mieszkalny; na parterze skrzydła wschodniego klub osiedlowy „Wersalik". 1951; projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3847 - os. Ogrodowe 16: blok - budynek mieszkalny 1951; projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3848 - os. Ogrodowe 17: blok - budynek mieszkalny; na parterze pomieszczenie klubowe; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)
- 3849 - os. Ogrodowe 18: blok - budynek mieszkalny; 1951 projekt architektoniczny H. Borowy, J. Dąbrowski (kierownicy zespołu)

Zieleń: Zieleń śródblokowa dobrze rozwinięta, rozległe trawniki, drzewa. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50. z późniejszymi uzupełnieniami. Bezpośrednio przed blokami alejowe trawnicki i szpalery drzew od strony al. Jana Pawła II.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

SŁONECZNE

Lokalizacja:	Od zachodu Aleja Róż (za nią os. Zgody), na północy ul. S. Żeromskiego (za nią os. Zielone), od wschodu ul. A. Struga (za nią os. Szkolne), od południa ul. E. Rydza-Śmigłego i os. Szklane Domy (w zachodniej części styk z parkiem Ratuszowym).
Model:	3
ZWAK:	3.30, 3.31
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.8
Liczba budynków:	22
Liczba budynków w GEZ:	16
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950-1956
Projekt urbanistyczny:	S. Juchnowicz
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa B-33. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Wiosenne (wspólnie z os. Górali) W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Krzesławickie osiedli o numerach B-1, B-2, B-31, B-32, B-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

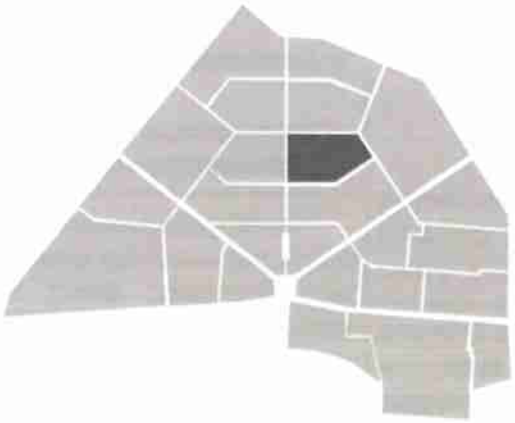

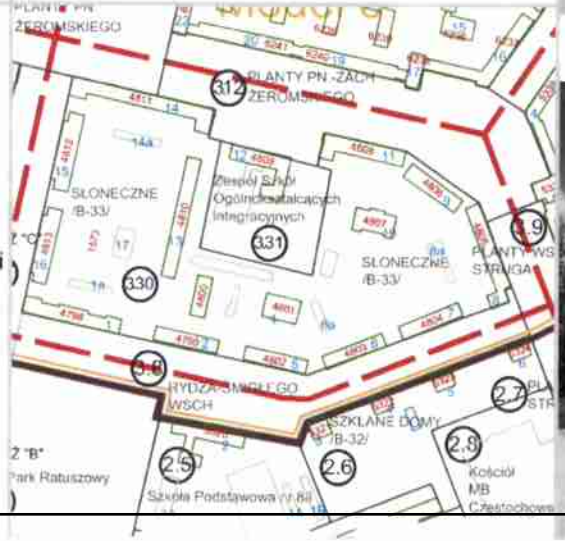

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle zostało zbudowane w drugim okresie budowy Nowej Huty, tj. w latach 1950-1956. Obecna jest tu charakterystyczna dla tego okresu zabudowa kwartałowa, na planie prostokąta w części zachodniej i trapezu w części wschodniej. Wyraźnie widać nierównowagę w gęstości zabudowy i dość chaotyczne rozplanowanie części wschodniej. W przeciwieństwie do bloków bliżej placu Centralnego bloków nie połączono w ciągi pasażami, lecz rozdzielono uliczkami, chodnikami i zielenią. Architektura tej części Alei jest w pełni funkcjonalistyczna, nawiązująca do światowych tendencji, co szczególnie widoczne jest w eksponowanym, odciętym, handlowo-usługowym parterze. Od południa osiedle ogranicza monumentalny 7-piętrowy blok nr 1, rodzaj widokowej ściany (podobne rozwiązanie zastosowano w bloku nr 1 na os. Uroczym), którą starano się zmiękczyć głębokimi, kolorowymi loggiami. W latach późniejszych zabudowę dogęszczono (np. blok 17). Charakterystycznym elementem są umieszczone na bocznych ścianach (w przyziemiu) niewielkie lokale handlowe, skomunikowane z chodnikami pochylnią, które wynajmowano „prywatnej inicjatywie" (sklepiki warzywne, małe komisy, warsztaty rzemieślnicze, magle itp.).

SŁONECZNE

Charakterystyka zabudowy: Osiedle zostało zaprojektowane przez S. Juchnowicza w końcu drugiego okresu budowy Nowej Huty, tj. w latach 1956-1958, co widać także w stylistyce budynków - uproszczonej, pozbawionej ozdobnych detali, miejscami wyraźnie otwierającej się na wpływy inne niż socrealizm. Najefektowniejsze są 4-piętrowe bloki 15 i 16 zaprojektowane w latach 1956-1957 przez Mieczysława Kuźniara i Danutę Mieszkowską. Zrealizowane w latach 1956-1958, stanowią część tzw. osi śródmiejskiej (centralnej), kontynuują linię zabudowy w jej pierwotnym założeniu. Realizowane były w duchu „odwilżowego" modernizmu, podobnie jak pobliski „Świat Dziecka". Lica elewacji frontowych podzielone są ryzalitami i balkonami co dodaje im dynamiki. Partery zajmowały ekskluzywne sklepy z indywidualnie projektowanymi wnętrzami. Charakterystyczną cechą jest zróżnicowany sposób kształtowania tych parterów: dwa z nich posiadają podcienia ze słupami, przez które prowadzi wejście do lokalu, a dwa lekko „wychodzą" witrynami z elewacji, z wyraźnym podcięciem w przyziemiu (luksfer). W pozostałych blokach zastosowano na szerzą skalę balkony, loggie, a wejścia do klatek schodowych zaakcentowano pasami luksferów. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Słonecznego:

- 4798 - os. Słoneczne 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze (dawny ZURT); 1956-1957 projekt T. Janowski, S. Golonka, A. Anlauf, T. Wnuk; 7-piętrowy blok (projekt z początku 1956), obiekt z nielicznymi już tylko cytatami stylowymi, o bardzo uproszczonych formach architektury historycznej. Powstał u schyłku drugiego etapu budowy Nowej Huty (po 1954). Wpisał się w układ urbanistyczny zaprojektowany, tworząc wraz ze starszymi budynkami oprawę wytyczonych 5 lat wcześniej al. Solidarności i Alei Róż. W bloku znajduje się galeria malarstwa Antoniego Kawałko
- 4799 - os. Słoneczne 2: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 4800 - os. Słoneczne 3 siedziba instytucji - budynek administracyjny; 1956-1957; dziś siedziba firmy Adrem (jedna z największych w Polsce firm zajmujących się zarządzaniem nieruchomościami) zawiadującej budynkami komunalnymi oraz pozostającymi w jej administracji. P.P.U Adrem SA jest firmą powstałą w Nowej Hucie i utożsamiającą się z tą dzielnicą, jednym z większych zakładów na nowohuckim rynku pracy, a większość pracowników jest mieszkańcami Nowej Huty
- 4801 - os. Słoneczne 4: kotłownia (dawna); obecnie sklep; 1956-1957
- 4802 - os. Słoneczne 5: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 4803 - os. Słoneczne 6: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 4804 - os. Słoneczne 7: blok - budynek mieszkalny 1956-1957
- 4805 - os. Słoneczne 8: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957
- 4806 - os. Słoneczne 9: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957
- 4807 - os. Słoneczne 10: Przedszkole Samorządowe nr 107; 1956-1957: parterowy, wolno stojący budynek otoczony dużym, ogrodem. W budynku znajdują się 4 sale dydaktyczne, duży hall, sanitariaty oraz ciąg kuchenny. Na podstawie decyzji nr 40/2000 Zarządu Miasta Krakowa z 11 XII 2000 ustanowiono trwały zarząd budynku, na czas nieoznaczony, na rzecz Samorządowego Przedszkola nr 107. Przedszkole otwarto 18 XII 1958 na mocy decyzji Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Wydziału Oświaty i Wychowania w Krakowie. Od września 1971 rozpoczęto w przedszkolu eksperyment: realizację poszerzonego programu wychowania muzycznego. Przedszkole było pierwszą placówką w Polsce ujmującą tak szeroko problem wychowania muzycznego dzieci w wieku przedszkolnym. Na fasadzie przedszkola umieszczono szyld zaprojektowany przez Barbarę Jesionkowską (wykonał Kazimierz Kapryan). Przedstawiał kulę słońca, w którą wkomponowane zostały dwie nutki. Współcześnie wyremontowana została kuchnia wraz z zapleczem, sanitariaty, odnowione pomieszczenia przedszkolne, wymieniono podłogi w szatni i przyległych korytarzach, wyremontowano taras
- 4808 - os. Słoneczne 11: blok - budynek mieszkalny z zakładami usługowymi na parterze; 1956-1957. W 1964 do budynku została przeniesiona Filia 3 Dzielnicowej Biblioteki Publicznej (z os. Zielonego 16). W 2005 bibliotekę przeniesiono na os. Kościuszkowskie 5
- 4809 - os. Słoneczne 12 szkoła podstawowa nr 105 i Gimnazjum nr 49; 1956
- 4810 - os. Słoneczne 13: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 4811 - os. Słoneczne 14: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957
- 4812 - os. Słoneczne 15: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957 projekt Mieczysław Kuźniar i Danuta Mieszkowska
- 4813 - os. Słoneczne 16: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957 projekt Mieczysław Kuźniar i Danuta Mieszkowska; w dawnym sklepie Składnicy Harcerskiej znajduje się Oddział Muzeum Historycznego Miasta Krakowa - Dzieje Nowej Huty. Oddział promuje ideę Muzeum Rozproszonego Nowej Huty, mającego przybliżać wartości kulturowe i historyczne Nowej Huty w ich naturalnym kontekście, we współpracy z instytucjami oraz osobami tworzącymi lokalną społeczność. W ramach Muzeum Rozproszonego organizowana jest doroczna impreza „Zajrzyj do Huty", podczas której partnerzy MRNH przygotowują specjalne wydarzenia i wycieczki promujące dziedzictwo Nowej Huty. Dzięki darowiźnie Marty Ingarden w jego zbiorach znalazły się projekty architektoniczne budynków nowohuckich wykonane przez Janusza Ingardena, jednego z głównych architektów Nowej Huty. Gromadzone są tu też pamiątki dokumentujące dzieje nowohuckiej „Solidarności" (ulotki, wydawnictwa drugiego obiegu, znaczki, plakaty itp.), a także życie codzienne mieszkańców, w tym obiekty z okresu przed powstaniem miasta i kombinatu
-

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Rozległe przestrzenie wewnątrz osiedla sprzyjają jej rozwojowi (szkoda, że chaotycznemu). Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Żeromskiego i Struga - fragment tzw. Plant Nowohuckich. Z rozmachem urządzono zieleń także wzdłuż Alei Róż.

SPORTOWE

Lokalizacja:	Osiedle na północy ograniczone jest ul. Bulwarową (granica opracowania). Na zachodzie granicą osiedla jest pieszy odcinek Alei Róż (za nim os. Krakowiaków). Od południa granica z os. Górali (biegnie ul. I Mościckiego); od wschodu ul. S. Wojciechowskiego, za nią os. Szkolne..
Model:	
ZWAK:	
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.4
Liczba budynków:	
Liczba budynków w GEZ:	
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1951-1954
Projekt urbanistyczny:	S. Juchnowicz
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa B-2 Północ. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Dalekie. W 1959 otrzymało nazwę obecną

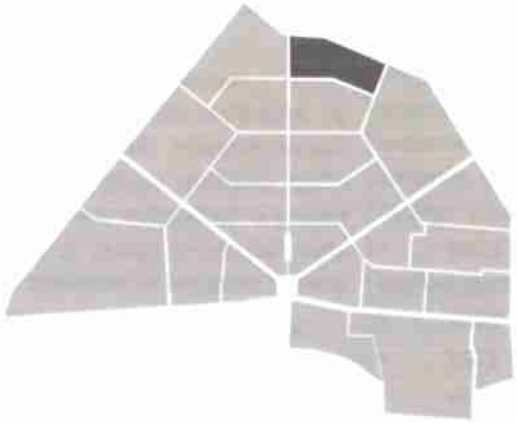

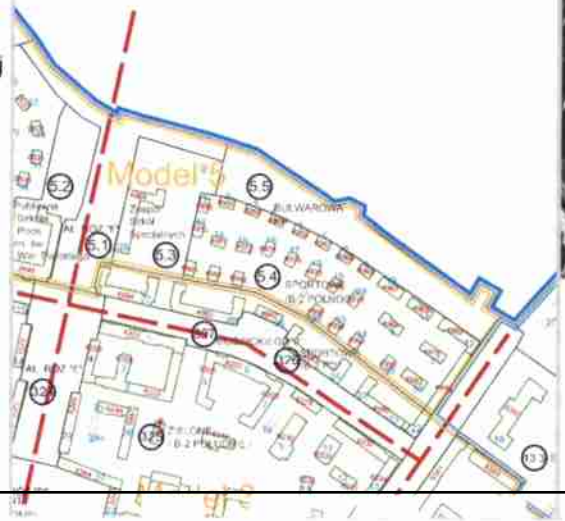

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle ma niepowtarzalny układ, wynikający z indywidualnego dostosowania do kompozycji całego miasta. Wnętrza urbanistyczne nanizane są na wielokrotnie przecinające osie, a usytuowane w tych osiach pasaże umożliwiają tworzenie dalekich, często zaskakujących perspektyw i otwarć widokowych, z reguły zamkniętych dominantą architektoniczną. Podporządkowana urbanistyce architektura wzmacnia zaplanowane efekty. Osiedle, wznoszone od maja 1951, stanowi *pendant* dla położonego po drugiej stronie Alei Róż os. Górali, ma podobną do niego architekturę i analogicznie rozłożone akcenty Komorowski . Południowa część osiedla wzniesiona jest w układzie ciągu łamanych, ale wolno stojących bloków. Rzadko są połączone pasażami nakrytymi półkoliście. W części północnej układ niewielkich bloków pasowy. Zabudowa relatywnie gęsta, z niewielką ilością wolnej przestrzeni. Kameralne osiedle o niskiej zabudowie, z pochyłymi dachami, z podobnie ukształtowanymi szkołami, przedszkolami, żłobkami, ośrodkami zdrowia, aptekami, jest wielkim osiągnięciem autorów. Wewnątrz osiedla, wśród budynków, znajdują się place zabaw dla dzieci oraz boisko. W blokach, które znajdują się na obrzeżach osiedla, rozlokowano sklepy. Budynki, postawione na niewielkiej skarpie, łączą ciągi schodów.

Charakterystyka zabudowy: Większość małych ceglanych bloków w północnej części osiedla powstała początkach budowy Nowej Huty, w latach 1949-1950. Osiedle zbudowane ze starej wrocławskiej cegły rozbiórkowej (podobnie jak inne stare osiedla). Południowa i wschodnia część osiedla to drugi etap budowy (1950-1956). Bloki wznoszono według zasad realizmu socjalistycznego, a ich wysokość nie przekracza trzech pięter. Część budynków wieńczą uproszczone attyki. Zachowały się oryginalne kraty okienne, boniowania murów i detal kowalski. Znaleźć można także dekoracyjne akcenty w tynku oraz wejścia z lekkimi, perforowanymi doświetleniami. Rytm wielu fasad wyznaczają kwadratowe płyciny wykonane z tynku. Od ul. Mościckiego niskie murki z balustradami.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Słonecznego:

- 4958 - os. Sportowe 1: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4959 - os. Sportowe 2: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4960 - os. Sportowe 3: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4961 - os. Sportowe 4: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4962 - os. Sportowe 5: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4963 - os. Sportowe 6: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4964 - os. Sportowe 7: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4965 - os. Sportowe 8: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4966 - os. Sportowe 9 żłobek (dawny) - obecnie dom pomocy społecznej; 1951-1954
- 4967 - os. Sportowe 10: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4968 - os. Sportowe 11: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4969 - os. Sportowe 12: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4970 - os. Sportowe 13: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4971 - os. Sportowe 14: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4972 - os. Sportowe 15: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4973 - os. Sportowe 16: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4974 - os. Sportowe 17: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4975 - os. Sportowe 18: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4976 - os. Sportowe 19: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4977 - os. Sportowe 20: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4978 - os. Sportowe 21: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4979 - os. Sportowe 22: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4980 - os. Sportowe 23: blok - budynek mieszkalny ze sklepem na parterze w skrzydle zachodnim; 1951-1954
- 4981 - os. Sportowe 24: blok - budynek mieszkalny ze sklepem na parterze w skrzydle wschodnim; 1951-1954
- 4982 - os. Sportowe 25: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1951-1954
- 4983 - os. Sportowe 26: blok - budynek mieszkalny ze sklepem na parterze w skrzydle zachodnim; 1951-1954
- 4984 - os. Sportowe 27: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4985 - os. Sportowe 28: szkoła podstawowa i specjalna; 1951-1954
- 4986 - os. Sportowe 29: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4987 - os. Sportowe 30: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4988 - os. Sportowe 31: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4989 - os. Sportowe 32: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4990 - os. Sportowe 33: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4991 - os. Sportowe 34: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4992 - os. Sportowe 35: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954
- 4993 - os. Sportowe 36: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Mościckiego i parkowego styku z Aleją Róż. Gęsta zieleń odgradza domy od ruchliwej ul. Bulwarowej.

SPÓŁDZIELCZE

Lokalizacja:	Osiedle ograniczone jest od południa ścieżką wyznaczającą północny kraniec parku Wiśniowy Sad (za nią os. Kolorowe). Od wschodu ul. M. Boruty-Spiechowicza (dalej os. Handlowe), od północy al. Władysława Andersa (za nią os. Teatralne), od zachodu ul. Bieńczycka i Rondo Kocmyrzowskie (zachodnia granica opracowania).
Model:	4
ZWAK:	4.11, 4.12, 4.13
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.1
Liczba budynków:	24
Liczba budynków w GEZ:	16
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1958- 1960
Projekt urbanistyczny:	T. Rembiesa, B. Skrzybalski

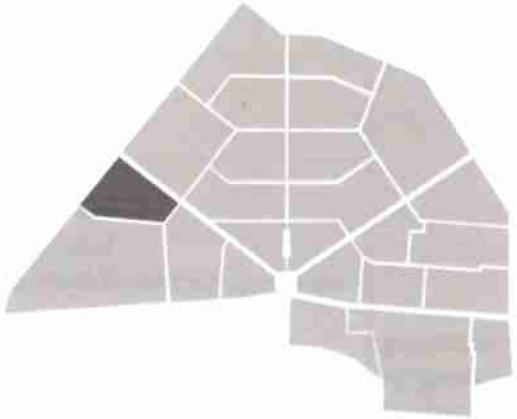

Charakterystyka przestrzeni: Decyzję o powstaniu osiedla Spółdzielczego podjęto zgodnie z koncepcją urbanistyczną Nowej Huty z 1950 autorstwa T. Ptaszyckiego, B. Skrzybalskiego, T. Rembiesy i S. Juchnowicza, która przewidywała powstanie zespołów osiedli od A do D; osiedle Spółdzielcze wraz ze Kolorowym, Handlowym i Centrum D weszło w skład zespołu D. Zasadniczą sprawą była budowa domów mieszkalnych z dużą liczbą mieszkań. Odwilż wpłynęła na kształt powstających budynków, które miały być proste w formie, pozbawione jakiejkolwiek wtórnej dekoracji. Bloki tworzą luźny układ przestrzenny, który opiera się na zawartej w Karcie Ateńskiej z 1933 idei o nowoczesnym planowaniu przestrzeni miejskiej - zatopionej w zieleni, pełnej słońca o otwartych układach przestrzennych. Po 1956 powrócono w urbanistyce polskiej do funkcjonalistycznych, luźnych układów urbanistycznych. Te jednak wpisywały się w urbanistyczny ruszt miasta z pierwszej połowy lat 50. Budynki rozplanowane zostały w sposób harmonijny i rytmiczny. Układ urbanistyczny i wysokość budynków uzależnione były od znajdującego się w pobliżu lotniska w Czyżynach. Kolorowe budynki najczęściej osiągają wysokość czterech pięter, do rzadkości należą budynki 11-kondygnacyjne. Niemniej jednak większość z nich to tzw. bloki szwedzkie, czyli budynki zaliczane do nowoczesnych formalnie. W większości bloki są własnością spółdzielni mieszkaniowej „Victoria" oraz wspólnot blokowych. Do ważniejszych obiektów osiedla należą placówki oświaty. Znajdują się tu Zespół Szkół Ekonomicznych nr 2 oraz Przedszkole Samorządowe nr 105. Na osiedlu właściwie nie ma sklepów - odpowiednią ilość przewidziano przy dzisiejszej al. Andersa, w obrębie os. Teatralnego; w sąsiedztwie, przy ul. Bieńczyckiej, znajduje się bazar Tomex. W pawilonie przy Rondzie Kocmyrzowskim od połowy lat 70. działa Cafe Bar „Agata", kantor i sklep spożywczo-przemysłowy. Nowohucianom znana jest również kwiaciarnia „Baccara", której istnienie pamiętają starsze pokolenia krakowian. Bloki przy Andersa ustawiono pionowo do głównej trasy i oddzielono od niej szerokim pasem zieleni.

Dawna nazwa: Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa D-1. Według planu z 1957 (Z. Witkowski, A. Dąmbska) osiedle miało numer D-33 i proponowaną nazwę os. Budowlanych (wraz z os. Kolorowym). W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Czyżyńskie osiedli o numerach D-1, D-2, D-3; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

Charakterystyka zabudowy: Zespół bloków 4-piętrowych, 5-6-klatkowych. Po 1956 wdrożono nowatorską mieszkalnych typizację projektów. Polegała ona na opracowaniu dokumentacji projektowej na sekcje i całe budynki mieszkalne, które potem w szerokiej skali stosowane były na osiedlach D w Nowej Hucie i innych osiedlach Krakowa. Natomiast zrezygnowano, częściowo lub całkowicie, z realizacji m.in. radiofonii przewodowej i pralni domowych. Ograniczono budowę schronów przeciwlotniczych, choć pojawiają się nadal między budynkami charakterystyczne budki nawiewowe. W budynkach na nowo zaprojektowane zostały funkcje mieszkań i przyjęte zostały poprzeczne układy konstrukcyjne, z użyciem bloczków Siporex na ściany zewnętrzne. Do realizacji wybrane zostały zestawy Golonki i Chodorowskiego. Zastosowane zostały prawie we wszystkich budynkach osiedli D-3, D-2 i D-1 w Nowej Hucie, potem także w dziesiątkach budynków na os. Wzgórza Krzesławickie, w Bieńczycach i w Krakowie na kilkunastu nowych osiedlach. Do realizacji wybrano również konkursowe sekcje A. Fołtyna, który zastosował trakty konstrukcyjne o rozpiętości tylko do 4,20 m. Pozwoliło to na zmniejszenie grubości stropów z 24 na 16 cm. Przy okazji podjęto decyzję zmniejszenia wysokości kondygnacji do 2,80 m, podczas gdy obowiązywała jeszcze normatywna wysokość 3,00 m. W prototypowym budynku A. Fołtyna na D-2 dodatkowo poprzeczne ściany nośne zamiast z cegły wykonywane były z żużlobetonu w stalowych szalunkach przestawnych.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Spółdzielczego:

- 4994 - os. Spółdzielcze 1: blok mieszkalny
- 4995 - os. Spółdzielcze 2: blok mieszkalny
- 4996 - os. Spółdzielcze 3: blok mieszkalny
- 4997 - os. Spółdzielcze 4: blok mieszkalny
- 4998 - os. Spółdzielcze 5: budynek przedszkolny, Przedszkole Samorządowe nr 105 (**błąd w GEZ**)
- 4999 - os. Spółdzielcze 6: budynek szkolny, Zespół Szkół Ekonomicznych nr 2 (**błąd w GEZ**); projekt J. König.
- 5000 - os. Spółdzielcze 7: blok mieszkalny
- 5001 - os. Spółdzielcze 8: blok mieszkalny; projekt A. Fołtyn
- 5002 - os. Spółdzielcze 9: blok budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie
- 5003 - os. Spółdzielcze 10: blok mieszkalny; projekt T. Chodorowski, S. Golonka
- 5004 - os. Spółdzielcze 11: blok mieszkalny; projekt T. Chodorowski, S. Golonka
- 5005 - os. Spółdzielcze 12: blok mieszkalny; projekt T. Chodorowski, S. Golonka
- 5006 - os. Spółdzielcze 13: blok mieszkalny; projekt T. Chodorowski, S. Golonka
- 5007 - os. Spółdzielcze 14: blok mieszkalny; projekt T. Chodorowski, S. Golonka
- 5008 - os. Spółdzielcze 16 blok: budynek mieszkalny (forma niskiego wieżowca); 1962 projekt J. i M. Ingardenowie

Zieleń: Osiedle położone w miejscu bardzo atrakcyjnym ze względu na pobliskie tereny zielone. Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od al. Andersa i w północnej części ul. M. Boruty-Spiechowicza. Także od południa osiedle otacza Park Wiśniowy Sad (2,73 ha) - zob. os. Kolorowe.

STALOWE

Lokalizacja:	Osiedle położone między al. Solidarności (za nią os. Szkolne), ul. Bulwarową (granica opracowania) i ul. Władysława Orkana (sąsiedztwo z os. Hutniczym oraz os. Willowym).
Model:	6
ZWAK:	6.3, 6.4
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.6
Liczba budynków:	20
Liczba budynków w GEZ:	18
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	Połowa 1954-1956
Projekt urbanistyczny:	S. Juchnowicz
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-11. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Stalowe. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Mogilskie osiedli o numerach A-1, A-11, A-33 i A-Zachód; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

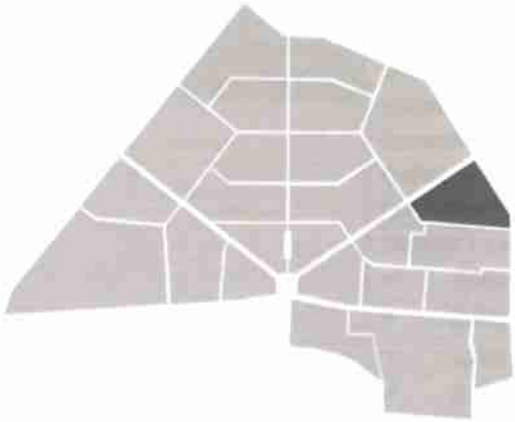

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle Stalowe (podobnie jak os. Szkolne) to wizualna brama Nowej Huty od strony kombinatu. Monumentalne budynki północnej części stanowią wraz z przeciwległą pierzeją, należącą do os. Szkolnego, oprawę al. Solidarności. Narożniki obydwu osiedli od strony wschodniej, skomponowane w formie masywnych bloków, tworzą wraz gmachami Domu Młodego Robotnika i Technikum Mechanicznego tzw. bramę Nowej Huty. Masywny, wyższy od innych blok nr 7 akcentuje wjazd do nowego miasta od strony Centrum Administracyjnego Huty. By uniknąć wrażenia cytadeli, poprzedzono go sporym, ale nie tak wysokim gmachem hotelu robotniczego (nr 16). Na dodatek odsunięto go (tworząc niewielki park) od linii zabudowy, tworząc kolejne w nowohuckim układzie zestopniowane zaciśnięcie widoku. Podobnie rozwiązano przestrzeń po stronie os. Szkolnego. Dominują domy 5-6-kondygnacyjne, typowe dla centrum Nowej Huty. Ograniczenie wysokości budynków wynikało z usytuowanego w Czyżynach lotniska, funkcjonującego od 1963. Zastosowano tu zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Osiedle ma formę zamkniętego kompleksu, do którego dostęp możliwy jest tylko przez kilka wjazdów, a te - w razie potrzeby - łatwo można było kontrolować. Wieloboczny kompleks uzupełnia zespół DMR i zespół boisk szkolnych od strony ul. Bulwarowej. Plan osiedla jest zwarty, a przestrzeń wewnętrzna wypełniona budynkami. Trzeba jednak podkreślić, że nie sytuowano ich równolegle, pragnąc zapewnić mieszkańcom minimum intymności. Tam, gdzie bloki stały równolegle, zachowywano dostateczny dystans pomiędzy nimi. Problemem estetycznym - podobnie jak w całej Hucie - są zespoły garaży, szpetne i zaniedbane

Charakterystyka zabudowy: ostatnie z osiedli wznoszonych w tzw. II fazie. Składa się z okazałych budynków, zdobionych kolumnami, attykami i gzymsami. Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Od połowy 1954 r. wznoszono os. Stalowe, którego szczególną wartością są nie tylko interesujące wewnętrzne powiązania urbanistyczne (np. między centralnie usytuowaną dominantą a położonym na uboczu Domem Młodego Robotnika - DMR), ale też niebanalne rozwiązania i staranne wyprawy tynkowe. Swoista monumentalizacja, przeprowadzona z użyciem boniowania w partii cokołowej, wydatnych gzymsów koronujących i plastycznego „barokowego" detalu, zbliżyła peryferyjne z punktu widzenia urbanistyki osiedle Nowej Huty do realizacji kształtujących centra niektórych miast polskich, m.in. Warszawy czy Wrocławia. Wzniesiono je zaskakująco szybko, co było możliwe przez zmniejszenie pracochłonności robót, mniejsze zużycie materiałów i obniżenie kosztów budowy. Montowano duże elementy i nie było przestojów technologicznych, związanych z procesami mokrymi. W 1955 na os. A-11 4-kondygnacyjny doświadczalny budynek mieszkalny wybudowano w jeden miesiąc. Dokumentację projektową 4-kondygnacyjnego budynku mieszkalnego dostarczyło Centralne Biuro Studiów i Projektów w Warszawie, a generalnym wykonawcą było Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego „Zetbeem" w Nowej Hucie. Wszystkie parametry wykazały przewagę technologii wielkoblokowej nad metodami tradycyjnymi: mniejsze było zużycie materiałów i robocizny oraz znacznie krótszy cykl realizacji. Najstarsze osiedla budowano metodami tradycyjnymi (ceglane ściany, drewniane więźby dachowe), natomiast elementy prefabrykowane (słupy, stropodachy, biegi schodów), zastosowane na szeroką skalę w os. Stalowym i osiedlach centralnych, gdzie do transportu ciężkich elementów używano żurawi. Przyspieszono tempo budowy obiektów niemieszkalnych, gdzie też zastosowano gotowe zestawy elementów wielkoblokowych. Pozwalały one na budowę w tej technologii szkół, przedszkoli i innych obiektów użyteczności publicznej. Bloki nadal łączono pasażami w kompleksy o kilkusetmetrowej długości fasadach. W pasażach stosowano kolumny (miejscami zdwojone), łuki i uproszczone stropy kasetonowe. Część przydomowych ogródków (np. przy budynku nr 2) otacza mur nakryty kamiennymi płytami, a dojścia do klatek schodowych poprowadzono schodkami. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Przestrzeń uzupełniają zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Stalowego:

- 5029 - os. Stalowe 1: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5030 - os. Stalowe 2: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5031 - os. Stalowe 3: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb

5032 - os. Stalowe 4: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb

- 5033 - os. Stalowe 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5034 - os. Stalowe 6: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5035 - os. Stalowe 7: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb. Potężny, 7-piętrowy gmach, stanowiący jeden z filarów tzw. bramy Nowej Huty, wyraźnie wyrasta ponad sąsiednie, zwłaszcza że od strony DMR jest to jedynie 4-piętrowa przełączka z obszerną, łukowo zamkniętą bramą
- 5036 - os. Stalowe 8: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb.
- 5037 - os. Stalowe 9: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5038 - os. Stalowe 10: blok - budynek mieszkalny, na parterze i pierwszym piętrze Samorządowe Przedszkole nr 99; 1954-1955 projekt: m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5039 - os. Stalowe 11 kotłownia - obecnie budynek mieszkalny ze sklepem w pomieszczeniach wysokiego parteru (pierwotnie kotłownia osiedlowa); 1954-1955 projekt: m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5040 - os. Stalowe 12: blok - budynek mieszkalny, na parterze biblioteka miejska i restauracja; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb. Biblioteka otrzymała nowy lokal przystosowany do celów bibliotecznych na os. A-11 (os. Stalowe) w bloku nr 12 w roku 1955. Funkcjonuje tam do dzisiaj. W 1957 Biblioteka na os. Stalowym 12 uzyskała status jednostki nadrzędnej w stosunku do filii bibliotecznych w Nowej Hucie, stając się **Dzielnicową Biblioteką Publiczną.** Odtąd sprawuje kontrolę nad wszystkimi filiami, koordynując ich pracę. We wrześniu 1964 w Bibliotece otwarto Czytelnię Naukową z Punktem Informacyjno-Bibliograficznym, pierwszą tego typu placówkę na terenie Nowej Huty. W grudniu 201 zakończono remont Biblioteki. W odnowionych pomieszczeniach zmodernizowano instalację elektryczną i oświetlenie, zakupiono funkcjonalne regały, zmieniono wystrój pomieszczeń bibliotecznych na nowoczesne, przyjazne użytkownikom. Zakończono proces automatyzacji. Pod tym samym adresem, os. Stalowe 12, mieściła się restauracja Zachęta, dziś istniejąca w formie firmy cateringowej
- 5041 - os. Stalowe 13: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5042 - os. Stalowe 14: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5043 - os. Stalowe 15: blok - budynek mieszkalny; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

5044 - os. Stalowe 16: pierwotnie hotel robotniczy (Dom Młodego Robotnika) - obiekt wielofunkcyjny, budynek w części mieszkalny, w części mieszczący biura i przedsiębiorstwa usługowe; 1952-1955 projekt Jan Suliga , realizacja w katach 1953-1955 zespół: m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb. Monumentalny budynek, położony na skraju os. Stalowego, współtworzy wraz z Zespołem Szkół Mechanicznych na os. Szkolnym tzw. Bramę Nowej Huty. Cechuje go monumentalizacja detalu, wysokie przejścia-bramy przejazdowe i wydatne gzymsy. Obiekt kształtowany jest „grzebieniowo" (litera „E"), tworząc dwa wewnętrzne dziedzińce. Wejścia mają formę portyku, zwieńczonego kamienną balustradą balkonu, akcentowanego oknami typu *porte-fenêtres*. W jego obrębie znalazła się sala gimnastyczna i sala widowiskowa (zwana w przeszłości również salą balową). Częściowo zachowane wnętrza charakteryzują się m.in. starannym detalem, monumentalną klatką schodową oraz posadzkami o geometrycznych wzorach. Po 1989 mieścił się tam hotel, sala gimnastyczna, siłownia, strzelnica, punkt PCK, klub dla dzieci „Fruwająca Ryba", a nawet Krajowy Rejestr Sądowy oraz Prokuratura Rejonowa Kraków-Nowa Huta oraz Prokuratura Rejonowa Kraków-Podgórze. Dziś trwa jego przebudowa na zespół 220 mieszkań. Do klatek schodowych zostaną dobudowane windy, czego nie było w historycznym budynku. Sala balowa znajduje się pod opieką konserwatorską, podobnie jak elewacja, istniejące klatki schodowe, zabytkowe zdobienia, lastryko, górne części gzymsu oraz stolarka okienna i jej rozmieszczenie. Trzy podziemne schrony będą przeznaczone na komórki lokatorskie i rowerownie. Oryginalne, stalowe drzwi wejściowe oraz filtrowentylator - urządzenie służące do wentylacji schronu, zostaną wyeksponowany w budynku

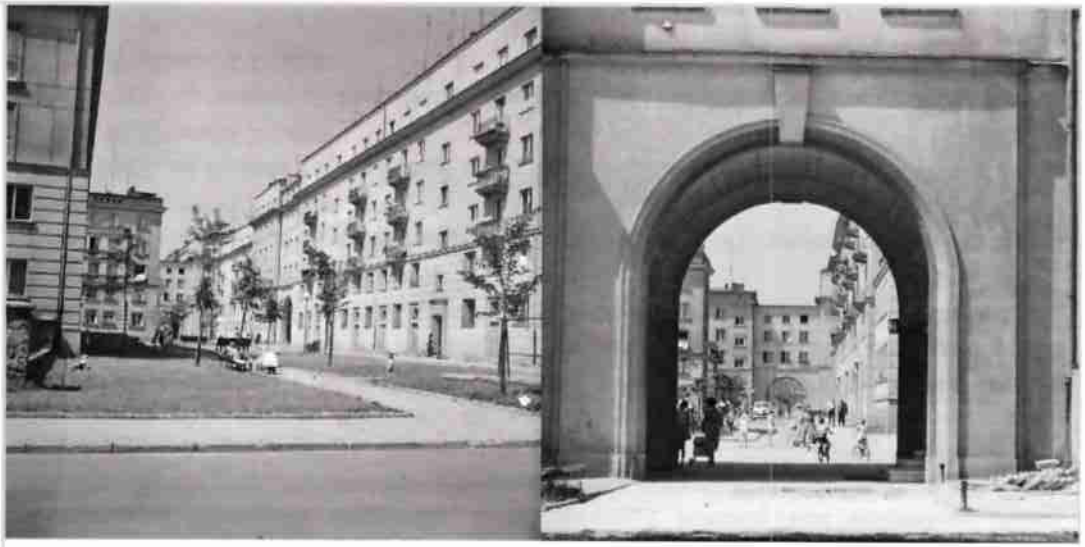

- 5045 - os. Stalowe 17: żłobek - pierwotnie, obecnie szkoła policealna; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb
- 5046 - os. Stalowe 18:- Szkoła Podstawowa nr 37 im. Juliana Tuwima w Krakowie; 1954-1955 projekt m.in. W. Borkowski, E. Moj, W. Głowacki, Z. Gołąb

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Orkana, stanowiącej przedłużenie tzw. Plant Nowohuckich. Komponowana zieleń otaczała DMR oraz łączyła budynek z resztą osiedla. Osiedle położone jest w miejscu bardzo atrakcyjnym ze względu na pobliskie tereny zielone: Zalew Nowohucki i zespół ogrodów działkowych. Nowa inwestycja na terenie DMR-u - budynek jest otoczony parkiem ze starym drzewostanem o powierzchni ponad jednego hektara - grozi mieszkańcom osiedla tym, że będzie on dostępny wyłącznie dla przyszłych mieszkańców i podobnie jak planowane na tym terenie cztery place zabaw.

SZKLANE DOMY

Lokalizacja:	Rozległe osiedle od północy ograniczone ul. E. Rydza-Śmigłego (za nią os. Słoneczne), od wschodu ul. Struga (za nią os. Szkolne). Od południa al. Solidarności oddziela od tzw. parku Szwedzkiego os. Hutnicze, a al. Przyjaźni os. Centrum B.
Model:	2
ZWAK:	2.2, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.11
Liczba budynków:	12
Liczba budynków w GEZ:	6
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950
Projekt urbanistyczny:	S. Juchnowicz
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa B-32. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Nowe. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Krzesławickie osiedli o numerach B-1, B-2, B-31, B-32, B-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

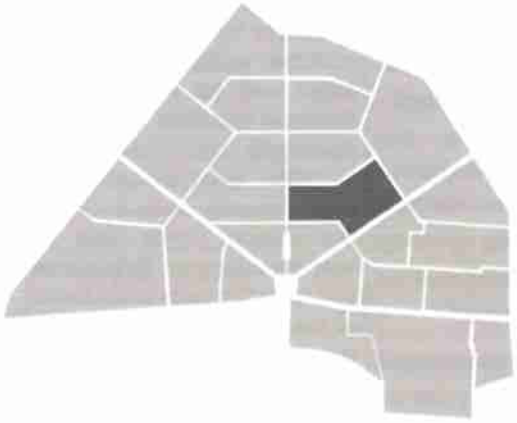

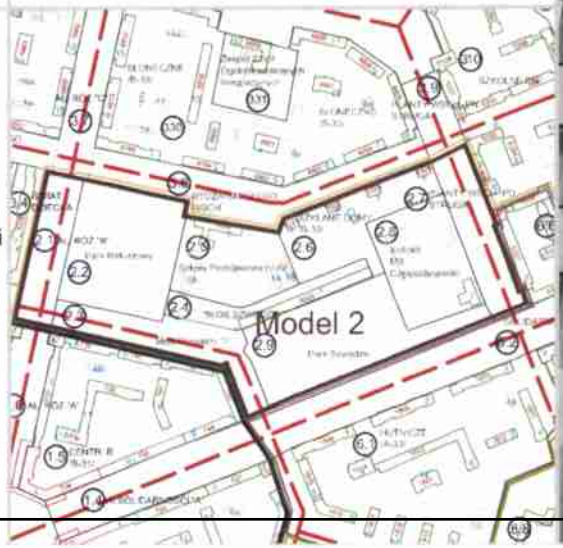

Charakterystyka przestrzeni: Obszar sprawiający chwilami wrażenie porzuconego przez planistów. Demonstracyjnie zerwano tu z zasadą ściśle symetrycznego kształtowania założeń urbanistycznych oraz przestrzegania harmonii elementów horyzontalnych i wertykalnych. Na dużym obszarze powstało zaledwie 5 bloków mieszkalnych oraz szkoła podstawowa i liceum. Dopiero później w zieloną przestrzeń parku Szwedzkiego wbito przeskalowany, dysharmonijny gmach kościoła. Północną granicę stanowią cztery 6-piętrowe wieżowce o spokojnych, rozjaśnionych balkonami fasadach. Blok szwedzki, zwany również „blokiem Ingardenów", „szklanym domem" wybudowany został, gdy przeobrażenia polityczne w 1956 wpłynęły na wszystkie dziedziny życia, również na urbanistykę i architekturę. Zarzucono eklektyczne, historyzujące idee realizmu socjalistycznego na rzecz funkcjonalności, nowych konstrukcji i materiałów. Na terenie osiedla zachował się przydrożny krzyż, stojący od 1880 przy biegnącej tędy, do 1949, drodze z Mogiły do Bieńczyc. W 1932 krzyż drewniany zastąpiono betonowym. W latach wojny partyzanci składali przy nim przysięgę na wierność ojczyźnie. W styczniu 1945 modlono się pod nim o ocalenie Krakowa. W czasach stalinowskich uszkodzony przez ZMP-owców, został odnowiony przez robotników kombinatu. Przetrwał do naszych czasów, stojąc spokojnie między dwoma okazałymi lipami. Nieewidencyjny obiekt nr 2a (murowany barak, w którym mieściła się przychodnia lekarska) wyburzono w 2013.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

SZKLANE DOMY

Charakterystyka zabudowy: Na tym osiedlu zabudowy jest wyjątkowo mało. Główny element kompozycyjny, programowe złamanie symetrycznego układu budynków z I fazy stanowi tzw. blok szwedzki, jeden z najważniejszych przykładów socmodernizmu. Jest to pierwszy po okresie socrealizmu budynek powracający do modernistycznych tradycji CIAM w architekturze krakowskiej i do corbusierowskiej idei powiązania architektury z zielenią. Wyróżniała go kolorystyka tynków zewnętrznych, powodująca skojarzenia z architekturą szwedzką, co było efektem podróży projektanta do Szwecji. Budynek postrzegany był jako bardzo nowoczesny. Stał się wzorcem - budowane wówczas bloki bez względu na rodzaj (wysokość, długość) powszechnie nazywano blokami szwedzkimi .

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Szklane Domy:

5325 - os. Szklane Domy 1 blok tzw. szwedzki o 14 klatkach schodowych, 272 mieszkaniach i długości ok. 260 metrów; 1957-1959 projekt Janusz i Marta Ingardenowie. Prace nad projektem bloku mieszkalnego 19c na osiedlu B-32 Marta i Janusz Ingardenowie rozpoczęli jesienią 1956 Decyzje podjęte na Ogólnopolskiej Naradzie Architektów w marcu 1956 oraz październikowy przełom polityczny („odwilż") odzwierciedliły się niemal natychmiast w budownictwie Nowej Huty. . Budynek, który układem wpisuje się w pierwotny plan ciągłej zabudowy socrealistycznej (zobacz układ bloków 3 i 4 na os. Zgody), równocześnie ją zaburza. Rzutem wpisuje się w pierwotny plan urbanistyczny sektora, stąd zastosowanie motywu przewiązki, ze „stożkowatymi" słupami, która „łamie" go pod kątem 30 stopni. Reprezentacyjne budynki zastąpione zostały architekturą mieszkalną w nowej formie. Funkcjonalna, podatna na wpływ Le Corbusiera architektura oraz nowa technologia uczyniły z budynku dzieło w skali nowohuckiej awangardowe, także jego „rewolucyjna" kolorystyka stała się wzorcem dla wielu późniejszych realizacji. Architekci skorzystali z konstrukcji szkieletowej, tzw. układu poprzecznego, co oznaczało, że murami nośnymi były ściany poprzeczne, natomiast zewnętrzne były murami lekkimi. Zamiast cegieł zastosowano Siporex, beton komórkowy na szwedzkiej licencji. Pozwoliło to na szerokie wprowadzenie loggii, w miejsce dotychczasowych balkonów i *porte-fenêtre*, oraz spowodowało zniknięcie pośrednich gzymsów i łuków ściennych; zlikwidowane też zostały poziome podziały elewacji na rzecz pionowych (wysunięcie ścian poprzecznych). Budynek ma dwie różne elewacje: południowo-zachodnia to rytmicznie ułożone loggie z dużymi oknami, północno-wschodnia to okna z niewielkimi balkonami. Na uwagę zasługują starannie opracowane podziały elewacji z kompozycją loggii i balustrad . Elewacje bloku miały kolorowe tynki, co wówczas należało do rzadkości. Jedną z cech charakterystycznych były balkony. Cała elewacja składa się z mnóstwa loggii. „Proszę sobie wyobrazić, że każdy lokator maluje swoją loggię na kolor, jaki mu się spodoba; na elewacji robi się chaos, kolorystyczny zgrzyt" Niestety, nie udało się wprowadzić dachu-tarasu, który stanowiłby dodatkową powierzchnię rekreacyjną. Blok posiadał, bardzo funkcjonalne jak na owe czasy, mieszkania z przedpokojem i wbudowanymi, umeblowanymi kuchniami. Budynek posadowiono na surowych słupach, które w dłuższej części bloku widoczne są w przejściach, natomiast w krótszej słupy schowane są w lokalach użytkowych. W swej krótszej części budynek posiada przeszklone partery przeznaczone na usługi. Partery te są wyraźnie odcięte wydatnymi gzymsami, a witryny lekko nadwieszone nad chodnikiem wychodzą poza lico elewacji. Wnętrza salonu motoryzacyjnego, drogerii, sklepu ogrodniczego (z działem wód mineralnych) oraz pasmanterii, zaprojektowane przez m.in. Zdzisława Szpyrkowskiego, Alinę Ziębę (?), Irenę Pacię-Zaleśną oraz Kazimierza Syrka, były modernistyczne, na wskroś nowoczesne

- 5320 - os. Szklane Domy 2 Szkoła Podstawowa nr 88 im. S. Żeromskiego; 1950-1956. Szkoła rozpoczęła działalność w roku szkolnym 1957/1958, ale dopiero od marca 1958 w swojej aktualnej siedzibie. Jej pierwszym kierownikiem został pan Franciszek Parlak. Nie posiadała sali gimnastycznej ani szatni, brakowało wyposażenia w pracowniach przedmiotowych. Wzrastała natomiast liczba uczniów. W roku 1964/65 było ich aż 1701 (43 oddziały, nauka odbywała się na 4 zmiany, do godz. 20.00) http://sp88krakow.neostrada.pl/
- 5321 - os. Szklane Domy 3: blok - 6-piętrowy wieżowiec; 1950-1956. Zabudowa Nowej Huty pierwszej połowy lat 50. z zasady nie przekraczała pięciu pięter i takie budynki jak 6-piętrowe punktowce na os. Szklane Domy są wyjątkiem
- 5322 - os. Szklane Domy 4: blok - 6-piętrowy wieżowiec; 1950-1956
- 5323 - os. Szklane Domy 5: blok - 6-piętrowy wieżowiec; 1950-1956
- 5324 - os. Szklane Domy 6: blok - 6-piętrowy wieżowiec; 1950-1956

Zieleń: Najbogatsze w zieleń osiedle Nowej Huty. Większość jego powierzchni to parki Ratuszowy i Szwedzki. Do tego dochodzi zieleń śródblokowa w północnej części osiedla oraz odcinek tzw. Plant Nowohuckich na wysokości os. Szkolnego (wzdłuż ul. Struga). Obydwa parki powstały przypadkowo, nikt ich tu nie projektował. Po prostu pewne fragmenty nowohuckiego zespołu pozostały niedokończone, tworząc „dziury inwestycyjne" (np. skwer przeznaczony na ratusz, oś południowa poza placem Centralnym).

- park Ratuszowy, formalnie uchwalony park miejski, jest ograniczony od zachodu aleją Róż, od południa - al. Przyjaźni, od wschodu - ul. Edwarda Gardy-Godlewskiego, a od północy - ul. Edwarda Rydza-Śmigłego; ma powierzchnię 2,2 ha. Oficjalnie otrzymał nazwę w 2003, ale istniał znacznie wcześniej - uchwała Rady Miasta Krakowa jedynie usankcjonowała stan istniejący. W pierwotnych planach budowy Nowej Huty na północ od placu Centralnego, na przedłużeniu Alei Róż - w otoczeniu innych reprezentacyjnych gmachów publicznych, obramowujących rozległy plac - stanąć miał okazały ratusz. W zamyśle ów plac Ratuszowy wraz z zabudową miał stanowić centrum nowego miasta; przygotowane były szczegółowe projekty, jednak inwestycji tych nigdy nie zrealizowano; Nowa Huta została włączona do Krakowa i ratusz przestał być potrzebny. Po zachodniej stronie Alei Róż, na części placu Ratuszowego, powstały dwa budynki mieszkalne ze sklepami i punktami usługowymi („Świat Dziecka") oraz niewielki park, będące częścią os. Zgody, resztę po wschodniej stronie alei, na os. Szklane Domy, przekształcono w obecny park. Gdy z początkiem lat 60. finalizowano ostatnie obiekty w Centrum, przyszła też kolej na zagospodarowanie i uporządkowanie placu, na którym miał stanąć ratusz. Poradzono sobie z tym bez większych dyskusji i problemów. Kierownik odpowiedniego działu Dyrekcji Budowy zlecił wykonanie dwóch szerokich chodników na krzyż, wzdłuż ścieżek wydeptanych przez mieszkańców osiedla. Wykonano projekt zieleni, posadzono drzewka, ustawiono ławki, a z czasem nawet sympatyczny pomniczek kamienny w kształcie ryby. Autorem współczesnego projektu parku jest Bronisław Szulewski. Z punktu widzenia dzisiejszych mieszkańców osiedli położonych w sąsiedztwie Alei Róż może dobrze, że plany urbanistów co o lokalizacji w tym miejscu ratusza nie zostały zrealizowane. Bo pozostał tu piękny teren zielony, po który w tych okolicznościach nie są w stanie sięgnąć deweloperzy.

Niezależnie od pory dnia i roku park Ratuszowy jest uczęszczanym szlakiem komunikacyjnym, a w ciepłych miesiącach także ulubionym miejscem rekreacyjnym. Mamy dobrą wiadomość dla mieszkańców okolicznych osiedli, którzy nie rezygnują z jesiennych i zimowych spacerów: właśnie zakończył się pierwszy etap rewitalizacji nowohuckiego Parku Ratuszowego. Kosztował 273 tys. zł. Remont trwający od wakacji objął przede wszystkim wymianę 1,5 tys. m2 nawierzchni alejek. Przy okazji zamontowano 21 nowych ławek i koszy na śmieci. Kontynuowana będzie wymiana nawierzchni. Planowana jest rewitalizacja zieleni. Zostaną zamontowane kolejne elementy tzw. małej architektury, w tym m.in. stoliki do gry w szachy. I choć te będzie można wykorzystywać dla rekreacji dopiero w przyszłym roku, to dobrze, że ten zielony zakątek, uczęszczany nie tylko przez starsze pokolenie, ale również matki z dziećmi, będzie stopniowo odnawiany

- **park Szwedzki** - formalnie uchwalony park miejski, jest ograniczony alejami Przyjaźni i Solidarności oraz ul. Struga; ma powierzchnię 2,39 ha. Dawniej był to tylko skwer, zadrzewione miejsce przeznaczone w planach pod nigdy niezrealizowany odcinek monumentalnego budownictwa wzdłuż tzw. Osi Pracy (dziś al. Solidarności). Stanowi więc swoistą pamiątkę załamania się systemu komunistycznego po śmierci Stalina. W 2004 skwer uznano za park, a nazwę nadano od sąsiadującego z zielonym obszarem tzw. bloku szwedzkiego (blok nr 1 na os. Szklane Domy. Z czasem cenna kompozycyjne część parku, na styku z tzw. Plantami Nowohuckimi przy ul. Struga, została zniszczona, po przeznaczeniu jej pod budowę kościoła Matki Boskiej Częstochowskiej i bł. Wincentego Kadłubka (z klasztorem Cystersów; os. Szklane Domy 7). Budowę nowego kościoła rozpoczęto 22 VIII 1984. Z czterech projektów świątyni parafianie wybrali do realizacji pracę, której autorami byli Krzysztof Dyga i Andrzej Nasfeter. Wnętrze jest jedną surową, przestronną halą. Budowę ukończono w 1995 i 11 VI tego roku kardynał Franciszek Macharski dokonał konsekracji kościoła. Obok znajduje się budynek klasztoru oraz Męskiego Liceum Ogólnokształcącego św. Bernarda oo. Cystersów. Przed kościołem posąg **Chrystusa Miłosiernego Zbawiciela** autorstwa Karola Badyny, odsłonięty w 2000 dla uczczenia 200 lat chrześcijaństwa i tysiąclecia diecezji krakowskiej. Na placu przed kościołem znajdują się pomniki ks. Jerzego Popiełuszki, prasy podziemnej okresu stanu wojennego oraz pomnik 25-lecia „Solidarności"

SZKOLNE

Lokalizacja:	Osiedle położone między al. Solidarności (za nią os. Stalowe), ul. Bulwarową (granica opracowania), ul. Struga (sąsiedztwo z os. Szklane Domy oraz os. Słonecznym) oraz ul. Stanisława Wojciechowskiego (za nią os. Sportowe i os. Zielone).
Model:	3 / 6 / 13
ZWAK:	3.10, 3.11, 6.5, 6.6, 13.3
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.5
Liczba budynków:	45
Liczba budynków w GEZ:	37
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1951-1955
Projekt urbanistyczny:	S. Juchnowicz
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa B-1. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Sportowe. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Krzesławickie osiedli o numerach B-1, B-2, B-31, B-32, B-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

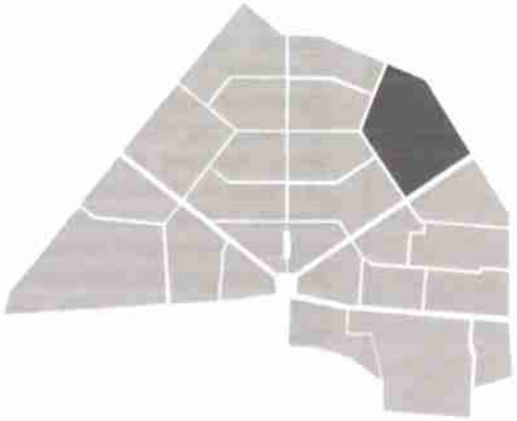

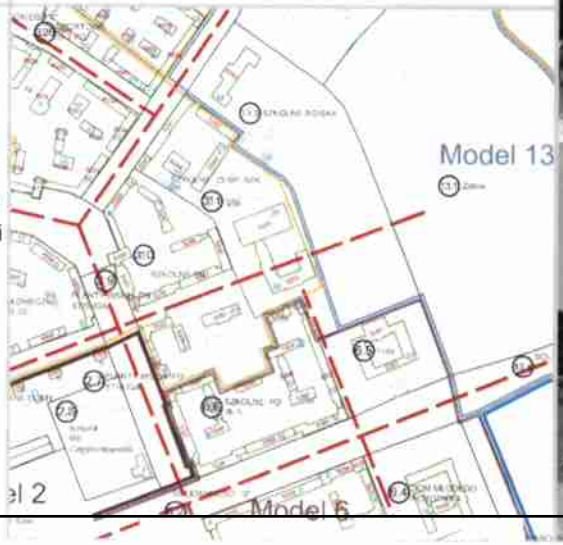

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle Szkolne (podobnie jak os. Stalowe) to wizualna brama do Nowej Huty. Masywny, wyższy od innych gmach bloku nr 36 akcentuje wjazd do nowego miasta od strony Centrum Administracyjnego HiL. By uniknąć wrażenia cytadeli, poprzedzono go sporym, ale nie tak wysokim gmachem Technikum Hutniczo-Mechanicznego (nr 37). Na dodatek odsunięto go (tworząc niewielki park) od linii zabudowy, tworząc kolejne w nowohuckim układzie zestopniowane zaciśnięcie widoku. Podobnie rozwiązano przestrzeń po stronie os. Stalowego. Osiedle Szkolne, choć położone peryferyjnie, ma cechy zespołów centralnych. Ton nadają zmonumentalizowane budynki szkół zawodowych, wśród których Technikum Hutniczo-Mechaniczne wydaje się czerpać inspiracje z gmachu Politechniki Lwowskiej. W zwieńczeniach najwyższych budynków osiedla zastosowano na skalę w Nowej Hucie wcześniej nieznaną „renesansowe" attyki, akcentujące zwłaszcza narożniki ulic Komorowski. Zastosowano tu zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. W zabudowie osiedla dominują domy 5-6-kondygnacyjne, typowe dla centrum Nowej Huty. Osiedle ma formę zamkniętego kompleksu, do którego dostęp możliwy jest tylko przez kilka wjazdów. W części południowej zabudowa tworzy niemal kwadrat ścisłej zabudowy. W części północnej bloki 10-15 oraz 22-24 stanowią ekstremalny w skali dzielnicy przykład zamkniętych wnętrz krajobrazowo-architektonicznych. Zupełnie inaczej uformowano wschodnią część osiedla, gdzie dominują zespoły boisk sportowych, swobodnie przechodzące w tereny rekreacyjne nad Zalewem Nowohuckim.

SZKOLNE

Charakterystyka zabudowy: Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Osiedle wzniesione w tzw. II fazie. Składają się nań okazałe budynki, zdobione kolumnami, attykami i gzymsami. Wystawiono je zaskakująco szybko, co było możliwe przez zmniejszenie pracochłonności robót, mniejsze zużycie materiałów i obniżenie kosztów budowy. O ile najstarsze osiedla budowano metodami tradycyjnymi (ceglane ściany, drewniane więźby dachowe), o tyle stosowano elementy prefabrykowane (słupy, stropodachy, biegi schodów), do transportu których używano żurawi. Montowano duże elementy i nie było przestojów technologicznych, związanych z procesami mokrymi. Przyspieszono tempo budowy obiektów niemieszkalnych, gdzie też zastosowano gotowe zestawy elementów wielkoblokowych. Bloki nadal łączono pasażami w kompleksy o kilkusetmetrowej długości fasadach. W pasażach stosowano kolumny (miejscami zdwojone), łuki i uproszczone stropy kasetonowe. Przestrzeń uzupełniają zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Na osiedlu znajduje się wiele szkół, m.in.: Zasadnicza Szkoła Elektryczna nr 7 Zespołu Szkół Elektrycznych nr 2 (os. Szkolne 26), Gimnazjum Eksternistyczne Centrum Kształcenia Ustawicznego oraz Szkoła Podstawowa dla Dorosłych Eksternistyczna Centrum Kształcenia Ustawicznego (os. Szkolne 21), Technikum Budowlane Zespołu Szkół Budowlanych nr 2 (os. Szkolne 18), Technikum Mechaniczne Zespołu Szkół Mechanicznych nr 3 (os. Szkolne 37).

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Szkolnego:

- 5326 - os. Szkolne 1: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5327 - os. Szkolne 2: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5328 - os. Szkolne 3: blok - budynek mieszkalny ze sklepem na parterze; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5329 - os. Szkolne 4: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5330 - os. Szkolne 5: blok - budynek mieszkalny ze świetlicą na parterze w części południowej; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5331 - os. Szkolne 6: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny A. Fołtyn
- 5332 - os. Szkolne 7: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny A. Fołtyn
- 5333 - os. Szkolne 8: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5334 - os. Szkolne 9: blok - budynek mieszkalny; na parterze i pierwszym piętrze przychodnia zdrowia; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5335 - os. Szkolne 10: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczn S. Juchnowicza; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5336 - os. Szkolne 11: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5337 - os. Szkolne 12: blok - budynek mieszkalny z restauracją na parterze; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut). Kiedyś restauracja Wisła, firma na wysokim poziomie. Miała własną rozbieralnię mięsa, na os. Hutniczym, i cukiernię na os. Słonecznym, dzięki czemu towar był najwyższej jakości . „Pracowałam tam 26 lat w bufecie. Na jednej zmianie było sześciu kelnerów. Przychodziło mnóstwo ludzi - wspomina Zofia Maślak". Zdrobnieniem swojego imienia (Zosieńka) nazwała nową restaurację, założoną po tym jak „Wisła" upadła w latach 90. Po 45 latach pracy twierdzi, że najważniejsi są klienci, choć przyznaje, że jest ich coraz mniej. „Kiedyś to miejsce tętniło życiem, ludzie wracali z kombinatu. Pół szklanki herbaty i setka, potrafili tak cały dzień - opowiada pani Zosia. Stałych klientów było wtedy wielu. Większość umarła, został jeden" Obok mieści się jeszcze piwiarnia
- 5338 - os. Szkolne 13: blok - budynek mieszkalny z apteką na parterze; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5339 - os. Szkolne 14: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze w skrzydle południowym; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5340 - os. Szkolne 15: blok - budynek mieszkalny z ośrodkiem pomocy społecznej w południowej części parteru; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5341 - os. Szkolne 16-17 internat - budynek mieszkalny (bursy szkolne); 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5342 - os. Szkolne 18 szkoła - gmach szkoły budowlanej; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny Jan Sulima; dziś Technikum Budowlane Zespołu Szkół Budowlanych nr 2. Przed szkołą stał pomnik **Karola Świerczewskiego**, autor Antoni Hajdecki, odsłonięty w 1981, usunięty w 1991

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

5343 - os. Szkolne 19 internat - budynek mieszkalny (bursa szkolna); 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)

- 5344 - os. Szkolne 20 stołówka (dziś Centrum Kultury i Rekreacji Seniorów os. Szkolne 20); 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5345 - os. Szkolne 21-21a internat - bursa szkolna i sale lekcyjne; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny Jan Sulima; dziś Centrum Kształcenia Ustawicznego - Gimnazjum Eksternistyczne Centrum Kształcenia Ustawicznego oraz Szkoła Podstawowa dla Dorosłych Eksternistyczna
- 5346 - os. Szkolne 22: blok - budynek mieszkalny; na parterze biblioteka; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5347 - os. Szkolne 23: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5348 - os. Szkolne 24 szkoła - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5349 - os. Szkolne 25 szkoła - dawne warsztaty szkolne, obecnie teatr; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny Jan Sulima
- 5350 - os. Szkolne 26 szkoła - gmach szkół elektrycznych; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny Jan Sulima; dziś Zasadnicza Szkoła Elektryczna nr 7 Zespołu Szkół Elektrycznych nr 2. Wybudowano nowoczesny budynek szkoły z salą kinową, 2 salami gimnastycznymi i własnymi warsztatami (obecnie budynek zajmuje Teatr **Łaźnia Nowa**). Tutaj na terenie obecnego małego boiska mieścił się Teatr **Nurt**. Pierwsze spektakle odbyły się w Domu Kultury na os. Willowym. Ze starych desek leżących obok ronda Czyżyńskiego (pozostałości po barakach wojskowych wybudowanych w okresie I wojny światowej) w czynie społecznym powstał barak będący siedzibą teatru. W 1955 Teatr **Nurt** został zlikwidowany.
- 5351 - os. Szkolne 27 szkoła podstawowa (dawna), ob. szkolny ośrodek specjalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicza; projekt architektoniczny Jan Sulima
- 5352 - os. Szkolne 28 żłobek - dawny, ob. dom pomocy społecznej; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny A. Fołtyn
- 5353 - os. Szkolne 29: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5354 - os. Szkolne 30: blok - budynek mieszkalny ze sklepem i ośrodkiem pomocy społecznej na parterze; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, [illegible]

5355 - os. Szkolne 31: blok - budynek mieszkalny z przedszkolem na parterze i pierwszym piętrze; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)

- 5356 - os. Szkolne 32: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5357 - os. Szkolne 33: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5358 - os. Szkolne 34: blok - budynek mieszkalny z ośrodkiem pomocy społecznej na parterze w części południowej; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5359 - os. Szkolne 35: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i barem na parterze; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut). Blok cofnięty nieco względem sąsiednich (nr 1 i nr 36), przed nim wąski taras oddzielony od chodnika al. Przyjaźni kamienną balustradą. Znajdowała się tu m.in. popularna kawiarnia „Mozaika", początkowo działająca pod nazwą „Krasnoludek" (zmieniono, bo nazwa nie licowała z al. Lenina
- 5360 - os. Szkolne 36: blok - budynek mieszkalny; 1952-1955 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny wykonano w pracowni K. Karasińskiego (m.in. W. Leonowicz, M. Kuźniar, M. Krzywanek, M. Kogut)
- 5361 - os. Szkolne 37 szkoła - Technikum Hutniczo-Mechaniczne (tzw. THM). Projekt urbanistyczny S. Juchnowicz; projekt architektoniczny Jan Sulima (1950-1952), wnętrza Kazimierz Karasiński, realizacja w latach 1951-1952. Monumentalny budynek szkoły zawodowej nawiązujący w swym duchu, zdaniem części badaczy, do idei gmachu Politechniki Lwowskiej. Silnie akcentowane jest wejście, z rzędem sześciu zdwojonych kolumn stojących na słupach - „bazach" biegnących przez dwie kondygnacje i zwieńczonych gzymsem opaskowym. Całość tworzy wysunięty, środkowy ryzalit w formie portyku, do którego prowadzą szerokie schody. Portyk przecięty jest kamienną, ażurową balustradą. Jego wertykalizm podkreślają *porte-fenêtre* pierwszego piętra. W bocznych skrzydłach umieszczono, na osi centralnej, niewielkie loggie z giętymi balustradami. Szkoła ta wraz z gmachem Domu Młodego Robotnika na os. Stalowym tworzy zespół tzw. bramy Nowej Huty. Dziś Technikum Mechaniczne Zespołu Szkół Mechanicznych nr 3. W 1982 r. koło Zespołu Szkół Mechanicznych nr 3 odsłonięto pomnik **gen. Władysława Sikorskiego** autorstwa Bogusza Salwińskiego.

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Struga, stanowiącej część tzw. Plant Nowohuckich. Komponowana zieleń otaczała THM oraz łączyła budynek z resztą osiedla. Osiedle położone jest w miejscu bardzo atrakcyjnym ze względu na pobliskie tereny zielone: Zalew Nowohucki i zespół ogrodów działkowych. Ciekawie prezentują się zespoły zieleni powiązane z budynkami placówek edukacyjnych.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

TEATRALNE

Lokalizacja:	Osiedle Teatralne leży przy zachodniej granicy opracowania (ul. Kocmyrzowska). Od południa wydziela je al. Władysława Andersa (za nią os. Spółdzielcze), a od północy ul. Obrońców Krzyża. Za nią os. Krakowiaków i os. Górali. Granicę zachodnią stanowi ul. Ludźmierska (za nią os. Zgody).
Model:	3
ZWAK:	3.15, 3.16, 3.17, 3.20, 3.21, 3.22
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.2
Liczba budynków:	43
Liczba budynków w GEZ:	35
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1950-1953
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Uniejewski, T. Uniejewski, M. Uramowski, J. i M. Ingardenowie
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa C-1. Przez mieszkańców nazywane w latach 50. Tajwanem, z racji dużej odległości od centrum Huty. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Teatralne. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Bieńczyckie osiedli o numerach C-1, C-2, C-31, C-32, C-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

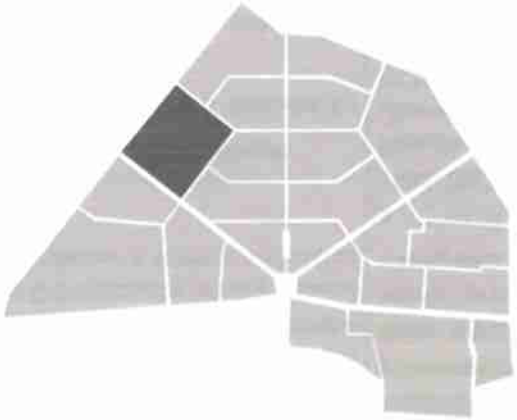

Charakterystyka przestrzeni: Pierwotna nazwa osiedla, oznaczona nomenklaturą słowno-liczbową, to C-1. W języku potocznym nazwano je niegdyś Tajwan. Przypominało bowiem wyspę, gdyż początkowo pomiędzy pierwszymi blokami a centrum Nowej Huty nie było zabudowań. Zastosowano tu zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Projekt koncepcyjny przewidywał liczne cytaty z architektury historycznej, głównie barokowej w wersji klasycyzującej, oraz bogatą kamieniarkę, podnoszącą walor estetyczny monumentalnej pierzei od strony ul. Kocmyrzowskiej. Pospieszna realizacja wymusiła jednak rezygnację z dekoracji i części rozwiązań architektonicznych, co skutkowało monotonią i szarzyzną Komorowski. Na wschodnim krańcu osiedla stoi drugi Krzyż Nowohucki, upamiętniający stłumienie demonstracji tłumu opowiadającego się za wybudowaniem pierwszego kościoła w Nowej Hucie z 27 IV 1960. Na miejscu planowanej świątyni powstała wówczas szkoła, a kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa zaczęto wznosić nieopodal w 2001. Jesienią 2007 na miejscu starego Krzyża postawiono Pomnik Krzyża Nowohuckiego. Na os. Teatralnym wszystkie uliczki osiedlowe i placyki wyłożone zostały klinkierem, a jedynie ulica prowadząca ruch tranzytowy, biegnąca środkiem osiedla, miała nawierzchnię asfaltową. **W zabudowę mieszkaniową wkomponowano kilka obiektów użyteczności publicznej.** Do ważniejszych zaliczane jest dawne kino „Świt" (powstało w kwietniu 1953). Obecnie w budynku kina mieści się centrum handlowe. Na terenie osiedla znajdują się także: szkoła sportowa, liceum, biblioteka, siedziba portalu interia.pl. Na Teatralnym mieściła się Dyrekcja Budowy Miasta Nowa Huta , powołana do pełnienia wszystkich funkcji inwestorskich związanych z budową nowego, 100-tysięcznego miasta. Zajmowała się wykupem ziemi, zlecaniem, a także finansowaniem dokumentacji projektowej i wykonawstwa wszystkich robót oraz nadzorem jakościowym inwestycji. Problemem osiedla są substandardowe garaże, śmietniki i kioski handlowe, które bezładnie wdarły się w istniejący układ przestrzenny.

Charakterystyka zabudowy: Osiedle wybudowane w latach 1950-1956 według koncepcji urbanistycznej z 1950 (autorzy projektu: T. Ptaszycki, B. Skrzybalski, T. Rembiesa, S. Juchnowicz). Fasady budynków, realizowanych w początkach socrealizmu, zostały zaprojektowane (i częściowo zrealizowane) w nawiązaniu do architektury historycznej, z pilastrami, gzymsami i attykami. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi. Kilka budynków przeznaczono na hotele robotnicze dla zatrudnionych w kombinacie. Dominują **wieloklatkowe, 5-kondygnacyjne bloki mieszkalne. Realizowane z zastosowaniem wrocławskiej cegły rozbiórkowej, ze stropami pustakowymi, żelbetowymi klatkami schodowymi i płaskimi betonowymi dachami. Ta technologia budowy stosowana była powszechnie mniej więcej do 1955. Łączą się niemal domkniętymi obwodami, z pasażami, rzadziej otwartymi przejściami.** Najważniejsza była jakość robót konstrukcyjnych, w tym prawidłowe wykonanie zbrojenia i właściwa technologia wykonania elementów żelbetowych. Chodziło o zabezpieczenia w przypadku mrozu, opadów lub upałów. Ważną rzeczą było stosowanie ciągłego betonowania w granicach dylatacji, więc odbywało się ono bez przerw, również nocami, przy oświetleniu stanowisk roboczych reflektorami. Parkiety stosowano we wszystkich pomieszczeniach mieszkalnych. Lastryko stosowano tam, gdzie nie dawano parkietów, a więc w łazienkach, kuchniach, na balkonach, schodach i podestach. Posadzka wykonywana była przez lastrykarzy na kolanach przy użyciu ręcznych szlifierek. Spieszono się z tym tak bardzo, że rezygnowano z tynków elewacyjnych. Faktycznie roboty elewacyjne na całym osiedlu C-1 wykonane zostały dopiero po kilku latach. Przestrzeń uzupełniają starannie zaprojektowane i dobrze wykonane drobne elementy architektoniczne - murki, kraty, ogrodzenia.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Teatralnego:

- 5490 - os. Teatralne 1: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5491 - os. Teatralne 2: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5492 - os. Teatralne 3: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5493 - os. Teatralne 4-4a: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze oraz szkoła zawodową; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski
- 5494 - os. Teatralne 5: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5495 - os. Teatralne 6: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski.
- 5496 - os. Teatralne 7: blok - budynek mieszkalny. 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5497 - os. Teatralne 8 siedziba instytucji - budynek biurowy; Dyrekcja Budowy Miasta Nowa Huta; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski
- 5498 - os. Teatralne 9-9a: blok - budynek biurowo-mieszkalny; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski. W sąsiedztwie stał pomnik Józefa Stalina odsłonięty w 1952 (przed budynkiem Komitetu Dzielnicowego PZPR (obecnie w budynku tym mieści się ZUS). W październiku 1956 został zniszczony przez „nieznanych sprawców"
- 5499 - os. Teatralne 10 kino - dawne kino „Świt"; projekt 1950-1951 Andrzej Uniejewski, realizacja 1951-1953. Wnętrza kina były dziełem zespołu Marian Sigmund i Irena Pać-Zaleśna. Kino oddano do użytku w 1953. Działalność rozpoczęła prapremierowa projekcja polskiego filmu *Trzy opowieści*, czyli trzy propagandowe nowele o Nowej Hucie. Budynek kina realizował przyjęty wówczas dla domów kultury model, cytując dość umownie monumentalną architekturę historyczną. Polegał on na nawiązaniu do stylu francuskiego klasycyzmu. Charakterystyczne są słupy we frontowej elewacji, ze stylizowanymi kapitelami, ciągnące się przez dwie kondygnacje, tworzące silny akcent w formie ryzalitu, który w połączeniu z obiegającymi budynek pilastrami sugeruje rodzaj „portyku". Zaznacza się również ozdobna attyka z tralkami i trzema przerwanymi przyczółkami wieńczącymi ryzalit. Układ przestrzenny dwusalowy, a więc mała i duża - z balkonem, bliźniaczo podobne do kina „Światowid". W podziemiach znajduje się dawny schron przeciwatomowy. Na elewacji frontowej zainstalowano kopię oryginalnego neonu z nazwą kina. Obecnie w budynku prowadzona jest działalność handlowa
- 5500 - os. Teatralne 11: blok - budynek mieszkalny z restauracją i barem na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski. Początkowo ulokowany tam lokal nazywał się Halinka, zmienił nazwę na Jubilatka w 1966. „Dawniej konsument był grzeczniejszy. I miał pieniądze - podkreśla pracująca w Jubilatce od 15 lat Halina Rudzińska. Dziś jest coraz gorzej - nie ukrywa. W Jubilatce czas się zatrzymał. Widać to po stylowym, choć mocno zniszczonym szyldzie czy lamperiach na ścianach. Groszkowy kolor obrusów komponuje się z kolorem ścian. Na jednym z wysokich filarów plastikowa tabliczka zakazuje palenia. Ale zasłony, też w kolorze zielonym, przesiąknięte są jeszcze dymem papierosowym. Na stoliku w szklance na piwo stoją zakurzone, sztuczne kwiaty. Towarzyszą im firmowe sztućce i talerze z napisem Społem. - Dawniej wnętrze było jasne, morelowe - wspomina pan Zenek. Twierdzi, że jest jednym z pięciu stałych klientów. Siedzi w rogu sali i po cichu gra z kolegami w karty. - Ale to i tak najmniej odmieniony lokal ze wszystkich starych miejsc w Hucie - podkreśla"
- 5501 - os. Teatralne 12: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5502 - os. Teatralne 13: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5503 - os. Teatralne 14: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski

5504 - os. Teatralne 15: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski

- 5505 - os. Teatralne 16: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5506 - os. Teatralne 17: budynek gospodarczy - dawny budynek techniczny, obecnie sklep; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski
- 5507 - os. Teatralne 18: blok - budynek mieszkalny; projektował zespół: S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5508 - os. Teatralne 19 budynek gospodarczy - dawny budynek techniczny, obecnie sklep; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski
- 5509 - os. Teatralne 20: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5510 - os. Teatralne 21: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski
- 5511 - os. Teatralne 22: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski
- 5512 - os. Teatralne 24: blok - dawny Dom Rzemiosła (biurowiec i siedziba zakładów oraz związków rzemieślniczych), obecnie siedziba firm, sklepów i organizacji religijnej; 1950-1955 projekt A. Uniejewska, T. Uniejewski
- 5513 - os. Teatralne 25: blok - budynek mieszkalny; na parterze biblioteka; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski. Wypożyczalnię na osiedlu C-1 (os. Teatralne 25), otwarto w 1953, co było związane z rozbudową Nowej Huty
- 5514 - os. Teatralne 26: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5515 - os. Teatralne 27: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze w skrzydle zachodnim; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski.
- 5516 - os. Teatralne 28: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze. 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski.
- 5517 - os. Teatralne 29: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski

5518 - os. Teatralne 30: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski

- 5519 - os. Teatralne 31: blok - budynek mieszkalny; 1950-1955 projekt S. Golonka, J. i M. Ingardenowie, A. i T. Uniejewscy, M. Uramowski
- 5520 - os. Teatralne 33 szkoła - Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 2; 1950-1955 projekt J. Ingarden, M. Ingarden, Z. Jaroszyński, E. Mańkowska, S. Reński, A. Uniejewska, T. Uniejewski, M. Uramowski. XI LO jest najstarszym liceum w Nowej Hucie, powołano je do życia 20 VI 1953. Szkoła nie miała wówczas ani nadanego numeru, ani stałej siedziby. Najpierw była gościem Szkoły Podstawowej nr 81 w osiedlu C-2, później szkoły na osiedlu A-Zachód. W obecnej siedzibie na osiedlu Teatralnym 33 funkcjonuje od września 1954. Wcześniej mieścił się tu hotel robotniczy i prowizoryczne kino. Od 1978 XI Liceum Ogólnokształcące i III Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych tworzą Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 2
- 5521 - os. Teatralne 34 Teatr Ludowy; projekt z lat 1952-1953 projekt J. Ingarden, M. Ingarden i J. Dąbrowski, realizacja w latach 1954-1955. Przy aranżacji wnętrz z J. Ingardenem współpracowała Krystyna Wąsowicz-Korska, a wystrój to dzieło Pracowni Projektowania Wnętrz prof. Mariana Sigmunda. Kierowany przez niego zespół zaprojektował w Nowej Hucie wiele obiektów, także Teatr Ludowy (realizacja 1954-1955). W skład zespołu wchodzili architekci wnętrz: Władysław Wincze, Marian Steczowicz, Czesław Wallis, Maria Michajłow, Irena Pać-Zaeśna, Alina Zięba, Wanda Genga, Zbigniew Chudzikiewicz, Barbara Gołajewska, Halina Garzyńska-Kańska, Krystyna Strachocka-Zgud, Zdzisław Szpyrkowski i inni. Zgodnie z planami miał to być teatr kameralny, w typie niemieckiego Reformtheater, a główny, monumentalny i reprezentacyjny teatr miał zamykać od południa plac Centralny. Obiekt zaplanowano na rzucie kwadratu, z niewysoką częścią nadsceniczną, pozbawiony monumentalności. Charakteryzuje się spokojną socrealistyczną formą i detalem, w typie „kongresowego klasycyzmu". Wyróżniają go dwie symetryczne latarnie oraz centralny, cofnięty portyk głównego wejścia, z czterema kolumnami i monumentalnymi schodami. Podział elewacji, za pomocą kasetonów utworzonych przez pilastry, fryz i cokół obiegające budynek wokół, przechodzi w boczne portyki. Za to wewnątrz zdecydowano się na kryształowe żyrandole, marmurowe posadzki, stiukowe dekoracje, ściany obite tkaniną i „egiptyzujące" kolumny. Twórcy gmachu otrzymali Nagrodę Artystyczną Miasta Krakowa za rok 1955. Zachował się neon „Teatr Ludowy" z lat 60. XX w. Scena dramatyczna została założona w 1955 jako wzorcowa scena socjalistyczna dla wzorcowego miasta socjalistycznego; do czołówki teatralnej Polski wprowadziła nową placówkę K. Skuszanka (dyrektor w latach 1955-1963), która wraz z reżyserem J. Krasowskim oraz scenografami J. Szajną i T. Kantorem konsekwentnie realizowała program teatru awangardowego, zrywającego z konwencjami sceny mieszczańskiej; dzięki takim spektaklom, jak *Myszy i ludzie* według J. Steinbecka (1956), *Miarka za miarkę* W. Szekspira (1956), *Jacobowsky i pułkownik* F. Werfla (1957), *Sen srebrny Salomei* J. Słowackiego (1959) czy *Radość z odzyskanego śmietnika* według *Generała Barcza* J. Kadena-Bandrowskiego (1960), kreacjom wybitnych aktorów, głównie młodego

pokolenia (m.in. A. Lutosławska, I. Olszewska, H. Winiarska, K. Feldman, F. Pieczka, W. Pyrkosz), oraz ważnym odkryciom repertuarowym (*Imiona władzy* J. Broszkiewicza, 1957) teatr stał się jedną z najważniejszych scen polskich przełomu lat 50. i 60.; po objęciu w 1963 dyrekcji przez J. Szajnę z wolna tracił tę pozycję, mimo interesujących spektakli reżyserowanych przez dyrektora (*Rewizor* N. Gogola, 1963); późniejsze dyrekcje (W. Krygier, 1971-1974; R. Filipski, 1974-1979; H. Giżycki, 1980-1989) nie zdołały powstrzymać procesu marginalizacji sceny; od 1989 jej dyrektorem jest J. Fedorowicz, usiłujący ze zmiennym powodzeniem uczynić z niej popularny teatr na przyzwoitym poziomie artystycznym

5522 - os. Teatralne 35 Szkoła Podstawowa nr 87, tzw. Tysiąclatka; projekt Józef Gołąb 1958-1960, czas powstania 1960-1961. Zlokalizowano ją na tyłach budynku Teatru Ludowego w miejscu, w którym pierwotnie planowano budowę kościoła i ustawiono krzyż. Jego usunięcie było przyczyną gwałtownych protestów społecznych 27 IV 1960. Szkoła powstała w trybie pilnym i była jedną z pierwszych zrealizowanych w ramach akcji „Tysiąc szkół na Tysiąclecie Państwa Polskiego". Budowę szkół w całym kraju finansowano m.in. ze społecznych składek wpłacanych przez zakłady pracy i osoby prywatne w Polsce i zagranicą. Nie była ona przewidziana w planie generalnym T. Ptaszyckiego, a wprowadzona została do realizacji awaryjnie, jako dodatkowa szkoła podstawowa dla pierwszych osiedli Nowej Huty. Przyrost naturalny w Nowej Hucie znacznie przewyższał wszelkie normatywne wskaźniki urbanistyczne w tym względzie. Szkoły na okolicznych osiedlach „pękały w szwach", prowadząc naukę na dwie, a nawet trzy zmiany. Szkoła została zaprojektowana w systemie połączonych uskokowo (naprzemiennie) dwukondygnacjowych pawilonów, co daje ciekawe efekty światłocieniowe. Posiada nowatorskie rozwiązania funkcjonalne i architektoniczno-przestrzenne oraz dopracowany detal. Charakterystyczne są punktowe, „perforowane" doświetlenia widoczne w elewacji frontowej, akcentujące na całej wysokości wejście główne. Gmach główny ma prostą elewację o wejściu z płaskim daszkiem wspartym na stalowych, cienkich podporach. Elewacja budynku składa się z dużych okien na krańcach oraz małych przepruciach w środku. Od głównego budynku odchodzi długi korytarz, wzdłuż którego rozmieszczono proste, kubiczne, pawilony z salami lekcyjnymi po trzy z każdej strony. Na końcu korytarza ulokowano budynek sali gimnastycznej. Całość założenia tworzy układ grzebieniowy. Wnętrza szkoły były dobrze doświetlone poprzez duże okna tworzące szklane ściany; sale lekcyjne zaprojektowano jako przestronne pomieszczenia z nowoczesnym wyposażeniem. Przy każdej klasie znajdowała się oddzielna szatnia. W budynku głównym na parterze przewidziane były pomieszczenia służbowe i reprezentacyjne, na piętrze specjalistyczne sale lekcyjne. Obiekt jest jednym z wybitniejszych przykładów funkcjonalizmu powojennego modernizmu przełomu lat 50. i 60. XX w. w Nowej Hucie i w Krakowie. Obecnie mieści się tu Zespół Szkół Ogólnokształcących Sportowych nr 2.

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przestrzenie wewnątrz osiedla sprzyjają jej rozwojowi, szkoda, że w stałej walce z bezładnie parkującymi samochodami. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Ludźmierskiej, fragment tzw. Plant Nowohuckich. Z rozmachem urządzono zieleń także wzdłuż al. Andersa. Wewnątrz osiedla, na tyłach kina „Świt" znajduje się ogólnodostępny park, niestety przycięty, kiedy ZUS postanowił sobie urządzić jego kosztem parking dla urzędników. Rozległe tereny zielone związane są też z placówkami oświatowymi.

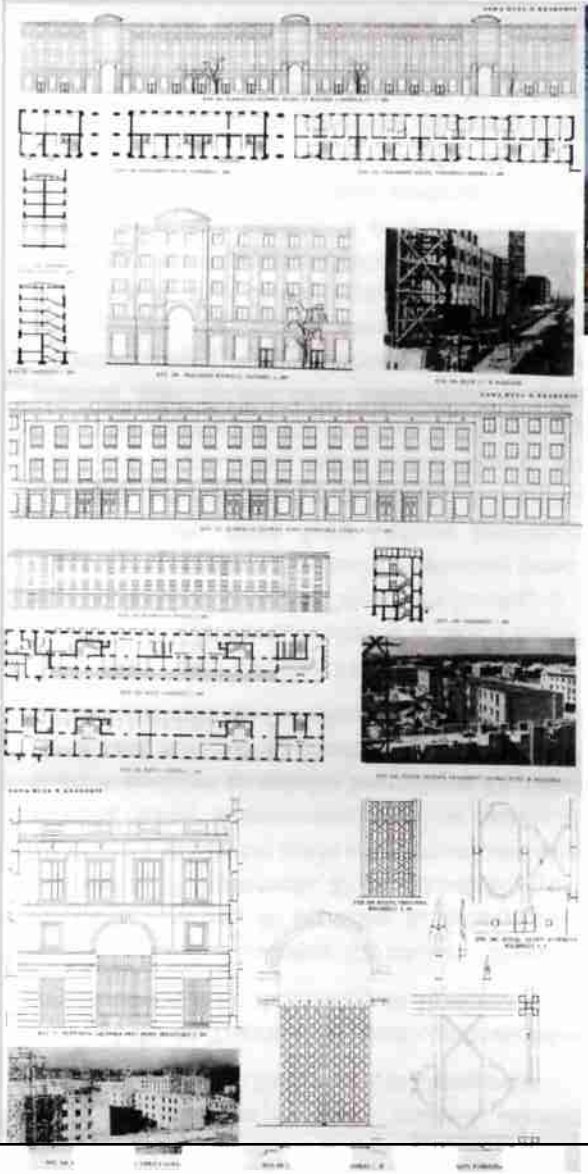

UROCZE

Lokalizacja:	Od wschodu Aleja Róż (za nią os. Słoneczne), na północy ul. S. Żeromskiego (za nią os. Górali), od zachodu ul. Ludźmierska (za nią os. Tearalne), od południa ul. E. Rydza-Śmigłego i os. Zgody.
Model:	3
ZWAK:	3.5
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.7
Liczba budynków:	19
Liczba budynków w GEZ:	16
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1955-1958
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa C-33. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Radosne. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Bieńczyckie osiedli o numerach C-1, C-2, C-31, C-32, C-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną

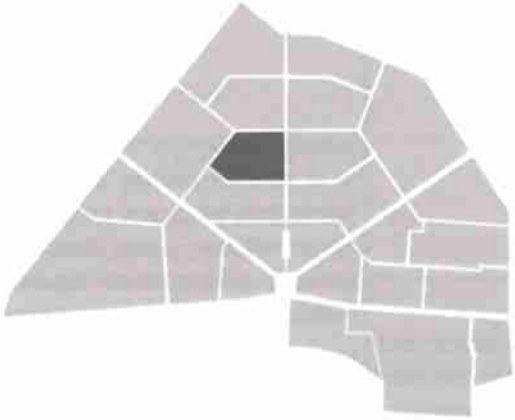

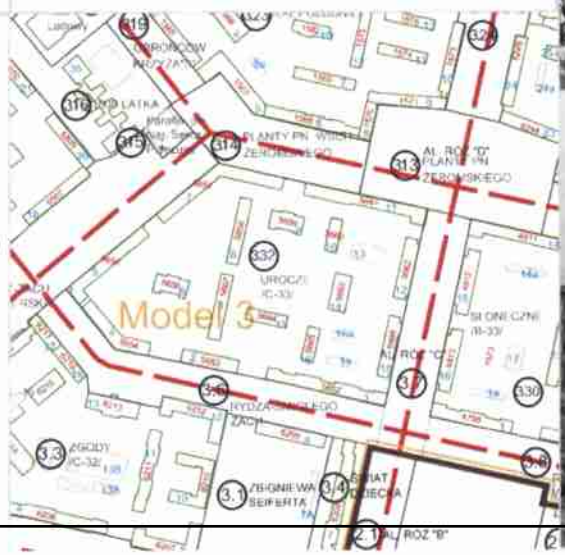

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle zostało zbudowane w drugim okresie budowy Nowej Huty, tj. w latach 1950-1956. Obecna jest tu charakterystyczna dla tego okresu zabudowa kwartałowa, na planie prostokąta w części wschodniej i trapezu w części zachodniej. W przeciwieństwie do osiedli bliżej placu Centralnego bloków nie połączono w ciągi pasażami, lecz rozdzielono uliczkami, chodnikami i zielenią. Architektura tej części alei jest w pełni funkcjonalistyczna, nawiązująca do światowych tendencji, co szczególnie widoczne jest w eksponowanym, odciętym, handlowo-usługowym parterze. Na osiedlu jest 19 modernistycznych budynków. Ich wysokość nie przekracza pięciu pięter. Tylko od południa osiedle ogranicza monumentalny 7-piętrowy blok nr 1, rodzaj widokowej ściany (podobne rozwiązanie zastosowano w bloku nr 1 na os. Słonecznym), którą starano się zmiękczyć głębokimi, kolorowymi loggiami. Charakterystycznym elementem są umieszczone na bocznych ścianach (w przyziemiu) niewielkie lokal handlowe, skomunikowane z chodnikami pochylnią, które wynajmowano „prywatnej inicjatywie" (sklepiki warzywne, małe komisy, warsztaty rzemieślnicze, magle itp.). Dla os. Uroczego charakterystyczne jest nagromadzenie obiektów użyteczności publiczne (przedszkola, przychodnia lekarska, poczta. Pod numerem 13 mieści się Zespół Szkół Budowlanych Chemobudowa-Kraków.

Charakterystyka zabudowy: Osiedle zostało zaprojektowane przez S. Juchnowicza pod koniec drugiego okresu budowy Nowej Huty, tj. w latach 1956-1958, co widać także w stylistyce budynków - uproszczonej, pozbawionej ozdobnych detali, miejscami wyraźnie otwierającej się na wpływy inne niż socrealizm. Budynki na C-3 zawierały wiele skomplikowanych elementów żelbetowych Najefektowniejsze są 4-piętrowe bloki 12 i 13 zaprojektowane w latach 1956-1957 przez Mieczysława Kuźniara i Danutę Mieszkowską. Zrealizowane w latach 1956-1958, stanowią część tzw. osi śródmiejskiej (centralnej) i kontynuują linię zabudowy w jej pierwotnym założeniu. Realizowane były w duchu „odwilżowego" modernizmu, podobnie jak ekskluzywne sklepy z indywidualnie projektowanymi wnętrzami. Charakterystyczną cechą jest zróżnicowany sposób kształtowania tych parterów: dwa z nich posiadają podcienia ze słupami, przez które prowadzi wejście do lokalu, a dwa lekko „wychodzą" witrynami z elewacji, z wyraźnym podcięciem w przyziemiu (luksfer). W pozostałych blokach zastosowano na szerzą skalę balkony, loggie, a wejścia do klatek schodowych zaakcentowano pasami luksferów. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Uroczego:

- 5652 - os. Urocze 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957 projekt T. Janowski, S. Golonka, A. Anlauf, T. Wnuk; 7-piętrowy blok (projekt z początku 1956), obiekt z nielicznymi już tylko cytatami stylowymi, o bardzo uproszczonych formach architektury historycznej. Powstał u schyłku drugiego etapu budowy Nowej Huty (po 1954). Wpisał się w układ urbanistyczny zaprojektowany, tworząc wraz ze starszymi budynkami oprawę wytyczonych pięć lat wcześniej al. Solidarności i Alei Róż. Mieścił się tam m.in. największy w dzielnicy komis, sklep z alkoholem, księgarnia (tzw. mała, w przeciwieństwie do księgarni przy placu Centralnym)
- 5653 - os. Urocze 2: przychodnia lekarska; 1956-1957
- 5667 - os. Urocze 3: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 5654 - os. Urocze 4: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957
- 5655 - os. Urocze 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i urzędem pocztowym Kraków 30 (tzw. duża poczta) na parterze; 1956-1957
- 5656 - os. Urocze 6: Przedszkole Samorządowe nr 106; 1956-1957
- 5657 - os. Urocze 7: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i zakładami usługowymi na parterze skrzydła zachodniego; 1956-1957
- 5658 - os. Urocze 8: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 5659 - os. Urocze 9: Przedszkole Samorządowe nr 109; 1956-1957
- 5660 - os. Urocze 10: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 5661 - os. Urocze 11: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957
- 5662 - os. Urocze 12: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957 projekt Mieczysław Kuźniar i Danuta Mieszkowska
- 5663 - os. Urocze 14: budynek gospodarczy - dawny budynek techniczny; 1956-1957
- 5664 - os. Urocze 15 dawny żłobek - obecnie Przedszkole Samorządowe Specjalne dla Dzieci Upośledzonych nr 100; 1956-1957
- 5665 - os. Urocze 16: blok - budynek mieszkalny; 1956-1957
- 5666 - os. Urocze 18: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1956-1957 projekt Mieczysław Kuźniar i Danuta Mieszkowska; dziś m.in. Biuro Obsługi Mieszkańców nr 4 Zarządu Budynków Komunalnych w Krakowie.

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Rozległe przestrzenie wewnątrz osiedla sprzyjają jej rozwojowi, szkoda, że chaotycznemu. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Żeromskiego i Struga, fragment tzw. Plant Nowohuckich. Z rozmachem urządzono zieleń także wzdłuż Alei Róż. Wewnątrz osiedla, wśród budynków znajduje się ogólnodostępny park, z nieczynną fontanną, oraz rozległe ogrody związane z placówkami wychowawczymi.

WANDY

Lokalizacja:	Od północy ul. S. Mierzwy (za nią os. Willowe), od południa al. Jana Pawła II (za nią os. Młodości i os. Na Skarpie), od zachodu ul. Zuchów (za nią os. Ogrodowe), od wschodu ul. Bulwarowa (granica opracowania).
Model:	8
ZWAK:	8.6
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.6
Liczba budynków:	24
Liczba budynków w GEZ:	22
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1949-1951
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, B. Skrzybalski, A. Fołtyn, Z. Sieradzki
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-1 Południe. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Stare (część zachodnia i centralna dzisiejszego osiedla) oraz Wandy (część wschodnia). W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Mogilskie osiedli o numerach A-1, A-11, A-33 i A-Zachód; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

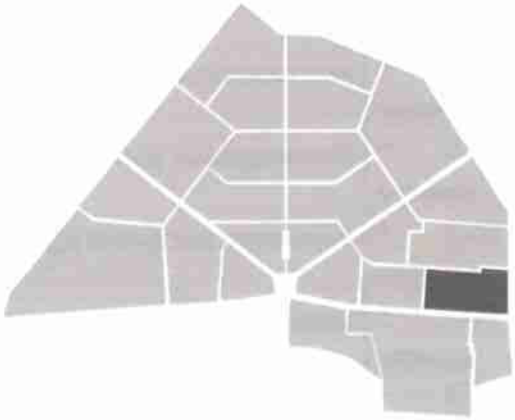

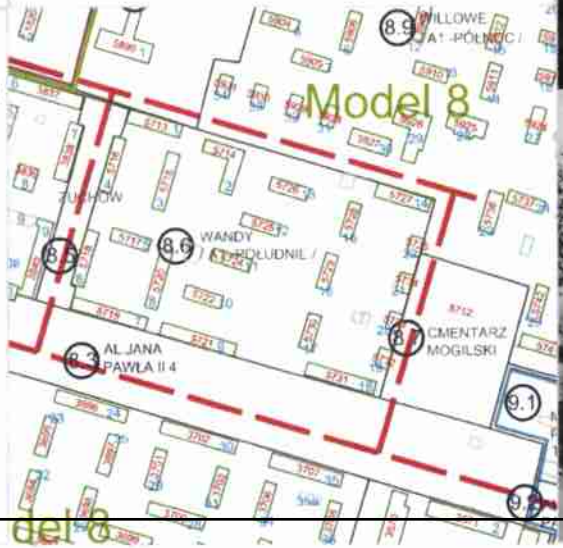

Charakterystyka przestrzeni: Zasadnicza część osiedla, jego zachodnia część, to bloki mieszkalne rozplanowane w wśród zieleni. Wznoszono 1- i 2-piętrowe budynki z wysokimi dachami, w układach rozproszonych, rytmicznie uszeregowanych. Kameralne zespoły, otoczone obszernymi terenami zielonymi, nawiązywały do tradycji modernistycznych osiedli pracowniczych II RP. W centrum bloki zgrupowano wokół wewnętrznego parku-dziedzińca. Przy ul. Mierzwy rozgraniczającej os. Wandy i os. Willowe powstało niewielkie forum, pierwszy „rynek" Nowej Huty. Część wschodnia ma charakter bardzo przypadkowy, a bloki ustawiono na obrzeżach starego mogilskiego cmentarza parafialnego. Na nim kwatera będąca austriackim cmentarzem wojennym nr 390 z okresu I wojny światowej.

Charakterystyka zabudowy: Najstarsze nowohuckie osiedle - od niego rozpoczęto 23 VI 1949 budowę Nowej Huty. Budowę pierwszego osiedla zaczęto od wykoszenia dojrzewającej pszenicy. Pierwsza załoga składała się z 20 robotników. Do pierwszego bloku mieszkańcy wprowadzili się w grudniu 1949. Domy tzw. warszawskie, wznoszone według typowego projektu (3 kondygnacje z charakterystycznymi czterospadowymi dachami) autorstwa architekta Franciszka Adamskiego. Były to zaadaptowane przedwojenne projekty (stworzonych dla robotników COP). Osiedle Wandy to niewielkie dwupiętrowe bloki mieszkalne z drewnianą więźbą i czterospadowym dachem, kryte dachówką ceramiczną. Jedno, dwu, lub trzy-pokojowe mieszkania mają wydzieloną jasną kuchnię i łazienkę, wyposażono je w elektrykę, instalację wodno-kanalizacyjną, a później także gazową. Mieszkania miały funkcjonalny układ; w większych dodatkowo oddzielne WC.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Wandy:

- 5713 - os. Wandy 1: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski; domy mieszkalne bez żadnych punktów usługowych, zaprojektowane prosto, ekonomicznie o dwóch piętrach z dachami dwuspadowymi z czerwonej dachówki. Znajdują się one na osiedlach Wandy, Na Skarpie, Sportowym, Willowym, Krakowiaków i Młodości. Na pierwszym zdjęciu domy na os. Sportowym, na drugim na Willowym
- 5714 - os. Wandy 2: Przedszkole Samorządowe nr 88; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5715 - os. Wandy 3: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5716 - os. Wandy 4: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5717 - os. Wandy 5: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5718 - os. Wandy 6: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5719 - os. Wandy 7: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5720 - os. Wandy 8: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5721 - os. Wandy 9: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5723 - os. Wandy 10: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5724 - os. Wandy 11: blok - budynek mieszkalny; 1949-158 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5725 - os. Wandy 12: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5726 - os. Wandy 13: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5727 - os. Wandy 14: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski. Pierwszy budynek nowego miasta; obecnie znajduje się na nim tablica pamiątkowa. Część świadków twierdzi, że pierwszy ukończono, równolegle budowany, blok nr 23
- 5728 - os. Wandy 15: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5729 - os. Wandy 16: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5730 - os. Wandy 17: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5731 - os. Wandy 18: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i bankiem na parterze; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5732 - os. Wandy 19: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5733 - os. Wandy 20: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5734 - os. Wandy 21: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5735 - os. Wandy 22: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5736 - os. Wandy 23: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5737 - os. Wandy 24: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5738 - os. Wandy 25: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5739 - os. Wandy 26: blok - budynek mieszkalny. 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5740 - os. Wandy 27: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5741 - os. Wandy 28: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5742 - os. Wandy 29: blok - budynek mieszkalny; 1949-1958 projekt architektoniczny F. Adam

WANDY

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od al. Jana Pawła II i ul. Mierzwy. Zwraca uwagę skwer w centralnej części osiedla i parkowa ścieżka łącząca bloki 17a i 9. Zwartym obszarem zieleni jest cmentarz parafialny wsi Mogiła, administrowany przez parafię św. Bartłomieja. Cmentarz założono w 1795. Najstarszy zachowany dziś grób, należący do rodziny Styczniów, pochodzi z 1854. W 1842 cmentarz otoczono wałem ziemnym, a w 1901 został poszerzony na podstawie planu sytuacyjnego sporządzonego przez geodetę Maurycego Siegera 19 V 1897. W 1965 zbudowano istniejące ogrodzenie z siatki. Z chwilą otwarcia cmentarza Grębałowskiego w 1964 Rada Narodowa zamknęła cmentarz w Mogile. W latach 80. cmentarz ponownie otwarto. Najstarsza część nekropolii ma układ osiowy: od bramy do krzyża. Góruje zaniedbany grobowiec rodziny Rogozińskich, właścicieli eklektycznej willi, zachowanej do dziś przy ul. Sieroszewskiego.

WILOWE

Lokalizacja:	Graniczy z os. Hutniczym od zachodu, z os. Wandy od południa i poprzez ul. Władysława Orkana z os. Stalowym od północy. Na wschód od osiedla teren Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Wanda". Osiedle ograniczają ulice: Zuchów, Orkana, Bulwarowa i Mierzwy.
Model:	8 / 9
ZWAK:	8.7, 8.8, 8.9, 9.1
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.6
Liczba budynków:	42
Liczba budynków w GEZ:	33
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	23 VI 1949-1952
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, B. Skrzybalski, A. Fołtyn, Z. Sieradzki
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa A-1 Północ. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Racławickie (wspólnie z os. Hutniczym). W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Mogilskie osiedli o numerach A-1, A-11, A-33 i A-Zachód; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

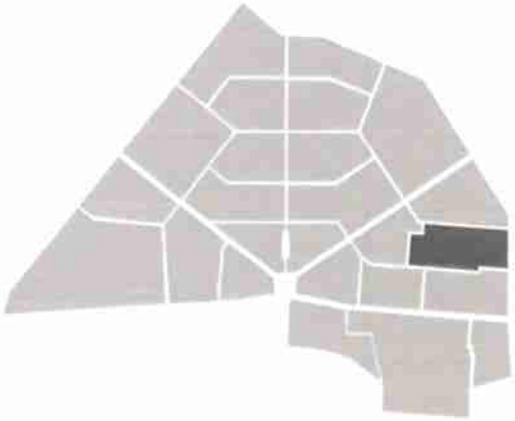

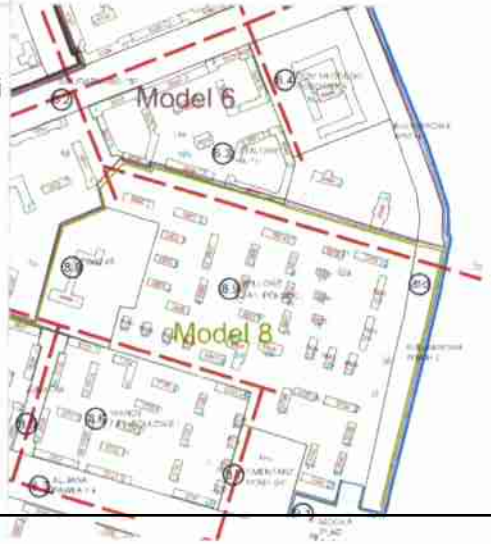

Charakterystyka przestrzeni: Na osiedlu Willowym powstał pierwszy „rynek" Nowej Huty, zwany placem Pocztowym. Potem nosił imię przodownika pracy Piotra Ożańskiego. To charakterystyczne wnętrze urbanistyczne w najstarszej części miasta, ograniczone od północy i zachodu budynkiem poczty i gmachem o charakterze administracyjno-recepcyjnym (niegdyś restauracja Gigant), od południa zamknięte jest blokami mieszkalnymi sąsiedniego os. Wandy. Ulice wybiegające z tego niewielkiego, kameralnego placu otwierają dalekie perspektywy ku odleglejszym partiom miasta. Do niedawna istniała pierwotna nawierzchnia placu przed pocztą. Charakter zabudowy placu oraz budynek Poczty przetrwały do dzisiaj. Plac swoją skalą i zabudową obrzeżną jest przykładem ciągłości architektury przedwojennej, tj. podmiejskiej zabudowy niskiej w zieleni. Kontrastując z socrealistycznym monumentalizmem, egzemplifikują zasadę, że „małe jest piękne". Obok cmentarza mogilskiego, po jego wschodniej stronie, znajduje się mogilski plac handlowy, gdzie jeszcze do lat 80. XX w. w poniedziałki i czwartki odbywały się regularnie targi. Obszar placu, sąsiedniej stacji benzynowej (nr 30a), dwóch oblepionych reklamami domów jednorodzinnych (nr 30-31) z dodatkiem punktowca z lat 60. (nr 32) to królestwo chaosu, jedno z najszpetniejszych miejsc w obszarze opracowania. Wraz ze współczesnymi budynkami przy ul. Klasztornej jest zaprzeczeniem wszystkich wartości krajobrazowych i architektonicznych jakich wymagać można od „bramy wschodniej" Parku Kulturowego NH.

Charakterystyka zabudowy: Osiedle z pierwszej fazy zabudowy, o zabudowie rozproszonej; tworzą ją symetrycznie rozmieszczone kilkurodzinne domy (projektu F. Adamskiego) w otoczeniu ogrodowym. Wznoszono 1- i 2-piętrowe budynki z wysokimi dachami, w układach rozproszonych, rytmicznie uszeregowanych. Kameralne zespoły, otoczone obszernymi terenami zielonymi, nawiązywały do tradycji modernistycznych osiedli pracowniczych II RP. Budowa pierwszych bloków rozpoczęła się, jeszcze bez planu urbanistycznego, w czerwcu 1949. Większość budynków to 2-piętrowe bloki, od strony południowej wzniesiono również kilka obiektów 1-piętrowych. Architektura budynków fazy pierwszej nawiązuje do tradycji osiedli przyfabrycznych okresu międzywojennego w Centralnym Okręgu Przemysłowym. Wznoszono w nich 1- i 2-piętrowe budynki z wysokimi dachami, w układach rozproszonych, rytmicznie uszeregowanych. Kameralne zespoły, otoczone obszernymi terenami zielonymi, nawiązują do tradycji modernistycznych osiedli pracowniczych miast przemysłowych Polski międzywojennej, anglosaskiej idei miast-ogrodów i niemieckich kolonii pracowniczych z przełomu XIX i XX w. Elewacje budynków są bezstylowe, o wyrazie architektonicznym decydują proporcje bryły, kształt i dyspozycja otworów, a także forma spadzistego, krytego czerwoną dachówką dachu.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Wandy:

- 5899 - os. Willowe: 1 szkoła podstawowa; 1949-1951. Szkoła Podstawowa im. Jana Kochanowskiego została zaprojektowana w 1950 (?) przez Janusza Ingardena, a zrealizowana w latach 1950-1951. Obiekt ten był pierwszym budynkiem szkolnym projektowanym jako szkoła podstawowa i zrealizowanym w Nowej Hucie, ale użytkowanym w pierwszym okresie przez Zasadniczą Szkołę Metalową, kształcącą robotników na potrzeby budowanego Kombinatu Hutniczego. W podziemiach znajdowała się łaźnia. Na parterze mieściła się restauracja Gigant (później przeniesiona do własnego budynku). Tak opisuje ją Jan Kurczab w książce *Nurt*: „Dość starannie wybieloną salę zatłoczono stolikami, które w swoisty sposób ilustrowały dzieje tego trudnego dla Huty okresu. Najpierw nakryto stoły obrusami, a roznoszące obiad dziewczęta podawały nakrycia. Potem zastąpiono obrusy arkuszami białego papieru, a zupę i mięso konsumowano łyżką. W trzecim okresie nie było już nawet papierów, jedzenie odbierano przy długiej ladzie, a nakrycie otrzymywano jedynie za kaucją w okienku". Budynek szkoły został zaprojektowany w sposób indywidualny, a nie jako realizacja typowa, w odróżnieniu od sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej, która powstawała zgodnie z przedwojennym typowym opracowaniem warszawskiego projektanta Franciszka Adamskiego. Wyróżnia go pionowa artykulacja podkreślona podokiennymi kasetonami, attyka z ryzalitami, boniowany poziomo pas parteru oraz zadaszenie nad wejściem w formie portyku. Obecnie mieści się tu Gimnazjum nr 45. Początkowo mieściło się tu także kino, pierwsze w Nowej Hucie, zlokalizowane tymczasowo w sali gimnastycznej. Jacek Stwora w książce *Nadspodziewany początek bankietu* pisze: „Podciągano już pod dach budynek pierwszej szkoły w Nowym Mieście i wykańczano przy szkole wielką salę gimnastyczną. Kierownictwo przeanalizowało sprawę sali i postanowiło urządzić tam prowizoryczne pomieszczenie dla kina objazdowego". Kino „Stal" - pierwsze stacjonarne kino w Nowej Hucie, otwarte w lutym 1951. Obecnie w budynku dawnego kina Stal jest szkolna sala gimnastyczna. Jako pierwsze na terenie Nowej Hucie pojawiły się kina objazdowe, które docierały do Branic, Grębałowa, Krzesławic, Pleszowa i Ruszczy. W 1951 w Czyżynach uruchomiono pierwsze w Polsce kino hotelowe - Robotnik. W 1953 wystartowało pierwsze z dwóch dużych nowohuckich kin - Świt na os. Teatralnym. Od 1956 działały też mniejsze kina: Aktualności, Młodzieżowe i Kolorowe. Przez jakiś czas działało też w Nowej Hucie związkowe kino Wiedza. Jedynym czynnym obecnie nowohuckim kinem jest Sfinks, działający od 1960.

- 5900 - os. Willowe 2: żłobek nr 5. Projekt z 1950 (Marta Ingarden, Janusz Ingarden) zrealizowano w latach 1950-1951. Wnętrza zaprojektowała Barbara Gołajewska. Żłobek ten jest pierwszym nowohuckim obiektem, dla którego stworzono indywidualny szczegółowy projekt. Budynek był określany mianem „ultranowoczesnego", w szczególności ze względu na wnętrza i wyposażenie. Charakterystyczna jest wysunięta na słupach część, która formalnie zdaje się odstawać od bryły głównej, nawiązującej stylistyką do sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej utrzymanej w duchu przedwojennej, podmiejskiej jednostki sąsiedzkiej. Poziomą artykulację podkreśla podcięcie dachu oraz wysunięty, pięciokolumnowy ryzalit w duchu „loggetty". Podobny budynek żłobka powstał na os. Na Skarpie
- 5901 - os. Willowe 3: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5902 - os. Willowe 4: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5903 - os. Willowe 5: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5904 - os. Willowe 6: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5905 - os. Willowe 7: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski.
- 5906 - os. Willowe 8: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5907 - os. Willowe 9: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5908 - os. Willowe 11: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5909 - os. Willowe 12: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5910 - os. Willowe 13: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5911 - os. Willowe 14: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5912 - os. Willowe 15: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5913 - os. Willowe 16: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski

- 5914 - os. Willowe 17: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5915 - os. Willowe 18: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5916 - os. Willowe 19: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5917 - os. Willowe 20: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5918 - os. Willowe 21: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5919 - os. Willowe 22: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5920 - os. Willowe 23: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5921 - os. Willowe 24: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5922 - os. Willowe 25: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5923 - os. Willowe 26: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5924 - os. Willowe 27: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5925 - os. Willowe 28: poczta; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski. Obiekt wzniesiono według zindywidualizowanego projektu Mariana Steczowicza (adaptacja i modyfikacja projektu typowego). Urząd Pocztowy Kraków 28 został oddany do użytku w 1951 jako pierwszy w Nowej Hucie. Projekt unikatowy wnętrza jest autorstwa Mariana Sigmunda z 1951. Budynek wyróżniają narożne podcienia oraz osiowość elewacji akcentowanej „frontonem" z rytmem okien typu *porte-fenêtre*. W budynku poczty na piętrze długo funkcjonował pierwszy **Dom Kultury.** Tutaj pierwsze przedstawienia dał teatr **„Nurt"**. Twórcą był Jerzy Kurczab. Później członkowie teatru wybudowali sobie siedzibę (barak) na B-1 (obecnie os. Szkolnym) Komorowski W.: *Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949-1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie*. mps. Kraków 2001..
- 5926 - os. Willowe 29: dom towarowy i restauracja Gigant - obecnie budynek wielofunkcyjny; 1949-1951 projekt urbanistyczny T. Ptaszycki, B. Skrzybalski, A. Fołtyn i Z. Sieradzki. Obiekt wzniesiono według zindywidualizowanego projektu. Restauracja Gigant, najbardziej elegancki lokal gastronomiczny w Nowej Hucie, otwarta 4 VII 1952, zaprojektowana została przez Mariana Sigmunda i Mariana Steczowicza. W skład zespołu wchodzili architekci wnętrz: Władysław Wincze, Marian Steczowicz, Czesław Wallis, Maria Michajłow, Irena Pać-Zaeśna, Alina Zięba, Wanda Genga, Zbigniew Chudzikiewicz, Barbara Gołajewska, Halina Garzyńska-Kańska, Krystyna Strachocka-Zgud, Zdzisław Szpyrkowski i inni. Pierwotna nazwa „Centralna", potem zmieniona na „Gigant" (od wstępnej nazwy kombinatu metalurgicznego). Na piętrze zlokalizowano pierwszą w Nowej Hucie luksusową restaurację i lokal rozrywkowy o nazwie „Gigant", nawiązującej do pierwotnej nazwy budowanej huty stali: Huta „Gigant". Cechował ją bogaty wystrój, który nie zachował się do czasów obecnych. Tak opisywał tę restaurację w 1952 Tadeusz Gołaszewski: „Imponujące wrażenie robi lokal gastronomiczny Gigant. Projekt jego został opracowany przez inż. Stechowicza. Na parterze w wysokim jasnym hallu mieszczą się dwa kioski z gazetami i wyrobami tytoniowymi oraz stanowisko z lodami i wyrobami cukierniczymi. Na pierwszym piętrze dwa halle i obliczona na 600 osób jadalnia. W hallach palmy, fotele klubowe, stoliki rozstawione między filarami okładanymi błękitnymi kafelkami. W sali restauracyjnej olbrzymie lustra na ścianach, lśniące posadzki, efektowna sztukateria sufitu i ścian. Restauracja Gigant posiada również nowoczesne zaplecze gospodarcze - kuchnię, toalety, łazienki i szatnie dla personelu, lodówkę i umywalnię, suszarnię naczyń, elektryczne obierarki ziemniaków, parowe kotły, elektryczne patelnie, baseny na ryby żywe. Obsługę stanowi 15 kelnerów". W 1963 restaurację zlikwidowano (nosiła już wówczas nazwę „Lotos"), a salę przekazano Domowi Kultury Budowlanych (potem Centrum Kultury FAMA). W budynku znajdował się też duży, nowocześnie urządzony Dom Handlu, ze sklepami MHD (Miejski Handel Detaliczny) . Dziś w dawnej Sali restauracyjnej jest sala modlitwy Kościoła Zielonoświątkowców.
- 5927 - os. Willowe 30: siedziba instytucji - obiekt administracyjny (dawniej), obecnie budynek biurowy ze sklepami na parterze. 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5928 - os. Willowe 31: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5929 - os. Willowe 32: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5930 - os. Willowe 33: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski
- 5931 - os. Willowe 34: blok - budynek mieszkalny; 1949-1951 projekt architektoniczny F. Adamski

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. W. Orkana i ul. S. Mierzwy. Zwartym obszarem zieleni jest przestrzeń towarzysząca placówkom wychowawczo-oświatowym (nr 1 i nr 2). Dopełnieniem zieleni są rzeźby plenerowe. W 1969 z inicjatywy Janusza Trzebiatowskiego powstało stowarzyszenie twórcze „Grupa Nowa Huta". Podpisano z Hutą im. Lenina i Spółdzielnią Hutnik umowę, na mocy której Huta ufundowała stypendia, a Spółdzielnia zakupiła plenerowe rzeźby.

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

ZGODY

Lokalizacja:	Graniczy z os. Hutniczym od zachodu, z os. Wandy od południa i poprzez ul. Władysława Orkana z os. Stalowym od północy. Na wschód od osiedla teren Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Wanda". Osiedle ograniczają ulice: Zuchów, Orkana, Bulwarowa i Mierzwy.
Model:	3
ZWAK:	3.1, 3.3, 3.4
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.10
Liczba budynków:	19
Liczba budynków w GEZ:	16
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	23 VI 1949-1952
Projekt urbanistyczny:	T. Ptaszycki, A. Fołtyn, J. Ingarden, S. Juchnowicz, T. Rembiesa, Z. Sieradzki, B. Skrzybalski
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa C-32. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Słoneczne. W 1958 pojawiła się propozycja objęcia wspólną nazwą Bieńczyckie osiedli o numerach C-1, C-2, C-31, C-32, C-33; nie weszła w życie. W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

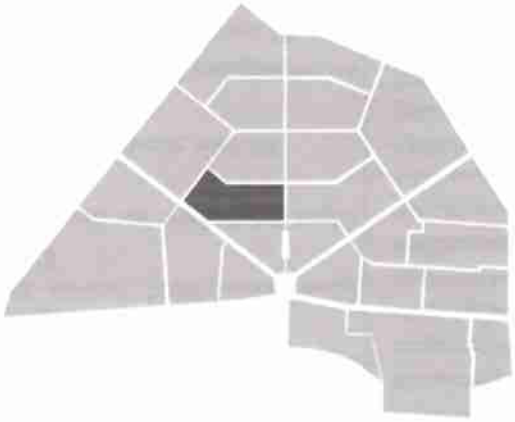

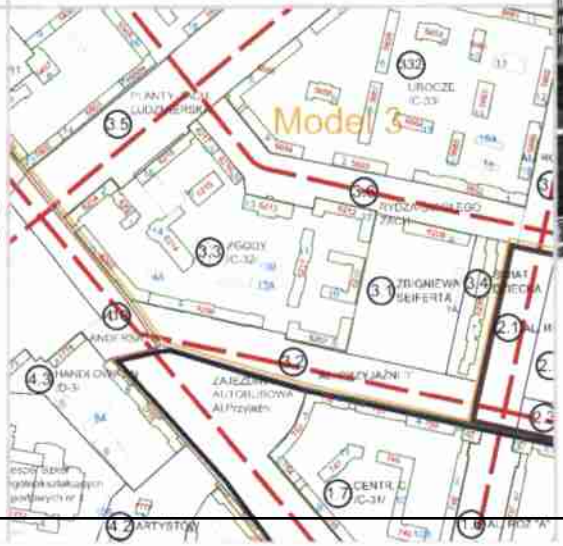

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle zostało zaprojektowane i w większej części zbudowane w drugim okresie budowy Nowej Huty, tj. w latach 1950-1956. Zastosowano zabudowę zwartą, w formie parawanowych ciągów, przerywanych dla osłabienia monotonii przewiązkami i pasażami. Obecna jest tu charakterystyczna dla tego okresu zabudowa kwartałowa, na planie prostokąta w części środkowej i wschodniej oraz trapezu w części zachodniej. W przeciwieństwie do osiedli bliżej placu Centralnego, bloków nie połączono w ciągi pasażami (z wyjątkiem ciągu bloków 2, 3, 4) lecz rozdzielono uliczkami, chodnikami i zielenią. Dla os. Zgody charakterystyczne jest nagromadzenie obiektów użyteczności publicznej (Rada Dzielnicowa, budynki Straży Pożarnej, Wojskowa Komenda Uzupełnień, dzielnicowa Komenda Milicji, potem Policji Państwowej). W blokach, które znajdują się na południowych obrzeżach osiedla, zlokalizowano sklepy oraz cieszący się lokalną sławą bar Bachus. Od wschodu osiedle ogranicza monumentalny 7-piętrowy blok nr 7, rodzaj widokowej ściany (podobne rozwiązanie zastosowano w blokach nr 1 na os. Słonecznym i Uroczym) - „Świat Dziecka". Masywną bryłę starano się zmiękczyć głębokimi, kolorowymi loggiami, rzędem sklepów w parterze i kolorowymi neonami. Blok stanął w miejscu, gdzie pierwotnie planowano duże gmachy publiczne w kształcie odwróconej litery C, flankujące planowany ratusz nowohucki. Dziś blok os. Zgody 7, przy placu Ratuszowym w Alei Róż, to część tzw. osi śródmiejskiej. Nowy plac Ratuszowy miał otrzymać asymetrycznie w stosunku do Alei Róż ukształtowaną zabudowę, z której wzniesiono jedynie blok w osiedlu Zgody, zwany popularnie „Światem Dziecka" (od nazwy umieszczonego w nim sklepu).

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Osiedle zostało zaprojektowane przez S. Juchnowicza w drugim okresie budowy Nowej Huty, tj. w latach 1950-1956, ale jego realizacja przeciągnęła się na tzw. trzeci okres. Widać to w uproszczonej stylistyce budynków, pozbawionej ozdobnych detali, miejscami wyraźnie otwierającej się na wpływy inne niż socrealizm. W blokach na szerzą skalę zastosowano balkony, loggie, a wejścia do klatek schodowych zaakcentowano pasami luksferów.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Zgody:

- 6203 - os. Zgody 1: budynek dawnej Dzielnicowej Rady Narodowej; 1952-1953. Początkowo **duży biurowiec, gdzie ulokował się Urząd Dzielnicowy i większość organizacji społecznych i politycznych Nowej Huty.** Miał pomieścić wszelkie biura i organizacje gospodarcze, społeczne i polityczne miasta, z wyjątkiem władz administracyjnych, dla którego przewidywano budowę odrębnego, reprezentacyjnego ratusza. Faktycznie po oddaniu do użytku tego biurowca w 1953 najważniejszym jego lokatorem stał się Urząd Dzielnicowy Nowej Huty. Nowa Huta bowiem, projektowana początkowo jako odrębne w stosunku do Krakowa miasto satelitarne, w międzyczasie stała się jego szóstą dzielnicą. Prace prowadzono w pośpiechu. Dokumentację projektową otrzymywano z biura projektowego fragmentami, sukcesywnie w trakcie budowy. Często brakowało rysunków zbrojarskich dla elementów konstrukcyjnych. Gdy w latach 70. zrobiło się ciasno, nadbudowano budynek o jedno piętro
- 6204 - os. Zgody 2: siedziba instytucji - budynek dawnej Dzielnicowej Rady Narodowej, dziś siedziba agend Urzędu Miasta Krakowa; wiek XX
- 6205 - os. Zgody 3: blok - budynek mieszkalny ze sklepami we wschodniej części parteru; wiek XX
- 6206 - os. Zgody 4: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; wiek XX
- 6207 - os. Zgody 5: blok - budynek mieszkalny; wiek XX
- 6208 - os. Zgody 7: blok - budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, „Świat Dziecka". Projekt Adama Fołtyna (?) i Zbigniewa Olszakowskiego (?) z lat 1956-1957, zrealizowany w latach 1956-1960. Przykład zerwania z zasadą ściśle symetrycznego kształtowania założeń urbanistycznych w Nowej Hucie po 1956, choć blok utrzymał linię w stosunku do pierwszego odcinka Alei Róż. Charakterystyczny jest tu rytmiczny, naprzemienny układ balkonów kształtujących elewację. „Światem Dziecka" nazywano go od dużego sklepu z zabawkami. Niestety, nie zachował się oryginalny neon „Świat Dziecka", genialny w swej prostocie, zastąpiony odmiennym stylowo, podświetlanym napisem. Wnętrza sklepów projektowały Irena Pać-Zaleśna (?) i Alina Zięba (?). Mieścił się tu sklep z firanami i dywanami, sklep sportowo-zabawkarski, fryzjer dziecięcy i inne. Zachowały się dwie wolno stojące witryny, w parterze, na przeciwległych krańcach budynku. Były w dyspozycji dwóch oddziałów biblioteki publicznej - w nowo wybudowanych i specjalnie zaprojektowanych przez Janusza Trzebiatowskiego lokalach otwarto Wypożyczalnię dla Dorosłych (Filia 4) i Wypożyczalnię dla Dzieci (Filia 5).
- 6209 - os. Zgody 8: blok - budynek mieszkalny.
- 6210 - os. Zgody 10: Komenda Policji, lata 50., budynek dawnej Komendy Dzielnicowej MO w Nowej Hucie, obecnie mieści się w nim Komisariat Policji VIII-Kraków Nowa Huta oraz Wydział Postępowań Administracyjnych Komendy Wojewódzkiej Policji
- 6211 - os. Zgody 11: blok - budynek mieszkalny; wiek XX
- 6212 - os. Zgody 12: blok - budynek mieszkalny; wiek XX
- 6213 - os. Zgody 13: szkoła podstawowa; wiek XX
- 6214 - os. Zgody 14: budynek techniczno-biurowy zakładu energetycznego, przebudowana osiedlowa kotłownia; lata 50. i 90. XX w.
- 6215 - os. Zgody 15: szkoła - budynek techniczny Szkoły Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej; po 1960; Szkoła Aspirantów powstała w 1960
- 6216 - os. Zgody 16: siedziba instytucji - dawniej budynek administracji wojskowej, mieszczący na parterze warsztaty samochodowe; wiek XX
- 6217 - os. Zgody 17: szkoła - budynek socjalny Szkoły Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej; wiek XX. W 1960 przeniesiono tu z Nysy **Szkołę Podchorążych Pożarnictwa.** Przed szkołą stara pompa strażacka z Mogiły
- 6218 - os. Zgody 18: remiza straży pożarnej; 1952-1954; **budynek przeznaczony dla Komendy Dzielnicowej Straży Pożarnej z garażami na 10 wozów bojowych.** Budowę rozpoczęto w 1952. Prace prowadzono w pośpiechu. Dokumentację projektową otrzymywano z biura projektowego fragmentami, sukcesywnie w trakcie budowy. Często brakowało rysunków zbrojarskich dla elementów konstrukcyjnych. Prowadziło to pomyłek i konieczności burzenia już wzniesionych elementów. Na budowie zatrudniano także junaków SP z obozu w Czyżynach .

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Rozległe przestrzenie wewnątrz osiedla sprzyjają jej rozwojowi. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ulic Ludźmierskiej i Andersa - styk tzw. Plant Nowohuckich i parku Wiśniowy Sad. Z rozmachem urządzono zieleń także wzdłuż Alei Przyjaźni. Wewnątrz osiedla, wśród budynków znajduje się ogólnodostępny park oraz rozległy zespół sportowy związany z tutejszą szkołą.

ZIELONE

Lokalizacja:	Osiedle znajduje się na północ od placu Centralnego; ograniczone jest ulicami: od zachodu Aleją Róż (za nią os. Górali), od północy ul. Mościckiego (dawniej Demakowa; os. Sportowe), od wschodu ul. Wojciechowskiego (dawniej Leńskiego; os. Szkolne), od południa ul. Żeromskiego (os. Słoneczne). Stanowi część głównej osi kompozycyjnej - Alei Róż.
Model:	3
ZWAK:	3.25
Cecha:	
Jednostka urbanistyczna:	XVIII.4
Liczba budynków:	29
Liczba budynków w GEZ:	28
Liczba obiektów charakterystycznych:	
Daty budowy:	1951-1954
Projekt urbanistyczny:	S. Juchnowicz
Dawna nazwa:	Do roku 1958 obowiązywała techniczna nazwa B-2 Południe. Według publikowanego planu Nowej Huty z 1957, opracowanego przez Z. Wilkowskiego i A. Dąmbską, osiedle miało nosić nazwę Wiosenna (wspólnie z os. Górali). W 1959 osiedle otrzymało nazwę obecną.

Charakterystyka przestrzeni: Osiedle ma niepowtarzalny układ, wynikający z indywidualnego dostosowania do kompozycji całego miasta. Osiedle, wznoszony od maja 1951, stanowi *pendant* dla położonego po drugiej stronie Alei Róż osiedla Górali, ma podobną do niego architekturę i analogicznie rozłożone akcenty Komorowski . Południowa część osiedla wzniesiona jest w układzie wielokrotnie łamanego ciągu bloków, połączonych bramami i pasażami. W części północnej układ bloków bardziej swobodny. Zabudowa gęsta, z niewielką ilością wolnej przestrzeni. Wewnątrz osiedla, wśród budynków, znajdują się place zabaw dla dzieci oraz boisko. W blokach na obrzeżach osiedla ulokowano sklepy.

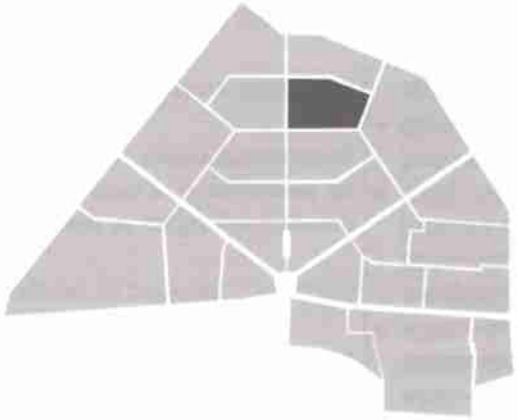

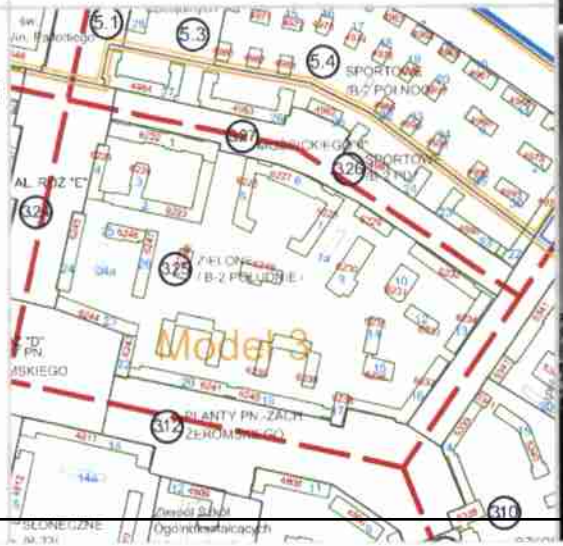

Id: AD96954D-0DC8-4DB5-A50F-63E1814B37EF. Podpisany

Charakterystyka zabudowy: Do budowy osiedla przystąpiono w 1951. Bloki zbudowano według zasad realizmu socjalistycznego, a ich wysokość nie przekracza 4 pięter. Część budynków wieńczą uproszczone attyki. Zachowały się oryginalne kraty okienne, boniowania murów i detal kowalski. Znaleźć można także dekoracyjne akcenty w tynku oraz wejścia z lekkimi, perforowanymi doświetleniami na całej wysokości. Od ul. Mościckiego murki z balustradami. Mieszkania były zuniformizowane: ich wielkość, a także wielkość pomieszczeń i standard wyposażenia były podobne; różniły się liczbą pokoi.

Do gminnej ewidencji zabytków wpisano następujące elementy os. Zielonego:

- 6222 - os. Zielone 1: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6223 - os. Zielone 2: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6224 - os. Zielone 3: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6225 - os. Zielone 4: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6226 - os. Zielone 5: blok - budynek mieszkalny ze sklepami w części pomieszczeń parteru; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6227 - os. Zielone 6: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6228 - os. Zielone 7: blok - budynek mieszkalny ze sklepami w części pomieszczeń parteru; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz. W bloku nr 7 znajdował się Oddział w Nowej Hucie Muzeum Archeologicznego, który w 2007 został przeniesiony do lamusa w Branicach.
- 6229 - os. Zielone 8: blok - budynek mieszkalny ze sklepami na parterze;1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6230 - os. Zielone 9 budynek gospodarczy - budynek techniczny; pierwotnie użytkowany wyłącznie przez przedsiębiorstwo taksówkowe (garaże, warsztaty i biura), obecnie w części wynajmowany na magazyny sklepowe (wyroby chemiczne, meble); 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6231 - os. Zielone 10 kotłownia (dawna kotłownia osiedlowa), obecnie rozdzielnia energii cieplnej, w części adaptowana na mieszkania; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6232 - os. Zielone 11: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6233 - os. Zielone 12: blok - budynek mieszkalny, na parterze pomieszczenie transformatora; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6234 - os. Zielone 13: blok - budynek mieszkalny ze sklepami w części pomieszczeń parteru; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6235 - os. Zielone 14: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6236 - os. Zielone 15 pawilon dawnej kawiarni, obecnie użytkowany jako skład materiałów budowlanych i stolarnia; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6237 - os. Zielone 16: blok - budynek mieszkalny ze sklepami w części pomieszczeń parteru; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz. W **1959,** na bazie istniejącego tu od 1955 punktu bibliotecznego, otwarto Filię nr 3 Nowohuckiej Biblioteki Publicznej. Lokal został indywidualnie zaprojektowany przez artystę plastyka Janusza Trzebiatowskiego i przystosowany do funkcji bibliotecznych. Niestety, w 1964 na polecenie ówczesnych władz dzielnicy - Filia 3 została przeniesiona do mniejszego lokalu na os. Słonecznym 11. Od 1974 istnieje tu cukiernia **Jerzego Binka**
- 6238 - os. Zielone 17: blok - budynek mieszkalny z urzędem pocztowym na parterze; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6239 - os. Zielone 18: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6240 - os. Zielone 19: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6241 - os. Zielone 20: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6242 - os. Zielone 21: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6243 - os. Zielone 22: blok - budynek mieszkalny ze sklepami, kawiarnią i punktami usługowymi na parterze; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6244 - os. Zielone 23: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6245 - os. Zielone 24: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6246 - os. Zielone 25: blok - budynek mieszkalny z pomieszczeniami klubów sportowych na parterze; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6247 - os. Zielone 26: blok - budynek mieszkalny; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6248 - os. Zielone 27: przedszkole Samorządowe nr 96; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz
- 6249 - os. Zielone 28: żłobek dzienny nr 7; 1951-1954 projekt urbanistyczny S. Juchnowicz

Zieleń: Zieleń śródblokowa: głównie trawniki, ale także drzewa, żywopłoty. Przy zewnętrznych pierzejach liniowe nasadzenia z lat 50., z późniejszymi uzupełnieniami. Najbujniejsza zieleń od ul. Żeromskiego i narożnika z Aleją Róż - fragment tzw. Plant Now[illegible]ich.

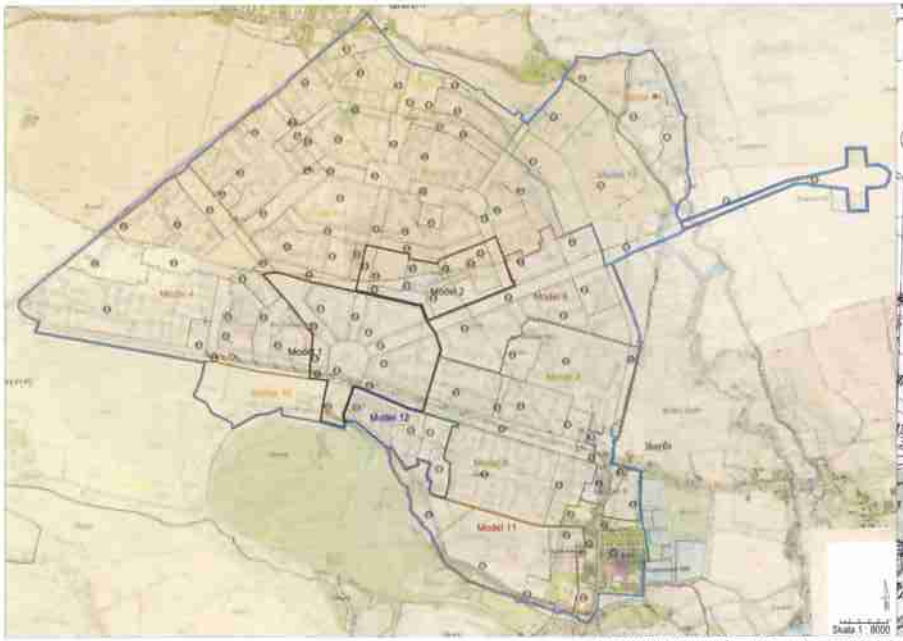

PLAN KATASTRALNY 1940r. NA TLE MODELI KRAJOBRAZOWYCH SKALA 1 : 8000

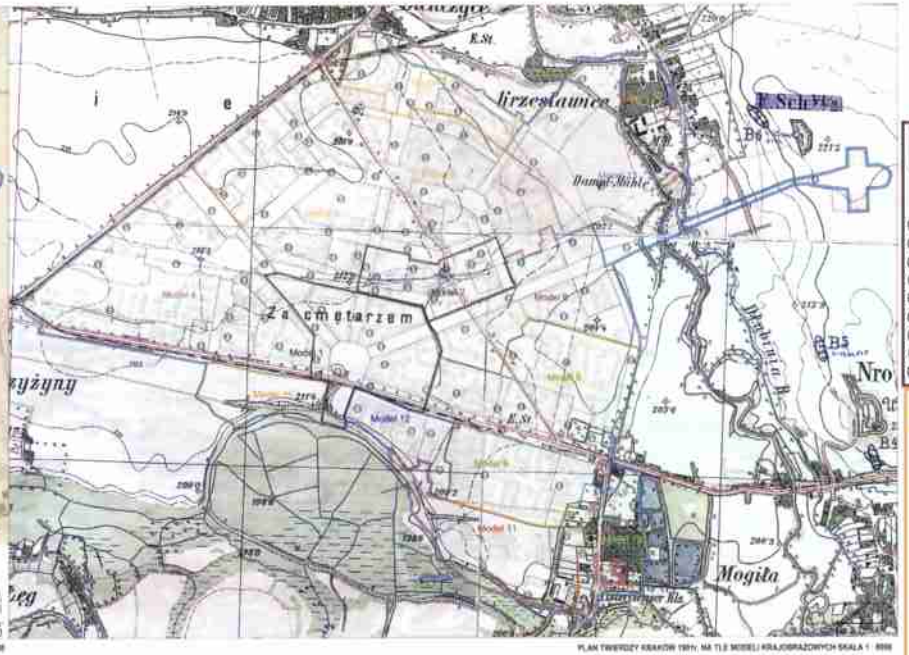

PLAN TWIERDZY KRAKÓW 1861r. NA TLE MODELI KRAJOBRAZOWYCH SKALA 1 : 8000

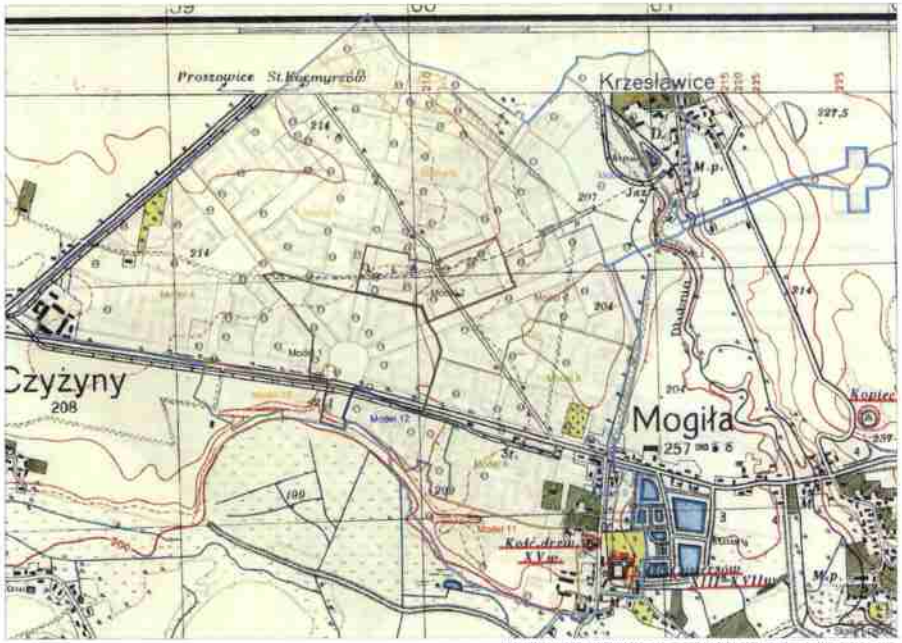

MAPA WOJSKOWEGO INSTYTUTU GEOGRAFICZNEGO NA TLE MODELI KRAJOBRAZOWYCH SKALA 1 : 8000

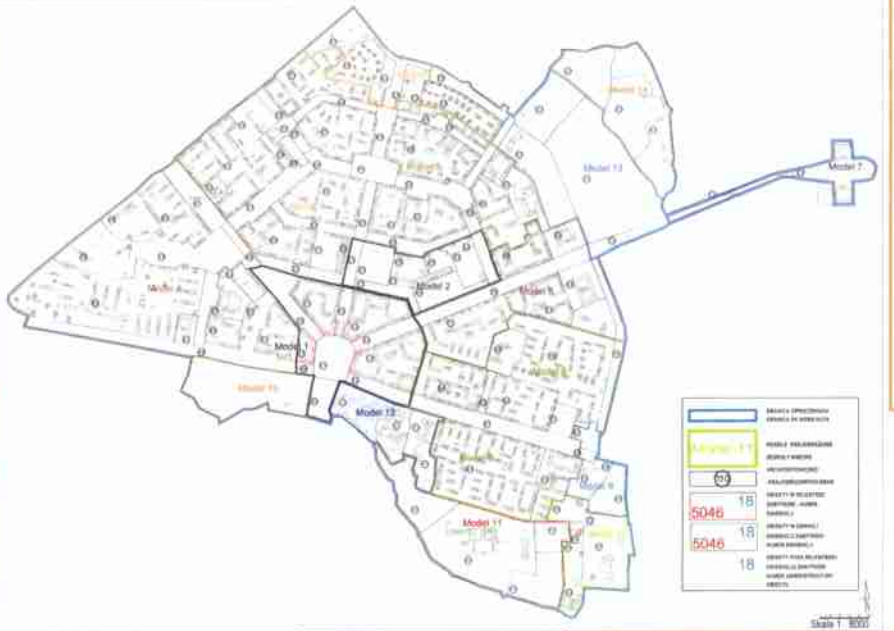

OBRYSY EWIDENCJI ZABYTKÓW NA TLE MODELI KRAJOBRAZOWYCH SKALA 1 : 8000

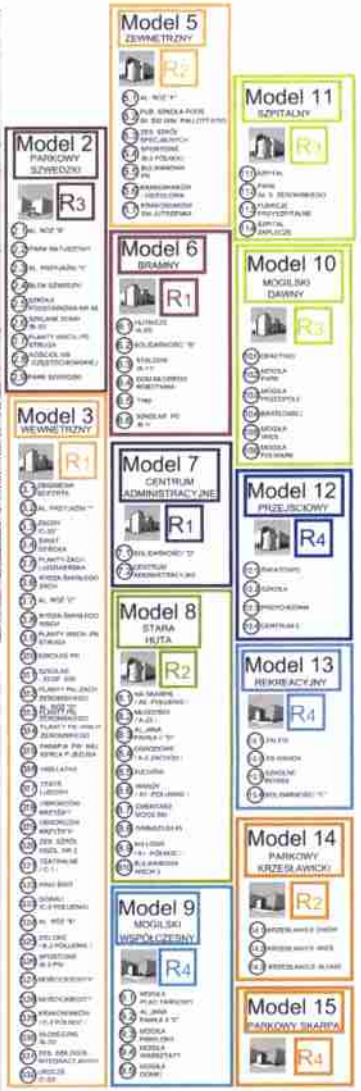

Plansza 2: Analiza zasobu krajobrazu. Uwarunkowania planistyczne, komunikacyjne oraz układ zieleni

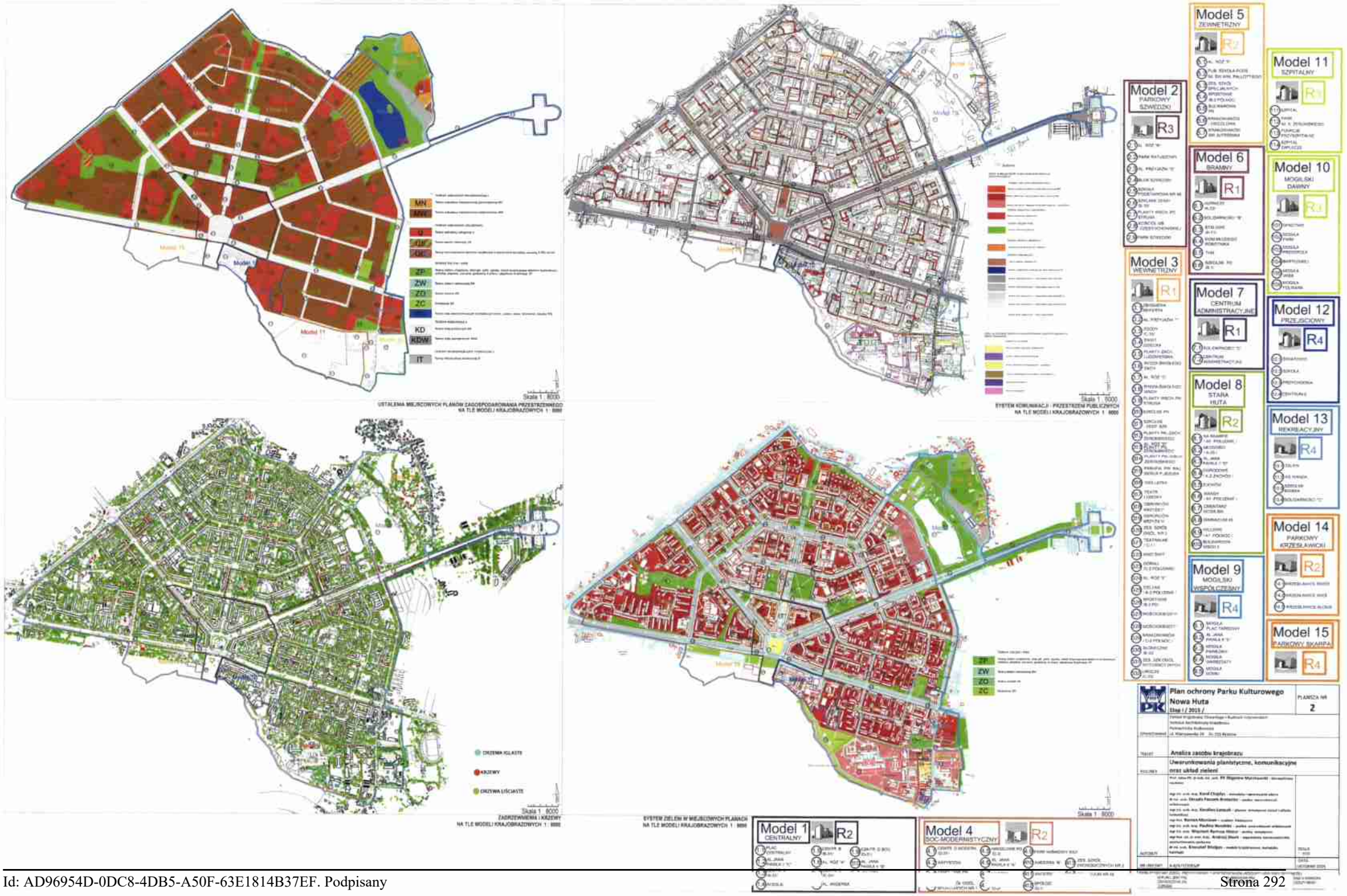

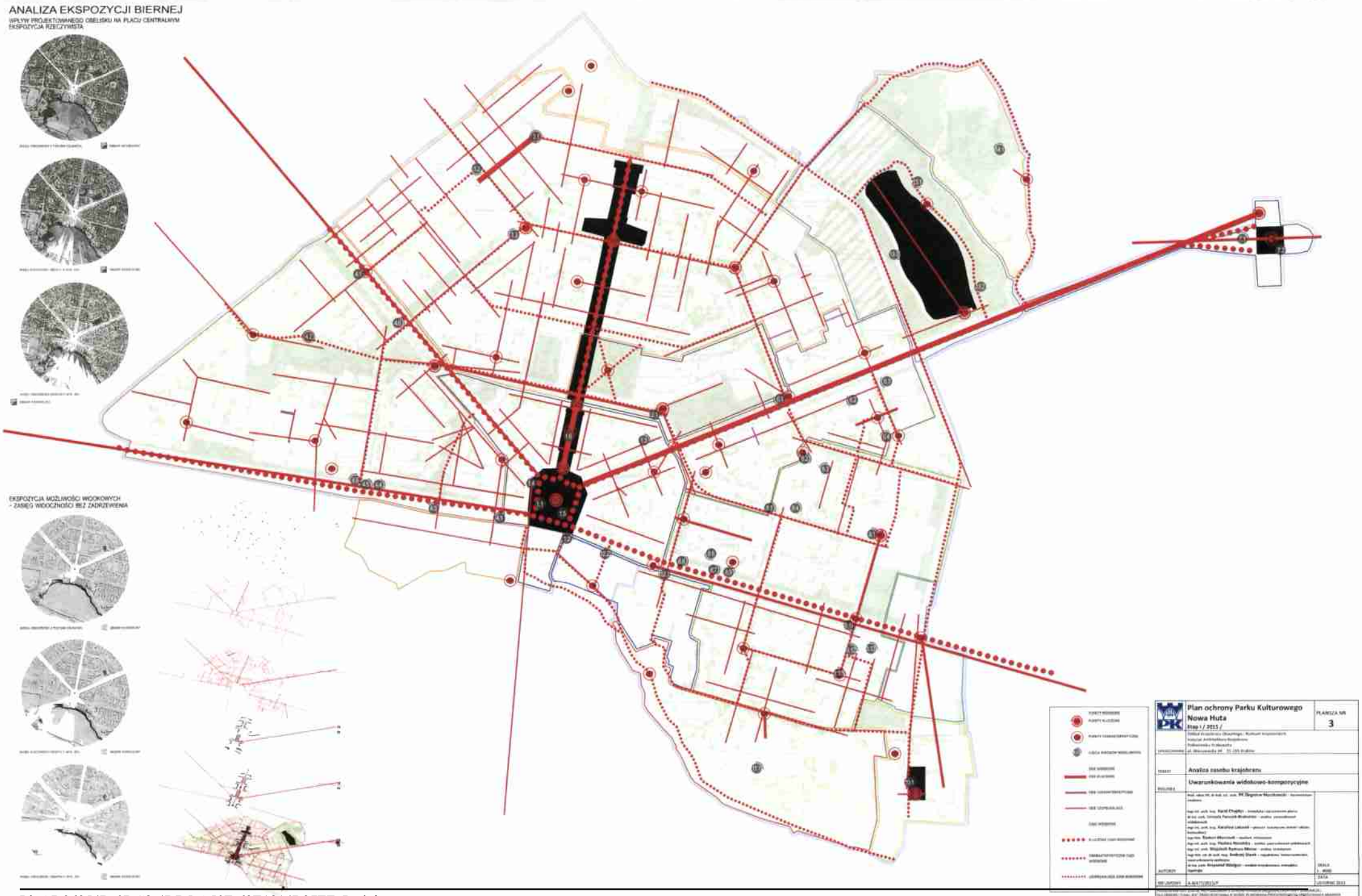
ANALIZA EKSPOZYCJI BIERNEJ
WPŁYW PROJEKTOWANEGO OBELISKU NA PLACU CENTRALNYM
EKSPOZYCJA RZECZYWISTA
EKSPOZYCJA MOŻLIWOŚCI WIDOKOWYCH
- ZASIĘG WIDOCZNOŚCI BEZ ZADRZEWIENIA
Plan ochrony Parku Kulturowego
Nowa Huta
Etap I / 2015 /
PLANSZA NR
3
Analiza zasobu krajobrazu
Uwarunkowania widokowo-kompozycyjne

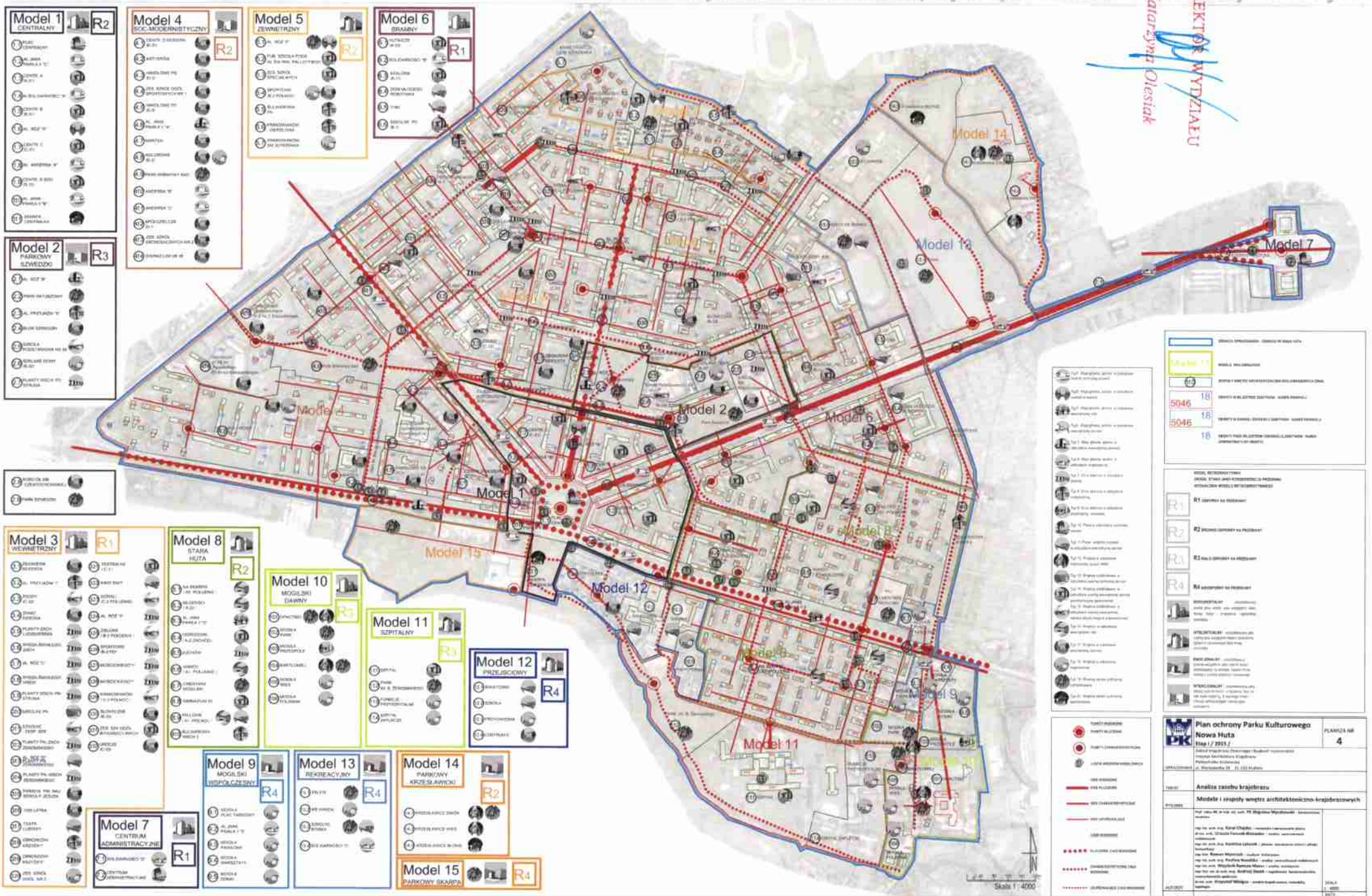

DYREKTOR WYDZIAŁU
Katarzyna Olesiak

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta Etap II (2016)

Tom I Tekst

Opracowano w Zakładzie Krajobrazu Otwartego i Budowli Inżynierskich Instytutu Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej

Autorzy:
Prof. ndzw.PK, dr hab. inż. arch. Zbigniew Myczkowski - kierownictwo naukowe, generalny projektant
mgr inż. arch. kraj. Karol Chajdys – metodyka i opracowanie plansz
dr inż. arch. Urszula Forczek-Brataniec – analiza uwarunkowań widokowych
mgr inż. arch. kraj. Karolina Latusek – plansze tematyczne zieleni i układu komunikacji, analiza mpzp
mgr hist. Roman Marcinek – koordynacja merytoryczna, główny projektant
mgr inż. arch. kraj. Paulina Nosalska – analiza uwarunkowań widokowych
mgr inż. arch. Wojciech Rymsza-Mazur – analizy tematyczne
dr arch. kraj. hist. Andrzej Siwek – zagadnienia konserwatorskie, uwarunkowania społeczne, analiza SWOT
dr inż. arch. Krzysztof Wielgus – modele krajobrazowe, metodyka, konsultacja naukowa

Kraków styczeń-wrzesień 2016

Aktualizacja
Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Urząd Miasta Krakowa
styczeń 2020

SPIS TREŚCI

Etap II, tom I: tekst

Spis treści 2

Wstęp – plan ochrony 5

II.1 Waloryzacja i diagnoza zachodzących przemian 6

II.1.1. Analiza procesów przeszłych 6

II.1.2. Analiza SWOT obszaru planowanego parku kulturowego 10

II.1.2.1. Strony mocne 11

II.1.2.2. Strony słabe 12

II.1.3. Analiza procesów trwających 17

II.1.4. Tabela waloryzacji ekspozycji krajobrazowej obszarów Nowej Huty 21

II.1.4.1. Wstęp 21

II.1.4.2. Waloryzacja 23

II.1.4.3. Panoramy 27

II.1.4.4. Badania na modelu 27

II.1.4.5. Wnioski i wytyczne wynikające z badania ekspozycji krajobrazu 33

II.1.4.5.1. Wytyczne dla przestrzeni publicznych: 33

ii.1.4.5.2. Wytyczne DLA przestrzeni półpublicznych 33

II.1.5. Przykłady zagrożeń dla walorów widokowych 42

II.1.6. Waloryzacji obszarów Nowej Huty pod względem historycznym i współczesnym 51

II.1.7. Zagrożenia dla układu przestrzennego 53

II.1.7.1. Pozwolenia budowlane (pnb) 53

II.1.7.2. Decyzje WZiZT (wz) 65

II.1.7.1. Nasycenie ZWAK Pozwoleniami budowlanymi oraz WZiZT 71

II.1.8. Określenie kierunków przemian 104

II.2. Wytyczne w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego wynikające z oceny wartości 106

II.2.1. Wskazania ogólne dla obszaru PK Nowa Huta 106

II.2.1.1. Wskazania w sferze społecznej 106

II.2.1.2. Wskazania w sferze ochrony konserwatorskiej 109
II.2.1.2.1. Wzmocnienie systemu ochrony 109
II.2.1.2.1.A. Wykaz budynków objętych ochroną w ramach MPZP 111
II.2.1.2.1.B. Wykaz obiektów w szczególnym znaczeniu 125
II.2.1.2.1.C. Propozycje programów badawczych i konserwatorskich 126
II.2.1.2.2. Działania w zakresie urbanistyki 127
II.2.1.2.3. Działania w zakresie architektury i budownictwa 132
II.2.1.2.3.A. Elewacje 132
II.2.1.2.3.B. Termoizolacja 133
II.2.1.2.3.C. Dachy 133
II.2.1.2.3.D. Kolor 134
II.2.1.2.3.E. Wnętrza 135
II.2.1.2.4. Dziedzictwo archeologiczne 136
II.2.1.3. Wskazania w sferze infrastruktury i komunikacji 138
II.2.1.3.1. System komunikacyjny 138
II.2.1.3.2. Parkingi 139
II.2.1.3.3. Infrastruktura 141
II.2.1.4. Wskazania w sferze kształtowania walorów widokowych 142
II.2.1.4. Wskazania w sferze gospodarowania i kształtowania zieleni 144
II.2.1.5. Wskazania w sferze kształtowania ładu przestrzennego i estetyki 148
II.2.1.6. Wskazania w sferze polityki informacyjnej 150
II.2.2. Wytyczne w zakresie ZWAK i modeli procesów przemian krajobrazu dla obszaru PK Nowa Huta 152
II.2.3. Plan ochrony PK NH – Wykaz działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK w formie materiału operacyjnego 155
II.2.4. Plan ochrony PK NH – Tabela integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 164
II.2.5. Identyfikacja wybranych problemów krajobrazu kulturowego w nawiązaniu do zapisów MPZP 166
II.2.5.1. Identyfikacja w układzie ZWAK 168
II.2.5.2. Identyfikacja w układzie osiedli i ciągów komunikacyjnych 175
II.2.5.3. Identyfikacja problemów dotyczących zieleni 184

II.3. Wytyczne do uchwały Rady Miasta Krakowa o utworzeniu Parku Kulturowego Nowa Huta oraz do MPZP na obszarze objętym parkiem kulturowym 187

II.3.1. Wytyczne do uchwały o utworzeniu PK Nowa Huta 187

II.3.2. Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego 189

Projekt Parku Kultuowego Nowa Huta – podsumowanie ..... 190 | 4

Etap II, tom II: tabele i plansze

Tabele

Tabela 1: Waloryzacja krajobrazu kulturowego Nowej Huty w ujęciu modeli i zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych

Tabela 2: Wytyczne ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego Nowej Huty w ujęciu modeli i zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych

Tabela 3: Wykaz działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK

Tabela 4: Ustalenia w zakresie zieleni w MPZP w obszarze PK Nowa Huta (w układzie modeli krajobrazowych i ZWAK)

Tabela 5: Tabela integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta

Plansze

Plansza 1: Waloryzacja krajobrazu kulturowego – waloryzacja Zespołów Wnętrz Architektoniczno-Krajobrazowych

Plansza 2: Waloryzacja krajobrazu kulturowego – waloryzacja w zakresie uwarunkowań widokowo-krajobrazowych. Ekspozycja czynna i bierna

Plansza 3: Korelacja granic osiedli oraz ZWAK i modeli, rozmieszczenie pozwoleń na budowę i decyzji warunków zabudowy z lat 2013-2016

Plansza 4: Wytyczne ochrony I kształtowania krajobrazu kulturowego. Wytyczne w skali Zespołów Wnętrz Architektoniczno-Krajobrazowych

Plansza 5: Projekt planu ochrony. Plansza podstawowa planu ochrony Parku Kulturowego

Plansza 6: Projekt planu ochrony. Plansza syntezy planu ochrony Parku Kulturowego

Etap II, tom III: synteza planu ochrony

WSTĘP – PLAN OCHRONY

Uchwała NR XXIX/757/19 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Nowa Huta jest wyrazem woli samorządu Krakowa, by objąć ochroną szczególnie istotne ze względów historycznych, kompozycyjnych i społecznych obszary miasta. Przypomnijmy, park kulturowy jest szczególną formą ochrony cennego krajobrazu historycznego, jest formą ochrony zabytków wprowadzoną w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 2003 r. Istotą działań ochronnych jest identyfikacja i zdefiniowanie wartości, których owa ochrona ma dotyczyć. Identyfikacja wartości umożliwia następnie ich hierarchizację, waloryzację oraz określenie zagrożeń i procesów, którym owe wartości podlegają. Te ustalenia z kolei stają się podstawą diagnozy oraz zaleceń zawartych w programie ochrony parku kulturowego. Taka kolejność działań jest zgodna z wypracowaną metodą doskonaloną w sferze ochrony i zarządzania miejsc światowego dziedzictwa UNESCO oraz w oparciu o opracowania dla innych parków kulturowych, w tym szczególnie dla Parku Kulturowego Stare Miasto w Krakowie[1].

Plan Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta w Krakowie jest dokumentem Samorządu Miasta, określającym sposób gospodarowania: zarządzania i urządzania obszaru dawnej „starej" Nowej Huty – przede wszystkim w celu ochrony, częściowej renowacji i „dobrej kontynuacji" (za profesorami: Juliuszem Żórawskim i Januszem Bogdanowskim) postaci jego krajobrazu kulturowego.

Krajobraz, rozumiany jako fizjonomia kulturowego i przyrodniczego środowiska Nowej Huty, traktowany jest jako najbardziej dosłowna synteza wszystkich procesów, rozgrywających się na tym terenie w perspektywie historycznej, kształtujących jego współczesność i przyszłość. Krajobraz, jako wartość nadrzędna, przedmiot troski i ochrony, i równocześnie jako najbardziej dosłowny wizerunek Nowej Huty – jest po prostu podmiotem planu ochrony.

Plan ochrony wynika z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 23 lipca 2003 r. (z późniejszymi zmianami). Jest wyrazem woli i determinacji samorządu co do ustanowienia zasad gospodarowania na obszarze Nowej Huty, bardziej precyzyjnych, niż wynikać to może z Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego.

Stworzenie i uchwalenie przez samorząd takich specjalnych zasad stosuje się na obszarach o wyjątkowych, występujących wspólnie, wartościach kulturowych i naturalnych, jako sposób wdrożenia zasad zintegrowanej ochrony i, szerzej, pełnej realizacji pryncypiów zrównoważonego rozwoju na tym niezwykłym w swojej postaci krajobrazowej obszarze. Zgodnie z cytowana ustawą, decyzją samorządu otacza się go specjalną opieką, tworząc w jego obrębie park kulturowy.

Park kulturowy jest najwyższym wyrazem odpowiedzialności samorządu za powierzony mu obszar. Nie jest jedynie zbiorem zakazów i nakazów, lecz zapisem optymalizacji procesów, kształtujących krajobraz obszaru, objętego parkiem. Stanowi zapis diagnozy oraz prognozy dynamicznego kształtowania tegoż krajobrazu.

Plan ochrony skutkuje prawnie poprzez dokument prawa miejscowego, jakim jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego – w przypadku Nowej Huty zbioru kilku takich planów. Stanowi motywację i równocześnie uszczegółowienie zapisów planu miejscowego w zakresie ochrony i kształtowania wizerunku miasta, jednak nie jest dokumentem tożsamym z planem miejscowym. Stanowi, dopuszczone prawem (ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami), jego rozwinięcie i uszczegółowienie.

---

[1] Z. Myczkowski, U. Forczek-Brataniec, K. Wielgus, *Plan ochrony Parku Kulturowego Stare Miasto w Krakowie w kontekście ochrony i planowania krajobrazu miasta*, [w:] *Planowanie krajobrazu: wybrane zagadnienia*, red. E. Przesmycka, Lublin 2013, s. 38-60; A. Siwek, *Kraków – historyczny zespół urbanistyczny. Ku nowej deklaracji wyjątkowej uniwersalnej wartości miejsca światowego dziedzictwa i monitorowaniu zachowania atrybutów wartości*, [w:] *Wyjątkowa uniwersalna wartość, a monitoring dóbr Światowego Dziedzictwa*, red. B. Szmygin, Warszawa 2011, s. 84–115; B. Szmygin (red.). *Systemy wartościowania dziedzictwa: stan badań i problemy*, Lublin 2015.

II.1 WALORYZACJA I DIAGNOZA ZACHODZĄCYCH PRZEMIAN – ANALIZA PROCESÓW PRZESZŁYCH I AKTUALNIE TRWAJĄCYCH W KRAJOBRAZIE NOWEJ HUTY ORAZ OKREŚLENIE KIERUNKÓW PRZEMIAN

II.1.1. ANALIZA PROCESÓW PRZESZŁYCH

Obecny wygląd i wartość zespołu urbanistycznego oraz krajobrazu kulturowego Nowej Huty to wynik rozlicznych procesów z przeszłości, które ukształtowały współczesny obraz miasta. Pełen zapis uwarunkowań historycznych został przedstawiony w części I opracowania. Szczególnie istotne dla przedstawienia procesów przeszłych są rozdziały: Tradycja miejsca i jej zapis w krajobrazie oraz Nawarstwienia układu odnoszące się wprost do uwarunkowań historycznych. W rozdziale Geneza odrębności społeczności lokalnej ukazano istotę procesów społecznych, które współtworzą współczesną tożsamość w wymiarze krajobrazowym i socjologicznym. Rozdział Dotychczasowa ochrona walorów kulturowych, przyrodniczych i kształtowania krajobrazu Nowej Huty ukazuje zależności rozwoju i ochrony, jako istotny proces kształtujący wizerunek Nowej Huty w ostatnich dekadach. Rozdziały Analiza zasobu krajobrazowego w ujęciu Zespołów Wnętrz ARK oraz Modele krajobrazowe PK NH zawierają metodyczne podsumowanie roli poszczególnych procesów urbanizacyjnych, społecznych i gospodarczych w kształtowaniu krajobrazu miejskiego Nowej Huty. Zastosowana metoda wyodrębniania modeli krajobrazowych[2] umożliwiła stworzenie syntetycznego zapisu typów krajobrazu dokumentujących konkretne przemiany historyczne, działanie poszczególnych procesów cywilizacyjnych na danym obszarze. Przypomnijmy. Na obszarze opracowania mamy do czynienia z czterem wyraźnymi fazami przekształceń historycznych:

1. Przedhistoryczną, której wyrazem są stanowiska archeologiczne (do XII w.).
2. Średniowieczno-nowożytną, dla której wiodący był obszar użytkowany rolniczo (XII–XIX w.).
3. Militarno-przemysłową, gdy na obszar użytkowany rolniczo wchodzą elementy architektury militarnej, a na obrzeżach pojawia się kolej i zakłady przemysłowe (2. poł XIX w.– poł XX w.).
4. Okres urbanizacji (po 1945 – trwa nadal), czyli czas budowy nowego miasta sprzęgniętego z kombinatem metalurgicznym oraz wszelkie skutki cywilizacyjne tej inwestycji.

Wśród najistotniejszych procesów kształtujących dzisiejsze oblicze miasta należy wskazać, że Nowa Huta powstawała jako inwestycja „na surowym korzeniu", ingerując w otwarty krajobraz rolniczy podkrakowskich wsi. Długo była traktowana jako wizytówka nowoczesności i nowego systemu politycznego. W latach PRL, w warunkach „gospodarki planowej", o przemianach zespołu decydowały plany krajowe (plany pięcioletnie), lokalne plany zagospodarowania przestrzennego, regulaminy spółdzielcze oraz respektowanie koncepcji przestrzennych związanych z początkami inwestycji. Wraz z wahaniami koniunktury gospodarczej, trudnościami z wykonawstwem i pozyskiwaniem materiałów budowlanych oraz łatwością pozyskiwania nowych terenów pod inwestycje zapewniało to stabilność zrealizowanego układu urbanistycznego oraz trwanie zabudowy w kształtach i formach nadanych w czasie budowy. Wystarczająca funkcjonalność realizacji i ich standard wykonawczy nie generowały potrzeb modernizacyjnych. Wyłom w stabilnym ładzie przestrzennym wprowadzały jedynie inspirowane ideologicznie i niefrasobliwe kompozycyjnie „czyny społeczne" związane z dogęszczaniem nasadzeń, spontanicznym kreowaniem nowohuckiej zieleni (jednak w ramach kontynuacji istniejących

[2] Metoda wypracowana przez zespół specjalistów architektury krajobrazu Politechniki Krakowskiej pod kierunkiem Z. Myczkowskiego, przy znaczącym udziale K. Wielgusa, została pozytywnie zweryfikowana w praktyce przy opracowywaniu planu ochrony Parku Kulturowego „Stare Miasto" w Krakowie.

stref zieleni). Lata przełomu politycznego i gospodarczego nie sprzyjały zainteresowaniu Nową Hutą. Jako symbol mijającej epoki była trochę usuwana w cień, trochę traktowana jako kłopotliwy przeżytek, balast systemowy w wymiarze ekonomicznym i społecznym. „Staroć", ale w pejoratywnym znaczeniu słowa. O sposobie postrzegania czy raczej ignorowania wartości kompozycji architektonicznej Nowej Huty dobitnie świadczy lokalizacja i realizacja os. na Skarpie. Jak piszą M. Fabiański i J. Purchla w *Historii architektury Krakowa w zarysie* (2001): „Zaprojektowane przez Romualda Loeglera w 1985 r., a zrealizowane w latach 1987–1994, stanowi postmodernistyczną antytezę placu Centralnego" (s. 331).

Nowa Huta to miejsce na mapie Krakowa specyficzne. Żadna inna dzielnica nie ma tak wyraźnej samoidentyfikacji jak ta. Najpewniej wynika to z faktu, że przez lata była obszarem odrzuconym i niechcianym. To wynik procesów historycznych, które zadecydowały o znanym nam obliczu tej części Krakowa[3]. Procesy, jakie zachodziły i zachodzą w Nowej Hucie, są ważne i interesujące z socjologicznego, kulturowego, historycznego i miastotwórczego punktu widzenia. Wymagają analiz, których wyniki będą publikowane i popularyzowane. Potrzebny jest też kompleksowy projekt dla Nowej Huty, nie tylko jej zabytkowej części, lecz dla całej dzielnicy. Jeśli przyzwoli się na utrwalanie szkodliwych mitów (np. że to obszar niebezpieczny, czemu przeczą policyjne statystyki), slamsowacenie przestrzeni, martwotę ekonomiczną i kulturalną, popełniony zostanie niewybaczalny błąd. Znaczenie „socjalistycznego" miasta, często zwanego „starą" Nową Hutą, możemy scharakteryzować w kilkunastu punktach.

- Nowa Huta to cenny zespół zabytkowy ukształtowany w drugiej połowie XX w., osadzony w kontekście krajobrazu o wcześniejszej proweniencji, głównie w dolinie Dłubni oraz na styku z pradoliną Wisły, nowohuckimi Łąkami oraz dalej – z rozległymi powiązaniami widokowymi z pogórzem i górami.

Opactwo OO. Cystersów w Mogile

- Nowa Huta wchłonęła i zasymilowała przestrzeń historycznych podkrakowskich wsi, z obiektami rangi europejskiej (opactwo cysterskie i drewniany kościół św. Bartłomieja w Mogile)

[3] Obszerny materiał historyczny zawarto w I tomie opracowania.

czy krajowej (park i dwór Jana Matejki w Krzesławicach). Wysoką rangę miały też i po części nadal mają stanowiska archeologiczne odkryte i przebadane w okresie budowy kombinatu i latach późniejszych.

- Nowa Huta skłania do refleksji o możliwym tempie przemian krajobrazu kulturowego, szybkości nieodwracalnego przejścia od sielskich wsi o średniowiecznej metryce w zurbanizowany krajobraz dzielnicy industrialnej. Ilustruje kluczowe tendencje przemian cywilizacyjnych dokonywanych nie przez aktywność ludzi, ale na polecenie władz realizujących swą wizję.
- Nowa Huta, zarówno w skali urbanistycznej, jak i poszczególnych realizacjach architektonicznych, nawiązuje do europejskich kompozycji czasów nowożytnych, różni się jednak od analogicznych kreacji twórczym przetworzeniem form historycznych.
- Nowa Huta to dalekosiężny plan i jego okrojona realizacja. W rozdźwięku pomiędzy ambitnymi zamierzeniami a realnymi możliwościami zawiera się metafora czasów budowy Nowej Huty.
- Nowa Huta w swej generalnej strukturze nie uległa znaczącym zmianom na przestrzeni 70 lat, jakie minęły od jej budowy. Układ urbanistyczny „starej" Nowej Huty jest czytelny i zachowany w swych zasadniczych założeniach o wyraźnych nawarstwieniach.
- Nowa Huta to wyjątkowy w skali kraju przykład zmagania się rodzimej architektonicznej tradycji modernizmu z narzuconymi wzorcami socrealizmu oraz późniejszą recepcją stylu międzynarodowego i jego relacji z socmodernizmem.
- Nowa Huta zachowuje pierwotną zasadę układu urbanistycznego zespołu 26 komponowanych osiedli oraz czterech jednostek objętych terenem parku kulturowego, ale poza osiedlami, tj. alei Solidarności wraz z Centrum Administracyjnym dawnego kombinatu, fragmentu wsi Krzesławice, Mogiła i Zalewu nowohuckiego.
- Nowa Huta to świadectwo polskiej myśli technicznej, architektonicznej i kompozycyjnej, zachowującej odrębność mimo systemowego wdrażania wzorów radzieckich. To żywa lekcja projektowania od skali urbanistycznej po detal architektoniczny, którego podmiotem jest użytkownik przestrzeni.
- Nowa Huta w funkcjonalnym wymiarze odpowiada najnowszym trendom projektowania ukierunkowanym na bezkolizyjny ruch pieszy i nasycenie terenami osiedlowej rekreacji.
- Nowa Huta to interesujący przykład urbanistycznej kompozycji zieleni, dopełniającej program funkcjonalny i estetyczny w skali miasta i skali dzielnicy, miasta w skali makro. Do walorów przyrodniczo-urbanistycznych zaliczyć można bezpośrednie sąsiedztwo nowohuckich Łąk, które zachowały zbliżony do pierwotnego stan, doceniany tak ze względów przyrodniczych, jak i krajobrazowych. Teren ten, pozostający poza granicą obszaru uznanego za chroniony decyzją konserwatorską, jest integralnym elementem placu Centralnego, z którego otwiera się imponująca, choć zakłócona zabudową, panorama Beskidów i Tatr poprzez dolinę Wisły.
- Nowa Huta to przykład dokumentujący ludzką skłonność do poszukiwania utopii – od idealnego miasta w rozumieniu urbanistycznym po idealne społeczeństwo. Tym samym wpisuje się w dzieje cywilizacji od koncepcji antycznych, przez ideały renesansu, społeczne utopie Roberta Owena i XIX-wiecznych socjalistów po systemy totalitarne XX w.
- Nowa Huta to przestrzeń kulturowa, która w sposób syntetyczny i wielowątkowy ilustruje historię Polski drugiej połowy XX w. Historię złożoną i niełatwą, bez znajomości której nie można dobrze odczytywać współczesności.
- Nowa Huta nasycona jest elementami dokumentującymi nie tylko historię kraju, ale też odnoszącymi się do sytuacji politycznej świata drugiej połowy XX w., związanymi z „zimną wojną" oraz kolejnymi fazami międzynarodowego, politycznego „ocieplenia".

- Nowa Huta to miejsce, gdzie Polacy dowiedli przywiązania do wolności – miasto, które miało kształtować społeczeństwo socjalistyczne, podporządkowane totalitarnej ideologii, a stało się widownią „walki o Krzyż", robotniczych protestów i bastionem „Solidarności".
- Nowa Huta to odrębna część żywego, współczesnego miasta, w którym rozwój idzie w parze z dbałością o dziedzictwo materialne i niematerialne, w którym wyrosło silne środowisko samorządowców i regionalistów, miłośników lokalnej tradycji kulturowej. Stała się istotnym celem kwalifikowanego ruchu turystycznego, poszukującego odmienności od typowych wycieczek kulturowych.

Z perspektywy procesów przeszłych szczególne znaczenie dla dzisiejszego oblicza Nowej Huty mają:

- uwarunkowania historyczne i nawarstwienia inwestycyjne z poszczególnych okresów kształtowania krajobrazu miejskiego;
- uwarunkowania społeczne (między utopijną wizją społeczności socjalistycznej i społecznością „awansu społecznego", przez tradycyjną formację religijną, społeczeństwo „Solidarności" i sprzeciwu wobec totalitaryzmu, po dezintegrację w obliczu nowych wyzwań ekonomicznych);
- uwarunkowania kompozycyjne wynikające z wcielania w życie koncepcji architektonicznych i urbanistycznych, czerpiących inspiracje z tradycji architektury europejskiej: od pogłosów historyzmu, industrializm i architekturę militaris, przez modernizm międzywojenny, socrealizm, modernizm międzynarodowy po socmodernizm i architekturę postmodernistyczną;
- uwarunkowania funkcjonalne wynikające z demograficznego rozwoju dzielnicy oraz ścisłej współzależności miedzy obszarami mieszkaniowymi a funkcjonowaniem Kombinatu Metalurgicznego;
- uwarunkowania ekonomiczne w znacznej mierze powiązane z procesami politycznymi, których wynikiem są zmiany zamożności, zadowolenia, poczucia bezpieczeństwa i komfortu mieszkańców miasta.

Dynamikę zależności uwarunkowań procesów przeszłych i współcześnie działających ukazuje analiza SWOT, gdzie – upraszczając – można procesy przeszłe uznać za te, które mają zasadnicze znaczenie dla stron mocnych i słabych, a procesy, które zostały zainicjowane współcześnie, wyrażają się w szansach i zagrożeniach. Choć oczywiście nie można ignorować bardziej złożonej struktury zapisów SWOT.

II.1.2. ANALIZA SWOT OBSZARU PLANOWANEGO PARKU KULTUROWEGO

Analiza SWOT, czyli jedna z najpopularniejszych heurystycznych technik analitycznych, służąca do porządkowania informacji, w przypadku Parku Kulturowego ma dać odpowiedź na pytania dotyczące specyfiki i potencjału krajobrazu kulturowego (zurbanizowanego) Nowej Huty oraz perspektyw ochrony i funkcjonowania parku. Wnioski mają być podstawą dla formułowania strategii planu ochrony parku kulturowego. Specyfika powyższej analizy (dla potrzeb niniejszego opracowania wzbogaconej o analizę PEST) czyni wnioski istotnymi wyznacznikami strategii, mimo pewnego stopnia uogólnienia sformułowań. Zakres analiz odnosi się zarówno do identyfikacji potencjału PK Nowa Huta w układzie statycznym (odnośnie do zastanego i trwającego zbioru wartości), jak i do identyfikacji problemów PK Nowa Huta w układzie dynamicznym (zachodzące aktualnie i przyszłe procesy zmian). Ze względu na złożoność i rozległość obszaru obserwacji szczególną uwagę zwrócono na sektory tematyczne dotyczące: wartości zabytkowej, problemów środowiskowych, problemów zieleni, problemów techniczno-infrastrukturalnych, w tym problemów komunikacji i parkingów oraz problemów konserwatorskich i społecznych. Wynik analiz przekracza ramy strategii (planu ochrony) dla historycznego krajobrazu objętego ustawową formą ochrony zabytków, jaką jest park kulturowy, gdyż dotyka problemów ekonomicznych i społecznych w szerszej skali. Jednak warunkiem koniecznym dla budowy odpowiedzialnej i skutecznej strategii ochrony zabytku jest uwzględnienie szerszego kontekstu społecznego. Ochrona substancji czy kompozycji zabytkowej jest bowiem możliwa i skuteczna wyłącznie w warunkach szerokiego zrozumienia i poszanowania wartości reprezentowanych przez chroniony fenomen oraz uwzględnienia uwarunkowań społeczno-ekonomicznych, w których owa ochrona ma być sprawowana. Takie podejście ma szczególne znaczenie, gdy odchodzimy od klasycznego modelu ochrony opartego o system zakazów i pozwoleń, a przechodzimy do dynamicznego modelu zarządzania dziedzictwem. W modelu zarządzania dziedzictwem decyzje konserwatorskie oraz aktywności użytkowników, właścicieli i gospodarzy terenów czy obiektów muszą tworzyć synergiczną sieć działań podporządkowanych idei ochrony wartości wyróżniających dany zespół – obszar – obiekt. Park kulturowy, jako dynamiczna i elastyczna w swej istocie forma ochrony konserwatorskiej, daje wystarczające narzędzia, by do takiego modelu zarządczego dążyć. Uzyskuje się dzięki temu współdziałanie rozmaitych mechanizmów funkcjonujących w danym obszarze, które mogą wspólnie służyć koncepcji ochrony i przełamywać bariery, w tradycyjnym modelu statycznym skutecznie ograniczające możliwości działań i osiągania zamierzonych efektów. Jednak, by taki model mógł funkcjonować, trzeba po pierwsze jednoznacznie określić cele ochrony, a po drugie dobrze rozpoznać mocne i słabe strony miejsca oraz szanse i zagrożenia, jakie dla celów ochrony tam występują. Zatem analiza SWOT jawi się zatem jako konieczny etap analizy służącej formułowaniu strategii ochrony danego miejsca.

A. Wartości dziedzictwa kulturowego:

- Wielowątkowa historia – od prahistorii przez średniowieczną Mogiłę, matejkowskie Krzesławice, do Nowej Huty utopijnej, socjalistycznej i solidarnościowej
- Osadzenie w tradycji literackiej (istotne wartości niematerialne – „O Nowej to Hucie piosenka")
- Wyrazisty charakter urbanistyczny i stylowy powiązany z wewnętrznymi i zewnętrznymi relacjami krajobrazowymi
- Zachowane elementy koncepcji miasta-ogrodu
- Rozpoznawalne – „ikoniczne" zabytki (Mogiła, św. Bartłomiej, plac Centralny, Centrum Administracyjne)
- Unikatowy w skali i jakości zespół zabytków militarnych okresu „zimnej wojny"
- Ugruntowana ochrona konserwatorska – niekwestionowany wpis do rejestru zabytków układu urbanistycznego funkcjonujący od 2004 r.
- Istotny stopień zachowania integralności i autentyzmu miejsca
- Lawinowo rosnący stan badań
- Rozliczne konteksty artystyczne – inspiracje dla nowohuckich realizacji w tradycji międzywojennego polskiego modernizmu, socrealizmu, międzynarodowego modernizmu (np. Le Corbusier) oraz socmodernizmu właściwego dla państw „Bloku Wschodniego"

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Czytelne granice zespołu zabytkowego
- Funkcjonowanie ośrodka dokumentacji – Muzeum Krakowa Oddział Muzeum Nowej Huty
- Aktywne grona miłośników i lokalnych społeczników
- Atrakcyjność funkcjonalna substancji zabytkowej – „stara" Nowa Huta jako ceniony obszar mieszkaniowy
- Powiązanie układu urbanistycznego z wartościami krajobrazowo-przyrodniczymi (nowohuckie Łąki)
- Dobre warunki ekologiczne (mniejsze zapylenie i skażenie powietrza, niż w historycznym centrum Krakowa)
- Dobre warunki komunikacyjne, w skali głównych arterii i tranzytu
- Dostępność i znaczący udział procentowy terenów spacerowo-rekreacyjnych (znacznie lepszy stosunek obszarów niż w innych częściach miasta)
- Wysoki stopień nasycenia usługami, korzystnie i bezpiecznie skomunikowanymi z osiedlami
- Elastyczność założeń przestrzennych pozwalająca na uzupełnienia i dostosowania do nowych potrzeb

C. Uwarunkowania PEST:

- Polityczne – identyfikująca się z dzielnicą grupa radnych oraz konsekwentna polityka miasta nakierowana na ochronę wyjątkowości Nowej Huty
- Ekonomiczne – niski procent dekapitalizacji zabudowy
- Społeczne – zakorzeniona społeczność lokalna, ze świadomością wartości miejsca i oryginalną tożsamością kulturową
- Technologiczne – trwałość konstrukcji zarówno poszczególnych budowli, jak i kompozycji zespołu urbanistycznego

A. Wartości zabytkowe:

- Niekompletna realizacja koncepcji miasta idealnego
- „Zwyczajność" znacznej części substancji zabytkowej, którą stanowią budynki mieszkalne
- Mniejsza ozdobność realizacji, niż np. warszawski MDM czy Pałac Kultury i Nauki, co rzutuje na waloryzację zespołu w skali kraju
- Zagubiony związek z Kombinatem
- Straty w zakresie wyposażenia i wnętrz użyteczności publicznej oraz małej architektury
- Zieleń wybujała z powodu braku bieżącej pielęgnacji i korygowania
- Dysharmonijne ingerencje architektoniczno-urbanistyczne (np. Centrum E)
- Lokalne przekształcenia form architektonicznych (ocieplenia, przemalowania, wymiana stolarki, zabudowy) niezgodne ze stylistyką miejsca
- Straty w zakresie ruchomych akcentów plastycznych (rzeźby plenerowe)
- Ograniczona dostępność części zabytków (np. schronów zimnowojennych)

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Nieodpowiadający współczesnym potrzebom układ komunikacyjny w skali osiedli (zbyt mała liczba parkingów i brak podjazdów do budynków mieszkalnych)
- Nieracjonalne i chaotyczne zagospodarowanie przestrzeni między budynkami i wnętrz kwartałów
- Niejednorodność zespołu (Mogiła, Krzesławice, Nowa Huta, o zróżnicowaniu społecznym oraz chronologiczno-architektonicznym)
- Starzenie się społeczności nowohuckiej
- Ograniczony udział czynników miastotwórczych i kształtujących przestrzenie społeczne w skali dzielnicy (infrastruktura handlowo-usługowo-kulturalna)
- Odpływ mieszkańców w związku z przekształceniami struktury przemysłu
- Zużycie infrastruktury technicznej (instalacje, media)
- Niska pojemność inwestycyjna obszaru (koncepcja urbanistyczna zamknięta, niedopuszczająca nowych inwestycji)
- Zanikanie tradycyjnych usług i użytkowania lokali (zmiany branż handlowych w miejsce utrwalonych tradycją, np. „Księgarni", „Delikatesów", „Składnicy Harcerskiej", „Cocktail Baru")
- Brak koncepcji kształtowania zieleni w skali dzielnicy

C. Uwarunkowania PEST:

- Polityczne – postrzeganie problemów Nowej Huty w oderwaniu od koncepcji rozwoju Krakowa, jako aglomeracji
- Ekonomiczne – ograniczenie źródeł zarobkowania w granicy dzielnicy, przekształcenia strukturalno-ekonomiczne tradycyjnych, nowohuckich pracodawców
- Społeczne – tradycjonalizm społeczności zakorzeniony w kontekstach PRL oraz struktura wiekowa społeczności
- Technologiczne – stopniowa degradacja infrastruktury technicznej i „cywilizacyjnej" zespołów mieszkaniowych. Archaizacja rozwiązań funkcjonalnych

Szanse

A. Wartości zabytkowe:

- Wzrost zainteresowania architekturą drugiej połowy XX w. w skali krajowej i globalnej
- W kontekście turystyki kulturowej alternatywna względem Krakowa narracja historyczna i zasób zabytków
- Narastające w Europie zainteresowanie pamiątkami „zimnej wojny"
- Rosnące uznanie dla socrealizmu i socmodernizmu, jako odrębnych zjawisk stylowych
- Potencjalne uzyskanie tytułu pomnika historii, aplikacja na listę UNESCO
- Niewyeksploatowane pole badawcze dla różnych dziedzin humanistyki i nauk społecznych
- Możliwość eksponowania wartości historycznych i artystycznych bez znaczących nakładów finansowych (potrzeba bieżącej dbałości, nie działań interwencyjno-rekonstrukcyjnych)
- Nowe tematyczne szlaki kulturowe, jako propozycja udostępnienia i ochrony wartości miejsca
- Walor nowości w kontekście dotychczasowych ofert turystycznych
- Powstawanie inicjatyw społecznych w celu chronienia wartości historycznych Nowej Huty (np. inicjatyw obrony budynku Centrum Administracyjnego HiL)

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Odmłodzenie społeczności
- Dystans pokoleniowy powodujący obiektywizację spojrzenia na „miasto socjalistyczne"
- Wzrost wartości nieruchomości (mieszkań), opinia o dogodnym charakterze mieszkalnym dzielnicy
- Poszukiwanie form prezentacji historii łączących narrację i aktywność ekonomiczną (Muzeum PRL, nowohuckie przewodnictwo)
- Pojemność funkcjonalna zespołu
- Zasoby zieleni
- Integracja środowisk nowohuckich „mała ojczyzna"
- Wzrost poczucia wartości i tożsamości miejsca
- Wykorzystanie zaplecza akademickiego, badawczego i koncepcyjnego Krakowa
- Programy ochrony i polityka miasta w zakresie zachowania wartości kulturowych, mnożenie synergicznych form ochrony

C. Uwarunkowania PEST:

- Polityczne – obszar umożliwiający kreacje polityki miasta, poszerzanie horyzontów rozwoju
- Ekonomiczne – potencjał turystyki kulturowej oraz powiązanie sieciowe z terenami wokół Krakowa, jako alternatywa dla wyeksploatowanego historycznego centrum miasta
- Społeczne – sukcesja tożsamości i kształtowanie nowej świadomości „nowohuckiej" w warunkach urbanistycznych sprzyjających tworzeniu więzi sąsiedzkich
- Technologiczne – wprowadzanie technologii i pragmatyki konserwatorskiej dla utrzymania walorów mieszkaniowych, estetycznych i kompozycyjnych dzielnicy

Zagrożenia

A. Wartości zabytkowe:

- Niekontrolowane przekształcenia substancji, degradacja formy indywidualnej i zespołu urbanistycznego

- Słabość nadzoru konserwatorskiego i iluzoryczność egzekucji (np. przywrócenie do stanu pierwotnego)
- Jednostronne i emocjonalne interpretacje historyczne
- Odmowa przyznania tytułu pomnika historii, wykluczenie starań o wpis na Listę Światowego Dziedzictwa
- Odczytanie ewentualnej odmowy wpisu na Listę UNESCO jako deprecjonowanie wartości zespołu zabudowy Nowej Huty
- Docieplenia, adaptacje, wymiany stolarki bez uwzględniania wartości zabytkowej budynków
- Brak wykładni jednorodnej strategii konserwatorskiej dla mieszkańców
- Oddzielne postrzeganie wartości zabytkowych Mogiły, Krzesławic, Huty
- Irracjonalne przywiązanie do obecnego stanu zieleni uniemożliwiające korekty kompozycyjne i sanitarne
- Ograniczanie interpretacji Nowej Huty, do skansenu PRL

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Podziały własnościowe nieruchomości
- Zmiany funkcjonalne, zwłaszcza w zakresie budowli użyteczności publicznej
- Trudność adaptacji do nowych funkcji części istotnych budowli historycznych (np. Centrum Administracyjne HiL)
- Niedoinwestowanie bieżącego utrzymania budynków
- Dogęszczanie zabudowy, nowe inwestycje w zastanym układzie urbanistycznym
- Degradacja przestrzeni publicznych przez niekontrolowaną zabudowę substandardową oraz podziały przestrzeni
- Samowole budowlane w zakresie wprowadzania małej architektury i nawierzchni utwardzonych
- Ingerencje w układ komunikacyjny nieadekwatne do standardów funkcjonalno-kompozycyjnych struktury urbanistycznej
- Zmiana struktury zatrudnienia w Hucie, ubożenie społeczności
- Dopuszczenie do nieograniczonego wprowadzania reklam i małych punktów handlowych
- Migracje mieszkańców
- Starzenie się społeczności lokalnej
- Brak koordynacji działań, lokalne konflikty
- Roszczenia własnościowe i ich skutki wobec historycznego systemu wywłaszczeń gruntów pod budowę nowego miasta
- Postrzeganie problematyki Nowej Huty w oderwaniu od koncepcji zarządzania aglomeracją krakowską
- Niedostrzeganie związków koncepcji ochrony zespołu historycznego Nowej Huty i realizacji „nowego miasta" na terenach poprzemysłowych
- Tendencja do urbanistycznego „kłusownictwa", wybierania i zagospodarowywania lukratywnych fragmentów, kosztem całości układu kompozycyjnego
- Brak spójnej, podzielanej przez interesariuszy wizji rozwoju dzielnicy, lub niedostateczne rozpropagowanie koncepcji w tym względzie
- Zmiany w obyczajach codziennych mieszkańców, które powodują przemiany funkcjonalne w skali układu urbanistycznego (np. zakupy nie „po sąsiedzku", a w peryferyjnym centrum handlowym)
- Niedoinwestowanie miejscowych instytucji kultury

C. Uwarunkowania PEST:

- Polityczne – ścieranie się koncepcji ewolucji Nowej Huty: od „wolnej strefy ekonomicznej" do „zabytkowego miasta-ogrodu"
- Ekonomiczne – kapitałochłonność działań ochronnych, ewolucja gospodarcza dzielnicy, polityka gospodarowania mieniem komunalnym nastawiona na maksymalizację zysku, bez korelacji z celami konserwatorskimi i społecznymi
- Społeczne – zagubienie historycznych więzi lokalnych oraz tożsamości miejsca
- Technologiczne – modernizacje infrastrukturalne (np. osie komunikacyjne) wynikające z rozwoju strefy ekonomicznej w terenach poprzemysłowych

Wnioski

Przedstawiona powyżej analiza SWOT wskazuje na istotne tendencje warunkujące specyfikę Nowej Huty oraz wpływające na kształtowanie polityki ochronnej.

Istotnym czynnikiem wyróżniającym Nowa Hutę jest zidentyfikowany i budzący coraz mniej dyskusji zasób wartości historycznych, artystycznych i zabytkowych. Pod tym względem jakość i znaczenie potencjału dziedzictwa kulturowego stanowi czynnik, którego nie da się ignorować w jakichkolwiek dyskusjach o kierunkach rozwoju i zagospodarowania dzielnicy. To zdecydowanie mocna strona i wartość obszaru opracowania.

Optymalizacji i świadomego kreowania wymaga system powiązań funkcjonowania ekonomicznego dzielnicy z eksponowaniem i użytkowaniem zespołu zabytkowego. Korelacja zadań w sferze zarządzania obszarem i działań ochronno-konserwatorskich to istotna szansa dla Nowej Huty. Szansą powinno być też kompleksowe spojrzenia na politykę ochrony i wykorzystania zasobów dziedzictwa kulturowego Krakowa jako całości. Wówczas wartości Nowej Huty rysują się szczególnie wyraźnie, a zarazem zyskują walor alternatywnej propozycji dla odwiedzających (co łączy się też ze wzbogaceniem oferty Krakowa w skali przemysłu czasu wolnego). Jednocześnie w takim ujęciu koncepcja ochrony konserwatorskiej zespołu Nowej Huty staje się oczywistą częścią koncepcji ekonomicznej rozwoju Krakowa i zyskuje rangę priorytetu nie tylko w kontekście konserwatorskim, ale i szerzej rozumianej polityki miasta.

Słabości i zagrożenia wiążą się z czynnikami społeczno-ekonomicznymi wynikającymi z okresu transformacji ekonomicznej i demograficznej dzielnicy. Najistotniejszym zagrożeniem jest utrata substancji zabytkowej w skali obiektów i kompozycji przestrzennej w wyniku nieskoordynowanych, jednostkowych decyzji ignorujących wartości zespołu. Istotnym zagrożeniem są zmiany w poczuciu tożsamości miejsca. Niezbędnym czynnikiem polityki miasta w tym kontekście powinna być dążność do zachowania charakteru dzielnicy, jako przyjaznej mieszkańcom i dogodnej do życia, z wykorzystaniem uwarunkowań, jakie daje zastana, historyczna kompozycja urbanistyczna.

Proporcje zapisów analizy SWOT z wyraźną przewagą stwierdzeń w sferze „ZAGROŻENIA" ujawniają newralgiczny moment w historii Nowej Huty. Zmiany w zakresie społecznym, ekonomicznym i cywilizacyjnym generują nowe wyzwania i zagrożenia, w stosunku do których trzeba przyjąć spójną strategię działania. Park kulturowy powstaje w Nowej Hucie w momencie, gdy jeszcze wszystko jest do wygrania. Potencjał miejsca wyjątkowy, aktualność zagrożeń krytyczna. Jasne sformułowanie celów ochrony oraz stworzenie katalogu wytycznych do działań strategicznych i konkretnych działań sanacyjno-konserwatorskich to sposób na kreowanie spójnej i skutecznej polityki zapewniającej optymalizację procesów zachodzących w skali zespołu urbanistycznego o wyjątkowych wartościach i potencjale dziedzictwa kulturowego.

Z analizy SWOT wynika, że skuteczna ochrona wartości historycznych, kompozycyjnych i zabytkowych Nowej Huty musi opierać się na dwóch równoważnych filarach:

1. Polityka społeczno-ekonomiczna Gminy Kraków łącząca koncepcje rozwojowe z utrzymaniem i eksponowaniem wartości kulturowych Nowej Huty.
2. Konsekwentna polityka konserwatorska gwarantująca zachowanie substancji zabytkowej w skali jednostkowej (budynki, układ urbanistyczny) i kompozycji zespołu jako całości.

Plan ochrony parku kulturowego jest jednym z zasadniczych narzędzi kształtujących politykę konserwatorską i w tej mierze daje odpowiedzi na aktualne pytania. W zakresie punktu 1. (Polityka społeczno-ekonomiczna Gminy) plan ochrony parku kulturowego może być jedynie materiałem pomocniczym dla ukierunkowania działań, gdyż złożoność materii wykracza daleko poza ramy wynikające z uwarunkowań ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Jednak świadomość powiązań obu sfer (1 i 2) i konieczności współdziałania dla osiągnięcia finalnego celu jest niezbędnym składnikiem wszystkich działań związanych z dniem współczesnym i wizją Nowej Huty. Uświadomienie zależności między polityką Gminy a skutecznością działań konserwatorskich w skali zespołu zabytkowego i krajobrazu kulturowego to jeden z nadrzędnych celów planu ochrony oraz podstawa racjonalnego funkcjonowania Parku Kulturowego.

II.1.3. ANALIZA PROCESÓW TRWAJĄCYCH

Trwające procesy w granicach parku kulturowego to czynniki, które mogą przyczynić się do destrukcji lub zachowania i eksponowania wartości miejsca. Ich identyfikacja to fundamentalne zadanie diagnozy, niezbędnej do sporządzenia części strategicznej (wytycznych) każdego planu ochrony parku kulturowego. Znaczący udział identyfikacji procesów trwających miał już miejsce podczas przygotowania pierwszej części opracowania. Procesy trwające były uwzględniane przy delimitacji obszaru parku oraz przy wyznaczaniu wewnętrznych podziałów analitycznych. Przypomnijmy, że podział Nowej Huty dla potrzeb planu ochrony oparto o kryteria morfologiczne, traktowane jako zapis przeszłych i trwających tu procesów. Podział taki pozwolił na zdefiniowanie obszarów o wewnętrznie spójnych cechach, łączących jednak różne części składowe miejskiego krajobrazu. W miejsce mechanicznego podziału na ulice, bloki zabudowy i obszary zieleni uzyskano obszary spójne pod względem genezy, użytkowania, form, wielkości obiektów, a co za tym idzie: o zbliżonych uwarunkowaniach i problemach nie tylko konserwatorsko-ochronnych czy widokowych, ale także np. społecznych.

Obszary o zbliżonych cechach określono jako zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych ZWAK, gdyż składają się z różnych wizualnie, lecz wzajemnie komplementarnych wnętrz: ulic, placów, zabudowy osiedlowej i wnętrz zielonych i użytkowych w osiedlach, itp.

Zespoły wnętrz o podobnych cechach połączono w większe obszary, nazwane modelami krajobrazowymi parku kulturowego Nowej Huty. O ich tożsamości i odrębności stanowią zarówno różnice w strukturze zabudowy, jak i różne skale oraz aspekty znaczeniowe i widokowe. Ekspozycja, a więc szczegółowe określenie najważniejszych otwarć i powiązań widokowych jest kolejną cechą specyficzną planu ochrony parku kulturowego, odróżniającą go od innych dokumentów, np. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jeśli w podziale na wnętrza i zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych decydują cechy postaci krajobrazu, a więc jego wygląd i struktura, to o podziale na modele decydują również, na zasadzie równoważności – cechy istnienia krajobrazu. W modelach, będących dużymi obszarowo elementami struktury miasta, uwzględniono więc rodzaj, jakość, tempo i kierunek procesów, które je kształtowały, kształtują, kształtować mogą lub kształtować powinny. Nazwa modelu jest przymiotnikiem, określającym rodzaj procesu poprzez jego wyniki.

- **Modele przeszłe,** odpowiadające na pytanie „co i jak tu się działo i co z tego wynikło" przypisane są do fazy określenia zasobu.
- **Modele współczesne**, odpowiadające na pytanie: „co i jak się tu dzieje, w którym idzie to kierunku i co z tego wynika" – to część waloryzacji.
- **Modele przyszłe** odpowiadają na pytanie „co tu powinno się dziać i jaki powinien być tego wynik" są częścią wytycznych.
- **Model architektoniczno-krajobrazowy** ma dwa suplementarne znaczenia: jako obszaru o podobnych cechach morfologicznych i o podobnych procesach przemian.

Model to obszar, gdzie cechy morfologiczne, określane typami charakterystycznych krajobrazów, zsyntetyzowanymi w postaci piktogramów krajobrazowych oraz cechy istnienia, określone cechami krajobrazów i ich przemian, występują w sposób większościowy, nie zaś wyłączny (statystyczny, nie zaś deterministyczny). Użycie modeli, w aspekcie rozkładu zasobu, wartości i wytycznych w obrębie Nowej Huty pozwala na szybkie, choć ogólne scharakteryzowanie problemów występujących i wymagających interwencji w poszczególnych częściach parku kulturowego – ich diagnozowanie i prognozowanie.

Poszczególne fragmenty zespołu Nowej Huty i przyległych obszarów w granicach parku kulturowego, wynikłe z tak przyjętych metod podziału, oceniono pod względem wartości historycznych i współczesnych, uwzględniając przy tym kierunki i tempo kształtujących je przemian. Powstał w ten sposób

rodzaj „słownika" działań, sięgających bardziej precyzyjnie w problemy i potrzeby miasta, podzielonego na łatwiejsze w rozpoznaniu, zarządzaniu i monitorowaniu obszary operacyjne tj. modele.
Tak zdefiniowana siatka modeli krajobrazowych stała się osnową całego opracowania. Z jednej strony służy zapisowi stanu istniejącego (a zatem i procesów aktualnie występujących), z drugiej daje podstawy do projekcji procesów oczekiwanych i destrukcyjnych, a zatem pozwala na formułowanie wytycznych i założeń polityki ochronnej. Procesy trwające w kontekście polityki ochronnej mogą być postrzegane jako tendencje pozytywne, do rozwijania i podtrzymywania, jako synergiczny element systemu ochrony, jako tendencje występujące, ale niewpływające bezpośrednio na realizację celów ochronnych oraz jako procesy negatywne, które należy modyfikować, by móc realizować cele ochronne. Wśród negatywnych procesów trwających, które nie poddane świadomej polityce ochronnej, mogą powodować destrukcję wartości zespołu wyróżniono m.in.:

- nasilanie się procesów dezintegracji społecznej i wzrostu anonimowości podmiotów działających w obszarze PK NH;
- ignorowanie możliwości wykorzystania walorów przyrodniczo-kulturowo-krajobrazowych w sterowaniu rozwojem przestrzennym i społeczno-gospodarczym obszaru proponowanego PK NH;
- spowolnienie lub stagnacja działań na rzecz podniesienia wiedzy i świadomości pro krajobrazowej mieszkańców i władz;
- umacnianie się anonimowości i nieczytelności intencji grup inwestorskich;
- stereotypowe i nieatrakcyjne formy realizacji partycypacji społecznej w kształtowaniu polityki rozwojowej i oddalanie idei rozwoju społeczeństwa obywatelskiego;
- tworzenie warunków sprzyjających niekontrolowanym lub pozostającym pod ograniczoną kontrolą procesom inwestorskim w cennych pod względem kulturowym i krajobrazowym terenach;
- tworzenie warunków sprzyjających przypadkowości decyzji dotyczących rozwoju przestrzennego lub popełniania błędów w odniesieniu do potrzeb ochrony krajobrazu kulturowego bądź przyrodniczego (w przypadku braku czytelnie sformułowanych i prawnie zagwarantowanych zasad rozwoju);
- rozproszenie faktycznych przychodów mieszkańców oraz samorządu i w konsekwencji spowolnienie ich napływu (lub co najmniej brak czytelnego impulsu dla dodatkowego, planowego ich wzrostu).

Diagnoza dotycząca procesów trwających znajduje również odzwierciedlenie w analizie SWOT, gdzie szczególnie ich obecność jest zauważalna w częściach dotyczących szans i zagrożeń, jako partii analizy dynamicznej odniesionej do teraźniejszości i przyszłości. Procesy trwające, wymagające monitorowania, korygowania, ukierunkowania, intensyfikacji lub zahamowania stanowią istotę diagnostycznego rozpoznania problemu, umożliwiającego formułowanie zaleceń (część strategiczna). Zatem zapisy zawarte w tabelach, w układzie modeli krajobrazowych, bazują na rozpoznaniu owych procesów i zawierają wskazania do ich kierunkowania. W szczególności diagnoza procesów trwających znajduje wyraz w Tabelach wytycznych w zakresie ZWAK i modeli procesów przemian krajobrazu dla obszaru PK Nowa Huta oraz w wykazie działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK, w Ustaleniach w zakresie zieleni w MPZP w obszarze PK Nowa Huta (w układzie modeli krajobrazowych i ZWAK), w Tabeli integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta oraz planszach waloryzacji zasobu i wytycznych.

Częsty w Nowej Hucie bywa sprzeciw wobec terminu rewitalizacja. Ożywienie. Sprzeciw zrozumiały, bo Nowa Huta jest cały czas miastem żywym, choć podstarzałym. Nie jest obszarem Starego Miasta, które z powodu popełnionych w przeszłości błędów i zaniechań zamieniło się w konserwatorsko-imprezowy produkt turystyczny, pomieszanie bezcennych zabytków i przyzwolenia na najprymitywniejszą rozrywkę. Został szanowany przez Polaków, podziwiany przez cudzoziemców trup miasta, gdzie wieczorami okna kamienic są ciemne albo błyskają podejrzanie czerwonym światłem.

Nowa Huta nie potrzebuje tak rozumianej rewitalizacji. Tu ciągle ludzie chodzą (nie jadą!) po zakupy, na spacer z psem, znają swoich sąsiadów i ekspedientki w pobliskich sklepach. Ale bez wszechstronnych działań, koordynowanych przez władze dzielnicy i miasta, proces dezintegracji tkanki społecznej – a to rzecz ważniejsza niż mury – będzie postępował. Dzielnicy potrzebne są nowe inspiracje, zadania na miarę XXI wieku, a nie tylko reminiscencje stanu z połowy ubiegłego stulecia. By radykalnie zmienić istniejący stan, potrzebne są z jednej strony spektakularne bodźce, z drugiej zaś stała dbałość o stan obiektów i jakość przestrzeni publicznej, o sprawną komunikację i tereny rekreacyjne, komfort ludzi starych i wyraźną zachętę dla młodych. Nowa Huta ma atuty, które nie są wykorzystywane, ma też problemy, z którymi boryka się od lat.

Nowej Hucie potrzebne jest zatrzymanie i odwrócenie tendencji zużywania się i funkcjonalnego starzenia majątku trwałego: budynków, infrastruktury, zieleni i komunikacji. Problemem jest odpływ inwestorów i mieszkańców do innych obszarów, degradacja zabudowy mieszkaniowej wskutek braku środków finansowych wspólnot własnościowych, brak środków finansowych na przeprowadzenie na odpowiednim poziomie modernizacji systemów grzewczych i termomodernizacji budynków, brak zainteresowania inwestorów wskutek niedostatecznych warunków inwestycji.

Największym zagrożeniem jest martwota, obojętność i przyzwolenie na stagnację. Na kontynuację polityki, która sprawiła, że Nowa Huta stała się półpustynią: handlową, sportową, ekspozycyjną. Polityki, która dała przyzwolenie na przekształcenie tej części miasta w obszar niedostatku, wykluczenia i bylejakości. Realna stała się utrata konkurencyjności wobec innych obszarów miasta.

W Nowej Hucie nie doczekamy się rychło (z różnych względów: rozproszenie własności, własność obiektów handlowych etc.) odpowiedzialnego prywatnego inwestora. Inwestorzy, zwłaszcza branża budowlana, patrzą na nowohucką przestrzeń ze zrozumieniem i szacunkiem właściwym wilkowi spoglądającemu na jagnię. Podejmą więc każdą próbę, by coś nowego postawić – zeszpecić historyczny układ, pisząc o jego wartości tylko w grafomańskich reklamach i odwołując się do przeszłości w coraz dziwaczniejszych nazwach swych realizacji. W Nowej Hucie, na terenie objętym wpisem do rejestru zabytków, musi zadziałać miasto i jego władze. Konstytucyjny obowiązek państwa – strzeżenia dziedzictwa narodowego – to także obowiązek samorządu terytorialnego. Ochrona idzie bowiem dwutorowo: działania bezpośrednie w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej – administracja rządowa – Wojewódzki Konserwator Zabytków; działania pośrednie w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej – poprzez samorząd terytorialny, który stał się podmiotem równorzędnym w zakresie ochrony zabytków wobec administracji rządowej z wyraźnie wyodrębnionym w zakresem zadań własnych i kompetencji. Władze Miasta Krakowa dysponują odpowiednimi i strukturami i wykwalifikowaną kadrą, by realizować te zadania na obszarze PK NH:

- Wydział Spraw Administracyjnych,
- Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków,
- Zarząd Zieleni Miejskiej,
- Zarząd Budynków Komunalnych,
- Zarząd Dróg Miasta Krakowa,
- Straż Miejska Miasta Krakowa,
- Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Krakowie – Powiat Grodzki,
- Plastyk Miasta.

Władze Krakowa są w uprzywilejowanej sytuacji, gdyż dysponują doświadczeniami z wdrażania i utrzymania Parku Kulturowego Stare Miasto, gdzie problemy są może inne, ale nie mniej złożone. Ich rozwiązywanie to wynik skoordynowanych działań osób i instytucji mających realny wpływ na zachodzące w dzielnicy procesy. Prócz władz miasta są to przede wszystkim:

- wojewódzkie i miejskie służby konserwatorskie;
- wojewódzkie i miejskie służby ochrony i inspekcji;
- właściciele i użytkownicy obiektów i terenów, w tym z muzea i inne instytucje kultury;
- instytucje i agendy turystyczne;
- instytucje edukacyjne i oświatowe;
- organizacje społeczne, zwłaszcza pozarządowe.

Rola tych ostatnich jest szczególnie ważna. Nowa Huta może bowiem liczyć na silną grupę swych entuzjastów. W Nowej Hucie daje się zaobserwować liczne inicjatywy społeczności, która pragnie dostosować przestrzeń do bieżących potrzeb i mód.

II.1.4. WALORYZACJA EKSPOZYCJI KRAJOBRAZOWEJ OBSZARÓW NOWEJ HUTY

II.1.4.1. WSTĘP

Na etapie identyfikacji zasobu widokowego sporządzono hierarchię punktów, ciągów powierzchni i osi, składających się na wizualny odbiór struktury urbanistycznej. Synteza zasobu widokowego została ujęta w postaci charakterystyki widokowej modeli krajobrazowych i podsumowania obrazującego stan istniejący i identyfikację głównych problemów przestrzenno-widokowych. Na podstawie zebranego materiału dokonano waloryzacji. Ocena widokowa oparła się na nasyceniu elementami ekspozycji czynnej i biernej oraz określeniu skażenia widoku, w wyniku deformacji przez nawarstwienie elementów negatywnych w postaci elementów przyrodniczych lub kulturowych. Efektem waloryzacji jest tabela zbiorcza, materiałem uzupełniającym panoramy z punktów kluczowych oraz badania na modelu przestrzennym obrazujące możliwości interwencji i ich skutki przestrzenno-widokowe.

Wybrane punkty kluczowe

II.1.4.2. WALORYZACJA

Tabela przedstawia przebieg oraz efekt oceny zasobu widokowego. Ocena została dokonana w oparciu o analizę elementów ekspozycji czynnej i biernej, a następnie zweryfikowana o stan wynikający z nawarstwienia problemów przestrzennych objawiających się deformacją widoku. Proces oceny bazował na analizie porównawczej stanu projektowanego, zrealizowanego oraz stanu istniejącego. Stan projektowany identyfikowano na podstawie planów, makiet i źródeł tekstowych, stan zrealizowany określono na podstawie materiałów archiwalnych w postaci zdjęć i literatury poświęconej Nowej Hucie, natomiast stan obecny na podstawie materiału inwentaryzacyjnego uzyskanego podczas wizji lokalnej. Zestawienie dostępnych danych pozwoliło na ocenę walorów widokowych poszczególnych modeli, a potem poszczególnych zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych. W pierwszej kolejności dokonano rejestracji nasycenia elementami ekspozycji czynnej w postaci punktów, ciągów, powierzchni i osi widokowych, określając ich znaczenie, czy jest to element kluczowy, charakterystyczny, czy uzupełniający. Oznaczenie liczbowe określa liczbę elementów, oznaczenie literowe ich znaczenie. Następnie określono rodzaj elementu eksponowanego w danym zespole wnętrz i to, czy mamy do czynienia z jego deformacją, czy nie. Dane te pozwoliły na stopniowanie wartości zespołów wnętrz w odniesieniu zarówno do ekspozycji czynnej, jak i biernej. Dla poprawy czytelności tabeli poszczególnym wartościom przyporządkowano kolor. Czerwony oznacza wartość najwyższą, najjaśniejszy żółty najniższą, kolory pośrednie odpowiadają odpowiednio wartościom pośrednim. Każdy model skupiający grupę zespołów wnętrz uzyskał widokowy punkt reprezentatywny. Określenie tego punktu ma znaczenie dla charakterystyki wnętrza i dalszych badań procesów zachodzących w przestrzeni. Są to jednocześnie punkty monitoringu, pozwalające na śledzenie zmian i ich dokumentację.

Mapy waloryzacji: wynik waloryzacji został przedstawiony na mapach, gdzie kolory odpowiadają zapisowi tabeli i wartości poszczególnych zespołów wnętrz. Dla możliwości jednoczesnego oglądu obu wartości waloryzacje przedstawiono również za pomocą szrafów, gdzie linie poziome określają ekspozycję bierną, natomiast linie pionowe ekspozycję czynną. Stopień zagęszczenia dodatkowo oddaje przyporządkowaną wartość, najgęstszy szraf odpowiada najwyższym wartościom i konsekwentnie najrzadszy – najmniejszym. W wyniku waloryzacji uzyskano następujące przyporządkowania.

Największą wartość pod względem ekspozycji czynnej, czyli warunków korzystnych dla obserwacji otoczenia, związanych pośrednio z jego walorami, prezentują tereny przestrzeni publicznych. Są wśród nich wnętrza typowo miejskie, takie jak: plac Centralny, aleja Solidarności, aleja Róż, ul. Wojciechowskiego czy Centrum Administracyjne, jak również tereny o charakterze parkowym, takie jak Zalew czy park Stefana Żeromskiego. Szczególny charakter widokowy oferują zespoły wnętrz zlokalizowane na krawędziach skarp, takie jak: Centrum Administracyjne z górną częścią alei Solidarności czy skraj przylegający do nowohuckich Łąk. Ekspozycja czynna ma tu charakter dalekich widoków o wyjątkowym znaczeniu dla całej dzielnicy. Wewnątrz osiedli dominują wartości wysokie i średnie, z wyjątkiem kilku miejsc o wyjątkowej chociaż lokalnej ekspozycji czynnej, jak np. ekspozycja opactwa w Mogile, oś kompozycyjna przed Teatrem Ludowym oraz sieć widokowa na os. Willowym. Niższe wartości związane są ze znacznym ograniczeniem widoku, niezgodnym z założeniami wyjściowymi. Najniższą wartość prezentuje park Ratuszowy zakładany jako plac. Sposób jego zagospodarowania stwarza warunki ekspozycyjne bliskie zaniku. Nie wynika to tylko z przekształcenia na park i szczelnego wypełnienia materiałem roślinnym, ponieważ również w parku można wyeksponować walory widokowe otoczenia. Przyczyną jest brak koncepcji przestrzennej i brak wykorzystania możliwości, jakie stwarzają pierzeje placu. Stan ten niestety ostatnio został utrwalany poprzez remont nawierzchni.

Waloryzacja ekspozycji biernej, czyli jakość widoków, jakie roztaczają się z danego obszaru, częściowo podąża za ekspozycją czynną, ale miejscami wartości te są różne. Podobnie wysoko notowane zostały główne przestrzenie publiczne, takie jak plac Centralny, Centrum Administracyjne, aleja Róż, początkowy fragment alei Solidarności i Teatr Ludowy, rozszerzono najwyższą ocenę na ul. Obrońców Krzyża, os. Stalowe, okolice Domu Młodego Robotnika, aleję Jana Pawła, otoczenie kina „Światowid" itd. Dostrzeżono wysoką wartość zielonych ścian kreowanych przez park Szwedzki, park w Mogile, oraz towarzyszący Szpitalowi im. Żeromskiego oraz malowniczość Dworu Matejki.

Na pozostałych terenach dominują wartości średnie i niskie. Najniżej oceniono wschodnią granicę alei Jana Pawła, gdzie występuje typowy podmiejski chaos przestrzenny, oraz pobliskie tereny przyszpitalne. Równie niskie walory prezentuje fragment os. Handlowego, otoczenie Zespołu Szkół Ekonomicznych i zespół WAK „Marten".

EKSPOZYCJA CZYNNA

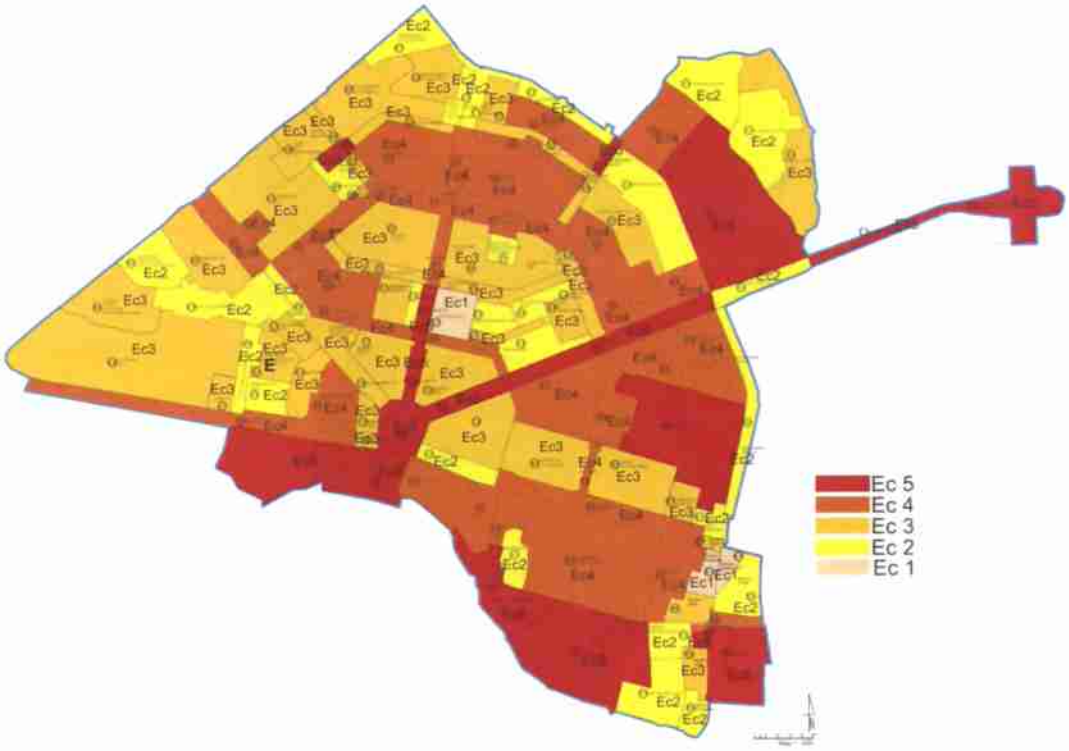

EKSPOZYCJA BIERNA

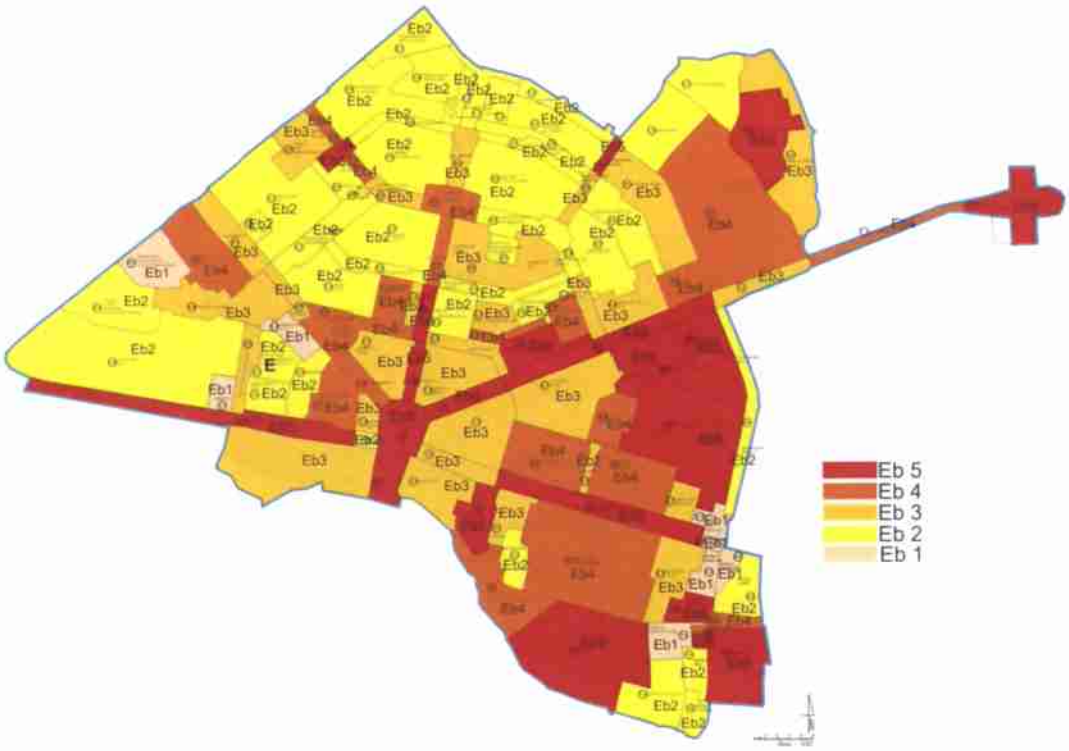

EKSPOZYCJA BIERNA+EKSPOZYCJA CZYNNA

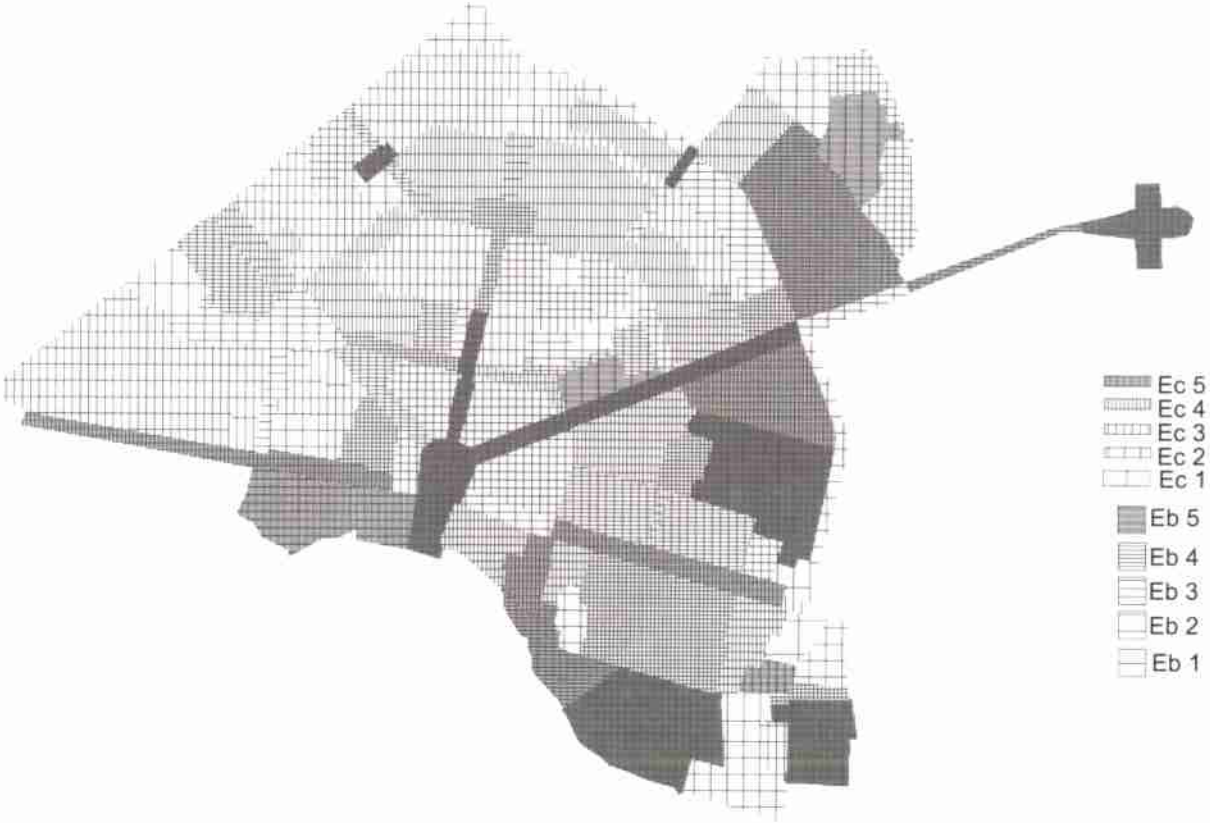

EKSPOZYCJA BIERNA+EKSPOZYCJA CZYNNA

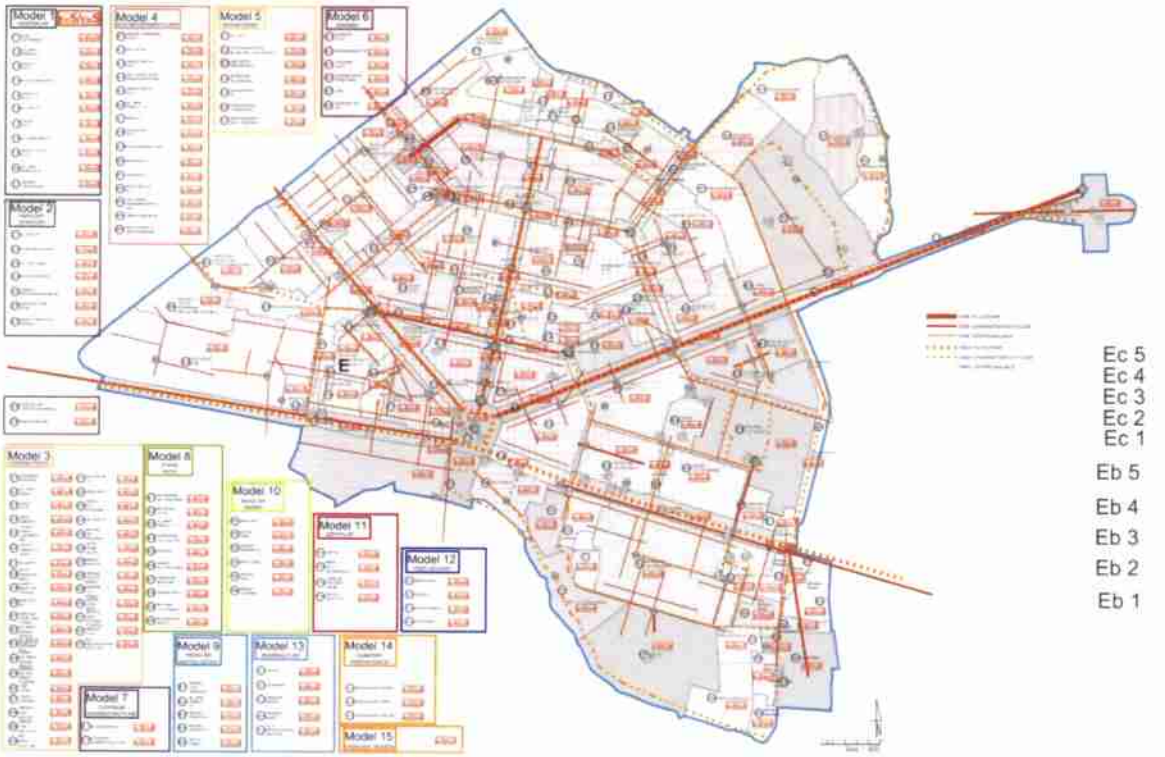

II.1.4.3. PANORAMY

Uzupełnienie analizy widokowej stanowią panoramy. Panoramy z punktów kluczowych zaprezentowano w stanie bezlistnym i ulistnionym. Mając na uwadze, że drzewa i krzewy pozostawione bez pielęgnacji nadal się rozrastają, przedstawiona skala rozrostu zieleni będzie się nadal powiększać. Na przykładzie zilustrowano kilka odsłon placu Centralnego, których różnice wynikają z różnych form tkanki zielonej. Pierwsze dwie panoramy ukazują stan istniejący w porze bezlistnej i w czasie pełnej wegetacji. Zarys pierzei placu zimą, czytelny spoza gałęzi drzew, zaciera się po rozwinięciu liści. Pierzeja wschodnia jest niemal niewidoczna.

Dodatkowe dwie ilustracje przedstawiają warianty rozwiązania. W pierwszym wprowadzono małe, miejskie drzewa o pokroju kulistym, w drugim większe drzewa o pokroju owalnym. Pierwszy wariant nie wygląda korzystnie, drzewa są zbyt małe w porównaniu z rozległością placu. Drugi jest bliski właściwemu rozwiązaniu: drzewa stanowią wyraźny element, elewacje, attyki i podcienia są za nimi widoczne. Obserwacje stanu istniejącego wskazują ponadto, że dla uzyskania jednolitej masy zieleni na wszystkich pierzejach drzewa na pierzei zachodniej powinny być posadzone gęściej.

W tabeli wskazano ponadto punkty monitoringu, które powinny być regularnie inwentaryzowane, stwarzając w ten sposób materiał pomocniczy w badaniu procesów przestrzennych Nowej Huty. Porównanie materiału z kilkuletnich obserwacji pozwala badać tendencje i kierunki zmian, co stanowi waży element zarządzania przestrzenią.

II.1.4.4. BADANIA NA MODELU

Współczesne metody badania przestrzeni pozwalają określić skutki działań, zanim zostaną one podjęte. Jednym z narzędzi jest przedstawiony powyżej fotomontaż, umożliwiający porównanie stanu istniejącego, projektowanego, a nawet przewidywanego według założonego scenariusza. Inną metodą jest badanie na modelu.

Ustawienie punktu kontrolnego w środku wirtualnej przestrzeni pozwala uzyskać informacje, w jakim zakresie jest ona widoczna. Na ilustracji porównano stan zadrzewiony i stan, jaki nastąpi po ograniczeniu liczby drzew. Można poznać zarówno zasięg widokowy obecny, jak i projektowany. Co więcej, możliwe jest opracowanie wariantów najkorzystniejszych ze względów widokowych i zachowujących jak największą liczbę zieleni.

Szczegółowe badania na modelu przeprowadzono dla alei Solidarności. W oparciu o dane inwentaryzacji zieleni, model budynków i dróg opracowano symulację pozwalającą wskazać zakres pielęgnacji zieleni, który przywróci relację widokową między placem Centralnym a zamknięciem osi przez budynek Centrum Administracyjnego. Ze względów technicznych użyto uproszczonego modelu drzewa, który ułatwia analizę, jak również wyraźnie ukazuje efekty wizualne podjętych decyzji. Przyjęta początkowo liczba drzew, na podstawie badania różnych wariantów, została znacznie ograniczona. Wskazano precyzyjnie, które drzewa należy usunąć, aby uzyskać najlepszy widok wizualny przy jak najmniejszych ingerencjach w drzewostan.

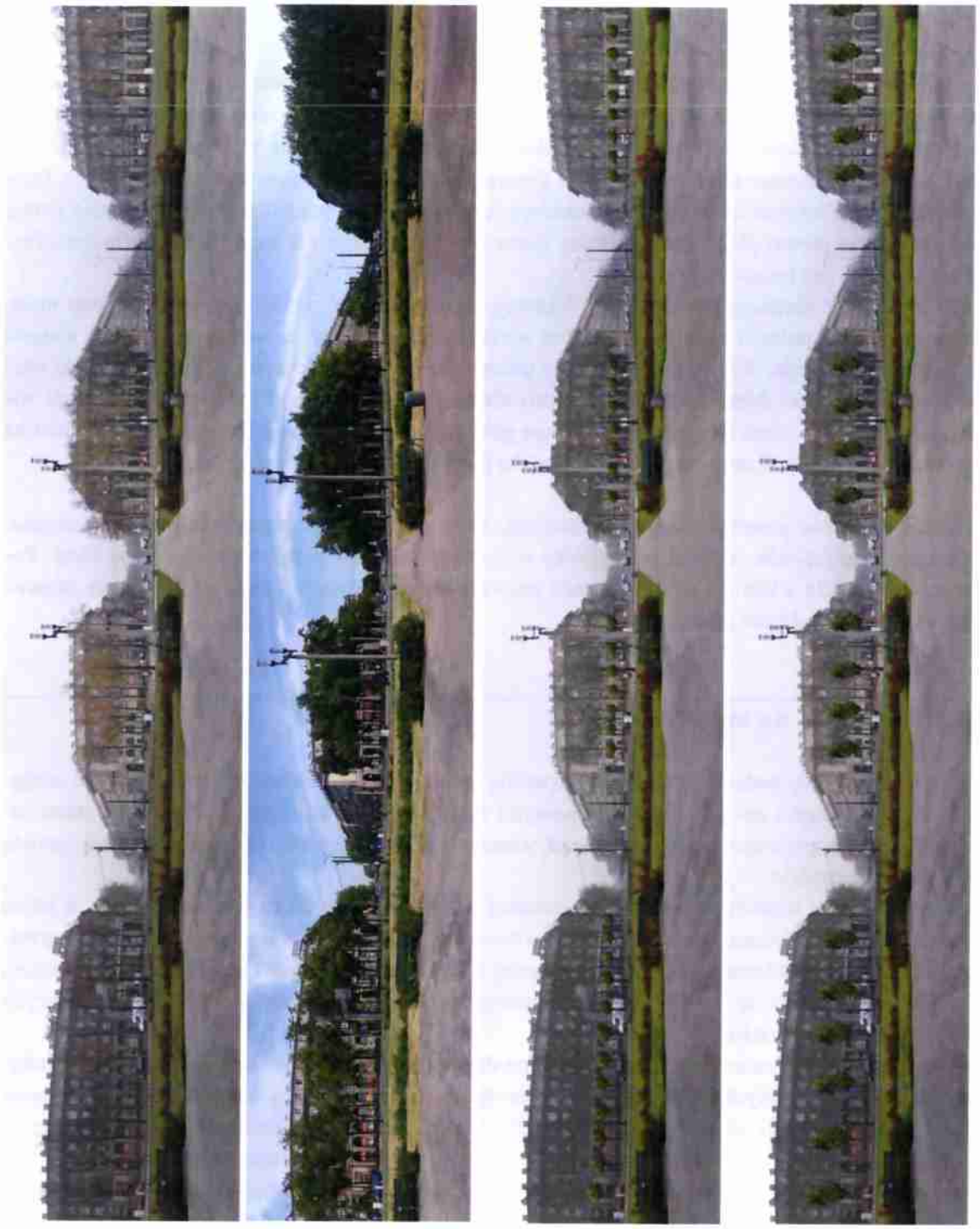

Cztery odsłony placu Centralnego. Od lewej: stan bezlistny, stan pełnego ulistnienia, wariant wprowadzenia małych drzew o pokroju kulistym, wariant wprowadzenia mniejszych drzew o pokroju owalnym

Opracowany na podstawie modelu zasięg widokowy stanu istniejącego i stanu po częściowym „prześwietleniu" przestrzeni śródblokowej na os. Wandy

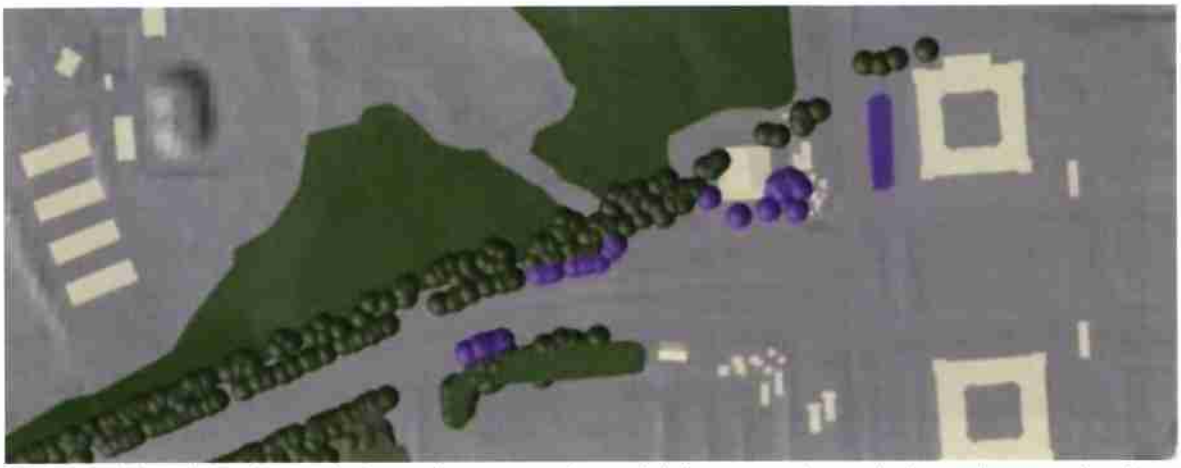

Aleja Solidarności, wskazane kolorem drzewa zostały wyselekcjonowane do usunięcia w celu przywrócenia widoku na Centrum Administracyjne

Model osi alei Solidarności, stan istniejący

Model osi alei Solidarności, stan po usunięciu wskazanych drzew

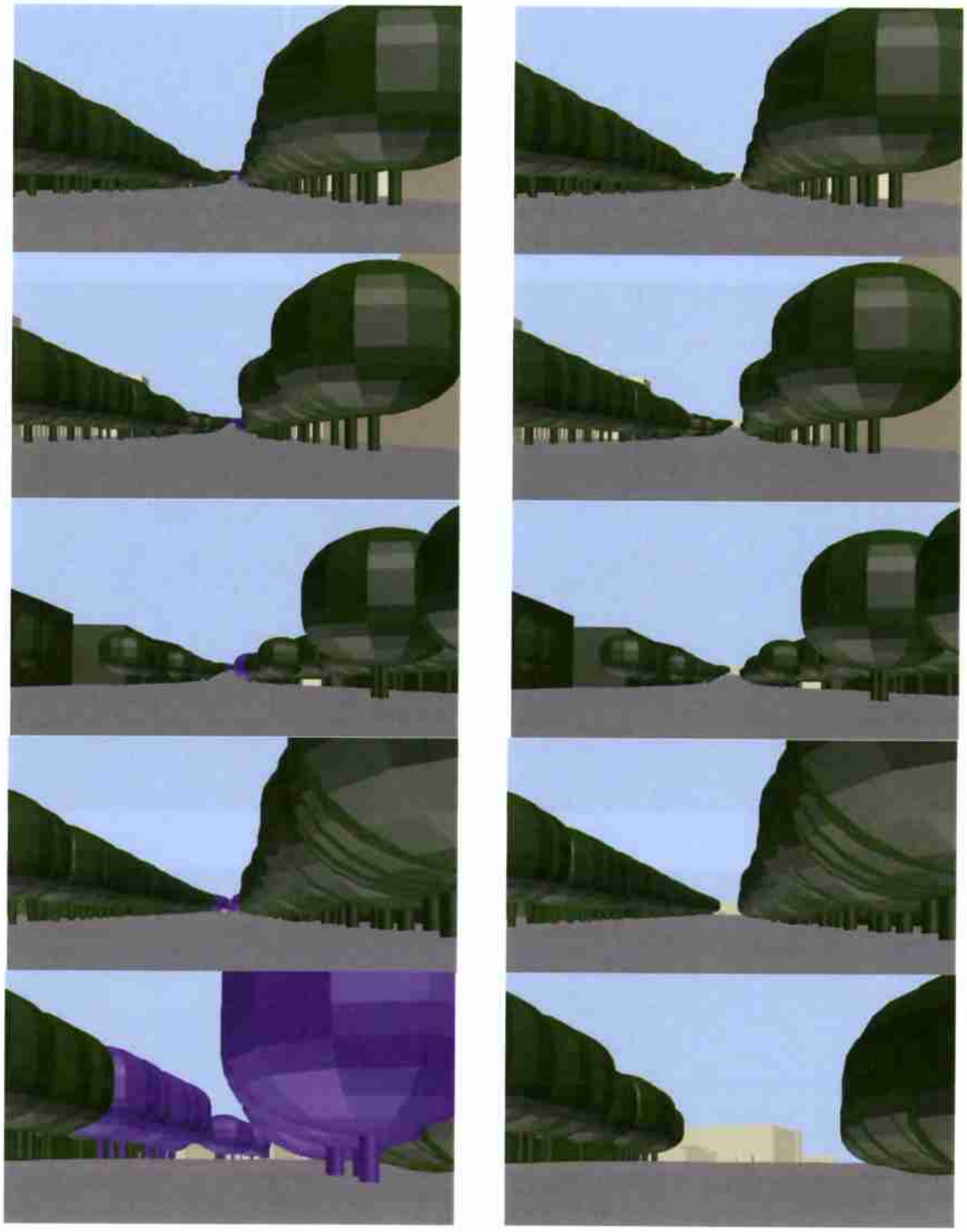

Sekwencja widoków wzdłuż alei Solidarności, obrazująca efekt proponowanych rozwiązań

Ciekawe wyniki uzyskano, analizując ekspozycję potencjalną i rzeczywistą na kilku wybranych osiedlach. Wykresy ukazują zakres widokowy wynikający z usytuowania budynków oraz zakres wynikający z obecnego stopnia zadrzewienia terenu. Pierwszy wykres widoczności przedstawia stan istniejący, wygenerowany na podstawie Numerycznego Modelu Pokrycia Terenu (NMPT). Model ten prezentuje zakres danych w postaci rzeźby terenu wzbogaconej o elementy naturalne (roślinność) i antropogeniczne (zabudowę), które to stanowią mniej lub bardziej znaczącą barierę dla otrzymanego pola widoczności. Z kolei bazując na Numerycznym Modelu Terenu (NMT), z dodaną tylko warstwą zabudowy (pomijając warstwę zieleni), można zaobserwować, jaki jest maksymalny zasięg widokowy z danego punktu kontrolnego. Informacja ta stanowi punkt odniesienia, do jakiego zakresu widoczności można się zbliżyć, manewrując istniejącą zielenią, przy zachowaniu jak największej liczby drzew.

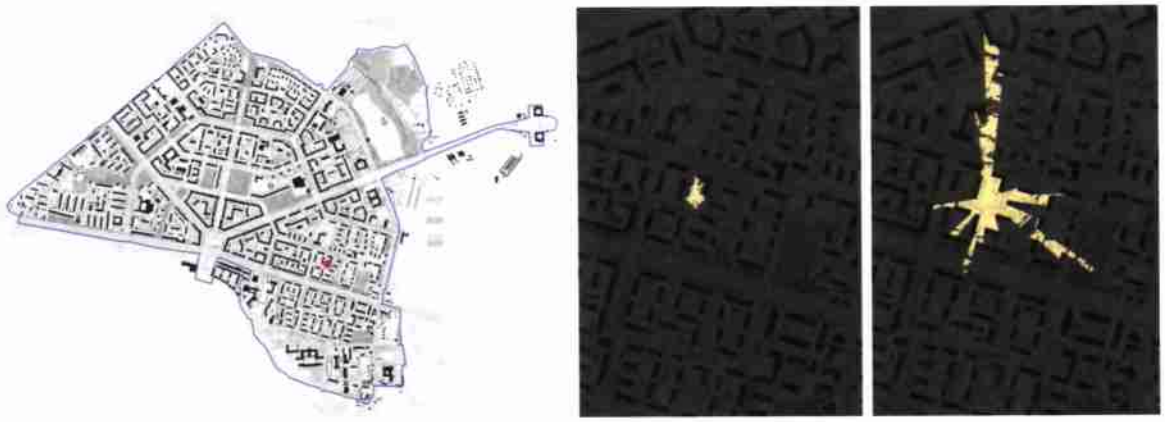

Opracowany na podstawie modelu zasięg widokowy stanu istniejącego i stanu po częściowym „prześwietleniu" przestrzeni śródblokowej na os. Wandy. Widoczność po wyłączeniu warstwy zieleni zwiększa się o 98%

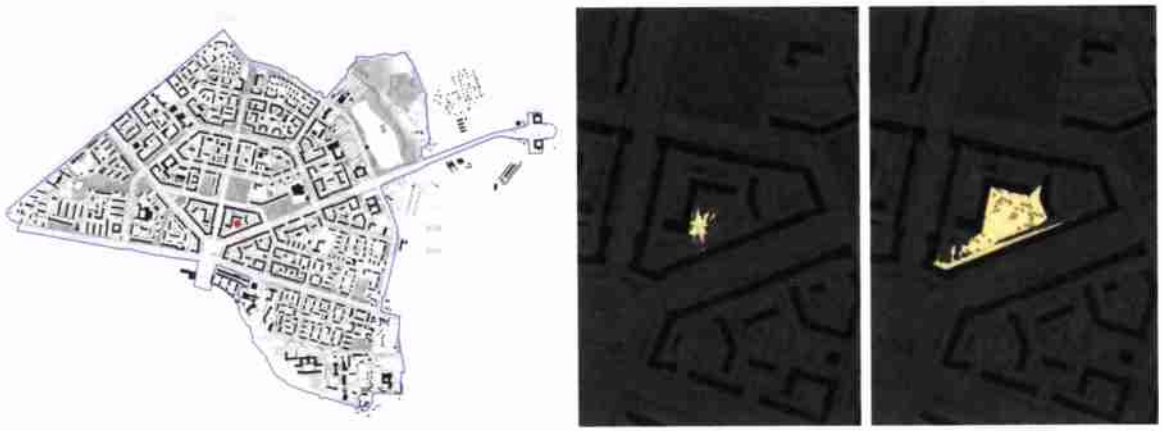

Opracowany na podstawie modelu zasięg widokowy stanu istniejącego i stanu po częściowym „prześwietleniu" przestrzeni śródblokowej na os. Centrum B. Różnica pomiędzy maksymalnym a minimalnym polem widoczności wynosi 96%

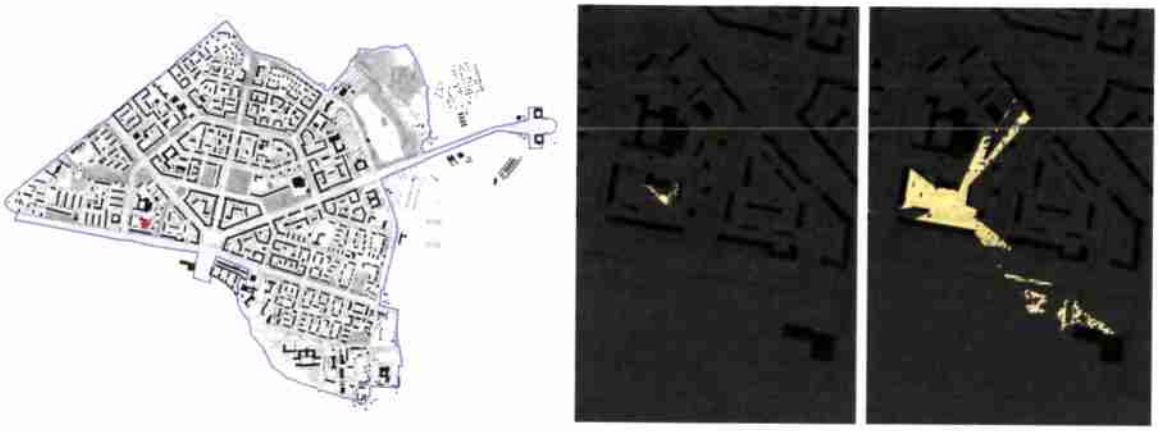

Opracowany na podstawie modelu zasięg widokowy stanu istniejącego i stanu po częściowym „prześwietleniu" przestrzeni śródblokowej na os. Handlowym. Pole widoczności wygenerowane po wyłączeniu warstwy zieleni zwiększa się o 99% w stosunku do minimalnej wartości

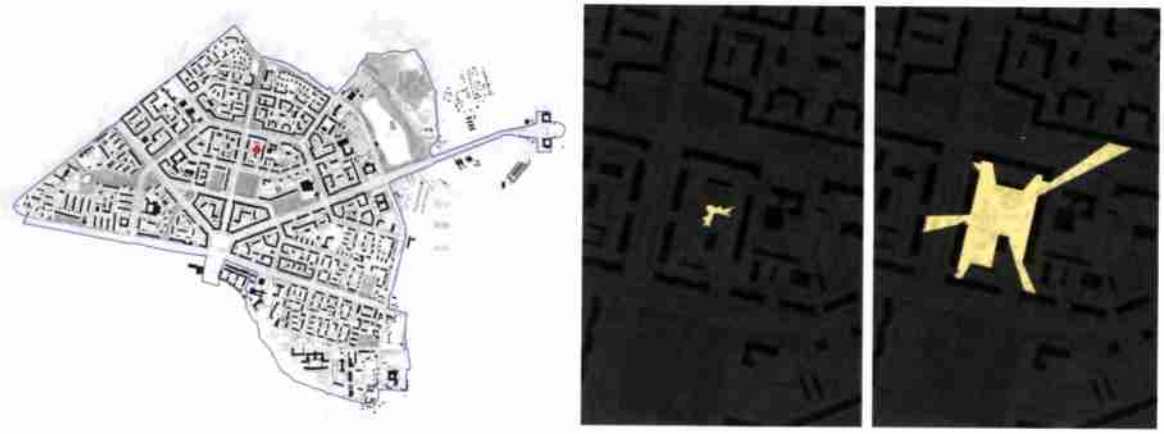

Opracowany na podstawie modelu zasięg widokowy stanu istniejącego i stanu po częściowym „prześwietleniu" przestrzeni śródblokowej na os. Słonecznym. Widoczność po wyłączeniu warstwy zieleni zwiększa się o 98%

II.1.4.5. WNIOSKI I WYTYCZNE WYNIKAJĄCE Z BADANIA EKSPOZYCJI KRAJOBRAZU

Wytyczne ogólne dotyczą przede wszystkim uczytelnienia kompozycji urbanistycznej i obejmują następujące zagadnienia: regulacja zieleni, odsłonięcie ścian pierzei stanowiących ramy kompozycji, uczytelnienie osi alei.

II.1.4.5.1. WYTYCZNE DLA PRZESTRZENI PUBLICZNYCH:

Osie/aleje:

- uczytelnienie
- pogłębienie
- pielęgnacja
- plan wymiany drzewostanu

Powierzchnie/place:

- udostepnienie dla pieszych – regulacja komunikacji
- ożywienie – nasycenie nową funkcją
- likwidacja barier i elementów wtórnych
- uprządkowanie małej architektury
- uporządkowanie reklam, znaków drogowych, sieci przesyłowych

II.1.4.5.2. WYTYCZNE DLA PRZESTRZENI PÓŁPUBLICZNYCH

- uporządkowanie zieleni wysokiej
- odsłonięcie ścian i elewacji budynków
- uporządkowanie średniego i niskiego piętra roślinności
- odtworzenie i modernizacja małej architektury
- regulacja komunikacji (miejsca postojowe, ciągi piesze)
- usunięcie elementów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną
- opracowanie szczegółowych projektów uwzględniających w kwestii funkcjonalnej potrzeby mieszkańców, w kwestii formalnej charakter i ramy urbanistyczne poszczególnych osiedli

TABELA WALORYZACJI EKSPOZYCJI CZYNNEJ I BIERNEJ – LEGENDA NA KOŃCU TABELI

NR IDENTYF. MODELU	ZWAK	EKSPOZYCJA CZYNNA									Pow. WID.	BIERNA	SKAŻENIE WIDOKU		OCENA EKSPOZYCJI				Punkty reprezent. dla modeli	OCENA EKSPOZYCJI	
		PUNKTY WIDOKOWE			CIĄGI WIDOKOWE			OSIE WIDOKOWE							EC		EB				
		K	C	U	K	C	U	K	C	U		OBIEKTY eksponowane	SLABE	SILNE	ZWAK	M	ZWAK	M		EC	EB
1 CENTRALNY	1.1 PLAC CENTRALNY											**Ściany placu centr.**			5		5			najwyższe	najwyższe
	1.2 ALEJA JANA PAWŁA I „C"											Ściany kwartałów, szpalery drzew			2		3			mierne	średnie
	1.3 CENTRUM A /A-31/											Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń			3		3			średnie	średnie
	1.4 ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"											**Ściany kwartałów, aleja drzew**			5		5			najwyższe	najwyższe
	1.5 CENTRUM B /B-31/											Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń			3		3			średnie	średnie
	1.6 ALEJA RÓŻ „A"	3	3	18	5	-		2	2	18	2K	**Pierzeje alei Róż**			5		5		K1 PLAC CEN-TRALNY	najwyższe	najwyższe
	1.7 CENTRUM C /C-31/											Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń			3		3			średnie	średnie
	1.8 ALEJA ANDERSA „A											Ściany kwartałów, wewnętrzna szpalery,			3 4		4			średnie / wysokie	wysokie
	1.9 CENTRUM D SOCRE-AL /D-31/											Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń,			3		3			średnie	średnie
	1.10 ALEJA J PAWŁA II„B"											Ściana kwartału, zieleń tow. NCK			3		2			średnie	mierne
	1.11 SKARPA CENTRALNA											**Przedpole widoku o zasięgu makro**			5		5			najwyższe	najwyższe
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1 ALEJA RÓŻ „B"											Ściana Bloku Francuskiego, ściana zieleni parku ratusz.			5		5			najwyższe	najwyższe
	2.2 PARK RATUSZOWY	1	2		1	5			2	5	-	Gęstwina drzew			1		2		K4 BLOK SZWEDZ-KI	niskie	mierne
	2.3 ALEJA PRZYJAŹNI „II"											Ściana kwartału, wewnętrzne szpalery			4		3			wysokie	średnie
	2.4 BLOK SZWEDZKI											**Ściana Bloku Szwedzkiego**			3		4			średnie	wysokie

	2.5 SZKOŁA PODST. NR 88										Bryła Szkoły Podst. Nr 88			2		3			mierne	średnie
	2.6 SZKLANE DOMY /B-32/										Rytm ścian budynków			2		2			mierne	mierne
	2.7 PLANTY WSCH-PD										Szpalery drzew			3		3			średnie	średnie
	2.8 KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ										**Bryła kościoła,**			3		4			średnie	wysokie
	2.9 PARK SZWEDZKI										**Ściana Bloku Szwedzkiego, zielona powierzchnia parku**			2		5			mierne	najwyższe
3 WEWNĘTRZNY	**3.1** ZBIGNIEWA SEIFERTA	3	6	55	1	7		1	2	55	-	**Bryła Teatru Ludowego**						K6 AL. RÓŻ / S. ŻEROMSKIEGO	średnie	wysokie
	3.2 ALEJA PRZYJAŹNI „I"											Ściana kwartału, wewnętrzne szpalery							wysokie	wysokie
	3.3 ZGODY /C-32/											Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń							wysokie	mierne
	3.4 ŚWIAT DZIECKA											Ściana budynku							mierne	średnie
	3.5 PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA											Bryła kościoła Najśw. Serca Pana Jezusa, szpalery drzew							wysokie	mierne
	3.6 RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.											Ściany kwartałów							średnie	mierne
	3.7 ALEJA RÓŻ „C"											**Pierzeje alei Róż**							wysokie	wysokie
	3.8 RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.											Ściany kwartałów, rytm wieżowców, ściana zieleni parku ratuszowego							średnie	mierne
	3.9 PLANTY WSCH-PN STRUGA											Ściany kwartałów, szpalery drzew							średnie	mierne
	3.10 SZKOLNE PN											Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń							wysokie	mierne
	3.11 SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ											Bryła Teatru Łaźnia Nowa, wewnętrzna zieleń							średnie	mierne

| | | |

	3.28 MOŚCICKIEGO „I"										Rytm ścian budynków w zieleni								średnie	mierne
	3.29 KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/										Ściany budynków w zieleni								średnie	mierne
	3.30 SŁONECZNE										Ściany kwartałów, wewnętrzna zieleń								średnie	średnie
	3.31 ZESPÓŁ SZKÓŁ INTE-GRACYJNYCH										Bryła budynku szkoły w zieleni								mierne	mierne
	3.32 UROCZE										Rytm ścian budynków pogrążonych w zieleni								średnie	mierne
	3.33 S. WOJCIECH. PD										Aleja drzew w korytarzu kwartału zabudowy								wysokie	wysokie
4 SOCMODERNISTYCZNY	**4.1** CENTRUM D SOC-MODERN										**Blok Helikopter dominanta**								Wysokie	wysokie
	4.2 ARTYSTÓW										Rytm ścian budynków pogrążonych w zieleni					2			średnie	mierne
	4.3 HANDLOWE PN										Układ swobodny ścian w zielni					1			średnie	niskie
	4.4 ZESPÓŁ SZKÓŁ SPOR-TOWYCH										Ścian frontowa zespołu szkolnego					2			średnie	mierne
	4.5 HANDLOWE PD /D-3/										Układ swobodny ścian w zielni								mierne	mierne
	4.6 ALEJA JANA PAWŁA II „A"	1	6	32	2	1	2	-	2	32	-	Ściana kwartału, ściana zieleni parkowej							K8 GEN. ANDERSA	wysokie	najwyższe
	4.7 MARTEN										Bryła domu handlowego					1			średnie	niskie
	4.8 KOLOROWE /D-2/										Rytm ścian budynków								średnie	mierne
	4.9 PARK WIŚNIOWY SAD										Labiryntowy układ zieleni					3			mierne	średnie
	4.10 ANDERSA „B										Ściany kwartałów, wewnętrzne szpalery,					3			mierne	średnie
	4.11 ANDERSA „C"										Ściany kwartałów, wewnętrzne szpalery,					3			wysokie	średnie
	4.12 SPÓŁDZIELCZE /D-1/										Rytm ścian budynków pogrą-					4			średnie	wysokie

											żonych w zieleni										
	4.13 ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2										Bryła szkoły w zieleni					1				mierne	niskie
	4.14 GIMNAZJUM NR 48										Swobodny układ budynków w zieleni					2				średnie	mierne
	4.15 UL. BORUTY-SPIECHOWICZA										Ściana kwartału, szpaler rozproszone obiekty usług									mierne	średnie
5 ZEWNĘTRZNY	**5.1** ALEJA RÓŻ „F"										Ściany zieleni							C20 OS. KRAKOWIAKÓW SM JUTRZENKA		mierne	mierne
	5.2 PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO										Bryła budynku szkoły									mierne	mierne
	5.3 ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH										Bryła budynku szkoły									średnie	mierne
	5.4 SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/		3	6		1			6		Rytm ścian budynków									wysokie	mierne
	5.5 BULWAROWA PN										Rytm ścian budynków w zieleni									mierne	mierne
	5.6 KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA										Rytm ścian budynków w zieleni									średnie	mierne
	5.7 KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"										Rytm ścian wieżowców									mierne	mierne
6 BRAMNY	**6.1** HUTNICZE /A-33/										Regularne ściany kwartałów, zieleń wewn.				4		3			wysokie	średnie
	6.2 SOLIDARNOŚCI „B"										**Pierzeje alei Solidarności**				5		5			najwyższe	najwyższe
	6.3 STALOWE /A-11/										Regularne Ściany kwartałów, zieleń wewn.				4		5			wysokie	najwyższe
	6.4 DOM MŁODEGO ROBOTNIKA	-	4	13	1	4		1	13		Obiekt w zieleni				4		5			wysokie	najwyższe
	6.5 THM										Obiekt w zieleni				4		4			wysokie	wysokie
	6.6 SZKOLNE PD/B-17/										Regularne Ściany kwartałów, zieleń wewn.				4		3			wysokie	średnie

7 CENTRUM ADMIN.	**7.1** SOLIDARNOŚCI „D"	1	1		1			1	1		1C	Ściany drzew			5		4		K11 CEN-TRUM ADMINI-STRA-CYJNE	najwyższe	wysokie
	7.2 CENTRUM ADMINI-STRACYJNE											**Budynki Centrum Adm**								najwyższe	najwyższe
8 STARA HUTA	**8.1** NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/	1	6	20	1	6			3	20		Rytm ścian budynków w zieleni			4		4		K9 PL. PRZY POCZCIE Dałabym wyżej	wysokie	wysokie
	8.2 MŁODOŚCI /A-25/											Ściany budynków w zieleni			4		3			wysokie	średnie
	8.3 ALEJA J PAWŁA II „D"											Północna pierzeja alei Jana Pawła II wraz ze szpalerami drzew			4		5			wysokie	najwyższe
	8.4 OGRODOWE /A0 ZACH/											Rytm ścian budynków w zieleni			3		4			średnie	wysokie
	8.5 ZUCHÓW											Ściany wyznaczające korytarz			4		3			wysokie	średnie
	8.6 WANDY /A-1 POŁU-DNIE/											Rytm ścian budynków w zieleni			3		4			średnie	wysokie
	8.7 CMENTARZ MOGIL-SKI											Pojedyncze rozproszone obiek-ty			3		3			średnie	średnie
	8.8 GIMNAZJUM NR 45											Zespół obiektów w zieleni			4		4			wysokie	wysokie
	8.9 WILLOWE /A1-PÓŁNOC/											Budynek Poczty, plac								najwyższe	najwyższe
	8.10 BULWAROWA WSCH. 2											Ściany drzew								mierne	mierne
9 MOGILSKI WSPÓŁCZE-SNY	**9.1** MOGIŁA PLAC TARG.		1	2	1	1			2	2		Bryła wieżowca			2		1		C34 T. PTA-SZYC-KIEGO	mierne	niskie
	9.2 ALEJA J PAWŁA II „E"											Chaotyczny układ elementów			3		1			średnie	niskie
	9.3 MOGIŁA PAWILONY											Pierzeje ulicy			1		1			niskie	niskie
	9.4 MOGIŁA WARSZTATY											Chaotyczny układ elementów			1		1			niskie	niskie
	9.5 MOGIŁA DOMKI											Rytm ścian budynków w zieleni								mierne	mierne
10	**10.1**	1				2			1	1	1C	Wieża i Kościół św. Wacława							K12	najwyższe	najwyższe

MOGILSKI DAWNY	MOGIŁA OPACTWO																MOGIŁA			
	10.2 MOGIŁA PARK										Zespół zieleni			3		5		średnie	najwyższe	
	10.3 MOGIŁA PRZEDPOLE										Opactwo Cystersów			4		4		wysokie	wysokie	
	10.4 KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA										kościół św. Bartłomieja							najwyższe	najwyższe	
	10.5 MOGIŁA WIEŚ										Pierzeje ulic			3		2		średnie	mierne	
	10.6 MOGIŁA FOLWARK										Bryła budynku							mierne	mierne	
11 SZPITALNY	**11.1** ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO										Szpital Żeromskiego Obiekt w zieleni						C36 SZPITAL IM. S. ŻEROM-SKIEGO	najwyższe	najwyższe	
	11.2 PARK IM.ŻEROMSKIEGO		2	2		2			1	2	Zespół zieleni			5				najwyższe	wysokie	
	11.3 STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH										Pierzeje ulicy			2		1		mierne	niskie	
	11.4 ZAPLECZE SZPITALA										Ściany budynków w zieleni			2		2		mierne	mierne	
12 PRZEJŚCIO-WY	**12.1** KINO „SWIATOWID"										Zespół obiektów					5		wysokie	najwyższe	
	12.2 SZKOŁA		1	3		3				3	Zespół obiektów			4		3	C38 CEN-TRUM E	wysokie	średnie	
	12.3 PRZYCHODNIA										Obiekt w zieleni			2		2		mierne	mierne	
	12.4 CENTRUM E										Ściany kwartału			4		3		wysokie	średnie	
13 REKREACYJ-NY	**13.1** ZALEW										Tafla wody			5		4		najwyższe	wysokie	
	13.2 K.S. WANDA	1	1	3	1	2		1		3	Zespół w zieleni			4		2	K10 ZALEW	wysokie	mierne	
	13.3 BOISKA SZKOLNE										Bryła budynku szkoły							mierne	średnie	
	13.4 SOLIDARNOŚCI „C"										Ściany zieleni			5		5		najwyższe	najwyższe	
14 PARKOWY KRZESŁA-WICKI	**14.1** KRZESŁAWICE DWÓR		1	1		1				1	Dwór Matejki, obiekt w zieleni						C40 KOŚCIÓŁ ŚW. JANA CHRZCI-	mierne	najwyższe	
	14.2 KRZESŁAWICE WIEŚ										Kościół św. Jana Chrzciciela							średnie	średnie	

	14.3 KRZESŁAWICE BŁO-NIE										Zadrzewienia wzdłuż Dłubni i Młynówki							CIELA	mierne	mierne
15 PARKOWY SKARPA	**15.1** PARKOWY SKARPA	1		3			1			3	Budynek NCK, obiekt w zieleni			5		3		C41 ŁAKI NOWO-HUCKIE	najwyższe	średnie

OPIS OZNACZEŃ

K - KLUCZOWY,

C- CHARAKTERYSTYCZNY,

U - UZUPEŁNIAJĄCY:,

OZNACZENIA WARTOŚCI WIDOKOWEJ

- 5 NAJWYŻSZA,
- 4 WYSOKA,
- 3 ŚREDNIA,
- 2 MIERNA
- 1 NISKA

OZNACZENIA SKAŻENIA WIDOKOWEGO

- PRZEZ ZIELEŃ
- PRZEZ ELEMENTY MAŁEJ ARCHITEKTURY

II.1.5. PRZYKŁADY ZAGROŻEŃ DLA WALORÓW WIDOKOWYCH

Budy i kioski zaśmiecające miasto, zwłaszcza główne arterie i skrzyżowania – kakofonia form

Osiedle Stalowe / aleja Solidarności

Osiedle Centrum A / róg placu Centralnego

Centrum D / Jana Pawła II

Osiedle Zgody / „Świat Dziecka"

Osiedle Kolorowe / Marten

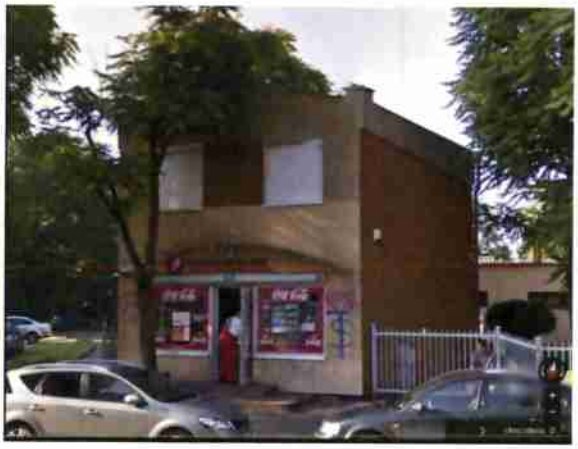

Osiedle Kolorowe / wnętrze socmodern

Osiedle Na Skarpie – aleja Jana Pawła II

Osiedle Krakowiaków – naprzeciw Teatru Ludowego

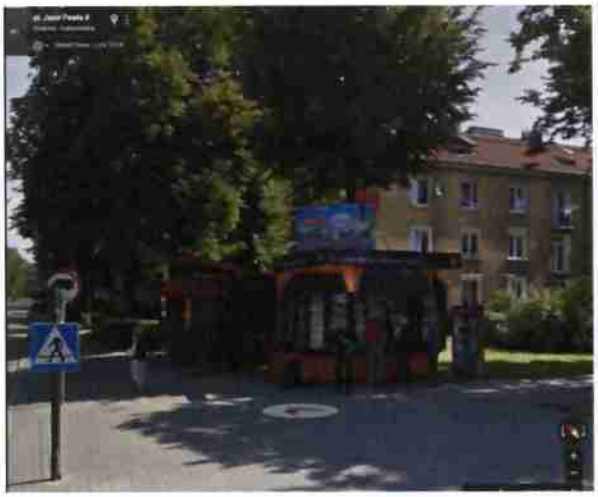

Osiedle Ogrodowe

Osiedle Hutnicze – aleja Solidarności

Osiedle Słoneczne – aleja Róż

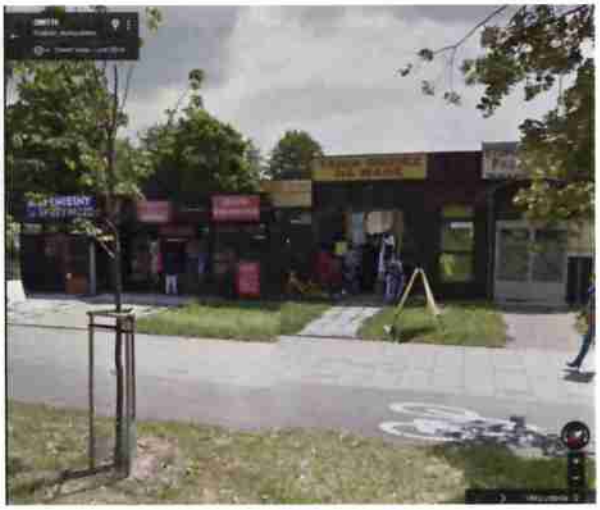

Osiedle Teatralne – bazar za płotem szkoły

Kontenery na surowce wtórne – niezbędne (?), ale szpecące – ustawiane „jak będzie wygodniej"

Osiedle Zgody – Rydza-Śmigłego

Osiedle Górali – ul. Mościckiego

Aleja Róż – przed Muzeum Historii Nowej Huty

Przestrzeń osiedli zagarnięta przez samochody

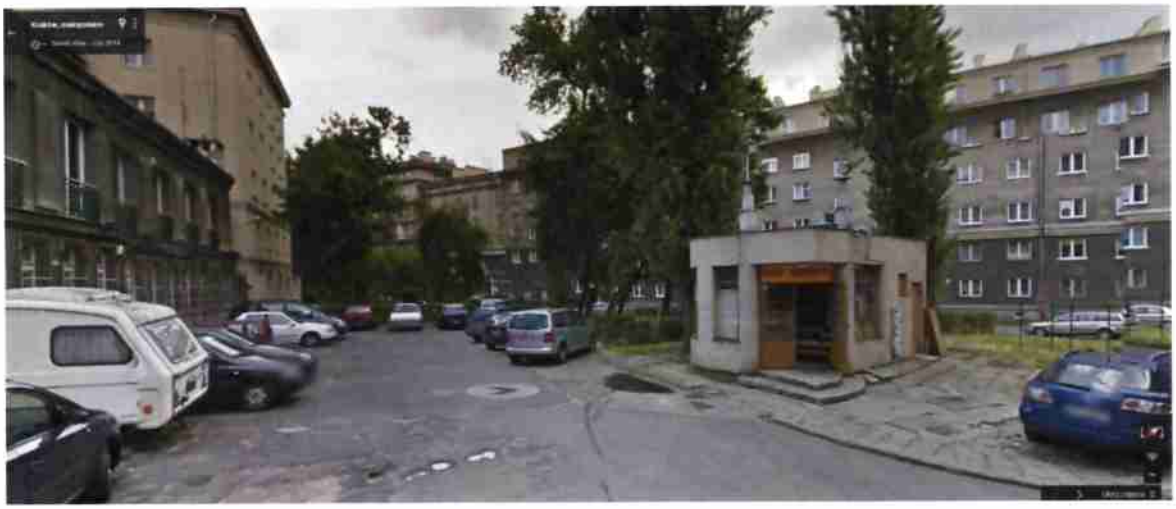

Osiedle Centrum B – wszystko naraz: szpetna buda, zaparkowana na stałe przyczepa i samochody wszędzie

REKLAMA – tandetna – zmora nowohuckiej architektury

Osiedle Teatralne – rondo Kocmyrzowskie: jedna z „bram" do PK NH

Osiedle Centrum B (blok „francuski") – witryny zaklejone reklamami

Osiedle Szklane Domy (blok „szwedzki") reklamy zdobywają kolejne kondygnacje

Plac Centralny (plac wyłącznie z nazwy) węzeł komunikacyjny wrogi człowiekowi

Osiedle Teatralne – odnowiono budynek dawnego kina, pozostawiając tandetne budy i kontenery

Osiedle Teatralne – budynek oddany w dowolne estetycznie używanie najemcom

Os. Słoneczne – jakim sposobem da się wewnątrz kwartału mieszkaniowego uruchomić warsztat samochodowy?

Przyczepy kempingowe – te miejsca postojowe są dostępne dla innych przez 2 tygodnie w roku

Kolorystyka wybrana przez dozorcę i „panią Jolę ze wspólnoty" – stop podobnym eksperymentom!

Zanieczyścić można także architekturę monumentalną

Czemu miałoby być ładnie, skoro może być brzydko?

Jeśli tu (styk placu Centralnego i alei Róż) można zrobić parking, to czemu nie ma go na placu Mariackim?

Osiedle Zgody – ładnie, bo kolorowo?

Osiedle Centrum C, pętla autobusowa – czy ten teren nie jest nic wart? I jeszcze całodobowy z alkoholem...

Przedpole Centrum Administracyjnego HiL. Czy może być gorzej?

II.1.6. WALORYZACJA OBSZARÓW NOWEJ HUTY POD WZGLĘDEM HISTORYCZNYM I WSPÓŁCZESNYM

Podział na podstawowe części składowe krajobrazu Nowej Huty – zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych stworzył sieć, pozwalającą na łączną ocenę obszarów Nowej Huty pod względem ich wartości historycznych i współczesnych. Każda z ocen jest wartością średnioważoną z kilku ocen składowych; w przypadku wartości historycznych są to: stan, czytelność układu i jednorodność układu. W przypadku wartości współczesnych są to współczesne wartości formalne (estetyczne) i funkcjonalne; wartości widokowe (w tym jakość, rozległość głębokość widoków), przyrodnicze, wreszcie chłonność krajobrazowa (czyli stopień możliwości wprowadzania współczesnych realizacji bez szkody dla całości widoku). Wartości historyczne, zestopniowane od HIST1+ do HIST 4, oznaczone są na planie szrafem pionowym o różnym zagęszczeniu; wartości współczesne, od WSP1 do WSP.4, oznaczone są na planie szrafem poziomym. Kolor szrafu oznacza genezę wartości – K (kulturową) lub K-N (kulturowo-naturalną).

Dla modeli krajobrazu Nowej Huty określono też kierunki ich aktualnie trwających przemian. Jest to więc znów model procesu, syntetyczna diagnoza tego, co na naszych oczach dzieje się z danym zespołem wnętrz w ramach nowohuckich osiedli. Określono cztery typy modelu współczesnego:

- MODEL KONTYNUACYJNY – oznacza całokształt zjawisk wskazujących na twórczą kontynuację funkcji historycznych, dbałość o formę i strukturę wszystkich elementów składowych wnętrza (budowli, dróg, zieleni itp.).
- MODEL ZACHOWUJĄCY – oznacza zjawiska, które kształtują ogólnie zachowanie formy i substancji, lecz w sposób nieingerencyjny lub oportunistyczny; zazwyczaj wiąże się to z odstąpieniem od funkcji historycznych i ograniczoną dbałością o stan krajobrazu.
- MODEL METAMORFICZNY – oznacza zjawiska, które kształtują krajobraz w szybki i gwałtowny sposób, co często związane jest z realizowanymi adaptacjami i przekształceniami. Nie sposób dziś jednoznacznie ocenić tych przemian. Model określa sam faktach zaistnienia i tempa.
- MODEL DEGRADACYJNY – oznacza zjawiska, które kształtują krajobraz w sposób jednoznacznie negatywny.

Początek tabeli zamieszczony poniżej ilustruje wszystkie składowe[4]. Plansza obrazująca waloryzację zasobu w układzie przestrzennym – z racji formatu – znajduje się w II tomie opracowania (plansza nr 1). Identycznie postąpiono przy pozostałych obszernych tabelach i wielkoformatowych planszach.

[4] Całość tabeli zmieszczono w osobnym tomie Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

WALORYZACJA															
			WARTOŚCI HISTORYCZNE				WARTOŚCI WSPÓŁCZESNE								MODEL WSPÓŁCZESNY
									Wartości widokowe						
Nr identyfikacja modelu	Nr	ZWAK	Stan B. Dobry Dobry Zaniedbany Zdekompletowany Stan nadingerencji Zdewastowany	Czytelność układu B.Czytelny Czytelny Czyt. z przeksz. Czyt. Śladowo Nieczyt.	Jednorodność układu Jednorodny Jednorodny z ingerencjami Nawarstwiony	Rodzaj wartości HIST 1 HIST 2 HIST 3 HIST 4	Wartości funkcjonalne Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie	Wartości formalne Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie	Eksp. czynna EC Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie Brak	Eksp. bierna EB Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie Brak	Wartości przyrodnicze Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie Brak	Chłonność krajobrazowa Najwyż. Wysoka Średnia Mierna Niska Brak	Rodzaj wartości WSP 1 WSP 2 WSP 3 WSP 4	KONTYNUACYJNY ZACHOWUJĄCY METAMORFICZNY DEGRADACYJNY
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY	Zaniedbany	Czyt. z przeksz.	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	**Wysokie**	**najwyższe**	**najwyższe**	Mierne	Mierna	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"	B. Dobry	B. Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	**Najwyż.**	**mierne**	**średnie**	Mierne	Niska	WSP 1	ZACHOWUJĄCY
	1.3	CENTRUM A /A-31/	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	**Średnie**	**średnie**	**średnie**	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"	B. Dobry	B. Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	**Najwyż.**	**najwyższe**	**najwyższe**	Średnie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	1.5	CENTRUM B /B-31/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	**Średnie**	**średnie**	**średnie**	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

II.1.7. ZAGROŻENIA DLA UKŁADU PRZESTRZENNEGO

Problemem, z jakim przyjdzie się zmierzyć zarządcy Parku Kulturowego Nowa Huta, są decyzje budowlane wydane przed wejściem w życie regulacji ochronnych parku. Doskonałym przykładem jest zezwolenie na budowę na bezpośrednim przedpolu punktowców na os. Kolorowym (rondo Czyżyńskie), miejscu stanowiącym charakterystyczną „bramę" do Nowej Huty. Eliminacja takich pochopnych decyzji wymaga skoordynowanej współpracy wszystkich agend władz miejskich. Z Biuletynu Informacji Publicznej pozyskano decyzje pozwoleń na budowę oraz decyzje o warunkach zabudowy, wydane w latach 2013-2016 dla obszaru „starej" Nowej Huty[5]. Mieszczą się one w granicach uwzględnionego w Studium Kierunków i Uwarunkowań Zagospodarowania Przestrzennego, Parku Kulturowego (msip.krakow.pl)[6]. Uzupełnieniem wykazu są syntetyczne informacje o inwestycji[7]. Poniższe decyzje w układzie przestrzennym przedstawione są na rysunkach planszy nr3.

II.1.7.1. POZWOLENIA BUDOWLANE (PNB)

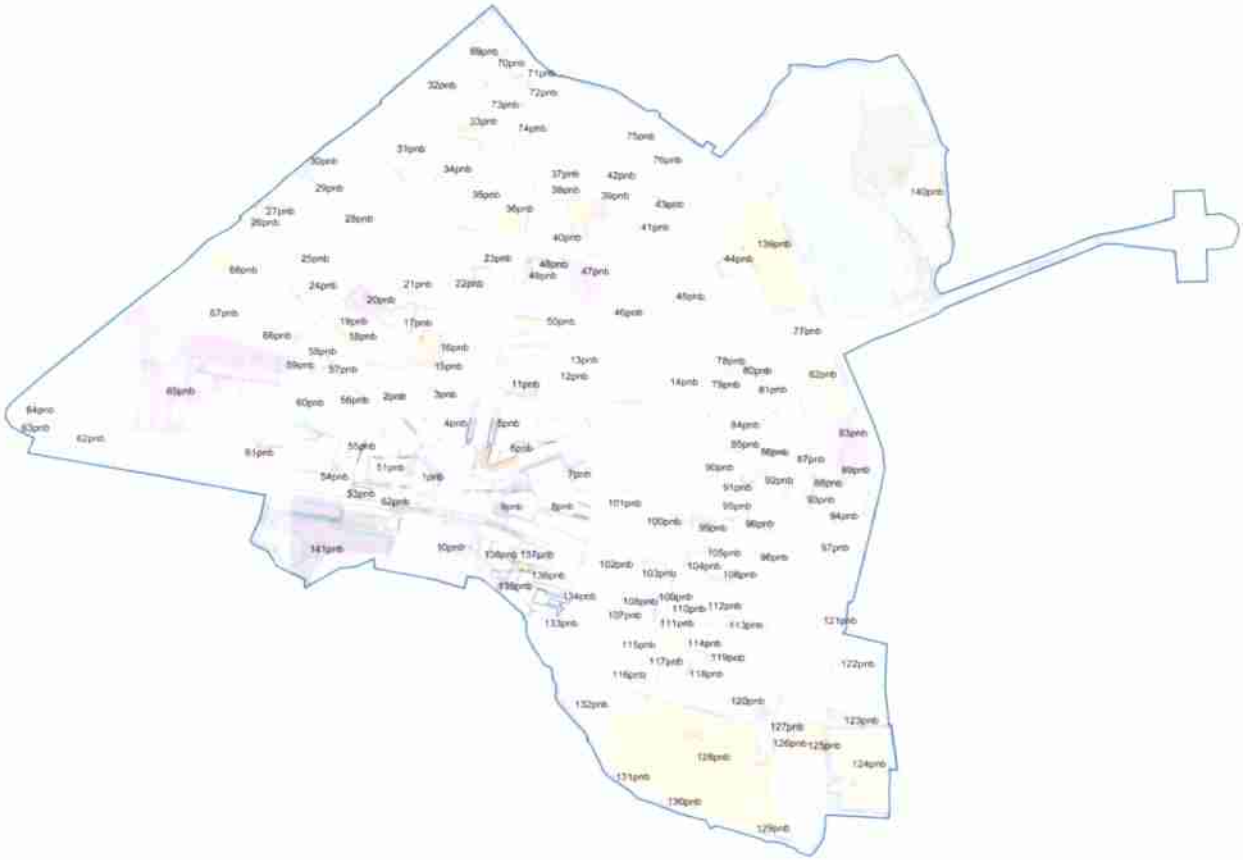

Plansza lokalizująca pozwolenia na budowę dołączona jest do dokumentacji

[5] Miejski System Informacji Przestrzennej, Urząd Miasta Krakowa, Wydział Geodezji, ul. Grunwaldzka 8, 31-526 Kraków. Kraków, Miejski System Informacji Przestrzennej http://msip.krakow.pl/.

[6] Biuletyn informacji publicznej Miasto Kraków, Wydział Architektury i Urbanistyki, https://www.bip.krakow.pl/?id=32&sub=struktura&query=id%253D10005%2526pz%253D1.

[7] Podziękowania za pomoc zechcą przyjąć Dyrektor Wydziału Architektury i Urbanistyki Urzędu Miasta Krakowa Jadwiga Warat-Hapońska i p.o. Zastępcy Dyrektora WAiU Dorota Zaucha-Rybka.

Model 1

1. 1.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2167/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.887.2014
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

2. 1.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 318/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.71.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

3. 1.7
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 264/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.10.2013
Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług

4. 1.7
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 671/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.11.2015
Rodzaj inwestycji: przebudowa

5. 1.5
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 287/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.39.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

6. 1.5
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1778/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.856.2016
Rodzaj inwestycji: przebudowa

7. 1.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 921/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: au-01-3.6740.2.295.2013
Rodzaj inwestycji: -

8. 1.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1908/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1204.2014
Rodzaj inwestycji: inne

9. 1.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 9/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1231.2013
Rodzaj inwestycji: przebudowa

10. 1.11
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

Model 2

11. 2.2
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1713/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1316.2016
Rodzaj inwestycji: inne

12. 2.5
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 125/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1433.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

13. 2.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 461/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.60.2013
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

14. 2.7
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2611/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1666.2013
Rodzaj inwestycji: inne

Model 3

15. 3.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 886/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.29.2016
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

16. 3.3
Rodzaj decyzji: rozbiórki
Numer decyzji: 863/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.49.2014
Rodzaj inwestycji: rozbiórka

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 202/2016/B
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1486.2015
Rodzaj inwestycji: zabudowa

17. 3.3 / 3.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 613/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.115.2015
Rodzaj inwestycji: przebudowa

18. 3.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 449/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1562.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1224/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.415.2016
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

19. 3.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 92/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2380.2014
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia elektroenergetyczne

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 827/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.172.2015
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

20. 3.3 / 3.5
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1093/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.38.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2041/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.84.2014
Rodzaj inwestycji: inne

21. 3.32
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 87/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2374.2014
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

22. 3.32
Rodzaj decyzji: rozbiórki
Numer decyzji: 168/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.212.2014
Rodzaj inwestycji: inne

23. 3.32
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2351/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1546.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

24. 3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 381/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1438.2013
Rodzaj inwestycji: inne

25. 3.22
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 690/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.244.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2829/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.687.2013
Rodzaj inwestycji: przebudowa

26. 3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1875/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.594.2016
Rodzaj inwestycji: inne

27. 3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1248/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.585.2013

Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3370/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1549.2015
Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki

28. 3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1073/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.230.2015
Rodzaj inwestycji: przebudowa

29. 3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2157/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.880.2014
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

30. 3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1114/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.287.2015
Rodzaj inwestycji: przebudowa

31. 3.29
Rodzaj decyzji: odmowy
Numer decyzji: 336/O/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1205.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

32. 3.29
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1862/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.846.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1994/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.710.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

33. 3.29
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1047/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.402.2016
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

34. 3.23
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 709/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.297.2016
Rodzaj inwestycji: przebudowa

35. 3.23
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2440/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1154.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

36. 3.13
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1977/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1434.2016
Rodzaj inwestycji: inne

37. 3.25
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 909/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.317.2014
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

38. 3.25
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 945/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1580.2015
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

39. 3.25
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1561/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1027.2014
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

40. 3.25
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 765/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-2.6740.3.16.2014
Rodzaj inwestycji: pozostałe budynki

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1394/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.460.2016
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

41. 3.25
Rodzaj decyzji: pozytywne

Numer decyzji: 2370/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1106.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

42. 3.26
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2388/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1111.2013
Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej

43. 3.26
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2132/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.920.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

44. 3.11
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 994/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.306.2015
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Rodzaj decyzji: rozbiórki
Numer decyzji: 1100/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.24.2015
Rodzaj inwestycji: pozostałe budynki

45. 3.10
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1863/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.866.2015
Rodzaj inwestycji: inne

46. 3.30
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 837/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.322.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

47. 3.31 / 3.12
Rodzaj decyzji: rozbiórki
Numer decyzji: 1389/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.96.2014
Rodzaj inwestycji: rozbiórka

48. 3.30
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1791/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.77.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1471/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.527.2015
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

49. 3.30
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-01-3.6740.2.1330.2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1330.2013
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 716/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.94.2016
Rodzaj inwestycji: inne

50. 3.30
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2687/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.975.2013
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2605/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1170.2015
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Model 4

51. 4.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 387/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.6.2014
Rodzaj inwestycji: inne

52. 4.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1395/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.461.2016
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

53. 4.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2630/2015
Rok wydania decyzji: 2015

Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1210.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

54. 4.2
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 481/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.34.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

55. 4.2
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2755/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1209.2013
Rodzaj inwestycji: inne

56. 4.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2530/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1012.2013
Rodzaj inwestycji: inne

Rodzaj decyzji: odmowy
Numer decyzji: 291/O/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.840.2014
Rodzaj inwestycji: inne

57. 4.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 929/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.411.2013
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

58. 4.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 239/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1519.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

59. 4.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1587/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.955.2015
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia

60. 4.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 901/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.306.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki

61. 4.7 (Marten)
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1210/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.578.2016
Rodzaj inwestycji: przebudowa

62. 4.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3037/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1303.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

63. 4.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 733/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.195.2013
Rodzaj inwestycji: –

64. 4.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2329/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1065.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

65. 4.8 / 4.9 / 4.13 / 4.14
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1733/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.597.2014
Rodzaj inwestycji: inne

66. 4.12
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1437/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.717.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

67. 4.12
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2291/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1834.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

68. 4.12
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 380/2016
Rok wydania decyzji: 2016

Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.8.2016
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

Model 5

69. 5.7
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1336/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.345.2014
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

70. 5.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1095/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: au-01-3.6740.2.533.2013
Rodzaj inwestycji: -

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1093/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.776.2013
Rodzaj inwestycji: -

71. 5.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3335/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1332.2015
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

72. 5.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 668/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1368.2015
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

73. 5.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1419/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.470.2016
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

74. 5.2
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1704/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.806.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki

75. 5.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 71/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1396.2014
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

76. 5.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1206/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.568.2013
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

Model 6

77. 6.5
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2895/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1140.2015
Rodzaj inwestycji: przebudowa

78. 6.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1356/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.459.2016
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

79. 6.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2330/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1045.2014
Rodzaj inwestycji: inne

80. 6.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 646/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.184.2016
Rodzaj inwestycji: przebudowa

81. 6.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1041/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.720.2014
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę

82. 6.4 / 6.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1893/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.495.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

83. 6.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2747/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1833.2014
Rodzaj inwestycji: obiekt sportu i rekreacji

84. 6.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 212/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.6.2016
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Model 7

-

Model 8

85. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 838/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.294.2015
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1610/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.566.2015
Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki

86. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2694/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1857.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

87. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2390/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1020.2014
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

88. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1202/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.447.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

89. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 992/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.627.2014
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę

90. 8.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 988/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.338.2015
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

91. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2524/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1075.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

92. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2190/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.924.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

93. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3031/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1974.2014
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę

94. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2565/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1185.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

95. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 56/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2112.2012
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia

96. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2780/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2136.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

97. 8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2884/2013

Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2180.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

98. 8.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 184/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2252.2013
Rodzaj inwestycji: inne

99. 8.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2346/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1637.2015
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

100.8.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 587/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.155.2014
Rodzaj inwestycji: inne

101.8.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2781/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2135.2013
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

102.8.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2352/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1833.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

103.8.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 386/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2434.2014
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

104.8.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2402/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1901.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2574/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1150.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

105.8.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 213/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.7.2016
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

106.8.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 134/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2447.2014
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

107.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 715/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.186.2016
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

108.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1868/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.704.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

109.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3273/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1500.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

110.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1822/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1289.2014
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

111.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1040/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.719.2014
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę

112.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2333/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1676.2013

Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1877/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.705.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

113.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1436/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.659.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

114.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1161/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.368.2016
Rodzaj inwestycji: inne

115.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3170/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1165.2014
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

116.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2714/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1825.2015
Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę

117.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2523/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1076.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

118.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2347/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1636.2015
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

119.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2339/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1826.2015
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

120.8.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2181/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.934.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

Model 9

121.9.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 723/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.188.2014
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

122.9.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 828/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.344.2013
Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa

Model 10

123.10.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 477/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2445.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

124.10.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2228/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.98.2014
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1790/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.824.2013
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1404/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.508.2014
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1454/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.572.2014

Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1328/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.990.2013
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2233/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1539.2014
Rodzaj inwestycji: pozostałe budynki

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3258/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.145.2014
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 535/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.129.2015
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

125.10.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 210/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1637.2015
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1063/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.472.2016
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

Model 11

126.11.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1063/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.472.2016
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

127.11.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2942/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1205.2013
Rodzaj inwestycji: przebudowa

128.11.1 / 11.3 / 11.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2615/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1135.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1900/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.90.2013
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 243/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2394.2013
Rodzaj inwestycji: inne

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1087/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.377.2014
Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2256/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.785.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2617/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1133.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2616/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1134.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3148/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1419.2014
Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1791/2016

Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1082.2016
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

129.11.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3135/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1859.2014
Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 656/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.253.2015
Rodzaj inwestycji: zabudowa użyteczności publicznej

130.11.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 748/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.144.2013
Rodzaj inwestycji: budowle hydrotechniczne

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

131.11.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 748/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.144.2013
Rodzaj inwestycji: budowle hydrotechniczne

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

132.11.2
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

Model 12

133.12.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

134.12.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3367/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1510.2015
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

135.12.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2166/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.931.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 3206/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1383.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

136.12.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2167/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.864.2013
Rodzaj inwestycji: inne

137.12.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 251/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.39.2016
Rodzaj inwestycji: przebudowa

138.12.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 2242/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.930.2014
Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku

Model 13

139.13.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 379/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.30.2016
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Model 14

140.14.2
Rodzaj decyzji: pozytywne

Numer decyzji: 1031/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.484.2016
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Model 15

141.15.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: 1353/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013
Rodzaj inwestycji: inne

II.1.7.2. DECYZJE WZIZT (WZ)

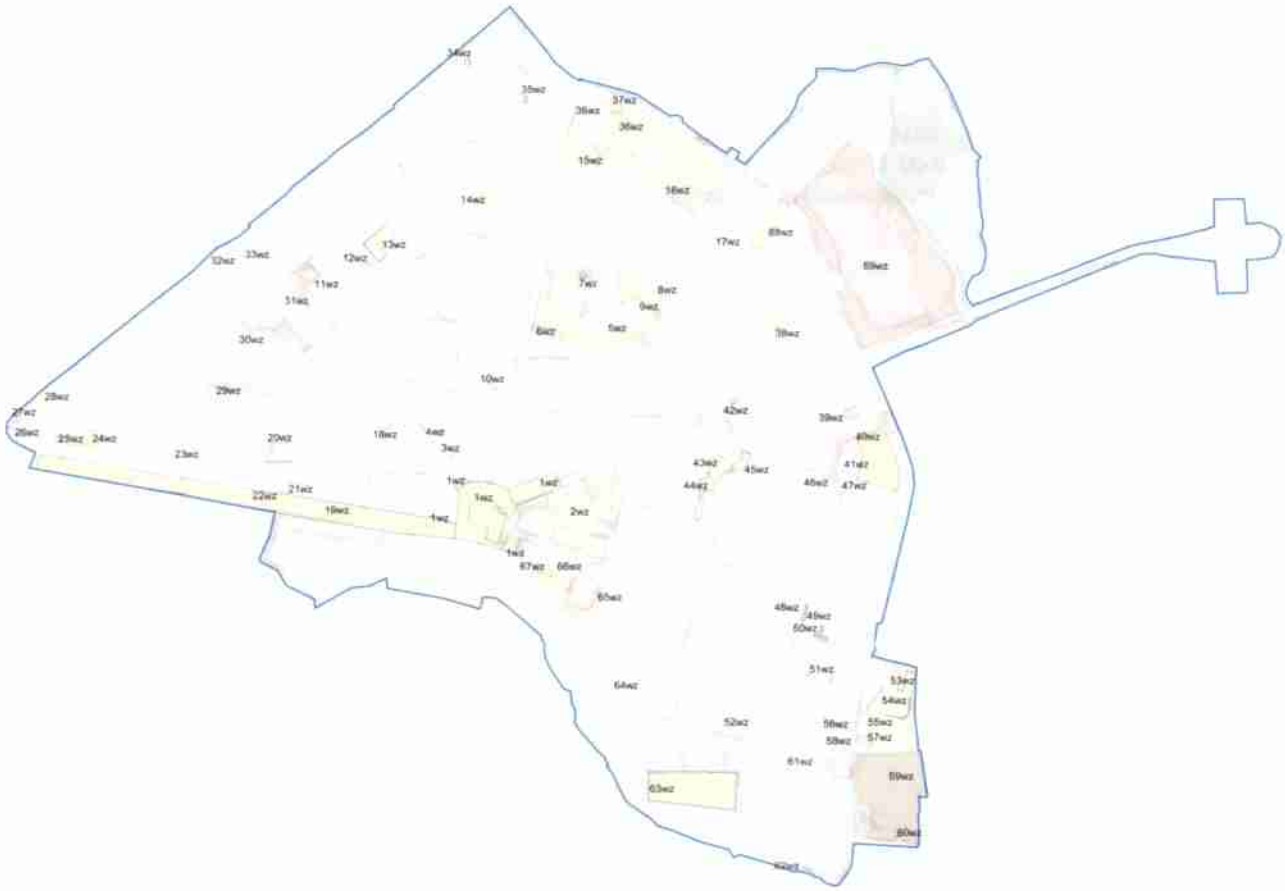

Plansza lokalizująca decyzje WZiZT dołączona do dokumentacji

Model 1

142.1.1 / 1.2 / 1.4 / 1.8 / 1.10
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

143.1.3
Rodzaj decyzji: umorzenia

Numer decyzji: AU-2/6730.2/37/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2649/10
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

144.1.7
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/860/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.381.2014

Rodzaj inwestycji: przebudowa

145.1.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/2936/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1386.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Model 2

-

Model 3

146.3.30 / 3.31 / 3.8 / 3.12 / 3/13
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/33/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2797/09
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

147.3.30
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/1881/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1331.2014
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

148.3.30
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/2916/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1227.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

149.3.30
Rodzaj decyzji: odmowy
Numer decyzji: AU-2/6730.2/428/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1835.2012
Rodzaj inwestycji: inne

150.3.30
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/2107/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-4.6732.260.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

151.3.4
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1672/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-4.6732.261.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

152.3.22
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/426/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1944.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki

Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6732/198/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.251.2014
Rodzaj inwestycji: parkingi, place

Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6732/803/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.246.2014
Rodzaj inwestycji: parkingi, place

153.3.21
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6732/202/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.243.2014
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

154.3.21
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/664/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.28.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/1900/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.224.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

155.3.23
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1294/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.170.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

156.3.26 / 3.27
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

157.3.26
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/1007/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.446.2013
Rodzaj inwestycji: inne

158.3.11
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1316/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.168.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Model 4

159.4.2
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/367/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-02-4.6732.473.2014
Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług

160.4.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

161.4.8
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/775/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.44.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/777/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.46.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/776/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.45.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

162.4.15
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/38/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.2506.2011
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

163.4.7
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/25/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.766.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

164.4.8
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/50/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.156.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

165.4.8
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/39/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1332.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

166.4.8
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1571/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.165.2014
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

167.4.8
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/929/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.458.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

168.4.8
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

169.4.8
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/2457/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.262.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

170.4.8
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/23/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1584.2013

Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

171.4.12 / 4.9
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1799/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.405.2014
Rodzaj inwestycji: parkingi, place składowe i postojowe

172.4.11
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6732/198/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.251.2014
Rodzaj inwestycji: parkingi, place

173.4.12
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/184/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.245.2014
Rodzaj inwestycji: inne

174.4.11
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/45/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1414.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Model 5

175.5.7
Rodzaj decyzji: odmowy
Numer decyzji: AU-2/6730.2/429/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.702.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

176.5.6
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/346/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1718.2012
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

177.5.1 / 5.3 / 5.4 / 5.5
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

178.5.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/769/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.2230.2011
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna jednorodzinna

Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/123/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.264.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

179.6.6
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1536/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.169.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

180.6.4
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6732/185/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.242.2014
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

181.6.3 / 6.4
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/861/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.380.2014
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

182.6.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/300/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.225.2013
Rodzaj inwestycji: obiekt sportu i rekreacji

183.6.2
Rodzaj decyzji: odmowy
Numer decyzji: AU-2/6730.2/427/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1539.2012
Rodzaj inwestycji: inne

184.6.1
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1319/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.167.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/1318/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.166.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

185.6.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/377/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.334.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

Model 7

-

Model 8

186.8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/377/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.334.2013
Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

187.8.9
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/861/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.380.2014
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

188.8.9
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6733/300/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.225.2013
Rodzaj inwestycji: obiekt sportu i rekreacji

189.8.6 / 8.3
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/35/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-133/10
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

190.8.7
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/2849/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.494.2013
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

191.8.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/2849/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.494.2013
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

192.8.2
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/864/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.376.2014
Rodzaj inwestycji: parkingi, place

193.8.1
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/34/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-132/10
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

Model 9

194.9.5
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/42/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.973.2013
Rodzaj inwestycji: parkingi, place składowe i postojowe

195.9.4 / 9.5
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/435/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1826.2012
Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług

Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/41/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.972.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/43/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.974.2013
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

196.9.5
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/44/2014
Rok wydania decyzji: 2014

Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.690.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

Model 10

197.10.2
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/24/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1776.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna jednorodzinna

198.10.3
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/2460/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.263.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna jednorodzinna

199.10.4
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/1083/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.884.2015
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

200.10.1
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/1692/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1273.2015
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

201.10.1
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/880/2016
Rok wydania decyzji: 2016
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.91.2016
Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego

Model 11

202.11.3
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/1083/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.884.2015
Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

203.11.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/2004/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1113.2015
Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

204.11.1
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/332/2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-6.6730.2.161.2013
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

Model 12

205.12.3
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/865/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.375.2014
Rodzaj inwestycji: parkingi, place

206.12.1 / 12.2
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/186/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.241.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/862/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.379.2014
Rodzaj inwestycji: przebudowa

207.12.4
Rodzaj decyzji: wygaszenia
Numer decyzji: AU-2/6732/679/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-2.6732.65.2014
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

208.12.4
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2.1421.2013
Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.572.2013
Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/40/2014
Rok wydania decyzji: 2014
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1005.2013
Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

Model 13

209.13.3
Rodzaj decyzji: pozytywne
Numer decyzji: AU-2/6730.2/3041/2013

Rok wydania decyzji: 2013
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1492.2013
Rodzaj inwestycji: inne

210.13.1
Rodzaj decyzji: umorzenia
Numer decyzji: AU-2/6730.2/383/2015
Rok wydania decyzji: 2015
Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.235.2015

Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług

Model 14
-
Model 15
-

II.1.7.1. NASYCENIE ZWAK POZWOLENIAMI BUDOWLANYMI ORAZ WZIZT

Numer i Lokalizacja				
Model	Numer ZWAK	Nazwa ZWAK	**POZWOLENIA NA BUDOWE**	**WZiZT**
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY		1. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"		1. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna
	1.3	CENTRUM A /A-31/	7. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 921/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: au-01-3.6740.2.295.2013 Rodzaj inwestycji: - 8. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1908/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1204.2014 Rodzaj inwestycji: inne 9. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 9/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1231.2013 Rodzaj inwestycji: przebudowa	2. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/37/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2649/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI A"		1. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna

	1.5	CENTRUM B /B-31/	5. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 287/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.39.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 6. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1778/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.856.2016 Rodzaj inwestycji: przebudowa	
	1.7	CENTRUM C /C-31/	3. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 264/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.10.2013 Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług 4. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 671/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.11.2015	3. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/860/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.381.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"	2. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 318/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.71.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna	1. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 4. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/2936/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1386.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna
	1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/	1. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2167/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.887.2014 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"		1. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna
	1.11	SKARPA CENTRALNA	10. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne	
2 PARKOWY SZWEDZKI 2.1 ALEJA RÓŻ „B" - BRAK PNB I WZ				

	2.2	PARK RATUSZOWY	11. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1713/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1316.2016 Rodzaj inwestycji: inne	
2.3 ALEJA PRZYJAŹNI „II" - BRAK PNB I WZ				
2.4 BLOK SZWEDZKI - BRAK PNB I WZ				
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88	12. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 125/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1433.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna	
	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/	13. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 461/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.60.2013 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku	
	2.7	PLANTY WSCH-PD	14. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2611/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1666.2013 Rodzaj inwestycji: inne	
2.8 KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ - BRAK PNB I WZ				
2.9 PARK SZWEDZKI - BRAK PNB I WZ				
3 WEWNĘTRZNY 3.1 ZBIGNIEWA SEIFERTA - BRAK PNB I WZ				
3.2 ALEJA PRZYJAŹNI „I" - BRAK PNB I WZ				

	3.3	ZGODY /C-32/	15. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 886/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.29.2016 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 16. pnb Rodzaj decyzji: rozbiórki Numer decyzji: 863/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.49.2014 Rodzaj inwestycji: rozbiórka 16. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 202/2016/B Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1486.2015 Rodzaj inwestycji: zabudowa 17. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 613/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.115.2015 Rodzaj inwestycji: przebudowa 18. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 449/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1562.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 18 pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1224/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.415.2016 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 19. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 92/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2380.2014 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia elektroenergetyczne 19. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 827/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.172.2015 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 20. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1093/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.38.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, o wiaty i nauki 20. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2041/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.84.2014 Rodzaj inwestycji: inne	

	3.4	ŚWIAT DZIECKA		10. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1672/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-4.6732.261.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa
	3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA	20. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1093/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.38.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, o wiaty i nauki 20. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2041/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.84.2014 Rodzaj inwestycji: inne	
	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.	17. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 613/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.115.2015 Rodzaj inwestycji: przebudowa	
3.7 ALEJA RÓŻ „C" - BRAK PNB I WZ				
	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.		5. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/33/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2797/09 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
3.9 PLANTY WSCH-PN STRUGA - BRAK PNB I WZ				
	3.10	SZKOLNE PN	45. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1863/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.866.2015 Rodzaj inwestycji: inne	
	3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ	44. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 994/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.306.2015 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 44. pnb Rodzaj decyzji: rozbiórki Numer decyzji: 1100/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.24.2015 Rodzaj inwestycji: pozostałe budynki	17. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1316/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.168.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa
	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO		5. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/33/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2797/09 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

	3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. ŻEROMSKIEGO	36. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1977/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1434.2016 Rodzaj inwestycji: inne	5. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/33/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2797/09 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
3.14 PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO - BRAK PNB I WZ				
3.15 PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA - BRAK PNB I WZ				
3.16 1000-LATKA - BRAK PNB I WZ				
3.17 TEATR LUDOWY - BRAK PNB I WZ				
3.18 OBROŃCÓW KRZYŻA „I" - BRAK PNB I WZ				
3.19 OBROŃCÓW KRZYŻA „II" - BRAK PNB I WZ				
3.20 ZESPÓŁ SZKÓŁ 2 - BRAK PNB I WZ				
	3.21	TEATRALNE /C-1/	24. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 381/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1438.2013 Rodzaj inwestycji: inne 26. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1875/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.594.2016 Rodzaj inwestycji: inne 27. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1248/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.585.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 27. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3370/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1549.2015 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki 28. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1073/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.230.2015 Rodzaj inwestycji: przebudowa 29. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2157/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.880.2014 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 30. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1114/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.287.2015 Rodzaj inwestycji: przebudowa	12. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6732/202/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.243.2014 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 13. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/664/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.28.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 13. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/1900/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.224.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna

	3.22	KINO „ŚWIT"	25. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 690/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.244.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 25. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2829/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.687.2013 Rodzaj inwestycji: przebudowa	11. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/426/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1944.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki 11. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6732/198/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.251.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place 11. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6732/803/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.246.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place
	3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/	34. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 709/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.297.2016 Rodzaj inwestycji: przebudowa 35. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2440/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1154.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	14. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1294/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.170.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa
3.24 ALEJA RÓŻ „E" - BRAK PNB I WZ				

	3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/	37. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 909/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.317.2014 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 38. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 945/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1580.2015 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 39. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1561/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1027.2014 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 40. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 765/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-2.6740.3.16.2014 Rodzaj inwestycji: pozostałe budynki 40. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1394/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.460.2016 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 41. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2370/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1106.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	
	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/	42. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2388/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1111.2013 Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej 43. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2132/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.920.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku	15. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 16. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/1007/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.446.2013 Rodzaj inwestycji: inne
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"		15. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
3.28 MOŚCICKIEGO „I" - BRAK PNB I WZ				

	3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/	31. pnb Rodzaj decyzji: odmowy Numer decyzji: 336/O/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1205.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa 32. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1862/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.846.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 32. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1994/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.710.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 33. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1047/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.402.2016 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku		79

	3.30	SŁONECZNE	46. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 837/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.322.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 48. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1791/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.77.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 48. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1471/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.527.2015 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 49. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-01-3.6740.2.1330.2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1330.2013 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 49. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 716/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.94.2016 Rodzaj inwestycji: inne 50. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2687/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.975.2013 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 50. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2605/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1170.2015 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje	5. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/33/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2797/09 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 6. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/1881/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1331.2014 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 7. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/2916/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1227.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 8. wz Rodzaj decyzji: odmowy Numer decyzji: AU-2/6730.2/428/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1835.2012 Rodzaj inwestycji: inne 9. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/2107/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-4.6732.260.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH	47. pnb Rodzaj decyzji: rozbiórki Numer decyzji: 1389/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.96.2014 Rodzaj inwestycji: rozbiórka	5. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/33/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2797/09 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

	3.32	UROCZE	21. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 87/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2374.2014 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 22. pnb Rodzaj decyzji: rozbiórki Numer decyzji: 168/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6741.212.2014 Rodzaj inwestycji: inne 23. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2351/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1546.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna	
3.33 Ul. S. WOJCIECHOWSKIEGO PD - BRAK PNB I WZ				
4 SOCMODERNISTYCZNY	4.1	CENTRUM D SOCMODERN	51. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 387/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.6.2014 Rodzaj inwestycji: inne 52. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1395/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.461.2016 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 53. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2630/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1210.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	
	4.2	ARTYSTÓW	54. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 481/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.34.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 55. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2755/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1209.2013 Rodzaj inwestycji: inne	18. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/367/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-02-4.6732.473.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług

	4.3	HANDLOWE PN	56. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2530/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1012.2013 Rodzaj inwestycji: inne 56. pnb Rodzaj decyzji: odmowy Numer decyzji: 291/O/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.840.2014 Rodzaj inwestycji: inne 57. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 929/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.411.2013 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 59. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1587/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.955.2015 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia	
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH	60. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 901/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.306.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki	
4.5 HANDLOWE PD /D-3/ - BRAK PNB I WZ				
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"		19. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna
	4.7	MARTEN	61. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1210/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.578.2016 Rodzaj inwestycji: przebudowa	22. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/25/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.766.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa

	4.8	KOLOROWE /D-2/	62. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3037/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1303.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 63. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 733/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.195.2013 Rodzaj inwestycji: - 64. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2329/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1065.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 65. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1733/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.597.2014 Rodzaj inwestycji: inne	20. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/775/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.44.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 20. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/777/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.46.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 20. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/776/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.45.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 23. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/50/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.156.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 24. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/39/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1332.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 25. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6732/1571/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.165.2014 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 26. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/929/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.458.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 27. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/193/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.156.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 28. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/2457/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.262.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa

	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD	58. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 239/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1519.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa 65. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1733/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.597.2014 Rodzaj inwestycji: inne	30. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1799/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.405.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place składowe i postojowe
4.10 ANDERSA „B - BRAK PNB I WZ				
	4.11	ANDERSA „C"		31. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6732/198/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.251.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place 33. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/45/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1414.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa
	4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/	66. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1437/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.717.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 67. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2291/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1834.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 68. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 380/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.8.2016 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	30. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1799/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.405.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place składowe i postojowe 32. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/184/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.245.2014 Rodzaj inwestycji: inne
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2	65. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1733/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.597.2014 Rodzaj inwestycji: inne	
	4.14	GIMNAZJUM NR 48	65. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1733/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.597.2014 Rodzaj inwestycji: inne	

	4.15	UL. BORUTY-SPIECHOWICZA		21. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/38/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.2506.2011 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa
5 ZEWNĘTRZ-NY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"		36. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO	74. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1704/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.806.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki	
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH		36. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 37. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/769/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.2230.2011 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna jednorodzinna 37. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/123/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.264.2014
	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/	75.pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 71/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1396.2014 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 76.pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1206/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.568.2013 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	36. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
	5.5	BULWAROWA PN		36. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/36/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-2648/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

	5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA	70. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1095/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: au-01-3.6740.2.533.2013 Rodzaj inwestycji: - 70. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1093/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.776.2013 Rodzaj inwestycji: - 71. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3335/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1332.2015 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 72. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 668/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1368.2015 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 73. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1419/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.470.2016 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	35. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/346/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1718.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"	69. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1336/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.345.2014 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje	34. wz Rodzaj decyzji: odmowy Numer decyzji: AU-2/6730.2/429/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.702.2012 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna
6 BRAMNY	6.1	HUTNICZE /A-33/		43. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1319/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.167.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 43.wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1318/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.166.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 44. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/377/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.334.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"		42. wz Rodzaj decyzji: odmowy Numer decyzji: AU-2/6730.2/427/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1539.2012 Rodzaj inwestycji: inne

	6.3	STALOWE /A-11/	81. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1041/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.720.2014 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę 82. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1893/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.495.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 83. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2747/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1833.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt sportu i rekreacji 84. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 212/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.6.2016 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna	40. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/861/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.380.2014 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 41. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/300/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.225.2013 Rodzaj inwestycji: obiekt sportu i rekreacji
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA	82. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1893/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.495.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna	39. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6732/185/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.242.2014 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 40. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/861/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.380.2014 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe
	6.5	THM	77. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2895/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1140.2015 Rodzaj inwestycji: przebudowa	

	6.6	SZKOLNE PD /B-17/	78. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1356/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.459.2016 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 79. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2330/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1045.2014 Rodzaj inwestycji: inne 80. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 646/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.184.2016 Rodzaj inwestycji: przebudowa	38. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/1536/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6732.169.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa
7 CENTRUM ADMIN. 7.1 SOLIDARNOŚCI „D" - BRAK PNB I WZ				
7.2 CENTRUM ADMINISTRACYJNE - BRAK PNB I WZ				

| 88

8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/	107. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 715/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.186.2016 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 108. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1868/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.704.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 109. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3273/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1500.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 110. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1822/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1289.2014 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 111. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1040/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.719.2014 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę 112. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2333/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1676.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 112. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1877/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.705.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 113. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1436/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.659.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna 114. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1161/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.368.2016 Rodzaj inwestycji: inne 115. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3170/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1165.2014 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 116. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2714/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1825.2015 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę 117. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2523/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1076.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku	52. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/34/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-132/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe

	8.2	MŁODOŚCI /A-25/		51. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/864/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.376.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place
	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"		48. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/35/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-133/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 50.wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/2849/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.494.2013 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i
	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/	100. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 587/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.155.2014 Rodzaj inwestycji: inne 101. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2781/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2135.2013 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 102. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2352/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1833.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 103. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 386/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2434.2014 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna	
8.5 ZUCHÓW - BRAK PNB I WZ				

	8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/	98. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 184/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2252.2013 Rodzaj inwestycji: inne 99.pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2346/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1637.2015 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 104. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2402/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1901.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 104. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2574/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1150.2015 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa 105. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 213/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.7.2016 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 106. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 134/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2447.2014	48. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/35/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.7331-133/10 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe	91
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI		49.wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/2849/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.494.2013 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe	
	8.8	GIMNAZJUM NR 45	90. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 988/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.338.2015 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje		

	8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/	85. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 838/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.294.2015 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia 85. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1610/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.566.2015 Rodzaj inwestycji: zabudowa kultury, oświaty i nauki 86. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2694/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1857.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 87. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2390/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1020.2014 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 88. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1202/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.447.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 89. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 992/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.627.2014 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę 91. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2524/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1075.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 92. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2190/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.924.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 93. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3031/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1974.2014 Rodzaj inwestycji: przewody i urządzenia do zaopatrzenia ludności w wodę 94. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2565/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1185.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 95. pnb	45. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/377/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.334.2013 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 46. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/861/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.380.2014 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 47. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6733/300/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-1.6733.225.2013 Rodzaj inwestycji: obiekt sportu i rekreacji	| 92

8.10 BULWAROWA WSCH. 2 - BRAK PNB I WZ				
9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	9.1	MOGIŁA PLAC TARGOWY	121. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 723/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.188.2014 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	
9.2 ALEJA JANA PAWŁA II „E" - BRAK PNB I WZ				
9.3 MOGIŁA PAWILONY - BRAK PNB I WZ				
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY	122. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 828/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.344.2013 Rodzaj inwestycji: wewnętrzna instalacja gazowa	54. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/435/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1826.2012 Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług 54. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/41/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.972.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 54. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/43/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.974.2013 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i

	9.5	MOGIŁA DOMKI		53. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/42/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.973.2013 Rodzaj inwestycji: parkingi, place składowe i postojowe 54. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/435/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1826.2012 Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług 54. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/41/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.972.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 54. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/43/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.974.2013 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe 55.wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/44/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.690.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna wielorodzinna	| 94

10 MOGILSKI DAWNY	10.1	MOGIŁA OPACTWO	124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2228/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.98.2014 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1790/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.824.2013 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1404/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.508.2014 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1454/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.572.2014 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1328/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.990.2013 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2233/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1539.2014 Rodzaj inwestycji: pozostałe budynki 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3258/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.145.2014 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 124. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 535/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.129.2015 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego	59. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/1692/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1273.2015 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego 60. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/880/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.91.2016 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego
	10.2	MOGIŁA PARK		56. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/24/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1776.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna jednorodzinna
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE	123. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 477/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2445.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa	57. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/2460/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.263.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa mieszkalna jednorodzinna

	10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA	125. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 210/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1637.2015 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 125. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1063/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.472.2016 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego	58. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/1083/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.884.2015 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje
10.5 MOGIŁA WIEŚ - BRAK PNB I WZ				
10.6 MOGIŁA FOLWARK - BRAK PNB I WZ				

11 SZPITALNY	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO	128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2615/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1135.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1900/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.90.2013 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 243/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2394.2013 Rodzaj inwestycji: inne 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1087/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.377.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2256/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.785.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2617/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1133.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2616/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1134.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3148/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1419.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1791/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1082.2016 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 130. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 748/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.144.2013 Rodzaj inwestycji: budowle hydrotechniczne 130. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne 131. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 748/2013	63. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/332/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-6.6730.2.161.2013 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania

	11.2	PARK IM.ZEROMSKIEGO	132. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne	

	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH	126. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1063/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.472.2016 Rodzaj inwestycji: obiekt kultu religijnego 127. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2942/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1205.2013 Rodzaj inwestycji: przebudowa 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2615/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1135.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1900/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.90.2013 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 243/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2394.2013 Rodzaj inwestycji: inne 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1087/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.377.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2256/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.785.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2617/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1133.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2616/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1134.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3148/2014	61. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/1083/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.884.2015 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje

	11.4	ZAPLECZE SZPITALA	128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2615/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1135.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1900/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.3.90.2013 Rodzaj inwestycji: remonty i modernizacje 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 243/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.2394.2013 Rodzaj inwestycji: inne 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1087/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.377.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2256/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.785.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2617/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1133.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2616/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1134.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3148/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1419.2014 Rodzaj inwestycji: obiekt służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej 128. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1791/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.1082.2016 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna 129. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne	62. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/2004/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1113.2015 Rodzaj inwestycji: drogi, elementy dróg i urządzenia drogowe	| 100

12 PRZEJŚCIOWY	12.1	KINO „ŚWIATOWID"	133. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne 134. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3367/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1510.2015 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku	65. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/186/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.241.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa 65. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/862/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.379.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa
	12.2	SZKOŁA		65. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/186/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-5.6732.241.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa 65. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/862/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.379.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa
	12.3	PRZYCHODNIA		64. wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/865/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6732.375.2014 Rodzaj inwestycji: parkingi, place

	12.4	CENTRUM E	135. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2166/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.931.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku 135. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 3206/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.1383.2014 Rodzaj inwestycji: przebudowa 136. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2167/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.864.2013 Rodzaj inwestycji: inne 137. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 251/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.39.2016 Rodzaj inwestycji: przebudowa 138. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 2242/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.930.2014 Rodzaj inwestycji: docieplenie budynku	66.wz Rodzaj decyzji: wygaszenia Numer decyzji: AU-2/6732/679/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-2.6732.65.2014 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa 67. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2.1421.2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.572.2013 Rodzaj inwestycji: zmiana sposobu użytkowania 67. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/40/2014 Rok wydania decyzji: 2014 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1005.2013 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa
13 REKREACYJNY	13.1	ZALEW		69. wz Rodzaj decyzji: umorzenia Numer decyzji: AU-2/6730.2/383/2015 Rok wydania decyzji: 2015 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.235.2015 Rodzaj inwestycji: obiekt handlu, gastronomii i usług
13.2 K.S. WANDA - BRAK PNB I WZ				
	13.3	BOISKA SZKOLNE	139. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 379/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.30.2016 Rodzaj inwestycji: zabudowa usługowa	68. wz Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: AU-2/6730.2/3041/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-02-3.6730.2.1492.2013 Rodzaj inwestycji: inne
13.4 SOLIDARNOŚCI „C" - BRAK PNB I WZ				
13.5 UL. S. WOJCIECHOWSKIEGO PN - BRAK PNB I WZ				
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI 14.1 KRZESŁAWICE DWÓR - BRAK PNB I WZ				

	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ	140. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1031/2016 Rok wydania decyzji: 2016 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.1.484.2016 Rodzaj inwestycji: infrastruktura techniczna	
14.3 KRZESŁAWICE BŁONIE - BRAK PNB I WZ				
15 PARKOWY SKARPA	15.1	PARKOWY SKARPA	141. pnb Rodzaj decyzji: pozytywne Numer decyzji: 1353/2013 Rok wydania decyzji: 2013 Sygnatura sprawy: AU-01-3.6740.2.484.2013 Rodzaj inwestycji: inne	

Powyższe informacje, pozyskane w czasie tworzenia niniejszego Planu ochrony dotyczą lat 2013-2016, mają za zadanie zobrazować stopień nasycenia poszczególnych rejonów PK NH decyzjami pozwoleń na budowę oraz WZ.

II.1.8. OKREŚLENIE KIERUNKÓW PRZEMIAN

Czy Nowa Huta ma być skansenem, gdzie wozi się turystów tęskniących za postpeerelowskimi gadżetami i klimatami? Nie. Huta zasługuje na znacznie więcej. Pozostając dzielnicą mieszkaniową, relatywnie cichą i peryferyjną, musi stać się prężnym, pełnoprawnym elementem składowym Krakowa. Obszarem zintegrowanym z nim nie tylko geograficznie i administracyjnie, ale także mentalnie, kulturowo i gospodarczo. Zatem konieczna jest dbałość o przestrzenie prywatne i publiczne, ich estetykę, autentyczność substancji, sposoby użytkowania i udostępniania. Chciałoby się dodać jeszcze: „poszanowanie prestiżu", ale tego Nowa Huta nie ma. Wiele lat „czarnego PR" dało efekt w postaci uprzedzeń i lekceważenia. To nie tylko nieprawdziwe i szkodliwe społecznie, ale bezrozumne z punktu widzenia choćby gospodarki. Wystarczy porównać oferty nieruchomości w Nowej Hucie i innych dzielnicach, by przekonać się, jak uprzedzenia przekładają się na ceny transakcyjne. Badania wskazują także na sceptyczne nastawienie samych mieszkańców, jeśli chodzi o szanse na pozytywne przemiany w ich dzielnicy. Tę opinię należy przełamać, bo Nowa Huta funkcjonuje w triadzie

- mieszkańcy dzielnicy,
- mieszkańcy Krakowa,
- turyści.

Park kulturowy ma zadbać o wycinek rzeczywistości: porządek przestrzenny, stylistykę budynków, uczytelnienie widoków i takie sformułowanie zaleceń dla zieleni, by dzikie chaszcze można było zamienić w zieleń dopełniającą nowohucką architekturę. Ma zadbać o przywrócenie mieszkańcom wygody i piękna dzielnicy, wizualnego i funkcjonalnego komfortu, dumy z tego miejsca. Wiele spraw dla mieszkańców istotnych musi być jednak załatwione w innych trybach administracyjnych, bo zapisy planu parku to tylko jedna z elementów składowych recepty na sukces. Więcej znaleźć można w innych programach miejskich, gdzie głównymi celami są:

- dostosowanie warunków życiowych i mieszkaniowych społeczeństwa lokalnego do współczesnych standardów;
- wzmocnienie gospodarki lokalnej i regionalnej i tworzenie dzięki temu nowych miejsc pracy;
- zachowanie i rewitalizacja budynków i obiektów o walorach historycznych, kulturowych, architektonicznych i urbanistycznych;
- podniesienie walorów przestrzeni publicznej dla mieszkańców i turystów;
- poprawa sytuacji ekologicznej oraz modernizacja infrastruktury socjalnej i technicznej[8].

Skuteczność działania PK NH zależy od ustalenia hierarchizacji kierunków i zakresów działań oraz harmonogramu i sposobów ograniczania zagrożeń. Zakres i sposoby hierarchizacji ochrony elementów i całości krajobrazu parku kulturowego obejmują:

- eliminowanie i minimalizowanie zagrożeń, w szczególności niekontrolowanych zmian w substancji kulturowej, przyrodniczej i powiązaniach widokowych, np. nie wznoszenie obiektów zmniejszających walory krajobrazowe;
- zachowanie i poprawę stanu walorów krajobrazu kulturowego przez np. uzupełnianie zanikłych, udokumentowanych historycznie elementów tego krajobrazu, zachowanie aktualnej różnorodności krajobrazowej i wzbogacanie jej poziomu, umiejętną gospodarkę zielenią, podporządkowaną aspektom ekspozycji widokowej;

[8] Lokalny Program Rewitalizacji „starej" Nowej Huty, Kraków 2008, oprac. zespół roboczy: Grażyna Adamczyk-Arns, dr Anna Wojnarowska, Ewa Feresztyn, Florian Hultsch, Frank Hultsch, wraz z późniejszymi uzupełnieniami; *Strategia Rozwoju Krakowa; Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa.*

- identyfikację i rozwiązywania konfliktów i według zasady „dobrego przykładu" i „krok po kroku", gdzie najważniejszym partnerem są lokalnie działające organizacje pozarządowe, lokalne fora i portale internetowe oraz media interesujące się na co dzień dzielnicą i jej mieszkańcami.

Nowej Hucie trzeba szansy, impulsu, który zastąpi dawne mechanizmy. Napęd „industrialny" wygasł, turystyka? – to pieśń przyszłości. Usługi i handel dawno straciły znaczenie. Pozostała przestrzeń zielonej dzielnicy mieszkaniowej, z solidnie zbudowanymi blokami, ładem urbanistycznym i infrastrukturą. Dzielnicy potrzeba po prostu inwestycji, wyłożenia pieniędzy, zauważania obszaru o ogromnym potencjale. Rozwoju miasta, planów jego rozwoju nie może determinować jedynie własność działek. Nowej Hucie potrzeba impulsu na miarę tych, jakie dźwignęły poprzemysłowe obszary londyńskich doków, Bilbao czy Barcelony. Pozwólmy sobie na komfort marzeń o inwestycjach, które odmienią los starej Nowej Huty:

- Uczelnia dla Nowej Huty, może kampus na terenach zdewastowanych – młodzież to najskuteczniejszy lek dla starzejącego się miasta.
- Muzeum Nowej Huty (oddział Muzeum Krakowa) w budynku dawnego kina „Światowid" (os. Centrum E 1) - potencjalny „łącznik" z terenami poprzemysłowymi. Stworzenie muzeum liczącego się Polsce i zauważalnego na świecie, zajmującego się nie tylko historią i kulturą Nowej Huty, ale także nawiązującego merytorycznie do czasów PRL.
- Powstanie siedziby Małopolskiego Centrum Nauki Cogiteon przy al. gen. T. Bora-Komorowskiego w 2022 r. W planach jest nie tylko nowoczesna i interaktywna ekspozycja stała, przestrzeń wystaw czasowych, ale też specjalistyczne laboratoria i sale do pokazów naukowych. Powierzchnia użytkowa budynku wyniesie ok. 12,5 tys. m^2. To nie wszystko – także najbliższe otoczenie Cogiteonu będzie zachęcać do częstych odwiedzin. Nie zabraknie tam zieleni, wśród której będzie można odpocząć i spędzić czas z najbliższymi. Cały teren przygotowany pod centrum zajmie ok. 4 ha. Nie wpłynie ono bezpośrednio na „starą" Nową Hutę, ale zaktywizuje „kierunek wschodni".
- Przekształcenie placu Centralnego w miejsce przyjazne mieszkańcom (to nie może być tylko punkt przesiadkowy), począwszy od przeniesienia części ruchu pod ziemię. W „Studium uwarunkowań" obecny rozwój obszaru „starej" Nowej Huty określono jako nieadekwatny do jego wysokich standardów urbanistyczno-architektonicznych, co jest skutkiem słabych powiązań komunikacyjnych z pozostałą częścią miasta oraz przesądzeń komunikacyjnych w obrębie placu Centralnego, obniżających jego funkcjonalne i przestrzenne możliwości. Według założeń „Studium" rejon placu Centralnego odgrywać ma rolę centrum dzielnicowego. Istniejący pomnik Solidarności powinien trafić do muzeum jako dzieło serc, czyn robotników. Dziełem sztuki godnym placu nie jest.
- Dominanta urbanistyczna usytuowana na rondzie Generała Maczka – domknięcie jednej z osi nowohuckich. Wieża Wolności – upamiętnienie zerwania z system opresji, połączone z możliwością podziwiania rozległych panoram, układu urbanistycznego Nowej Huty, Tatr i Krakowa. Atrakcja dla miejscowych i turystów. Ludzie kochają takie widoki i zawsze są skłonni płacić za możliwość ich podziwiania. W centrum dzielnicy musi stanąć coś z XXI wieku, coś innego niż maksymalnie zagęszczana zabudowa mieszkaniowa (np. os. Avia).
- Centralny kompleks pieszo-rowerowo-rekreacyjny stanowiący początek ekspansji sieci aktywności fizycznej na sąsiednie tereny, będący podstawą identyfikacji Nowej Huty jako dzielnicy zdrowego trybu życia. Objęcie Nowej Huty siecią rowerów miejskich Wavelo, rozbudowa systemu dróg rowerowych, ustawienie dostatecznej liczby stojaków przy szkołach, spocznikow przy skrzyżowaniach etc.

II.2. WYTYCZNE W ZAKRESIE OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA KRAJOBRAZU KULTUROWEGO WYNIKAJĄCE Z OCENY WARTOŚCI

II.2.1. WSKAZANIA OGÓLNE DLA OBSZARU PK NOWA HUTA

Dzisiejszy stan dzielnicy wymaga regulacji, porządkowania, i określenia reguł, które ukierunkują tkwiącą w społeczeństwie energię, chęć ochrony i zmiany swego bezpośredniego sąsiedztwa. Uporządkowania wymaga sfera społeczna, polityka w zakresie urbanistyki i budownictwa. Niezbędne są działania na rzecz zieleni, komunikacji oraz szeroko rozumianej estetyki. Zieleń wymaga przede wszystkim działań w zakresie regulacji pod względem kompozycyjnym i funkcjonalnym. Komunikacja to z jednej strony zachowanie i pielęgnowanie stref pieszych, modernizacja ciągów samochodowych, z drugiej zaś rozwiązanie problemu miejsc parkingowych. Zestawione niżej problemy i propozycje działań dotyczą – w różnym stopniu – całego obszaru PK NH. Propozycje działań szczegółowych, dla poszczególnych ZWAK, zawarte są w tabelach.

II.2.1.1. WSKAZANIA W SFERZE SPOŁECZNEJ

Ludzie są najważniejsi. Jeśli będą dobrze się czuć w swojej dzielnicy, będą bardziej skłonni do zainteresowania się otaczającymi murami, drzewami i ulicami. To specyficzna społeczność, ze swoją dumą, pamięcią historyczną i rzadkim przekonaniem wielu, że sami zbudowali swoje miasto. Ale pionierów ubywa, niezbędny jest zastrzyk nowej energii. W Nowej Hucie – jeśli się ją pozna – łatwo się zakochać. Dobrze jeśli obok miłości do „małej ojczyzny" pojawi się też chęć zadbania o nią, szanowania jej zabytków, dbania o rozwój. Władze mogą podjąć wiele działań, by wspierać aktywność mieszkańców, przeciwdziałać atomizacji lokalnej społeczności. Powinny też pamiętać, że mieszkańcy są także wyborcami.

- Zatrzymanie odpływu mieszkańców przez m.in. poprawę oferty spędzania wolnego czasu, wspieranie inicjatyw dla dzieci i młodzieży, aktywizację seniorów. Niezbędna jest rozbudowa oferty rekreacyjnej, modernizacja obiektów sportowych, obiektów związanych z edukacją, nauką i kulturą, doposażenie ich do współczesnych standardów.
- Stworzenie programu wspierającego możliwość udziału prywatnych właścicieli mieszkań w działaniach rewitalizacyjnych (niskooprocentowane kredyty np. na wymianę okien – może program w ramach NFOŚ?).
- Przyciągnięcie nowych mieszkańców, ludzi młodych, chociażby pracowników lokujących się w okolicach Muzeum Lotnictwa firm technologicznych. To zabieg o podwójnym znaczeniu – ożywienie dzielnicy, a zarazem zachowanie funkcji budynków (najlepszy poziom ochrony wartości kulturowych). Może zachętą będzie gwarancja, że jeśli kupisz mieszkanie, dostaniesz miejsce w żłobku i przedszkolu.
- Zatrzymanie procesu rosnącej anonimowości podmiotów działających w obszarze parku oraz obojętności mieszkańców wobec ich miejsca zamieszkania.
- Stały dialog społeczny, m.in. głosowanie nad drobnymi kwestiami angielską metodą żetonową, przygotowanie kampanii medialnej wyjaśniającej cele, zasady i przyczyny ochrony obszaru Parku Kulturowego (od identyfikacji wartości, do prawnych reguł współżycia i gospodarowania).
- Przekazanie którejś z nieużytkowanych kotłowni nie na komis używanych mebli (np. os. Górali), lecz na siedzibę organizacji pozarządowych wszelkiego typu. Utworzenie lokalnego centrum dialogu społecznego, zwłaszcza jeśli za wartość uważamy stowarzyszenia aktywnie dzia-

łające na rzecz rozwoju dzielnicy oraz gotowość mieszkańców do partycypacji w procesie rewitalizacji. To do nich – oprócz szkół – powinno należeć np. budowanie świadomości ekologicznej mieszkańców.

- Wspólna siedziba organizacji pozarządowych, udostępniona im przez miasto na skrajnie preferencyjnych warunkach, to pierwszy krok ku tworzeniu warunków sprzyjających wzmocnieniu lokalnej tożsamości, więzi społecznych, ułatwianiu działań na rzecz lokalnego środowiska (doradztwo w tworzeniu programów, wspieranie inicjatyw itp.) – wszystko to, co uczenie zwie się „wzmocnieniem partycypacji społecznej". Wspólna przestrzeń dla ekologów, miłośników sąsiedzkich potańcówek, badaczy historii miasta, fanów przydomowej zieleni, kombatantów i mistrzyń wypieków sprzyja dialogowi i wzajemnemu zrozumieniu.
- Program społeczno-medyczny kierowany do ludzi starych. Więcej centrów rehabilitacyjnych, sportowych i fitness dedykowanych – przynajmniej w części – osobom starym. Modernizacja i rozbudowa placówek socjalnych i obiektów użyteczności publicznej (punktów doradczo-konsultacyjnych itd.).
- Przeniesienie do Nowej Huty większej ilości zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku.
- Poprawienie dostępności przestrzeni publicznych dla osób niepełnosprawnych.
- Poprawa bezpieczeństwa, skuteczne przywrócenie instytucji dzielnicowego (choć dzielnica jest dużo bezpieczniejsza od Starego Miasta) i patrole (PIESZE!) straży miejskiej. Poczucie zagrożenie jest większe niż realne niebezpieczeństwo – obecność umundurowanych funkcjonariuszy poprawi samopoczucie mieszkańców, zwłaszcza osób starszych[9]. Pomoże to rozładować napięcia społeczne i wzmocni poczucie bezpieczeństwa.
- Poprawa nie nastąpi bez skutecznego systemu przeciwdziałania patologiom i wykluczeniu społecznemu[10]. Problemem pozostaje rosnące rozwarstwienie społeczne, często pociągające za sobą rozwój zjawisk patologicznych.
- Odtworzenie życia artystycznego – preferencje dla galerii sztuki, rzeczywiste wsparcie chwalonych i wymienianych w rozmaitych programach „prężnie działających instytucji kultury o zasięgu ponadlokalnym". Kontynuacja tradycji lokalizacji pracowni artystycznych w Nowej Hucie jeszcze trwa; wymagają one popularyzacji i ewentualnego dofinansowania.
- Obiektywne myślenie o Nowej Hucie jako obszarze do życia – przełamanie stereotypu o najbardziej zanieczyszczonej części Krakowa. Oddzielenie faktycznych danych od subiektywnych odczuć. Z drugiej strony np. monitoring rzeczywistego poziomu hałasu, wymienianego często jako jedna z bolączek Nowej Huty.
- Lokale miejskie nie mogą stać puste, mogą zamieniać się w inkubatory przedsiębiorczości, w startupy dla innowacyjnych firm.
- Stawka czynszu nie może być idolem, niezbędna jest większa elastyczność. To jeden z powodów, dla których dzielnica obrasta budkami o wątpliwym kształcie i nieakceptowalnej estetyce. Stop monokulturze ciucholandów, aptek i banków.
- Niezbędne jest utrzymanie usługowo-mieszkaniowego charakteru głównych osi i placów oraz zachęty do rewitalizacji placówek handlowych.

[9] Np. kontynuacja programu *Bezpieczny Kraków* oraz *Wieloletniego miejskiego programu przeciwdziałania przestępczości młodzieży*, poprawa warunków pracy Policji i Straży Miejskiej.

[10] Zalecenia realizacyjne w m.in. *Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Krakowa na lata 2007-2013* oraz *Gminnego programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Innych Uzależnień na rok 2008* wraz z późniejszymi zmianami.

Osiedle Handlowe jest już takim tylko z nazwy

- Preferencyjne stawki czynszu za użytkowanie lokalu zrewitalizowanego na koszt właściciela lub najemcy.
- Preferencyjne stawki czynszu dla rzemiosła, ochrona istniejących zakładów i warsztatów.
- Zachęty do powstawania barów, restauracji, klubów czy kawiarni – zmiany stawek czynszu, podatku od nieruchomości, opłat za ogródki. Równocześnie pomoc miasta w negocjacjach ze wspólnotami mieszkaniowymi, które z zasady protestują, obawiając się hałasu, awantur etc.
- Finansowe i organizacyjne wsparcie lokalnych imprez, festiwali, koncertów – reklamowanie ich także w centrum Krakowa; współpraca mediów i instytucji miejskich. Letnie kino na świeżym powietrzu – przegląd filmów dokumentalnych.

II.2.1.2. WSKAZANIA W SFERZE OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Niemal całość obszaru parku kulturowego jest chroniona decyzją Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV/AS/69/2004 z 30 grudnia 2004 o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce. Ponadto w rejestrze zabytków znajduje się zespół klasztoru w Mogile, tamtejszy kościół drewniany, dwór i park oraz budynki wokół placu Centralnego. Wpisano też zespół dworsko-parkowy w Krzesławicach. Znakomita większość obiektów architektonicznych z wszystkich wyżej wymienionych we wnioskach ogólnych faz rozwoju dzielnicy znajduje się w gminnej ewidencji zabytków. Na uwagę zasługuje również fakt, że Małopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w 2019 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne, w sprawie wpisu do rejestru zabytków budynków Centrum Administracyjnego Huty Tadeusza Sendzimira w Nowej Hucie, budynków „S" i „Z" wraz z zespołem bramy na teren kombinatu metalurgicznego im. T. Sendzimira, usytuowanych na dz. ew. 1/601, 1/610, 1/600, 1/604 obr. 20 Nowa Huta w Krakowie przy al. Solidarności w Krakowie.[11] W wyniku tego postępowania, decyzją z 22 października 2019 r. obiekty zostały wpisane do rejestru zabytków pod numerem A-1527/M

II.2.1.2.1. WZMOCNIENIE SYSTEMU OCHRONY

Z inicjatywy Gminy Kraków, pod nadzorem Miejskiego Konserwatora Zabytków, podejmuje się kolejne inicjatywy związane z ochroną substancji zabudowy układu urbanistycznego Nowej Huty ujętego w rejestrze zabytków. Ze względu na prekursorski charakter działań są one powiązane z szerokim rozpoznaniem badawczym i sukcesywnie modyfikowane w kontekście postępu badań i możliwości realizacyjnych. Od 2004 r. jest prowadzony konsekwentny proces odnowy elewacji obiektów architektonicznych według zatwierdzonego, kompleksowego programu, zleconego i nadzorowanego w fazie realizacji przez Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków Urzędu Miasta Krakowa. Prace są finansowane przez właścicieli obiektów. Miejski Konserwator Zabytków opiniuje i nadzoruje adaptacje i przekształcenia obiektów architektonicznych w obrębie obszaru objętego ochroną. Podsumowanie pierwszego etapu działań oraz prognozy odnośnie do kolejnych zawarto w Lokalnym Programie Rewitalizacji „starej" Nowej Huty, opracowanym na zlecenie Gminy Kraków. Działania te muszą być kontynuowane i w odpowiedni sposób finansowane. Ich celem musi być m.in.:

- Utrzymanie istniejącego systemu obszarowej ochrony konserwatorskiej.
- Konsekwentne, mimo przeciwności, działania na rzecz otrzymania przez obszar Parku Kulturowego Nowa Huta statusu Pomnika Historii.
- Dbałość o obiekty zabytkowe – od prac konserwatorskich po promocję. Ochrona najważniejszych budowli nowohuckich, m.in. przez regularne dofinansowanie ze środków SKOZK.
- Rozpoczęcie procedury wpisu do rejestru zabytków nieruchomych szerszej grupy obiektów.[12] Objęcie ścisłą ochroną budynków dawnej dyrekcji HiL czy Teatru Ludowego to konieczność chwili. Ewidencja zabytków tu nie wystarczy – cenne są wnętrza i wyposażenie.

[11] Zawiadomienie Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie z dnia 23 lipca 2019 r. znak: OZKr.5140.A.13.2019.DW1

[12] W tej chwili w rejestrze zabytków nieruchomych: decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV/AS/69/2004 z 30.12.2004 o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce; decyzja o wpisie klasztoru w Mogile A-20 z 7. 03. 1930 aktualnie A-1277/M oraz otoczenie klasztoru rej. A-1314/M z 5.11.2012; decyzja o wpisie do rejestru zabytków domu przy ul. Klasztornej 11 w Mogile nr A-693 z 28.03.1986; decyzja o wpisie kościoła św. Bartłomieja nr rej A-13 z 7.03.1930, aktualnie A-647/M; decyzja o wpisie dworku i parku w Krzesławicach A-330 i A-A-638 aktualia 21.03.1983; decyzja o wpisie kościoła w Krzesławicach (przeniesiony z Jawornika) nr rej. A-1025 z 25.02.1977; decyzje o wpisie budynków przy placu Centralnym im. R. Regana I budynku dawnego kina „Światowid", nr rej. A-1431/M z 27.04.2015 oraz os.

- Przeciwdziałanie zatarciu detalu i wystroju architektonicznego, np. likwidacji kasetonów w sieniach przejazdowych, przywrócenie zniszczonych (np. Centrum C).
- Ochrona i utrzymanie charakterystycznych dla części dzielnicy murków i schodów – mają liczne ubytki, spękania, od niektórych odchodzi okładzina, są zawilgocone, niektóre się już rozsypują.
- Program przywracania utraconego lub zaprojektowanego, a niezrealizowanego detalu, np. w podcieniach placu Centralnego zawiesić żeliwne lampy, postawić wzorowane na dawnych latarnie.
- Program ochrony i rewaloryzacji elewacji budynków, na wzór programu dla placu Centralnego.
- Powrót do festiwalu rzeźb plenerowych; rozszerzenie miejskiego programu konserwacji istniejącej rzeźby plenerowej.
- Celowe jest stworzenie internetowej bazy danych oraz poradnika, zawierającego rozwiązania wzorcowe. Pożądane jest wspieranie finansowe właściwych rozwiązań ze strony miasta.
- Wprowadzenie skutecznie działającego systemu monitoringu. W przypadku parku kulturowego trzeba uwzględniać jego dwa typy:
  - monitoring stanu zachowania zasobu;
  - monitoring skuteczności działań zarządczych.

Monitoring bywa niesłusznie lekceważony, a przecież jest on integralnym elementem współczesnego procesu zarządzania; czynnikiem, który dostarcza informacji pozwalających weryfikować stan przedmiotu zainteresowania, skuteczność działań i optymalizować kolejne aktualizacje planów i dokumentów strategicznych. Monitoring, by był skuteczny, musi być realizowany w ściśle określonych obszarach i skalach, przez ustalony czas, ma być powtarzalny i zobiektywizowany. Wyniki powinny być sprowadzane do wymiernych i zestandaryzowanych danych. Konieczne jest gromadzenie danych z dwóch kategorii:

- dane liczbowe – stosunkowo łatwe do pozyskania, np. na podstawie rejestru spraw, pozwalają określić natężenie danego zjawiska;
- dane jakościowe – wymagają wstępnej interpretacji i klasyfikacji, co czyni ich pozyskiwanie bardziej czasochłonnym i wymaga zatrudnienia kwalifikowanych obserwatorów.

Jednak dopiero połączenie obu typów danych pozwala na kompleksowe analizy i formułowanie wniosków strategicznych. Analiza danych powinna następować zbiorczo, a wyniki należy wykorzystywać w kolejnych cyklach planistycznych. Za podstawowe aspekty działań zarządczych podlegające monitorowaniu należy przyjąć następujące cele planu:

- osiągane cele ochronne (krajobraz kulturowy),
- cele społeczne (zatrzymanie dezintegracji społecznej, przeciwdziałanie wykluczeniu),
- cele gospodarcze (ożywienie dzielnicy, zablokowanie procesu slamsowacenia).

Centrum E1 nr rej A-1430/M z 29.05.2015. Zespół dworsko-parkowy w Krzesławicach został wpisany do rejestru zabytków pod nr. A-330 z 30.06.1961 i A-683 z 21.03.1983.

II.2.1.2.1.A. WYKAZ BUDYNKÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ W RAMACH MPZP

Od ujęcia budynków Nowej Huty w gminnej ewidencji zabytków minęło już kilka lat (wykaz w tomie I etapu). Pora na weryfikację istniejącego spisu. O ich ochronę zatroszczono się także w MPZP dla tego terenu. Wykaz budynków w obrębie „starej" Nowej Huty (oraz ich elementów) objęto ochroną zgodnie z założeniami, gdzie „w zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje":

os. Centrum A 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum A 2 –blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum A 3 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum A 4 – blok – budynek mieszkalny z apteką na parterze; wraz z ochroną oryginalnej witryny
os. Centrum A 5 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i restauracją na parterze w skrzydle południowym, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum A 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum A 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum A 8 – blok – budynek mieszkalny z pomieszczeniami zakładu energetycznego w skrzydle zachodnim
os. Centrum A 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum A 10 – blok – budynek mieszkalny ze stacją transformatorową w części zachodniej
os. Centrum A 11 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze
os. Centrum A 12 – żłobek
os. Centrum A 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum A 14 – blok – budynek mieszkalny

os. Centrum B 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum B 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum B 3 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi oraz salonem sztuki na paterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum B 4 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum B 5 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze
os. Centrum B 6 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w parterze
os. Centrum B 6 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w parterze
os. Centrum B 7 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze i pierwszym piętrze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum B 8 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum B 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum B 10 – blok – budynek mieszkalny

os. Centrum B 11 – 11a – blok w czteropiętrowym, dwuskrzydłowym korpusie mieszkania oraz przedszkole i ośrodek zdrowia, w jednopiętrowym skrzydle zachodnim biura i pomieszczenia techniczne zakładu ciepłowniczego oraz ośrodka terapeutycznego

os. Centrum C 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum C 2 – blok – budynek mieszkalny

os. Centrum C 3 – blok – budynek mieszkalny z restauracją na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum C 4 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum C 5 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Centrum C 6 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi oraz bankiem na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum C 7 – blok – budynek mieszkalny z ośrodkiem rehabilitacyjnym na parterze i pierwszym piętrze;
os. Centrum C 8 – blok – budynek mieszkalny z apteką na parterze
os. Centrum C 9 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi oraz posterunkiem straży miejskiej na parterze
os. Centrum C 10 /10 a/10 b – blok – w czteropiętrowym, dwuskrzydłowym korpusie mieszkania oraz klub, w jednopiętrowym skrzydle wschodnim siedziba organizacji zawodowej
os. Centrum C 11 – blok – budynek mieszkalny z ośrodkiem zdrowia na parterze i pierwszym piętrze

os. Centrum D 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w pomieszczeniach wysokiego parteru w skrzydle przylegającym do Pl. Centralnego, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum D 2 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum D 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum D 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum D 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum D 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Centrum D 7 – pawilon handlowy, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Centrum D 8 – blok – budynek mieszkalny

os. Centrum E 1 dawne kino „Światowid", wraz z ochroną oryginalnej stolarki okiennej i wejścia, w odniesieniu do którego dopuszcza się wykonanie robót budowlanych, określonych w ust. 4, pkt 2 i 3
os. Centrum E 2 – szkoła – Zespół Szkół Muzycznych

os. Górali 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 4 – dom kultury – budynek mieszczący restaurację, sale recepcyjne i sale ćwiczeń
os. Górali 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 6 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn
os. Górali 7 – blok – budynek mieszkalny

os. Górali 8 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Górali 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 15 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Górali 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 19 – dawniej żłobek, obecnie Dom Pomocy Społecznej // Zespół Szkół Specjalnych.
os. Górali 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 22 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 23 – blok – budynek mieszkalny
os. Górali 24 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść

os. Handlowe 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Handlowe 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Handlowe 3 – przedszkole.
os. Handlowe 4 – Zespół Szkół Ogólnokształcących Sportowych, w odniesieniu do którego dopuszcza się wykonanie robót budowalnych określonych w ust. 4 pkt. 2 lit. a MPZP
os. Handlowe 5 – blok budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Handlowe 7 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Handlowe 8 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Handlowe 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Handlowe 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Handlowe 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Handlowe 14 – blok budynek mieszkalny

os. Hutnicze 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Hutnicze 2 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Hutnicze 3 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Hutnicze 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 5 – dawny żłobek, obecnie Dom Pomocy Społecznej
os. Hutnicze 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 7 – dawna drukarnia, obecnie budynek mieszkalny
os. Hutnicze 8 – blok – budynek mieszkalny

os. Hutnicze 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Hutnicze 14 – przedszkole

os. Kolorowe 1 – blok
os. Kolorowe 2 – blok
os. Kolorowe 3 – blok
os. Kolorowe 4 – blok
os. Kolorowe 5 – blok
os. Kolorowe 6 – blok
os. Kolorowe 7 – blok
os. Kolorowe 8 – blok
os. Kolorowe 9 – blok
os. Kolorowe 11 – blok
os. Kolorowe 12 – blok
os. Kolorowe 12a – blok
os. Kolorowe 13 – blok
os. Kolorowe 14 – blok
os. Kolorowe 15 – blok
os. Kolorowe 16 – blok
os. Kolorowe 17 – blok
os. Kolorowe 17a – blok
os. Kolorowe 18 – blok
os. Kolorowe 19 – blok
os. Kolorowe 19b – blok
os. Kolorowe 20 – blok
os. Kolorowe 21 – przychodnia lekarska
os. Kolorowe 22 – blok
os. Kolorowe 23 – blok
os. Kolorowe 24 – blok
os. Kolorowe 25 – blok
os. Kolorowe 26 – blok
os. Kolorowe 28 – przedszkole samorządowe nr 110 im. Marii Kownackiej
os. Kolorowe 29 – szkoła – Zespół Szkół Ogólnokształcących
os. Kolorowe 32 – budynek mieszkalny jednorodzinny
os. Kolorowe 34 – budynek mieszkalny jednorodzinny

os. Krakowiaków 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 2 – blok – budynek mieszkalny z restauracją na parterze
os. Krakowiaków 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 4 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Krakowiaków 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 7 – blok – budynek mieszkalny

os. Krakowiaków 7a – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 18 – przedszkole
os. Krakowiaków 23 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 24 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 25 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 26 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 27 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 28 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 29 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 30 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 31 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 32 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 33 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 34 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 35 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 36 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 37 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 38 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 39 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 40 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 41 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 42 – blok – budynek mieszkalny
os. Krakowiaków 43 – przychodnia lekarska, wraz z ochroną oryginalnego wejścia
os. Krakowiaków 44 – blok – budynek mieszkalny, pierwotnie mieszczący także kotłownię
os. Krakowiaków 46 – dawny żłobek, obecnie ośrodek dla osób dotkniętych przemocą
os. Krakowiaków 47 – szkoła podstawowa, wraz z ochroną oryginalnego wejścia głównego

os. Młodości 1 – dawniej – stołówka i pokoje klubowe kolonii hotelowej, obecnie bank
os. Młodości 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Młodości 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Młodości 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Młodości 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Młodości 6-8 – dom mieszkalny ze sklepami, punktami usługowymi i biblioteka publiczna na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Młodości 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Młodości 9 – szpital – budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej
os. Młodości 10 – hotel – budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej
os. Młodości 11 – hotel – budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej
os. Na Skarpie 8 – szkoła podstawowa

os. Na Skarpie 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 18 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 19 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 22 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 23 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 24 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Na Skarpie 25 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 26 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 27 – dawny żłobek – obecnie sklepy medyczne i apteka
os. Na Skarpie 28 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 29 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 30 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 31 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 32 – dawny budynek techniczny – pralnia, obecnie mieści biura i ośrodek zdrowia;
os. Na Skarpie 33 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 34 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 35 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Na Skarpie 36 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 37 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 38 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 39 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn
os. Na Skarpie 40 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 41 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 42 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 43 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 44 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 45 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 46 – przedszkole
os. Na Skarpie 47 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 48 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 49 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 50 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 51 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 52 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 53 – blok – budynek mieszkalny

os. Na Skarpie 54 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 55 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 56 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 57 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 58 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 59 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 60 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 61 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 62 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 63 – blok – budynek mieszkalny
os. Na Skarpie 64 – blok – budynek mieszkalny

os. Ogrodowe 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 3 – przedszkole
os. Ogrodowe 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 7 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Ogrodowe 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 10 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Ogrodowe 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 12 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Ogrodowe 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Ogrodowe 18 – blok – budynek mieszkalny

os. Słoneczne – 16 – blok – budynek mieszkalny z usługami na paterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn
os. Słoneczne 1 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Słoneczne 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Słoneczne 3 – siedziba instytucji – budynek administracyjny
os. Słoneczne 4 – dawna kotłownia, obecnie sklep.
os. Słoneczne 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Słoneczne 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Słoneczne 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Słoneczne 8 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Słoneczne 9 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść

os. Słoneczne 10 – przedszkole
os. Słoneczne 11 – blok – budynek mieszkalny z zakładami usługowymi na parterze
os. Słoneczne 12 – szkoła
os. Słoneczne 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Słoneczne 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Słoneczne 14 – blok – budynek mieszkalny z usługami na paterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść

os. Słoneczne 15 – blok – budynek mieszkalny z usługami na paterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść

os. Sportowe 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 9 – dawny żłobek, obecnie Dom Pomocy Społecznej
os. Sportowe 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 18 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 19 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 22 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 23 – blok – budynek mieszkalny ze usługami na parterze w skrzydle zachodnim
os. Sportowe 24 – blok – budynek mieszkalny z lokalami usługowymi na parterze w skrzydle wschodnim, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Sportowe 25 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze
os. Sportowe 26 – blok – budynek mieszkalny ze sklepem na parterze w skrzydle zachodnim, wraz z ochroną oryginalnej witryny
os. Sportowe 27 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 28 – szkoła podstawowa i specjalna
os. Sportowe 29 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 30 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 31 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 32 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 33 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 34 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 35 – blok – budynek mieszkalny
os. Sportowe 36 – blok – budynek mieszkalny

os. Spółdzielcze 1 – blok
os. Spółdzielcze 2 – blok
os. Spółdzielcze 3 – blok
os. Spółdzielcze 5 – przedszkole
os. Spółdzielcze 6 – Zespół Szkół Ekonomicznych
os. Spółdzielcze 7 – blok
os. Spółdzielcze 8 – blok
os. Spółdzielcze 9 – blok
os. Spółdzielcze 10 – blok
os. Spółdzielcze 11 – blok
os. Spółdzielcze 12 – blok
os. Spółdzielcze 13 – blok
os. Spółdzielcze 14 – blok
os. Spółdzielcze 16 – blok

os. Stalowe 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 4 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Stalowe 5 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Stalowe 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 10 – blok – budynek mieszkalny, na parterze i pierwszym piętrze przedszkole
os. Stalowe 11 – pierwotnie kotłownia – obecnie budynek mieszkalny ze sklepem w pomieszczeniach wysokiego parteru
os. Stalowe 12 – blok – budynek mieszkalny, na parterze biblioteka miejska i sklep, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Stalowe 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Stalowe 16 – pierwotnie hotel (Dom Młodego Robotnika), obecnie budynek w części mieszkalny, w części mieszczący biura i przedsiębiorstwa usługowe, w odniesieniu do którego dopuszcza się wykonanie robót budowlanych określonych w ust. 3, pkt. 8
os. Stalowe 16 d – pierwotnie hotel (Dom Młodego Robotnika), obecnie budynek prokuratury rejonowej
os. Stalowe 17 – pierwotnie żłobek, obecnie szkoła policealna
os. Stalowe 18 – szkoła podstawowa

os. Szklane Domy 1 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Szklane Domy 2 – szkoła podstawowa
os. Szklane Domy 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Szklane Domy 4 – blok – budynek mieszkalny

os. Szklane Domy 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Szklane Domy 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Szklane Domy 7 – stara kaplica

os. Szkolne 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 4 – blok – budynek mieszkalny

os. Szkolne 5 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze w części południowej;
os. Szkolne 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 9 – blok – budynek mieszkalny na parterze i pierwszym piętrze przychodnia zdrowia;
os. Szkolne 3 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejścia
os. Szkolne 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 12 – blok – budynek mieszkalny z restauracją na parterze
os. Szkolne 13 – blok – budynek mieszkalny z apteką na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejścia
os. Szkolne 14 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze w skrzydle południowym, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Szkolne 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 16 – internat – budynek mieszkalny (bursy szkolne)
os. Szkolne 17 – internat – budynek mieszkalny (bursy szkolne)
os. Szkolne 18 – szkoła – gmach szkoły budowlanej
os. Szkolne 19 – internat – budynek mieszkalny (bursa szkolna)
os. Szkolne 20 – stołówka
os. Szkolne 21 a – internat – bursa szkolna i sale lekcyjne
os. Szkolne 22 – blok – budynek mieszkalny, na parterze biblioteka
os. Szkolne 23 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 24 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 25 – szkoła – dawne warsztaty szkolne, obecnie teatr
os. Szkolne 26 – szkoła – gmach szkół elektrycznych
os. Szkolne 27 – dawna szkoła podstawowa.
os. Szkolne 28 – dawny żłobek, obecnie Dom Pomocy Społecznej
os. Szkolne 29 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 30 – blok – budynek mieszkalny, w parterze usługi
os. Szkolne 31 – blok – budynek mieszkalny z przedszkolem na parterze
os. Szkolne 32 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 33 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 34 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 35 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Szkolne 36 – blok – budynek mieszkalny
os. Szkolne 37 – szkoła – gmach szkół mechanicznych

os. Teatralne 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 2 – blok – budynek mieszkalny

os. Teatralne 3 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść;
os. Teatralne 4-4a – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Teatralne 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 8 – siedziba instytucji – budynek biurowy
os. Teatralne 9-9a – blok – budynek biurowo-mieszkalny
os. Teatralne 11 – blok – budynek mieszkalny z restauracją i barem na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejścia do restauracji
os. Teatralne 12 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze
os. Teatralne 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 17-19 – dawny budynek gospodarczy (techniczny), obecnie obiekt usługowy, w odniesieniu do którego dopuszcza się wykonanie robót budowlanych określonych w ust. 3, pkt. 7 MPZP.
os. Teatralne 18 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 22 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 24 – blok – dawny Dom Rzemiosła (biurowiec i siedziba zakładów oraz związków rzemieślniczych), obecnie siedziba firm, sklepów i organizacji religijnej
os. Teatralne 25 – blok – budynek mieszkalny na parterze biblioteka
os. Teatralne 26 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 27 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze w skrzydle zachodnim
os. Teatralne 28 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Teatralne 29 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Teatralne 30 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 31 – blok – budynek mieszkalny
os. Teatralne 33 – szkoła – Zespół Szkół Ogólnokształcących
os. Teatralne 34 – teatr „Ludowy", wraz z ochroną oryginalnej stolarki okiennej i wejść
os. Teatralne 35 – szkoła podstawowa

os. Urocze 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze
os. Urocze 2 – przychodnia lekarska
os. Urocze 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Urocze 4 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze
os. Urocze 5 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Urocze 5 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Urocze 6 – przedszkole
os. Urocze 7 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i zakładami usługowymi na parterze skrzydła zachodniego, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść

os. Urocze 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Urocze 9 – przedszkole
os. Urocze 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Urocze 11 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Urocze 12 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze
os. Urocze 14 – budynek gospodarczy – dawny budynek techniczny
os. Urocze 15 – żłobek – dawny, obecnie przedszkole
os. Urocze 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Urocze 18 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami na parterze

os. Wandy 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 2 – przedszkole
os. Wandy 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 10 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 18 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Wandy 19 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 22 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 23 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Wandy 24 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 25 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 26 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 27 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 28 – blok – budynek mieszkalny
os. Wandy 29 – blok – budynek mieszkalny

os. Willowe 1 – szkoła podstawowa
os. Willowe 2 – żłobek
os. Willowe 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 5 – blok – budynek mieszkalny

os. Willowe 6 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 7 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 9 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 13 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 15 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 16 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 17 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 18 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 19 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 22 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 23 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 24 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 25 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 26 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 27 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 28 – poczta
os. Willowe 29 – dom towarowy i restauracja Gigant (dawne), obecnie budynek wielofunkcyjny usługowy, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Willowe 30 – siedziba instytucji – obiekt administracyjny (dawniej), obecnie budynek biurowy ze sklepami w parterze, ochrona oryginalnych witryn i wejść
os. Willowe 31 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 32 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 33 – blok – budynek mieszkalny
os. Willowe 34 – blok – budynek mieszkalny

os. Zgody 1 – blok – budynek mieszkalny
os. Zgody 2 – siedziba instytucji – siedziba agend Urzędu Miasta Krakowa
os. Zgody 3 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami
os. Zgody 4 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zgody 5 – blok – budynek mieszkalny
os. Zgody 7 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zgody 8 – blok – budynek mieszkalny
os. Zgody 10 – siedziba instytucji
os. Zgody 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Zgody 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Zgody 13 – szkoła podstawowa
os. Zgody 14 – siedziba instytucji – budynek techniczno-biurowy Zakładu Energetycznego
os. Zgody 15 – szkoła – budynek techniczny Szkoły Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej
os. Zgody 16 – siedziba instytucji – dawniej budynek administracji wojskowej, mieszczący na parterze warsztaty samochodowe;

os. Zgody 17 – szkoła – budynek socjalny Szkoły Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej
os. Zgody 18 – remiza straży pożarnej;

os. Zielone 1 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zielone 2 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 3 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 4 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 5 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn
os. Zielone 6 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zielone 7 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze wraz z ochroną oryginalnych witryn
os. Zielone 8 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze; wraz z ochroną oryginalnych witryn
os. Zielone 10 – dawna kotłownia osiedlowa, obecnie rozdzielnia energii cieplnej, w części adaptowana na mieszkania
os. Zielone 11 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 12 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 13 – blok – budynek mieszkalny z usługami w części pomieszczeń parteru, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zielone 14 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 15 – pawilon dawnej kawiarni, obecnie użytkowany jako obiekt usługowy
os. Zielone 16 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zielone 17 – blok – budynek mieszkalny z urzędem pocztowym w parterze
os. Zielone 18 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 19 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 20 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 21 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 22 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zielone 23 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 24 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 25 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść
os. Zielone 26 – blok – budynek mieszkalny
os. Zielone 27 – przedszkole
os. Zielone 28 – żłobek

ul. Klasztorna 2 – budynek dworu wraz z otaczającym terenem przyległego, dawnego parku ze starodrzewem przy ul. Sieroszewskiego.

Nowa Huta chroniona jest wpisem obszarowym. Niemniej w przypadku niektórych budynków ochrona ta powinna zostać wzmocniona. Oczywiście zaproponowany w tabeli zapis „szczególnie troskliwy nadzór" to wskazanie obiektów, które może jeszcze nie powinny znajdować się w rejestrze zabytków, ale są ciekawsze nie inne.

Model	ZWAK	GEZ	Nazwa	Ochrona
1	1.5	**745**	Blok „francuski"	Szczególnie troskliwy nadzór
1	1.9, 1.7, 1.5., 1.3	**756, 745, 734, 720**	Zabudowa obrzeżna placu Centralnego	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
2	2.4	**5325**	Blok „szwedzki"	Szczególnie troskliwy nadzór
3	3.4	**6208**	„Świat Dziecka"	Szczególnie troskliwy nadzór
3	3.16	**5522**	Szkoła podstawowa na os. Teatralnym – J. Gołąb	Szczególnie troskliwy nadzór
3	3.17	**5521**	Teatr Ludowy	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych
3	3.21	**5512**	Dom Rzemiosła os. Teatralne	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych
3	3.22	**5499**	Kino „Świt"	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych
4	4.1	**763**	Blok mieszkalny na os. Centrum D tzw. helikopter	Szczególnie troskliwy nadzór
4	4.2	**1777-80**	Punktowce (bloki mieszkalne os. Handlowe)	Szczególnie troskliwy nadzór
4	4.3	**1773-1774**	Budynki mieszkalne w północno-zachodniej części s. Handlowego – J. König, A. Radnicki	Szczególnie troskliwy nadzór
4	4.8	**2414-18**	Punktowce w zachodniej części os. Kolorowego	Szczególnie troskliwy nadzór
6	6.4	**5044**	Dom Młodego Robotnika	Szczególnie troskliwy nadzór
6	6.5	**5361**	Technikum Hutniczo-Mechaniczne	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych
7	7.2	**5647**	Centrum Administracyjne HiL: Budynek Z i S oraz brama	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
8	8.6	**5727**	Budynki mieszkalne – F. Adamski	Szczególnie troskliwy nadzór
8	8.9	**5925-5926**	Plac Pocztowy os. Willowe (poczta, Gigant)	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych
8	8.7	**5712**	Cmentarz parafialny w Mogile	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych
10	10.1	**2314**	Opactwo cysterskie w Mogile	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
10	10.2	**2315**	Dwór Rogozińskich	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
10	10.4	**2317**	Kościół św. Bartłomieja	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
11	11.1	**3737**	Szpital im. Żeromskiego	Szczególnie troskliwy nadzór
12	12.1	**764**	Dawne kino „Światowid"	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
12	12.1	**765**	Szkoła muzyczna	Szczególnie troskliwy nadzór
14	14.1	**5745**	Dwór Jana Matejki	Istniejący wpis do rejestru zabytków nieruchomych
14	14.2	**5756**	Kościół św. Jana Chrzciciela i Matki Boskiej Szkaplerznej	Przygotować wpis do rejestru zabytków nieruchomych

Nowa Huta ma za sobą lata zapomnienia. Teraz pora na „nowe otwarcie". Szczęśliwie służby konserwatorskie pracowały tu przez lata, nie jest to więc przestrzeń, w której trzeba zrobić wszystko. Raczej pole do uzupełnień i niewielkich korekt, powtórzenia badań (czas płynie) wynikających ze zmieniającego się stanu wiedzy. Wiedzy, którą trzeba się dzielić. Stąd propozycja utworzenia internetowego **BANKU DOBRYCH PRAKTYK** – strony www publikującej materiały informacyjne, przykłady gotowych, wzorcowych rozwiązań, powtarzalnych wytycznych, katalogi form i kolorów dla poszczególnych elementów składowych etc. Elementem składowym BDP muszą być poradniki dla właścicieli i wspólnot, na wzór brytyjskich informatorów, jak chronić dany typ zabytku, jak zachowywać walory Nowej Huty w skali detalu, architektury, zieleni i przestrzeni publicznych. To też pole do prezentacji analiz i dokumentów dotyczących obszaru parku[13]. Z programów, jakie powinny powstać pod auspicjami Miejskiego Konserwatora Zabytków, najważniejsze w tej chwili wydają się:

- program inwentaryzacji detalu architektonicznego,
- program inwentaryzacji i ochrony wnętrz publicznych (ponowienie i aktualizacja badań) z publikacją i katalogiem zachowanych elementów,
- program inwentaryzacji neonów i ich reliktów,
- inwentaryzacja tablic pamiątkowych i kommemoratywnych,
- katalog form małej architektury (wraz z elementami infrastruktury).
- opracowanie projektu zagospodarowania wokół pomnika upamiętniającego pomordowanych przez zbrodniarzy hitlerowskich w 1943 r. oraz kapliczki Matki Boskiej z ok. 1870 znajdującej się na skrzyżowaniu ulic Wańkowicza i Polskiego Czerwonego Krzyża.

Wyniki badań powinny być dostępne na stronach internetowych Parku Kulturowego Nowa Huta. Są bowiem ważnym elementem kształtowania świadomości mieszkańców, określania znaczeń miejsc i obiektów. Szkoda, że nie są powszechnie dostępne dokumentacje już opracowane, wykonane przez znawców i sfinansowane z pieniędzy publicznych.

[13] M.in. W. Komorowski, E. Grochowska, „Nowa Huta. Studium urbanistyczno-konserwatorskie. Uwagi o przekształceniach urbanistycznych i architektonicznych", mps, Kraków 1992; W. Komorowski, „Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie", mps, Kraków 1996; W. Komorowski, „Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949–1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie", mps, Kraków 2001; W. Komorowski, „Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty", mps, Kraków 2004.

Zadanie 1. Ochrona układu urbanistycznego w postaci struktury budynków, układu komunikacyjnego, przestrzeni publicznych i półpublicznych. Ochrona historycznej linii zabudowy, gabarytów i form architektonicznych. Cel ten to jedna z podstawowych funkcji parku kulturowego. Jest w pełni zgodny z zaleceniami MPZP, który mówi o zakazie lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych[14].

Zadanie 2. Ochrona zagospodarowania i użytkowania przestrzeni i kubatur w celu zachowania charakteru mieszkalnego dzielnicy, z uwzględnieniem utrzymania infrastruktury kulturalnej, rekreacyjnej i usługowej ukierunkowanej na utrzymanie komfortu życia miejscowej społeczności, przy poszanowaniu form i historycznej substancji architektonicznej.

Zadanie 3. Ochrona i pielęgnacja sieci ciągów pieszych, rozbudowa tras rowerowych, spacerowych i terenów rekreacyjnych. Obranie kierunku rozwoju: Nowa Huta dzielnicą ekologiczną oferującą warunki dla zdrowego stylu życia.

Zadanie 4. Wprowadzenie strategii utrzymania i przywracania klimatu krajobrazu kulturowego oraz wyrazu architektonicznego i urbanistycznego przestrzeniom publicznym: alejom, placom, ulicom, parkom i wnętrzom handlowym, pielęgnacji i rekompozycji układu zieleni, rozwiązania problemu parkowania.

- Kategoryczny zakaz dogęszczania zabudowy na obszarze parku. MPZP także wprowadza zakaz lokalizacji nowych budynków, wyjątek czyniąc dla parkingów podziemnych. Wszelkie działania muszą uwzględniać określone parametry wskaźnika terenu biologicznie czynnego, maksymalnej wysokości zabudowy, wysokości zabudowy usługowej itp. Dopuszczalna jest lokalizacja elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze zieleń i obiekty małej architektury.
- Niedopuszczalna jest lokalizacja nowych budynków, co nie oznacza na wybranych obszarach zakazu przebudowy, remontu i modernizacji zgodnej z zapisami w MPZP lub innych dokumentach. Wojewoda Małopolski stwierdził nieważność pozwolenia z 2013 r. na budowę nowego bloku na os. Kolorowym, przy rondzie Czyżyńskim, który mógł zdewastować charakterystyczny widok na zespół punktowców.
- Opracowanie zindywidualizowanych szczegółowych projektów zagospodarowania wnętrz osiedlowych, ze szczególnym uwzględnieniem zieleni, poprzedzone prawidłowym procesem konsultacji społecznych w skali osiedla.
- Zatrzymanie procesu radykalnego przekształcania np. kotłowni czy dawnych firm (np. na os. Krakowiaków) w bloki mieszkalne. Dobudowy tylko w zharmonizowanej stylistyce.
- Natychmiastowe zwiększenie nakładów na sprzątanie ulic i podwórek oraz utrzymanie zieleni.
- Kategoryczny zakaz zabudowy sieni wjazdowych – wprowadzenie ujednoliconego wzoru pachołków przegradzających.
- Utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych.
- Zakaz ogradzania bloków lub ich zespołów, zwłaszcza ogrodzeniami pełnymi, z wyjątkami opisanymi w MPZP: ogrodzenia terenów szkół, przedszkoli i żłobków (do 2,20 m), ogrodzeń wokół parkingów, trawników, skwerów, zieleńców (do wysokości 1 m), ogrodzeń dla boisk szkolnych, boisk służących rekreacji (powyżej 2,20 m).[15]

[14] Dopuszcza przy tym lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze, zieleń, obiekty małej architektury. Modernizacja infrastruktury technicznej (instalacji doprowadzających media).

[15] Materii tej dotyczyć będzie również tzw. uchwała krajobrazowa, sporządzana aktualnie przez Wydział Planowania Przestrzennego Urzędu Miasta Krakowa

- Likwidacja ogrodzeń wyższych niż 40 cm przy przedogródkach – musi obowiązywać zasada sadzenia roślinnych żywopłotów zamiast montażu ogrodzeń czy barierek wokół terenów zieleni i trawników, mimo że grodzenie zieleńców dopuszcza MPZP.
- Niezbędne jest uregulowanie kwestii związanych z lokalizacją oraz wyglądem straganów i kiosków (te, które można, należałoby usunąć od razu[16], mimo zapisu w MPZP o utrzymaniu istniejących obiektów o funkcji usługowej[17]). Weryfikacja samowoli budowlanych, zakaz lokalizacji nowych kiosków i stoisk. Ustalenie wzoru i koloru kiosku. **Zeszpecono nimi niemal wszystkie skrzyżowania i ciągi komunikacyjne.** Budy stały się także miejscem mocowania pstrokatych, tandetnych reklam firm mających swe siedziby w osiedlach.

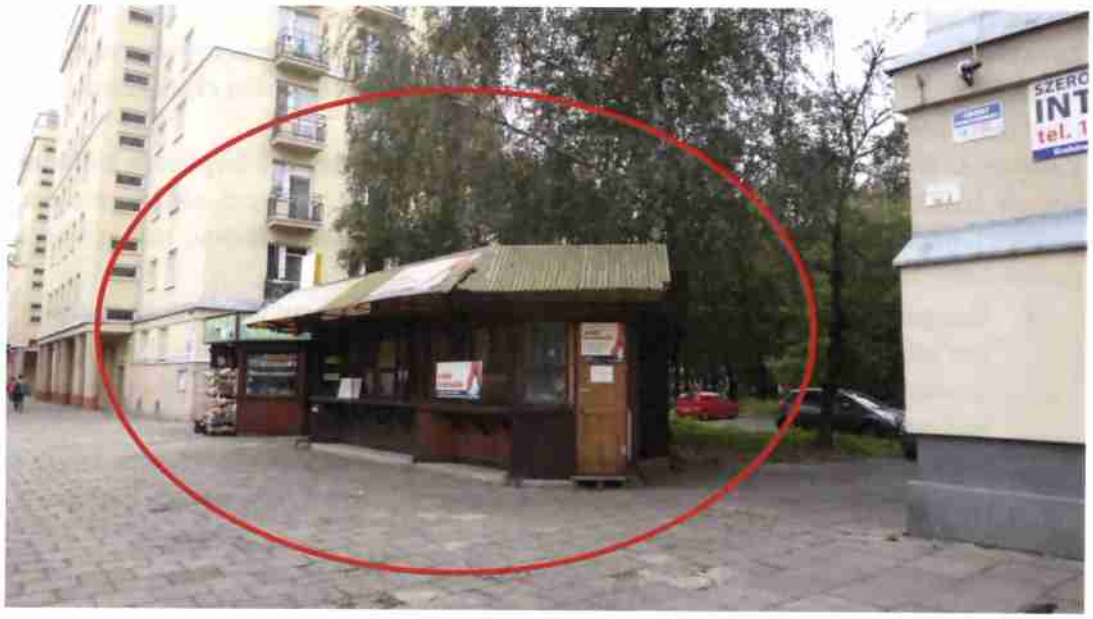

- Zakaz ustawiania stoisk ulicznych, standów, z wyjątkiem krótkotrwałych imprez masowych.

[16] Zwłaszcza te stojące w pobliżu ciągów komunikacyjnych i ważniejszych osi widokowych.

[17] MPZP zgadza się na utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, ale tych, o których mowa w ustaleniach szczegółowych i oznaczonych odpowiednio na Rysunku Planu; określa też obowiązek ich kolorystycznej harmonizacji – odcienie brązu, zieleni lub szarości.

- Weryfikacja usytuowania, barwy i natężenia oświetlenia ulicznego to z jednej strony poprawa wystroju przestrzeni publicznych, z drugiej – zwłaszcza w miejscach leżących na uboczu – element podnoszenia poziomu bezpieczeństwa.
- Poprawa jakości otoczenia mieszkaniowego poprzez odpowiednie wyposażenie wnętrz kwartałów (place zabaw dla dzieci, miejsca odpoczynku i spotkań mieszkańców itp.).
- Opracowanie zindywidualizowanych szczegółowych projektów zagospodarowania wnętrz osiedlowych, dostosowanych do współczesnych potrzeb mieszkańców, poprzedzone prawidłowym procesem konsultacji społecznych w skali osiedla. **Stop samowoli! Także samowoli służb drogowych!**
- Uporządkowanie istniejącej małej architektury, elementów wstawianych w miarę zużywania się starych – wzorniki określą jednolity wzór ławek i koszy na śmieci, lamp, ławek, ogrodzeń, trzepaków itd. Czy nie wrócić miejscami do poczciwych, betonowych misiów, które stały obok przedszkoli i szkół, ucząc dzieci, że istnieją kosze, a o wspólną przestrzeń trzeba dbać.
- Opracowanie miejscowo zindywidualizowanych projektów nowej małej architektury wraz z elementami infrastruktury, wzbogacające zasób istniejących elementów, odwołujące się lub stanowiące interpretację zachowanych oryginalnych wzorów.
- Estetyzacja wiat śmietnikowych: obsadzenie zielenią (pnącza), modernizacja, zmiana lokalizacji. Przemyślane wyznaczenie miejsc lokalizacji zbiorników na surowce wtórne, które w sposób wyjątkowo brutalny widoczne są w kameralnych przestrzeniach osiedli. Czy muszą one funkcjonować w przestrzeni publicznej w chwili, gdy obowiązują nowe regulacje w gospodarce odpadami? Czy nie mogą być ustawiane w wyznaczonych miejscach, poza obszarem ochronnym?

- Źródłem nieustannego bałaganu są zbyt rzadko opróżniane pojemniki na używaną odzież, rozstawiane przez PCK, którym również należy wyznaczyć miejsce lokalizacji.
- Zabezpieczenie czerpni powietrza dawnego systemu bunkrów. Ewentualne wykorzystanie ich bocznych powierzchni jako miejsca ma zgrupowane reklam okolicznych, lokalnych firm.

- Paląca potrzeba naprawy chodników: zakaz stosowania brukbetu – tylko szare płyty chodnikowe. Niski standard przestrzeni publicznych, postępująca degradacja to widoczne bolączki dzielnicy.

- Natychmiastowe zatrzymanie presji inwestycyjnej i zabudowy obrzeży nowohuckich Łąk (użytek ekologiczny o wyjątkowych wartościach przyrodniczych, również ze względu na potencjał dydaktyczny i rekreacyjny) – teren ten, ze względu na swe atrakcyjne położenie, musi być ocalony dla mieszkańców przed kolejnymi inwestycjami mieszkaniowymi w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

- Natychmiastowe przerwanie działań mieszkańców i służb miejskich, „odnawiających" ciągi komunikacyjne w parkach i na osiedlach znacznie poniżej funkcjonalno-estetycznych standardów, jakie powinny panować w Nowej Hucie.

II.2.1.2.3. DZIAŁANIA W ZAKRESIE ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

Zadanie 1. Ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie ingerencji w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję przez nadmierną rozbudowę działalności handlowej i usługowej oraz modernizacyjnej, ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową i związaną z nią estetyką.

Zadanie 2. Zachowanie, rewaloryzacja i modernizacja substancji budowlanej jako elementu zespołu urbanistycznego o szczególnych wartościach i znaczeniu historycznym, architektonicznym i przestrzenno-funkcjonalnym.

II.2.1.2.3.A. ELEWACJE

Przy odnawianiu elewacji budynków nakazuje się powrót do stanu pierwotnej kompozycji kolorystycznej osiedli oraz poszczególnych budynków, na podstawie przeprowadzonych prób kolorystycznych. Stolarka okienna czy bramna oraz ślusarka lokali użytkowych stanowi integralną część wystroju elewacji i współdecyduje o wartościach zarówno obiektu, jak i pierzei ulicznych w obrębie zabytkowego układu urbanistycznego. Pewne zniekształcenia w tym zasobie, szczególnie drzwi, dokonało się w momencie łatwej dostępności na rynku ślusarki aluminiowej i obramień z PCV w latach 90. XX w. Obecnie elementy te także podlegają ochronie, zarówno pod względem materiału, formy, jak i kolorystyki.

- Uczytelnienia pierwotnej artykulacji (pionowej i poziomej) elewacji – według wskazań konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Nakaz stosowania materiałów wykończeniowych nawiązujących do historycznych, z zastosowaniem: tynków szlachetnych, lastryka, kamienia, zarówno w odniesieniu do elewacji budynku, jak również poszczególnych jej elementów architektonicznych (cokoły, portale, kolumny, schody, pochylnie, murki itp.).
- Uporządkowanie zabudowy balkonów i logii – według wskazań konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Przywrócenie tralek na dachach, m.in. na placu Centralnym (z zachowaniem tzw. zegara – powszechnie rozpoznawanego czasomierza elektrycznego umieszczonego na bloku Centrum D) – działania na podstawie programów konserwatorskich.
- Usunięcie z elewacji wszystkich elementów dodanych (kosze na ulotki, tablice ogłoszeniowe) i przeniesienie ich do bram, a domofonów na boczne ściany portali.
- Zakaz zamurowywania okien.
- Zakaz umieszczania na elewacjach agregatów klimatyzacyjnych.
- Wymiana oblachowań gzymsów na „antyptasie" kolce w neutralnym kolorze (ecopic) lub polietylenowe siatki.
- Uporządkowanie przebudowanych wejść do budynków – likwidacja dodanych elementów. Ujednolicenie form daszków nad bramami (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Zakaz bezplanowej zabudowy logii i balkonów, z koniecznością likwidacji istniejących.
- Ujednolicenie i systematyczna wymiana stolarki okiennej na nową, zgodną z pierwotną formą (podziały) – sporządzenie katalogu typów okien dla poszczególnych osiedli; działania na podstawie programów konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Zakaz zmiany pierwotnej formy i rozmiarów otworów okiennych i podokapowych i strychowych. Nakaz stosowania zasady symetrii, rytmu, podziałów, szerokości i osi kompozycyjnych

dla otworów stolarki okiennej i drzwiowej w przypadku rozbudowy, przebudowy lub nadbudowy w istniejących budynkach.

- Forma i kolorystyka krat okiennych (katalog – ujednolicenie wzoru według pierwotnych założeń) – dopasowanie do koloru elewacji (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Zakaz stosowania kasetowych rolet zewnętrznych.
- Zachowanie lub przywrócenie pierwotnej formy cokołów – działania na podstawie programów konserwatorskich.

II.2.1.2.3.B. TERMOIZOLACJA

Termoizolacja[18]. Termomodernizacje zewnętrzne są dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy budynek nie posiada dekoracji architektonicznej lub wystrój elewacji jest bardzo skromny. W przypadku występowania szlachetnych tynków, np. na cokołach lub portalach, elementy te są wyłączane z ocieplenia. Natomiast przy prostych dekoracjach, np. w postaci prostych gzymsów lub opasek okiennych, są one odtwarzane w nowej substancji. W partiach budynków, na których występują szlachetne wyprawy tynkarskie, dąży się przede wszystkim do ich odczyszczenia, co jednak nie zawsze przynosi pozytywne rezultaty, gdyż silnie zabrudzone partie związane z wierzchnią warstwą tynku tworzą plamy.

- Zakaz docieplania zewnętrznego budynków w sposób powodujący zacieranie się artykulacji architektonicznej i detali architektonicznych. Sama termoizolacja wewnątrz jest niezbędna ze względu na niski poziom efektywności energetycznej budynków.
- Zakaz stosowania na elewacjach gotowych elementów styropianowych – pseudo gzymsów.
- Zakaz likwidacji parapetów podokiennych podczas termomodernizacji.
- Zakaz zmiany profilów i głębokości gzymsów podczas termoizolacji.
- Ochrona artykulacji elewacji: zakaz wypełniania uskoków styropianem, „domurowywania" elementów, np. pilastrów.

II.2.1.2.3.C. DACHY

- Nakaz utrzymania historycznej formy dachów, zgodnej z zaleceniami wyszczególnionymi w MPZP[19].

[18] Termoizolacja jest problemem szerszym. Nie ma od niej odwrotu, jest pilna konieczność ograniczenia swobody wspólnot w tej mierze. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.) z dniem 1.03.2015 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 1200) zmienia niektóre swoje unormowania prawne. Zmiana stanu prawnego jest spowodowana koniecznością: 1) transpozycji dyrektywy Rady 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wdrożenia minimalnych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na tymczasowych lub ruchomych budowach (ósma szczegółowa dyrektywa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.Urz. WE L 245 z 26.08.1992, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, s. 71); 2) transpozycją części postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 13).

[19] Nakaz zachowania istniejącego kształtu dachów, z możliwością doświetlenia poddaszy poprzez lukarny lub okna połaciowe pod warunkiem: a) stosowania osiowania lukarn i okien połaciowych z otworami okiennymi i drzwiowymi na niższych kondygnacjach, lub symetrycznie (osiowo) względem kompozycji elewacji budynku; b) stosowania jednolitej formy lukarn na danym budynku, z zaleceniem stosowania lukarn jednospadowych lub trzyspadowych; c) dla lukarn trzyspadowych stosowania jednakowego kąta nachylenia połaci lukarn i dachów; d) dachy lukarn nie mogą się łączyć; e) w jednej lukarnie dopuszcza się maksymalnie dwa okna; f) stosowania minimalnej odległości lukarn od ścian szczytowych wynoszącej 1,5 m; g) lokalizowania kalenic lukarn min. 0,5 m poniżej głównej kalenicy dachu; h) lokalizowania wszystkich okien połaciowych na jednej wysokości; i) stosowania okien połaciowych o jednakowej wielkości.

Na warstwach ocieplenia stosuje się kolor jak najbardziej zbliżony do pierwotnego celem zachowania kolorystyki osiedli.

- Nakaz utrzymania i stosowania jednolitej kolorystyki elewacji, z zaleceniem stosowania tynków szlachetnych w odcieniach kolorów nawiązujących do pierwotnie stosowanych i projektowanych; dopuszcza się stosowanie różnego stopnia nasycenia kolorem, zgodnie z historyczną kompozycją, polegającą m.in. na stosowaniu ciemniejszych odcieni barw na najniższych kondygnacjach – wymagane jest trzymanie się zaleceń kolorystycznych podanych w studium kolorystycznym oraz w szczegółowych zaleceniach konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Stała współpraca miasta z właścicielami i wspólnotami przy malowaniu elewacji całych kompleksów blokowych – program dotacji.
- Dopuszcza się zróżnicowanie barwne na cofniętych lub wysuniętych partiach fasad (cokoły, pilastry, belkowania, obramienia okien) i innych elementach podziałów pionowych i poziomych oraz na elewacjach przewiązek nad pasażami, zgodnie z historyczną kompozycją – wymagane jest ścisłe trzymanie się zaleceń kolorystycznych podanych w studium kolorystycznym.
- Ujednolicenie kolorystyki balkonów i logii – wprowadzenie wymogu konsultacji z konserwatorem (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Kategoryczny zakaz malowania fragmentów elewacji, np. wokół sklepów, łuków bram, pilastrów, odnawiania wyłącznie parterów.

- Kategoryczny zakaz indywidualnego malowania elementów elewacji, np. tralek balkonów francuskich.
- Wymagana jest stolarka okienna i balkonowa w kolorze białym, z dopuszczeniem koloru brązowego dla zabudowy jednorodzinnej.

- Drzwi wejściowe do klatek schodowych w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych w kolorze popielatym, z dopuszczeniem koloru czarnego w budynkach na placu Centralnym.
- Nakaz stosowania koloru czarnego dla witryn i drzwi lokali usługowych, dla których ustalono ochronę w zapisach ustaleń szczegółowych (zob. wykazy z MPZP przyporządkowane do osiedli).
- Balustrady balkonów w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych w kolorze zielonym.
- Rynny, rury spustowe i obróbki blacharskie mają być w kolorze popielatym, z dopuszczeniem koloru brązowego dla zabudowy jednorodzinnej.

II.2.1.2.3.E. WNĘTRZA

Wnętrza obiektów publicznych projektowano z wyjątkową starannością. Wiele z nich stworzono w pracowni prof. Mariana Sigmunda. Nowa Huta ściągnęła najlepszych projektantów i specjalistów. Jedni zajęli się architekturą, inni urbanistyką, jeszcze inni wnętrzami. Bo wszystko miało do siebie pasować. Szkoda, że niewiele z nich ocalało do naszych czasów. A według przewodnika z roku 1959 mieszkańcy korzystali z prawie 100 sklepów spożywczych oraz „Delikatesów" na os. Centrum C, sześciu restauracji, czterech kawiarni, czterech barów, sześciu kin i ponad 80 sklepów branży przemysłowej i galanteryjnej. Wiele wnętrz zniszczono na naszych oczach. Działania były spóźnione. Wnętrza sklepów, urzędów pocztowych, dawnych kin czy domów kultury nie są chronione. Wyjątek stanowią sklepy wokół placu Centralnego, na parterach budynków wpisanych do rejestru pod numerem A-1431/M. Te prawo bierze pod ochronę.

- Niezbędny jest odrębny program inwentaryzacji lokali sklepowych, poczt, restauracji etc. Poszukiwanie zachowanych reliktów. Zadanie wykonawcy wskazanego przez Miejskiego Konserwatora Zabytków.
- Podniesienie świadomości mieszkańców, użytkowników i najemców co do wartości zachowanych wnętrz.
- Stworzenie szlaku nowohuckiej modernistycznej architektury wnętrz.
- Udostępnienie wybranych wnętrz, np. Centrum Administracyjnego, na zasadzie okresowego zwiedzania dla grup z przewodnikiem, jak to ma miejsce w Willi Tugenhatów Miesa van der Rohe w Brnie czy willach A. Loosa w Pilźnie i Pradze.

II.2.1.2.4. DZIEDZICTWO ARCHEOLOGICZNE

Nowa Huta może poszczycić się jednym z najznakomitszych świadectw pradziejowej świetności. Jest nim Kopiec Wandy, owiany legendami, wciąż nie w pełni zinterpretowany wyrazisty ślad przeszłości w lokalnym krajobrazie kulturowym. Lecz to nie jedyny element dziedzictwa archeologicznego obecny w granicach Nowej Huty. Tradycja osadnicza sięga tu okresu neolitu, co potwierdziły badania archeologiczne przeprowadzane przy okazji budowy kombinatu oraz osiedli mieszkaniowych[20]. Pozostałości dawnych osad odnaleziono m.in. w okolicach placu Centralnego i Szpitala im. Żeromskiego. Ślady bogatej historii do dziś można odnaleźć w nowohuckim krajobrazie kulturowym, choć nie są one tak oczywiste, jak zabytki późniejszych epok. Charakterystykę pradziejowych procesów osadniczych i typologię znalezisk przedstawiono w części I niniejszego opracowania, w rozdziale historycznym, w podrozdziale Faza przedhistoryczna. Pod względem konserwatorskim oprócz dokumentacji i zbiorów w Muzeum Archeologicznym, podstawą do identyfikacji dziedzictwa archeologicznego wybranego obszaru jest ewidencja konserwatorska w postaci AZP (Archeologiczne Zdjęcie Polski). Jest to dokumentacja rękopiśmienna w dyspozycji służby konserwatorskiej.[21] Dla interesującego nas obszaru jest to arkusz AZP nr 102–57.

W ewidencji archeologicznej dla tego obszaru odnotowano wytyczne konserwatorskie: „Z konserwatorskiego punktu widzenia cały opisany obszar winien być kontrolowany z racji powstawania nowych inwestycji, wszelkich robót ziemnych, remontów prowadzonych na otwartym terenie. Szczególnie dotyczy to takich stanowisk, jak: [...] rejon Szpitala im. Żeromskiego, stanowiska w Krzesławicach"[22]. Szczegółowa, zaktualizowana ewidencja stanowisk archeologicznych oraz stref ochrony archeologicznej odnotowana jest w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego. Plany powinny zawierać też precyzyjne wskazania co do nakazów i ograniczeń związanych z odnotowaniem obiektów lub stref ochrony archeologicznej[23].

Wzorcowy zapis w tym względzie znajdujemy w obowiązującym MPZP „Dolina Dłubni-Krzesławice". Dla stanowisk archeologicznych wprowadzono ograniczenie zawarte w § 13 „Ustalenia w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej". [...] w punkcie 4: W celu ochrony zabytków archeologicznych, realizowanej na podstawie przepisów odrębnych: 1) obejmuje się ochroną i oznacza na Rysunku Planu stanowiska archeologiczne wpisane do ewidencji zabytków, opisane w następujący sposób: nr stanowiska w obszarze (nr stanowiska w miejscowości): [...]; 2) na obszarze stanowisk archeologicznych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, przed rozpoczęciem robót budowlanych obowiązuje przeprowadzenie badań archeologicznych zgodnie z przepisami o ochronie zabytków; 3) wyznacza się archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej, której zasięg określa się na Rysunku Planu; 4) na obszarze strefy, o której mowa w ust. 4, pkt 3, podczas prowadzenia prac ziemnych związanych z robotami budowlanymi obowiązuje nadzorowanie prac przez osobę uprawnioną do prowadzenia badań archeologicznych[24].

---

[20] J. Marciniak, *Pradzieje Nowej Huty, Igołomi i Witowa*, Kraków 1968, s. 64; S. Buratyński, *Dwudziestolecie badań archeologicznych na terenach Huty im. Lenina i Nowej Huty*, „Sprawozdania Archeologiczne", t. XXII, 1970, s. 253–254; M. Miezian, *Nie od razu Nową Hutę zbudowano. Dzieje Regionu Kraków-Wschód od 5. tysiąclecia p.n.e. do 1947 roku*, Kraków 2002.

[21] AZP 102–57 w Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie oraz AZP 102–57, teczka w Archiwum NID w Warszawie.

[22] Zob. A. Rachwaniec, P.A. Wawrzyńczyk, „Sprawozdanie z badań prowadzonych na obszarze 102-57 w woj. miejskim krakowskim", mps. 1981, Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie.

[23] Powinny, co nie znaczy, że zawsze zawierają, np. MPZP dla Centrum Nowej Huty zawiera wprawdzie oznaczenia stanowisk na rysunku planu, lecz w tekście brak jest opisowego określenia wprowadzanych ograniczeń i nakazów.

[24] Uchwała NR XXXVI/464/2008 Rady Miasta Krakowa z dnia 12.03.2008 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice", § 13 pkt 4.

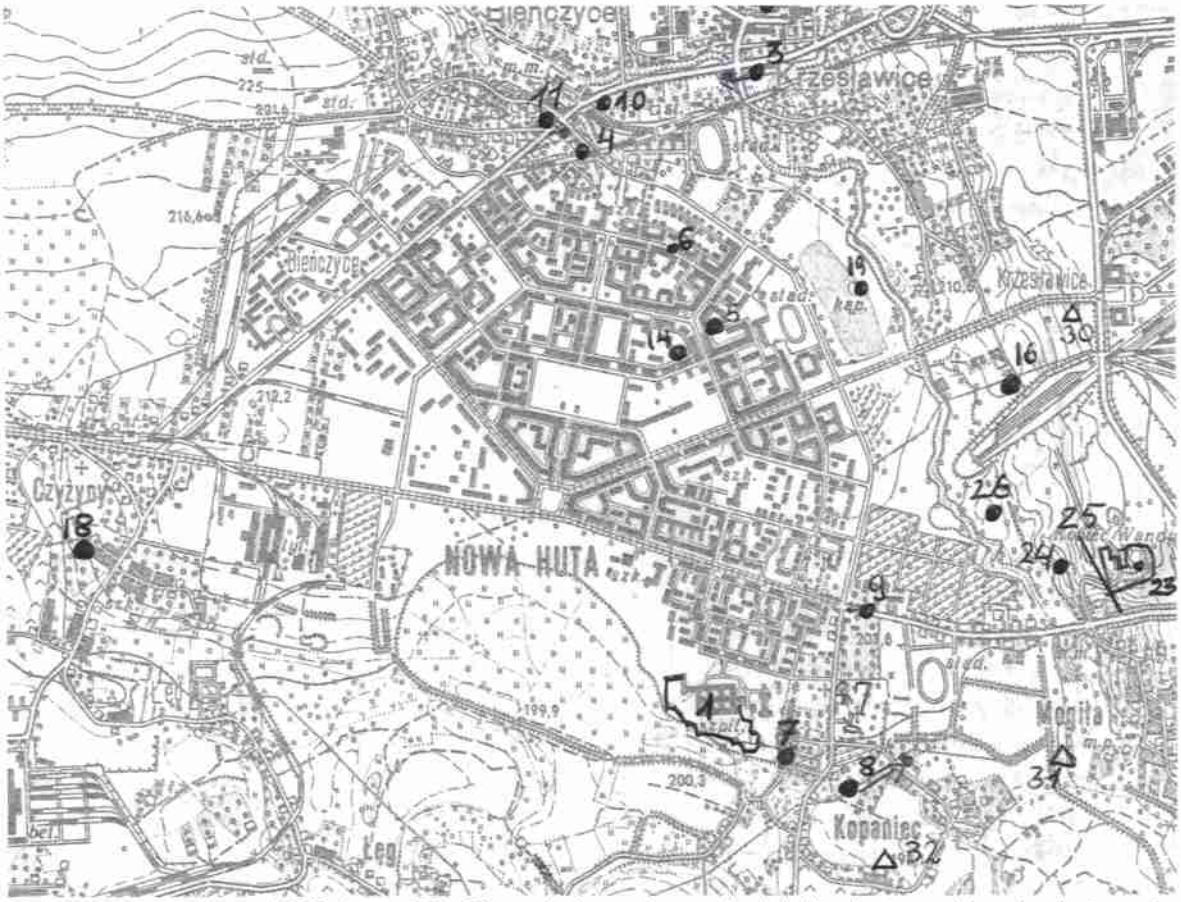

Fragment mapy zbiorczej AZP obszar 102–57 z naniesioną orientacyjną lokalizacją stanowisk archeologicznych (Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie)

W granicach Parku Kulturowego odnotowano 10 stanowisk archeologicznych. Są to, według numeracji z arkusza AZP: **Stanowisko nr 1, 4, 5, 6, 7, 9, 14, 16, 19 oraz stanowisko archiwalne nr 30**. Są to przeważnie stanowiska wielokulturowe, które potwierdzają ciągłość osadniczą od neolitu po czasy nowożytne. Stanowiska koncentrują się na krawędziach lub na łagodnie opadających w kierunku południowym wypłaszczeniach terasy nadzalewowej Wisły oraz na obrzeżach doliny Dłubni. Lessowe podłoże sprzyja zachowywaniu śladów pradziejowych. Jednak stopień zurbanizowania i przekształcenia terenu powoduje, że znaczna część obszaru została destruowana pod względem archeologicznym bądź jest niedostępna dla weryfikacyjnych badań powierzchniowych.

Z punktu widzenia planu ochrony Parku Kulturowego Nowej Huty zabezpieczenie wartości dziedzictwa archeologicznego w zapisach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest wystarczające i zadawalające. Nie wymagają one dodatkowych zaleceń specyficznych dla ochrony krajobrazu kulturowego.

II.2.1.3. WSKAZANIA W SFERZE INFRASTRUKTURY I KOMUNIKACJI

II.2.1.3.1. SYSTEM KOMUNIKACYJNY

Funkcjonalny system komunikacji jest ważnym elementem zachowania krajobrazu kulturowego. Wiodącym punktem układu Nowej Huty jest plac Centralny. Swą formą potwierdza znaczenie i rolę, jaką odgrywa w strukturze przestrzennej. Wraz z promieniście wyprowadzonymi ulicami tworzy szkielet funkcjonalno-kompozycyjny.

- Dokończenie budowy obwodnicy w celu zredukowania ruchu tranzytowego samochodów ciężarowych.
- Natychmiastowe ograniczenie tonażu aut jeżdżących ul. Klasztorną w pobliżu najcenniejszych obiektów zabytkowych.
- Weryfikacja i usunięcie zbędnych znaków drogowych i drogowskazów.
- Poprawa systemu komunikacji publicznej ułatwi mieszkańcom Nowej Huty pracę w innych częściach miasta. Jej poszukiwanie to jeden z argumentów na rzecz opuszczenia dzielnicy[25].
- Korekty i uzupełnienia komunikacji kołowej i miejsc postojowych powinny być prowadzone w sposób nienaruszający bezkolizyjnych traktów pieszych, co współcześnie jest jednym z największych atutów funkcjonalnych dzielnicy.
- Odnowa infrastruktury technicznej komunikacji miejskiej, optymalizacja systemu w celu poprawy jej efektywności i wydolność. Wysoki stopień zużycia technicznego i zestarzenia funkcjonalnego infrastruktury (torowiska tramwajowe) to jeden z podstawowych problemów dzielnicy. MPZP ustala się następujące zasady obsługi obszaru komunikacją zbiorową: obszar planu pozostaje w zasięgu obsługi przez istniejącą sieć linii tramwajowych, uzupełnioną przez linię tramwaju szybkiego w ciągu ulic: Jana Pawła II – plac Centralny – aleja Solidarności; obsługę komunikacyjną obszaru dopełniają miejskie (magistralne i lokalne) oraz podmiejskie linie autobusowe.
- Konieczność rekompozycji placu Centralnego, zdominowanego przez przeszkody funkcjonalne. Środek placu jest niedostępny, odizolowany komunikacją od przestrzeni publicznych. Nie jest *de facto* użytkowany. Uporządkowania wymaga m.in. zagęszczająca się liczba słupów technicznych, bo istotnych przeszkód wizualnych zaburzających strukturę placu nie ma, a pierzeje tworzy architektura.
- Utrzymanie historycznie ukształtowanej i zachowanej sieci dróg. Główne aleje przejęły funkcję komunikacyjną, co osłabiło ich siłę kompozycyjną. Nadmiernie wybujała zieleń ogranicza ekspozycję, natomiast intensywność ruchu samochodowego i ogrodzenia torowisk przekształciły przestrzeń łączącą w barierę wprowadzającą silne podziały. Wizualnie i funkcjonalnie dominuje kierunek wzdłuż alei, kierunki i połączenia poprzeczne uległy ograniczeniu.
- Poprawa systemu komunikacji i parkowania z uwzględnieniem historycznych struktur przestrzenno-funkcjonalnych. Trzymanie się zasad przebudowy i budowy układu komunikacyjnego ustalonych w MPZP, m.in. w obszarze PK NH nie planuje się zwiększenia liczby dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być podejmowane w granicach wyznaczonych terenów dróg publicznych. Połączenia dróg mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach.
- Zmniejszenie roli ciągów alei Jana Pawła II, Andersa i Solidarności jako barier przestrzennych. Główne osie, przedzielone siatką, stanowią bariery dla ruchu pieszego, który należy udrożnić, zapewniając płynną komunikację między osiedlami[26].

[25] Miejski Program Rewitalizacji Krakowa, 2013, załącznik nr 2.

Plac Centralny – miejsce zasługujące na lepszy los

- Segregacja ruchu kołowego i pieszego w przestrzeniach śródblokowych jest zachowana. Poruszanie w kwartałach jest swobodne, bezpieczne i bezkolizyjne. W przestrzeniach śródblokowych daje się zaobserwować proces podziału przestrzeni. Elementami dzielącymi są głównie budynki garaży, ogrodzenia i zieleń.
- Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) – w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej.
- Uporządkowanie przestrzeni ulicznej pod kątem funkcjonalnym i estetycznym w sposób adekwatny do rangi i funkcji poszczególnych ulic i placów w strukturze obszaru (m.in. likwidacja barier, odnowienie nawierzchni, oświetlenia i elementów małej architektury, nasadzenie roślin).
- Podniesienie rangi strefy pieszej w alei Róż. Tworzenie ciągów komunikacyjnych wzorowanych na ul. Artystów.
- **Wprowadzenie stref wolnych od rowerów, deskorolek i innych pojazdów cichobieżnych** w miejscach o dużym ruchu pieszych – są bardziej niebezpiecznie (zwłaszcza dla ludzi starszych) od samochodów, bo są bezgłośne.

II.2.1.3.2. PARKINGI

Liczba miejsc parkingowych zaplanowana w latach 50. czy 60. XX w. całkowicie nie przystaje do obecnych potrzeb. Liczba samochodów przyrosła gwałtownie. Trzeba więc sobie jasno i uczciwie powiedzieć: nie ma już i raczej nie będzie możliwości, aby każdy zaparkował „przed blokiem", najlepiej pod własnym oknem. Nie można mieć równocześnie parku, ogródka jordanowskiego, słonecznej ciszy i auta „na widoku". Rozwiązanie problemu parkowania to jedno z wyzwań dla władz dzielnicy i miasta.

[26] Problem izolacji jest wymieniany jako jedna z głównych słabości jednostki Perry'ego.

- Określenie chłonności parkingowej osiedli i ewentualnie wydanie identyfikatorów uprawniających do parkowania (zwłaszcza osiedla o zabudowie zwartej typu Centrum B czy Centrum C).
- Lokalizacja nowych parkingów – studium wykonalności z ewentualnym uwzględnieniem koncepcji parkingów podziemnych. W MPZP ustalono następujące zasady obsługi parkingowej: utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, zgodę na lokalizację garaży (parkingów) podziemnych; dla nowo budowanych obiektów wymagana minimalna liczba miejsc dla stanowisk postojowych dla samochodów osobowych i rowerów.
- Ewentualne urządzone parkingi nie mogą być skalkulowane drogo. Niedopuszczalna jest też polityka „napędzania" klientów (głównie mieszkańców) stawianiem wszędzie zakazów zatrzymywania się i postoju (jak ma to miejsce np. w Podgórzu).
- Niezbędna jest analiza sensowności utrzymania istniejących garaży w przyszłości (na ich miejscu mogłoby powstać znacznie więcej miejsc parkingowych). Teraz ich zespoły, szpetne i zaniedbane, muszą być odnowione (np. w części osłonięte zielenią). Niestety, garaże są rozsprzedane, własność rozdrobniona, są też dość wartościowe.

Tego rodzaju „obiektom" zaśmiecającym Nową Hutę należy się natychmiastowy demontaż

- Przyszłością jest lokalizacja parkingów podziemnych pod głównymi ciągami komunikacyjnymi. Według zapisów MPZP dodatkowe miejsca parkowania dla samochodów osobowych mogą być lokalizowane także w obrębie terenów komunikacji – jako pasy i zatoki postojowe – lub na wydzielonych terenach, dla których dopuszczone jest przeznaczenie na parkingi.
- Narasta potrzeba lokalizacji parkingów zbiorczych. W przestrzeniach śródblokowych występuje silna sukcesja naturalna, znacznie ograniczająca użyteczną przestrzeń i ekspozycję. Parkingi rozwijają się chaotycznie, kosztem zieleni, terenów rekreacyjnych i sportowych.
- Uporządkowanie dzikich parkingów i porozjeżdżanych trawników na terenie osiedli to niezbywalny element jakiegokolwiek planu rekompozycji zieleni.
- W miarę możliwości stosowanie zielonych parkingów w formie np. geokraty (takie jak np. przy klubie „Jędruś" na os. Centrum A).

- Zakaz parkowania – na czas dłuższy niż załadunek i wyładunek – przyczep kempingowych. Trzeba im wyznaczyć strategiczny parking na obrzeżach, bo zajmują miejsca postojowe, zwalniając je na kilka (jeśli aż tyle) tygodni w roku.
- Zakaz parkowania w osiedlach pojazdów powyżej 2,5 tony – wjazd wyłącznie na czas czynności załadunkowych; aktywność straży miejskiej w egzekwowaniu zakazu.
- Zakaz parkowania przed sieniami wjezdnymi, zachowanie ciągów widokowych – aktywność straży miejskiej w egzekwowaniu zakazu.

II.2.1.3.3. INFRASTRUKTURA

Bez infrastruktury nie ma miasta, ale nie powinna ona szpecić. Infrastruktura nie jest wyłączona z obszaru zabytkowego i np. forma latarń nie może być uzależniona wyłącznie od funkcji i liczby luksów.

- Niezbędne jest uporządkowanie anten dachowych – preferencje dla kablówki; obowiązkowe anteny zbiorcze; podobnie ograniczenia dla wszelkich wyciągów i czerpni powietrza. W MPZP umieszczono zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków frontowych w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznej ulic: alei Andersa, Róż i Solidarności oraz placu Centralnego.
- Anteny wolno stojące oraz lokalizowane na budynkach nie mogą stanowić dominanty w terenie, nie mogą też przesłaniać osi widokowych i kompozycyjnych wyznaczonych na Rysunku Planu.
- Infrastruktura telekomunikacyjna i anteny satelitarne powinny być przeniesione z fasad na dachy, zwłaszcza przy głównych placach i ciągach komunikacyjnych.
- Zakaz prowadzenie luźno kabli antenowych po elewacjach budynków.
- Ujednolicenie – w obrębie osiedla – oświetlenia i daszków nad bramami wejściowymi, wymiana lub „estetyzacja" metalowych drzwi do zsypów.
- Ogromnie ważną kwestią jest zmiana stosunku ludzi do przestrzeni wspólnej – klatki schodowe, windy, wózkownie, korytarze piwnic. To pole działania lokalnych grup, walczących ze stereotypem, że „do progu to jest moje, a za progiem nie".
- Specyficznym elementem nowohuckiej infrastruktury są schrony przeciwlotnicze, które niestety ciągle nie mogą otrzymać nowej funkcji. Nie wszystkie będą placówkami muzealnymi, szlak podziemny przez Nową Hutę też nie powstaje. Może czas na publiczny konkurs na zagospodarowanie (z zachowaniem i utrzymaniem) schronów.
- Modernizacja targowiska w Mogile, rozbudowa i aktualizacja oferty – za wzór może służyć Targ Pietruszkowy w Podgórzu.
- Opracowanie katalogu form obiektów i elementów infrastruktury w ramach katalogu małej architektury.
- Udostępnianie obszaru Parku Kulturowego poprzez istniejące i projektowane szlaki piesze, ścieżki i szlaki rowerowe, ścieżki dydaktyczne oraz odpowiednie ich oznakowanie.

Przez Nową Hutę przechodzi wiele szlaków. Analiza ich wartości i atrakcyjności to zadanie dla Małopolskiej Organizacji Turystycznej, mającej ku temu wypracowane metody i odpowiednią kadrę. Najważniejsze wydają się szklaki historyczne: Szlak Twierdzy Kraków, Szlak dworów i pałaców Nowej Huty, Krakowski Szlak Modernizmu, Szlak Architektury Drewnianej, Szlak Cysterski, Szlak architektury i urbanistyki, Szlak wolnościowy. Mniej zobowiązujące są szlaki rekreacyjne, np. Zielony szlak rowerowy Nowa Huta – Dłubnia czy Czarny szlak rowerowy Kraków, Nowa Huta (pętla). Wszystkie szlaki rekreacyjne znajdujące się na obszarze Parku Kulturowego Nowa Huta można znaleźć na stronie www.malopolska.szlaki.pttk.pl.

II.2.1.4. WSKAZANIA W SFERZE KSZTAŁTOWANIA WALORÓW WIDOKOWYCH

Zadanie 1. Ochrona i uczytelnienie osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wyróżniających się.

Zadanie 2. Uczytelnienie widoku na osi alei Solidarności, przywrócenie dominanty Centrum Administracyjnego, iluminacja obiektu.

Zadanie 3. Promocja i „odkrywanie" nadal nieuświadomionych powszechnie walorów widokowych (np. udostępnienie niektórych wież i platform widokowych) – **taras widokowy** (może na „Świecie Dziecka"? Na bloku „francuskim"?)

Wytyczne do poszczególnych modeli:

M1

- przerzedzenie drzewostanu
- nasycenie nową funkcją
- uczytelnienie osi uzupełniających
- przywrócenie powiązań widokowych pomiędzy osiedlami
- usuniecie elementów niezgodnych z pierwotna strukturą urbanistyczną
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- uczytelnienie struktury kwartału
- regulacja komunikacji (usunięcie samochodów sprzed pierzei, z chodników, z ważnych tras)

M2

- korekta wewnętrznych powiązań kompozycyjnych (dominacja śmietników i garaży)
- oczyszczenie z narosłych elementów wtórnych (śmietniki, garaże, ogrodzenia)
- uporządkowanie zieleni wysokiej
- częściowe odsłonięcie ścian i elewacji budynków
- uporządkowanie średniego i niskiego piętra roślinności (przedpola widokowego)
- odtworzenie i modernizacja małej architektury
- korekta wewnętrznej komunikacji pieszej (nawarstwienie ścieżek niezgodnych ze strukturą urbanistyczną)

M3

- likwidacja pojedynczych garaży z blachy falistej
- regulacja miejsc parkingowych – usunięcie z tras pieszych (stworzenie alternatywnych miejsc parkowania)
- uczytelnienie osi uzupełniających
- przywrócenie powiązań widokowych między kwartałami zabudowy
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- usunięcie obiektów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną
- uczytelnienie struktury kwartałów (przerzedzenie zieleni, częściowe odsłonięcie ścian budynków tworzących ramy kompozycji)
- uporządkowanie roślinności (wysokiej, średniej i niskiej, pielęgnacja trawników, uzupełnienie żywopłotów)

M4

- przerzedzenie drzewostanu
- uczytelnienie powiązań widokowych pomiędzy osiedlami

- usunięcie elementów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- uczytelnienie struktury kwartału
- regulacja komunikacji (usunięcie samochodów sprzed pierzei, z chodników, z ważnych tras)
- uporządkowanie kolorystyki elewacji i małej architektury

M5

- regulacja miejsc parkingowych – usunięcie z tras pieszych (stworzenie alternatywnych miejsc parkowania)
- odsłonięcie ścian budynków stanowiących ramy kompozycji
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- usunięcie obiektów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną
- uporządkowanie roślinności (wysokiej, średniej i niskiej, pielęgnacja trawników)

M6, M8

- przerzedzenie drzewostanu
- pielęgnacja osi kluczowej na budynek poczty
- uczytelnienie osi uzupełniających
- przywrócenie powiązań widokowych pomiędzy osiedlami
- usunięcie elementów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną (garaże z blachy falistej, kioski, śmietniki)
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- uczytelnienie struktury osiedla, odsłonięcie ścian i narożników stanowiących ramy kompozycji
- likwidacja ogrodzeń wtórnych
- regulacja reklam przydrożnych

M7 Centrum administracyjne

- uporządkowanie kompozycyjne (odsłonięcie budynków centrum w widoku z osi i z placu)
- udostępnienie dla pieszych – regulacja komunikacji
- uporządkowanie małej architektury
- nasycenie nową funkcją

M9 Mogilski współczesny

- uporządkowanie zieleni
- pielęgnacja osi widokowej na klasztor
- likwidacja ogrodzeń wtórnych
- regulacja reklam przydrożnych
- uporządkowanie przestrzeni targowiska

M10

- wzmocnienie powiązania komunikacyjnego pieszego między zabytkami

M11

- uczytelnienie osi widokowej na Szpital im. Żeromskiego
- uporządkowanie przestrzeni wokół szpitala
- opracowanie projektu zieleni wokół Szpitala im. Żeromskiego
- utrzymanie przedpola widokowego na Łąki nowohuckie

M12

- udostępnienie dla pieszych – regulacja komunikacji
- uporządkowanie przestrzeni międzyblokowych – przeznaczenie dla pieszych
- lokalizacja parkingów poza główną osią osiedla

M13

- modernizacja infrastruktury (alejki, pomost)
- opracowanie projektu nasadzeń zieleni średniej i niskiej

M15

- uporządkowanie kompozycyjne
- udostępnienie terenu w postaci tras pieszych
- przywrócenie powiązań widokowych i funkcjonalnych z sąsiednimi osiedlami
- pielęgnacja widoku na łąki nowohuckie
- regulacja reklam przydrożnych

M14

- likwidacja garaży z blachy falistej
- adaptacja budynku starego młyna Kirchmayerów z zachowaniem historycznego charakteru istniejącego obiektu
- utrzymanie i wyeksponowanie (korekta zieleni wysokiej) dworu Jana Matejki oraz kościoła Świętego Jana Chrzciciela i Matki Bożej Szkaplerznej
- opracowanie projektu zagospodarowania parku wokół dworku Jana Matejki

II.2.1.4. WSKAZANIA W SFERZE GOSPODAROWANIA I KSZTAŁTOWANIA ZIELENI

Zadanie 1. Ochrona funkcjonalna i kompozycyjna osi komunikacyjnych i przestrzeni publicznych wraz z integralnie z nimi związaną kompozycją zieleni, zwłaszcza historycznych ciągów alejowych, ogrodów, skwerów oraz zieleni Skarpy i Łąk nowohuckich, z dopuszczeniem rewaloryzacji i bieżącej pielęgnacji terenów zielonych[27].

Zadanie 3. Dbałość o zieleń to element działań na rzecz podniesienia jakości środowiska naturalnego[28] oraz atrakcyjności dzielnicy.

Zadanie 4. Zrównoważona kompozycja zieleni. Przypomnienie, że trawniki, rabaty i krzewy to też zieleń, o ważnej funkcji kompozycyjnej, estetycznej i zdrowotnej. Dopływ światła w przestrzenie śródblokowe, miejsca zabaw dzieci, wypoczynku ludzi starszych jest równie ważny jak obecność wysokich, rozrośniętych drzew.

- Poprawa jakości środowiska poprzez pielęgnację i uzupełnianie struktury zieleni miejskiej. MPZP przyjął zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym: terenów zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym, ale musi być ona fachowo kształtowana.
- Skuteczna, długofalowa pielęgnacja i wymiana zieleni parkowej, osiedlowej i w ciągach komunikacyjnych – działania na podstawie programów konserwatorskich.
- Stworzenie listy gatunków pożądanych i niepożądanych; preferencje dla rodzimych gatunków (internetowa Baza Dobrych Praktyk).

[27] Poza terenem opracowania warto podjąć co najmniej następujące działania: wykupienie terenów zieleni między nowohuckimi Łąkami a Wisłą – cenne tereny pełniące funkcję korytarza ekologicznego – projekt prof. S. Juchnowicza „Park Starorzecza Wisły"; zintegrowania terenów nad rzeką Dłubnią – od ulicy Kocmyrzowskiej do Wisły. Utworzenie parku rzecznego z włączeniem m.in. terenów w Krzesławicach, Zalewu oraz Kopca Wandy.

[28] Inne, wymieniane w opracowaniach działania to: zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza i poprawa klimatu akustycznego poprzez zredukowanie ruchu kołowego i tranzytowego; promowanie ekologicznych środków komunikacji; poprawa poziomu efektywności energetycznej budynków; zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych jako warunek niezbędny dla poprawnego funkcjonowania systemu przyrodniczego miasta i zasilania jego bioróżnorodności.; zagospodarowanie użytku ekologicznego Łąki Nowohuckie – rewitalizacja i pielęgnacja terenów zielonych w sąsiedztwie obszaru rewitalizacji. Plan Parku Kulturowego nie analizuje zagrożeń środowiskowych.

- Podporządkowanie kompozycji zieleni, wielowątkowej kompozycji urbanistycznej, w tym: w skali dzielnicy przycięcie drzew i krzewów zakłócających cenne widoki – projekty uzgodnione z Miejskim Konserwatorem Zabytków. W skali osiedli przywrócenie widoków na zamknięcia kompozycyjne w postaci szczególnych elementów budynków, takich jak narożniki, bramy, balkony, przewiązki oraz przywrócenie powiązań widokowych między osiedlami,
- Dopuszczenie, za zgodą konserwatora i ZZM, rekompozycji terenów zieleni, np. odtworzenie ogrodów różanych w alei Róż oraz w parku Ratuszowym – projekt nawiązujący do stanu historycznego.
- Uczytelnienie i odnowa Plant nowohuckich – ulice Ludźmierska, Żeromskiego, Struga – pielęgnacja zieleni, infrastruktura, oświetlenie; przywrócenie mieszkańcom wygodnego i bezpiecznego ciągu spacerowego – projekt nawiązujący do stanu historycznego.
- Skoordynowany plan prześwietlenia zieleni tam, gdzie przerośnięte drzewa zacieniają fasady budynków i okna mieszkań – działania na podstawie programów konserwatorskich oraz wytycznych Miejskiego Konserwatora Zabytków.

Os. Kolorowe: nie skwer, lecz nowa forma „miejskiej dżungli"

- Współpraca miasta w pielęgnacji, promowaniu i doskonaleniu zabytkowych ogrodów przy willi przy ul. Klasztornej i w Mogile oraz w Krzesławicach.
- Obowiązkowy nadzór ZZM przy np. remontach ulic (złe składowanie materiałów, niezabezpieczanie drzew, niszczenie trawników), instalacjach podziemnych, wjazd firm usługowych ciężkim sprzętem na trawniki.
- Utrzymanie i kompleksowy remont ogródków jordanowskich (także placów zabaw, boisk służących rekreacji); wykorzystanie trawy na placach zabaw. MPZP dopuszcza lokalizację altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni.
- Dopuszczenie, za zgodą konserwatora i ZZM, nowych kompozycji zieleni na niezainwestowanych powierzchniach, realizowanych na podstawie projektu, ze szczególnym uwzględnieniem zieleni.

PANORAMA Z PUNKTU KLUCZOWEGO K3 - AL. RÓŻ / AL. PRZYJAŹNI

PANORAMA Z PUNKTU KLUCZOWEGO K4 - BLOK SZWEDZKI

- Rekompozycja i wzbogacenie funkcjonalne placu przy Centrum Administracyjnym.
- Zagospodarowanie rekreacyjno-parkowe fragmentu Skarpy między Centrum E a NCK. Zagospodarowanie otoczenia NCK w postaci ogrodu sztuk: ekspozycja na wolnym powietrzu, miejsce przedstawień, miejsce dla dzieci – plac zabaw w stylu Land-Art, ekspozycja rzeźb.
- Rozważenie lokalizacji parkingu podziemnego z zielonym dachem na Skwerze (?) Zbigniewa Seiferta. Obecna kompozycja bez wartości.
- Poszerzenie zielonych terenów rekreacyjnych – stworzenie spójnego projektu zagospodarowania, m.in. wyznaczenie i zagospodarowanie terenów piknikowych oraz terenów sportów amatorskich: jogging, nordic-walking, skatepark, BMX-park, ściany wspinaczkowe, street workout itp. (rejon Zalewu, Skarpy).

PANORAMA Z PUNKTU KLUCZOWEGO K5 - S.ŻEROMSKIEGO / S.WOJCIECHOWSKIEGO

- Rekultywacja Zalewu, przede wszystkim przywrócenie akwenowi czystej wody. Przeprowadzenie modernizacji terenów nad Zalewem: plaża, prysznice, toalety, mała gastronomia. Niezbędne jest opracowanie programu funkcjonalnego oraz połączenie obszaru z systemem parków rzecznych.
- Utworzenie Parku Rzecznego Dłubnia.
- Łąka wypoczynkowa w parku przy skarpie – leżaki.
- Wyznaczenie wybiegów dla psów oraz dostawienie koszy na zwierzęce odchody.

II.2.1.5. WSKAZANIA W SFERZE KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO I ESTETYKI

Utrzymanie ładu, zadbanie o estetykę miasta jest kosztowne. Ale stworzenie przyjaznego klimatu zwraca się wielokrotnie w postaci zwyżki cen nieruchomości, stawek najmu, wpływów z handlu i turystyki. Wiele fragmentów Nowej Huty potrzebuje relatywnie prostych zabiegów.

- Zakaz samowolnego malowania fragmentów i detali fasad: tralek, sąsiedztwa sklepów, wnęk okiennych, logii etc.

- **Usunięcie reklam z przestrzeni publicznej, według identycznych zapisów jak w planie PK Stare Miasto.**
- Zakaz zaklejania szyb reklamami na całej powierzchni – witryna ma być witryną, inaczej zatraceniu ulegają proporcje fasad.

- Zakaz umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego.
- Przywrócenie szyldów w postaci neonów (duże firmy) lub tańszych zamienników (rzemiosło) – preferencje i promowanie rozwiązań (internetowa Baza Dobrych Praktyk).
- Opracowanie wzorcowego zestawu szyldów, krojów czcionek, wspólnego znaku Nowej Huty lub PK NH (internetowa Baza Dobrych Praktyk).

- Opracowanie kompleksowego programu, a następnie wciągnięcie mieszkańców w kontrolowane upiększanie wnętrz osiedlowych.
- Opracowanie miejscowo zindywidualizowanych projektów małej architektury wraz z elementami infrastruktury, odwołujące się lub stanowiące interpretacje zachowanych oryginalnych wzorów.
- Dostosowanie standardów małej architektury w kwartałach do potrzeb m.in. rodzin z dziećmi, ludzi starszych, osób niepełnosprawnych.
- Uzupełnienie brakujących ławek – „stara" Nowa Huta to dzielnica ludzi w podeszłym wieku, dla których 200 metrów może być odcinkiem nie do pokonania, a to z kolei sprzyja wykluczeniu społecznemu.
- Stała walka z graffiti. Doświadczenia miast zachodnioeuropejskich i amerykańskich dowodzą, że postępująca degradacja przestrzeni publicznych i otoczenia wskazują potencjalne miejsca występowania zjawisk patogennych, przekładają się na pogłębienie patologii społecznych, rodzą obojętność i niechęć do partycypacji ze strony mieszkańców.

- Zadbanie o nowohuckie pomniki i tablice pamiątkowe[29].
- Odsłonięcie, odnowienie i właściwe wyeksponowanie rzeźb plenerowych (zinwentaryzowanych przez Miejskiego Konserwatora Zabytków, m.in. os. Spółdzielcze, os. Kolorowe, park Ratuszowy, Zalew).
- Wytypowanie miejsca pod nowe rzeźby i instalacje (np. plon konkursu organizowanego wspólnie przez ASP, ZPAP i Arcelor Mital), stworzenie szlaku nowohuckiej rzeźby.

[29] **Pomniki**: Solidarności przy placu Centralnym; Władysława Sikorskiego (przed Technikum Mechanicznym); Jana Pawła II przed opactwem cystersów w Mogile; Wojciecha Bogusławskiego przy ul. Wacława Sieroszewskiego; ks. Jerzego Popiełuszki przed kościołem na os. Szklane Domy; ks. Jerzego Popiełuszki przed opactwem cystersów w Mogile; Prasy podziemnej okresu stanu wojennego (przed kościołem na os. Szklane Domy); 25-lecia Solidarności (przed kościołem na os. Szklane Domy); Krzyża Nowohuckiego na os. Teatralnym; Stefana Żeromskiego przed szpitalem jego imienia na os. Na Skarpie. Szczególnym obiektem jest czołg IS-2 stojący przy dawnym Domu Kombatanta. Na terenie proponowanego Parku Kulturowego jest także spora liczba tablic pamiątkowych i kommemoratywnych. Największym zbiorem tego typu inskrypcji jest opactwo mogilskie. **Tablice** rozmieszczone w mieście upamiętniają rozpoczęcie budowy miasta (os. Wandy 14), wydarzenia polityczne (30. rocznica utworzenia TKRH NSZZ „Solidarność", osoby związane z dzielnicą. Pełne zestawienie tablic to jedno z zadań do wykonania w ramach działań Parku Kulturowego.

II.2.1.6. WSKAZANIA W SFERZE POLITYKI INFORMACYJNEJ

Polityka informacyjna to połączone zadania wielu administracji i samorządu, mediów i wolontariuszy. Nowa Huta zasługuje na uczciwą ocenę, pokazanie jej w dobrym świetle, bez szukania sensacji. Prawda o Nowej Hucie, o jej potencjale i historii jest wystarczająco ciekawa.

- Niezbędna jest skoordynowana akcja propagandowa na rzecz Nowej Huty – co zaleca „Strategia Promocji Krakowa" – zerwanie z mniemaniem pokutującym w okolicach Rynku, że to rakowa narośl na zdrowym organizmie Krakowa. Potrzebne są nowe, weryfikowane przez naukowe ustalenia publikacje i akcje medialne (zaangażowanie ekspertów, świadków rozwoju Huty, regionalistów, samorządowców, amatorów i entuzjastów).
- Znak parku, identyfikujący się z Nową Hutą (pole do ciekawego konkursu artystycznego), musi być umieszczany np. na tramwajach i autobusach jadących przez plac Centralny. Czy „obcy", widząc tramwaj jadący na Wzgórza Krzesławickie, wie, że jedzie on do centrum Nowej Huty?
- „Zmuszenie" biur podróży, by uwzględniały Nową Hutę, Mogiłę i Krzesławice w swej ofercie. Nowa Huta musi być reklamowana na równych prawach z innymi dzielnicami.
- Objęcie PK strefą bezpłatnego wi-fi. Ułatwi to działanie nowoczesnej sieci informacji miejskiej.
- System komunikacji wizualnej najwyższej klasy, dostosowany do stylu i charakteru miejsca oraz czytelnie eksponujący jego wielowątkowe bogactwo.
- Umieszczenie na wytypowanych obiektach tabliczki informacyjnej oraz kodu QR kreskowego na smartfony. Nowe plansze i infomaty uliczne. Ustawienie w newralgicznych punktach infomatów, za wzór tych działających w galeriach handlowych – wskazują one okoliczne atrakcje, sklepy, banki, poczty, toalety publiczne, przystanki.
- Budowa internetowej bazy informacyjnej o Nowej Hucie dawniej i dziś. W jej opracowanie muszą włączyć się instytucje miejskie (m.in. MHK, MOT), media (np. „Tygodnik Nowa Huta") oraz rzesza entuzjastów – fotografików, blogerów, nałogowych narzekaczy, fantastów, którzy na co dzień żyją problemami dzielnicy.

- Skuteczniejsza propaganda opactwa mogilskiego i kościoła św. Bartłomieja, Krzesławic, spływu Dłubnią oraz promocja sieci szlaków wokół Huty (dwory, kościoły, cmentarze z I wojny światowej).
- Uatrakcyjnienie oferty turystycznej. Jednak eksploatacja turystyczna powinna być limitowana, ze względu na komfort życia i bezpieczeństwo substancji zabytkowej.
- Rozbudowa Muzeum Nowej Huty i udostępnienie w szerszym zakresie trasy nowohuckich schronów.
- Włączenie Huty w system informacji miejskiej – brak informacji i usług okołoturystycznych może doprowadzić do spadku zainteresowania turystów dzielnicą.
- Jeśli turyści, to wypadałoby ulokować na placu Centralnym sklep z pamiątkami, pocztówkami, drobnymi lokalnymi starociami (książki, plakaty, pocztówki), może sklep KS „Hutnik". Jeśli pamiątki, to może pokusić się o wypromowanie „pamiątki z Nowej Huty" i wsparcie lokalnych wytwórców.

II.2.2. WYTYCZNE W ZAKRESIE ZWAK I MODELI PROCESÓW PRZEMIAN KRAJOBRAZU DLA OBSZARU PK NOWA HUTA

Dla analogicznego podziału na ZWAK jak w przypadku zasobu (w etapie I planu ochrony PK NH, 2015) oraz waloryzacji (por opis powyżej) określone są wytyczne wynikające wprost z oceny wartości. Wytyczne dla poszczególnych ZWAK powstały jako wartość średnioważona wytycznych dla poszczególnych części składowych każdego zespołu. Wykorzystano tutaj podział na 20 typów wnętrz, scalając je zgodnie z pokrewieństwami w 5 grup typologicznych. Dla każdej z nich określono wytyczne działań ochronnych i konserwatorskich, a mianowicie:

- **konserwacja** – a więc wszelkie zabiegi, których celem jest utrzymanie stanu obecnego wnętrza, z uzupełnieniami i uczytelnieniami;
- **integracja** – łączenie substancji starej i nowej, scalanie układów rozerwanych i zatartych;
- **rekonstrukcja** – odtwarzanie nieistniejących elementów i zespołów wg danych historycznych;
- **rekompozycja** – tworzenie nowych wartości z wykorzystaniem lub zaznaczeniem reliktów dawnych układów;
- **kreacja** – tworzenie nowych wartości z wykorzystaniem inspiracji dawnymi formami i układami.

Podobnie jak w poprzednich etapach studium, opracowano też wytyczne dla całych modeli, jako struktur większych niż zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych. Są to wytyczne o charakterze ideowym i strategicznym. Pierwszym z jest model procesu ochrony. Model procesu ochrony (dawniej strefy ochrony konserwatorskiej) na planie określony jest kolorem w obrębie terenów modeli:

- A0 – ścisłej, ochrony konserwatorskiej, zachowawczej,
- A – ścisłej ochrony konserwatorskiej,
- B – ochrony częściowej,
- E – ochrony elementów lub/i ekspozycji,
- K – ochrony podstawowych cech krajobrazowych.

Model procesu użytkowania (na planie określone jest rodzajem linii obwiedniowej terenów modeli):

- **kontemplacja** – to spełnienie warunków, pozwalających na najpełniejsze wykorzystanie tożsamości miejsca („genius loci"); przewaga funkcji usługowych (prymat wartości zastanej);
- **kontemplacja ekstensywna** – to użytkowanie z najwyższą dbałością o zastaną wartość miejsca, uwarunkowane np. funkcjami kultowymi, kommemoratywnymi; często z ograniczoną dostępnością;
- **kontemplacja intensywna** – to najpełniejsze użytkowanie wartości miejsca jako katalizatora aktywności, osnutej na jego fenomenie, niewymagające jednak trwałych i nieodwracalnych zmian w jego substancji;
- **penetracja** – to spełnienie warunków dla wprowadzania funkcji komercyjnych, przy zachowaniu możliwości odwołania się do tradycji miejsca (równowaga wartości zastanej i dodanej);
- **partycypacja** – prymat nowych, funkcji komercyjnych o znacznej intensywności.

Ostatnią z wytycznych, będącą prognozą – antycypacją oczekiwanych i pożądanych procesów przemian w obrębie całych modeli krajobrazu Nowej Huty jest model przyszłego procesu kształtowania ich tożsamości. Na planie oznaczone są również stosownymi kolorami i piktogramami na rysunku planszy nr 4.

Modele procesu kształtowania tożsamości krajobrazu to:

- **SUBLIMACYJNY** – podkreślanie, wydobywanie, doskonalenie, uwznioślanie zastanych wartości;
- **ADDYCYJNY** – doskonalenie formy, funkcji, a co za tym idzie – tożsamości miejsca, poprzez dodawanie, niewielkich uzupełnień współczesnych;
- **INTEGRACYJNY** – łączenie dawnej i nowej formy, funkcji, a co za tym idzie – tożsamości miejsca, na zasadach równowagi;
- **APLIKACYJNY** – poszukiwanie nowej tożsamości poprzez wprowadzanie nowych funkcji, form, znaczeń – w nawiązaniu do tła historycznego.

Początek tabeli zamieszczony poniżej ilustruje wszystkie składowe[30]. Plansza obrazująca wytyczne w zakresie ZWAK i modeli procesów przemian krajobrazu – z racji formatu – znajduje się w II tomie opracowania.

[30] Całość tabeli zmieszczono w osobnym tomie Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

Numer i identyfikacja modelu	ZWAK		WYTYCZNE W ZAKRESIE ZWAK KONS – konserwacja // REWALORYZACJA: INTE –integracja, RKOM – rekompozycja, REKN – rekonstrukcja, KREA –kreacja inspirowana formami krajobrazu historycznego							WYTYCZNE W ZAKRESIE MODELI PROCESÓW PRZEMIAN KRAJOBRAZU			
	Nr	Nazwa	WYTYCZNE SKŁADOWE						WYTYCZNA DLA ZWAK	Model procesu ochrony	Model procesu użytkowania	Optymalny proces kształtowania widoku modelowego	Model procesu kształtowania tożsamości miejsca
			Grupa I **WNĘTRZA ALEJOWE** typy: 1-6	Grupa II **WNĘTRZA ULICZNE** typy: 7-9	Grupa III **WNĘTRZA PLACOWE** typy: 10-11	Grupa IV **WNĘTRZA ŚRÓD-BLOKOWE** typy: 12-18	Grupa V **WNĘTRZA ZIELENI** typy: 19-20	**WIDOKI** ŁĄCZNIE DLA ZWAK wytyczne dla widoków kluczowych					
1 CENTRALNY	**1.1**	PLAC CENTRALNY			INTE			INTE	INTE	A	Penetracja	Mianowanie	SUBLIMACYJNY
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"	INTE				INTE	INTE	INTE	A	Penetracja	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	1.3	CENTRUM A /A-31/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	INTEGRACYJNY

A0 – ochrona ścisła, konserwatorska zachowawcza,

A – ścisła ochrona konserwatorska,

B – ochrona częściowa,

E – ochrona ekspozycji/ elementów,

K – ochrona krajobrazowa,

Kontemplacja ekstensywna

Kontemplacja Intensywna

Penetracja

Partycypacja

Utrzymanie

Odsłanianie

Kadrowanie

Porządkowanie planów

Porządkowanie przedpola

Budowa kulis

Budowa ram widokowych

Budowa bram widokowych

Mianowanie

SUBLIMACYJNY

ADDYCYJNY

INTEGRACYJNY

APLIKACYJNY

II.2.3. **PLAN OCHRONY PK NH** – WYKAZ DZIAŁAŃ SZCZEGÓŁOWYCH W POSZCZEGÓLNYCH ZWAK W FORMIE MATERIAŁU OPERACYJNEGO

DZIAŁANIA W OBRĘBIE ZESPOŁÓW WNĘTRZ ARCHITEKTONICZNO-KRAJOBRAZOWYCH I MODELI KRAJOBRAZOWYCH PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA.

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta to zestaw typów działań, przypisanych do poszczególnych podmiotów działań w obrębie poszczególnych obszarów parku, nazwanych zespołami wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWA-K).

OBSZARY DZIAŁANIA

ZESPOŁY WNĘTRZ ARCHITEKTONICZNO-KRAJOBRAZOWYCH ZWA-K.

Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych ZWA-K są podstawowymi obszarami w oparciu o które określono typy i sposoby działań, niezbędne dla ochrony i właściwego kształtowania krajobrazu Nowej Huty, dla osiągnięcia założeń ustawowych parku kulturowego. Częściami elementarnymi ZWA-K są wnętrza architektoniczno-krajobrazowe; związkami wyższego rzędu niż ZWA-K są modele architektoniczno-krajobrazowe, jednak działania Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta przypisane są wyłącznie obszarom wydzielonym i określonym jako ZWA-K

Wydzielenia ZWA-K nie są tożsame z podziałami administracyjnymi ani tradycyjnymi nazwami osiedli czy też nazwami ulic. Są zbliżone do nich, jednak lepiej oddają jedność, typowość i charakterystykę problemów ochrony, kształtowania oraz zarządzania na poszczególnych obszarach wydzieleń. Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWA-K) wydzielone zostały zgodnie z rozkładem intensywności i proporcjami występowania w nich typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (WA-K).

Wnętrza AR-K to obszary elementarne, określone fizyczną dostępnością widokową (możliwością lub niemożnością obserwacji wzrokowej sąsiedztwa wnętrza, ograniczonego całkowicie lub częściowo nieprzejrzystymi ścianami. Przy określeniu typów WA-K, a w ślad za tym – przy podziałach terenu na ZWA-K, brano rozkład i intensywność występowania charakterystycznych dla Nowej Huty cech jej krajobrazu.

Cechy krajobrazu Nowej Huty:

I. CECHY STRUKTURY ZABUDOWY, a w tym: 1. Stopień domknięcia kwartału, 2. Stopień zdefiniowania i harmonia podziałów wnętrza kwartału, 3. Proporcje zabudowy i terenów biologicznie czynnych w obrębie kwartału, 4. Proporcje powierzchni kwartałów do wysokości zabudowy;

II. CECHY FORMY ZABUDOWY, a w tym: 1. Proporcje brył, 2. Proporcje powierzchni okien, witryn, balkonów do powierzchni elewacji, 3. Wysokość kondygnacji, 4. Formy dachów, 5. Nasycenie detalami architektonicznymi;

III. CECHY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH – KOMUNIKACYJNYCH I REPREZENTACYJNYCH, a w tym: 1. Przeznaczenie wg założeń pierwotnych, 2. Zwartość i kulisowość ścian, 3. Proporcje szerokości traktu i wysokości zabudowy, 4. Proporcje występo-

wania sekwencyjności wnętrz, 5. Występowanie zamknięć perspektywicznych, 6. Występowanie otwarć widokowych, 7. Stopień integralności placów i/lub ulic;

IV. CECHY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH – ZIELONYCH, a w tym: 1. Występowanie i jakość kompozycji krajobrazowej, 2. Jakość składu gatunkowego, 3. Zdefiniowanie przeznaczenia pierwotnego (cechy ideowo-funkcjonalne).

W oparciu o analizę cech krajobrazu określono 20 typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych:

1. Aleja główna, jezdno-piesza, w zabudowie zwartej centralnej socrealistycznej
2. Aleja główna, piesza, w zabudowie zwartej centralnej socrealistycznej
3. Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej industrialnej (o cechach doktrynalnych miasta przemysłowego, niezwiązanymi z okresem socrealizmu, zazwyczaj wcześniejszych)
4. Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej socrealistycznej
5. Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej socmodernistycznej (będącej próbą adaptacją wzorców modernistycznych dla potrzeb tzw. realnego socjalizmu)
6. Aleja główna, jezdna, w zabudowie rozproszonej
7. Ulica zbiorcza w zabudowie zwartej
8. Ulica zbiorcza w zabudowie rozproszonej
9. Ulica zbiorcza w zabudowie peryferyjnej, mieszanej
10. Place w zabudowie centralnej socrealistycznej
11. Place i wnętrza placowe w zabudowie wewnętrznej socrealistycznej
12. Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej centralnej socrealistycznej
13. Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej wewnętrznej socrealistycznej jednofunkcyjne (jednorodne)
14. Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej wewnętrznej socrealistycznej wielofunkcyjne (nawarstwione)
15. Wnętrza w zabudowie wewnętrznej industrialnej
16. Wnętrza w zabudowie wewnętrznej socmodernistycznej
17. Wnętrza w zabudowie rozproszonej
18. Wnętrza zieleni publicznej komponowane
19. Wnętrza zieleni publicznej spontaniczne
20. Wnętrza w zabudowie historycznej przed 1949 r.

Modele architektoniczno-krajobrazowe. Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, pokrewne pod względem cech formalnych, typologii WA-K oraz pod względem cech procesów powstania i przekształcania powiązano w większe struktury, nazwane modelami architektoniczno-krajobrazowymi. Pomaga to szybko definiować ogólnie rozkład problemów ochrony i zarządzania obszarem parku.

Podmioty działania – wiodące problemy występujące w zespołach wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWA-K)

Podmioty działania to wiodące problemy wynikające z funkcji, formy, struktury, znaczeń oraz tempa i kierunków przekształceń poszczególnych części składowych krajobrazu Nowej Huty, podzielonego na ZWA-K. Są to **grupy cech** (cechy konstytutywne) przypisane do poszczególnych **grup typów** krajobrazów, występujących w poszczególnych ZWA-K. Problemy te występują we wszystkich zespołach ZWA-K, jednak w różnych proporcjach. Określono 8 podmiotów działań (problemów typowych dla postaci i istnienia krajobrazu Nowej Huty). Są to:

ZS. ZABUDOWA – STRUKTURA, określona przez takie cechy i właściwości jak:

1. **ZWARTOŚĆ Z (zewnętrzna).** Domknięcie kwartału zabudowy, zwartość zewnętrznych ścian grupy zabudowy – budynków, grup zieleni, stanowiących ściany graniczne zespołu wnętrz AR-K
2. **ZWARTOŚĆ W (wewnętrzna).** Zdefiniowanie wnętrza kwartału zabudowy, zgodność z pierwotnym rozplanowaniem, układ komunikacji, zieleni, budowli wewnątrz, tworzących wewnętrzne podziały zespołu wnętrz AR-K.
3. **RÓWNOWAGA H (w planie, horyzontalna).** Proporcje zabudowy oraz terenów nie gruntowych oraz zieleni wysokiej i niskiej w obrębie kwartału zabudowy, stanowiącego zespół wnętrz AR-K
4. **RÓWNOWAGA V (w przekroju, w odniesieniu do wysokości, pionowa).** Proporcje powierzchni kwartałów oraz powierzchni niezabudowanych do wysokości zabudowy, wynikające z pierwotnego projektu.
5. **DOSTĘPNOŚĆ.** Stopień i rodzaj powiązań komunikacyjnych łączących kwartał zabudowy z zewnętrzną siecią komunikacji kołowej i pieszej; wjazdy, wejścia, bramy przejazdowe.

ZF. ZABUDOWA – FORMA, określona przez takie cechy i właściwości jak:

1. **PROPORCJE.** Proporcje wzajemne brył zabudowy.
2. **TRANSPARENTNOŚĆ.** Proporcje powierzchni okien, witryn, drzwi balkonowych, bram – do powierzchni elewacji.
3. **ZWIEŃCZENIA.** Formy i proporcje dachów, attyk, świetlików dachowych.
4. **PORZĄDKI.** Formy i proporcje porządków występujących na elewacjach budynków,
5. **DETALE.** Nasycenie detalami architektonicznymi i ich formy – w bryłach budynków.
6. **KOLOR.** Występowanie pierwotnych, przewidzianych projektem barw i proporcji barw w elementach budowli. Kolor elewacji, dachów, stolarki, detali.

PK. PRZESTRZENIE PUBLICZNE, w aspekcie funkcji KOMUNIKACJYJNYCH I REPREZENTACYJNYCH, określona przez takie cechy i właściwości jak:

1. **DOGMAT (Czytelność i jakość założeń pierwotnych).** Przeznaczenie komunikacji wg założeń pierwotnych, wynikających z przekonań, wymagań i uwarunkowań z czasów powstawania projektów poszczególnych części Nowe Huty, dotyczących funkcji komunikacyjnych (w tym struktury transportu), funkcji obronnych (zagrożenie bombardowaniem, możliwościami prowadzenia walk ulicznych, kontroli i pacyfikacji ludności), funkcji reprezentacyjnych i propagandowych (organizacji wieców, pochodów, kształtowania i manipulacji psychiką mieszkańców i odwiedzających).
2. **ŚCIANA/KULISY.** Zwartość i kulisowość ścian, budujących wnętrza w przestrzeni publicznej.
3. **CIEŃ (Zasięg oddziaływania zabudowy na przestrzeń terenów komunikacji).** Proporcje szerokości traktu lub rozmiarów placu i wysokości zabudowy.
4. **SEKWENCJA.** Występowanie świadomie kształtowanej sekwencyjności wnętrz.
5. **OTWARCIA.** Występowanie otwarć widokowych z przestrzeni publicznych.
6. **ZAMKNIĘCIA.** Występowanie zamknięć widokowych we wglądach z przestrzeni publicznych.

7. **ZGODNOŚĆ.** Stopień integralności pierzei i płaszczyzn (ścian i podstawy placów i/lub ulic), wzajemne odpowiadanie sobie ukształtowania komunikacji pieszej, trawników, grup zieleni, małej architektury – z formą elewacji.

PZ. PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ

1. **IDEA.** Zdefiniowane przeznaczenie pierwotne (cechy ideowo-funkcjonalne) zespołów zieleni.
2. **KOMPOZYCJA.** Występowanie i jakość kompozycji zieleni, stopień jej nieprzypadkowości i stylowości.
3. **GATUNKI.** Jakość składu gatunkowego zieleni.
4. **ZDROWOTNOŚĆ.** Stan zdrowotny zieleni.
5. **URZĄDZENIE.** Rodzaj, jakość elementów wyposażenia terenów zieleni: elementów rzeźbiarskich, ławek, latarni, koszy na śmieci, tablic informacyjnych, schodów terenowych, altan itp.

E. EKSPOZYCJA

1. **DYSTANS.** Występowanie dalekich, ponadlokalnych wglądów w krajobraz, widoków komponowanych w ramach pierwotnego założenia urbanistycznego lub świadomie zapożyczonych.
2. **ROZLEGŁOŚĆ.** Występowanie rozległych ekspozycji panoramicznych, o szerokim kącie ujęcia.
3. **MONUMENTALNOŚĆ.** Występowanie założonej monumentalizacji widoków.
4. **MALOWNICZOŚĆ.** Występowanie założonej lub ewolucyjnej wieloskładnikowości, spontaniczności, bogactwa, amonotonii widoków.
5. **DESYGNAT.** Występowanie zamierzonej demonstratywności – ekspozycji biernej wybranych budowli, pomników, grup zieleni, jako elementów pierwotnej kompozycji.
6. **EFEKT.** Występowanie zamierzonej sceniczności i iluzyjności widoków – efektów wydłużenia, skrócenia, rozszerzenia, powiększenia lub pomniejszenia eksponowanych obiektów, zespołów, traktów itp.
7. **PLANY (HIERARCHIA PLANÓW).** Występowanie założonej hierarchizacji i kulisowości widoków w ekspozycji.
8. **DOMINACJA (HIERARCHIA DOMINACJI).** Występowanie założonej hierarchizacji dominat, subdominant, akcentów w ekspozycji.

TYPY DZIAŁAŃ PRZEWIDZIANE W RAMACH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

Typy działań – to sposoby odpowiedzi na poszczególne problemy występujące w poszczególnych ZWA-K. Działania określono w wyniku diagnozy stanu, wartości, kierunku i tempa przemian krajobrazu Nowej Huty – w waloryzacji (ocenie wartości) i wytycznych (ogólnych) jego kształtowania. Działania te określono jako:

I ZACHOWYWANIE. KONSERWACJA ZACHOWAWCZA

Działania polegające na zachowywaniu obecnego **stanu** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K, zachowaniem ich granic (ścian) z minimalnymi uzupełnieniami, wynikającymi z postępu wiedzy historycznej oraz konserwatorskiej. Działania o charakterze administracyjno-ochronnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

II DOSKONALENIE. KONSERWACJA POSTĘPUJĄCA (AKTYWNA)

Działania polegające na utrzymaniu i doskonaleniu obecnego **stanu** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K z wymianami na elementy odtwarzane, z uwagi na szybki postęp naturalnego starzenia się substancji budowlanej i elementów szaty roślinnej. Działania o charakterze administracyjno-ochronnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

III UZUPEŁNIANIE. KOMPLETACJA

Działania polegające na uzupełnianiu obecnego **stanu** wnętrz AR-K i zespołów wnętrz AR-K za pomocą odtwarzanych od podstaw lub scalanych, brakujących drobnych elementów, znanych i potwierdzonych dzięki wynikom badań naukowych. Działania o charakterze administracyjnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

IV UCZYTELNIANIE. DEMONSTRACJA

Działania polegające na ciągłej korekcie **czytelności i wyjaśnieniu pierwotnej idei i funkcji** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez wprowadzanie lub usuwanie drobnych elementów dla odzyskania klarowności i zrozumiałości pierwotnych założeń projektowych lub/oraz śladów istotnych przemian naturalnych i kulturowych, zapisanych w krajobrazie. Elementy wprowadzane nie zawsze muszą być wiernymi kopiami utraconych detali historycznych; w uzasadnionych przypadkach mogą stanowić współczesne nawiązanie do form historycznych. Działania o charakterze administracyjnym, planistycznym, projektowym i wykonawczym

V PORZĄDKOWANIE. PURYFIKACJA

Działania polegające na ciągłej korekcie **stanu, czytelności i jednorodności** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez usuwanie lub zamianę drobnych, spontanicznie pojawiających się, współczesnych elementów, związanych głównie z handlem, komercją, organizacją ruchu drogowego, turystycznego itp. oraz elementów zieleni i małej architektury. Działanie administracyjne, przestrzenne i projektowo-techniczne, dotyczące głównie elewacji, witryn, reklam, oznaczeń, latarń ulicznych, wiat przystankowych, elementów wyposażenia terenów zieleni. Działanie głównie o charakterze administracyjnym, następnie projektowym i promocyjnym dobrych wzorów.

VI ODNAWIANIE. SANACJA

Działania polegające **na kompleksowej poprawie stanu dzieł i kompozycji architektonicznych** we wnętrzach i zespołach wnętrz AR-K, odbywające się bez większych zmian ich funkcji, formy i znaczeń. To działania dotyczące substancji obiektów i zespołów – naprawa dachów, odwodnień, elewacji, w tym ocieplenia nie niszczące wyrazu architektonicznego; naprawa chodników, działania sanitarne i dosadzenia w zespołach zieleni, jednak bez zmian ich charakteru. Działanie o charakterze administracyjnym, projektowym i doraźnym – realizacyjnym.

VII SCALANIE. INTEGRACJA

Działania polegające na odzyskiwaniu i uzyskiwaniu **jednorodności i harmonii formy oraz poprawy funkcjonalności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez** wprowadzanie i usuwanie dużych elementów (o skali całych budynków lub ich znaczących części oraz grup zieleni) w celu połączenia wtórnie rozłączonych lub zniekształconych i zatartych układów kompozycyjnych. Elementy wprowadzane lub wymieniane mogą mieć formy nawiązujące do historycznych lub ściśle odpowiadające for-

mie historycznej (kierunek rekompozycyjny lub rekonstrukcyjny) procesu scalenia. Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne.

VIII WYDZIELANIE. SEPARACJA

Działania polegające na odzyskiwaniu i uzyskiwaniu **jednorodności i harmonii formy oraz poprawy funkcjonalności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez** wprowadzanie elementów (o skali całych budynków lub ich znaczących części oraz grup zieleni) w celu rozłączenia wtórnie połączonych i przez to zniekształconych i zatartych układów kompozycyjnych. Elementy wprowadzane lub wymieniane mogą mieć formy nawiązujące do historycznych lub ściśle odpowiadające formie historycznej (kierunek rekompozycyjny lub rekonstrukcyjny) procesu wydzielania. Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne.

IX WYDOBYWANIE. EKSTRAKCJA, EKSPONOWANIE, ODSŁANIANIE, ODKRYWANIE

Działania polegające na odzyskiwaniu i uzyskiwaniu **właściwej, zamierzonej założeniami projektowymi lub wtórnej a uzasadnionej kompozycyjnie lub ideowo – gradacji elementów tworzących wnętrza, zespoły AR-K lub osiągalne z nich widoki i panoramy. Podkreślanie obiektów przewidzianych jako dominanty.** Usuwanie drobnych i większych elementów zieleni, wtórnych elementów wyposażenia wnętrz a w niektórych przypadkach większych obiektów, stanowiących błędy kompozycyjne. Także wprowadzanie elementów ramujących, tworzących bramy widokowe, kulisy czy też podstawy i przedpola widokowe dla elementów ważnych w kompozycji lub dalekich i cennych wglądów w krajobraz (widoków zapożyczonych). Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne o różnej skali, od prostych, doraźnych prac porządkowych do działań o skali średniej – nasadzeń grup zieleni.

X PRZYWRACANIE. RESTYTUCJA, REKONSTRUKCJA

Działania polegające na odzyskiwaniu charakteru bardzo zmienionych i przekształconych a bardzo istotnych wnętrz lub zespołów wnętrz AR-K. To działania zawsze o dużej skali, wymagające zawsze najpierw dokładnych badań a następnie usunięcia wtórnych nawarstwień i elementów oraz układów dekompozycji. Polegają na wprowadzaniu dużych elementów – budowli, komunikacji, elementów urządzeń krajobrazu, grup zieleni które uległy zniszczeniu lub zatarciu; w uzasadnionych naukowo przypadkach może oznaczać dokończenie rozpoczętych lecz zarzuconych pierwotnych zamysłów projektów. Są to działania o charakterze administracyjnym, koncepcyjnym, planistycznym dopiero w dalszej kolejności projektowych i realizacyjnych. Wymagać mogą długoletnich przygotowań i gromadzenia środków w oparciu o zewnętrzne programy dofinansowań.

XI MIANOWANIE. IDENTYFIKACJA

Działania polegające na **nadaniu znaczeń** wnętrzom AR-K i ich zespołom, cech zwiększających ich rozpoznawalność, atrakcyjność, wydobywających ich rzeczywistą wartość oraz promowania tych cech – w sytuacji nieczytelności lub anonimowości takich wnętrz. Wprowadzanie oznaczników w krajobrazie, oraz nowych funkcji i form. Wprowadzenie nowej tożsamości miejsc, w nawiązaniu to tożsamości historycznej wnętrza AR-K lub jego sąsiedztwa. Działanie o charakterze koncepcyjnym, strategicznym, promocyjnym, często nieinwestycyjnym. W dalszej konsekwencji – projektowym i realizacyjnym.

XII PRZEMIANOWANIE. REIDENTYFIKACJA

Działania polegające **na przywróceniu znaczeń** tym wnętrzom AR-K i ich zespołom, których dzisiejsze znaczenia i społeczna konotacja są niekorzystne. Odzyskanie dawnego ich znaczenia w celu cech zwiększenia ich rozpoznawalności, atrakcyjności i wydobycia ich rzeczywistej wartości. Odzyskiwanie tożsamości historycznej miejsc. Wprowadzanie oznaczników w krajobrazie, oraz zmian dotychczasowych funkcji i form oraz promowania tych cech. Działanie o charakterze koncepcyjnym, strategicznym, promocyjnym. W dalszym ciągu – projektowym i realizacyjnym.

XIII HARMONIZOWANIE. RACJONALIZACJA AKTYWNOŚCI MIEJSKIEJ

Działania polegające na ciągłej dbałości o **stan wnętrz AR-K i jakość przebywania w nich** poprzez racjonalne kształtowanie świadczonych tam usług i innych form aktywności miejskiej, związanych głównie z handlem, komercją, wydarzeniami artystycznymi itp. Nieinwestycyjne działania o charakterze administracyjnym, edukacyjnym, promowaniu dobrych praktyk itp., dotyczące głównie elementów ruchomych – handlu obwoźnego, spektakli ulicznych, form pojazdów i jednostek pływających, świadczących usługi turystyczne a także elementów wystroju okresowego małej trwałości.

XIV KONTYNUOWANIE. KREACJA KONTEKSTOWA

Działania polegające na kształtowaniu wnętrz i zespołów wnętrz AR-K będące kontynuacją zarówno ich cech swoistych, nadanych aktem projektowania i pierwotnej realizacji, jak i następujących później przemian. Działania nie będące likwidacją czy minimalizacją tych przemian, lecz twórczym wykorzystaniem powstałych w ten sposób cech wnętrz lub ich zespołów – celem uzyskania domniemanego efektu zgodnego z duchem dawnego projektu, lecz z uwzględnieniem upływu czasu – jak dzieło sprzed ponad 60 lat powinno wyglądać, uwzględniając rozwój zieleni i właściwe procesy antropogeniczne (dbałość o stan i harmonijne uzupełnienia). Działanie umożliwia wprowadzanie nowych elementów lecz przede wszystkim kształtowanie i przekształcanie, lecz nie likwidację narosłych cech wtórnych. Działanie typowo inwestycyjne – koncepcyjne, projektowe; inspirowanie właściwych przemian.

Diagramy operacyjne Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta

W ramach poszczególnych zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych – typy działań przypisane są do poszczególnych podmiotów – problemów. Na rysunku planu każdemu ZWA-K odpowiada jeden diagram operacyjny, powiązany z obrysem obszaru ZWA-K za pomocą odnośnika. Podmioty zestawione są na osi odciętych (w poziomej rubryce) diagramu operacyjnego. Typy działań zestawione są na osi rzędnych (w pionowej rubryce diagramu). Zaznaczenie pola na skrzyżowaniu rubryk pionowych i poziomych oznacza konieczność wdrażania danego działania dla danego problemu szczegółowego. Nie wszystkie typy działań mogą występować we wszystkich problemach, stanowiących podmioty działań. Dla każdego podmiotu występować może kilka typów działań. W diagramie odpowiadającym jednemu ZWA-K określone są działania najistotniejsze dla jego ochrony. Działania określone w diagramach operacyjnych są przełożone na odpowiadające im ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – w tabeli koordynacyjnej kończącej zapis Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

Poniżej przykładowa karta zapisu działań w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu o obrębie zespołu wnętrz architektoniczno-krajobrazowych na terenie parku kulturowego Nowa Huta.

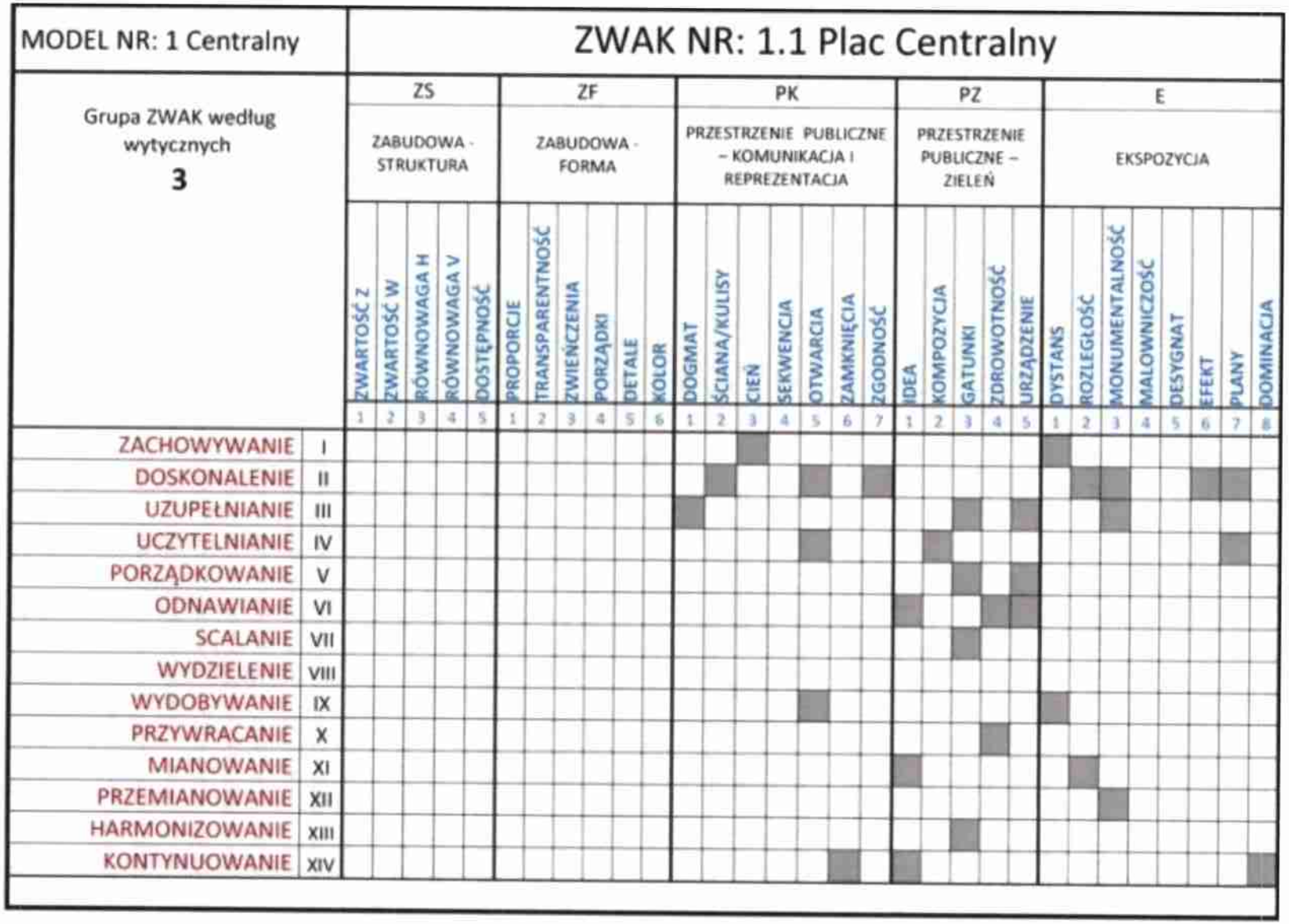

MODEL NR: 1 Centralny	ZWAK NR: 1.1 Plac Centralny																															
Grupa ZWAK według wytycznych **3**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I														■										■							
DOSKONALENIE II													■			■		■							■	■			■	■	
UZUPEŁNIANIE III												■									■		■			■					
UCZYTELNIANIE IV																■				■										■	
PORZĄDKOWANIE V																					■		■								
ODNAWIANIE VI																			■			■	■								
SCALANIE VII																					■										
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■								■							
PRZYWRACANIE X																						■									
MIANOWANIE XI																			■						■						
PRZEMIANOWANIE XII																										■					
HARMONIZOWANIE XIII																					■										
KONTYNUOWANIE XIV																	■		■												■

Poniżej zilustrowano zasadę zapisu i odczytu na karcie

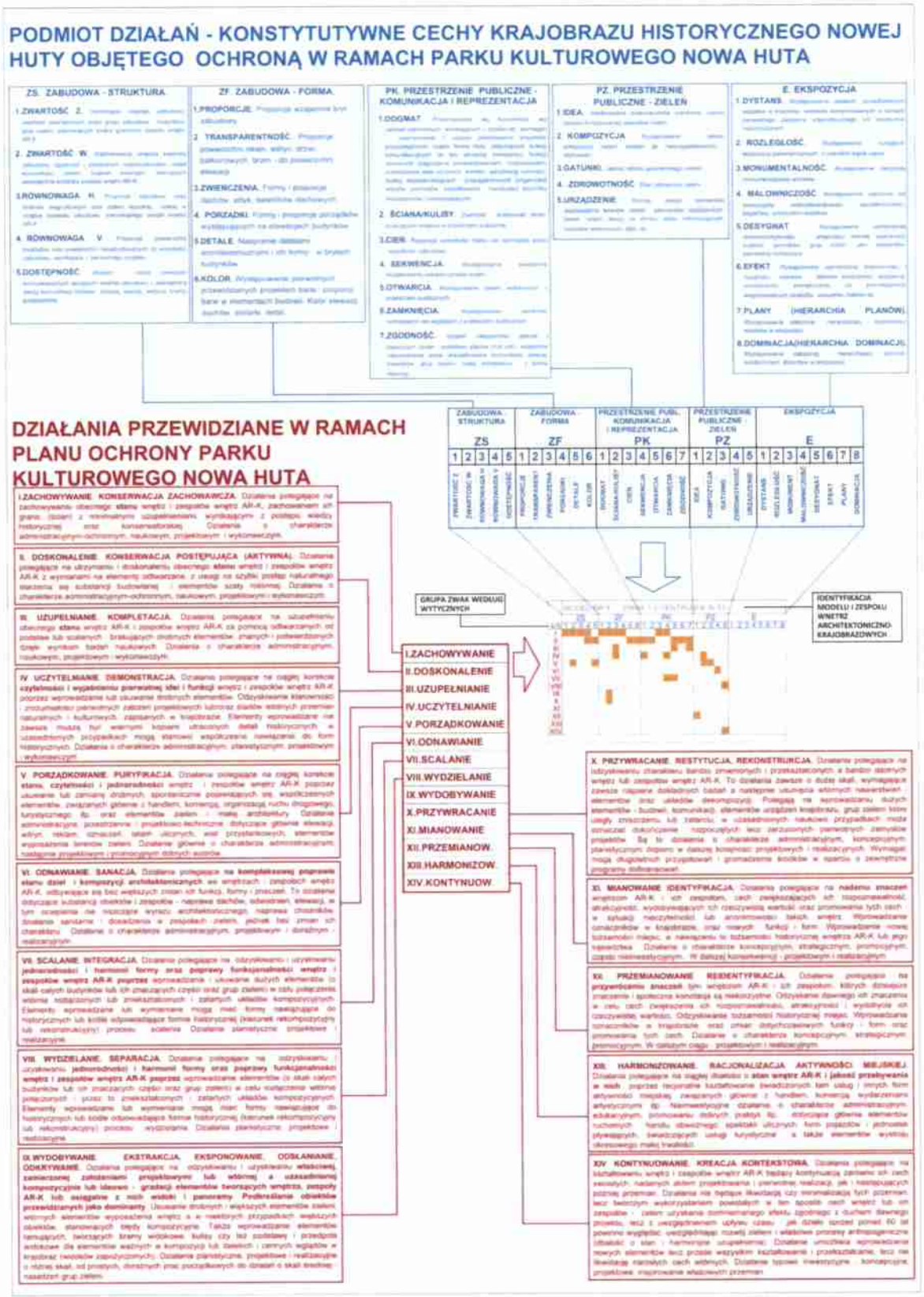

II.2.4. **PLAN OCHRONY PK NH** – TABELA INTEGRACJI USTALEŃ MPZP I WYTYCZNYCH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

Na obszarze lub w styku z Parkiem Kulturowym Nowa Huta funkcjonują, lub są przygotowywane, następujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- mpzp **Centrum Nowej Huty** – obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty Uchwałą Nr XCII/1362/13 Rady Miasta Krakowa z 4 grudnia 2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „CENTRUM NOWEJ HUTY" w Krakowie – uchwała ogłoszona w dzienniku urzędowym województwa małopolskiego z dnia 16 grudnia 2013 r. poz. 7596;
- mpzp „**Dolina Dłubni-Krzesławice**" – plan obowiązujący – obejmuje teren po północnej stronie Nowej Huty, zawierający się pomiędzy rzeką Dłubnią, aleją Solidarności, ulicami Bulwarową i Kocmyrzowską;
- mpzp „**Dolina Dłubni – obszar sportu i rekreacji**" – plan obowiązujący – obejmuje teren po wschodniej stronie Nowej Huty, zawierający się pomiędzy rzeką Dłubnią, aleją Solidarności, ulicami Bulwarową, Ptaszyckiego i Ujastek;
- mpzp „**Dolina Dłubni – Mogiła**" – plan obowiązujący – obejmuje teren po południowo-wschodniej stronie Nowej Huty, zawierający się pomiędzy ulicami Ptaszyckiego i Na Niwach, rzeką Wisłą oraz wałem przeciwpowodziowym rzeki Dłubni i Wisły;
- mpzp „**Osiedle Krzesławice**" – plan obowiązujący – obejmuje teren po północnej stronie Nowej Huty, ograniczony ulicami: Kocmyrzowską, Łowińskiego, Ujastek, aleją Solidarności i rzeką Dłubnią;
- mpzp „**Mogiła II**" – plan obowiązujący – zajmuje obszar po południowej stronie Nowej Huty;
- mpzp „**Łąki Nowohuckie**" – plan obowiązujący – obejmuje obszar po południowej stronie Nowej Huty;
- mpzp **„Dla wybranych obszarów przyrodniczych Miasta Krakowa – Etap A" obszar 192** – plan obowiązujący – zajmuje obszar po wschodniej stronie Nowe Huty.
- mpzp „**Bieńczyce – Park Rzeczny Dłubni**" – plan obowiązujący – zawiera się pomiędzy ulicami Fatimską, Makuszyńskiego, Podrzeczem oraz Kocmyrzowską;
- mpzp „**Czyżyny Łęg**" – plan obowiązujący – obejmuje tereny po południowej stronie Nowej Huty, zawiera m.in. dawną wieś Łęg oraz duże obszary przemysłowe i poprzemysłowe;
- Mpzp „**Czyżyny – rejon ulicy Śliwkowej**" – plan obowiązujący – obejmuje teren po południowo-zachodniej stronie Nowej Huty;
- mpzp „**Stare Czyżyny**" – plan obowiązujący – obejmuje tereny po południowo-zachodniej stronie Nowej Huty, ograniczony alejami Jana Pawła II i Pokoju oraz parkiem Lotników;
- mpzp „**Marii Dąbrowskiej – Bieńczycka**" – plan obowiązujący – obejmuje obszary po zachodniej stronie Nowej Huty;
- mpzp „**Bieńczyce Osiedle**" – plan obowiązujący – obejmuje tereny po zachodniej stronie Nowej Huty, ograniczony aleją Andersa, ulicami Kocmyrzowską, Okulickiego i Mikołajczyka;
- mpzp „**Bieńczyce – plac targowy**" – plan obowiązujący – obejmuje niewielki teren po zachodniej stronie Nowej Huty, pomiędzy ulicami Kocmyrzowską, Fatimską i Obrońców Krzyża;
- mpzp „**Centrum Nowej Huty II– część A, B, C**" – plan sporządzany – umożliwi rozbudowę placówek oświaty, zlokalizowanych na obszarze historycznego centrum Nowej Huty;
- mpzp „**Centrum Nowej Huty II– część D**" – plan sporządzany – obejmuje działki nr 95 i 214 obr. 50 Nowa Huta, o powierzchni 0,4 ha, na których zlokalizowany jest budynek na os. Teatralnym 19;

- mpzp „**Kombinat**" – plan sporządzany – obejmuje obszar kombinatu wraz z przynależnościami;
- mpzp „**Łowińskiego**" – plan sporządzany – obejmuje tereny po północnej stronie Nowej Huty, których rozwój w znacznym stopniu zdeterminowany jest przez działalność huty i zakładów produkcyjnych zlokalizowanych w jej otoczeniu.

Wnioskiem dla tworzonych, czy aktualizowanych MPZP jest bezwzględne uwzględnianie wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych (czyli kart AZP) oraz wprowadzanie ograniczeń i nakazów w brzmieniu, jak w przytoczonym planie dla obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice". Uzupełnienie takie na zasadzie interwencyjnej powinno być wprowadzone w zapisach mpzp dla Centrum Nowej Huty, w przypadku aktualizacji planu.

Początek tabeli zamieszczony poniżej ilustruje wszystkie składowe[31].

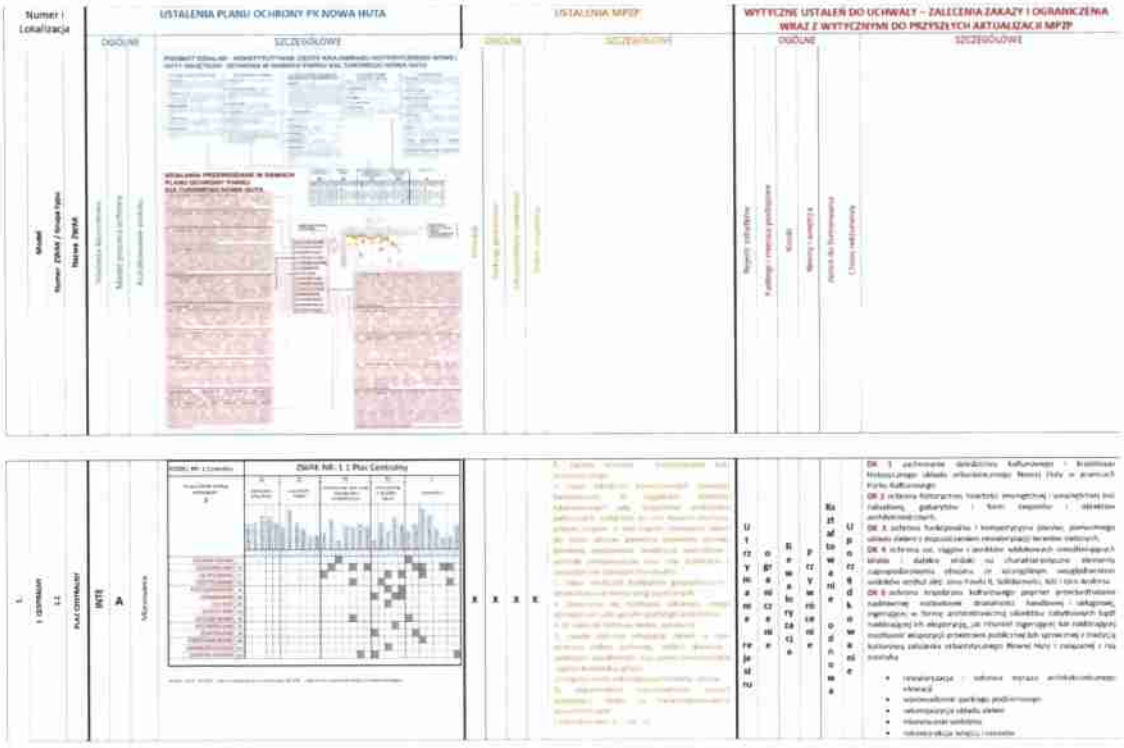

[31] Całość tabeli zmieszczono w osobnym tomie Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

II.2.5. IDENTYFIKACJA WYBRANYCH PROBLEMÓW KRAJOBRAZU KULTUROWEGO W NAWIĄZANIU DO ZAPISÓW MPZP

Szczegółowe powiązanie propozycji planu z ustaleniami MPZP podano w rozdziale II.2.4. Tu zestawiono – bardziej poglądowo i syntetycznie – wybrane problemy i cechy, uważamy za istotne dla idei i funkcjonowania Parku Kulturowego Nowa Huta. Wybrane dane zestawiono w dwóch tabelach: w układzie ZWAK oraz układzie osiedli i ciągów komunikacyjnych. Poniżej wybrane przykłady niekorzystnych zmian, których trwanie waży na obrazie dzielnicy.

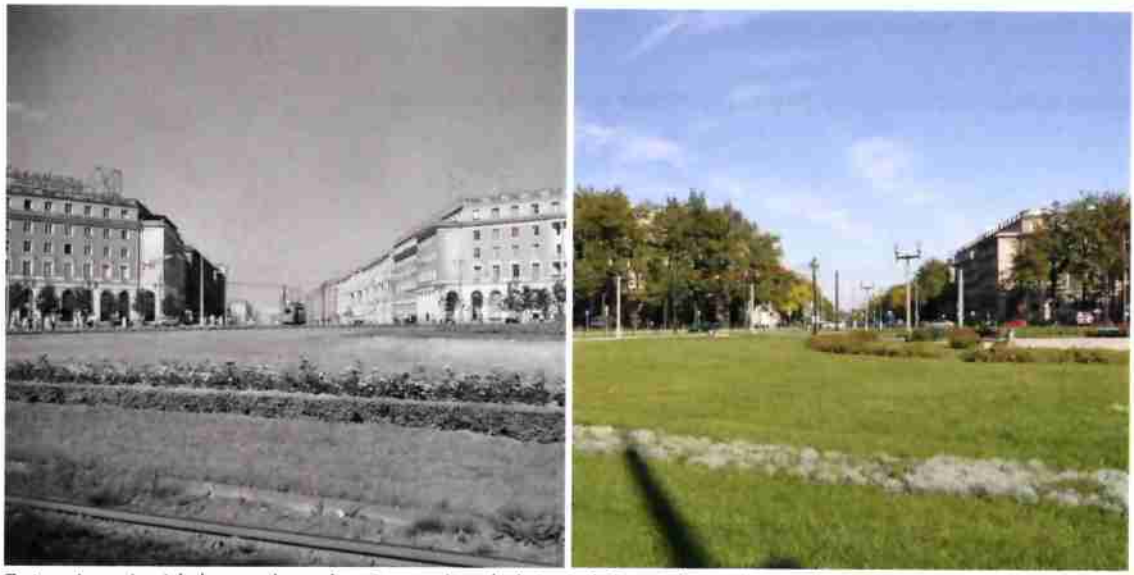

Zatarcie osi widokowych – plac Centralny / aleja Solidarności

Infrastruktura techniczna żyje własnym życiem, szpecąc bez potrzeby miasto – plac Centralny, Centrum A

Niektórych widoków mieszkańcy zostali po prostu pozbawieni – plac Centralny, os. Centrum C

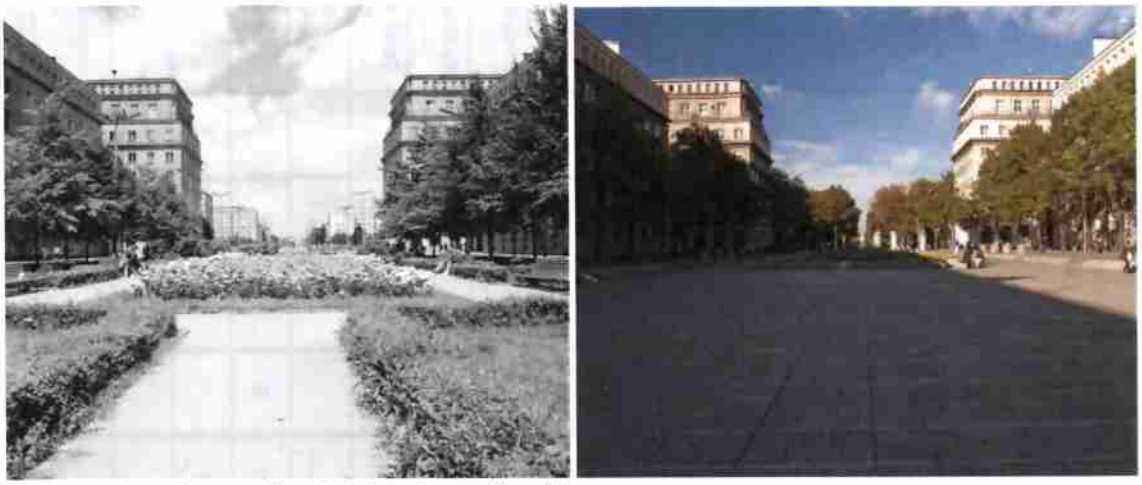

Skwer w alei Róż, współcześnie kamienne klepisko

Szklane Domy – blok „szwedzki"

II.2.5.1. IDENTYFIKACJA W UKŁADZIE ZWAK

Miejsca			Zakresy wyróżnionych działań								Wybrane elementy z MPZP			
			Wpisać do rejestru zabytków	Parkingi podziemne [GP] i miejsca postojowe [P]	Kioski i budki – krajobraz zaśmiecony	Neony i dawne wnętrza sklepowe	Zieleń do rekonstrukcji lub formowania	Szczególny chaos reklamowy		Ocena podstawowa	Zasady dotyczące ochrony elewacji budynków	Dopuszczenie parkingów podziemnych	Infrastruktura rowerowa, w tym ścieżki	Teren zieleni urządzonej
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY					X			To nie plac, tylko węzeł komunikacyjny. Potrzebuje rzeczywistej funkcji	X	x	x	x
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"			X					Jest dość dobrze, pielęgnacja			x	
	1.3	CENTRUM A /A-31/		P	X	X				Dobre osiedle, czyste, zadbane, z wpisem do rejestru	x	x	x	
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"								Jest dość dobrze, trzeba drzew i miejsc postojowych	X	x		
	1.5	CENTRUM B /B-31/		P		X				Dobre osiedle, z wpisem do rejestru; zadbać o okna w bloku „francuskim"	x	x		
	1.6	ALEJA RÓŻ „A"								Jest aleja, ale trzeba róż. Usunąć wreszcie parking z osi widokowej	x	x	x	
	1.7	CENTRUM C /C-31/		P		X				Dobre osiedle, z wpisem do rejestru, wykorzystać klub NOT	x	x		
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"		[GP]						Jest dość dobrze, pielęgnacja; może podziemny parking z miejscu pętli; brak zamknięcia osi	x	x	x	
	1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/			X	X		X		Dobre osiedle, problem z 10- piętrowym blokiem	X	x		
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"			X			X		Jest dość dobrze, pielęgnacja			x	
	1.11	SKARPA CENTRALNA								Widokowa perełka czeka na swą szansę				
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"		P			X			Przywrócić dawną rangę i wystrój – kwietne parterry			x	

	2.2	PARK RATUSZOWY			X		X			Kontynuować, dodać rzeźby i stoliki szachowe				x
	2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"		P	X			X		Arteria z rozmachem, przytłoczona ruchem. Sklepy do remontu, kiedyś były piękne	x	x	x	
	2.4	BLOK SZWEDZKI			X		X			Perła – do zaopiekowania i konserwacji	x	x		
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/		P	X					Chronić układ bloków, elewację i otoczenie.	x	x		
	2.7	PLANTY WSCH-PD					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom			x	
	2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTO-CHOWSKIEJ								Raczej akt wiary niż dzieło sztuki. Popularny „Mal-bork" wrasta w krajobraz	x	x		
	2.9	PARK SZWEDZKI					X			Może wreszcie ktoś zrobi z niego park?				X
3 WEWNĘ TRZNY	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA		[GP]			X	X		Ugór. Smutny ugór. Miejsce na podziemny parking i zespół boisk wśród zieleni (na dachu)	x	x		
	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"			X			X		Arteria z rozmachem, przytłoczona ruchem. Sklepy do remontu, kiedyś były piękne	x	x	x	
	3.3	ZGODY /C-32/		P	X	X		X		Chronić przestrzeń przed dogęszczaniem zabudo-wy – zwłaszcza przez strażaków i Tauron	x	x		
	3.4	ŚWIAT DZIECKA			X	X	X	X		Odnowić sklepy i neony; szarpnąć się na taras widokowy i kawiarnię na dachu	x	x		
	3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIER-SKA			X		X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić mieszkańcom	x	x	x	
	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.		P	X					Elegancka ulica, uporządkować trawniki i miejsca do parkowania. I wystarczy	x	x		
	3.7	ALEJA RÓŻ „C"			X		X	X		Elegancka ulica, uporządkować trawniki i miejsca do parkowania. Rozbudować MHK, uzupełnić kompozycję skwerów.			x	
	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.		P	X					Elegancka ulica, uporządkować trawniki i miejsca do parkowania. I wystarczy	x	x		
	3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom	x	x	x	
	3.10	SZKOLNE PN		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x		

	3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		x
	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROM-SKIEGO					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom	x	x	x	x
	3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. ŻEROMSKIEGO			X		X			Planty Nowohuckie i aleja Róż – placowe przecięcie zielonych ciągów; perełka	x	x	x	x
	3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROM-SKIEGO					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom	x	x	x	x
	3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA								Lepszy byłby tylko krzyż; obiekt wyciął część zieleni plantowej i zakłócił kompozycję	x	x		
	3.16	1000-LATKA								Budynek coraz mocniej ginie w zabudowie, a szkoda	x	x	x	
	3.17	TEATR LUDOWY	X				X			Budynek wyjątkowy, zachowany z detalem i wypo-sażeniem. Chronić natychmiast!!	x	x	x	
	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"			X			X		Ulica stanowiąca element ramy urbanistycznej Teatru Ludowego; zaniedbana – przystanki MPK!	x	x	x	
	3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"			X			X		Ulica stanowiąca element ramy urbanistycznej Teatru Ludowego; zachowana zieleń alejowa	x	x	x	
	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2		X	X			X		Wielofazowy budynek, pączkujący przybudówkami – budy od ul. Kocmyrzowskiej – skandal	x	x	x	
	3.21	TEATRALNE /C-1/	X		X	X		X		Wnętrza osiedla do uporządkowania, podobnie monumentalne bramy wejściowe – Dom Rzemiosła do rejestru zabytków	x	x	x	
	3.22	KINO „ŚWIT"	X				X	X		Funkcja wątpliwa, ale forma ocalona. Brawa dla konserwatora miejskiego	x	x	x	
	3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/		P	X	X				Osiedle będące ikoną stylu. Warte kompleksowego odremontowania i uporządkowania	x	x	x	
	3.24	ALEJA RÓŻ „E"		P			X			Smutny przykład zieleni alejowej pożeranej przez samochody – zostały trawniki i chaotyczne parkingi	x	x	x	x
	3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x		
	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁU-DNIE/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x		
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"								Spokojna, boczna ulica – konieczna dbałość o detal: murki, schody, balustrady	x	x	x	
	3.28	MOŚCICKIEGO „I"			X					Spokojna, boczna ulica – konieczna dbałość o detal: murki, schody, balustrady	x	x	x	
	3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x	x	

	3.30	SŁONECZNE		P	X	X	X			Chronić przestrzeń i detal architektoniczny – usunąć serwis aut z obrębu osiedla	x	x		
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH					X			Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
	3.32	UROCZE		P	X	X	X	X		Nie bardzo urocze. Duże budynki to duży problem, a brak parkingów szczególnie dotkliwy	x	x		
	3.33	Ul. S. WOJCIECHOWSKIEGO PD								Ulica o zdecydowanym wyrazie architektonicznym – pielęgnować zieleń i widoki				
4 SOCMODERNISTYCZNY	4.1	CENTRUM D SOCMODERN			X	X	X	X		Chronić przed dobudowami. Zagospodarować centrum; przywrócić skwery i fasadę Domina	x	x		
	4.2	ARTYSTÓW					X			Fragment wyjątkowej urody, szkoda, że nie ma ich więcej, trakt bez samochodów	x	x		
	4.3	HANDLOWE PN		P	X	X				Utraciło wiele przez zagęszczenie zabudowy i rozrost parkingów	x	x		
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH								Zasłużona placówka, ale rozbudowy wskazują, że postawiono na sporty halowe	x	x		
	4.5	HANDLOWE PD /D-3/		P		X				Enklawa zieleni, domy dobrze skomunikowane, ale wymagają remontu; liczne upadłe sklepy	x	x		
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"								Monumentalna aleja, idąca po średniowiecznym trakcie; zadbać o parkingi.			x	x
	4.7	MARTEN		P	X		X	X		Chronić. Zwłaszcza, że głośno o komercyjnych zakusach; idealny punkt dla centrum rzemiosła	x	x	x	x
	4.8	KOLOROWE /D-2/		P	X			X		Chronić przed dobudowami. I tak ich tu zbyt wiele, zwłaszcza w części zachodniej	x	x	x	x
	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD					X			Jeśli tak ma wyglądać zrewitalizowany park, to lepiej niech dziczeje	x	x	x	x
	4.10	ANDERSA „B		P						Poprawić zieleń, ale chronić monumentalne widoki!	x	x	x	
	4.11	ANDERSA „C"		P	X			X		Chronić monumentalne widoki. Szkoda, że kończą się niczym – Rondo gen. Maczka puste			x	
	4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/		P	X					Enklawa zieleni, ale bloki i garaże wymagają remontu	x	x		
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2						X		Niepiękne, ale się spatynowało.	x	x		x
	4.14	GIMNAZJUM NR 48						X		Ciekawa architektura, dobre szkoły; czas na remont kapitalny	x	x		x
	4.15	UL. BORUTY-SPIECHOWICZA		P	X		X			Poprawić parkingi i zieleń, ale chronić układ				

5 ZEWNĘTRZ-NY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"					X			To już nie aleja, to park, którego oś idzie po śladzie miedzy; park do urządzenia na nowo	x	x	x	
	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJAL-NYCH								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/		P	X					Kameralne bloki, zieleń, cisza – czy można mieszkać lepiej?	x	x		
	5.5	BULWAROWA PN		P			X			Zostawić. No może pozamiatać.	x	x	x	
	5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA				X	X			Miasto-ogród; trochę troski i luksusowa dzielnica gotowa	x	x	x	
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JU-TRZENKA"		P				X		Wyrosło, ale się opatrzyło. Byle nie rosło dalej.	x	x	x	
6 BRAMNY	6.1	HUTNICZE /A-33/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x	x	
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"		[GP]	X		X			Poprawić parkingi i zieleń, ale chronić monumentalne widoki!	x	x	x	
	6.3	STALOWE /A-11/			X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x	x	
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOT-NIKA		P			X			Perła pochopnie rzucona deweloperowi	x	x		
	6.5	THM	X				X	X		Chronić za wszelką cenę – formę i funkcję. Z pietyzmem odnowić	x	x		
	6.6	SZKOLNE PD /B-17/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny (tylko lampy wymienić)	x	x		
7 CENTRUM ADMIN.	7.1	SOLIDARNOŚCI „D"					X			Poprawić zieleń, ale chronić monumentalne widoki!	Poza MPZP	Poza MPZP		
	7.2	CENTRUM ADMINISTRA-CYJNE	X	P	X		X	X		Wizytówka Nowej Huty – chronić przed wandalami, a tramwaj pod ziemię	Poza MPZP	Poza MPZP		
8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/		P		X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad	x	x	x	
	8.2	MŁODOŚCI /A-25/		P	X					Chronić przestrzeń między blokami, zwalczyć problem grodzenia bloków	x	x	x	
	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"			X			X		Monumentalna aleja wymagająca staranniejszej oprawy	x	x	x	x
	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/		P	X	X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad	x	x	x	

	8.5	ZUCHÓW					X			Kameralna uliczka	x	x	x	
	8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/		P	X	X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad	x	x		
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI	X				X			Szanować i chronić	x	x	x	
	8.8	GIMNAZJUM NR 45								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x	x	
	8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/	X	P	X	X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad – Plac Pocztowy do rejestru	x	x	x	
	8.10	BULWAROWA WSCH. 2		P	X		X	X		Zostawić jak jest. No może pozamiatać.			x	
9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	9.1	MOGIŁA PLAC TARGOWY		GP	X			X		Funkcja godna zachowania, ale miejsce wizualnie tragiczne		x	x	
	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"			X			X		Wspaniały punkt widokowy, ale stan fatalny, kakofonia form i reklam		x	x	
	9.3	MOGIŁA PAWILONY			X			X		Wstyd dla inwestorów, hańba dla projektantów, panoptikum bezguścia	x	x	x	
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY						X		Zgroza – wykupić i zrównać z ziemią	x	x	x	
	9.5	MOGIŁA DOMKI								Chronić widok na klasztor, walczyć z wyższą zabudową	x	x		
10 MOGILSKI DAWNY	10.1	MOGIŁA OPACTWO					X			Jeden z najcenniejszych zabytków Krakowa zepchnięty do roli lokalnej ciekawostki				
	10.2	MOGIŁA PARK					X			Ocalić resztki sielskości i skromny podmiejski dworek z jego intymnym parkiem	x	x	x	x
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE					X			Chronić za wszelką cenę – widok na klasztor	x		x	
	10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA					X			Perła – obiekt godny UNESCO – chronić!	X			
	10.5	MOGIŁA WIEŚ								Może coś z niej będzie jak zniknie ruch	X		x	
	10.6	MOGIŁA FOLWARK		P						Na razie tragedia, ale jest nadzieja	X			
11 SZPITALNY	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO		P	X		X			Monumentalny gmach, ale coraz gorsze warunki szpitalne? Czas na nowy?	x		x	

	11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO					X			Widokowa perełka, oddech, ale tragiczny widok ku północy	x	x	x	
	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH						X		Nikt nie lubi, ale być musi. Niepokoją zapisy MPZP dopuszczające zabudowę wielorodzinną		x	x	
	11.4	ZAPLECZE SZPITALA		P						Zgroza – może miejsce na nowy, a w starym nowa funkcja – Wydział Medyczny jakiejś uczelni?				
12 PRZEJŚCIOWY	12.1	KINO „SWIATOWID"				X	X			Muzeum czeka, Huta czeka ... i nic	x	x	x	
	12.2	SZKOŁA					X			Najstarsza w dzielnicy – tylko zadbać	x	x		
	12.3	PRZYCHODNIA		P	X			X		Zgroza – jak zmarnować unikatową lokalizację	x	x		
	12.4	CENTRUM E		P	X			X		Przygnębiający przykład minionej szczęśliwie mody	x	x	x	
13 REKREACYJNY	13.1	ZALEW			X		X	X		Ile lat można czekać na możliwość kąpieli?				x
	13.2	K.S. WANDA					X	X		Sport tak, bylejakość infrastruktury nie		x		
	13.3	BOISKA SZKOLNE					X			Zadbać o użyteczną przestrzeń	x		x	
	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"						X		Zachować jak jest, zwłaszcza rzeźbę przy Zalewie				
	13.5	UL. S. WOJCIECHOWSKIEGO PN		P						Odnowić i nic jej nie trzeba				
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	14.1	KRZESŁAWICE DWÓR					X			Chronić dwór, uporządkować park				
	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ	X							Ocalić resztki sielskości – kościół do rejestru zabytków				
	14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE					X			Ocalić resztki sielskości, urządzić zieleń nad Dłubnią				
15 PARKOWY SKARPA	15.1	PARKOWY SKARPA					X			Szansa na wypoczynek; otwarcie widokowe, miejsce które trzeba obronić przed blokami				

II.2.5.2. IDENTYFIKACJA W UKŁADZIE OSIEDLI I CIĄGÓW KOMUNIKACYJNYCH

Miejsca		Zakresy wyróżnionych działań								Wybrane elementy z MPZP			
		Wpisać do rejestru zabytków	Parkingi podziemne [GP] i miejsca postojowe [P]	Kioski i budki – krajobraz zaśmiecony	Neony i dawne wnętrza sklepowe	Zieleń do rekonstrukcji lub formowania	Szczególny chaos reklamowy		**Ocena podstawowa**	Zasady dotyczące ochrony elewacji budynków	Dopuszczenie parkingów podziemnych	Infrastruktura rowerowa, w tym ścieżki	**Teren zieleni urządzonej**
CIĄGI KOMUNIKACYJNE													
4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"								Monumentalna aleja, idąca po średniowiecznym trakcie; zadbać o parkingi.			x	x
1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"			X			X		Jest dość dobrze, pielęgnacja			x	
1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"			X					Jest dość dobrze, pielęgnacja			x	
8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"			X			X		Monumentalna aleja wymagająca staranniejszej oprawy	x	x	x	x
9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"			X			X		Wspaniały punkt widokowy, ale stan fatalny, kakofonia form i reklam		x	x	
1.8	ALEJA ANDERSA „A"		[GP]						Jest dość dobrze, pielęgnacja; może podziemny parking z miejscu pętli; brak zamknięcia osi	x	x	x	
4.10	ALEJA ANDERSA „B		P						Poprawić zieleń, ale chronić monumentalne widoki!	x	x	x	
4.11	ALEJA ANDERSA „C"		P	X			X		Chronić monumentalne widoki. Szkoda, że kończą się niczym – Rondo gen. Maczka puste			x	
3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"			X			X		Arteria z rozmachem, przytłoczona ruchem. Sklepy do remontu, kiedyś były piękne	x	x	x	
2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"		P	X			X		Arteria z rozmachem, przytłoczona ruchem. Sklepy do remontu, kiedyś były piękne	x	x	x	
1.6	ALEJA RÓŻ „A"								Jest aleja, ale trzeba róż. Usunąć wreszcie parking z osi widokowej	x	x	x	
2.1	ALEJA RÓŻ „B"		P			X			Przywrócić dawną rangę i wystrój – kwietne partery			x	

3.7	ALEJA RÓŻ „C"			X		X	X		Elegancka ulica, uporządkować trawniki i miejsca do parkowania. Rozbudować MHK, uzupełnić kompozycję skwerów.			x	
3.13	ALEJA RÓŻ „D" // PLANTY PN. ŻEROMSKIEGO			X		X			Planty Nowohuckie i aleja Róż – placowe przecięcie zielonych ciągów; perełka	x	x	x	x
3.24	ALEJA RÓŻ „E"		P			X			Smutny przykład zielni alejowej pożeranej przez samochody – zostały trawniki i chaotyczne parkingi	x	x	x	x
5.1	ALEJA RÓŻ „F"					X			To już nie aleja, to park, którego oś idzie po śladzie miedzy; park do urządzenia na nowo	x	x	x	
1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"								Jest dość dobrze, trzeba drzew i miejsc postojowych	X	x		
6.2	ALEJA SOLIDARNOŚCI „B"		[GP]	X		X			Poprawić parkingi i zieleń, ale chronić monumentalne widoki!	x	x	x	
13.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „C"						X		Zachować jak jest, także rzeźbę przy Zalewie				
7.1	ALEJA SOLIDARNOŚCI „D"					X			Poprawić zieleń, ale chronić monumentalne widoki!	Poza MPZP			
4.2	ARTYSTÓW					X			Fragment wyjątkowej urody, szkoda, że nie ma ich więcej, trakt bez samochodów	x	x		
4.15	BORUTY-SPIECHOWICZA		P	X		X			Poprawić parkingi i zieleń, ale chronić układ				
5.5	BULWAROWA PN		P			X			Zostawić. No może pozamiatać.	x	x	x	
8.10	BULWAROWA WSCH.		P	X		X	X		Zostawić jak jest. No może pozamiatać.			x	
3.28	MOŚCICKIEGO „I"			X					Spokojna, boczna ulica – konieczna dbałość o detal: murki, schody, balustrady	x	x	x	
3.27	MOŚCICKIEGO „II"								Spokojna, boczna ulica – konieczna dbałość o detal: murki, schody, balustrady	x	x	x	
3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"			X			X		Ulica stanowiąca element ramy urbanistycznej Teatru Ludowego; zaniedbana – przystanki MPK!	x	x	x	
3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"			X			X		Ulica stanowiąca element ramy urbanistycznej Teatru Ludowego; zachowana zieleń alejowa	x	x	x	
3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom	x	x	x	x
3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom	x	x	x	x
2.7	PLANTY WSCH-PD					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom			x	

3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA					X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić Planty mieszkańcom	x	x	x	
3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA			X		X			Planty Nowohuckie – zapomniana atrakcja – przywrócić mieszkańcom	x	x	x	
1.1	PLAC CENTRALNY					X			To nie plac, lecz tylko węzeł komunikacyjny. Potrzebuje rzeczywistej funkcji	X	x	x	x
3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.		P	X					Elegancka ulica, uporządkować trawniki i miejsca do parkowania. I wystarczy	x	x		
3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.		P	X					Elegancka ulica, uporządkować trawniki i miejsca do parkowania. I wystarczy	x	x		
3.33	Ul. S. WOJCIECHOWSKIEGO PD								Ulica o zdecydowanym wyrazie architektonicznym – pielęgnować zieleń i widoki				
13.5	UL. S. WOJCIECHOWSKIEGO PN		P						Odnowić i nic jej nie trzeba				
8.5	ZUCHÓW					X			Kameralna uliczka, trakt pieszy	x	x	x	

OSIEDLA

CENTUM ADMINISTRACYJNE HiL													
7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE	X	P	X		X	X		Wizytówka Nowej Huty – chronić przed wandalami, a tramwaj wpuścić pod ziemię	Poza MPZP			
CENTRUM A													
1.3	CENTRUM A /A-31/		P	X	X				Dobre osiedle, czyste, zadbane, z wpisem do rejestru	x	x	x	
CENTRUM B													
1.5	CENTRUM B /B-31/		P		X				Dobre osiedle, z wpisem do rejestru; zadbać o okna w bloku „francuskim"	x	x		
CENTRUM C													
1.7	CENTRUM C /C-31/		P		X				Dobre osiedle, z wpisem do rejestru, wykorzystać klub NOT	x	x		
CENTRUM D													
1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/			X	X		X		Dobre osiedle, problem z 10- piętrowym blokiem	X	x		

4.1	CENTRUM D SOCMODERN			X	X	X	X		Chronić przed dobudowami. Zagospodarować centrum; przywrócić skwery i fasadę Domina	x	x		
						CENTRUM E							
12.4	CENTRUM E		P	X			X		Przygnębiający przykład minionej szczęśliwie mody	x	x	x	
12.1	KINO „SWIATOWID"				X	X			Muzeum czeka, Huta czeka ... i nic	x	x	x	
12.2	SZKOŁA					X			Najstarsza w dzielnicy – tylko zadbać	x	x		
1.11	SKARPA CENTRALNA								Widokowa perełka czeka na swą szansę				
						HANDLOWE							
4.5	HANDLOWE PD /D-3/		P		X				Enklawa zieleni, domy dobrze skomunikowane, ale wymagają remontu; liczne upadłe sklepy	x	x		
4.3	HANDLOWE PN		P	X	X				Utraciło wiele przez zagęszczenie zabudowy i rozrost parkingów	x	x		
4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH								Zasłużona placówka, ale rozbudowy wskazują, że postawiono na sporty halowe	x	x		
15.1	PARKOWY SKARPA					X			Szansa na wypoczynek; otwarcie widokowe, miejsce które trzeba obronić przed blokami	Poza MPZP			
						HUTNICZE							
6.1	HUTNICZE /A-33/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x	x	
						GÓRALI							
3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/		P	X	X				Osiedle będące ikoną stylu. Warte kompleksowego odremontowania i uporządkowania	x	x	x	
						KOLOROWE							
4.8	KOLOROWE /D-2/		P	X			X		Chronić przed dobudowami. I tak ich tu zbyt wiele, zwłaszcza w części zachodniej	x	x	x	x
4.14	GIMNAZJUM NR 48						X		Ciekawa architektura, dobre szkoły; czas na remont kapitalny	x	x		x
4.9	PARK WIŚNIOWY SAD					X			Jeśli tak ma wyglądać zrewitalizowany park, to lepiej niech dziczeje	x	x	x	x

4.7	MARTEN		P	X		X	X		Chronić. Zwłaszcza, że głośno o komercyjnych zakusach; idealny punkt dla centrum rzemiosła	x	x	x	x
						KRAKOWIAKÓW							
5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA				X	X			Miasto-ogród; trochę troski i luksusowa dzielnica gotowa	x	x	x	
3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektonicz-ny	x	x	x	
5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"		P				X		Wyrosło, ale się opatrzyło. Byle nie rosło dalej.	x	x	x	
5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
						KRZESŁAWICE							
14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE					X			Ocalić resztki sielskości, urządzić zieleń nad Dłubnią			x	x
14.1	KRZESŁAWICE DWÓR					X			Chronić dwór, uporządkować park	x		x	x
14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ	X							Ocalić resztki sielskości – kościół do rejestru zabytków			x	
13.1	ZALEW			X		X	X		Ile lat można czekać na możliwość kąpieli?				x
13.2	K.S. WANDA					X	X		Sport tak, bylejakość infrastruktury nie		x		
						MŁODOŚCI							
8.2	MŁODOŚCI /A-25/		P	X					Chronić przestrzeń między blokami, zwalczyć problem grodzenia bloków	x	x	x	
						MOGIŁA							
9.5	MOGIŁA DOMKI								Chronić widok na klasztor, walczyć z wyższą zabudową	x	x		
10.6	MOGIŁA FOLWARK		P						Na razie tragedia, ale jest nadzieja	X			
10.1	MOGIŁA OPACTWO					X			Jeden z najcenniejszych zabytków Krakowa zepchnięty do roli lokalnej ciekawostki				
10.2	MOGIŁA PARK					X			Ocalić resztki sielskości i skromny podmiejski dworek z jego intymnym parkiem	x	x	x	x

10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA					X			Perła – obiekt godny UNESCO – chronić!	X			
9.3	MOGIŁA PAWILONY			X			X		Wstyd dla inwestorów, hańba dla projektantów, panoptikum bezguścia	x	x	x	
9.1	MOGIŁA PLAC TARGOWY		GP	X			X		Funkcja godna zachowania, ale miejsce wizualnie tragiczne		x	x	
10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE					X			Chronić za wszelką cenę – widok na klasztor	x		x	
9.4	MOGIŁA WARSZTATY						X		Zgroza – wykupić i zrównać z ziemią	x	x	x	
10.5	MOGIŁA WIEŚ								Może coś z niej będzie jak zniknie ruch	X		x	
11.4	ZAPLECZE SZPITALA		P						Zgroza – może miejsce na nowy, a w starym nowa funkcja – Wydział Medyczny jakiejś uczelni?				
11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH						X		Nikt nie lubi, ale być musi. Niepokoją zapisy MPZP dopuszczające zabudowę wielorodzinną		x	x	
NA SKARPIE													
8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/		P		X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad	x	x	x	
12.3	PRZYCHODNIA		P	X			X		Zgroza – jak zmarnować unikatową lokalizację	x	x		
11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO		P	X		X			Monumentalny gmach, ale coraz gorsze warunki szpitalne? Czas na nowy?	x		x	
11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO					X			Widokowa perełka, oddech, ale tragiczny widok ku północy	x	x	x	
OGRODOWE													
8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/		P	X	X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad	x	x	x	
SŁONECZNE													
3.30	SŁONECZNE		P	X	X	X			Chronić przestrzeń i detal architektoniczny – usunąć serwis aut z obrębu osiedla	x	x		
3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH					X			Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
SPORTOWE													

5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/		P	X					Kameralne bloki, zieleń, cisza – czy można mieszkać lepiej?	x	x		
3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x		
5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
						SPÓŁDZIELCZE							
4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/		P	X					Enklawa zieleni, ale bloki i garaże wymagają remontu	x	x		
4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2						X		Niepiękne, ale się spatynowało.	x	x		x
						STALOWE							
6.3	STALOWE /A-11/			X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x	x	
6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA		P			X			Perła pochopnie rzucona deweloperowi	x	x		
						SZKLANE DOMY							
2.6	SZKLANE DOMY /B-32/		P	X					Chronić układ bloków, elewację i otoczenie.	x	x		
2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		
2.4	BLOK SZWEDZKI			X		X			Perła – do zaopiekowania i konserwacji	x	x		
2.2	PARK RATUSZOWY			X		X			Kontynuować, dodać rzeźby i stoliki szachowe				x
2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ								Raczej akt wiary niż dzieło sztuki. Popularny „Malbork" wrasta w krajobraz	x	x		
2.9	PARK SZWEDZKI					X			Może wreszcie ktoś zrobi z niego park?				X
						SZKOLNE							
6.6	SZKOLNE PD /B-17/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny (tylko lampy wymienić)	x	x		
3.10	SZKOLNE PN		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektoniczny	x	x		

6.5	THM	X				X	X		Chronić za wszelką cenę – formę i funkcję. Z pietyzmem odnowić	x	x		
3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x		x
13.3	BOISKA SZKOLNE					X			Zadbać o użyteczną przestrzeń	x		x	
TEATRALNE													
3.21	TEATRALNE (C-1)			X	X		X		Wnętrza osiedla do uporządkowania, podobnie monumentalne bramy wejściowe	x	x	x	
3.22	KINO „ŚWIT"	X				X	X		Funkcja wątpliwa, ale forma ocalona. Brawa dla konserwatora miejskiego	x	x	x	
3.17	TEATR LUDOWY	X				X			Budynek wyjątkowy, zachowany z detalem i wyposażeniem. Chronić natychmiast!!	x	x	x	
3.16	1000-LATKA								Budynek coraz mocniej ginie w zabudowie, a szkoda	x	x	x	
3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA								Lepszy byłby tylko krzyż; obiekt wyciął część zieleni plantowej i zakłócił kompozycję	x	x		
3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2		X	X			X		Wielofazowy budynek, pączkujący przybudówkami – budy od ul. Kocmyrzowskiej – skandal	x	x	x	
UROCZE													
3.32	UROCZE		P	X	X	X	X		Nie bardzo urocze. Duże budynki to duży problem, a brak parkingów szczególnie dotkliwy	x	x		
3.4	ŚWIAT DZIECKA			X	X	X	X		Odnowić sklepy i neony; szarpnąć się na taras widokowy i kawiarnię na dachu	x	x		
3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA		[GP]			X	X		Ugór. Smutny ugór. Miejsce na podziemny parking i zespół boisk wśród zieleni (na dachu)	x	x		
WANDY													
8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/		P	X	X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad	x	x		
8.7	CMENTARZ MOGILSKI	X				X			Szanować i chronić	x	x	x	
WILLOWE													
8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/	X	P	X	X				Chronić przestrzeń między blokami, remontować z zachowaniem skromnego detalu fasad – Plac Pocztowy do rejestru	x	x	x	

8.8	GIMNAZJUM NR 45								Dbać i remontować; także porządkować otoczenie	x	x	x	
ZIELONE													
3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/		P	X	X				Osiedle z rozmachem, chronić przestrzeń i detal architektonicz-ny	x	x		
ZGODY													
3.3	ZGODY /C-32/		P	X	X		X		Chronić przestrzeń prze dogęszczaniem zabudowy – zwłaszcza przez strażaków i Tauron	x	x		

Problem zasobu zieleni na terenie „starej" Nowej Huty jest zdecydowanie jednym z wiodących w obecnej i przyszłej – pożądanej postaci krajobrazu kulturowego Nowej Huty, który musi zostać zintegrowany z drugim wiodącym problemem, jakim jest konieczność wprowadzenia parkingów podziemnych, wielokrotnie proponowanych w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Generalnie trzeba stwierdzić z całą stanowczością, że idea i realizacja kompozycji zieleni autorstwa zespołu Ptaszyckiego, Ptaszyckiej, Juchnowicza powinna zdecydowanie w zasadniczym zrębie zostać przywrócona. Przerośnięcie drzewostanu Nowej Huty, dramat mieszkańców niższych kondygnacji, „zaduszenie" funkcjonalne spontanicznym parkowaniem samochodów – ma swoją szansę w odnowie i re-kompozycji zasobu przyrodniczego z równoczesnym możliwym i pożądanym de facto proekologicznym wprowadzeniem parkowania podziemnego. Niezależnie od tych wiodących zagadnień w tabeli zawarto liczne ustalenia mpzp integralnie powiązane z zielenią.

Autorzy opracowali żmudną identyfikację zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do każdego z 15 wyodrębnionych w planie ochrony modeli krajobrazowych i 121 zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych. Ich szczegółowe zestawienie ilustruje zamieszczona poniżej tabela (strona początkowa) i jej całość zawarta w oddzielnym tomie.

Początek tabeli „Ustalenia w zakresie zieleni i szaty roślinnej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na obszarze proponowanego Parku Kulturowego Nowa Huta w Krakowie" zamieszczony poniżej ilustruje wszystkie składowe[32].

Model	ZWAK		Ustalenia ogólne i szczegółowe miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego UCHWAŁA NR XCII/1362/13 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 4 grudnia 2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Centrum Nowej Huty w Krakowie
	nr	nazwa	
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY	**§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2. **§ 8. Zasady ochrony środowiska i przyrody** 3. W zakresie ochrony zieleni, ustala się: 1) zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym: terenów zieleni parkowej, zieleni

[32] Całość tabeli zmieszczono w osobnym tomie Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

			skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym; 2) dopuszczenie rekompozycji terenów zieleni; 3) dopuszczenie wprowadzania nowych kompozycji zieleni na niezainwestowanych powierzchniach, z zastrzeżeniem § 7 ust. 13. 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. | 185 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **§ 110.** 1. Wyznacza się **Teren placu** – oznaczony symbolem **KP.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod plac miejski. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizację tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno –dydaktycznych i artystycznych; 2) zakazuje się lokalizacji urządzeń reklamowych; 3) nakazuje się ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25%;** 2) możliwość lokalizacji parkingu podziemnego i przejścia pieszego pod płytą placu. **§ 111.** 1. Wyznacza się **Teren placu** - oznaczony symbolem **KP.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod plac miejski. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) ustala się minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %;** 2) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej i drogowej, b) lokalizację tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalnodydaktycznych i artystycznych, c) lokalizację ogródków gastronomicznych (kawiarnianych),

			d) możliwość organizacji imprez masowych; 3) zakazuje się: a) lokalizacji urządzeń reklamowych, b) wykorzystania terenu placu na miejsca postojowe dla samochodów. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.1** - Plac Centralny im. R. Reagana - 1x2+T (droga obwodowa wokół terenu **ZPz.14.1**), - **KDZ.5** – al. Jana Pawła II, cz. zachodnia - 2x2+T, c) drogę wewnętrzną - **KDW.1** – planowana droga na przedłużeniu ul. Sieroszewskiego – 1x2. 2. W obszarze planu nie planuje się zwiększenia ilości dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być podejmowane w granicach wyznaczonych Terenów dróg publicznych. 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ,** 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2.

II.3. WYTYCZNE DO UCHWAŁY RADY MIASTA KRAKOWA O UTWORZENIU PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA ORAZ DO MPZP NA OBSZARZE OBJĘTYM PARKIEM KULTUROWYM

Wytyczne obejmują zakres działań przewidziany szczegółowo dla wszystkich wydzieleń zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych w całym obszarze parku kulturowego Nowa Huta – przedstawionych według poniższej tabeli (w całości zamieszczonej w tomie II niniejszej dokumentacji projektu planu ochrony). Zatem obejmują:

- Ustalenia ogólne i szczegółowe (w postaci kart działań dla ZWAK) – planu ochrony parku.
- Ustalenia ogólne i szczegółowe z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowani przestrzennego.
- Propozycje ustaleń ogólnych i szczegółowych zakazów i nakazów – do uchwały o utworzeniu parku i przyszłych uzupełnień ustaleń dla planów miejscowych.

II.3.1. Wytyczne do uchwały o utworzeniu PK Nowa Huta

Przedstawia je szczegółowo ostatnia z kolumn tabeli integracji zamieszczonej – z racji objętości – w osobnym tomie. Poniżej zamieszczono zasadniczy układ zaleceń zakazów i ograniczeń, które powinny, zdaniem autorów niniejszej dokumentacji, stanowić główny zrąb zapisów przedmiotowej uchwały

Wytyczne do uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Nowa Huta w Krakowie – propozycje do zapisu w zakresie zaleceń, zakazów i ograniczeń

W celu ochrony materialnego i krajobrazowego dziedzictwa kulturowego /DK/ w odniesieniu do struktury krajobrazu kulturowego na obszarze Parku ustala się następujące zalecenia:

- DK 1: zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego,
- DK 2: ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych,
- DK 3: ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych,
- DK 4: ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa,
- DK 5: ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką.

W celu ochrony materialnego i krajobrazowego dziedzictwa kulturowego /DK/ w aspekcie powiązań widokowych i ekspozycji krajobrazu kulturowego na obszarze Parku ustala się następujące zalecenia ogólne:

- E 1: zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających,
- E 2: porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej,
- E 3: wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych,
- E 4: zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym.

W celu ochrony materialnego i krajobrazowego dziedzictwa kulturowego /DK/ w aspekcie przestrzeni publicznych; komunikacji i zieleni na obszarze Parku ustala się następujące zalecenia ogólne:

- K 1: zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania
- K 2: zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników
- K 3/ Zie: wprowadzanie udoskonaleń w zakresie wprowadzania parkingów i garaży podziemnych w ścisłym nawiązaniu do ewentualnych korekt zespołów i elementów zieleni do pierwotnej idei, kompozycji po każdorazowym indywidualnym rozeznaniu stanu zachowania kompozycji zieleni, jej zdrowotności i możliwości rewitalizacji:
    - Zie 1: zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni,
    - Zie 2: uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni,
    - Zie 3: przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni,
    - Zie 4: likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów.

Na obszarze Parku Kulturowego ustala się następujące zakazy i ograniczenia:

- ZA 1: zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- ZA 2: wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną,
- ZA 3: zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych,
- ZA 4: ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty,
- ZA 5: na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz

po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa,

- ZA 6: zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących,
- ZA 7: zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych,
- ZA 8: zakaz składowania i magazynowania odpadów poza pojemnikami służącymi do czasowego gromadzenia.

II.3.2. Wytyczne do przyszłych aktualizacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Przedstawia je ostatnia kolumna tabeli integracji zamieszczonej – z racji objętości – w osobnym tomie.

W pierwszej części opracowania zrealizowanego przez zespół pod kierunkiem Z. Myczkowskiego w 2015 r. zawarto identyfikację wartości dziedzictwa kulturowego Nowej Huty. Przedstawiono uzasadnienie utworzenia Parku Kulturowego Nowa Huta oraz wykazano wyjątkową – w skali ponadregionalnej – wartość miejsca. Sprecyzowano cele utworzenia Parku Kulturowego Nowa Huta oraz zidentyfikowano scenariusze zjawisk związanych z utworzeniem lub zaniechaniem powstania parku kulturowego w tym obszarze. Część pierwsza opracowania zawiera ponadto charakterystykę kategorii dokumentu, jakim jest Plan Ochrony Parku Kulturowego, uwzględnia problematykę edukacji jako perspektywicznego narzędzia ochrony oraz prezentuje podstawy opracowania (metodę, źródła, dokumenty). Istotnym elementem części wstępnej jest analiza granic Parku Kulturowego Nowa Huta oraz uzasadnienie delimitacji w świetle rozważanych wariantów. Podsumowano też dotychczasowe działania miejskich i wojewódzkich służb konserwatorskich oraz administracji gminnej i powiatowej w zakresie ochrony walorów kulturowych, przyrodniczych i kształtowania krajobrazu Nowej Huty. Uwzględniono stan i perspektywy partycypacji społecznej w działaniach ochronnych oraz zidentyfikowano interesariuszy działań. Zasadniczą częścią pierwszego etapu prac była analiza zasobu krajobrazowego w ujęciu Zespołów Wnętrz ARK. Dla jej przeprowadzenia zrekapitulowano ustalenia historyczne (stan badań, tradycja miejsca i jej zapis w krajobrazie, kalendarium rozwoju zespołu urbanistycznego, jego nawarstwienia układu). Odniesiono się do rozwoju układu przestrzenno-komunikacyjnego oraz czytelności tradycji dawnych wsi w dzisiejszych strukturach przestrzennych. Szczegółowo scharakteryzowano wybrane obszary i elementy układu (plac Centralny, aleja Róż, siatka ulic, Centrum Administracyjne HiL, poszczególne osiedla (opis wraz z zestawem kart informacyjnych), wnętrza użytkowe i neony oraz system schronów. Wytypowano miejsca i obiekty o szczególnym znaczeniu. Odniesiono się do dziedzictwa archeologicznego, historycznych parków i terenów zielonych, a także do niegdyś licznych rzeźb plenerowych. Osobny blok problemowy zawarto w analizach uwarunkowań widokowo-krajobrazowych oraz w zestawieniach typologii krajobrazu Parku Kulturowego Nowej Huty. Pozwoliło to na szeroką prezentację zasobu wraz z analizą stanu istniejącego, procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty. Rangę materiałów wyjściowych dla drugiego etapu opracowania uzyskały w szczególności podział krajobrazu Nowej Huty na elementy podstawowe wraz z uzasadnieniem kryterium podziału oraz zidentyfikowane typy wnętrz architektoniczno-krajobrazowych i zbudowane modele krajobrazowe. Wnioski z etapu I skupiono wokół problematyki stanu ogólnego krajobrazu, uwarunkowań przestrzeni publicznych i przestrzeni półpublicznych. Sformułowano wstępne wnioski natury administracyjnej.

Część I opracowania, dokumentacyjno-diagnostyczna, stała się podstawą do rozważań prezentowanych w niniejszej drugiej i finalnej części opracowania. Przeprowadzone analizy wartości potwierdziły intuicyjne założenia, że wartość dziedzictwa kulturowego Nowej Huty jest wielowątkowa. Współtworzą ją układ urbanistyczny miasta idealnego, przenikający wcześniejsze uwarunkowania osadnicze, unikalna „galeria" rozwiązań architektonicznych z drugiej połowy XX w., wzbogacona peryferyjnymi obiektami o znacznie dawniejszej metryce historycznej i diametralnie odmiennej ekspresji stylowej (Mogiła, Krzesławice). Jednak wartość zespołu urbanistycznego i jego krajobrazów w przypadku Nowej Huty to coś znacznie bardziej złożonego i cennego niż tylko suma powiazań widokowych i wartości architektonicznych. Gdy zastosujemy w przypadku Nowej Huty analizę zgodną z duchem Deklaracji z Quebec mówiącej o ochronie ducha miejsca czy Karty z Quebec[33], która dotyczy interpretacji

[33] Deklaracja z Quebec, czyli Québec Declaration on the Preservation of the Spirit of Place, została przyjęta w Quebec, Kanada, przez 16 Zgromadzenie Generalne ICOMOS 4 października 2008, wraz z Kartą z Quebec, czyli The ICOMOS Charter for the Interpretation and Presentation of Cultural Heritage Sites. Są to międzynarodowe dokumenty doktrynalne legitymowane powagą międzynarodowego ICOMOS jako dyrektywy optymalizacji ochrony dziedzictwa kulturowego w skali globu.

i prezentacji miejsc dziedzictwa kulturowego, lub Rekomendacji o Historycznym Krajobrazie Miejskim (HUL)[34], które kładą nacisk na postrzeganie wartości materialnych i niematerialnych łącznie, okaże się, że szczególną wartością jest tu miejscowa społeczność, jej osadzenie w krajobrazie miejskim, związki emocjonalne i utożsamianie się z „małą ojczyzną". Stąd we wnioskach i definiowaniu docelowej wizji terenów chronionych z mocą podkreśla się, że:

Nowa Huta ma być komfortową, potencjalnie ekskluzywną dzielnicą mieszkaniową, w której przestrzeń publiczna, zieleń, usługi i oferta kulturalna tworzą dogodne warunki do życia, a zabytkowe otoczenie zapewnia niepowtarzalną atmosferę i unikalną tożsamość miejsca. Celem polityki ochronnej powinno być zapewnienie wygody i bezpieczeństwa mieszkańcom, trwałości substancji zabytkowej i dostępności usług adresowanych do społeczności lokalnej. Taka wizja rozwoju przez ochronę, ze świadomym unikaniem przekształcania Nowej Huty w kolejne krakowskie centrum rozrywki (jakim de facto stały się Stare Miasto i Kazimierz), z poszanowaniem interesów mieszkańców, społeczności lokalnej, pozostaje w zgodzie z najnowszymi tendencjami rozwoju doktryny konserwatorskiej w skali globalnej. Takiej wizji Nowej Huty mają służyć analizy i wnioski zawarte w II części opracowania.

Prezentowany tom zawiera rozdziały dotyczące waloryzacji i diagnozy zachodzących przemian w kontekście zidentyfikowanych wcześniej wartości, analizę procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty oraz wskazanie perspektywy kierunków przemian. Uszczegółowieniu ustaleń do formułowania wniosków służy załączona analiza SWOT dla obszaru parku kulturowego oraz tabele waloryzacji ekspozycji krajobrazowej obszarów Nowej Huty. Zdiagnozowano również wybrane przykłady zagrożeń dla walorów widokowych. Istotnym składnikiem opracowania są tabele i plansze zawierające waloryzację obszarów Nowej Huty pod względem historycznym i współczesnym. Są one bezpośrednim materiałem wyjściowym dla formułowania szczegółowych wytycznych ochronnych. Dopełnieniem części analitycznej jest omówienie wybranych przykładów zagrożeń dla układu przestrzennego (m.in. na podstawie analiz wydanych pozwoleń na budowę). Podsumowaniem opracowania są wytyczne w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego wynikające, zgodnie z przyjętą metodologią, z oceny wartości. Obejmują: wskazania ogólne dla obszaru Parku Kulturowego Nowa Huta, wskazania w sferze ochrony konserwatorskiej oraz zalecenia dla uszczelnienie systemu ochrony konserwatorskiej. Dodatkowo w podsumowaniu wyszczególniono: wykaz budynków objętych ochroną w ramach MPZP, wykaz obiektów o szczególnym znaczeniu, propozycje programów badawczych i konserwatorskich dla Nowej Huty oraz zespół oczekiwanych działań w zakresie architektury i budownictwa. Działania te obejmują zalecenia problemowe w zakresie: elewacji, termoizolacji, dachów, kolorystyki i wnętrz. Wytyczne ochronne obejmują również wskazania w sferze infrastruktury i komunikacji, w sferze kształtowania walorów widokowych, w sferze kształtowania zieleni oraz wskazania w sferze społecznej i informacyjnej. Syntetycznym zapisem działań ochronnych są tabele wytycznych w zakresie ZWAK i modeli procesów przemian krajobrazu dla obszaru Parku Kulturowego Nowa Huta oraz plansza wytycznych umieszczona w oddzielnym woluminie. Podkreślić należy, że ta część opracowania powstała w oparciu o nowatorską i autorską koncepcję zapisu procesów krajobrazowych Krzysztofa Wielgusa. Dopełnieniem podsumowania jest wykaz działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK w formie materiału operacyjnego (karty dla poszczególnych ZWAK – osobny tom), tabela integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta oraz identyfikacja wybranych problemów krajobrazu kulturowego w nawiązaniu do zapisów MPZP. Dla ułatwienia korzystania z opracowania przedstawiono część problemów w podwójnym układzie: Identyfikacja w układzie ZWAK i Identyfikacja w układzie osiedli i ciągów komunikacyjnych. Zgodnie z zawartą umową podsumowanie wzbogacono o wytyczne do uchwały Rady Miasta Krakowa o utworzeniu Parku Kulturowego Nowa Huta oraz do miejscowych planów

[34] B. Szmygin, *Rekomendacja o Historycznym Krajobrazie Miejskim – wdrożenie zmiany paradygmatu w ochronie miast historycznych*, „Budownictwo i Architektura" (Lublin), R. 2013, vol. 12, nr 4, s. 117–126.

zagospodarowania przestrzennego na obszarze objętym parkiem kulturowym. Poza opracowaniem tekstowym najważniejsze ustalenia zaprezentowane są w odrębnym tomie, w postaci plansz. Mają one na celu wizualizację wniosków i umożliwienie poruszania się w złożonej materii za pomocą „jednego rzutu oka". Stąd zastosowano metody symbolicznych przedstawień zidentyfikowanych zjawisk za pomocą piktogramów, tabel i schematów graficznych. Po zapoznaniu się z instrukcją i opanowaniu metody można za pośrednictwem plansz szybko znaleźć odpowiedź na każde z pytań dotyczących polityki ochronnej Parku Kulturowego. Plansze zawierają: wykaz działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK, ustalenia w zakresie zieleni w MPZP w obszarze PK Nowa Huta (w układzie modeli krajobrazowych i ZWAK), tabelę integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta, planszę waloryzacji zasobu, planszę wytycznych oraz syntetyczną planszę planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta. Oddzielnie, zgodnie z umową, opracowano krótką syntezę opracowania, w odrębnym tomie z planszą syntezy planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

Tak zestawiony materiał z jednej strony wypełnia wymogi ustawowe dla opracowania planu ochrony parku kulturowego, z drugiej zaś jest faktycznym materiałem badawczym, diagnostycznym i strategicznym dla działań ochronnych w wybranym obszarze. Wśród mnogości opracowań historycznych i analitycznych dotyczących dziedzictwa kulturowego Nowej Huty prezentowany materiał wyróżnia się zarówno zastosowaną metodyką opracowania, jak i holistycznym, zgodnym z przywołaną podstawą doktrynalną spojrzeniem konserwatorskim. Intencją autorów opracowania jest dostarczenie zarządzającym Parkiem Kulturowym Nowa Huta kompletnego materiału pozwalającego na faktyczną i racjonalną realizację działań ochronnych. Zastosowana metoda analityczna złożona z identyfikacji zasobu, waloryzacji i formułowania wytycznych w połączeniu z zastosowaniem elementów systemów zarządzania (identyfikacja procesów i uwarunkowań, hierarchizacja celów, określenie zagrożeń i działań zaradczych, uwzględnienie relacji społecznych i perspektywy partycypacji), a szczególnie formułowanie zaleceń strategicznych w szerszym kontekście polityki ochronnej oraz szczegółowych w zakresie praktyki działań wśród historycznych krajobrazów i obiektów zabytkowych, pozwalają sądzić, że prezentowany dokument będzie miał faktyczne przełożenie na skuteczność i celowość działań ochronnych podejmowanych w Parku Kulturowym Nowa Huta.

W licznych publikacjach autorów niniejszej dokumentacji stwierdzano wielokrotnie, iż parki kulturowe są szansą nowoczesnej ochrony krajobrazu. Tworzone scenariusze związane z ich utworzenie i zaniechaniem ich utworzenia. Na ich podstawie opracowano analizę SWOT związaną z omawianym tu parkiem kulturowym Nowej Huty w Krakowie, której szczegółowa prezentacja zawarta jest powyżej, niemniej wybrane jej fragmenty są nie do przecenienia w podsumowaniu dokumentacji planu ochrony nowohuckiego Parku Kulturowego. Oto jej zasadniczy zrąb.

Strony mocne to:

A. Wartości dziedzictwa kulturowego:

- Wielowątkowa historia – od prahistorii przez średniowieczną Mogiłę, matejkowskie Krzesławice, do Nowej Huty utopijnej, socjalistycznej i solidarnościowej
- Wyrazisty charakter urbanistyczny i stylowy powiązany z wewnętrznymi i zewnętrznymi relacjami krajobrazowymi
- Rozpoznawalne – „ikoniczne" zabytki (Mogiła, św. Bartłomiej, plac Centralny, Centrum Administracyjne)
- Unikatowy w skali i jakości zespół zabytków militarnych okresu „zimnej wojny"
- Ugruntowana ochrona konserwatorska – niekwestionowany wpis do rejestru zabytków układu urbanistycznego funkcjonujący od 2004 r.
- Istotny stopień zachowania integralności i autentyzmu miejsca

- Rozliczne konteksty artystyczne – inspiracje dla nowohuckich realizacji w tradycji międzywojennego polskiego modernizmu, socrealizmu, międzynarodowego modernizmu (np. Le Corbusier) oraz socmodernizmu właściwego dla państw „Bloku Wschodniego"

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Czytelne granice zespołu zabytkowego
- Funkcjonowanie ośrodka dokumentacji – Muzeum Nowej Huty
- Aktywne grona miłośników i lokalnych społeczników
- Atrakcyjność funkcjonalna substancji zabytkowej – „stara" Nowa Huta jako ceniony obszar mieszkaniowy
- Powiązanie układu urbanistycznego z wartościami krajobrazowo-przyrodniczymi (nowohuckie Łąki)
- Dobre warunki ekologiczne (mniejsze zapylenie i skażenie powietrza, niż w historycznym centrum Krakowa)
- Dobre warunki komunikacyjne, w skali głównych arterii i tranzytu
- Wysoki stopień nasycenia usługami, korzystnie i bezpiecznie skomunikowanymi z osiedlami

Strony słabe

A. Wartości zabytkowe:

- Niekompletna realizacja koncepcji miasta idealnego
- „Zwyczajność" znacznej części substancji zabytkowej, którą stanowią budynki mieszkalne
- Straty w zakresie wyposażenia i wnętrz użyteczności publicznej oraz małej architektury
- Zieleń wybujała z powodu braku bieżącej pielęgnacji i korygowania
- Dysharmonijne ingerencje architektoniczno-urbanistyczne (np. Centrum E)
- Lokalne przekształcenia form architektonicznych (ocieplenia, przemalowania, wymiana stolarki, zabudowy) niezgodne ze stylistyką miejsca
- Straty w zakresie ruchomych akcentów plastycznych (rzeźby plenerowe)
- Ograniczona dostępność części zabytków (np. schronów zimnowojennych)

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Nieodpowiadający współczesnym potrzebom układ komunikacyjny w skali osiedli (zbyt mała liczba parkingów i brak podjazdów do budynków mieszkalnych)
- Nieracjonalne i chaotyczne zagospodarowanie przestrzeni między budynkami i wnętrz kwartałów
- Niska pojemność inwestycyjna obszaru (koncepcja urbanistyczna zamknięta, niedopuszczająca nowych inwestycji)
- Zanikanie tradycyjnych usług i użytkowania lokali (zmiany branż handlowych w miejsce utrwalonych tradycją, np. „Księgarni", „Delikatesów", „Składnicy Harcerskiej", „Cocktail Baru")
- Brak koncepcji kształtowania zieleni w skali dzielnicy

Szanse

A. Wartości zabytkowe:

- Wzrost zainteresowania architekturą drugiej połowy XX w. w skali krajowej i globalnej
- W kontekście turystyki kulturowej alternatywna względem Krakowa narracja historyczna i zasób zabytków
- Narastające w Europie zainteresowanie pamiątkami „zimnej wojny"
- Rosnące uznanie dla socrealizmu i socmodernizmu, jako odrębnych zjawisk stylowych
- Potencjalne uzyskanie tytułu pomnika historii, aplikacja na listę UNESCO

- Nowe tematyczne szlaki kulturowe, jako propozycja udostepnienia i ochrony wartości miej
- Powstawanie inicjatyw społecznych w celu chronienia wartości historycznych Nowej Huty (np. inicjatyw obrony budynku Centrum Administracyjnego HiL)

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Odmłodzenie społeczności
- Dystans pokoleniowy powodujący obiektywizację spojrzenia na „miasto socjalistyczne"
- Wzrost wartości nieruchomości (mieszkań), opinia o dogodnym charakterze mieszkalnym dzielnicy
- Poszukiwanie form prezentacji historii łączących narrację i aktywność ekonomiczną (Muzeum PRL, nowohuckie przewodnictwo)
- Pojemność funkcjonalna zespołu
- Zasoby zieleni
- Integracja środowisk nowohuckich „mała ojczyzna"
- Programy ochrony i polityka miasta w zakresie zachowania wartości kulturowych, mnożenie synergicznych form ochrony

Zagrożenia

A. Wartości zabytkowe:

- Niekontrolowane przekształcenia substancji, degradacja formy indywidualnej i zespołu urbanistycznego
- Słabość nadzoru konserwatorskiego i iluzoryczność egzekucji (np. przywrócenie do stanu pierwotnego)
- Jednostronne i emocjonalne interpretacje historyczne
- Odmowa przyznania tytułu pomnika historii, wykluczenie starań o wpis na Listę Światowego Dziedzictwa
- Oddzielne postrzeganie wartości zabytkowych Mogiły, Krzesławic, Huty
- Irracjonalne przywiązanie do obecnego stanu zieleni uniemożliwiające korekty kompozycyjne i sanitarne
- Ograniczanie interpretacji Nowej Huty, do skansenu PRL

B. Funkcjonalne (środowiskowe, społeczne oraz techniczno-infrastrukturalne):

- Podziały własnościowe nieruchomości
- Trudność adaptacji do nowych funkcji części istotnych budowli historycznych (np. Centrum Administracyjne HiL)
- Degradacja przestrzeni publicznych przez niekontrolowaną zabudowę substandardową oraz podziały przestrzeni
- Samowole budowlane w zakresie wprowadzania małej architektury i nawierzchni utwardzonych
- Ingerencje w układ komunikacyjny nieadekwatne do standardów funkcjonalno-kompozycyjnych struktury urbanistycznej
- Zmiana struktury zatrudnienia w Hucie, ubożenie społeczności
- Dopuszczenie do nieograniczonego wprowadzania reklam i małych punktów handlowych
- Postrzeganie problematyki Nowej Huty w oderwaniu od koncepcji zarządzania aglomeracją krakowską
- Niedostrzeganie związków koncepcji ochrony zespołu historycznego Nowej Huty i realizacji „nowego miasta" na terenach poprzemysłowych

- Tendencja do urbanistycznego „kłusownictwa", wybierania i zagospodarowywania lukratywnych fragmentów, kosztem całości układu kompozycyjnego
- Zmiany w obyczajach codziennych mieszkańców, które powodują przemiany funkcjonalne w skali układu urbanistycznego (np. zakupy nie „po sąsiedzku", a w peryferyjnym centrum handlowym)

Analiza SWOT wskazuje na istotne tendencje warunkujące specyfikę Nowej Huty oraz wpływające na kształtowanie polityki ochronnej. Istotnym czynnikiem wyróżniającym Nowa Hutę jest zidentyfikowany i budzący coraz mniej dyskusji zasób wartości historycznych, artystycznych i zabytkowych. Pod tym względem jakość i znaczenie potencjału dziedzictwa kulturowego stanowi czynnik, którego nie da się ignorować w jakichkolwiek dyskusjach o kierunkach rozwoju i zagospodarowania dzielnicy. To zdecydowanie mocna strona i wartość obszaru opracowania. Optymalizacji i świadomego kreowania wymaga system powiązań funkcjonowania ekonomicznego dzielnicy z eksponowaniem i użytkowaniem zespołu zabytkowego. Korelacja zadań w sferze zarządzania obszarem i działań ochronno-konserwatorskich to istotna szansa dla Nowej Huty. Szansą powinno być też kompleksowe spojrzenie na politykę ochrony i wykorzystania zasobów dziedzictwa kulturowego Krakowa jako całości. Wówczas wartości Nowej Huty rysują się szczególnie wyraźnie, a zarazem zyskują walor alternatywnej propozycji dla odwiedzających (co łączy się też ze wzbogaceniem oferty Krakowa w skali przemysłu czasu wolnego). Jednocześnie w takim ujęciu koncepcja ochrony konserwatorskiej zespołu Nowej Huty staje się oczywistą częścią koncepcji ekonomicznej rozwoju Krakowa i zyskuje rangę priorytetu nie tylko w kontekście konserwatorskim, ale i szerzej rozumianej polityki miasta. Z analizy SWOT wynika, że skuteczna ochrona wartości historycznych, kompozycyjnych i zabytkowych Nowej Huty musi opierać się na dwóch równoważnych filarach:

1. Polityka społeczno-ekonomiczna Gminy Kraków łącząca koncepcje rozwojowe z utrzymaniem i eksponowaniem wartości kulturowych Nowej Huty.
2. Konsekwentna polityka konserwatorska gwarantująca zachowanie substancji zabytkowej w skali jednostkowej (budynki, układ urbanistyczny) i kompozycji zespołu jako całości.

Plan ochrony parku kulturowego jest jednym z zasadniczych narzędzi kształtujących politykę konserwatorską i w tej mierze daje odpowiedzi na aktualne pytania. W zakresie punktu 1. (Polityka społeczno-ekonomiczna Gminy) plan ochrony parku kulturowego może być jedynie materiałem pomocniczym dla ukierunkowania działań, gdyż złożoność materii wykracza daleko poza ramy wynikające z uwarunkowań ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Jednak świadomość powiązań obu sfer (1 i 2) i konieczności współdziałania dla osiągnięcia finalnego celu jest niezbędnym składnikiem wszystkich działań związanych z dniem współczesnym i wizją Nowej Huty. Uświadomienie zależności między polityką Gminy a skutecznością działań konserwatorskich w skali zespołu zabytkowego i krajobrazu kulturowego to jeden z nadrzędnych celów planu ochrony oraz podstawa racjonalnego funkcjonowania Parku Kulturowego.

Z powyższej analizy, a przede wszystkim z całości prezentowanej to dokumentacji planu ochrony jawi się potrzeba zintegrowanej ochrony: dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego i krajobrazu, a w ślad za nią – wielość i różnorodność form ochrony inspirująca lokalne inicjatywy. Wydają się one się być nieuchronną koniecznością w pragmatyce realizacji zarówno zasady zrównoważonego rozwoju (zatem ochrony poprzez kształtowanie), jak i najnowszej przesłanki zawartej w regule ICCROM (Międzynarodowego Komitetu Ochrony i Restauracji Zabytków przy ONZ), która brzmi: „chroniąc kulturę – promować różnorodność".

Utworzenie parku kulturowego daje pożądaną szansę zapewnienia trwałej wartości i atrakcyjności lokalnego krajobrazu, jest swoistą „lokatą", w walucie najcenniejszej w dzisiejszych czasach, jaką

stanowi przestrzeń Ziemi wyrażająca się pięknem i harmonią krajobrazu. Park kulturowy jawi się na tym tle jako wręcz podręcznikowy „bank krajobrazowy". Taki stan rzeczy nakazuje kontynuację prac w celu pozyskania jak najszerszego zaplecza społecznego w kwestiach związanych z ochroną krajobrazu. Przy współczesnym stanie (nie)wiedzy i (nie)świadomości społecznej należy łączyć je właśnie z ochroną środowiska przyrodniczego i kulturowego. Kultura i natura są bowiem nierozdzielnymi składnikami współczesnego krajobrazu, a ich wspólna ochrona – nadrzędną sprawą nas wszystkich.

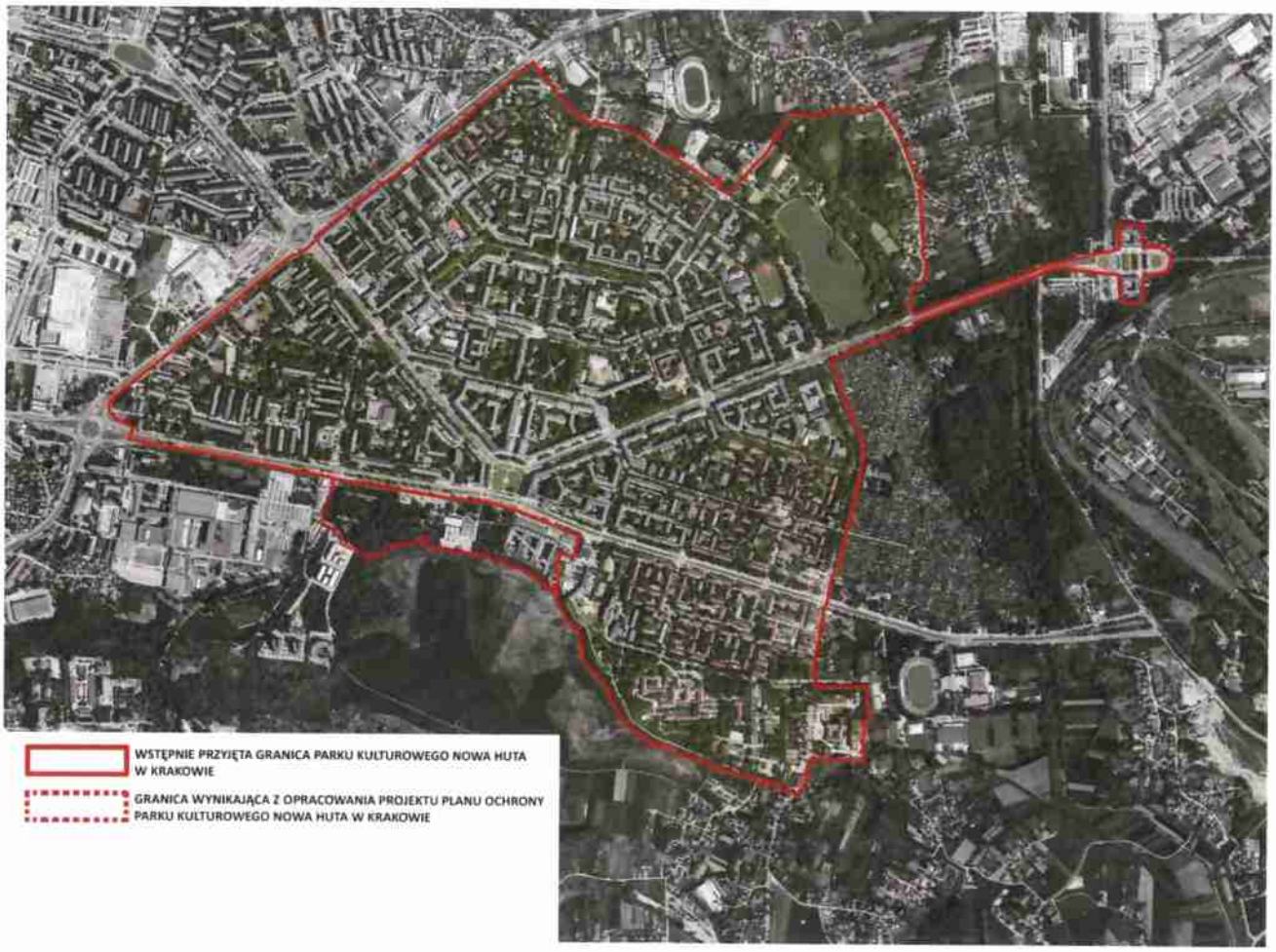

Ewolucja zasięgu granic Parku Kulturowego Nowa Huta

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19

WALORYZACJA

Nr identyfikacja modelu	Nr	ZWAK	WARTOŚCI HISTORYCZNE				WARTOŚCI WSPÓŁCZESNE							MODEL WSPÓŁCZESNY
			Stan	Czytelność układu	Jednorodność układu	Rodzaj wartości	Wartości funkcjonalne	Wartości formalne	Wartości widokowe		Wartości przyrodnicze	Chłonność krajobrazowa	Rodzaj wartości	
									Eksp. czynna EC	Eksp. bierna EB				
			B. Dobry Dobry Zaniedbany Zdekompletowany Stan nadingerencji Zdewastowany	B.Czytelny Czytelny Czyt. z przeksz. Czyt. Śladowo Nieczyt.	Jednorodny **Jednorodny z ingerencjami** **Nawarstwiony**	**HIST 1** **HIST 2** **HIST 3** **HIST 4**	Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie	Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie	Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie Brak	Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie Brak	Najwyż. Wysokie Średnie Mierne Niskie Brak	Najwyż. Wysoka Średnia Mierna Niska Brak	**WSP 1** **WSP 2** **WSP 3** **WSP 4**	**KONTYNUACYJNY** **ZACHOWUJĄCY** **METAMORFICZNY** **DEGRADACYJNY**
1 CENTRALNY	**1.1**	PLAC CENTRALNY	Zaniedbany	Czyt. z przeksz.	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Wysokie	najwyższe	najwyższe	Mierne	Mierna	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	mierne	średnie	Mierne	Niska	WSP 1	ZACHOWUJĄCY
	1.3	CENTRUM A /A-31/	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	średnie	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	najwyższe	najwyższe	Średnie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	1.5	CENTRUM B /B-31/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	średnie	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.6	ALEJA RÓŻ „A"	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	najwyższe	najwyższe	Niskie	Średnia	WSP 1	METAMORFICZNY
	1.7	CENTRUM C /C-31/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	średnie	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Wysokie	średnie / wysokie	wysokie	Średnie	Średnia	WSP 1	ZACHOWUJĄCY
	1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	średnie	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	średnie	mierne	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	1.11	SKARPA CENTRALNA	Zaniedbany	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 3	Średnie	Średnie	najwyższe	najwyższe	Mierne	Brak	WSP 2	METAMORFICZNY
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	Wysokie	najwyższe	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	2.2	PARK RATUSZOWY	B. Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Najwyż.	Średnie	niskie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	średnie	Wysokie	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	2.4	BLOK SZWEDZKI	B.Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Najwyż.	średnie	wysokie	Niskie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88	Dobry	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HISt 3	Wysokie	Średnie	mierne	średnie	Średnie	Niskie	WSP 3	METAMORFICZNY
	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	2.7	PLANTY WSCH-PD	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	średnie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ	B. Dobry	Czytelny	Nawarstwiony	HIST 3	Najwyż.	Mierne	średnie	wysokie	Niskie	Brak	WSP 2	METAMORFICZNY
	2.9	PARK SZWEDZKI	Dobry	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 3	Wysokie	Średnie	mierne	najwyższe	Wysokie	Mierna	WSP 3	ZACHOWUJĄCY
3 WEWNĘ	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA	Średni	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 3	Wysokie	Mierne	średnie	wysokie	Średnie	Mierna	WSP 3	METAMORFICZNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
TRZNY														
	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	wysokie	Wysokie	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	3.3	ZGODY /C-32/	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Najwyż.	Średnie	wysokie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.4	ŚWIAT DZIECKA	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	mierne	średnie	Niska	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Średnia	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	3.7	ALEJA RÓŻ „C"	B. Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	wysokie	Średnia	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Średnia	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.10	SZKOLNE PN	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	wysokie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ	Stan nadinge rencji	Nawarstwi ony	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	mierne	Mierne	Niska	WSP 2	METAMORFICZNY
	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. ŻEROMSKIEGO	B. Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	wysokie	Średnia	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	średnie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA	B. Dobry	Czytelny	Nawarstwiony	HIST 3	Najwyż.	Mierne	średnie	mierne	Niskie	Brak	WSP 3	METAMORFICZNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
	3.16	1000-LATKA	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.17	TEATR LUDOWY	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	najwyższe	najwyższe	Mierne	Brak	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	wysokie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	wysokie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	średnie	średnie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.21	TEATRALNE /C-1/	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.22	KINO „ŚWIT"	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	mierne	Mierne	Brak	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.24	ALEJA RÓŻ „E"	B. Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	średnie	Średnia	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	mierne	Wysokie	Brak	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.28	MOŚCICKIEGO „I"	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Średnie	Brak	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.30	SŁONECZNE	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	średnie	średnie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3.32	UROCZE	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	3,33	WOJCIECHOWSKIEGO PD	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
4 SOCMODERNISTYCZNY	4.1	CENTRUM D SOCMODERN	Stan nadingerencji	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	wysokie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.2	ARTYSTÓW	B. Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Brak	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	4.3	HANDLOWE PN	Stan nadingerencji	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	niskie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH	Stan nadingerencji	Nawarstwiony	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	mierne	Mierne	Niska	WSP 2	METAMORFICZNY
	4.5	HANDLOWE PD /D-3/	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 1	ZACHOWUJĄCY
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Wysokie	wysokie	najwyższe	Średnie	Mierna	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.7	MARTEN	Zaniedbany	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Średnie	Wysokie	średnie	niskie	Mierne	Niska	WSP 2	METAMORFICZNY
	4.8	KOLOROWE /D-2/	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD	Dobry	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 2	Wysokie	Średnie	mierne	średnie	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.10	ANDERSA „B	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Najwyż.	Wysokie	mierne	średnie	Średnie	Mierna	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
	4.11	ANDERSA „C"	Dobry	B. Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	wysokie	średnie	Średnie	Mierna	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	wysokie	Wysokie	Niska	WSP 1	ZACHOWUJĄCY
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Średnie	mierne	niskie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4.14	GIMNAZJUM NR 48	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Średnie	średnie	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	4,15	BORUTY SPIECHOWICZA	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Niska	**WSP 2**	ZACHOWUJĄCY
5 ZEWNĘ TRZ-NY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 3	ZACHOWUJĄCY
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	mierne	Średnie	Niska	WSP 3	ZACHOWUJĄCY
	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Wysokie	wysokie	mierne	Wysokie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	5.5	BULWAROWA PN	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	mierne	mierne	Wyskoie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"	Stan nadinge rencji	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 3	Wysokie	Średnie	mierne	mierne	Średnie	Niska	WSP 3	METAMORFICZNY
6 BRAMN Y	6.1	HUTNICZE /A-33/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	średnie	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	najwyższe	najwyższe	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
	6.3	STALOWE /A-11/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	najwyższe	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA	Stan nadinge rencji	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	wysokie	najwyższe	Wysokie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	6.5	THM	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	wysokie	Średnie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	6.6	SZKOLNE PD /B-17/	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	średnie	Średnie	Brak	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
7 CENTRUM ADMIN.	7.1	SOLIDARNOŚCI „D"	zdekomp letowany	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 2	Wysokie	Średnie	najwyższe	wysokie	Niskie	Średnia	**WSP 2**	METAMORFICZNY
	7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE	dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Najwyż.	najwyższe	najwyższe	Niskie	Niska	**WSP 1**	KONTYNUACYJNY
8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	wysokie	Wysokie	Niska	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	8.2	MŁODOŚCI /A-25/	Dobry	C zytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Najwyż.	wysokie	średnie	Średnie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"	B. Dobry	B.Czyteln y	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	najwyższe	Średnia	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/	Dobry	B.Czyteln y	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	wysokie	Wysokie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	8.5	ZUCHÓW	Dobry	B.Czyteln y	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	średnie	Wysokie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/	Dobry	B.Czyteln y	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	wysokie	Wysokie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI	Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Wysokie	średnie	średnie	Średnie	Brak	**WSP 2**	KONTYNUACYJNY
	8.8	GIMNAZJUM NR 45	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	wysokie	wysokie	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	8.9	WILLOWE /A1-	Dobry	Czytelny	Jednorodny z	HIST 1	Wysokie	Wysokie	najwyższe	najwyższe	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
		PÓŁNOC/			ingerencjami									
	8.10	BULWAROWA WSCH. 2	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Najwyż.	Wysokie	Średnie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	9.1	MOGIŁA PLAC TARGOWY	Zdewastowany	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 4	Wysokie	Niskie	mierne	niskie	Brak	Mierna	WSP 3	DEGRADACYJNY
	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"	Zdewastowany	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 4	Wysokie	Niskie	średnie	niskie	Brak	Mierna	WSP 3	DEGRADACYJNY
	9.3	MOGIŁA PAWILONY	Stan nadingerencji	Nieczyt.	Nawarstwiony	HIST 4	Wysokie	Niskie	niskie	niskie	Niskie	Średnia	WSP 3	DEGRADACYJNY
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY	Stan nadingerencji	Nieczyt.	Nawarstwiony	HIST 3	Średnie	Średnie	niskie	niskie	Średnia	Średnia	WSP 3	METAMORFICZNY
	9.5	MOGIŁA DOMKI	Zdekompletowany	Czyt. Śladowo	Nawarstwiony	HIST 3	Średnie	Średnie	mierne	mierne	Średnia	Średnia	WSP 3	METAMORFICZNY
10 MOGILSKI DAWNY	10.1	MOGIŁA OPACTWO	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Najwyż.	najwyższe	najwyższe	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	10.2	MOGIŁA PARK	Zaniedbany	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Średnie	Średnie	średnie	najwyższe	Wysokie	Niska	WSP 3	ZACHOWUJĄCY
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE	Dobry	Czytelny	Nawarstwiony	HIST 3	Wysokie	Mierne	wysokie	wysokie	Średnie	Niska	**WSP 2**	METAMORFICZNY
	10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA	Dobry	B. Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	najwyższe	najwyższe	Wysokie	Brak	**WSP 1**	KONTYNUACYJNY
	10.5	MOGIŁA WIEŚ	Zaniedbany	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 2	Wysokie	Mierne	średnie	mierne	Mierne	Niska	WSP 3	ZACHOWUJĄCY
	10.6	MOGIŁA FOLWARK	Zdewastowany	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 3	Mierne	Mierne	mierne	mierne	Niskie	Mierna	WSP 3	DEGRADACYJNY
11 SZPITAL	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	najwyższe	najwyższe	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
NY														
	11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Najwyż.	Wysokie	najwyższe	wysokie	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH	Zdekompletowany	Czyt. Śladowo	Nawarstwiony	HIST 3	Wysokie	Średnie	mierne	niskie	Mierne	Niska	WSP 3	METAMORFICZNY
	11.4	ZAPLECZE SZPITALA	Zdewastowany	Czyt. Śladowo	Nawarstwiony	HIST 4	Średnie	Niskie	mierne	mierne	Mierne	Średnia	WSP 3	DEGRADACYJNY
12 PRZEJŚCIOWY	12.1	KINO „SWIATOWID"	Dobry	B.Czytelny	Nawarstwiony	HIST 1	Wysokie	Wysokie	wysokie	najwyższe	Niskie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
	12.2	SZKOŁA	Zaniedbany	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	wysokie	średnie	Średnie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	12.3	PRZYCHODNIA	Stan nadingerencji	Czyt. Śladowo	Nawarstwiony	HIST 4	Wysokie	Niskie	mierne	mierne	Niskie	Niska	WSP 3	METAMORFICZNY
	12.4	CENTRUM E	Stan nadingerencji	Nieczyt.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 4	Wysokie	Niskie	wysokie	średnie	Niskie	Niska	WSP 3	DEGRADACYJNY
13 REKREACYJNY	13.1	ZALEW	Dobry	Czytelny	Jednorodny	HIST 2	Wysokie	Wysokie	najwyższe	wysokie	Średnia	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	13.2	K.S. WANDA	Dobry	Czyt. z przeksz.	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Średnie	wysokie	mierne	Średnia	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	13.3	BOISKA SZKOLNE	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Wysokie	Wysokie	mierne	średnie	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY
	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Najwyż.	Najwyż.	najwyższe	najwyższe	Wysokie	Brak	WSP 1	KONTYNUACYJNY
	13,5	WOJCIECHOWSKIEGO PN	B. Dobry	B.Czytelny	Jednorodny	HIST 1	Wysokie	Wysokie	średnie	mierne	Wysokie	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	14.1	KRZESŁAWICE DWÓR	Dobry	Czytelny	Jednorodny z ingerencjami	HIST 1	Wysokie	Wysokie	mierne	najwyższe	Najwyż.	Niska	WSP 2	KONTYNUACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	16	17	18	19
	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ	Dobry	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 2	Wysokie	Średnie	średnie	średnie	Średnie	Mierna	WSP 3	ZACHOWUJĄCY
	14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE	Zaniedbany	Czyt. Śladowo	Jednorodny z ingerencjami	HIST 2	Średnie	Niskie	mierne	mierne	Średnie	Mierna	WSP 4	METAMORFICZNY
15 PARKOWY SKARPA	15.1	PARKOWY SKARPA	Zaniedbany	Czyt. z przeksz.	Nawarstwiony	HIST 2	Wysokie	Mierne	najwyższe	średnie	Wysokie	Niska	WSP 2	ZACHOWUJĄCY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Numer i identyfikacja modelu	ZWAK		WYTYCZNE W ZAKRESIE ZWAK KONS – konserwacja // REWALORYZACJA: INTE –integracja, RKOM – rekompozycja, REKN –rekonstrukcja, KREA –kreacja inspirowana formami krajobrazu historycznego							WYTYCZNE W ZAKRESIE MODELI PROCESÓW PRZEMIAN KRAJOBRAZU			
	Nr	Nazwa	WYTYCZNE SKŁADOWE						WYTYCZNA DLA ZWAK	Model procesu ochrony	Model procesu użytkowania	Optymalny proces kształtowania widoku modelowego	Model procesu kształtowania tożsamości miejsca
			Grupa I **WNĘTRZA ALEJOWE** typy: 1-6	Grupa II **WNĘTRZA ULICZNE** typy: 7-9	Grupa III **WNĘTRZA PLACOWE** typy: 10-11	Grupa IV **WNĘTRZA ŚRÓDBLOKOWE** typy: 12-18	Grupa V **WNĘTRZA ZIELENI** typy: 19-20	**WIDOKI** ŁĄCZNIE DLA ZWAK wytyczne dla widoków kluczowych		**A0** - ochrona ścisła, konserwatorska zachowawcza, **A** – ścisła ochrona konserwatorska, **B** – ochrona częściowa, **E** – ochrona ekspozycji/ elementów, **K** – ochrona krajobrazowa,	Kontemplacja ekstensywna Kontemplacja intensywna Penetracja Partycypacja	Utrzymanie Odsłanianie Kadrowanie Porządkowanie planów Porządkowanie przedpola Budowa kulis Budowa ram widokowych Budowa bram widokowych Mianowanie	SUBLIMACYJNY ADDYCYJNY INTEGRACYJNY APLIKACYJNY
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY			INTE			INTE	INTE	A	Penetracja	Mianowanie	SUBLIMACYJNY
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"	INTE				INTE	INTE	INTE	A	Penetracja	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	1.3	CENTRUM A /A-31/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa bram widokowych /	INTEGRACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
												Mianowania	
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"	INTE					REKN	INTE	A	Penetracja	Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	1.5	CENTRUM B /B-31/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie / Mianowania	INTEGRACYJNY
	1.6	ALEJA RÓŻ „A"	INTE					REKN	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY / ADDYCYJNY?
	1.7	CENTRUM C /C-31/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie / Mianowania	INTEGRACYJNY
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"	INTE				INTE	INTE	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Utrzymanie	ADDYCYJNY
	1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie / Mianowania	INTEGRACYJNY
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"	INTE				INTE	INTE	INTE	A	Penetracja	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	1.11	SKARPA CENTRALNA					RKOM	KONS	KONS	A0	Kontemplacja ekstensywna	Utrzymanie / Budowa ram widokowych	SUBLIMACYJNY
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"	INTE					INTE	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Utrzymanie	ADDYCYJNY
	2.2	PARK RATUSZOWY					RKOM	RKOM	RKOM	B	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	ADDYCYJNY
	2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"	INTE		INTE		RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	SUBLIMACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	2.4	BLOK SZWEDZKI				KONS		INTE	KONT	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88				RKOM	RKOM	RKOM	RKOM	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	INTEGRACYJNY
	2.7	PLANTY WSCH-PD		RKOM			RKOM	RKOM	RKOM	B	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ				INTE	RKOM	RKOM	INTE	K	Penetracja	Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	2.9	PARK SZWEDZKI					RKOM	RKOM	RKOM	B	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	ADDYCYJNY
3 WEWNĘTRZNY	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA					RKOM	RKOM	RKOM	B	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	ADDYCYJNY
	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"	INTE				RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	SUBLIMACYJNY
	3.3	ZGODY /C-32/				INTE	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	INTEGRACYJNY
	3.4	ŚWIAT DZIECKA				KONT		RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie	ADDYCYJNY (neony / kolorystyka)
	3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA		INTE			INTE	INTE	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	SUBLIMACYJNY
	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.	INTE					REKN	INTE	A	Penetracja	Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	3.7	ALEJA RÓŻ „C"	INTE					INTE	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	SUBLIMACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.	**INTE**					**REKN**	**INTE**	**A**	**Penetracja**	Porządkowanie planów	**INTEGRACYJNY**
	3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.10	SZKOLNE PN				**INTE**	**RKOM**	**RKOM**	**INTE**	**A**	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	**INTEGRACYJNY**
	3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ				RKOM	RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. ŻEROMSKIEGO			**KONS**		**REKN**	**REKN**	**INTE**	A	**Kontemplacja intensywna**	**Odsłanianie**	INTEGRACYJNY
	3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA				INTE	RKOM	**RKOM**	INTE	K	Penetracja	Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	3.16	1000-LATKA				INTE	RKOM	**RKOM**	INTE	A	**Kontemplacja intensywna**	Porządkowanie planów / Kadrowanie	INTEGRACYJNY
	3.17	TEATR LUDOWY			KONS		INTE	**KONS**	KONS	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Porządkowanie przedpola	SUBLIMACYJNY
	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2				RKOM	RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	3.21	TEATRALNE /C-1/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.22	KINO „ŚWIT"			KONS		INTE	**KONS**	KONS	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Porządkowanie przedpola	SUBLIMACYJNY
	3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.24	ALEJA RÓŻ „E"	**INTE**				**RKOM**	**REKN**	**RKOM**	A	**Kontemplacja intensywna**	**Odsłanianie**	INTEGRACYJNY
	3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.28	MOŚCICKIEGO „I"		RKOM			**RKOM**	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie	ADDYCYJNY
	3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.30	SŁONECZNE				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH				INTE	RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	3.32	UROCZE				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	3.33	Ul. S. WOJCIECHOWSKIEGO PD		**INTE**			**RKOM**	**REKN**	**RKOM**	A	**Kontemplacja intensywna**	**Odsłanianie**	INTEGRACYJNY
4 SOCMODERNISTYCZNY	**4.1**	CENTRUM D SOCMODERN				INTE	RKOM	**INTE**	INTE	B	Penetracja	Utrzymanie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	4.2	ARTYSTÓW				KONS	INTE	**KONS**	KONS	A0	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	4.3	HANDLOWE PN				INTE	RKOM	**INTE**	INTE	B	Penetracja	Utrzymanie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH				RKOM	RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Penetracja	Porządkowanie planów / Budowa bram widokowych	ADDYCYJNY
	4.5	HANDLOWE PD /D-3/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"	**INTE**				**INTE**	**INTE**	**INTE**	**A**	**Penetracja**	**Utrzymanie**	**SUBLIMACYJNY**
	4.7	MARTEN				INTE	RKOM	**INTE**	INTE	B	Penetracja	Porządkowanie przedpola / Kadrowanie	ADDYCYJNY
	4.8	KOLOROWE /D-2/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD					RKOM	**RKOM**	RKOM	B	**Kontemplacja intensywna**	Odsłanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	4.10	ANDERSA „B	**INTE**				**INTE**	**INTE**	**INTE**	**A**	**Kontemplacja intensywna**	**Utrzymanie**	**SUBLIMACYJNY**
	4.11	ANDERSA „C"	**INTE**				**INTE**	**INTE**	**INTE**	**A**	**Kontemplacja intensywna**	**Odsłanianie**	**SUBLIMACYJNY**
	4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/				KONS	RKOM	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2				INTE	RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	4.14	GIMNAZJUM NR 48				INTE	RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	4,15	UL. BORUTY-SPIECHOWICZA		INTE			RKOM	RKOM	RKOM	B	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	INTEGRACYJNY
5 ZEWNĘTRZ-NY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"	INTE				INTE	RKOM	INTE	A	Kontemplacja intensywna	Odsłanianie	INTEGRACYJNY
	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO				INTE	RKOM	RKOM	INTE	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH				INTE	RKOM	RKOM	INTE	E	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	5.5	BULWAROWA PN		INTE			RKOM	INTE	INTE	B	Penetracja	Odsłanianie / Kadrowanie	INTEGRACYJNY
	5.6	KRAKOWIAKÓW -OSIEDLOWA				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"				KREA	RKOM	INTE	INTE	E	Partycypacja	Mianowanie	INTEGRACYJNY
6 BRAMNY	6.1	HUTNICZE /A-33/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	INTEGRACYJNY
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"	INTE					REKN	INTE	A	Penetracja	Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	6.3	STALOWE /A-11/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Mianowania	INTEGRACYJNY
	6.5	THM				KONS	RKOM	INTE	INTE	A0	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	6.6	SZKOLNE PD /B-17/				INTE	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	INTEGRACYJNY
7 CENTRUM ADMIN.	7.1	SOLIDARNOŚCI „D"	INTE					KONS	KONS	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie	SUBLIMACYJNY
	7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE			KONS		RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Porządkowanie przedpola	SUBLIMACYJNY
8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Odsłanianie	INTEGRACYJNY
	8.2	MŁODOŚCI /A-25/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Odsłanianie	INTEGRACYJNY
	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"	INTE				INTE	INTE	INTE	A	Penetracja	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Odsłanianie	INTEGRACYJNY
	8.5	ZUCHÓW		KONS			RKOM	INTE	KONS	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie	SUBLIMACYJNY
	8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Odsłanianie	INTEGRACYJNY
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI					KONS	KREA	KONT	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Mianowanie	ADDYCYJNY
	8.8	GIMNAZJUM NR 45				KONS	RKOM	RKOM	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Kadrowanie	INTEGRACYJNY
	8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/				KONS	RKOM	INTE	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Porządkowanie planów / Odsłanianie	INTEGRACYJNY
	8.10	BULWAROWA WSCH. 2		INTE			RKOM	INTE	INTE	B	Penetracja	Odsłanianie / Kadrowanie	INTEGRACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	**9.1**	MOGIŁA PLAC TARGOWY				KONT	KREA	**KONT**	KONT	E	Penetracja	Porządkowanie przedpola / Porządkowanie planów	APLIKACYJNY
	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"	**RKOM**				**RKOM**	**REKN**	**RKOM**	**E**	**Partycypacja**	Porządkowanie przedpola	INTEGRACYJNY
	9.3	MOGIŁA PAWILONY				KONT	KREA	**KONT**	KONT	E	Penetracja	Porządkowanie przedpola / Porządkowanie planów	APLIKACYJNY
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY				KONT	KREA	**KONT**	KONT	E	Penetracja	Porządkowanie przedpola / Porządkowanie planów	APLIKACYJNY
	9.5	MOGIŁA DOMKI				KONT	INTE	**KONT**	KONT	E	Penetracja	Utrzymanie	INTEGRACYJNY
10 MOGILSKI DAWNY	**10.1**	MOGIŁA OPACTWO				KONS	RKOM	**RKOM**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Porządkowanie przedpola=	SUBLIMACYJNY
	10.2	MOGIŁA PARK					KONT	**RKOM**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Odsłanianie / Budowa ram widokowych	INTEGRACYJNY
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE		INTE			RKOM	**INTE**	INTE	**A**	Kontemplacja intensywna	Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA				KONS	KONS	**INTE**	KONS	A0	Kontemplacja ekstensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	10.5	MOGIŁA WIEŚ				INTE	INTE	**INTE**	INTE	**A**	Kontemplacja intensywna	Porządkowanie przedpola / Budowa kulis	SUBLIMACYJNY
	10.6	MOGIŁA FOLWARK				INTE	REKN	**INTE**	INTE	**A**	Penetracja	Porządkowanie przedpola / Budowa kulis	ADDYCYJNY
11 SZPITALNY	**11.1**	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO				KONS	INTE	**INTE**	KONS	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Kadrowanie	SUBLIMACYJNY
	11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO					KONT	**KONT**	KONT	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH				INTE	INTE	**INTE**	INTE	**B**	Penetracja	Utrzymanie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	11.4	ZAPLECZE SZPITALA				KREA	KREA	**KONT**	KREA	K	Partycypacja	Mianowanie	APLIKACYJNY
12 PRZEJŚCIOWY	12.1	KINO „SWIATOWID"				KONS	RKOM	**KONS**	KONS	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie / Odsłanianie	SUBLIMACYJNY
	12.2	SZKOŁA				RKOM	RKOM	**RKOM**	RKOM	**B**	Penetracja	Odsłanianie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	12.3	PRZYCHODNIA				INTE	INTE	**INTE**	INTE	**B**	Penetracja	Utrzymanie / Porządkowanie planów	INTEGRACYJNY
	12.4	CENTRUM E				KREA	KREA	**INTE**	KREA	K	Partycypacja	Mianowanie	APLIKACYJNY
13 REKREACYJNY	13.1	ZALEW					KONS	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
	13.2	K.S. WANDA				INTE	RKOM	**INTE**	INTE	K	Kontemplacja Intensywna	Kadrowanie	INTEGRACYJNY
	13.3	BOISKA SZKOLNE				INTE	INTE	**INTE**	INTE	B	Kontemplacja Intensywna	Kadrowanie	INTEGRACYJNY
	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"	**INTE**					**INTE**	**INTE**	**A**	Kontemplacja Intensywna	Utrzymanie	**SUBLIMACYJNY**
	13.5	UL. S. WOJCIECHOWSKIEGO PN		**INTE**			**RKOM**	**REKN**	**RKOM**	A	**Kontemplacja intensywna**	**Odsłanianie**	INTEGRACYJNY
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	14.1	KRZESŁAWICE DWÓR				KONT	**RKOM**	RKOM	INTE	A	**Kontemplacja intensywna**	Porządkowanie planów / Budowa bram widokowych	INTEGRACYJNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ				INTE	INTE	**INTE**	INTE	**A**	Kontemplacja intensywna	Porządkowanie przedpola / Budowa kulis	INTEGRACYJNY
	14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE					KONS	**INTE**	INTE	A	Kontemplacja ekstensywna	Utrzymanie	SUBLIMACYJNY
15 PARKOWY SKARPA	**15.1**	PARKOWY SKARPA					RKOM	**RKOM**	RKOM	E	Kontemplacja ekstensywna	Kadrowanie . Porządkowanie planów / Budowa ram widokowych	INTEGRACYJNY

MODEL NR: 1 Centralny		ZWAK NR: 1.1 Plac Centralny																														
Grupa ZWAK według wytycznych **3**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I														■										■							
DOSKONALENIE	II													■			■		■							■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE	III												■									■		■			■						
UCZYTELNIANIE	IV																■				■										■		
PORZĄDKOWANIE	V																					■		■									
ODNAWIANIE	VI																			■			■	■									
SCALANIE	VII																					■											
WYDZIELENIE	VIII																																
WYDOBYWANIE	IX																■								■								
PRZYWRACANIE	X																						■										
MIANOWANIE	XI																			■						■							
PRZEMIANOWANIE	XII																										■						
HARMONIZOWANIE	XIII																					■											
KONTYNUOWANIE	XIV																	■		■													■

XII/3/E, III/3/E, XIV/8/E – Fantom obelisku-wieża widokowa; XI/1/PZ – nadanie rzeczywistej funkcji prócz komunikacyjnej

MODEL NR: 1 CENTRALNY		ZWAK NR: 1.10 ALEJA JANA PAWŁA II „C”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																								■							
DOSKONALENIE	II												■						■	■						■	■		■	■	■	■	■
UZUPEŁNIANIE	III																■	■			■			■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII													■	■	■						■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																				■											
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																				■											
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 1 Centralny		ZWAK NR: 1.3 CENTRUM A /A-31/																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■					■	■																
DOSKONALENIE	II					■					■	■	■	■			■	■	■									■				
UZUPEŁNIANIE	III								■								■		■									■				
UCZYTELNIANIE	IV								■				■			■					■											
PORZĄDKOWANIE	V		■			■															■	■								■		
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII															■	■							■								
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX							■																						■		
PRZYWRACANIE	X							■		■																						
MIANOWANIE	XI											■																				
PRZEMIANOWANIE	XII																			■												
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 1 CENTRALNY		ZWAK NR: 1.4 ALEJA SOLIDARNOŚCI „A”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■		■							■		■			■
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■		■				■	■		■		■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■		■						■	
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 1 Centralny	ZWAK NR: 1.5 CENTRUM B /B-31/																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■					■	■																
DOSKONALENIE II					■					■	■	■	■			■	■	■									■				
UZUPEŁNIANIE III								■								■		■									■				
UCZYTELNIANIE IV								■				■			■					■											
PORZĄDKOWANIE V		■			■															■	■								■		
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII															■	■															
WYDZIELENIE VIII																							■								
WYDOBYWANIE IX							■																						■		
PRZYWRACANIE X							■																								
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																			■												
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

MODEL NR: 1 CENTRALNY		ZWAK NR: 1.6 ALEJA RÓŻ „A”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I													■	■		■	■	■						■	■	■	■	■	■	■	■
DOSKONALENIE	II												■			■				■	■											
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																			■	■			■								
PRZYWRACANIE	X												■			■						■										
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII												■											■								
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Usunąć parking dewastujący główną oś widokową! Ewentualny parking podziemny // Przywrócenie róż

MODEL NR: 1 Centralny	ZWAK NR: 1.7 CENTRUM C /C-31/																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■					■	■																
DOSKONALENIE II					■					■	■	■	■			■	■	■									■				
UZUPEŁNIANIE III								■								■		■									■				
UCZYTELNIANIE IV								■				■			■					■											
PORZĄDKOWANIE V		■			■															■	■								■		
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII															■	■															
WYDZIELENIE VIII																							■								
WYDOBYWANIE IX							■																						■		
PRZYWRACANIE X							■																								
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																			■												
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

MODEL NR: 1 CENTRALNY		ZWAK NR: 1.8 ALEJA ANDERSA „A”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																■	■														
DOSKONALENIE	II													■	■	■				■					■	■	■	■	■	■	■	■
UZUPEŁNIANIE	III																		■													
UCZYTELNIANIE	IV																											■				
PORZĄDKOWANIE	V																							■								
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																				■											
PRZYWRACANIE	X																			■							■					
MIANOWANIE	XI												■																			
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																				■											
KONTYNUOWANIE	XIV																				■			■								

Powrót do idei dominanty urbanistycznej na zamknięciu (Rondo Maczka) // zaułek przy pętli

MODEL NR: 1 Centralny		ZWAK NR: 1.9 CENTRUM D /D-31/																																
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E									
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA									
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8		
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■					■	■																		
DOSKONALENIE	II					■					■	■	■	■			■	■	■										■					
UZUPEŁNIANIE	III								■								■		■										■					
UCZYTELNIANIE	IV								■				■			■					■													
PORZĄDKOWANIE	V		■			■															■	■									■		
ODNAWIANIE	VI															■							■										
SCALANIE	VII															■	■																
WYDZIELENIE	VIII																							■									
WYDOBYWANIE	IX							■																							■		
PRZYWRACANIE	X							■																									
MIANOWANIE	XI																																
PRZEMIANOWANIE	XII																			■													
HARMONIZOWANIE	XIII																																
KONTYNUOWANIE	XIV																							■									

IV/3 – Tralki , uruchomienie zegara elektrycznego; VIII/5 – parkingi

MODEL NR: 1 CENTRALNY	ZWAK NR: 1.10 ALEJA JANA PAWŁA II „B”																														
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																								■							
DOSKONALENIE II												■						■	■						■	■		■	■	■	■
UZUPEŁNIANIE III																■	■			■			■								
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																					■										
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII													■	■	■						■	■									
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																				■											
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

MODEL NR: 1 CENTRALNY	ZWAK NR: 1.11 SKARPA CENTRALNA																															
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																			■					■	■	■	■				
DOSKONALENIE II																■	■											■	■	■	
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																					■										
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI												■							■	■	■		■								■
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII													■	■				■		■											
KONTYNUOWANIE XIV															■								■								

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI	ZWAK NR: 2.1 ALEJA RÓŻ „B”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																■	■	■						■	■	■		■	■	■	■
DOSKONALENIE II												■	■	■	■				■	■			■								
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII													■	■							■										
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																			■	■							■				
PRZYWRACANIE X												■			■						■										
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																							■								
KONTYNUOWANIE XIV																															

Kompozycje w parterach //

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI	ZWAK NR: 2.2 PARK RATUSZOWY																															
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II												■							■						■		■			■	
UZUPEŁNIANIE III												■	■							■											
UCZYTELNIANIE IV													■		■												■	■		■	
PORZĄDKOWANIE V																				■	■	■									
ODNAWIANIE VI																■	■				■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX													■		■			■									■	■		■	
PRZYWRACANIE X																							■								
MIANOWANIE XI																■	■											■			
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																■	■		■	■								■			
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

Powrót i odnowienie rzeźb

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI	ZWAK NR: 2.3 ALEJA PRZYJAŹNI „II”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1/3/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■	■	■	■		■					■	■						
DOSKONALENIE II													■					■		■						■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV																												■			■
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																									■	■	■		■	■	
PRZYWRACANIE X																					■	■									
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Pielęgnacja trawników / możliwość dwustronnego parkowania wzdłużnego

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI		ZWAK NR: 2.4 BLOK SZWEDZKI																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■													■	■	■	
DOSKONALENIE	II					■					■	■							■						■							■
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																									■	■					
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																															
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX															■	■											■				■
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Kompozycje w parterach //

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI	ZWAK NR: 2.5 SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I			■	■								■																			
DOSKONALENIE II	■	■			■	■	■	■	■									■													
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV									■				■	■	■													■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE V																					■	■									
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																							■								
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■		■	■				■	■	■	■				
PRZYWRACANIE X	■	■								■	■					■	■														
MIANOWANIE XI																								■	■	■	■				
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI

ZWAK NR: 2.6 SZKLANE DOMY

Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■																			
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■	■	■							■	■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV					■											■	■							■	■						■
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																■	■									■					
PRZYWRACANIE	X										■	■										■										
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI		ZWAK NR: 2.7 PLANTY WSCH-PD																													
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■		■	■	■	■		■		■			■	■			■	■		
DOSKONALENIE	II													■							■						■	■			■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																									■	■	■		■	■	
PRZYWRACANIE	X																					■	■									
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															■
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Pielęgnacja trawników / możliwość dwustronnego parkowania wzdłużnego

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI		ZWAK NR: 2.8 KOŚCIÓŁ MB CZĘSTOCHOWSKIEJ																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■																			
DOSKONALENIE	II																															
UZUPEŁNIANIE	III					■														■												
UCZYTELNIANIE	IV													■	■	■									■	■			■	■	■	
PORZĄDKOWANIE	V			■	■																	■									■
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII	■	■																			■										
WYDZIELENIE	VIII	■	■																													
WYDOBYWANIE	IX																■	■										■				
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI						■	■	■	■	■	■					■	■	■	■	■						■			■		
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII			■	■																			■								■
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI	ZWAK NR: 2.9 PARK SZWEDZKI																													
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																			■					■	■						
DOSKONALENIE II																				■											
UZUPEŁNIANIE III													■		■												■	■			
UCZYTELNIANIE IV																			■	■	■	■									
PORZĄDKOWANIE V																■	■				■	■									
ODNAWIANIE VI																		■													
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX													■		■			■									■	■		■	
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																■	■											■			
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																■	■		■	■								■	■		
KONTYNUOWANIE XIV																					■	■	■								

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.1 ZBIGNIEWA SEIFERTA																															
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III													■	■	■																
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																							■								
SCALANIE VII																				■		■									
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■							■	■						■
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI												■	■	■	■			■	■	■	■						■	■	■	■		
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII													■	■	■	■	■	■													
KONTYNUOWANIE XIV																					■	■	■								

Miejsce idealne pod parking podziemny z zielonym dachem

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.2 ALEJA PRZYJAŹNI „I”																															
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■	■	■	■		■					■	■				■		
DOSKONALENIE II													■					■		■						■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV																												■			■
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																									■	■	■		■	■	
PRZYWRACANIE X																					■	■									
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Pielęgnacja trawników / uporządkowanie dwustronnego parkowania

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.3 ZGODY																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■					■	■	■					
UZUPEŁNIANIE III					■																										
UCZYTELNIANIE IV					■													■										■	■		
PORZĄDKOWANIE V						■	■	■	■											■	■	■		■	■	■			■	■	
ODNAWIANIE VI																■	■				■	■									
SCALANIE VII										■	■																				
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																											■				
PRZYWRACANIE X										■	■									■			■								
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																				■											
KONTYNUOWANIE XIV																															

Miejsce idealne pod parking podziemny z zielonym dachem

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.4 ŚWIAT DZIECKA

Grupa ZWAK według wytycznych
4

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■		■	■											■		■	■	■	■
DOSKONALENIE	II					■					■	■		■			■	■	■						■	■						
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																								■	■	■		■	■		■
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■					
PRZYWRACANIE	X										■	■										■					■					
MIANOWANIE	XI																			■	■			■								
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

NEONY / SKLEPY / MURKI

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.5 PLANTY ZACH. LUDŹMIERSKA																													
Grupa ZWAK według wytycznych **2**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■	■	■	■		■					■	■			■	■		
DOSKONALENIE II													■							■						■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																										■	■			■	■
PRZYWRACANIE X																					■										
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																							■								
KONTYNUOWANIE XIV																															

Problemy z parkingiem straży i zniszczeniem kontralei przez budynek kościoła

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.6 RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.																											
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E					
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II												■	■	■					■				■	■	■					
UZUPEŁNIANIE III																		■		■											
UCZYTELNIANIE IV															■			■									■	■	■	■	
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■									■	■				
PRZYWRACANIE X																■	■														
MIANOWANIE XI																										■	■				
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																					■										
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

Renowacja trawników / uporządkować miejsca postojowe

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.7 ALEJA RÓŻ „C”																															
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■		■	■	■	■					■	■	■	■	■	■	■	■
DOSKONALENIE II												■	■		■					■			■								
UZUPEŁNIANIE III													■	■						■											
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII																					■										
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																				■											
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																							■								
KONTYNUOWANIE XIV																															

Kompozycje w parterach // Skrzyżowanie z Żeromskiego – przywrócić pierwotny układ, bo zatarty

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.8 RYDZA-ŚMIGŁEGO WSCH.																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■	■	■					■					■	■						
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III																		■		■			■								
UCZYTELNIANIE IV															■			■										■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■									■	■				
PRZYWRACANIE X																■	■														
MIANOWANIE XI																										■	■				
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																					■										
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

Renowacja trawników / uporządkować miejsca postojowe

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.9 PLANTY wsch-pn STRUGA																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■	■	■	■		■		■			■	■			■	■		
DOSKONALENIE II													■							■						■	■			■		
UZUPEŁNIANIE III																							■									
UCZYTELNIANIE IV																																
PORZĄDKOWANIE V																																
ODNAWIANIE VI																					■	■										
SCALANIE VII																																
WYDZIELENIE VIII																																
WYDOBYWANIE IX																										■	■			■	■	
PRZYWRACANIE X																					■	■										
MIANOWANIE XI																																
PRZEMIANOWANIE XII																																
HARMONIZOWANIE XIII																																
KONTYNUOWANIE XIV																																

Pielęgnacja trawników / możliwość dwustronnego parkowania wzdłużnego

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.10 SZKOLNE PN

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■																
DOSKONALENIE	II					■													■	■									■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV															■									■	■		■				
PORZĄDKOWANIE	V										■	■				■	■	■		■	■											
ODNAWIANIE	VI																					■	■				■					
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															■
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.11 SZKOLNE ZESPÓŁ SZKÓŁ

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I			■	■		■	■					■																			
DOSKONALENIE	II	■	■			■			■	■	■	■		■	■	■			■	■					■				■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV															■	■	■													■	
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																								■	■	■					■
PRZYWRACANIE	X									■	■	■		■														■				
MIANOWANIE	XI																			■	■							■				
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY		ZWAK NR: 3.12 PLANTY pn-zach ŻEROMSKIEGO																													
Grupa ZWAK według wytycznych **2**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■		■	■	■	■		■		■			■	■			■	■		
DOSKONALENIE	II													■							■						■	■			■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■	■			■	■
PRZYWRACANIE	X																					■	■									
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Pielęgnacja trawników

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.13 ALEJA RÓŻ „D”/ PLANTY PN																															
Grupa ZWAK według wytycznych **3/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■	■	■	■	■	■	■	■					■	■	■	■	■	■	■	■
DOSKONALENIE II																				■			■								
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																						■									
SCALANIE VII																					■										
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																					■		■								
KONTYNUOWANIE XIV																															

Usunąć iglaki // wymienić ławki i kosze na śmiecie //

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.14 PLANTY pn-wsch ŻEROMSKIEGO

Grupa ZWAK według wytycznych
2

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■		■	■	■	■		■		■			■	■			■	■		
DOSKONALENIE	II													■							■						■	■			■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■	■			■	■
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.15 PARAFIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■																			
DOSKONALENIE II					■																										
UZUPEŁNIANIE III																				■											
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																					■			■	■			■	■	■	
ODNAWIANIE VI																				■		■									
SCALANIE VII			■	■																											
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■														
PRZYWRACANIE X																			■	■	■										
MIANOWANIE XI	■	■				■	■	■	■	■	■		■	■	■			■	■												
PRZEMIANOWANIE XII																										■	■				■
HARMONIZOWANIE XIII			■	■														■					■								
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

Korekta ogrodzenia wchodzącego w pierwotny układ Plant Nowohuckich

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.16 1000-LATKA

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I			■	■		■	■	■	■														■								
DOSKONALENIE	II	■	■			■							■	■	■	■			■					■					■	■		
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV	■	■																	■					■	■					■	
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI												■				■	■		■	■		■	■				■				■
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■					
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																														■	
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII						■	■	■	■	■	■		■	■	■			■					■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Wskazania dla szkoły (góra skali) oraz sali gimnastycznej (dół skali)

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.17 TEATR LUDOWY

Grupa ZWAK według wytycznych
3/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■	■	■	■	■			■						■	■	■					■
DOSKONALENIE	II																■	■		■	■			■					■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III					■																										
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII																					■	■									
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																					■										
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.18 OBROŃCÓW KRZYŻA I

Grupa ZWAK według wytycznych
2/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■							■					■	■	■					
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■		■								■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																				■			■			■					
UCZYTELNIANIE	IV																■	■														
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■				■	
PRZYWRACANIE	X																					■										
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.19 OBROŃCÓW KRZYŻA II																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■							■					■	■	■					
DOSKONALENIE II													■	■	■			■		■								■	■	■	
UZUPEŁNIANIE III																				■			■				■				
UCZYTELNIANIE IV																■	■														
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																											■				■
PRZYWRACANIE X																					■										
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.20 ZESPÓŁ SZKÓŁ 2

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II			■	■	■	■	■	■	■																						
UZUPEŁNIANIE	III																			■	■				■							
UCZYTELNIANIE	IV																			■												
PORZĄDKOWANIE	V																							■		■			■	■		
ODNAWIANIE	VI			■	■																■		■									
SCALANIE	VII										■	■																			■	
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																■	■	■												■	
PRZYWRACANIE	X	■	■										■				■	■		■		■					■					■
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII	■	■											■	■	■	■	■						■				■				
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

Usunąć bazar przy ogrodzeniu od ulicy Kocmyrzowskiej – oczyścić jedną z bram krajobrazowych do Nowej Huty

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.21 TEATRALNE

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■					■					■	■	■					
DOSKONALENIE	II															■			■		■							■	■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■									■		■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE	V					■										■					■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■					
PRZYWRACANIE	X									■	■	■											■									
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.22 KINO „ŚWIT”

Grupa ZWAK według wytycznych
3/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■									■	■	■			■						■	■	■					■
DOSKONALENIE	II						■	■	■	■	■	■	■				■	■											■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III					■														■	■			■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII																					■	■									
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■					
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																					■										
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.23 GÓRALI

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■					■					■	■	■		■			
DOSKONALENIE	II															■			■		■							■		■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■									■		■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE	V					■										■					■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X									■	■	■												■								
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.24 ALEJA RÓŻ „E”

Grupa ZWAK według wytycznych
1/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■		■					■							
DOSKONALENIE	II																															
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI													■	■	■			■		■	■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X													■	■	■			■		■	■		■		■	■	■	■	■	■	■
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																							■		■						■
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Parkingi wprowadzone w miejsce drzew // zatarcie charakteru alei – trawnik z parkingiem // najsłabszy odcinek Alei Róż // parkingi podziemne pod aleją

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.25 ZIELONE

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	■					■					■	■	■		■			
DOSKONALENIE	II											■				■			■		■							■		■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■									■		■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE	V					■										■					■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X									■	■	■												■								
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.26 SPORTOWE PD

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	■					■					■	■	■		■			
DOSKONALENIE	II											■				■			■		■							■		■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■									■		■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE	V					■										■					■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X									■	■	■												■								
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.27 MOŚCICKIEGO II																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■							■					■	■			■	■		
DOSKONALENIE II													■	■	■	■	■	■		■			■			■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III													■							■											
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■									■	■			■	■
PRZYWRACANIE X																					■	■									
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Pielęgnacja trawników

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.28 MOŚCICKIEGO I																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■							■					■	■			■	■		
DOSKONALENIE II													■	■	■	■	■	■		■			■			■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III													■							■											
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■									■	■			■	■
PRZYWRACANIE X																					■	■									
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Pielęgnacja trawników

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.29 KRAKOWIAKÓW

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	■					■					■	■	■		■			
DOSKONALENIE	II											■				■			■		■								■		■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■									■		■	■	■	■
PORZĄDKOWANIE	V					■										■					■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII	■	■																			■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X									■	■	■												■								
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII	■	■																													
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Pochopnie przebudowana na blok kotłownia - DYSONANS

MODEL NR: 3
WEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 3.30 SŁONECZNE

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I														■	■																
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■															■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III					■					■								■	■				■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■			■				■	■						
PORZĄDKOWANIE	V																				■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII	■	■	■	■																	■						■				
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■					■
PRZYWRACANIE	X											■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII		■																					■								
HARMONIZOWANIE	XIII		■																					■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Warsztat samochodowy w osiedlu

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.31 ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III																		■					■								
UCZYTELNIANIE IV																■	■							■	■						
PORZĄDKOWANIE V	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■			■													
ODNAWIANIE VI					■																	■									
SCALANIE VII																■	■														
WYDZIELENIE VIII																					■										
WYDOBYWANIE IX																											■	■	■		
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																			■	■						■	■				
PRZEMIANOWANIE XII																															■
HARMONIZOWANIE XIII										■	■												■								
KONTYNUOWANIE XIV																					■										

Warsztat samochodowy w osiedlu

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY		ZWAK NR: 3.32 UROCZE																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■									■	■						
DOSKONALENIE	II																		■	■									■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III					■																		■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■			■											
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■				■	■				
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															■
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Warsztat samochodowy w osiedlu

MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 3.33 WOJCIECHOWSKIEGO PD																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■	■	■	■		■		■			■	■			■	■		
DOSKONALENIE II													■					■		■						■	■			■		
UZUPEŁNIANIE III													■							■			■									
UCZYTELNIANIE IV																																
PORZĄDKOWANIE V																																
ODNAWIANIE VI																					■	■										
SCALANIE VII																																
WYDZIELENIE VIII																																
WYDOBYWANIE IX																										■	■			■	■	
PRZYWRACANIE X																					■	■										
MIANOWANIE XI																																
PRZEMIANOWANIE XII																																
HARMONIZOWANIE XIII																																
KONTYNUOWANIE XIV																																

Pielęgnacja trawników

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY		ZWAK NR: 4.1 CENTRUM D SOCMODERN																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																								■	■	■					
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■																■
UZUPEŁNIANIE	III																			■									■	■	■	
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V	■	■			■											■	■	■		■			■			■					
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																			■	■							■				
PRZYWRACANIE	X			■	■						■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII						■																									
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY		ZWAK NR: 4.2 ARTYSTÓW																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■	■	■	■	■	■		■					■	■		■	■	■	■	
DOSKONALENIE	II																		■		■											
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																					■										
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 4
SOCMODERNISTYCZNY

ZWAK NR: 4.3 HANDLOWE PN

Grupa ZWAK według wytycznych
4/3

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II																															
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																															
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 4
SOCMODERNISTYCZNY

ZWAK NR: 4.4 ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II					■							■																			
UZUPEŁNIANIE	III																			■				■								
UCZYTELNIANIE	IV	■	■											■	■	■									■							
PORZĄDKOWANIE	V																		■			■				■						
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII						■	■	■	■	■	■									■	■										
WYDZIELENIE	VIII																				■											
WYDOBYWANIE	IX			■	■												■	■											■	■	■	
PRZYWRACANIE	X									■	■	■																				■
MIANOWANIE	XI																										■					
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■				■				
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.3 HANDLOWE PN																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■	■	■	■	■	■			■	■	■	■			■	■					■	■						
DOSKONALENIE II																■	■			■						■		■	■	■	
UZUPEŁNIANIE III																				■			■								
UCZYTELNIANIE IV																				■							■				■
PORZĄDKOWANIE V										■	■										■										
ODNAWIANIE VI																					■	■	■								
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 4
SOCMODERNISTYCZNY

ZWAK NR: 4.6 ALEJA JANA PAWŁA II „A”

Grupa ZWAK według wytycznych
1/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																								■							
DOSKONALENIE	II												■						■	■						■	■		■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																■	■			■			■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII													■	■	■					■	■	■									
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 4
SOCMODERNISTYCZNY

ZWAK NR: 4.7 MARTEN

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■								■							■												
DOSKONALENIE	II						■	■	■	■				■	■	■			■		■				■	■		■				
UZUPEŁNIANIE	III																							■					■	■	■	
UCZYTELNIANIE	IV													■	■	■	■	■														
PORZĄDKOWANIE	V									■	■	■										■	■					■				
ODNAWIANIE	VI					■				■	■	■										■	■					■				
SCALANIE	VII																					■	■									■
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX													■	■	■	■	■		■	■											
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII	■	■	■	■																											
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 4
SOCMODERNISTYCZNY

ZWAK NR: 4.8 KOLOROWE

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																								■							
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■		■	■	■	■										■						■						
UZUPEŁNIANIE	III					■							■	■	■	■								■					■	■	■		
UCZYTELNIANIE	IV																		■			■					■						
PORZĄDKOWANIE	V									■	■	■					■	■				■	■										
ODNAWIANIE	VI					■													■		■			■				■					
SCALANIE	VII																																
WYDZIELENIE	VIII																																
WYDOBYWANIE	IX																															■	
PRZYWRACANIE	X	■	■	■	■					■	■	■					■	■															
MIANOWANIE	XI																															■	
PRZEMIANOWANIE	XII																																
HARMONIZOWANIE	XIII	■	■	■	■																												
KONTYNUOWANIE	XIV																																

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.9 PARK WIŚNIOWY SAD																												
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E					
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II												■							■					■	■	■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III												■								■											
UCZYTELNIANIE IV													■		■											■	■	■		■	
PORZĄDKOWANIE V																					■	■									
ODNAWIANIE VI																■	■				■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX													■		■			■													
PRZYWRACANIE X																							■								
MIANOWANIE XI																■	■						■					■	■		
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																			■	■								■		■	
KONTYNUOWANIE XIV																							■								

Powrót i odnowienie rzeźb

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY		ZWAK NR: 4.9 PARK WIŚNIOWY SAD																														
Grupa ZWAK według wytycznych **5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II												■							■					■	■	■	■			■	
UZUPEŁNIANIE	III												■								■											
UCZYTELNIANIE	IV													■		■											■	■	■		■	
PORZĄDKOWANIE	V																					■	■									
ODNAWIANIE	VI																■	■				■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX													■		■			■													
PRZYWRACANIE	X																							■								
MIANOWANIE	XI																■	■						■					■	■		
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																			■	■								■		■	
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

Powrót i odnowienie rzeźb

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.10 ALEJA ANDERSA „B”																															
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																■	■															
DOSKONALENIE II													■	■	■				■					■	■	■	■	■	■	■	■
UZUPEŁNIANIE III																		■														
UCZYTELNIANIE IV																											■					
PORZĄDKOWANIE V																							■									
ODNAWIANIE VI																					■	■										
SCALANIE VII																																
WYDZIELENIE VIII																																
WYDOBYWANIE IX																				■												
PRZYWRACANIE X																			■							■						
MIANOWANIE XI												■																				
PRZEMIANOWANIE XII																																
HARMONIZOWANIE XIII																				■												
KONTYNUOWANIE XIV																																

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.11 ALEJA ANDERSA „C”																															
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA									
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																■	■										■				
DOSKONALENIE II													■	■	■				■					■	■	■		■	■	■	■
UZUPEŁNIANIE III																		■													
UCZYTELNIANIE IV																											■				
PORZĄDKOWANIE V																							■								
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																				■											
PRZYWRACANIE X																			■							■					
MIANOWANIE XI												■																			
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																				■											
KONTYNUOWANIE XIV																															

Zamknięcie dominantą // uporządkowanie budek

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.12 SPÓŁDZIELCZE																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■					■	■						
DOSKONALENIE II					■													■		■								■	■	■	
UZUPEŁNIANIE III																				■			■								
UCZYTELNIANIE IV																■	■									■	■				■
PORZĄDKOWANIE V																					■										
ODNAWIANIE VI					■					■	■										■	■									
SCALANIE VII																					■										
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																											■				
PRZYWRACANIE X																							■								
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Przywrócenie terenów rekreacyjnych – styk z Parkiem Wiśniowy Sad

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.13 ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■		■	■		■	■	■	■			■	■	■	■																
DOSKONALENIE II		■			■					■	■					■	■	■	■					■	■						
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV	■															■	■									■					
PORZĄDKOWANIE V																				■								■	■	■	
ODNAWIANIE VI																					■	■					■				■
SCALANIE VII																				■											
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																			■												■
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																			■												
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																							■								
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 4
SOCMODERNISTYCZNY

ZWAK NR: 4.14 GIMNAZJUM NR 48

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■																
DOSKONALENIE	II					■					■	■					■	■	■	■					■	■						
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■									■					
PORZĄDKOWANIE	V																				■							■	■	■		
ODNAWIANIE	VI																					■	■				■					■
SCALANIE	VII																				■											
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															■
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 4 SOCMODERNISTYCZNY	ZWAK NR: 4.15 BORUTY-SPIECHOWICZA																															
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II												■				■	■		■	■				■			■			■	
UZUPEŁNIANIE III													■	■	■					■			■				■				
UCZYTELNIANIE IV																								■	■						■
PORZĄDKOWANIE V																		■													
ODNAWIANIE VI																		■			■	■									
SCALANIE VII																					■	■									
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															■
PRZYWRACANIE X																				■											
MIANOWANIE XI												■														■					
PRZEMIANOWANIE XII																			■								■	■	■		
HARMONIZOWANIE XIII													■	■	■								■								
KONTYNUOWANIE XIV																															

uporządkowanie budek // wejście w zapomniane Planty Nowohuckie

MODEL NR: 5 ZEWNĘTRZNY		ZWAK NR: 5.1 ALEJA RÓŻ „F”																														
Grupa ZWAK według wytycznych **5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I													■	■	■			■													
DOSKONALENIE	II																		■													
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV													■	■	■	■	■							■			■				■
PORZĄDKOWANIE	V																		■		■											
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX												■							■								■	■	■	■	
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII												■							■												
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

To nie jest Aleja Róż – to Spacerowa // ten teren nie jest osią, ale parkiem między szkołami // Ścieżka po dawnej miedzy // park de facto do urządzenia

MODEL NR: 5
ZEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 5.2 PUBLICZNA SZKOŁA ŚW. WINCENTEGO

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■												■	■						
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	■			■	■												
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																										■		■	■	■	
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI																■	■			■		■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																					■						■				■
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 5
ZEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 5.3 ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■												■	■						
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	■			■	■												
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																										■		■	■	■	
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI																■	■			■		■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																					■						■				■
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 5
ZEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 5.4 SPORTOWE PN

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■	■	■	■	■			■	■					■	■			■	■	■	
DOSKONALENIE	II					■											■	■						■			■	■				■
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■			■	■										
PORZĄDKOWANIE	V										■											■	■									
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X											■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 5 WEWNĘTRZNY	ZWAK NR: 5.5 BULWAROWA PN																												
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																															
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Pielęgnacja trawników, PAS DO PARKOWANIA

MODEL NR: 5
ZEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 5.6 KRAKOWIAKÓW OSIEDLOWA

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■	■	■	■	■			■	■					■	■			■	■	■	
DOSKONALENIE	II					■											■	■						■			■	■				■
UZUPEŁNIANIE	III																■	■						■								
UCZYTELNIANIE	IV																■	■			■	■										
PORZĄDKOWANIE	V										■											■	■									
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X											■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 5
ZEWNĘTRZNY

ZWAK NR: 5.6 KRAKOWIAKÓW JUTRZENKA

Grupa ZWAK według wytycznych
4/5

		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■												■	■						
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■	■								■	■	■											■					■
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V						■	■	■	■	■	■							■			■							■	■	■	
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																										■					
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																■	■		■	■											
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 6 BRAMNY	ZWAK NR: 6.1 HUTNICZE																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA									
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■									■				
DOSKONALENIE II					■					■	■							■					■	■	■				■	■		
UZUPEŁNIANIE III																																
UCZYTELNIANIE IV																■	■				■			■	■	■						■
PORZĄDKOWANIE V										■	■									■	■											
ODNAWIANIE VI																					■	■					■					
SCALANIE VII																																
WYDZIELENIE VIII																																
WYDOBYWANIE IX																																
PRZYWRACANIE X										■	■																					
MIANOWANIE XI																																
PRZEMIANOWANIE XII																																
HARMONIZOWANIE XIII																																
KONTYNUOWANIE XIV																																

MODEL NR: 6 BRAMNY		ZWAK NR: 6.2 ALEJA SOLIDARNOŚCI „B”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1**		ZS					ZF						PK							PZ					E						
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■		■							■		■			■
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■		■				■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE	III													■							■			■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■		■						■	
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																										■					
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Zieleń do uzupełnienia między Przyjaźni a Struga

MODEL NR: 6 BRAMNY		ZWAK NR: 6.3 STALOWE																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	UŻYTKOWANIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■									■			
DOSKONALENIE	II					■					■	■							■					■	■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																■	■				■			■	■	■					■
PORZĄDKOWANIE	V										■	■									■	■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■					■				
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X										■	■																				
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 6 BRAMNY		ZWAK NR: 6.4 DOM MŁODEGO ROBOTNIKA																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E						
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■									■	■	■			■						■	■	■					■
DOSKONALENIE	II						■	■	■	■	■		■				■	■		■									■	■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																			■				■								
ODNAWIANIE	VI					■						■											■									
SCALANIE	VII																				■	■	■									
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																					■										
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 6 BRAMNY	ZWAK NR: 6.5 THM																																
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	■	■			■						■	■	■					■
DOSKONALENIE II											■					■	■		■	■								■	■	■	
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																							■								
ODNAWIANIE VI											■										■	■									
SCALANIE VII																			■	■	■	■									
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Wymiana lamp

MODEL NR: 6 BRAMNY	ZWAK NR: 6.6 SZKOLNE PD																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■									■			
DOSKONALENIE II					■					■	■							■					■	■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																■	■				■			■	■	■					■
PORZĄDKOWANIE V										■	■									■	■										
ODNAWIANIE VI																					■	■					■				
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 7 CENTRUM ADMONISTRACYJNE		ZWAK NR: 7.1. ALEJA SOLIDARNOŚCI „D”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIĘKCZENIA	PORZADKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZADZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■		■							■		■			■
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■		■				■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■		■						■	
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																										■					
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Zieleń do uzupełnienia między Przyjaźni a Struga

MODEL NR: 7 CENTRUM ADMONISTRACYJNE	ZWAK NR: 7.2 CENTRUM ADMINISTRACYJNE																														
Grupa ZWAK według wytycznych **1**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I						■	■	■	■	■	■													■	■						
DOSKONALENIE II	■	■	■	■								■	■	■	■	■	■									■		■	■	■	
UZUPEŁNIANIE III					■													■													
UCZYTELNIANIE IV																											■				
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																			■	■											
PRZEMIANOWANIE XII																							■								
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Porządkowanie przedpola

MODEL NR: 8 STARA HUTA		ZWAK NR: 8.1 – NA SKARPIE /A0-PD/																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■	■		■	■	■	■			■													
DOSKONALENIE	II					■						■					■	■						■				■	■			
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																■	■		■								■	■			
PORZĄDKOWANIE	V																				■											
ODNAWIANIE	VI									■	■	■										■	■									
SCALANIE	VII																				■											
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																			■				■					■	■		
PRZEMIANOWANIE	XII											■																				
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 8 STARA HUTA		ZWAK NR: 8.2 – MŁODOŚCI /A-25/																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■	■		■	■	■	■			■						■	■				■		■
DOSKONALENIE	II					■						■					■	■				■		■	■	■	■	■	■	■		
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																■	■		■									■			
PORZĄDKOWANIE	V																				■						■					
ODNAWIANIE	VI									■	■	■										■	■									
SCALANIE	VII																				■											
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																			■				■								
PRZEMIANOWANIE	XII											■																		■		
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 8 STARA HUTA		ZWAK NR: 8.3 ALEJA JANA PAWŁA II „D”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■			■				■							
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■	■		■		■		■	■	■	■	■	■	■
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 8 STARA HUTA	ZWAK NR: 8.4 OGRODOWE																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■									■			
DOSKONALENIE II					■					■	■							■					■	■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																■	■				■			■	■	■					■
PORZĄDKOWANIE V										■	■									■	■										
ODNAWIANIE VI																					■	■					■				
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 8 STARA HUTA	ZWAK NR: 8.5 ZUCHÓW																																
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■	■	■	■	■	■		■					■	■	■	■	■	■	■	
DOSKONALENIE II																		■		■											■
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																					■					■	■				■
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 8 STARA HUTA	ZWAK NR: 8.6 WANDY																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■									■			
DOSKONALENIE II					■					■	■							■					■	■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																■	■				■			■	■	■					■
PORZĄDKOWANIE V										■	■									■	■										
ODNAWIANIE VI																					■	■					■				
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 8 STARA HUTA	ZWAK NR: 8.7 CMENTARZ MOGILSKI																														
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■						■										■			
DOSKONALENIE II													■	■	■	■	■		■	■	■						■				
UZUPEŁNIANIE III																							■				■				
UCZYTELNIANIE IV																■	■		■	■											
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																					■	■									
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																												■	■		
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 8 STARA HUTA	ZWAK NR: 8.8 GIMNAZJUM NR 45																																
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■					■	■			■			■
DOSKONALENIE II					■					■	■					■	■	■					■			■			■	■	
UZUPEŁNIANIE III																				■							■				
UCZYTELNIANIE IV																					■					■					
PORZĄDKOWANIE V																				■	■										
ODNAWIANIE VI																					■	■					■				
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 8 STARA HUTA		ZWAK NR: 8.9 WILLOWE																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■									■				
DOSKONALENIE	II					■					■	■							■					■	■	■				■	■		
UZUPEŁNIANIE	III																																
UCZYTELNIANIE	IV																■	■				■			■	■	■						■
PORZĄDKOWANIE	V										■	■									■	■											
ODNAWIANIE	VI																					■	■					■					
SCALANIE	VII																																
WYDZIELENIE	VIII																																
WYDOBYWANIE	IX																																
PRZYWRACANIE	X										■	■																					
MIANOWANIE	XI																																
PRZEMIANOWANIE	XII																																
HARMONIZOWANIE	XIII																																
KONTYNUOWANIE	XIV																																

MODEL NR: 8 STARA HUTA	ZWAK NR: 8.10 BULWAROWA WSCH.																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■	■	■	■				■							■	■	■	■	■	
DOSKONALENIE II																		■		■				■	■						■
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■				■					■	■				■
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY		ZWAK NR: 9.1 MOGIŁA PLAC TARGOWY																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II																															
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V												■												■	■						
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■	■									
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X						■	■					■				■	■									■					
MIANOWANIE	XI	■	■											■					■	■									■	■	■	■
PRZEMIANOWANIE	XII					■			■	■	■														■	■						
HARMONIZOWANIE	XIII			■	■							■			■	■					■			■								
KONTYNUOWANIE	XIV																												■	■	■	■

Dogmat – utrzymanie placu targowego, malowniczość targowiska

MODEL NR: 9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY		ZWAK NR: 9.2 ALEJA JANA PAWŁA II „E”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■							■							
DOSKONALENIE	II													■		■			■	■		■		■		■	■					
UZUPEŁNIANIE	III													■	■																	
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																						■									
SCALANIE	VII																		■			■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X															■					■											
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII														■						■								■	■	■	■
HARMONIZOWANIE	XIII																												■	■	■	■
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 12 PRZEJŚCIOWY		ZWAK NR: 9.3 – MOGIŁA PAWILONY																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II																															
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V					■																										
ODNAWIANIE	VI																															
SCALANIE	VII	■	■																													
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■		■	■	■	■		■											■	■	
KONTYNUOWANIE	XIV	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■						■												■		

MODEL NR: 9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	ZWAK NR: 9.4 – MOGIŁA WARSZTATY																												
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E					
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																								■	■	■	■				■
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V					■																■	■									
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII	■	■																													
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																												■	■	■	
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																										■	■	■		■	■
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■		■	■	■	■		■	■	■			■	■	■						
KONTYNUOWANIE XIV	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■						■						■								

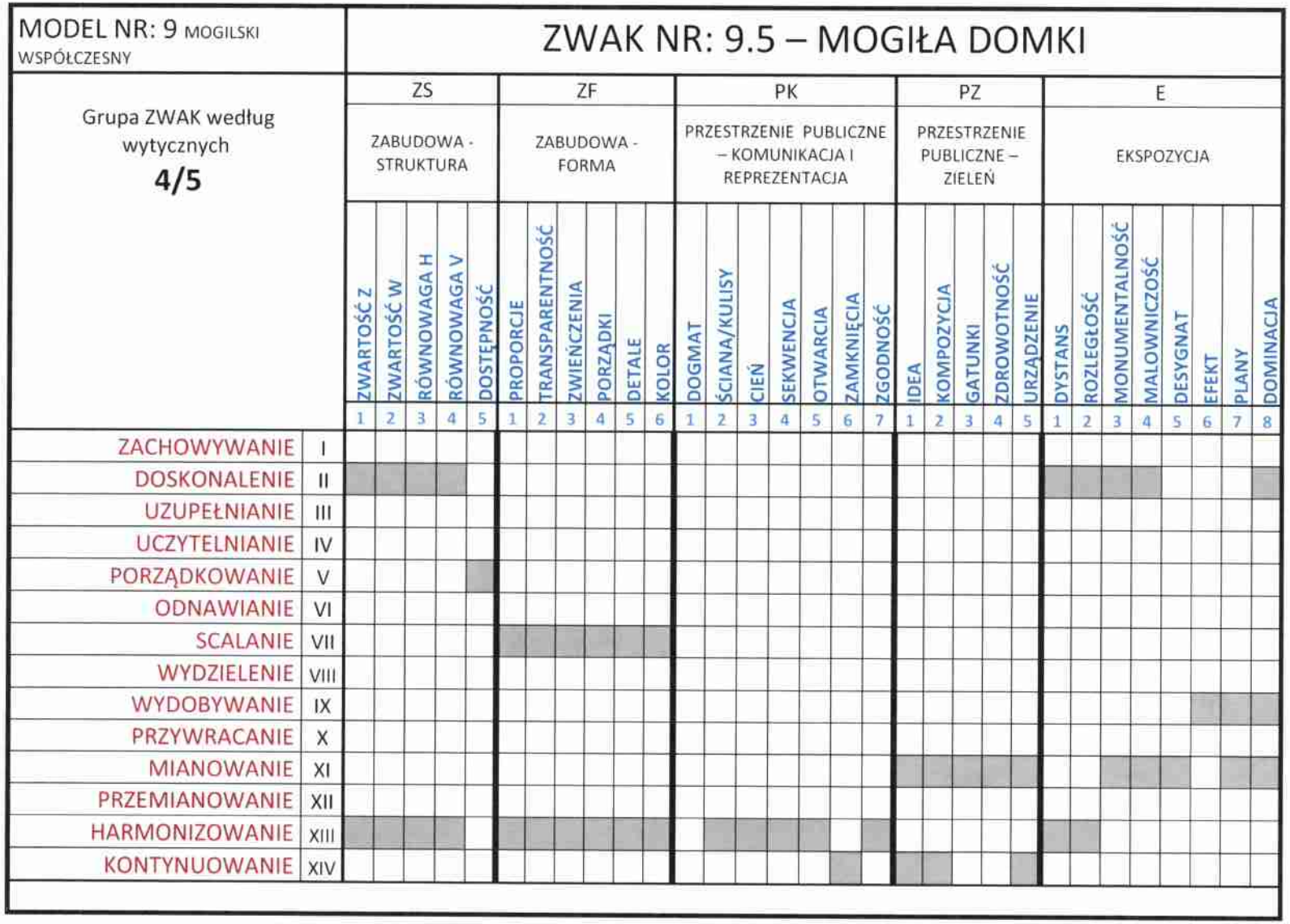
MODEL NR: 9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY
ZWAK NR: 9.5 – MOGIŁA DOMKI
Grupa ZWAK według wytycznych
4/5
ZS
ZABUDOWA - STRUKTURA
ZF
ZABUDOWA - FORMA
PK
PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA
PZ
PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ
E
EKSPOZYCJA
ZWARTOŚĆ Z
ZWARTOŚĆ W
RÓWNOWAGA H
RÓWNOWAGA V
DOSTĘPNOŚĆ
PROPORCJE
TRANSPARENTNOŚĆ
ZWIEŃCZENIA
PORZĄDKI
DETALE
KOLOR
DOGMAT
ŚCIANA/KULISY
CIEŃ
SEKWENCJA
OTWARCIA
ZAMKNIĘCIA
ZGODNOŚĆ
IDEA
KOMPOZYCJA
GATUNKI
ZDROWOTNOŚĆ
URZĄDZENIE
DYSTANS
ROZLEGŁOŚĆ
MONUMENTALNOŚĆ
MALOWNICZOŚĆ
DESYGNAT
EFEKT
PLANY
DOMINACJA
1 2 3 4 5
1 2 3 4 5 6
1 2 3 4 5 6 7
1 2 3 4 5
1 2 3 4 5 6 7 8
ZACHOWYWANIE I
DOSKONALENIE II
UZUPEŁNIANIE III
UCZYTELNIANIE IV
PORZĄDKOWANIE V
ODNAWIANIE VI
SCALANIE VII
WYDZIELENIE VIII
WYDOBYWANIE IX
PRZYWRACANIE X
MIANOWANIE XI
PRZEMIANOWANIE XII
HARMONIZOWANIE XIII
KONTYNUOWANIE XIV

MODEL NR: 9 MOGILSKI DAWNY	ZWAK NR: 10.1 – MOGIŁA OPACTWO																												
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E					
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■									■	■			■	■
DOSKONALENIE II					■													■	■		■	■		■	■			■	■		
UZUPEŁNIANIE III																														■	
UCZYTELNIANIE IV																			■	■											
PORZĄDKOWANIE V																					■	■									
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																		■						■	■						
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																							■				■	■			
PRZEMIANOWANIE XII										■	■									■											
HARMONIZOWANIE XIII										■	■									■			■						■		
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 9 MOGILSKI DAWNY	ZWAK NR: 10.2 – MOGIŁA PARK																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																			■	■											
DOSKONALENIE II	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■			■						■				■
UZUPEŁNIANIE III																							■								
UCZYTELNIANIE IV												■	■	■	■	■	■	■						■	■						
PORZĄDKOWANIE V																					■	■									
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX										■	■																	■	■		
PRZYWRACANIE X																															■
MIANOWANIE XI																			■								■	■	■	■	
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 9 MOGILSKI DAWNY	ZWAK NR: 10.3 – MOGIŁA PRZEDPOLE																													
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																															
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 9 MOGILSKI DAWNY	ZWAK NR: 10.4 – KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																															
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 9 MOGILSKI DAWNY		ZWAK NR: 10.5 – MOGIŁA WIEŚ																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E						
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■		■	■	■	■																		■				
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																															
SCALANIE	VII									■	■	■																■				
WYDZIELENIE	VIII					■																										
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X	■	■	■	■																											
MIANOWANIE	XI																											■				
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																												■	■	■	
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 9 MOGILSKI DAWNY	ZWAK NR: 10.6 – MOGIŁA FOLWARK																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																																
DOSKONALENIE II																																
UZUPEŁNIANIE III																											■					
UCZYTELNIANIE IV																											■					
PORZĄDKOWANIE V																																
ODNAWIANIE VI																					■	■		■	■							
SCALANIE VII																																
WYDZIELENIE VIII																																
WYDOBYWANIE IX												■												■	■					■	■	
PRZYWRACANIE X	■	■	■	■																												
MIANOWANIE XI	■	■	■	■																								■	■			
PRZEMIANOWANIE XII						■	■	■	■	■	■																					
HARMONIZOWANIE XIII	■	■	■	■		■	■	■	■				■	■	■	■	■	■														
KONTYNUOWANIE XIV					■					■	■							■	■	■			■							■	■	

MODEL NR: 11 SZPITALNY		ZWAK NR: 11.1 – ZESPÓŁ SZPITALA																												
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E						
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■		■	■	■	■	■		■		■	■									■	■	■			■	■	■
DOSKONALENIE	II					■						■		■	■	■	■	■		■			■					■	■	■		
UZUPEŁNIANIE	III																		■		■											
UCZYTELNIANIE	IV																				■						■					
PORZĄDKOWANIE	V																					■										
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																					■										
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																							■								
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI											■					■	■		■										■	■
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																				■			■						■	■

MODEL NR: 11 SZPITALNY	ZWAK NR: 11.2 – PARK ŻEROMSKIEGO																															
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E								
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																			■	■				■	■	■	■	■			
DOSKONALENIE II												■			■	■	■				■		■						■		
UZUPEŁNIANIE III													■					■													
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																		■			■										
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI												■				■	■											■	■	■	
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII													■		■																
KONTYNUOWANIE XIV																															

MODEL NR: 11 SZPITALNY	ZWAK NR: 11.3 – STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II	■	■	■	■	■										■																
UZUPEŁNIANIE III												■	■	■																	
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																															
SCALANIE VII						■	■	■	■	■	■																				
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																■	■	■													
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI						■	■																								
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII	■	■	■	■											■												■				■
KONTYNUOWANIE XIV																		■													

MODEL NR: 11 SZPITALNY	ZWAK NR: 11.4 – ZAPLECZE SZPITALA																															
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV																									■						
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																															
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																■	■							■		■	■				■
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■		■	■	

MODEL NR: 12 PRZEJŚCIOWY	ZWAK NR: 12.1 – KINO ŚWIATOWID																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■				■		■							■																	
DOSKONALENIE II		■		■		■		■			■	■	■			■	■														
UZUPEŁNIANIE III			■			■									■			■									■				
UCZYTELNIANIE IV															■														■	■	
PORZĄDKOWANIE V		■	■										■					■													
ODNAWIANIE VI																															
SCALANIE VII							■			■			■	■																	
WYDZIELENIE VIII																	■														
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI		■				■			■																						
PRZEMIANOWANIE XII										■									■		■		■				■	■			
HARMONIZOWANIE XIII																				■											
KONTYNUOWANIE XIV																				■	■	■	■					■	■		

MODEL NR: 12 PRZEJŚCIOWY		ZWAK NR: 12.2 – SZKOŁA																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I	■	■	■	■	■	■	■					■		■																	
DOSKONALENIE	II									■	■	■		■		■			■	■									■			
UZUPEŁNIANIE	III																				■											
UCZYTELNIANIE	IV																■				■									■	■	
PORZĄDKOWANIE	V																							■								
ODNAWIANIE	VI																	■				■	■									
SCALANIE	VII																							■								
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																															■
KONTYNUOWANIE	XIV																															

MODEL NR: 12 PRZEJŚCIOWY		ZWAK NR: 12.3 – PRZYCHODNIA																													
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5/6**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I				■																						■	■				
DOSKONALENIE	II			■		■		■					■		■		■								■	■						
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V					■			■					■						■												
ODNAWIANIE	VI																					■	■									
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															■
PRZYWRACANIE	X																															
MIANOWANIE	XI									■	■	■					■				■											
PRZEMIANOWANIE	XII	■	■				■									■																■
HARMONIZOWANIE	XIII	■	■				■									■													■			
KONTYNUOWANIE	XIV									■	■								■					■						■		

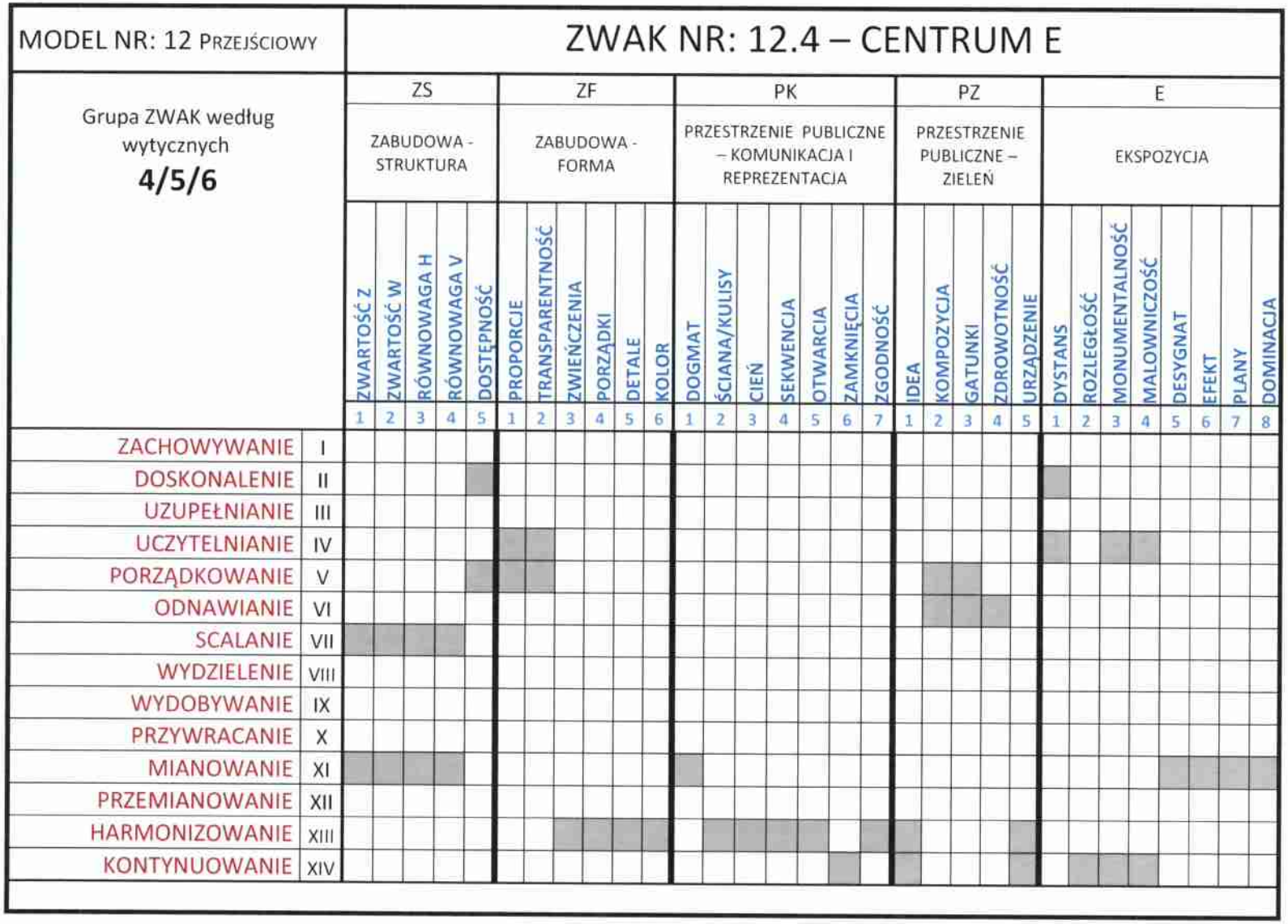
MODEL NR: 12 PRZEJŚCIOWY
ZWAK NR: 12.4 – CENTRUM E
Grupa ZWAK według wytycznych
4/5/6
ZS
ZABUDOWA - STRUKTURA
ZF
ZABUDOWA - FORMA
PK
PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA
PZ
PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ
E
EKSPOZYCJA
ZWARTOŚĆ Z
ZWARTOŚĆ W
RÓWNOWAGA H
RÓWNOWAGA V
DOSTĘPNOŚĆ
PROPORCJE
TRANSPARENTNOŚĆ
ZWIEŃCZENIA
PORZĄDKI
DETALE
KOLOR
DOGMAT
ŚCIANA/KULISY
CIEŃ
SEKWENCJA
OTWARCIA
ZAMKNIĘCIA
ZGODNOŚĆ
IDEA
KOMPOZYCJA
GATUNKI
ZDROWOTNOŚĆ
URZĄDZENIE
DYSTANS
ROZLEGŁOŚĆ
MONUMENTALNOŚĆ
MALOWNICZOŚĆ
DESYGNAT
EFEKT
PLANY
DOMINACJA
1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6 7 1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 6 7 8
ZACHOWYWANIE I
DOSKONALENIE II
UZUPEŁNIANIE III
UCZYTELNIANIE IV
PORZĄDKOWANIE V
ODNAWIANIE VI
SCALANIE VII
WYDZIELENIE VIII
WYDOBYWANIE IX
PRZYWRACANIE X
MIANOWANIE XI
PRZEMIANOWANIE XII
HARMONIZOWANIE XIII
KONTYNUOWANIE XIV

MODEL NR: 13 REKREACYJNY	ZWAK NR: 13.1 ZALEW																															
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■		■	■		■					■	■	■	■	■	■	■	■
DOSKONALENIE II													■		■			■		■											
UZUPEŁNIANIE III																															
UCZYTELNIANIE IV													■		■																
PORZĄDKOWANIE V																			■	■	■	■									
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX													■																		
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																			■												
KONTYNUOWANIE XIV																					■	■	■								

Powrót i odnowienie rzeźb

MODEL NR: 13 REKREACYJNY	ZWAK NR: 13.2 KS WANDA																													
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I																															
DOSKONALENIE II																															
UZUPEŁNIANIE III					■																										
UCZYTELNIANIE IV																															
PORZĄDKOWANIE V																					■	■									
ODNAWIANIE VI																					■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																								■	■						
WYDOBYWANIE IX																■	■														
PRZYWRACANIE X																				■											
MIANOWANIE XI																■	■		■											■	
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■		■	■	■			■		■			■					■	■		
KONTYNUOWANIE XIV	■	■	■	■		■	■	■	■	■	■							■					■								

Powrót i odnowienie rzeźb

MODEL NR: 13 REKREACYJNY	ZWAK NR: 13.3 BOISKA SZKOLNE																												
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E						
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I			■	■		■	■	■	■	■		■							■	■				■	■	■	■	■	■	■	■
DOSKONALENIE II	■	■			■								■	■	■			■			■										
UZUPEŁNIANIE III					■																		■								
UCZYTELNIANIE IV																■	■														
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI										■	■										■	■	■								
SCALANIE VII																					■	■									
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Wymiana lamp, usunięcie blaszanej wiaty od ul. Bulwarowej

MODEL NR: 7 CENTRUM ADMONISTRACYJNE		ZWAK NR: 13.4. ALEJA SOLIDARNOŚCI „C”																													
Grupa ZWAK według wytycznych **1**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■				■	■		■							■		■			■
DOSKONALENIE	II													■	■	■			■		■				■	■				■	■	
UZUPEŁNIANIE	III																							■								
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V																															
ODNAWIANIE	VI																					■	■		■						■	
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																															
PRZYWRACANIE	X																										■					
MIANOWANIE	XI																															
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																							■								
KONTYNUOWANIE	XIV																															

Zieleń do uzupełnienia między Przyjaźni a Struga

MODEL NR: 13 REKREACYJNY	ZWAK NR: 13.5 WOJCIECHOWSKIEGO PN																														
Grupa ZWAK według wytycznych **2/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I												■		■	■	■	■		■		■			■	■			■	■		
DOSKONALENIE II													■					■		■						■	■			■		
UZUPEŁNIANIE III																							■									
UCZYTELNIANIE IV																																
PORZĄDKOWANIE V																																
ODNAWIANIE VI																					■	■										
SCALANIE VII																																
WYDZIELENIE VIII																																
WYDOBYWANIE IX																										■	■			■	■	
PRZYWRACANIE X																					■	■										
MIANOWANIE XI																																
PRZEMIANOWANIE XII																																
HARMONIZOWANIE XIII																																
KONTYNUOWANIE XIV																																

Pielęgnacja trawników

MODEL NR: 14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	ZWAK NR: 14.1 KRZESŁAWICE DWÓR																														
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MAŁOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I	■	■	■	■		■	■	■	■			■	■	■	■				■						■	■	■	■			■
DOSKONALENIE II					■					■	■					■	■			■	■	■	■	■					■	■	
UZUPEŁNIANIE III																		■													
UCZYTELNIANIE IV																■	■														
PORZĄDKOWANIE V																															
ODNAWIANIE VI																							■								
SCALANIE VII																		■									■		■	■	
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																															
PRZYWRACANIE X										■	■																				
MIANOWANIE XI																															
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII																															
KONTYNUOWANIE XIV																															

Usunąć asfalt z parku

MODEL NR: 14 PARKOWY KRZESŁAWICKI		ZWAK NR: 14.2 KRZESŁAWICE WIEŚ																												
Grupa ZWAK według wytycznych **4/5**		ZS					ZF						PK							PZ					E						
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I																															
DOSKONALENIE	II	■	■	■	■	■	■	■																								
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV												■						■						■							■
PORZĄDKOWANIE	V								■	■	■	■			■																	
ODNAWIANIE	VI					■																■	■									
SCALANIE	VII	■																														
WYDZIELENIE	VIII													■																		
WYDOBYWANIE	IX			■	■											■	■	■						■			■			■		
PRZYWRACANIE	X		■									■																	■	■		
MIANOWANIE	XI																			■	■											
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII																			■	■											
KONTYNUOWANIE	XIV																							■								

MODEL NR: 14 PARKOWY KRZESŁAWICKI		ZWAK NR: 14.3 KRZESŁAWICE BŁONIE																													
Grupa ZWAK według wytycznych **5**		ZS					ZF						PK							PZ					E							
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA							
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I												■							■												
DOSKONALENIE	II																								■	■						
UZUPEŁNIANIE	III																															
UCZYTELNIANIE	IV																															
PORZĄDKOWANIE	V						■	■	■	■	■	■																				
ODNAWIANIE	VI																															
SCALANIE	VII																															
WYDZIELENIE	VIII																															
WYDOBYWANIE	IX																											■	■	■	■	
PRZYWRACANIE	X																										■					■
MIANOWANIE	XI												■							■	■											
PRZEMIANOWANIE	XII																															
HARMONIZOWANIE	XIII													■	■	■	■	■	■		■											
KONTYNUOWANIE	XIV						■	■	■	■	■	■										■	■	■								

MODEL NR: 15 PARKOWY SKARPA	ZWAK NR: 15.1 – PARKOWY SKARPA																														
Grupa ZWAK według wytycznych **5**	ZS					ZF						PK							PZ					E							
	ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA						PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA								
	ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR	DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE I							■																								
DOSKONALENIE II					■														■					■	■	■	■			■	
UZUPEŁNIANIE III																				■											
UCZYTELNIANIE IV						■							■		■											■	■	■		■	
PORZĄDKOWANIE V	■	■	■	■		■					■										■	■									
ODNAWIANIE VI																■	■				■	■									
SCALANIE VII																															
WYDZIELENIE VIII																															
WYDOBYWANIE IX																		■													
PRZYWRACANIE X																															
MIANOWANIE XI																■	■														
PRZEMIANOWANIE XII																															
HARMONIZOWANIE XIII	■	■	■	■															■	■								■		■	
KONTYNUOWANIE XIV					■		■				■												■								

DYREKTOR WYDZIAŁU
Katarzyna Olesiak

Ustalenia w zakresie zieleni i szaty roślinnej w miejscowych planach zagospodarownia przestrzennego na obszarze Parku Kulturowego Nowa Huta w Krakowie

Nr identyfikacja modelu	Nr	ZWAK nazwa	Ustalenia ogólne i szczegółowe miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
			UCHWAŁA NR XCII/1362/13 **RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 4 grudnia 2013 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Centrum Nowej Huty" w Krakowie.**
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY	§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2. **§ 8. Zasady ochrony środowiska i przyrody** 3. W zakresie ochrony zieleni, ustala się: 1) zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym: terenów zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym; 2) dopuszczenie rekompozycji terenów zieleni; 3) dopuszczenie wprowadzania nowych kompozycji zieleni na niezainwestowanych powierzchniach, z zastrzeżeniem § 7 ust. 13. 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej;

			3) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **§ 110.** 1. Wyznacza się **Teren placu** – oznaczony symbolem **KP.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod plac miejski. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizację tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakazuje się lokalizacji urządzeń reklamowych; 3) nakazuje się ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25%;** 2) możliwość lokalizacji parkingu podziemnego i przejścia pieszego pod płytą placu. **§ 111.** 1. Wyznacza się **Teren placu** - oznaczony symbolem **KP.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod plac miejski. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) ustala się minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %;** 2) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej i drogowej, b) lokalizację tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalnodydaktycznych i artystycznych, c) lokalizację ogródków gastronomicznych (kawiarnianych), d) możliwość organizacji imprez masowych; 3) zakazuje się: a) lokalizacji urządzeń reklamowych, b) wykorzystania terenu placu na miejsca postojowe dla samochodów. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku

			planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.1** - Plac Centralny im. R. Reagana - 1x2+T (droga obwodowa wokół terenu **ZPz.14.1**), - **KDZ.5** – al. Jana Pawła II, cz. zachodnia - 2x2+T, c) drogę wewnętrzną - **KDW.1** – planowana droga na przedłużeniu ul. Sieroszewskiego – 1x2. 2. W obszarze planu nie planuje się zwiększenia ilości dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być podejmowane w granicach wyznaczonych Terenów dróg publicznych. 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2.
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - - **KDZ.2** – al. Jana Pawła II, cz. wschodnia - 2x2+T, 2. W obszarze planu nie planuje się zwiększenia ilości dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być podejmowane w granicach wyznaczonych Terenów dróg publicznych. 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do

			prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **§ 84.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.9.1** i **MWs/U.9.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWs/U.9.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit b; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.9.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4%** , **§ 82.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania istniejących garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %**
	1.3	CENTRUM A /A-31/	**§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **MWn.9.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , **§ 85.** 1. Wyznacza się Tereny zabudowy usługowej – oznaczone symbolami **Uo.9.1, Uo.9.2 i Uo.9.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7;

			2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.9.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55%,** **§ 84.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.9.1** i **MWs/U.9.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących garaży, 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.9.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4%** , **§ 82.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania istniejących garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust.2 pkt 1 lit c; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** ; **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. szczegółowych;

	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"	**§ 84.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.9.1** i **MWs/U.9.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWs/U.9.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit b; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.9.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4%** , **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej;

			3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **§ 75.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2 i MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20%** , **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	1.5	CENTRUM B /B-31/	**§ 72.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.8.1** i **MWn.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,

			b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.8.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§ 75.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2 i MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20%** , **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	1.6	ALEJA RÓŻ „A"	**§ 75.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2 i MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych;

			3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20%** , **§ 111.** 1. Wyznacza się **Teren placu** - oznaczony symbolem **KP.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod plac miejski. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) ustala się minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %;** 2) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej i drogowej, b) lokalizację tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalnodydaktycznych i artystycznych, c) lokalizację ogródków gastronomicznych (kawiarnianych), 3) zakazuje się: a) lokalizacji urządzeń reklamowych, b) wykorzystania terenu placu na miejsca postojowe dla samochodów. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** **§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1,** c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących garaży, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **MWs/U.3.1 MWs/U.3.2,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych;

			4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy - **33 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	1.7	CENTRUM C /C-31/	**§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1,** 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych.. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"	**§ 39.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.3.1, ZP.3.2 i ZP.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.3.2:** - lokalizację obiektu socjalnego dla obsługi kierowców autobusów, zintegrowanego z wiatą przystankową

			dla obsługi pasażerów, - utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla obiektu socjalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. d ustala się: a) maksymalną wysokość zabudowy – **5 m,** b) geometrię dachu – dach płaski, c) powierzchnię zabudowy – **35 m2;** 3) dla terenu **ZP.3.1** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **95%;** 4) dla terenu **ZP.3.2 –** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %;** 5) dla terenu **ZP.3.3** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1,** c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących garaży, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **MWs/U.3.1 MWs/U.3.2,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. **§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze

			niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, 2) zakaz: a) lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 3) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **36 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c – **5 m.** **§ 40.** 1. Wyznacza się **Teren urządzeń komunikacji,** oznaczony symbolem – **KU.3.1** , o podstawowym przeznaczeniu na pętlę autobusową, wraz z wyposażeniem w urządzenia obsługi ruchu i urządzenia techniczne dróg. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, obiekty małej architektury. **KWARTAŁ NR 4** (os. Teatralne) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.4** – al. Andersa - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach.

			§ 112. 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	1.9	CENTRUM D SOCREAL /D-31/	**§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży,

			e) w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.2.2** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz: a) lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **36 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c – **5 m.** 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Handlowe 8 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 2) os. Centrum D 1 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi w pomieszczeniach wysokiego parteru w skrzydle przylegającym do Pl. Centralnego, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 3) os. Centrum D 2 – blok – budynek mieszkalny ze sklepami i punktami usługowymi na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 4) os. Centrum D 7 – pawilon handlowy, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 5) os. Centrum D 8 – blok – budynek mieszkalny. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"	. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.5** – al. Jana Pawła II, cz. zachodnia - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem

			rozwiązań w różnych poziomach. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury.
	1.11	SKARPA CENTRALNA	**UCHWAŁA NR CXIV/3009/18** **Rady Miasta Krakowa z dnia 24 października 2018 r.** **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru "ŁĄKI NOWOHUCKIE"** § 7. 10. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację obiektów budowlanych i zieleni; 2) do iluminacji obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe; 3) zakaz stosowania światła pulsacyjnego. § 8. 10. W zakresie ochrony akustycznej, należy uwzględnić następujące tereny faktycznie zagospodarowane zgodnie z ustaleniami planu: 1) w terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych symbolami **MN.1** i **MN.2** oraz w terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczonej symbolami **MW.1**, **MW.2**, **MW.3**, **MW.4** i **MW.5, MW.6** - jako tereny „pod zabudowę mieszkaniową”;

			2) w terenie zabudowy usługowej, oznaczonym symbolem **U.2**, **U.3** jako tereny „pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży"; 3) w terenach zieleni urządzonej oznaczonych symbolami **ZP.1**, **ZP.2**, **ZP.3**, **ZP.4**, **ZP.5**, **ZP.6**, **ZP.7**, **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10** w terenach ogrodów działkowych oznaczonych symbolami: **ZD.1**, **ZD.2**, **ZD.3** oraz w terenach zieleni objętych formami ochrony przyrody oznaczonych symbolami: **ZN.1**, **ZN.2**, **ZN.3**, jako tereny „na cele rekreacyjno-wypoczynkowe". **§ 9.** 1. W obszarze planu występują wysokie wartości krajobrazowe, takie jak: 1) miejsca obserwacji widoków i panoram (ciągi i punkty widokowe oraz powiązania widokowe pomiędzy kopcami krakowskimi); 2) tereny otwarte stanowiące przedpola widoków i panoram. 2. W celu ochrony wartości krajobrazowych, o których mowa w ust. 1, ustala się nakaz zachowania i uwzględnienia oznaczonych na rysunku planu punktów, ciągów widokowych oraz powiązań widokowych, przy realizacji zagospodarowania terenu, zgodnie z ustaleniami szczegółowymi planu. 3. Podczas realizacji zagospodarowania terenów obowiązuje maksymalnie możliwa ochrona zieleni istniejącej, szczególnie poprzez jej zachowanie i uwzględnienie w projekt zagospodarowania terenu. 4. Wyznacza się ***strefę zieleni izolacyjnej***. W obrębie tej strefy ustala się nakaz utrzymania lub kształtowania zieleni jako towarzyszącej podstawowemu układowi ulicznemu w postaci nasadzeń drzew lub krzewów: 1) w gruncie; 2) o formie i skali dostosowanej do skali danej ulicy (dobór gatunków uwzględniający ich docelową wielkość); 3) rodzimych gatunków tolerujących negatwne warunki przyuliczne. **§ 11.** 1. Ustala się zasady kształtowania i zagospodarowania przestrzeni publicznych: 3) nakaz zastosowania kompozycji i właściwego doboru gatunkowego, z wyłączeniem gatunków nierodzimych przy realizacji i utrzymaniu zieleni urządzonej w przestrzeni publicznej **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami: **ZP.1**, **ZP.2**, **ZP.3**, **ZP.4**, **ZP.5**, **ZP.6**, **ZP.7**, **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10**, o podstawowym przeznaczeniu **pod publicznie dostępne parki.** 2. W zakresie sposobu zagospodarowania terenów dopuszcza się lokalizację z wyłączeniem terenów **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10**: 1) urządzeń sportu i rekreacji w szczególności takich jak: boiska, skateparki; 2) ogródków jordanowskich; 3) placów zabaw; 4) placów z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi; 5) w terenach: **ZP.1** i **ZP.2** obiektów budowlanych obsługujących tereny zieleni, takich jak: a) wypożyczalnie sprzętu sportowego, b) kawiarnie,

			c) sanitariaty, d) altany; dla których ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy do 100 m^2; 6) W terenie **ZP.2** dopuszcza się budowę tężni solankowej o maksymalnej powierzchni zabudowy do 300m^2; 7) W terenie **ZP.3** dopuszcza się lokalizację kiosków ulicznych i pawilonów sprzedaży ulicznej, wyłącznie na czas trwania imprez. 3. W zakresie zagospodarowania terenu ustala się: 1) wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001 – 0,2; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 90%; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 5m
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8** – al. Róż - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1,**
	2.2	PARK RATUSZOWY	**§ 79.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZPp.8.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ;
	2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku

			planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej:, - **KDL.2** – al. Przyjaźni - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2,** **§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. Jak przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych w parterze budynku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie:, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 2) możliwość rozbudowy i nadbudowy budynku zlokalizowanego na działce nr 143, obr. 45 Nowa Huta, na zasadach określonych w pkt 6; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** f) nakaz lokalizacji garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynku mieszkalnego, **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	2.4	BLOK SZWEDZKI	**§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) możliwość rozbudowy i nadbudowy budynku zlokalizowanego na działce nr 143, obr. 45 Nowa Huta, na zasadach określonych w pkt 6; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ;

			a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** f) nakaz lokalizacji garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynku mieszkalnego, **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88	**§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. Jak przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych w parterze budynku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 2) możliwość rozbudowy i nadbudowy budynku zlokalizowanego na działce nr 143, obr. 45 Nowa Huta, na zasadach określonych w pkt 6; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** f) nakaz lokalizacji garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynku mieszkalnego, **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 77.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.8.1 i Uo.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu.

			3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.8.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , 3) os. Słoneczne 12 – szkoła.
	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/	**§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość rozbudowy i nadbudowy budynku zlokalizowanego na działce nr 143, obr. 45 Nowa Huta, na zasadach określonych w pkt 6; 3) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** f) nakaz lokalizacji garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynku mieszkalnego, **§ 79.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZPp.8.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %** . **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży

			ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	2.7	PLANTY WSCH-PD	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4,**
	2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ	**§ 78.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Uks.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultu religijnego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające w istniejącym kompleksie zabudowy ustala się możliwość lokalizacji funkcji: 1) usług z zakresu: oświaty, opieki zdrowotnej; 2) obiektów zamieszkania zbiorowego – dom zakonny; 3) usług z zakresu turystyki – m.in. hotel, dom wycieczkowy. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji, o których mowa w ust.2 maksymalnie do 50% powierzchni całkowitej zabudowy; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy sakralnej – **42 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje - os. Szklane Domy 7 – stara kaplica. **§ 79.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, f) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZPp.8.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %** . **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	2.9	PARK SZWEDZKI	**§ 79.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, f) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3) dla terenu **ZPp.8.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %** .

3 WEWNĘ TRZNY	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA	**§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1,** c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących garaży, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **MWs/U.3.1 MWs/U.3.2,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **8 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy - **31 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 39.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.3.1, ZP.3.2 i ZP.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla obiektu socjalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. d ustala się:

			c) powierzchnię zabudowy – **35 m2;** 5) dla terenu **ZP.3.3** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **§ 8. Zasady ochrony środowiska i przyrody** 3. W zakresie ochrony zieleni, ustala się: 1) zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym: terenów zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym; 2) dopuszczenie rekompozycji terenów zieleni; 3) dopuszczenie wprowadzania nowych kompozycji zieleni na niezainwestowanych powierzchniach, z zastrzeżeniem § 7 ust. 13. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. **§ 33.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2 i MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie oznaczonym symbolem **MWn.3.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych.; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **24 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **7 m;**

			4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje:
	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"	**§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1,** c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących garaży, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **MWs/U.3.1 MWs/U.3.2,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **8 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy - **31 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 39.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.3.1, ZP.3.2 i ZP.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych;

			2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; c) powierzchnię zabudowy – **35 m2;** 5) dla terenu **ZP.3.3** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.2** – al. Przyjaźni - 1x2,. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2,** **§ 33.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2 i MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, e) utrzymania, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie oznaczonym symbolem **MWn.3.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.3	ZGODY /C-32/	**§ 33.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2 i MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:

			1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie oznaczonym symbolem **MWn.3.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , 9) os. Zgody 11 – blok – budynek mieszkalny; 10) os. Zgody 12 – blok – budynek mieszkalny; **§ 36.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.3.1, Uo.3.2, Uo.3.3 i Uo.3.4,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania zabudowy usługowej oraz garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %,** **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.4	ŚWIAT DZIECKA	**§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie:

			a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **MWs/U.3.1 MWs/U.3.2,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **8 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy - **31 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA	**§ 41.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ;. **§ 36.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.3.1, Uo.3.2, Uo.3.3 i Uo.3.4,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania zabudowy usługowej oraz garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.3.1:**

			a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %,**. **§ 37.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Up.3.1,** o podstawowym przeznaczeniu na pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu administracji. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje os. Zgody 2 – siedziba instytucji – siedziba agend Urzędu Miasta Krakowa. **§ 34.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.3.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %;** **§ 47.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.4.1 i ZP.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZP.4.2** lokalizacji dojść, dojazdów do zabudowy niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, d) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.4.2** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach

			i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.4.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %;** 3) dla terenu **ZP.4.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70%.** **KWARTAŁ NR 5** (os. Krakowiaków, os. Górali) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.3** – ul. Ludźmierska - 1x2, **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.	**§ 33.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2 i MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie oznaczonym symbolem **MWn.3.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:

			2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit c i d; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **24 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **7 m;** 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.3.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **23 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalna wysokość zabudowy usługowej – **14 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: **§ 36.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.3.1, Uo.3.2, Uo.3.3 i Uo.3.4,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania zabudowy usługowej oraz garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.3.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: d) drogi klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **KDD.1 - KDD.14;** 2. Dla poszczególnych terenów dróg, wymienionych w ust. 1, ustala się szerokości w liniach rozgraniczających, wyznaczonych na Rysunku planu. 3. Tereny dróg publicznych przeznaczone są pod budowle drogowe, wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację:

			1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.7	ALEJA RÓŻ „C"	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.1** – ul. Rydza-Śmigłego - 1x2, - **KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8** – al. Róż - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: d) drogi klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **KDD.1 - KDD.14;** 3. Tereny dróg publicznych przeznaczone są pod budowle drogowe, wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami;

			2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury.
	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.	**§ 75.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2 i MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) w terenie oznaczonym symbolem MWs/U.8.1 możliwość utrzymania przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20%** , **§ 72.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.8.1** i **MWn.8.2** , podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,

			c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymanie budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.8.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , **§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. Jak przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych w parterze budynku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków za wyjątkiem garaży (parkingów podziemnych) oraz obiektu o którym mowa w ust. 4 pkt 2. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ; 6) dla obiektu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** **§ 77.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.8.1 i Uo.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury;

			2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.8.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: d) drogi klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **KDD.1 - KDD.14;** 2) teren drogi wewnętrznej, oznaczonej symbolem **KDW.1.** 2. Dla poszczególnych terenów dróg, wymienionych w ust. 1, ustala się szerokości w liniach rozgraniczających, wyznaczonych na Rysunku planu. 3. Tereny dróg publicznych przeznaczone są pod budowle drogowe, wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą. 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA	**§ 65.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** ; 5) maksymalną wysokość zabudowy – **23 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 63.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, o symbolu **MWn.7.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** ; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4,** **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży

			ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.10	SZKOLNE PN	**§ 66.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3** i **Uo.7.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji usługowej nie związanej z przeznaczenim podstawowym; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 6) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.4** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) maksymalna wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Szkolne 18 – szkoła – gmach szkoły budowlanej; 2) os. Szkolne 26 – szkoła – gmach szkół elektrycznych; 3) os. Szkolne 37 – szkoła – gmach szkół mechanicznych; 4) os. Szkolne 27 – dawna szkoła podstawowa. **§ 65.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych;

			4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** ; 5) maksymalną wysokość zabudowy – **23 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Szkolne 12 – blok – budynek mieszkalny z restauracją na parterze; 2) os. Szkolne 13 – blok – budynek mieszkalny z apteką na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejścia. **§ 63.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, o symbolu **MWn.7.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** ; **§ 69.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Umz.7.1 i Umz.7.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

			1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ	**7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 63.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących budynków o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **MWn.7.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** ; 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: **§ 68.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Uk.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak:

			urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) lokalizację funkcji usługowych w istniejących obiektach, nie więcej niż **10 %** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4%** ; **§ 71.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.7.2,** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacje altan ogrodowych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %.** **KWARTAŁ NR 8 (os. Słoneczne, os. Szklane Domy, os. Centrum B)** **§ 69.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Umz.7.1 i Umz.7.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Umz.7.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** **§ 66.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3** i **Uo.7.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji usługowej nie związanej z przeznaczenim podstawowym; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %** ,
	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO	**§ 75.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2 i MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) w terenie oznaczonym symbolem MWs/U.8.1 możliwość utrzymania przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.2** maksymalną wysokość zabudowy – **28 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit a; 4. Z uwagi na obecne, całkowite zainwestowanie terenu – nie ustala się wskaźnika terenu biologicznie czynnego w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.8.2.**. **§ 65.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak:

			urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** ; **§ 57.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.6.1** i **MWn/U.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4,5 %** , **§ 74.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10%** ; **§ 72.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.8.1** i **MWn.8.2** ,

			o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymanie budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.8.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§ 70.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:

			1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **§ 62.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.6.2** i **ZP.6.3** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.2** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.6.2** i **ZP.6.3** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** . **KWARTAŁ NR 7** (os. Szkolne) **§ 80.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** . **KWARTAŁ NR 9** (os. Hutnicze, os. Centrum A, os. Ogrodowe) **§ 76.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.8.1,** o podstawowym

			przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit b; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **5 %** ; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: 2) układ drogowy uzupełniający, obejmuje: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga - 1x2, - **KDL.5** – ul. Wojciechowskiego - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. ŻEROMSKIEGO	**§ 54.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej

			architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** ; **§ 61.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.6.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** . **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,

			b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§ 34.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.3.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %;** **§ 50.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych;

			3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** ; 5) maksymalną wysokość zabudowy – **21** m, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 74.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10%** ; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne - **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga - 1x2, - **KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8** – al. Róż - 1x2,. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2,** **KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6**
	3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO	**§ 34.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.3.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak:

			urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %;** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m **§ 55.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %** . **KWARTAŁ NR 6** (os. Sportowe, os. Zielone) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej:

			- **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4,**
	3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA	**§ 46.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Uks.4.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultu religijnego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające w istniejących obiektach, ustala się możliwość lokalizacji funkcji: 1) mieszkalnych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu; 2) usługowych z zakresu kultury i oświaty, pod warunkiem, że ich suma nie będzie przekraczać 50% powierzchni całkowitej budynków w istniejącym kompleksie. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **2 %;** 3) maksymalną wysokość zabudowy – **32 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.16	1000-LATKA	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego**MWn.4.1,** **§ 41.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych

			w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; **45.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.4.1 i Uo.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków; 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.4.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.17	TEATR LUDOWY	**§ 48.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.5.1, MWn.5.2, MWn.5.3, MWn.5.4 i MWn.5.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,

			c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn.5.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.4** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 44.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uk.4.1, Uk.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4) dla terenu **Uk.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje - os. Teatralne 34 – teatr „Ludowy", wraz z ochroną oryginalnej stolarki okiennej i wejść. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga - 1x2,

			- **KDL.6** – ul. Mościckiego – 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach
	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"	
	3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"	
	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2	**§ 41.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 42.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.4.1, MWn/U.4.2 i MWn/U.4.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie:

			a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn/U.4.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenach **MWn/U.4.1 i MWn/U.4.2** , za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **MWn.4.1** Dopuszcza się lokalizację innych, niewyznaczonych na Rysunku Planu, tras rowerowych. **§ 44.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uk.4.1, Uk.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3) dla terenu **Uk.4.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 4) dla terenu **Uk.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , **§ 45.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.4.1 i Uo.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak:

			urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków; 3) dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **Uo.4.1,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacach i gabarytach. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.4.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,**
	3.21	TEATRALNE /C-1/	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) droga klasy głównej z tramwajem: **KDG.1** , **KDG.2** – ul. Kocmyrzowska 2x2+T, - **KDD.2** – ul. Czuchajewskiego - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1, KDL.3, KDL.7, KDD.1, KDD.2,** **§ 41.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit c

			i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **7 m** ; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 42.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.4.1, MWn/U.4.2 i MWn/U.4.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn/U.4.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenach **MWn/U.4.1 i MWn/U.4.2** , za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **22 m** ;, e) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , f) maksymalna wysokość zabudowy – **18 m** , g) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,8 - 1,5.**

			§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1, KDL.3, KDL.7, KDD.1, KDD.2, KDD.11, KDD.12, MWn.4.1, MWn.10.3, MWn.12.3, MWn.12.4, MWs/U.10.1, Uk.4.3, Uz.12.2.** Dopuszcza się lokalizację innych, niewyznaczonych na Rysunku Planu, tras rowerowych.
	3.22	KINO „ŚWIT"	**§ 41.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; **§ 42.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.4.1, MWn/U.4.2 i MWn/U.4.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn/U.4.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenach **MWn/U.4.1 i MWn/U.4.2** , za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,** **§ 43.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.4.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury;

			2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **0,1 %** ; 3) maksymalną wysokość zabudowy - **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje - os. Teatralne 10 – dawne kino „Świt". **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.2** – ul. Czuchajewskiego - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1, KDL.3, KDL.7, KDD.1, KDD.2,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/	**§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni

			publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 48.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.5.1, MWn.5.2, MWn.5.3, MWn.5.4 i MWn.5.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50%** , **§ 50.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** ; **§ 53.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Umz.5.1** i **Umz.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie

			do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Umz.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %** , **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.3, KDD.4** – ul. Stalowa - 1x2,
	3.24	ALEJA RÓŻ „E"	**§ 48.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.5.1, MWn.5.2, MWn.5.3, MWn.5.4 i MWn.5.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn.5.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.4** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **18 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **11 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.

			§ 51. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 54.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym

			przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** ; **§ 61.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.6.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** . **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej:

			- **KDL.6** – ul. Mościckiego – 1x2, - **KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8** – al. Róż - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.25	ZIELONE /B-2 POŁUDNIE/	**§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej - **11 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji.

			2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m **§ 58.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.6.1** i **Uo.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **12 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 57.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.6.1** i **MWn/U.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **19 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.6.2** :

			a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4,5 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 58.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.6.1** i **Uo.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65 %** ,
	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/	**§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a,

			c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej - **11 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,3 - 0,5** , c) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"	**§ 57.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.6.1** i **MWn/U.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %** , 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 2) układ drogowy uzupełniający, obejmuje:

			a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.6** – ul. Mościckiego – 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6,** **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3** :
	3.28	MOŚCICKIEGO „I"	**§ 52.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Uz.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków.

			4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy - **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje - os. Krakowiaków 43 – przychodnia lekarska, wraz z ochroną oryginalnego wejścia. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§ 48.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.5.1, MWn.5.2, MWn.5.3, MWn.5.4 i MWn.5.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych

			w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn.5.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,7 - 0,9** , 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50%** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.4** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **18 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **11 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 8) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.5** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %** ; b) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: 2) układ drogowy uzupełniający, obejmuje: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.6** – ul. Mościckiego – 1x2, - **KDD.3, KDD.4** – ul. Stalowa - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6**
	3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/	**§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania:

			1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **9 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 48.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.5.1, MWn.5.2, MWn.5.3, MWn.5.4 i MWn.5.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWn.5.1** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , 8) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.5** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %** ; b) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego**

			1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.3, KDD.4** – ul. Stalowa - 1x2, **§ 52.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Uz.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy - **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje - os. Krakowiaków 43 – przychodnia lekarska, wraz z ochroną oryginalnego wejścia.
	3.30	SŁONECZNE	**§ 74.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg

			publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10%** ; 5) maksymalną wysokość zabudowy – **23 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 77.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.8.1 i Uo.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 5) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.8.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **19 m** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 75.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2** **i MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7;

			2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.2** maksymalną wysokość zabudowy – **28 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **1 %,** **§ 76.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.8.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit b; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **5 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy – **10 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Słoneczne 3 – siedziba instytucji – budynek administracyjny; 2) os. Słoneczne 4 – dawna kotłownia, obecnie sklep. **§ 72.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.8.1** i **MWn.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych,

			d) utrzymanie budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.8.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** ,
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJ NYCH	**§ 77.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.8.1 i Uo.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.8.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	3.32	UROCZE	**§ 38.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Uz.3.1** , o podstawowym przeznaczeniu na obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:

			1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) lokalizację funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15 %** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **6,5 %;** 4) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m **§ 34.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.3.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %;** **§ 35.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **1%,** **§ 33.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2 i MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,

			c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.3.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **23 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalna wysokość zabudowy usługowej – **14 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 36.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.3.1, Uo.3.2, Uo.3.3 i Uo.3.4,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania zabudowy usługowej oraz garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** 5) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.3.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **10 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.3.4:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,**
4 SOCMOD ERNISTYC ZNY	**4.1**	CENTRUM D SOCMODERN	**§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,

			d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.2.2** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz: a) lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,** **§ 28.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.2.1 i MWw.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;** 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.2** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %;** 4) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.2.1, MWn.2.2 i MWn.2.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,

			5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.2.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	4.2	ARTYSTÓW	**§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.2.1, MWn.2.2 i MWn.2.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymanie budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.2.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** **§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:

			3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.2** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;** **§ 31.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.2.1 i ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 3) dla terenu **ZP.2.2 -** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **75%.** **§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **29 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **36 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni

			publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	4.3	HANDLOWE PN	**§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; **§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz: b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %,** **§ 28.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.2.1 i MWw.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:

			1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni;. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;** **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.2.1, MWn.2.2 i MWn.2.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.2.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH	**§ 28.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.2.1 i MWw.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,

			b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 30.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.2.1 i Uo.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń sportu i rekreacji wraz z niezbędnym zapleczem. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.2.1:** a) możliwość rozbudowy budynku szkoły i budowy obiektu, o którym mowa w ust. 2, b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **25 %,** **§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy;

			2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.2** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;** 4) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **28 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.2.1, MWn.2.2 i MWn.2.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.2.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,**
	4.5	HANDLOWE PD /D-3/	**§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.2** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;**

			§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.2.1, MWn.2.2 i MWn.2.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymanie budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **19 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 30.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.2.1 i Uo.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń sportu i rekreacji wraz z niezbędnym zapleczem. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenie oznaczonym symbolem **Uo.2.2.** 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %,**
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"	**§ 31.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.2.1 i ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:

			1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.2.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90%;** 3) dla terenu **ZP.2.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **75%.** **§ 32.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZP.2.3 i ZP.2.4,** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %.** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.5** – al. Jana Pawła II, cz. zachodnia - 2x2+T, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;**
	4.7	MARTEN	**§ 30.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.2.1 i Uo.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń sportu i rekreacji wraz z niezbędnym zapleczem. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak:

			urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.2.1:** a) możliwość rozbudowy budynku szkoły i budowy obiektu, o którym mowa w ust. 2, b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **25 %,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.2.1, MWn.2.2** **i MWn.2.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymanie budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.2.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Spiechowicza - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod:

			1) tereny dróg publicznych: c) drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1 - KDL.8,** **§ 15.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.1.1 i MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; b) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **10 m;** 6) dla zabudowy na działkach nr 55 i nr 56 obr. 51 Nowa Huta zlokalizowanych w terenie **MWn.1.1** ustala się: **§ 20.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **U.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 3) lokalizację obiektu usługowego na działkach nr 35/22, 35/23, 35/25, 35/26, obr. 51 Nowa Huta, na zasadach określonych w ust. 3 pkt 5; 4) lokalizację jednego obiektu usługowego na działkach nr 35/8, 35/2 obr. 51 Nowa Huta, na zasadach określonych w ust. 3 pkt 6. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20%;** 5) dla zabudowy, o której mowa w ust. 2 pkt 3 ustala się: a) maksymalną powierzchnię zabudowy - **80%,** b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **5%,**

			6) dla zabudowy, o której mowa w ust. 2 pkt 4 ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20%,** **§ 31.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.2.1 i ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.2.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90%;** **§ 32.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZP.2.3 i ZP.2.4,** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) terenie oznaczonym symbolem **ZP.2.3** dopuszcza się możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %.** **KWARTAŁ NR 3** (os. Urocze, os. Zgody, os. Centrum C) **§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:

			1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **28 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a.
	4.8	KOLOROWE /D-2/	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Spiechowicza - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: c) drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1 - KDL.8,** **§ 20.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **U.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20%;** b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **5%,**

			6) dla zabudowy, o której mowa w ust. 2 pkt 4 ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20%,** b) wskaźnik intensywności zabudowy - **0,1 – 0,5,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m **§ 21.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uz.1.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wolnostojące lub wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15 %** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **35 %** ; **§ 22.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.1.1** i **Uo.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.1.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , **§ 18.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWw/U.1.1** o podstawowym

			przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) lokalizację garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynków mieszkalnych; 3) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 2) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25%;** **§ 19.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **U.1.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %;** **§ 24.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZP.1.1,** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urzadzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalnodydaktycznych i artystycznych;; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85%.** **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie:

a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach;
2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych.
3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się:
1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3;
2) dla terenu **ZP.1.2** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %;**
3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.**

KWARTAŁ NR 2 (os. Handlowe i os. Centrum D)

§ 16. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs/U.1.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie:
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury;
b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni;
2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych.
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:
1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7;
2) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych;
3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %;**

§ 17. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWw.1.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie:
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury;
b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni;

			2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %;** **§ 20.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **U.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 3) lokalizację obiektu usługowego na działkach nr 35/22, 35/23, 35/25, 35/26, obr. 51 Nowa Huta, na zasadach określonych w ust. 3 pkt 5; 4) lokalizację jednego obiektu usługowego na działkach nr 35/8, 35/2 obr. 51 Nowa Huta, na zasadach określonych w ust. 3 pkt 6. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20%;** 3) wskaźnik intensywności zabudowy - **0,4 – 0,9;** 4) maksymalną wysokość zabudowy - **8 m;** 5) dla zabudowy, o której mowa w ust. 2 pkt 3 ustala się: a) maksymalną powierzchnię zabudowy - **80%,** **§ 15.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.1.1 i MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży i obiektów o funkcji usługowej, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku

			Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, b) budynków na działkach nr 55 i nr 56 obr. 51 Nowa Huta w terenie **MWn.1.1** , na zasadach określonych w ust. 3. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.1.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ;
	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD	**§ 31.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.2.1 i ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 2) dla terenu **ZP.2.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90%;** **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZPp.1.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) odtworzenia oczka wodnego, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno –

			dydaktycznych i artystycznych, f) lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania terenu ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %.** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.4** – al. Andersa - 2x2+T, a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Spiechowicza - 1x2, 2. W obszarze planu nie planuje się zwiększenia ilości dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być podejmowane w granicach wyznaczonych Terenów dróg publicznych. 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4,** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** c) drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1 - KDL.8,** **§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,

			c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; **§ 15.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.1.1 i MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży i obiektów o funkcji usługowej, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.1.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **10 m;** 5) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	4.10	ANDERSA „B	**§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia

			budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; **§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży,; 2) zakaz: b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %,** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.4** – al. Andersa - 2x2+T,a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Spiechowicza - 1x2, 2. W obszarze planu nie planuje się zwiększenia ilości dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być

			podejmowane w granicach wyznaczonych Terenów dróg publicznych. 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** c) drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1 - KDL.8,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	4.11	ANDERSA „C"	**§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 2** (os. Handlowe i os. Centrum D) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym,

			obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.4** – al. Andersa - 2x2+T, 2) układ drogowy uzupełniający, obejmuje: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Spiechowicza - 1x2, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** c) drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1 - KDL.8,**
	4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/	**§ 15.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.1.1 i MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży i obiektów o funkcji usługowej, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, b) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **10 m;** 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.1.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni

			publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 2** (os. Handlowe i os. Centrum D)
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2	**§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 2** (os. Handlowe i os. Centrum D) **§ 15.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.1.1 i MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży i obiektów o funkcji usługowej, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.1.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **10 m;** 5) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. d) w odniesieniu do istniejącej zabudowy dopuszcza się prowadzenie robót budowlanych polegających na: rozbudowie, nadbudowie, przebudowie, remoncie lub rozbiórce. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 22.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.1.1** i **Uo.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków.

			4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.1.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **12 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. Ekonomicznych. **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZPp.1.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) odtworzenia oczka wodnego, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, f) lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania terenu ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %.** **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 2** (os. Handlowe i os. Centrum D)

			§ 14. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MN/U.1.1** i **MN/U.1.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę jednorodzinną z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, garaże, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) lokalizację budynków gospodarczych związanych z zabudową mieszkaniową; 3) lokalizację funkcji usługowych jako wolnostojące lub wbudowane w parterach budynków mieszkalnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %;** 3) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,2 - 0,4;**
	4.14	GIMNAZJUM NR 48	**§ 15.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.1.1 i MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży i obiektów o funkcji usługowej, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, b) budynków na działkach nr 55 i nr 56 obr. 51 Nowa Huta w terenie **MWn.1.1** , na zasadach określonych w ust. 3. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.1.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; 6) dla zabudowy na działkach nr 55 i nr 56 obr. 51 Nowa Huta zlokalizowanych w terenie **MWn.1.1** ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50%** ,

			b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,2 - 2,0,** c) maksymalna wysokość zabudowy – **22 m,** d) w odniesieniu do istniejącej zabudowy dopuszcza się prowadzenie robót budowlanych polegających na: rozbudowie, nadbudowie, przebudowie, remoncie lub rozbiórce. **§ 14.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MN/U.1.1** i **MN/U.1.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę jednorodzinną z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, garaże, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) lokalizację budynków gospodarczych związanych z zabudową mieszkaniową; 3) lokalizację funkcji usługowych jako wolnostojące lub wbudowane w parterach budynków mieszkalnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %;** 3) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,2 - 0,4;** **§ 22.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.1.1** i **Uo.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.1.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZPp.1.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy

			rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) odtworzenia oczka wodnego, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, f) lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania terenu ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %.** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
5 ZEWNĘT RZNY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"	**§ 58.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.6.1** i **Uo.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , **§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia

			piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.6, KDZ.7** – ul. Bulwarowa 1x2; **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** **§ 54.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** ; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.

	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO	**§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH	**§ 62.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.6.2** i **ZP.6.3** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.2** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie, c) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.3** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego budynku mieszklanego jednorodzinnego;; 2) dla terenu **ZP.6.2** i **ZP.6.3** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** . **KWARTAŁ NR 7** (os. Szkolne) **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,3 - 0,5** , c) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 58.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.6.1** i **Uo.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7;

			3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** ,
	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/	**§ 59.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Umz.6.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15 %** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** ; **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,3 - 0,5** , c) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a.

			§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	5.5	BULWAROWA PN	**§ 62.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.6.2** i **ZP.6.3** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, c) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.3** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego budynku mieszklanego jednorodzinnego; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 2) dla terenu **ZP.6.2** i **ZP.6.3** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** . **KWARTAŁ NR 7** (os. Szkolne) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.6, KDZ.7** – ul. Bulwarowa 1x2; 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze

			niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA	**§ 53.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Umz.5.1** i **Umz.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Umz.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65 %** , **§ 48.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.5.1, MWn.5.2, MWn.5.3, MWn.5.4 i MWn.5.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,

			b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65 %** , **§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %** , **§ 54.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** ; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2,**

			KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"	**§ 54.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %** ; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) droga klasy głównej z tramwajem: **KDG.1** , **KDG.2** – ul. Kocmyrzowska 2x2+T, b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.6, KDZ.7** – ul. Bulwarowa 1x2; 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2,** 7. Dodatkowe miejsca parkowania dla samochodów osobowych mogą być lokalizowane także w obrębie terenów komunikacji, z wyjątkiem **KDG.1, KDG.2** – jako pasy i zatoki postojowe, zgodnie z przepisami odrębnymi, lub na wydzielonych terenach, dla których dopuszczone jest przeznaczenie na parkingi.

			§ 112. 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1 - KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowe i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **§ 49.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWw.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania budynku o funkcji usługowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** ; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży

			ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
6 BRAMNY	**6.1**	HUTNICZE /A-33/	**§ 82.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania istniejących garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust.2 pkt 1 lit c; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy – **30 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych,

			d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, o symbolu **MWn.9.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **24 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 86.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Umz.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %;** **§ 85.** 1. Wyznacza się Tereny zabudowy usługowej – oznaczone symbolami **Uo.9.1, Uo.9.2 i Uo.9.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.9.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65%,** **§ 91.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2 i Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty.

			2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.10.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,** - **KDD.9** – ul. Mierzwy, ul. Gajocha - 1x2, - **KDD.10** – ul. Mierzwy, ul. Zuchów - 1x2,
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"	**§ 84.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.9.1** i **MWs/U.9.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWs/U.9.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.9.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **5%** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **30 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.

			§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach.
	6.7		**§ 91.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2 i Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.10.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **16 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 92.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Un.10.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu szkolnictwa wyższego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %;** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku

			planu: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1, KDL.3, KDL.7, KDD.1, KDD.2, KDD.11, KDD.12, MWn.4.1, MWn.10.3,** **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 8) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.4:** e) **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	6.3	STALOWE /A-11/	**§ 90.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs/U.10.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków,

			3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4 %;** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, o symbolu **MWn/10.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych.; 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **26 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA	**§ 93.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Up.10.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu administracji. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia

			piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **50 %;** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 96.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie o symbolu **ZP.10.4** lokalizacji dojazdów do zabudowy niewyznaczonych na Rysunku Planu, 4) dla terenu **ZP.10.3 i ZP.10.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 11** (os. Centrum E) **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie

			o symbolu **MWn/10.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %,**
	6.5	THM	**§ 64.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** ; **§ 66.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3** i **Uo.7.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji usługowej nie związanej z przeznaczenim podstawowym; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **35 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.4** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) maksymalna wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży

			ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	6.6	SZKOLNE PD /B-17/	**§ 69.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Umz.7.1 i Umz.7.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Umz.7.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **12 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 64.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, c) utrzymania istniejących garaży, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i c; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** ;

			4) maksymalną wysokość zabudowy – **27 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Szkolne 1 – blok – budynek mieszkalny; 2) os. Szkolne 2 – blok – budynek mieszkalny; 3) os. Szkolne 6 – blok – budynek mieszkalny; 4) os. Szkolne 35 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 5) os. Szkolne 36 – blok – budynek mieszkalny. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
7 CENTRUM ADMIN.	**7.1**	SOLIDARNOŚCI „D"	Poza planem
	7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE	Poza planem
8 STARA HUTA	**8.1**	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/	**§ 105.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.12.1 i Uo.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **Uo.12.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7;

			2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.12.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m;** 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.12.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **7 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 102.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.12.1, MWn.12.2, MWn.12.3 i MWn.12.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolach **MWn.12.1, MWn.12.2 i MWn.12.4,** oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 3) możliwość prowadzenia przebudowy i remontów w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.12.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,6 - 0,9,**

			c) maksymalną wysokość zabudowy – **16 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.12.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %,** b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,5 - 0,8,** c) maksymalną wysokość zabudowy – **18 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, d) maksymalna wysokość zabudowy usługowej – **11 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.12.3** : **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.12** – ul. Cerchów, ul. Daniłowskiego - 1x2, - **KDD.13** – ul. Zachemskiego - 1x2, - **KDD.14** – ul. Sieroszewskiego - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** . i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1, KDL.3, KDL.7, KDD.1, KDD.2, KDD.11, KDD.12, MWn.4.1, MWn.10.3, MWn.12.3, MWn.12.4, MWs/U.10.1, Uk.4.3, Uz.12.2.** Dopuszcza się lokalizację innych, niewyznaczonych na Rysunku Planu, tras rowerowych.
	8.2	MŁODOŚCI /A-25/	**§ 106.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uz.12.1 i Uz.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych w istniejącym obiekcie nie więcej niż **15 %** powierzchni całkowitej budynku;

			4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uz.12.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %,** b) maksymalna wysokość zabudowy – **21 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 102.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.12.1, MWn.12.2, MWn.12.3 i MWn.12.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.12.4:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %,** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.12** – ul. Cerchów, ul. Daniłowskiego - 1x2, **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.

	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"	**§ 94.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.10.1 i U.10.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.10.2** : b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** , **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,** **§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§ 96.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie:

			a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **ZP.10.1 i ZP.10.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.10.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** ; 3) dla terenu **ZP.10.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %;** **KWARTAŁ NR 11** (os. Centrum E) **§ 87.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.9.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **45 %.** **KWARTAŁ NR 10** (os. Wandy, os. Willowe, os. Stalowe) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.2** – al. Jana Pawła II, cz. wschodnia - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży

			ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.

	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.9** – ul. Mierzwy, ul. Gajocha - 1x2, **§ 83.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie; a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **8%** ; **§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§ 85.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.9.1, Uo.9.2 i Uo.9.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.9.3:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60%,**

	8.5	ZUCHÓW	**§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,** **§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.10** – ul. Mierzwy, ul. Zuchów - 1x2, **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.

	8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/	**§ 96.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **ZP.10.1 i ZP.10.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.10.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** ; **KWARTAŁ NR 11** (os. Centrum E) **§ 91.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2 i Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,**

			§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.11** – ul. Daniłowskiego - 1x2 **§ 95.** 1. Wyznacza się **Teren Cmentarza** – oznaczony symbolem **ZC.10.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod cmentarz. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów sakralnych związanych z funkcją cmentarza. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację: a) elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, budynki gospodarcze służące do obsługi cmentarza, zieleń, obiekty małej architektury, b) kolumbariów; 2) zakazuje się lokalizacji nośników reklamowych. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustala się: 1) możliwość przeprowadzania remontów i przebudowy alei, dojść i placów oraz urządzeń technicznych związanych z funkcją cmentarza; 2) maksymalną wysokość zabudowy – **5 m;** 3) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy – **2%** powierzchni wyznaczonego terenu; 4) możliwość lokalizacji kolumbariów w ogrodzeniu pełnym dopuszczonym zgodnie z zapisami § 7 ust. 11, pkt 2 lit.a - od strony terenów **U.10.2** oraz terenów **ZP.10.2** na odcinku od wejścia na teren cmentarza w kierunku terenu **U.10.2.** 2) dopuszczenie: a) stosowania ogrodzenia pełnego w **Terenie cmentarza (ZC.10.1)** od strony terenów **U.10.2** oraz terenów **ZP.10.2** na odcinku od wejścia na teren cmentarza w kierunku terenu **U.10.2** - o wysokości do

			2,20 m, **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,**
	8.8	GIMNAZJUM NR 45	**§ 91.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2 i Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.10.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.10** – ul. Mierzwy, ul. Zuchów - 1x2,
	8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/	**UCHWAŁA NR XCII/1362/13** **RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 4 grudnia 2013 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Centrum Nowej Huty" w Krakowie.** **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i

			urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **MWn/10.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt.1 lit. c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; **4)** dopuszcza się lokalizację usług w parterze oraz w kondygnacji podziemnej budynku położonego w terenie oznaczonym symbolem **MWn.10.4;** **5)** dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,** **b)** wskaźnik intensywności zabudowy – **0,6 - 0,8,** c) maksymalną wysokość zabudowy – **18 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **6)** dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.2:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %,** **b)** wskaźnik intensywności zabudowy – **0,4 - 0,7,** c) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **7)** dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.3:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **26 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **8)** dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.4:** a) dopuszcza się nadbudowę i rozbudowę istniejącego budynku celem wykorzystania istniejącej przestrzeni strychowej na cele użytkowe, polegającej na zmianie konstrukcji dachu z dopuszczeniem podniesienia istniejącej kalenicy o 1 m, z zastrzeżeniem lit. b, c i d, b) nakaz cofnięcia ścian zewnętrznych poddasza w stosunku do istniejących ścian elewacji budynku, c) zakaz nadbudowy historycznych attyk d) geometria dachu – dach płaski - jednospadowy i/lub dwuspadowy, e) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %** ,

			f) wskaźnik intensywności zabudowy – **0.8 - 1,2,** **g)** maksymalną wysokość zabudowy – **20 m;** **9)** dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.5:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50%,** **b)** wskaźnik intensywności zabudowy – **0,4 - 0,6,** c) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Stalowe 1 – blok – budynek mieszkalny; 2) os. Stalowe 2 – blok – budynek mieszkalny; 3) os. Stalowe 3 – blok – budynek mieszkalny; 4) os. Stalowe 8 – blok – budynek mieszkalny; 5) os. Stalowe 9 – blok – budynek mieszkalny; 6) os. Stalowe 10 – blok – budynek mieszkalny, na parterze i pierwszym piętrze przedszkole; 7) os. Stalowe 11 – pierwotnie kotłownia – obecnie budynek mieszkalny ze sklepem w pomieszczeniach wysokiego parteru; 8) os. Stalowe 12 – blok – budynek mieszkalny, na parterze biblioteka miejska i sklep, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 9) os. Stalowe 13 – blok – budynek mieszkalny; 10) os. Stalowe 14 – blok – budynek mieszkalny; 11) os. Stalowe 15 – blok – budynek mieszkalny; 12) os. Stalowe 16 - pierwotnie hotel (Dom Młodego Robotnika), obecnie budynek w części mieszkalny, w części mieszczący biura i przedsiębiorstwa usługowe, w odniesieniu do którego dopuszcza się wykonanie robót budowlanych określonych w ust. 3 pkt. 8; 13) os. Wandy 1 – blok – budynek mieszkalny; 14) os. Wandy 3 – blok – budynek mieszkalny; 15) os. Wandy 4 – blok – budynek mieszkalny; 16) os. Wandy 5 - blok – budynek mieszkalny; 17) os. Wandy 6 – blok – budynek mieszkalny; 18) os. Wandy 7 – blok – budynek mieszkalny; 19) os. Wandy 8 – blok – budynek mieszkalny; 20) os. Wandy 9 – blok – budynek mieszkalny; 21) os. Wandy 10 – blok – budynek mieszkalny; 22) os. Wandy 11 – blok – budynek mieszkalny; 23) os. Wandy 12 – blok – budynek mieszkalny;

			24) os. Wandy 13 – blok – budynek mieszkalny; 25) os. Wandy 14 – blok – budynek mieszkalny; 26) os. Wandy 15 – blok – budynek mieszkalny; 27) os. Wandy 16 – blok – budynek mieszkalny; 28) os. Wandy 17 – blok – budynek mieszkalny; 29) os. Wandy 18 – blok – budynek mieszkalny z usługami na parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 30) os. Wandy 19 – blok – budynek mieszkalny; 31) os. Wandy 20 – blok – budynek mieszkalny; 32) os. Wandy 21 – blok – budynek mieszkalny; 33) os. Wandy 22 – blok – budynek mieszkalny; 34) os. Wandy 23 – blok – budynek mieszkalny z usługami w parterze, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 35) os. Wandy 24 – blok – budynek mieszkalny; 36) os. Wandy 25 – blok – budynek mieszkalny; 37) os. Wandy 26 – blok – budynek mieszkalny; 38) os. Wandy 27 – blok – budynek mieszkalny; 39) os. Wandy 28 – blok – budynek mieszkalny; 40) os. Wandy 29 – blok – budynek mieszkalny; 41) os. Willowe 3 – blok – budynek mieszkalny; 42) os. Willowe 4 – blok – budynek mieszkalny; 43) os. Willowe 5 – blok – budynek mieszkalny; 44) os. Willowe 6 – blok – budynek mieszkalny; 45) os. Willowe 7 – blok – budynek mieszkalny; 46) os. Willowe 8 – blok – budynek mieszkalny; 47) os. Willowe 9 – blok – budynek mieszkalny; 48) os. Willowe 11 – blok – budynek mieszkalny; 49) os. Willowe 12 – blok – budynek mieszkalny; 50) os. Willowe 13 – blok – budynek mieszkalny; 51) os. Willowe 14 – blok – budynek mieszkalny; 52) os. Willowe 15 – blok – budynek mieszkalny; 53) os. Willowe 16 – blok – budynek mieszkalny; 54) os. Willowe 17 – blok – budynek mieszkalny; 55) os. Willowe 18 – blok – budynek mieszkalny; 56) os. Willowe 19 – blok – budynek mieszkalny; 57) os. Willowe 20 – blok – budynek mieszkalny;

			58) os. Willowe 21 – blok – budynek mieszkalny; 59) os. Willowe 22 – blok – budynek mieszkalny; 60) os. Willowe 23 – blok – budynek mieszkalny; 61) os. Willowe 24 – blok – budynek mieszkalny; 62) os. Willowe 25 – blok – budynek mieszkalny; 63) os. Willowe 26 – blok – budynek mieszkalny; 64) os. Willowe 27 – blok – budynek mieszkalny; 65) os. Willowe 31 – blok – budynek mieszkalny; 66) os. Willowe 32 – blok – budynek mieszkalny; 67) os. Willowe 33 – blok – budynek mieszkalny; 68) os. Willowe 34 – blok – budynek mieszkalny. **§ 89.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.10.1 i MWw.10.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; **2)** dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.10.1:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55%,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.10.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30%** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 94.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.10.1 i U.10.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury;

			2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenie oznaczonym symbolem **U.10.1**. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; **2)** dla terenu oznaczonego symbolem **U.10.1:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.10.2** : a) możliwość utrzymania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z możliwością prowadzenia przebudowy i remontu, b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** , **c)** wskaźnik intensywności zabudowy – **0,2 - 0,9,** **d)** maksymalną wysokość zabudowy – **8,5 m.** 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Willowe 28 – poczta; 2) os. Willowe 29 – dom towarowy i restauracja Gigant (dawne), obecnie budynek wielofunkcyjny usługowy, wraz z ochroną oryginalnych witryn i wejść; 3) os. Willowe 30 – siedziba instytucji – obiekt administracyjny (dawniej), obecnie budynek biurowy ze sklepami w parterze, ochrona oryginalnych witryn i wejść. **§ 96.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie o symbolu **ZP.10.4** lokalizacji dojazdów do zabudowy niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) w terenie o symbolu **ZP.10.2** lokalizacji wjazdu do istniejącego cmentarza na osi bramy głównej, od strony Al. Jana Pawła II, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **ZP.10.1 i ZP.10.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.10.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** ; **3)** dla terenu **ZP.10.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %;**

			4) dla terenu **ZP.10.3 i ZP.10.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.**
	8.10	BULWAROWA WSCH. 2	
9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	**9.1**	MOGIŁA PLAC TARGOWY	**§ 96.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie o symbolu **ZP.10.4** lokalizacji dojazdów do zabudowy niewyznaczonych na Rysunku Planu, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 4) dla terenu **ZP.10.3 i ZP.10.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 11** (os. Centrum E) **§ 94.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.10.1 i U.10.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.10.2** : a) możliwość utrzymania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z możliwością prowadzenia przebudowy i remontu, b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** , c) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,2 - 0,9,** d) maksymalną wysokość zabudowy – **8,5 m.** **§ 89.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.10.1 i MWw.10.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze

			niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.10.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55%,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.10.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30%** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. - **KDZ.4** – al. Andersa - 2x2+T, - **KDZ.5** – al. Jana Pawła II, cz. zachodnia - 2x2+T, - **KDZ.6, KDZ.7** – ul. Bulwarowa 1x2; 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej.
	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"	
	9.3	MOGIŁA PAWILONY	**§ 104.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.12.1 i U.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,

			b) utrzymania funkcji mieszkalnych w istniejących budynkach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit.b; **3)** dla terenu oznaczonego symbolem **U.12.1:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **11 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **4)** dla terenu oznaczonego symbolem **U.12.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , **b)** maksymalną wysokość zabudowy – **14 m.** a) W wyznaczonym terenie **U.12.1** znajduje się obiekt chroniony prawem zgodnie z wymaganiami przepisów odrębnych wpisany do rejestru zabytków, oznaczony na Rysunku Planu wraz ze strefą ochrony konserwatorskiej - ul. Klasztorna 2 – budynek dworu wraz z otaczającym terenem przyległego, dawnego parku ze starodrzewiem przy ul. Sieroszewskiego – oznaczonego symbolem **ZP.12.1**
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDL.8** – ul. Klasztorna – 1x2, 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8,** **§11 Zasady ochrony i kształtowania przestrzeni publicznych** 1. Określa się jako przestrzenie publiczne: 1) drogi publiczne istniejące i projektowane: KD/Z+T, KD/E+T, KD/D.1, KD/D.2, KD/DX, KD/X; 2. Ustala się następujące zasady zagospodarowania przestrzeni publicznych: 1) pierzeje zabudowy: obowiązuje realizowanie nowej zabudowy zgodnie z liniami zabudowy, określonymi na Rysunku Planu; 2) otoczenie obiektów usługowych od strony przestrzeni publicznych: obowiązuje kształtowanie przestrzeni o wysokich walorach (dot. m.in. nawierzchni, posadzki, elementów małej architektury, oświetlenia); 3) drogi publiczne: obowiązuje stosowanie kompleksowych rozwiązań w zakresie zagospodarowania pasów drogowych w liniach rozgraniczających, polegających m.in. na: a) projektowaniu, realizacji i utrzymywaniu pasów zieleni towarzyszącej drogom,

			b) wykluczeniu lokalizacji wszelkich urządzeń reklamowych, c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) - jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów ulicy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14; 4) reklamy, znaki informacyjne oraz obiekty małej architektury: obowiązują zapisy §10 ust. 1 pkt 6, ust. 2 i 3 oraz zasady określone w poszczególnych przeznaczeniach terenu; 5) oświetlenie: wskazane jest wykonanie oświetlenia według całościowego projektu dla wskazanych w ust. 1 przestrzeni publicznych. **§ 108.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.13.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dopuszczenie utrzymania funkcji mieszkalnych w istniejących budynkach, z możliwością prowadzenia przebudowy i remontu; 3) nakaz stosowania dachów połaciowych dwu lub wielospadowych o kącie nachylenia – **30₀ - 45₀** ; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %;** 5) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,1 - 0,3;** 6) maksymalną wysokość zabudowy – **9 m;** 7) maksymalna powierzchnia zabudowy dla pojedynczego budynku – **300 m2;** 8) nakaz zachowania nasypu ziemnego, będącego kontynuacją nasypu znajdującego się w terenie **ZPo.13.1** od strony zachodniej – jako historycznego elementu ukształtowania terenu. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
	9.5	MOGIŁA DOMKI	**§11 Zasady ochrony i kształtowania przestrzeni publicznych** 1. Określa się jako przestrzenie publiczne:

			1) drogi publiczne istniejące i projektowane: KD/Z+T, 2. Ustala się następujące zasady zagospodarowania przestrzeni publicznych: 1) pierzeje zabudowy: obowiązuje realizowanie nowej zabudowy zgodnie z liniami zabudowy, określonymi na Rysunku Planu; 2) otoczenie obiektów usługowych od strony przestrzeni publicznych: obowiązuje kształtowanie przestrzeni o wysokich walorach (dot. m.in. nawierzchni, posadzki, elementów małej architektury, oświetlenia); 3) drogi publiczne: obowiązuje stosowanie kompleksowych rozwiązań w zakresie zagospodarowania pasów drogowych w liniach rozgraniczających, polegających m.in. na: a) projektowaniu, realizacji i utrzymywaniu pasów zieleni towarzyszącej drogom, b) wykluczeniu lokalizacji wszelkich urządzeń reklamowych, c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) - jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów ulicy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14; **§ 26** 1. Wyznacza się **tereny komunikacji drogowej** oraz określa się dla nich następujące elementy: 1) **KD/Z+T** – droga zbiorcza z tramwajem; 3. Urządzeniami o przeznaczeniu podstawowym w obrębie linii rozgraniczających terenów komunikacji drogowej, wymienionych w ust. 1 są: 1) elementy dróg i urządzenia obsługi uczestników ruchu: jezdnie, chodniki, ścieżki rowerowe, miejsca postojowe, pasy zieleni, przejścia piesze i przejazdy rowerowe, a w ul. Ptaszyckiego ponadto - torowisko tramwajowe, zatoki przystankowe, perony i zadaszenia przystankowe; 3) obiektów małej architektury. **§ 108.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.13.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %;** 8) nakaz zachowania nasypu ziemnego, będącego kontynuacją nasypu znajdującego się w terenie **ZPo.13.1** od strony zachodniej – jako historycznego elementu ukształtowania terenu. **§ 109.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPo.13.1 i ZPo.13.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogrody, parki i zieleń urządzoną towarzyszącą obiektom budowlanym.

			. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) nakaz zachowania nasypu ziemnego wzdłuż zachodniej granicy części północnej terenu **ZPo.13.1** jako historycznego elementu ukształtowania terenu; 3) możliwość lokalizacji ogrodzenia ażurowego od strony wschodniej wyznaczonych terenów, o wysokości nie większej niż 2,80 m, z dopuszczeniem stosowania muru pełnego maksymalnie do wysokości 0,8 m; 4) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych; 5) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **70 %** ; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **ZPo.13.1:** a) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy – **0,6** , b) maksymalną wysokość zabudowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1 – **9 m,** c) maksymalna powierzchnia zabudowy dla pojedynczego budynku – **300 m2**; 7) maksymalna wysokość zabudowy gospodarczej w terenie oznaczonym symbolem **ZPo.13.2 – 6 m**; 8) nakaz stosowania dachów połaciowych dwu lub wielospadowych o kącie nachylenia **30o– 45o** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
10 MOGILSK I DAWNY	**10.1**	MOGIŁA OPACTWO	UCHWAŁA NR CXIII/2958/18 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 10 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mogiła II".** **§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 1) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 2) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem; 2) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 1) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych;

			2) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta; 3) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 33.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej**, oznaczony symbolem **ZPu.2**, o podstawowym przeznaczeniu pod zieleń towarzyszącą obiektom usługowym, sakralnym i mieszkalnictwa zbiorowego oraz ogrody. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **50%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,3 - 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **16 m**, z zastrzeżeniem ust. 3; 4) dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych, w tym zamieszkania zbiorowego oraz boisk i urządzeń sportowych. 3. W wyznaczonym terenie, znajduje się obszar wraz z obiektami stanowiącymi zespół klasztorny OO. Cystersów w Mogile, który objęty jest wpisem do rejestru zabytków zgodnie z zasięgiem oznaczonym na rysunku planu (nr rej. A-1277/M, dec. z dnia 4.11.2014 r.), dla którego ustala się: 1) maksymalną wysokość zabudowy kościoła: **40 m**; 2) maksymalną wysokość zabudowy klasztoru: **30 m**; 3) nakaz ochrony bryły i gabarytów. 4. W wyznaczonym terenie znajduje się obiekt wpisany do rejestru zabytków – dom z 1870 r., oznaczony na rysunku planu (nr rej. A-693, dec. z dnia 28.03.1986 r.), dla którego ustala się: nakaz ochrony bryły i gabarytów. 5. W wyznaczonym terenie znajduje się obiekt objęty ochroną – relikt młyna mechanicznego z XIX w., ujęty w gminnej ewidencji zabytków, dla którego ustala się nakaz ochrony w zakresie oryginalnej substancji z dopuszczeniem: 1) odtworzenia formy; 2) rekompozycji infrastruktury młyna znajdującej się na działkach nr 559 i 560 obr. 46 Nowa Huta
	10.2	MOGIŁA PARK	**UCHWAŁA NR XCII/1362/13** **RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 4 grudnia 2013 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Centrum Nowej Huty" w Krakowie.** **§ 102.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.12.1, MWn.12.2, MWn.12.3 i MWn.12.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:

			1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.12.4:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %,** b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,9 - 1,1** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 107.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZPp.12.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacje altan ogrodowych; 2) zakazuje się lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 13** (tereny na wschód od ul. Klasztornej) **§ 104.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.12.1 i U.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,

			3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.12.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,**
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE	**§ 108.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.13.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %;** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: 2) układ drogowy uzupełniający, obejmuje: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.8** – ul. Klasztorna – 1x2, b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.14** – ul. Sieroszewskiego - 1x2, c) drogę wewnętrzną - **KDW.1** – planowana droga na przedłużeniu ul. Sieroszewskiego – 1x2. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 108.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.13.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 8) nakaz zachowania nasypu ziemnego, będącego kontynuacją nasypu znajdującego się w terenie **ZPo.13.1** od strony zachodniej – jako historycznego elementu ukształtowania terenu. **§ 109.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPo.13.1 i ZPo.13.2** ,

			o podstawowym przeznaczeniu na ogrody, parki i zieleń urządzoną towarzyszącą obiektom budowlanym. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji: 1) w terenie oznaczonym symbolem ZPo.13.1 obiektów użyteczności publicznej z zakresu: a) oświaty, b) opieki zdrowotnej, c) usług kultury, d) kultu religijnego, e) sportu i rekreacji; 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) nakaz zachowania nasypu ziemnego wzdłuż zachodniej granicy części północnej terenu **ZPo.13.1** jako historycznego elementu ukształtowania terenu; 3) możliwość lokalizacji ogrodzenia ażurowego od strony wschodniej wyznaczonych terenów, o wysokości nie większej niż 2,80 m, z dopuszczeniem stosowania muru pełnego maksymalnie do wysokości 0,8 m; 4) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych; 5) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **70 %** ; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **ZPo.13.1:** a) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy – **0,6** , b) maksymalną wysokość zabudowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1 – **9 m,** c) maksymalna powierzchnia zabudowy dla pojedynczego budynku – **300 m2**; 7) maksymalna wysokość zabudowy gospodarczej w terenie oznaczonym symbolem **ZPo.13.2 – 6 m** ;
	10.4	KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA	UCHWAŁA NR CXIII/2958/18 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 10 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mogiła II”.** **§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 3) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 4) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 5) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem; 6) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 4) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm

			zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych; 5) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta; 6) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 16.** 1. W całym obszarze planu (za wyjątkiem terenów: **ZL**) dopuszcza się lokalizację: 1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, za wyjątkiem lokalizacji budynków w terenach o symbolach: **ZP**, **ZPu**, **ZPe**, **ZPb**, **WS**, **WSm**; 2) urządzeń wodnych; 3) dojść pieszych, tras rowerowych, dojazdów zapewniających skomunikowanie terenu działki z drogami publicznymi, niewyznaczonych na rysunku planu; 4) miejsc parkingowych, z wyłączeniem terenów wymienionych w § 14 ust. 9 pkt 3; 5) zieleni urządzonej; 6) obiektów małej architektury. **§ 32.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej,** oznaczony symbolem **ZPu.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zieleń towarzyszącą obiektom usługowym, sakralnym i mieszkalnictwa zbiorowego oraz ogrody. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 0,3**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **10 m,** a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: **5 m**; 4) dopuszczenie lokalizacji budynków usługowych, w tym zamieszkania zbiorowego. 3. W wyznaczonym terenie **ZPu.1,** znajduje się obszar wraz z obiektami stanowiącymi: kościół św. Bartłomieja, dzwonnice i ogrodzenie, który objęty jest wpisem do rejestru zabytków zgodnie z zasięgiem oznaczonym na rysunku planu (nr rej. A-647/M, dec. z dnia 30.04.2009 r.). 4. Dla obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 3 ustala się nakaz ochrony: 1) bryły i gabarytów, dla kościoła św. Bartłomieja oraz dzwonnicy;

			2) formy architektonicznej, dla ogrodzenia.
	10.5	MOGIŁA WIEŚ	**§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 1) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 2) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem; 2) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 1) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych; 2) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta; 3) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 16.** 1. W całym obszarze planu (za wyjątkiem terenów: **ZL**) dopuszcza się lokalizację: 1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, za wyjątkiem lokalizacji budynków w terenach o symbolach: **ZP**, **ZPu**, **ZPe**, **ZPb**, **WS**, **WSm**; 2) urządzeń wodnych; 3) dojść pieszych, tras rowerowych, dojazdów zapewniających skomunikowanie terenu działki z drogami publicznymi, niewyznaczonych na rysunku planu; 4) miejsc parkingowych, z wyłączeniem terenów wymienionych w § 14 ust. 9 pkt 3; 5) zieleni urządzonej; 6) obiektów małej architektury. **§ 22.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.4**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi.

			2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 0,6**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **12 m**, a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: **9 m**. **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.5,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 0,6**; 3) maksymalną wysokość zabudowy **12 m**, a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: **9 m**. 3. W terenie **U.5** znajduje się obiekt objęty ochroną, ujęty w gminnej ewidencji zabytków stanowiący dawny folwark cysterski z ok. 1860 r., dla którego ustala się nakaz: 1) ochrony formy architektonicznej budynku w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju i artykulacji elewacji, z dopuszczeniem: a) dopełnienia zabudowy po obwodzie, b) adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie – dachy lukarn nie mogą się łączyć, c) podniesienia o 1 m ścianki kolankowej umożliwiającego korektę wielkości otworów okiennych, d) doświetlenia w ścianach szczytowych; 2) stosowania dachówki do pokrycia dachu. **§ 25.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej istniejącej,** oznaczony symbolem **U/MNi.1**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi lub pod zabudowę jednorodzinną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: a) dla zabudowy jednorodzinnej: **70%**, b) dla zabudowy budynkami usługowymi: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 0,6**; 3) maksymalną wysokość zabudowy budynkami jednorodzinnymi: **10 m**, a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: 7 **m**; 4) maksymalną wysokość zabudowy budynkami usługowymi: **12 m**, a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: **9 m**. 3. W terenie **U/MNi.1** znajduje się obiekt objęty ochroną, ujęty w gminnej ewidencji zabytków stanowiący dom z l. 20-30. XX w., dla którego ustala się nakaz: 1) ochrony formy architektonicznej budynku w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju i artykulacji elewacji, z

			dopuszczeniem: a) adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie, ustalając że dachy lukarn nie mogą się łączyć, b) wprowadzenia otworów w ścianach szczytowych; 2) ochrony stolarki okiennej (zachowanie lub odtworzenie) i stolarki drzwi wejściowych (konserwacja lub odtworzenie); 3) stosowania dachówki do pokrycia dachu.
	10.6	MOGIŁA FOLWARK	**§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 1) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 2) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem; 2) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 1) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych; 2) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta; 3) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 16.** 1. W całym obszarze planu (za wyjątkiem terenów: **ZL**) dopuszcza się lokalizację: 1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, za wyjątkiem lokalizacji budynków w terenach o symbolach: **ZP**, **ZPu**, **ZPe**, **ZPb**, **WS**, **WSm**; 2) urządzeń wodnych; 3) dojść pieszych, tras rowerowych, dojazdów zapewniających skomunikowanie terenu działki z drogami publicznymi, niewyznaczonych na rysunku planu; 4) miejsc parkingowych, z wyłączeniem terenów wymienionych w § 14 ust. 9 pkt 3;

			5) zieleni urządzonej; 6) obiektów małej architektury. § 23. 3.W terenie **U.5** znajduje się obiekt objęty ochroną, ujęty w gminnej ewidencji zabytków stanowiący dawny folwark cysterski z ok. 1860 r., dla którego ustala się nakaz: 1) ochrony formy architektonicznej budynku w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju i artykulacji elewacji, z dopuszczeniem: a) dopełnienia zabudowy po obwodzie, b) adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie – dachy lukarn nie mogą się łączyć, c) podniesienia o 1 m ścianki kolankowej umożliwiającego korektę wielkości otworów okiennych, d) doświetlenia w ścianach szczytowych; 2) stosowania dachówki do pokrycia dachu.
	10.7	Bez nazwy (obszar pomiędzy obszarami 10.2 a 9.3)	**§ 104.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.12.1 i U.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania funkcji mieszkalnych w istniejących budynkach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit.b; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.12.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,** **§ 102.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.12.1, MWn.12.2, MWn.12.3 i MWn.12.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury;

			b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.12.4:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %,** b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,9 - 1,1** ,
11 SZPITALNY	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO	UCHWAŁA NR CXIII/2958/18 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 10 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mogiła II".** **§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 1) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 2) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem; 2) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 1) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych; 2) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta; 3) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 16.** 1. W całym obszarze planu (za wyjątkiem terenów: **ZL**) dopuszcza się lokalizację: 1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, za wyjątkiem lokalizacji budynków w terenach o symbolach: **ZP**, **ZPu**, **ZPe**, **ZPb**, **WS**, **WSm**; 2) urządzeń wodnych; 3) dojść pieszych, tras rowerowych, dojazdów zapewniających skomunikowanie terenu działki z drogami publicznymi, niewyznaczonych na rysunku planu; 4) miejsc parkingowych, z wyłączeniem terenów wymienionych w § 14 ust. 9 pkt 3;

			5) zieleni urządzonej; 6) obiektów małej architektury. **§ 20.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 – 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: a) dla istniejącej zabudowy: **25 m**, b) dla nowo realizowanej zabudowy: **18 m**. 3. W terenie **U.1** znajdują się obiekty objęte ochroną, ujęte w gminnej ewidencji zabytków stanowiące Szpital im. Stefana Żeromskiego, dla których ustala się: 1) nakaz: a) ochrony formy architektonicznej budynków w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju, artykulacji i dekoracji elewacji, z dopuszczeniem: - adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie, - rozbudowy i budowy nowych budynków, b) ochrony oryginalnej formy stolarki okiennej i drzwi wejściowych, c) stosowania dachówki do pokrycia dachów; 2) zakaz stosowania dachów płaskich.
	11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO	**UCHWAŁA NR XCII/1362/13** **RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 4 grudnia 2013 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Centrum Nowej Huty" w Krakowie** **§ 100.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Uo.11.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca

			postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji garaży (parkingów) podziemnych; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %;** 4) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,4 - 0,6;** 5) maksymalną wysokość zabudowy – **14 m.** 5. W wyznaczonym terenie znajduje się ***strefa ograniczeń w zagospodarowaniu terenów*** , w której występuje obszar osuwiska oraz strefy buforowe osuwisk, oznaczone na Rysunku Planu, dla której ustalono ograniczenia, o których mowa w § 8 ust. 4. 6. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje - os. Centrum E 2 – szkoła – Zespół Szkół Muzycznych. **§ 103.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.12.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; **3)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %;** UCHWAŁA NR CXIV/3009/18 Rady Miasta Krakowa z dnia 24 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru "ŁĄKI NOWOHUCKIE"** § 7. 10. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację obiektów budowlanych i zieleni; 2) do iluminacji obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe; 3) zakaz stosowania światła pulsacyjnego.

			§ 8. 10. W zakresie ochrony akustycznej, należy uwzględnić następujące tereny faktycznie zagospodarowane zgodnie z ustaleniami planu: 1) w terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych symbolami **MN.1** i **MN.2** oraz w terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczonej symbolami **MW.1**, **MW.2**, **MW.3**, **MW.4** i **MW.5**, **MW.6** - jako tereny „pod zabudowę mieszkaniową"; 2) w terenie zabudowy usługowej, oznaczonym symbolem **U.2**, **U.3** jako tereny „pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży"; 3) w terenach zieleni urządzonej oznaczonych symbolami **ZP.1**, **ZP.2**, **ZP.3**, **ZP.4**, **ZP.5**, **ZP.6**, **ZP.7**, **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10** w terenach ogrodów działkowych oznaczonych symbolami: **ZD.1**, **ZD.2**, **ZD.3** oraz w terenach zieleni objętych formami ochrony przyrody oznaczonych symbolami: **ZN.1**, **ZN.2**, **ZN.3**, jako tereny „na cele rekreacyjno-wypoczynkowe". **§ 9.** 1. W obszarze planu występują wysokie wartości krajobrazowe, takie jak: 1) miejsca obserwacji widoków i panoram (ciągi i punkty widokowe oraz powiązania widokowe pomiędzy kopcami krakowskimi); 2) tereny otwarte stanowiące przedpola widoków i panoram. 2. W celu ochrony wartości krajobrazowych, o których mowa w ust. 1, ustala się nakaz zachowania i uwzględnienia oznaczonych na rysunku planu punktów, ciągów widokowych oraz powiązań widokowych, przy realizacji zagospodarowania terenu, zgodnie z ustaleniami szczegółowymi planu. 3. Podczas realizacji zagospodarowania terenów obowiązuje maksymalnie możliwa ochrona zieleni istniejącej, szczególnie poprzez jej zachowanie i uwzględnienie w projekt zagospodarowania terenu. 4. Wyznacza się ***strefę zieleni izolacyjnej***. W obrębie tej strefy ustala się nakaz utrzymania lub kształtowania zieleni jako towarzyszącej podstawowemu układowi ulicznemu w postaci nasadzeń drzew lub krzewów: 1) w gruncie; 2) o formie i skali dostosowanej do skali danej ulicy (dobór gatunków uwzględniający ich docelową wielkość); 3) rodzimych gatunków tolerujących negatwne warunki przyuliczne. **§ 11.** 1. Ustala się zasady kształtowania i zagospodarowania przestrzeni publicznych: 3) nakaz zastosowania kompozycji i właściwego doboru gatunkowego, z wyłączeniem gatunków nierodzimych przy realizacji i utrzymaniu zieleni urządzonej w przestrzeni publicznej **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami: **ZP.1**, **ZP.2**, **ZP.3**, **ZP.4**, **ZP.5**, **ZP.6**, **ZP.7**, **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10**, o podstawowym przeznaczeniu **pod publicznie dostępne parki.** 2. W zakresie sposobu zagospodarowania terenów dopuszcza się lokalizację z wyłączeniem terenów **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10**: 1) urządzeń sportu i rekreacji w szczególności takich jak: boiska, skateparki; 2) ogródków jordanowskich; 3) placów zabaw; 4) placów z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi;

			5) w terenach: **ZP.1** i **ZP.2** obiektów budowlanych obsługujących tereny zieleni, takich jak: a) wypożyczalnie sprzętu sportowego, b) kawiarnie, c) sanitariaty, d) altany; dla których ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy do 100 m^2; 6) W terenie **ZP.2** dopuszcza się budowę tężni solankowej o maksymalnej powierzchni zabudowy do 300m^2; 7) W terenie **ZP.3** dopuszcza się lokalizację kiosków ulicznych i pawilonów sprzedaży ulicznej, wyłącznie na czas trwania imprez. 3. W zakresie zagospodarowania terenu ustala się: 1) wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001 – 0,2; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 90%; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 5m
	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH	UCHWAŁA NR CXIII/2958/18 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 10 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mogiła II".** **§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 1) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 2) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 3) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem; 4) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 1) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych; 2) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta;

			3) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 16.** 1. W całym obszarze planu (za wyjątkiem terenów: **ZL**) dopuszcza się lokalizację: 1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, za wyjątkiem lokalizacji budynków w terenach o symbolach: **ZP**, **ZPu**, **ZPe**, **ZPb**, **WS**, **WSm**; 2) urządzeń wodnych; 3) dojść pieszych, tras rowerowych, dojazdów zapewniających skomunikowanie terenu działki z drogami publicznymi, niewyznaczonych na rysunku planu; 4) miejsc parkingowych, z wyłączeniem terenów wymienionych w § 14 ust. 9 pkt 3; 5) zieleni urządzonej; 6) obiektów małej architektury. **§ 20.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 – 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: a) dla istniejącej zabudowy: **25 m**, b) dla nowo realizowanej zabudowy: **18 m**. 3. W terenie **U.1** znajdują się obiekty objęte ochroną, ujęte w gminnej ewidencji zabytków stanowiące Szpital im. Stefana Żeromskiego, dla których ustala się: 1) nakaz: a) ochrony formy architektonicznej budynków w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju, artykulacji i dekoracji elewacji, z dopuszczeniem: - adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie, - rozbudowy i budowy nowych budynków, b) ochrony oryginalnej formy stolarki okiennej i drzwi wejściowych, c) stosowania dachówki do pokrycia dachów; 2) zakaz stosowania dachów płaskich. **§ 21.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej,** oznaczone symbolami **U.2 - U.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę

			budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: a) dla terenu U.2: **0,1 - 1,2**, b) dla terenu U.3: **0,1 - 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **10 m,** a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: **5 m**. **§ 22.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.4**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 0,6**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **12 m**, a w przypadku realizacji budynków z dachem płaskim: **9 m**. **§ 24.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.6**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **15 m**; 4) zakaz stosowania dachów płaskich.
	11.4	ZAPLECZE SZPITALA	UCHWAŁA NR CXIII/2958/18 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 10 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mogiła II”.** **§ 3.** Celem planu jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających: 1) ochronę wartościowych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego; 2) poprawę warunków życia mieszkańców poprzez powiększenie terenów zieleni urządzonej oraz ustalenie zasad zagospodarowania terenów, w tym ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. § 7 . 7. Zasady iluminacji obiektów i zieleni: 1) dopuszcza się iluminację zieleni i budynków oraz obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem;

			2) do iluminacji zieleni i obiektów budowlanych należy stosować jedynie światło białe. **§ 9.** W zakresie zasad kształtowania i urządzania zieleni ustala się nakaz: 1) realizacji projektowanych i utrzymanie istniejących szpalerów drzew oraz utrzymania i nasadzeń drzew lub pasm zakrzewień wzdłuż terenów komunikacji, dopuszczając przerwanie ich ciągłości, w przypadku: a) lokalizacji wjazdu na nieruchomość, b) kolizji z sieciami, urządzeniami i obiektami infrastruktury technicznej, c) braku możliwości zapewnienia normatywnych szerokości jezdni i chodników dla pieszych; 2) nasadzeń pojedynczych drzew (soliter) z rodzimych gatunków (np. z gatunku Populus alba), jako akcenty krajobrazowe w miejscach wyznaczonych na rysunku planu na działce nr 248/6 lub 248/9, 248/10 obr. 58 oraz na działce nr 133/6 lub 133/7 obr. 59 Nowa Huta; 3) maksymalnie możliwej ochrony zieleni istniejącej, poprzez jej zachowanie i wkomponowanie w projekt zagospodarowania terenu. **§ 16.** 1. W całym obszarze planu (za wyjątkiem terenów: **ZL**) dopuszcza się lokalizację: 1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, za wyjątkiem lokalizacji budynków w terenach o symbolach: **ZP**, **ZPu**, **ZPe**, **ZPb**, **WS**, **WSm**; 2) urządzeń wodnych; 3) dojść pieszych, tras rowerowych, dojazdów zapewniających skomunikowanie terenu działki z drogami publicznymi, niewyznaczonych na rysunku planu; 4) miejsc parkingowych, z wyłączeniem terenów wymienionych w § 14 ust. 9 pkt 3; 5) zieleni urządzonej; 6) obiektów małej architektury. **§ 20.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 – 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: a) dla istniejącej zabudowy: **25 m**, b) dla nowo realizowanej zabudowy: **18 m**. 3. W terenie **U.1** znajdują się obiekty objęte ochroną, ujęte w gminnej ewidencji zabytków stanowiące Szpital im. Stefana Żeromskiego, dla których ustala się:

			1) nakaz: a) ochrony formy architektonicznej budynków w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju, artykulacji i dekoracji elewacji, z dopuszczeniem: - adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie, - rozbudowy i budowy nowych budynków, b) ochrony oryginalnej formy stolarki okiennej i drzwi wejściowych, c) stosowania dachówki do pokrycia dachów; 2) zakaz stosowania dachów płaskich. **§ 24.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej,** oznaczony symbolem **U.6**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: **15 m**; 4) zakaz stosowania dachów płaskich.
12 PRZEJŚCIOWY	**12.1**	KINO „SWIATOWID"	**§ 97.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.11.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **30 %;** **§ 101.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Uk.11.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 4. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 5) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **3 %;** **KWARTAŁ NR 12 (os. Na Skarpie, os. Młodości)**

			§ 100. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Uo.11.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji garaży (parkingów) podziemnych; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **30 %;**
	12.2	SZKOŁA	**§ 105.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.12.1 i Uo.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **Uo.12.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.12.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , **b)** maksymalną wysokość zabudowy – **17 m;** **3)** dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.12.2:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **65 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **7 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Na Skarpie 8 – szkoła podstawowa; 2) os. Na Skarpie 46 – przedszkole.

	12.3	PRZYCHODNIA	**§ 103.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.12.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; **2)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %;** 3) maksymalną wysokość zabudowy – **31 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W wyznaczonym terenie znajduje się ***strefa ograniczeń w zagospodarowaniu terenów*** , w której występuje strefa buforowa osuwiska, oznaczona na Rysunku Planu, dla której występują ograniczenia, o których mowa w § 8 ust. 4. **§ 106.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uz.12.1 i Uz.12.2,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych w istniejącym obiekcie nie więcej niż **15 %** powierzchni całkowitej budynku; **3)** dla terenu oznaczonego symbolem **Uz.12.1:** **a)** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **35 %,** b) maksymalna wysokość zabudowy – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **4)** dla terenu oznaczonego symbolem **Uz.12.2:**

			a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %,** b) maksymalna wysokość zabudowy – **21 m,** z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 1) os. Młodości 9 – szpital – budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej; 2) os. Młodości 10 – hotel – budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej; 3) os. Młodości 11 – hotel – budynek szpitalny, projektowany jako obiekt kolonii hotelowej.
	12.4	CENTRUM E	**§ 98.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs/U.11.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25%;** 4) maksymalną wysokość zabudowy – **27 m.** **§ 99.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.11.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) dopuszcza się możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** ;

			3) maksymalną wysokość zabudowy – **11 m** . **§ 97.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.11.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontów w lokalach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit.c; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **30 %;** 4) maksymalną wysokość zabudowy - **19 m** . 4. W wyznaczonym terenie znajduje się ***strefa ograniczeń w zagospodarowaniu terenów*** , w której występuje obszar osuwiska, obszar zagrożony ruchami masowymi oraz strefa buforowa osuwisk oznaczone na Rysunku Planu, dla której ustalono ograniczenia, o których mowa w § 8 ust.4. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
13 REKREACYJNY	**13.1**	ZALEW	**UCHWAŁA NR XXXVI/464/2008** **Rady Miasta Krakowa** **z dnia 12 marca 2008** **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice"**

			§ 22 1. Wyznacza się **Teren usług w terenie wód otwartych** – oznaczony symbolem U/WS.1. 2. Jako przeznaczenie podstawowe ustala się lokalizację obiektu gastronomicznego – „kawiarni na wodzie". 3. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu U/WS.1: 1) nie ma zastosowania wymóg ustalania wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej; 2) nie ma zastosowania wymóg ustalania wskaźnika powierzchni zabudowy; 3) powierzchnia zabudowy obiektu gastronomicznego nie może być większa niż 400 m2; 4) wysokość budynku obiektu gastronomicznego - „kawiarni na wodzie" nie może przekraczać 8,5 m; 5) do wykańczania elewacji należy stosować tynki w kolorze białym, kremowym lub jasnopopielatym, okładziny z kamienia, cegły, drewna, szkła oraz wysokiej jakości blach ze stali nierdzewnej oraz kompozytów aluminiowych (naturalnych, lakierowanych i anodowanych). Obowiązuje zakaz stosowania elementów refleksyjnych oraz „siddingu", blachy stalowej (również falistej i trapezowej) i innych nieskostandardowych wykończeniowych materiałów elewacyjnych; 4. Wszystkie podejmowane przedsięwzięcia w zakresie zagospodarowania Terenu U/WS.1 należy stosować łącznie z ustaleniami zawartymi w rozdziałach I i II. § 32 3. Jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się: 1) dla Terenu WS.1: a) lokalizację ogólnodostępnego i strzeżonego kąpieliska, b) lokalizację molo z przystanią dla rowerów wodnych; c) lokalizację i modernizację urządzeń do poboru wody przemysłowej jako rezerwy wody dla kombinatu hutniczego. 2. Dopuszcza się umieszczanie urządzeń reklamowych, innych niż wymienionych w ust.1 pkt. 6, jedynie w terenach przeznaczonych do zabudowy, oznaczonych symbolami: KU.p, MN.1-MN.9, MW.1-MW.2, U/MW, U.1-U.9, US.1-US.3, UP.1, UP.2, US.t. Dopuszcza się umieszczanie szyldów oraz tablic informacyjnych związanych wyłącznie z działalnością prowadzoną w obrębie działki lub terenu inwestycji, według zasad określonych w ustaleniach planu dla poszczególnych Terenów. §12 **Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego** l. W celu ochrony środowiska ustala się następujące zasady: 1) wyklucza się realizację: a) przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymagających sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko; b) przedsięwzięć dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany. d) Tereny: ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.p, ZP.w, US.1, US.2, US.t, U.6 - do terenów „ na cele rekreacyjno-

			wypoczynkowe"; 2. W celu ochrony zbiorowisk roślinnych i zasobów przyrodniczych o wartościach wymagających ochrony przed przekształceniami i degradacją ustala się i określa na Rysunku Planu Strefę Ochrony i Kształtowania Wartości Przyrodniczych obejmującą tereny o wysokich walorach środowiska przyrodniczego. W granicach Strefy Ochrony i Kształtowania Wartości Przyrodniczych obowiązują następujące ustalenia: 1) ochrona zadrzewień i zakrzewień wzdłuż koryta Młynówki i Dłubni oraz w sąsiedztwie Zalewu Nowohuckiego (wzdłuż terenów wód otwartych oznaczonych symbolem WS.1, WS.2), z wyjątkiem części Terenu US.t w zasięgu określonym nieprzekraczalną linią zabudowy; 2) zakaz lokalizacji niewyznaczonych w planie dojazdów, z wyjątkiem dojazdów niezbędnych dla obsługi Terenów ZP.p oraz US.t; 3) zakaz składowania i magazynowania odpadów. 3. W celu ochrony otuliny biologicznej cieków wodnych ustala się i określa na Rysunku Planu Strefę hydrogeniczną, obejmującą pasy terenu położone w bezpośrednim sąsiedztwie cieków wodnych, zgodnie z Rysunkiem Planu. W granicach Strefy hydrogenicznej obowiązują następujące ustalenia: 1) utrzymanie naturalnej roślinności tworzącej biologiczną otulinę cieku, z dopuszczeniem realizacji zieleni urządzonej towarzyszącej, stanowiącej uzupełnienie naturalnego środowiska; 2) zakaz lokalizowania nowej zabudowy kubaturowej; 3) dopuszczenie remontów istniejącej zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi; 4) zakaz realizacji nowych ogrodzeń na Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 oraz ZP.p . § 20 1. Wyznacza się Teren zieleni urządzonej w powiązaniu ze zbiornikiem wodnym, oznaczony symbolem ZP.w. 2. Jako przeznaczenie podstawowe ustala się zieleń urządzoną naturalną – niską oraz istniejące zadrzewienia i zakrzewienia. 3. Ustala się następujące warunki zagospodarowania Terenu: 1) istniejącą zieleń przeznacza się do zachowania; 2) zakaz zmian w zagospodarowaniu, powodujących zakłócenia naturalnych warunków gniazdowania ptaków. 4. W Terenie ZP.w obowiązuje całkowity zakaz zabudowy oraz zagospodarowania innego niż zieleń urządzona. **UCHWAŁA NR LXXII/700/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice w Krakowie** § 24. 1. Wyznacza się TERENY ZIELENI NADRZECZNEJ **(ZW)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod koryto rzeki Dłubni wraz z jej obudową biologiczną, zieleń łęgową i zadrzewienia. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenów ZW:

			1/ Obowiązuje całkowity zakaz zabudowy. 2/ Tereny wymagają urządzenia w formie ciągu zieleni objętej systematyczną pielęgnacją i porządkowaniem. 3/ Obowiązuje konieczność urządzenia ciągu rowerowo-spacerowego wg przebiegu na rysunku planu z przejściami przez Dłubnię. 4/ Ogólnodostępne, urządzone fragmenty terenów ZW wymagają wyposażenia w oświetlenie.
	13.2	K.S. WANDA	**UCHWAŁA NR XXXVI/464/2008** **Rady Miasta Krakowa** **z dnia 12 marca 2008** **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego** **obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice** § 26 1. Wyznacza się Tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem U.1, U.2, U.3, U.4, U.5 i U.6, U.7, U.8, U.9. 1) wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie może być niższy niż: a) dla Terenów U.1, U.3, U.4, U.5, U.6, U.7: 70%; b) dla Terenu U.8: 60% c) dla Terenu U.9: 30% d) dla Terenu U.2: 20% 2) wskaźnik powierzchni zabudowy terenu inwestycji nie może przekraczać a) dla Terenów U.1, U.3, U.4, U.5, U.6, U.7: 25%, b) dla Terenów U.2, U.9: 65% c) dla Terenu U.8: 35%, przy czym powierzchnia zabudowy pojedynczych obiektów nie może być większa niż: 500 m2 na Terenach U.5, U.6, U.8 oraz 800m2 na Terenach U.1, U.4, U.9; parametry te obowiązują w przypadku realizacji nowej zabudowy a także przy rozbudowie istniejącej; 6. Ustala się następujące warunki i standardy zagospodarowania Terenów US.1, US.2, US.3: 1) wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie może być niższy niż 50% 2) wskaźnik powierzchni zabudowy terenu inwestycji nie może przekraczać: a) 25% dla Terenów US.1 i US.3, §11 **Zasady ochrony i kształtowania przestrzeni publicznych** 1. Określa się jako przestrzenie publiczne: 1) drogi publiczne istniejące i projektowane: KD/D.1, KD/D.2, KD/D.3, KD/D.4, KD/D.5, KD/D.6, KD/DX, KD/Z.1, 2) otoczenie obiektów usługowych od strony przestrzeni publicznych: obowiązuje kształtowanie przestrzeni o wysokich walorach (dot. m.in. posadzki, elementów małej architektury, oświetlenia); 3) drogi publiczne: obowiązuje stosowanie kompleksowych rozwiązań w zakresie zagospodarowania pasów drogowych w liniach

			rozgraniczających, polegających m.in. na: a) projektowaniu, realizacji i utrzymywaniu pasów zieleni towarzyszącej drogom, b) wykluczeniu lokalizacji wszelkich urządzeń reklamowych, c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) - jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów ulicy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14; § 14 **Zasady ochrony i kształtowania krajobrazu** 1. W celu ochrony wartości krajobrazowych na Rysunku Planu oznaczono najistotniejsze powiązania widokowe. 2. W ustaleniach planu uwzględniono odpowiednio ochronę, o której mowa w ust. 1 poprzez regulację gabarytów zabudowy, a także poprzez wskazania dotyczące kształtowania zieleni wysokiej. § 21 1. Wyznacza się Tereny wód otwartych, oznaczone symbolem WS.1, WS.2. 3. Jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się: 1) dla Terenu WS.1: a) lokalizację ogólnodostępnego i strzeżonego kąpieliska, b) lokalizację molo z przystanią dla rowerów wodnych; c) lokalizację i modernizację urządzeń do poboru wody przemysłowej jako rezerwy wody dla kombinatu hutniczego. 2) dla Terenu WS.2: niewyznaczone na Rysunku Planu mostki i kładki piesze. 4. Warunkiem lokalizacji obiektów i urządzeń w ramach przeznaczenia dopuszczalnego jest ich uzupełniający i obsługowy charakter oraz spełnienie zasady, aby łączna powierzchnia terenów związanych z przeznaczeniem dopuszczalnym nie stanowiła więcej niż 10% powierzchni terenu inwestycji. 5. Ustala się następujące warunki zagospodarowania Terenów WS.1, WS.2: 1) warunkiem urządzenia publicznego kąpieliska w Terenie WS.1 jest sporządzenie kompleksowego projektu zagospodarowania tej inwestycji; 2) działania inwestycyjne należy prowadzić z uwzględnieniem istniejącego ukształtowania terenu, szaty roślinnej oraz z ograniczeniem ingerencji w istniejący teren;
	13.3	BOISKA SZKOLNE	**UCHWAŁA NR XCII/1362/13** **RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 4 grudnia 2013 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Centrum Nowej Huty" w Krakowie.**

			§ 66. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3** i **Uo.7.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50%** ; a) maksymalną powierzchnie zabudowy – **500 m2**,
	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"	**UCHWAŁA NR XXXVI/464/2008** **Rady Miasta Krakowa** **z dnia 12 marca 2008** **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego** **obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice** §12 **Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego** 9) pod względem dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku przyporządkowuje się wyznaczone kategorie terenów do poszczególnych rodzajów terenów określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony środowiska: d) Tereny: ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.p, ZP.w, US.1, US.2, US.t, U.6 - do terenów „ na cele rekreacyjno-wypoczynkowe"; 2) zakaz lokalizacji niewyznaczonych w planie dojazdów, z wyjątkiem dojazdów niezbędnych dla obsługi Terenów ZP.p oraz US.t; 4) zakaz realizacji nowych ogrodzeń na Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 oraz ZP.p . § 10 **Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** 1. W celu ochrony istniejących wartości urbanistycznych oraz prawidłowego kształtowania ładu przestrzennego w granicach obszaru objętego planem obowiązuje zakaz: 3) lokalizacji obiektów tymczasowych (z wyjątkiem sezonowych estrad na Terenie ZP.p oraz sezonowych przekryć kortów tenisowych na Terenie US.1 i US.2), 2. Dopuszcza się umieszczanie urządzeń reklamowych, innych niż wymienionych w ust.1 pkt. 6, jedynie w terenach przeznaczonych

			do zabudowy, oznaczonych symbolami: KU.p, MN.1-MN.9, MW.1-MW.2, U/MW, U.1-U.9, US.1- c) parking publiczny, oznaczony symbolem KU.p,
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	14.1	KRZESŁAWICE DWÓR	**UCHWAŁA NR LXXII/700/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice w Krakowie** § 16.4. Ze względu na istniejące uwarunkowania, wyodrębnia się dodatkową kategorię terenów MN 2, oznaczoną symbolem **MN 2.1**, dla której obowiązują warunki zagospodarowania ustalone w ust. 3 pkt 1, 2, 4, 5 oraz dodatkowo: 1/ Wysokość nowej zabudowy (liczona wg zapisu w § 2, ust. 1) nie może przekraczać **6,0 m** do kalenicy dachu. 2/ Południowa i zachodnia granica terenu MN 2.1 musi być oddzielona od terenu ZP (parku wokół dworku Jana Matejki) zielenią komponowaną (szpaler drzew z zielenią niską, wysoki żywopłot), co należy uwzględnić w projekcie zagospodarowania działki. § 23. 1. Wyznacza się TERENY ZIELENI PUBLICZNEJ **(ZP)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod ogólnodostępny park. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu ZP: 1/ Obowiązuje całkowity zakaz lokalizacji nowej zabudowy. 2/ Konieczne jest odtworzenia lub zrealizowanie nowej kompozycji parku (zieleni niskiej i wysokiej, elementów małej architektury, oświetlenia, ogrodzenia) przy zachowaniu ustaleń zawartych w § 1 ust. 5 pkt 3 ppkt a. 3/ Konieczne jest urządzenie trwałych ciągów spacerowych, ścieżek rowerowych i placyków. 4/ Obowiązuje ochrona zieleni wysokiej. § 24. 1. Wyznacza się TERENY ZIELENI NADRZECZNEJ **(ZW)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod koryto rzeki Dłubni wraz z jej obudową biologiczną, zieleń łęgową i zadrzewienia. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenów ZW: 1/ Obowiązuje całkowity zakaz zabudowy. 2/ Tereny wymagają urządzenia w formie ciągu zieleni objętej systematyczną pielęgnacją i porządkowaniem. 3/ Obowiązuje konieczność urządzenia ciągu rowerowo-spacerowego wg przebiegu na rysunku planu z przejściami przez Dłubnię.

			4/ Ogólnodostępne, urządzone fragmenty terenów ZW wymagają wyposażenia w oświetlenie. § 20. 1. Wyznacza się TERENY USLUG PUBLICZNYCH **(UP)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod inwestycje związane z realizacją celów publicznych. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu UP: 1/ Przebudowa istniejącej i lokalizacja nowej zabudowy kubaturowej nie może przekraczać wysokości **13,0 m** oraz nie może powodować przekroczenia wskaźnika intensywności **0,2**. 2/ Niezabudowana część terenu może zostać wykorzystana dla lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji i komponowanej zieleni.
	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ	**UCHWAŁA NR LXXII/700/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Krzesławice w Krakowie** § 30. 1. Wyznacza się TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ **(IT)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod urządzenia zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków, energetyki i telekomunikacji. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenów: 1/ Obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy niezwiązanej z przeznaczeniem podstawowym. 2/ Obowiązkowe jest urządzenie ciągów zieleni izolacyjnej wzdłuż granic działek. 3/ Dopuszcza się lokalizację urządzeń komunikacyjnych i urządzeń gospodarki komunalnej. § 20. 1. Wyznacza się TERENY USLUG PUBLICZNYCH **(UP)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod inwestycje związane z realizacją celów publicznych. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu UP: 1/ Przebudowa istniejącej i lokalizacja nowej zabudowy kubaturowej nie może przekraczać wysokości **13,0 m** oraz nie może powodować przekroczenia wskaźnika intensywności **0,2**. 2/ Niezabudowana część terenu może zostać wykorzystana dla lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji i komponowanej zieleni.

§ 22.

1. Wyznacza się TERENY OTWARTE **(ZO)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zieleń, pola uprawne, łąki, ogrody, sady.

2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu ZO:

1/ Obowiązuje zakaz lokalizacji wszelkiej zabudowy, w tym również gospodarczej, rolniczej i ogrodniczej.

2/ Obowiązuje zakaz lokalizacji nowych ogrodów działkowych lub ogrodów posiadających charakter ogródków działkowych.

3/ Konieczne jest zachowanie istniejących zadrzewień i trwałych użytków zielonych.

§ 28.

2/ ulice **KL** (lokalne) **12 m**

4/ ciągi pieszo-jezdne **KDX 4 m**

4/ zieleń o charakterze izolacyjnym,

1. Wyznacza się TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ **(UC.1)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lokalizację obiektów usługowych.

2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu UC.1:

6/ Na działkach, na których zlokalizowana jest zabudowa usługowa, co najmniej 30% powierzchni działki (lub powierzchni terenu inwestycji) musi zajmować zieleń urządzona, w tym ciąg zieleni o charakterze izolacyjnym - o szerokości min. 4,0 m wzdłuż granicy działki lub granicy terenu inwestycji, na którym te usługi są zlokalizowane.

2/ Południowa i zachodnia granica terenu MN 2.1 musi być oddzielona od terenu ZP (parku wokół dworku Jana Matejki) zielenią komponowaną (szpaler drzew z zielenią niską, wysoki żywopłot), co należy uwzględnić w projekcie zagospodarowania działki

1. Wyznacza się TERENY USŁUG SAKRALNYCH **(UK)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lokalizację obiektów sakralnych i towarzyszącej zieleni.

2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu UK:

1/ Wszelkie działania inwestycyjne w istniejącym obiekcie kościoła oraz obiektach towarzyszących wymagają zachowania ustaleń zawartych w § 1 ust. 5 pkt 3 ppkt a).

2/ Dopuszcza się jako rozwiązania alternatywne:

a/ Przebudowę lub wymianę istniejącego obiektu gospodarczego dla celów sakralnych przy zachowaniu ustaleń zawartych w § 1 ust. 5 pkt 4,

b/ lokalizację nowego obiektu dla celów sakralnych po zlikwidowaniu obiektów istniejących, przy zachowaniu ustaleń zawartych w § 1 ust. 5 pkt 4.

			3/ Niezabudowana część terenu wymaga urządzenia zieleni w formie komponowanego ogrodu. § 24. 1. Wyznacza się TERENY ZIELENI NADRZECZNEJ **(ZW)** z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod koryto rzeki Dłubni wraz z jej obudową biologiczną, zieleń łęgową i zadrzewienia. 2. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenów ZW: 1/ Obowiązuje całkowity zakaz zabudowy. 2/ Tereny wymagają urządzenia w formie ciągu zieleni objętej systematyczną pielęgnacją i porządkowaniem. 3/ Obowiązuje konieczność urządzenia ciągu rowerowo-spacerowego wg przebiegu na rysunku planu z przejściami przez Dłubnię. 4/ Ogólnodostępne, urządzone fragmenty terenów ZW wymagają wyposażenia w oświetlenie.
	14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE	**UCHWAŁA NR XXXVI/464/2008** **Rady Miasta Krakowa** **z dnia 12 marca 2008** **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice** §12 **Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego** 2. W celu ochrony zbiorowisk roślinnych i zasobów przyrodniczych o wartościach wymagających ochrony przed przekształceniami i degradacją ustala się i określa na Rysunku Planu Strefę Ochrony i Kształtowania Wartości Przyrodniczych obejmującą tereny o wysokich walorach środowiska przyrodniczego. W granicach Strefy Ochrony i Kształtowania Wartości Przyrodniczych obowiązują następujące ustalenia: 1) ochrona zadrzewień i zakrzewień wzdłuż koryta Młynówki i Dłubni oraz w sąsiedztwie Zalewu Nowohuckiego (wzdłuż terenów wód otwartych oznaczonych symbolem WS.1, WS.2), z wyjątkiem części Terenu US.t w zasięgu określonym nieprzekraczalną linią zabudowy; § 32 4. Ustala się następujące warunki zagospodarowania Terenów W.1 i W.2: 1) niezabudowana część działki wymaga zagospodarowania jako teren zieleni urządzonej; 2) uciążliwość związana z lokalizacją urządzeń i obiektów nie może wykraczać poza granice terenu. § 18 1. Wyznacza się Tereny publicznie dostępnej zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7.

			2. Jako przeznaczenie podstawowe ustala się ogólnodostępną zieleń urządzoną - park rzeczny. 3. Jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się lokalizację: 1) elementów wyposażenia parku; 2) niewyznaczonych na Rysunku Planu urządzonych ścieżek pieszych, rolkowych i rowerowych, ścieżek dydaktycznych oraz tras konnych i tras narciarstwa biegowego wraz z niezbędną infrastrukturą (np. nawierzchnie, elementy zabezpieczające takie jak balustrady, schody terenowe, rampy); 3) niewyznaczonych na Rysunku Planu mostków i kładek pieszych; Ponadto: 4) na Terenie ZP.6 i ZP.7: a) terenowych i nawodnych elementów przystani kajakowej wraz z pomostem oraz innych urządzeń niezbędnych dla uprawiania sportów wodnych i rekreacji, b) zabezpieczeń przeciwpowodziowych; 6) na Terenie ZP.5 i ZP.6 – dojazdy niezbędne dla obsługi Terenów W.1, US.t, ZP.6; 4. Na Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 nie wyznacza się terenów służących organizacji imprez masowych. 5. Warunkiem lokalizacji obiektów i urządzeń w ramach przeznaczenia dopuszczalnego jest ich uzupełniający i obsługowy charakter oraz spełnienie zasady, aby łączna powierzchnia terenów związanych z przeznaczeniem dopuszczalnym nie stanowiła więcej niż: 1) w Terenie ZP.2: 30% powierzchni terenu inwestycji; 2) w Terenach ZP.1, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7: 40% powierzchni terenu inwestycji. 6. Ustala się następujące warunki i standardy zagospodarowania Terenów ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7: 1) działania inwestycyjne należy prowadzić z uwzględnieniem istniejącego ukształtowania terenu, szaty roślinnej oraz z ograniczeniem ingerencji w istniejące ukształtowanie terenu; 2) w przypadku nowych nasadzeń zieleni dopuszcza się wprowadzenie szpalerów drzew o znaczeniu kompozycyjnym, a na terenie ZP.5 wprowadzenie szpaleru drzew o przebiegu wzdłuż koryta nieczynnej młynówki; 3) w przypadku lokalizacji obiektów przystani przy wykonywaniu pomostu należy ograniczyć zmiany w ukształtowaniu terenu do działań niezbędnych dla zapewnienia dostępu do rzeki Dłubni i sprawnej obsługi przystani, z zachowaniem zasad ochrony przeciwpowodziowej (możliwość naturalnych przepływów wód); 4) dla wszystkich elementów wyposażenia parku wymagana jest jednolita forma nawiązująca do tradycji i historii miejsca na całym obszarze parku rzecznego, obowiązuje zastosowanie materiałów naturalnych (drewno, cegła, kamień łamany); 5) wszelkie działania na Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 muszą być zgodne z zapisami zawartymi w §12 ust. 3, dotyczącymi zasad zagospodarowania terenów objętych Strefą hydrogeniczną; 7. W Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 obowiązuje zakaz budowy budynków i wiat. **Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** 5. W celu kształtowania przestrzeni o wysokich walorach oraz zapewnienia estetycznego sąsiedztwa terenów parkowych ustala się i

			określa na Rysunku Planu Strefę rekompozycji zabudowy, obejmującą część terenów przeznaczonych do zabudowy, usytuowanych w sąsiedztwie Terenów oznaczonych symbolami: ZP.1, ZP.2, ZP.3,ZP.4, ZP.5 ,ZP.6 oraz US.1. W obszarach objętych Strefą rekompozycji zabudowy obowiązują następujące zasady: 1) ustala się zakaz lokalizacji wolnostojących, tymczasowych lub trwałych garaży i budynków gospodarczych;
15 PARKOWY SKARPA	15.1	PARKOWY SKARPA	**UCHWAŁA NR CXIV/3009/18 RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 24 października 2018 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Łąki Nowohuckie".** **§ 3.** Celem planu jest ochrona wartościowych elementów środowiska przyrodniczego oraz poprawa warunków życia mieszkańców poprzez powiększanie terenów zieleni urządzonej, a równocześnie umożliwienie zagospodarowania i uporządkowania przestrzennego obszaru w oparciu o zasady kształtowania ładu przestrzennego przyjęte w Studium. **§ 20.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej**, oznaczone symbolami **U.2, U.3,** o podstawowym przeznaczeniu **pod zabudowę budynkami usługowymi z zakresu kultury i oświaty**. 2. W zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu **U.2**, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 40%; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: 0,1 – 0,4; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 15m. 3. W terenie U.2 dopuszcza się lokalizację: 1) scen plenerowych; 2) kiosków ulicznych i pawilonów sprzedaży ulicznej, wyłącznie na czas trwania imprez. 4. W zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu **U.3**, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 50%; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: 0,06 – 1,2; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 13m. **§ 31.** 1. Wyznacza się **Tereny obsługi i urządzeń komunikacyjnych,** oznaczone symbolami **KU.1, KU.2,** o podstawowym przeznaczeniu **pod parking dla pojazdów** wraz z obiektami i urządzeniami związanymi z obsługą parkowania i utrzymaniem terenu. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy dla terenu **KU.1** ustala się: 1) nakaz wprowadzenia szpaleru zieleni wysokiej od strony al. Jana Pawła II; 2) dopuszczenie lokalizacji parkingu podziemnego; 3) dopuszczenie lokalizacji urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z parkingiem;

4) minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego: 10 %;
5) maksymalna wysokość zabudowy: 5m.
3. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy dla terenu **KU.2** ustala się:
1) dopuszczenie lokalizacji urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z parkingiem;
2) minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego: 10 %;
3) maksymalna wysokość zabudowy: 5m.

§ 32. 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji**, z podziałem na:
1) **Tereny dróg publicznych**, o podstawowym przeznaczeniu **pod drogi publiczne**:
a) klasy zbiorczej, oznaczony symbolem **KDZ.1**,
b) klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1**, **KDL.2**,
c) klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **KDD.1**, **KDD.2**, **KDD.3**, **KDD.4**, **KDD.5**, **KDD.6**;
2) **Teren drogi wewnętrznej**, o podstawowym przeznaczeniu **pod drogę wewnętrzną**, oznaczony symbolem **KDW.1**;
3) Tereny ciągów pieszych, o podstawowym przeznaczeniu **pod publicznie dostępne ciągi piesze**, oznaczone symbolami **KDX.1**, **KDX.2**, **KDX.3**, **KDX.4**, **KDX.5**, **KDX.6**, **KDX.7**, **KDX.8**, **KDX.9**, **KDX.10**, **KDX.11**, **KDX.12.**

2. Tereny dróg publicznych przeznaczone są pod budowle drogowe, wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą.
3. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację:
1) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami, w tym urządzeń hydrotechnicznych oraz urządzeń i obiektów infrastruktury przeciwpowodziowej;
2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej.
4. W terenie **KDZ.1** ustala się nakaz realizacji przejść dla drobnych zwierząt kręgowych.
5. W terenie **KDZ.1** dopuszcza się możliwość prowadzenia komunikacji szynowej.
6. W terenie **KDL.1** wskazuje się do ochrony i oznacza na rysunku planu **granicę i obszar strefy ochrony konserwatorskiej** dla kapliczki słupowej (ul. Odmętowa/Zapusta) - wiek nieznany.
7. Tereny dróg wewnętrznych są przeznaczone pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu.
8. W terenie drogi wewnętrznej dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogą, w tym urządzeń hydrotechnicznych oraz urządzeń i obiektów infrastruktury przeciwpowodziowej.
9. Tereny ciągów pieszych przeznaczone są pod budowle do obsługi ruchu pieszego i rowerowego
– wraz z przynależnymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu.

			10. W terenach ciągów pieszych dopuszcza się lokalizację: 1) tras rowerowych; 2) obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej, w tym urządzeń hydrotechnicznych oraz urządzeń i obiektów infrastruktury przeciwpowodziowej. 11. W terenie **KDX.12** dopuszcza się możliwość zapewnienia obsługi komunikacyjnej dla obiektów położonych w terenie **MN.1**. 12. W wyznaczonym terenie **KDX.4** znajduje się ujęte w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych stanowisko archeologiczne, o którym mowa w **§ 10 ust. 1**. **§ 26.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami: **ZP.1**, **ZP.2**, **ZP.3**, **ZP.4**, **ZP.5**, **ZP.6**, **ZP.7**, **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10**, o podstawowym przeznaczeniu **pod publicznie dostępne parki.** 2. W zakresie sposobu zagospodarowania terenów dopuszcza się lokalizację z wyłączeniem terenów **ZP.8**, **ZP.9**, **ZP.10**: 1) urządzeń sportu i rekreacji w szczególności takich jak: boiska, skateparki; 2) ogródków jordanowskich; 3) placów zabaw; 4) placów z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi; 5) w terenach: **ZP.1** i **ZP.2** obiektów budowlanych obsługujących tereny zieleni, takich jak: a) wypożyczalnie sprzętu sportowego, b) kawiarnie, c) sanitariaty, d) altany; dla których ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy do 100 m^2; 6) W terenie **ZP.2** dopuszcza się budowę tężni solankowej o maksymalnej powierzchni zabudowy do 300m^2; 7) W terenie **ZP.3** dopuszcza się lokalizację kiosków ulicznych i pawilonów sprzedaży ulicznej, wyłącznie na czas trwania imprez. 3. W zakresie zagospodarowania terenu ustala się: 1) wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001 – 0,2; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 90%; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 5m. 4. W wyznaczonym terenie **ZP.6** znajduje się ujęte w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych stanowisko archeologiczne, o którym mowa w **§ 10 ust. 1**. **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny objęte formami ochrony przyrody**, oznaczone symbolami: **ZN.2**, **ZN.3**, o podstawowym

			przeznaczeniu **pod łąki, pastwiska**. 2. Dopuszcza się lokalizację: 1) ścieżek przyrodniczych; 2) kładek pieszych; 3) pomostów; 4) oczek wodnych zapewniających możliwość bytowania i rozrodu zwierząt. 3. W zakresie zagospodarowania terenu ustala się: 1) zakaz lokalizacji budynków; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 95%; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 3m. 4. W wyznaczonym terenie **ZN.2** znajduje się ujęte w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych stanowisko archeologiczne, o którym mowa w **§ 10 ust. 1**.

Numer i Lokalizacja				USTALENIA PLANU OCHRONY PK NOWA HUTA				USTALENIA MPZP				WYTYCZNE USTALEŃ DO UCHWAŁY – ZALECENIA ZAKAZY I OGRANICZENIA WRAZ Z WYTYCZNYMI DO PRZYSZŁYCH AKTUALIZACJI MPZP						
				OGÓLNE			SZCZEGÓŁOWE	OGÓLNE			SZCZEGÓŁOWE	OGÓLNE						SZCZEGÓŁOWE
	Model	Numer ZWAK / Grupa typu	Nazwa ZWAK	Działania kierunkowe	Model procesu ochrony	Kształtowanie widoku		Elewacje	Parkingi podziemne	Infrastruktura rowerowa	Zieleń urządzona	Rejestr zabytków	Parkingi i miejsca postojowe	Kioski	Neony i wnętrza	Zieleń do formowania	Chaos reklamowy	
							PODMIOT DZIAŁAŃ - KONSTYTUTYWNE CECHY KRAJOBRAZU HISTORYCZNEGO NOWEJ HUTY OBJĘTEGO OCHRONĄ W RAMACH PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA DZIAŁANIA PRZEWIDZIANE W RAMACH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA												
1.	1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY	INTE	A	Mianowanie	MODEL NR: 1 Centralny ZWAK NR: 1.1 Plac Centralny	X	X	X	X	7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 3. W zakresie ochrony zieleni, ustala się: 1) zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym terenów zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym, 2) dopuszczenie rekompozycji terenów zieleni, 3) dopuszczenie wprowadzania nowych kompozycji zieleni na niezainwestowanych powierzchniach, z zastrzeżeniem § 7 ust. 13.	Utrzymanie rejestru	ograniczenie	Rewaloryzacja	Przywrócenie	Kształtowanie odnowa	Uporządkowanie	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką • rewaloryzacja i odnowa wyrazu architektonicznego elewacji • wprowadzenie parkingu podziemnego • rekompozycja układu zieleni • mianowanie widoków • rekonstrukcja wnętrz i neonów

2.	1.2	ALEJA JANA PAWŁA I „C"	INTE	A	Utrzymanie	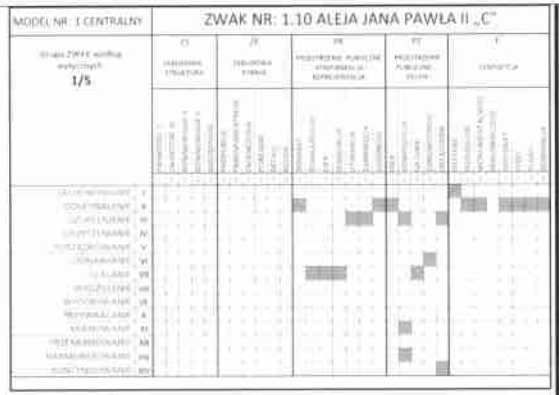			X	3. Połączenia dróg KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5 mogą być realizowane i wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 4. W terenach KDG.1, KDG.2 oraz KDZ.1 - KDZ.5 przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	ograniczenie	Rewaloryzacja		Kształtowanie Układu zieleni	Uporządkowanie	KD1 zachowanie i ekspozycję dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego KD2 ochrona historycznej linii zabudowy, gabarytów i form architektonicznych, KD4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa KD5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową Parku i związaną z nią estetyką • zachowanie dystansu ekspozycji • doskonalenie monumentalności i rozległości widoku • zachowanie efektu dominacji form w krajobrazie lokalnym • scalenie układu zieleni
3.	1.3	CENTRUM A /A-31/	INTE	A	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	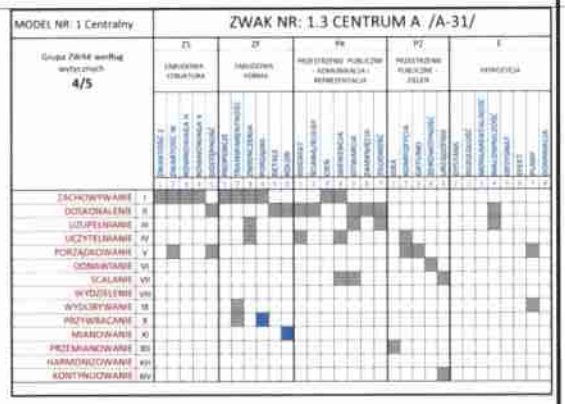	X	X	X	§ 81. 1. Wyznacza się Tereny zabudowy mieszkaniowej – oznaczone symbolami MWn.9.1, MWn.9.2 i MWn.9.3 , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną nową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze nieoznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu MWn.9.1 , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 3) dla terenu oznaczonego symbolem MWn.9.1: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - 25 %, b) maksymalną wysokość zabudowy - 23 m , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej - 8 m , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Porządkowanie	Rewaloryzacja	Przywrócenie	Kształtowanie Układu zieleni	Uporządkowanie	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką • zachowanie struktury i formy zabudowy • uczytelnianie i uzupełnienie zwieńczeń budynków • zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniaj • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni • likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów

4.	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"	INTE	A	Porządkowanie planów		X	X		§ 84. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.9.1** i **MWs/U.9.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania istniejących garaży, c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenie o symbolu **MWs/U.9.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych, 4) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit b, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.9.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 4% . **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2+T, 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. **§ 117.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1** - **KDZ.7;** 4. W terenach **KDG.1, KDG.2** oraz **KDZ.1** - **KDZ.5** przeznaczenie obejmuje ponadto budowle i urządzenia do prowadzenia ruchu tramwajowego. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Porządkowanie	Rewaloryzacja		Kształtowanie i odnowa	Uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

S.		1.5	CENTRUM B /B-31/	INTE	A	Oddalanie / Mianowania	MODEL NR: 1 Centralny Grupa ZWAK według wpływowych 4/5 ZWAK NR: 1.5 CENTRUM B /B-31/ ZACHOWYWANIE DOSKONALENIE UZUPEŁNIANIE UCZYTELNIANIE PORZĄDKOWANIE ODNAWIANIE SCALANIE WYDZIELENIE WYDOBYWANIE PRZYWRACANIE MIANOWANIE PRZEBUDOWYWANIE HARMONIZOWANIE KONTYNUOWANIE	X	X		§ 72. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.8.1** i **MWn.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.8.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** . § 75. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2** i **MWs/U.8.3,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20%** . 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, lekkiej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Porządkowanie ew. gar. podziemny		Przywrócenie	Kształtowanie i odnowa	Uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką • zachowanie struktury i formy zabudowy • uczytelnianie i uzupełnienie zwieńczeń budynków • zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniaj • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów

| | | |

7.		1.7	CENTRUM C /C-31/	INTE	A	Odsłanianie / Mianowania	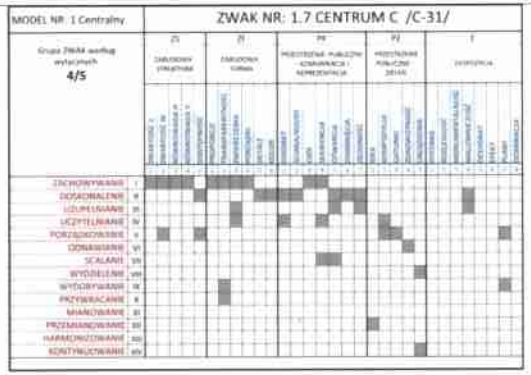	X	X			§ 35. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1.** 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parking) podziemne	**Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego**	**Doskonalenie ew. parking podziemny**		**przywrócenie**	**Kształtowanie i odnowa**	**Uporządkowanie**	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką • zachowanie struktury i formy zabudowy • uczytelnianie i uzupełnienie zwieńczeń budynków • zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniaj • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów

8.	1.8	ALEJA ANDERSA „A"	INTE	A	Utrzymanie		X	X	X	§ 39. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.3.1, ZP.3.2 i ZP.3.3**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.3.2**: – lokalizację obiektu socjalnego dla obsługi kierowców autobusów, zintegrowanego z wiatą przystankową dla obsługi pasażerów, – utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno-dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla obiektu socjalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. d ustala się: a) maksymalną wysokość zabudowy – 5 m, 3) dla terenu **ZP.3.1** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 95%; 4) dla terenu **ZP.3.2** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 90 %; 5) dla terenu **ZP.3.3** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 80 %. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, 2) zakaz: a) lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych dróg. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, obiekty małej architektury. **KWARTAŁ NR 4** (os. Teatralne) 1. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 4) zieleni towarzyszącej. 2. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	p a r k i n g (i) p o d z i e m n e			K s z t a ł t o w a n i e i o d n o w a	U p o r z ą d k o w a n i e	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

| | | |

| | | |

11.		1.11	SKARPA CENTRALNA	KONS	A 0	Utrzymanie / Budowa ram widokowych	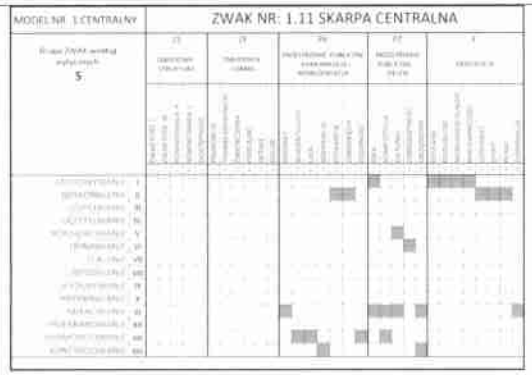					§ 26. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami: **ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7, ZP.8, ZP.9, ZP.10**, o podstawowym przeznaczeniu **pod publicznie dostępne parki**. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania terenów dopuszcza się lokalizację z wyłączeniem terenów **ZP.8, ZP.9, ZP.10**: 1) urządzeń sportu i rekreacji w szczególności takich jak: boiska, skateparki; 2) ogródków jordanowskich; 3) placów zabaw; 4) placów z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi; 5) w terenach **ZP.1** i **ZP.2** obiektów budowlanych obsługujących tereny zieleni, takich jak: a) wypożyczalnie sprzętu sportowego, b) kawiarnie, c) sanitariaty, d) altany, dla których ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy do 100 m^2; 6) W terenie **ZP.2** dopuszcza się budowę tężni solankowej o maksymalnej powierzchni zabudowy do 300m^2; 7) W terenie **ZP.3** dopuszcza się lokalizację kiosków ulicznych i pawilonów sprzedaży ulicznej, wyłącznie na czas trwania imprez 3. W zakresie zagospodarowania terenu ustala się: 1) wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001 – 0,2; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 90%; 3) maksymalną wysokość zabudowy: 5m 4) W wyznaczonym terenie **ZP.6** znajduje się ujęte w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych stanowisko archeologiczne, o którym mowa w § 10 ust. 1	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	nieodpuszczalne	nieodpuszczalne		Kompleksowa rekomponcyja	nieodpuszczalny	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni

12.	2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"	INTE	A	Utrzymanie	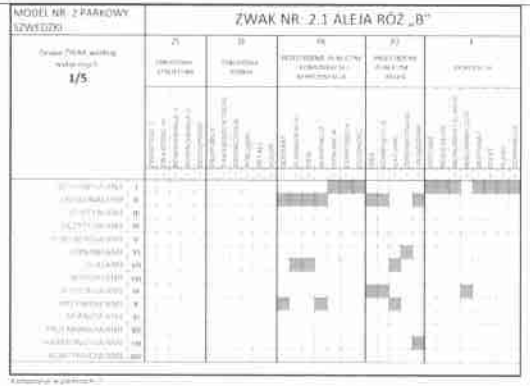			X		**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: **KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8** – al. Róż - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG i KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1,** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.1** – ul. Rydza-Śmigłego - 1x2, - **KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8** – al. Róż - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG i KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: d) drogi klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **KDD.1 - KDD.14;** 3. Tereny dróg publicznych przeznaczone są pod budowle drogowe, wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	P o r z ą d k o w a n i a	r e w a l o r y z a c j a	p r z y w r a c a n i a	P r z y w r ó c e n i e i o d n o w a	n i e d o p u s z c a l n y	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

13.	2.2	PARK RATUSZOWY	RKOM	B	Odsłanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	MODEL NR: 2 PARKOWY SZWEDZKI Grupa ZWAK według wartości miejsc 5 ZWAK NR: 2.2 PARK RATUSZOWY 25 | 29 | 44 | 92 | 8 			X	§ 79. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZPp.8.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** .	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	uporządkowanie	Rewaloryzacja ograniczenie		Kompleksowa Rekompozycja I integracja	niedopuszczalny	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni

| | | |

15.		2.4	BLOK SZWEDZKI	KONT	A	Utrzymanie	MODEL NR. 7 PARKOWY SZWEDZKI 4	ZWAK NR: 2.4 BLOK SZWEDZKI		X	X			**§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) możliwość rozbudowy i nadbudowy budynku zlokalizowanego na działce nr 143, obr. 45 Nowa Huta, na zasadach określonych w pkt 6, 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %**, f) nakaz lokalizacji garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynku mieszkalnego, **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob.szaroweg o Wskazany Wpis indywidualny	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	rewaloryzacja		Odnowa		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

| | | |

17.	2.6	SZKLANE DOMY /B-32/	INTE	A	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	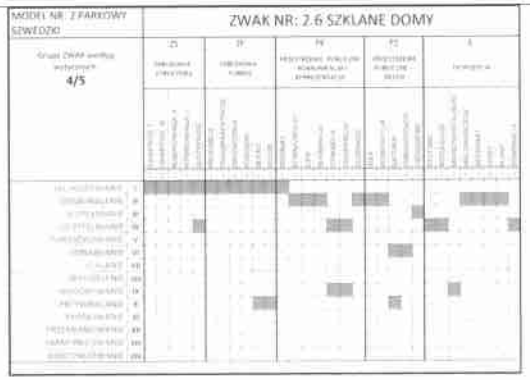	X	X			§ 73. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość rozbudowy i nadbudowy budynku zlokalizowanego na działce nr 143, obr. 45 Nowa Huta, na zasadach określonych w pkt 6; 3) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** ; a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %**, f) nakaz lokalizacji garaży (parkingów) wielostanowiskowych w podziemnej części budynku mieszkalnego, **§ 79.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZPp.8.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %** . **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	rewaloryzacja		Porządkowanie I odnowa	niedopuszczalny	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

| | | |

19.	2.8	KOŚCIÓŁ N.M.P. CZĘSTOCHOWSKIEJ	INTE	K	Porządkowanie planów	MODEL NR. 2 PARKOWY SZWEDZKI 4/5	ZWAK NR: 2.8 KOŚCIÓŁ MB CZĘSTOCHOWSKIEJ	X	X			§ 78. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** oznaczony symbolem **Uks.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultu religijnego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające w istniejącym kompleksie zabudowy ustala się możliwość lokalizacji funkcji: 1) usług z zakresu: oświaty, opieki zdrowotnej; 2) obiektów zamieszkania zbiorowego – dom zakonny; 3) usług z zakresu turystyki – m.in. hotel, dom wycieczkowy. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji, o których mowa w ust. 2 maksymalnie do 50% powierzchni całkowitej zabudowy; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %**; 4) maksymalną wysokość zabudowy sakralnej – **42 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje: - ob. Szklane Domy 7 – stara kaplica. § 79. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** oznaczone symbolami: **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu; c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji); d) lokalizacji altan ogrodowych; e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; f) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych; 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZPp.8.2** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %**. 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej lekkiej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Doskonalenie Stanu obecnego			porządkowania	nie dopuszczalny	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne lub kultowe **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

20.	2.9	PARK SZWEDZKI	RKDM	B	Odsłanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	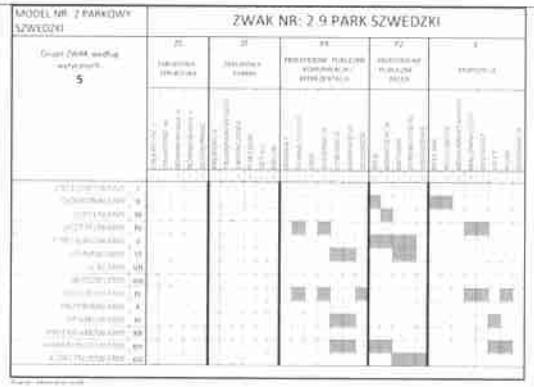				X	§ 79. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZPp.8.1** i **ZPp.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZPp.8.2** lokalizacji dojść i dojazdów do zabudowy, niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), d) lokalizacji altan ogrodowych, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, f) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3) dla terenu **ZPp.8.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %** .	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**D o s k o n a l e n i e S t a n u o b e c n e g o**			**K o m p l e k s o w a R e k o m p o z y c j a I i n t e g r a c j a**	**n i e d o p u s z c z a l n y**	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

21.	3 WEWNĘTRZNY	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA	RKOM	B	Odstanianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	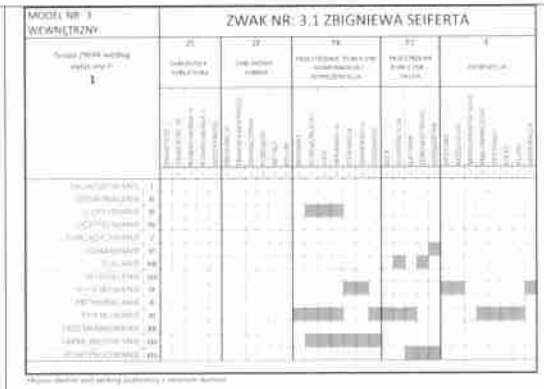	X	X		§ 35. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2 i MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: b) maksymalną wysokość zabudowy - **31 m**, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 39.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.3.1, ZP.3.2 i ZP.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; **§ 8. Zasady ochrony środowiska i przyrody** 3. W zakresie ochrony zieleni, ustala się: 1) zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym: terenów zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym; 2) dopuszczenie rekompozycji terenów zieleni; 3) dopuszczenie wprowadzania nowych kompozycji zieleni na niezainwestowanych powierzchniach, z zastrzeżeniem § 7 ust. 13. **7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 13. Zakaz lokalizacji zieleni wysokiej ***w strefie ekspozycji widokowej na klasztor OO. Cystersów w Mogile*** oznaczonej na Rysunku Planu. **§ 33.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2 i MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewymienione na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie oznaczonym symbolem **MWn.3.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych	Utrzymanie Rejestru Ob.szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny			Odnowa Scalenie i mianowanie	uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

22.	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"	INTE	A	Odstanianie		X	X	X	§ 35. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2** i **MWs/U.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.3.1,** 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **8 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy – **31 m**, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 39.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.3.1, ZP.3.2 i ZP.3.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 1, **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2,** 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowania	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

| | | |

24.	3.4	ŚWIAT DZIECKA	INTE	A	Utrzymanie	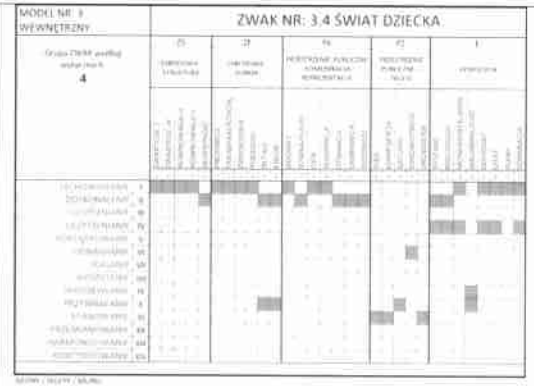		X	X			§ 35. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.3.1, MWs/U.3.2** i **MWs/U.3.3**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **MWs/U.3.1 MWs/U.3.2**, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.3.2:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **8 %**, b) maksymalną wysokość zabudowy - **31 m**, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej użytkowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny	uporządkowanie	przywrócenie	Dokonalenie Istniejącego układu	Pilne uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wielopłanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

25.		3.5	PLANTY ZACH., LUDŹMIERSKA	INTE	A	Odstanianie	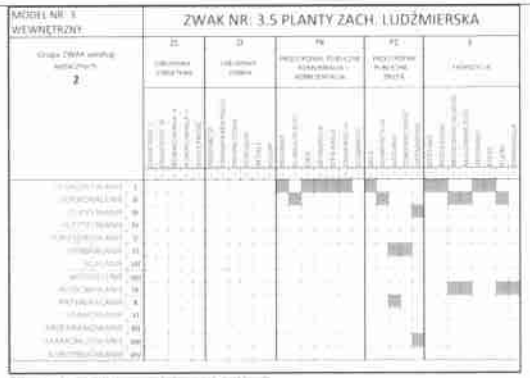	X	X	X		§ 41. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1** i **MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** . 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje: os. Zgody 2 – siedziba instytucji – siedziba agend Urzędu Miasta Krakowa. § 47. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** oznaczone symbolami **ZP.4.1** i **ZP.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie **ZP.4.2** lokalizację dojść, dojazdów do zabudowy niewyznaczonych na Rysunku Planu, c) lokalizację tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, d) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.4.2** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.4.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %**; 3) dla terenu **ZP.4.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70%**. **KWARTAŁ NR 5** (os. Krakowiaków, os. Górali) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej: **KDL.3** – ul. Ludźmierska – 1x2; 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny	uporządkowanie		Doskonalenie Istniejącego układu		DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dálekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

26.	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACH.	INTE	A	Porządkowanie planów	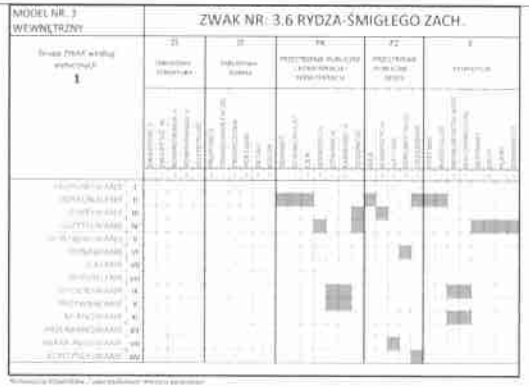		X	X			§ 33. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.3.1, MWn.3.2** i **MWn.3.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) utrzymania, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie oznaczonym symbolem **MWn.3.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d, 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.3.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **24 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **7 m**; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.3.3** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej - **23 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalna wysokość zabudowy usługowej – **14 m**, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektów ujętych w ewidencji zabytków, oznaczonych na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, lekkiej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	uporządkowanie		Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

27.	3.7	ALEJA RÓŻ „C"	INTE	A	Odsłanianie	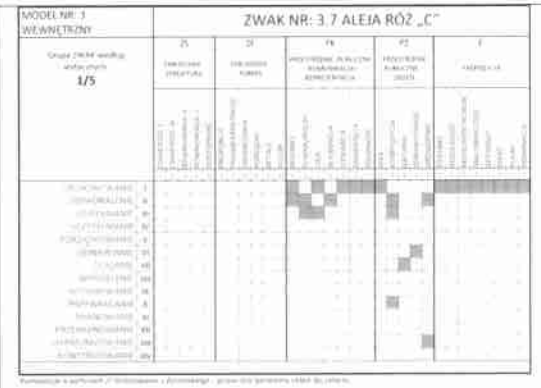			X		§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy dojazdowej: - KDD.1 – ul. Bydzia Śmigłego - 1x2; - KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8 – al. Róż - 1x2; 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach KDG i KDZ , oraz w terenach KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, § 112. 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: d) drogi klasy dojazdowej, oznaczone symbolami KDD.1 - KDD.14; 4. Tereny dróg publicznych przeznaczone są pod budowle drogowe, wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą. 5. W terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację: 1) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; 2) obiektów związanych z obsługą pasażerów, obiektów usługowych typu kiosk w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; 3) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych - kiosków, oznaczonych na rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach, do czasu realizacji inwestycji zgodnie z przeznaczeniem podstawowym; 4) zieleni towarzyszącej. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie: obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury.	Utrzymanie Rejestru Ob.szarowego	doskonalenie	uporządkowanie		Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowanie	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

28.	3.8	RYDZA ŚMIGŁEGO WSCH.	INTE	A	Porządkowanie planów	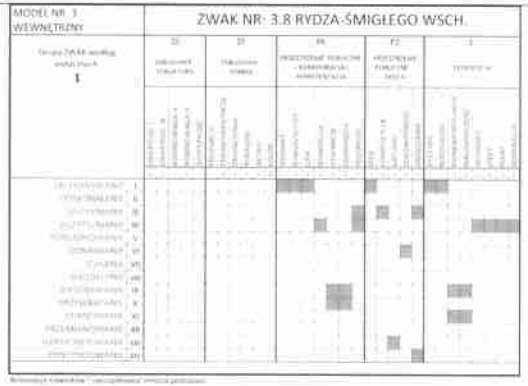		X	X			§ 75. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWs/U.8.1, MWs/U.8.2 i MWs/U.8.3**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) w terenie oznaczonym symbolem MWs/U.8.1 możliwość utrzymania przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku; oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.8.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20%** , **§ 73.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** - oznaczony symbolem **MWs.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką 2. Jak przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych w parterze budynku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków za wyjątkiem garaży (parkingów podziemnych) oraz obiektu o którym mowa w ust. 4 pkt 2 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d, 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **40 %** , 6) dla obiektu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %**, **7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, azurowej konstrukcji 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie dopuszczalny Parking podziemny	Uporządkowanie		Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

29.		3.9	PLANTY WSCH-PN STRUGA	RKOM	D	Odsłanianie	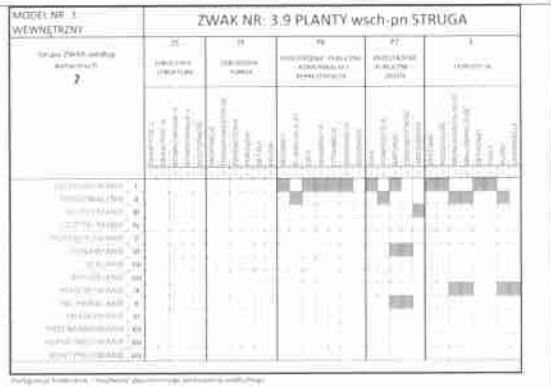	X	X	X	§ 65. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **10 %** ; 5) maksymalną wysokość zabudowy – **23 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a **§ 63.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, o symbolu **MWn.7.1** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **40 %** ; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Struga 1x2; 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2**, **KDL.4**, 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, lekkiej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny			Doskonalenie Istniejącego układu	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

30.	3.10	SZKOLNE PN	INTE	A	Odstanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY ZWAK NR: 3.10 SZKOLNE PN 4/5							X	X		§ 66. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3 i Uo.7.4** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) maksymalna wysokość zabudowy – **12 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 65.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; **§ 63.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; **§ 69.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Umz.7.1** i **Umz.7.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %.** 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y P a r k i n g p o d z i e m n y**	**u p o r z ą d k o w a n i e**	**O d n o w a i p r z y w r ó c e n i e**			**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

31.		3.11	SZKOLNE-ZESPÓŁ SZKÓŁ	RKOM	m	Odsłanianie / Porządkowanie planów		X	X		X	7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej aziurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. § 63. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, § 68. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Uk.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustala się: 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **4%** ; **§ 71.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.7.2**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, aleje i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizację altan ogrodowych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 90 %. **KWARTAŁ NR 8 (os. Słoneczne, os. Szklane Domy, os. Centrum B)**	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o				D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

32.	3.12	PLANTY PN-ZACH ŻEROMSKIEGO	RKOM	B		Odsłanianie	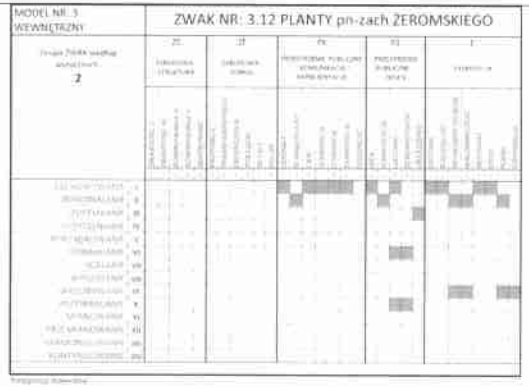	X	X	X	X	2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) w terenie oznaczonym symbolem MWs/U.8.1 możliwość utrzymania przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. **§ 72.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.8.1** i **MWn.8.2**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, **§ 70.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.7.1**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %**. **§ 62.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.6.2** i **ZP.6.3** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.2** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) dla terenu **ZP.6.2** i **ZP.6.3** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %**. **KWARTAŁ NR 7** (os. Szkolne) **§ 80.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.8.1**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %**. **KWARTAŁ NR 9** (os. Hutnicze, os. Centrum A, os. Ogrodowe) 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny				Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

33.		3.13	ALEJA RÓŻ „D" PLANTY PN. JEROMSKIEGO	INTE	A	Odstanianie	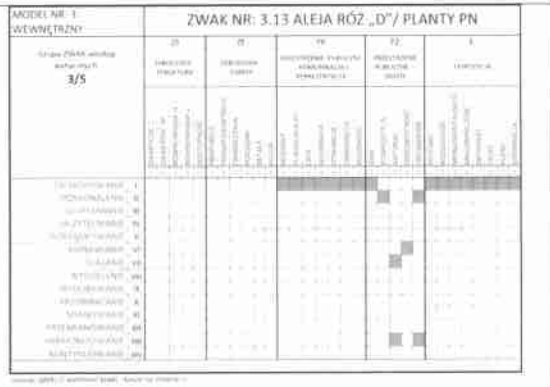	X	X	X	X	§ 54. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** - oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **85 %** , § 61. 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** oznaczony symbolem **ZP.6.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **85 %** 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne, 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** ,	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o		p r z y w r ó c e n i e		D o s k o n a l e n i e I O d n o w a I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

34.	3.14	PLANTY PN-WSCH ŻEROMSKIEGO	RKOM	III		Odsłanianie	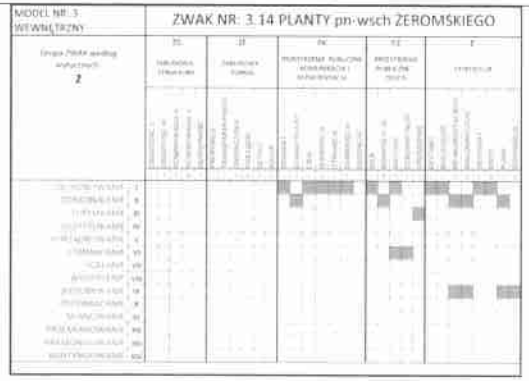	X	X	X	X	§ 34. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.3.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - 15 %; §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej użytkowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 5. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m. § 55. 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZP.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - 60 %. **KWARTAŁ NR 6** (m. Sportowe, os. Zielone) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDL.4** – ulice: Obrońców Krzyża, Żeromskiego, Strugą - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2**, **KDL.4**,	Utrzymanie Rejestru Obszaru				Doskonalenie Istniejącego układu	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

35.		3.15	PARAFIA PW. NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA	INTE	x	Porządkowanie planów	MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY 4/5	ZWAK NR: 3.15 PARAFIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA						X	X			§ 46. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Uks.4.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultu religijnego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające w istniejących obiektach, ustala się możliwość lokalizacji funkcji: 1) mieszkalnych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu; 2) usługowych z zakresu kultury i oświaty, pod warunkiem, że ich suma nie będzie przekraczać 50% powierzchni całkowitej budynków w istniejącym kompleksie. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **2 %**; 3) maksymalną wysokość zabudowy – **32 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny					**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne lub kultowe **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

36.		3.16	1000-LATKA	INTE	A	Porządkowanie planów / Kadrowanie	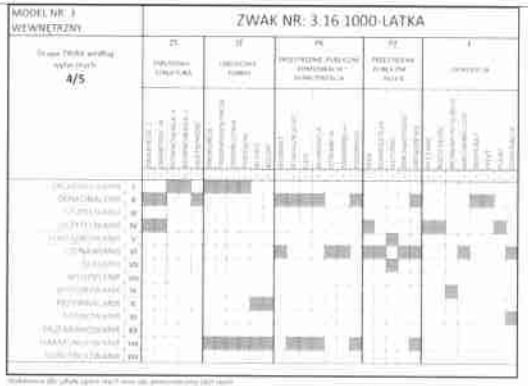	X	X	X	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego**MWn.4.1,** **§ 41.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.4.1** i **MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 50 % . **45.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.4.1** i **Uo.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków; 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.4.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 20 % . §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c a l n y P a r k i n g p o d z i e m n y**			**U c z y t e l n i e n i e I O d n o w a Is t n i e j ą c e g o u k ł a d u**		**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa.

| | | |

38.	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"	RKOM	ob	Odsłanianie		X	X	X		§ 41. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7. 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %**, b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **MWn.4.1**. Dopuszcza się lokalizację innych, niewyznaczonych na Rysunku Planu, tras rowerowych. **§ 44.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uk.4.1, Uk.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3) dla terenu **Uk.4.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 4) dla terenu **Uk.4.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %**,	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	u p o r z ą d k o w a n i e	p r z y w r ó c e n i e		D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u	u p o r z ą d k o w a n i e	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

39.		3.19	OBRONCÓW KRZYŻA „II"	RKOM	D	Odstanianie		X	X	X		§ 41. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWo.4.1 i MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną nską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %,** b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **MWn.4.1**. Dopuszcza się lokalizację innych, niewyznaczonych na Rysunku Planu, tras rowerowych. **§ 44.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uk.4.1, Uk.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 1) dla terenu **Uk.4.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 4) dla terenu **Uk.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,**	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	u p o r z ą d k o w a n i e	p r z y w r ó c e n i e			u p o r z ą d k o w a n i e	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

40.	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2	RKOM	n	Odsłanianie / Porządkowanie planów	MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY 4/5	ZWAK NR: 3.20 ZESPÓŁ SZKÓŁ 2	X	X	X	§ 41. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1** i **MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewymienione na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garażowej, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %**, b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **MWn.4.1**. Dopuszcza się lokalizację innych, niewyznaczonych na Rysunku Planu, tras rowerowych. **§ 44.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uk.4.1, Uk.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu kultury. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3) dla terenu **Uk.4.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **21 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 4) dla terenu **Uk.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %**,	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	uporządkowanie	rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowanie	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa.

| | | |

42.	3.22	KINO „ŚWIT"	KONS	A	Utrzymanie / Porządkowanie przedpola	MODEL NR: 1 WEWNĘTRZNY ZWAK NR: 3.22 KINO „ŚWIT" Grupa ZWAK według wytycznych 3/S					X	X	X	§ 41. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.4.1** i **MWn.4.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i budynkach, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 lit. c i d, 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.4.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** ; § 42. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.4.1, MWn/U.4.2 i MWn/U.4.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: 2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenach **MWn/U.4.1 i MWn/U.4.2** , za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.4.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %**, § 43. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.4.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze nieoznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **0,1 %** ; 3) maksymalną wysokość zabudowy - **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. 4. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonym w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje: - os. Teatralne 10 – dawne kino „Świt". **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, odtwarzający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.2** - ul. Czuchajowskiego - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KD2** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Un.11.1** - i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1, KDL.3, KDL.7, KDD.1, KDD.2,** §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże [parking] podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego + wpis Do rejestru indywidualny	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny			Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowanie	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa. ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

43.		3.23	GÓRALI /C-2 POŁUDNIE/	INTE	A	Utrzymanie / kadrowanie	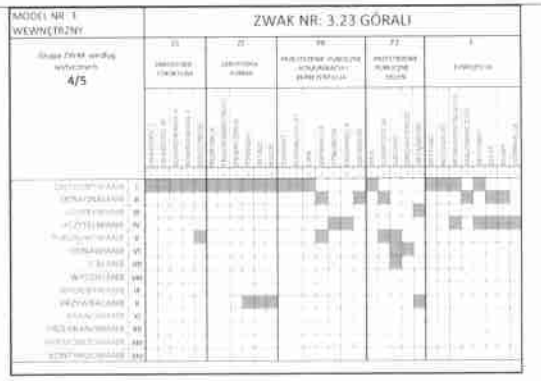	X	X	X		**§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.S.1, Uo.S.2 i Uo.S.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.S.3** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **70 %** ; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez. 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **10 %** ; **§ 53.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Umz.S.1 i Umz.S.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Umz.S.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %** ; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: Ii) drogi publiczne klasy dojazdowej: **KDD.3, KDD.4** – ul. Stalowa - 1x2,	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Dokonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

44.	3.24	ALEJA RÓŻ „E"	RKOM	A	Odsłanianie	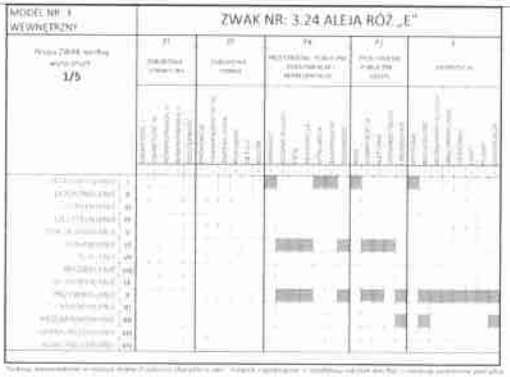	X	X	X	X	§48. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.S.1, MWn.S.2, MWn.S.3, MWn.S.4 i MWn.S.5**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oską 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne § 54. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** - oznaczone symbolami **ZP.S.1 i ZP.S.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, stany rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 6 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 85 % ; § 61. 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** oznaczony symbolem **ZP.6.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

| | | |

46.	3.26	SPORTOWE /B-2 POŁUDNIE/	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie	MODEL NR : 3 WEWNĘTRZNY 4/5	ZWAK NR: 3.26 SPORTOWE PD				X	X			§ 56. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d, 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **22 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, c) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – **11 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %** , b) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,3 - 0,5** , c) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	Przywrócenie i odnowa			**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

47.		3.27	MOŚCICKIEGO „II"	RKOM	B	Odstąpienie	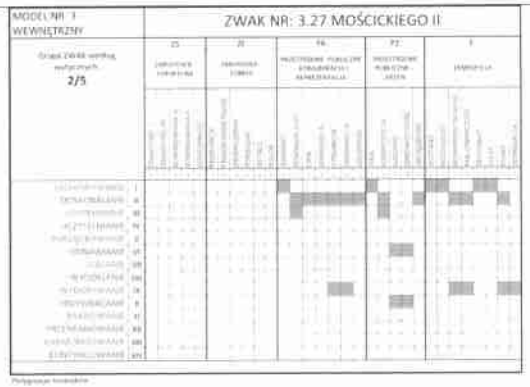	X	X	X		§ 57. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn/U.6.1** i **MWn/U.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn/U.6.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 15 % , 5. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c i d; 3) możliwość zmiany sposobu użytkowania poddaszy na cele mieszkalne; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 40 % , 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 40 % , 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3**	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja				**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

48.	3.28	MOŚCICKIEGO „I"	RKOM	B	Odsłanianie	MODEL NR 1 WEWNĘTRZNY ZWAK NR: 3.28 MOŚCICKIEGO I Zwak ZWAK według wariantów 7/5 Z1 STREFA CENTRUM Z2 STREFA PUBLICZNA 1 CENTRUM	X	X	X		§52. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** - oznaczony symbolem **Uz.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **20 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy - **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 4 pkt 1 lit. a. 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje: - os. Krakowiaków 43 - przychodnia lekarska, wraz z ochroną oryginalnego wejścia. §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. § 53. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **50 %** ;	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja				**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

49.		3.29	KRAKOWIAKÓW /C-2 PÓŁNOC/	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie		X	X	X		§ 51. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.1** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **9 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne: b) maksymalną wysokość zabudowy – **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 52.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** oznaczony symbolem **Uz.5.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowanie w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **30 %** , 4) maksymalną wysokość zabudowy - **15 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a 5. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w którym zakres ochrony obejmuje: os. Krakowiaków 43 – przychodnia lekarska, wraz z ochroną oryginalnego wejścia	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie			DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

50.		3.30	SŁONECZNE	INTE	A	Utrzymanie / kadrowanie	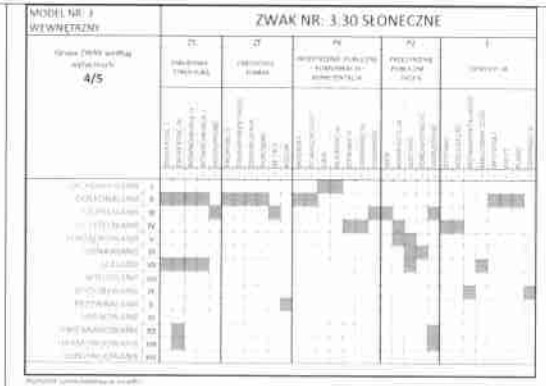		X	X		§ 74. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.8.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, 3) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych, 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10%** , 5) maksymalną wysokość zabudowy – **23 m**, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§ 77.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.8.1** i **Uo.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 1. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych; **§ 76.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.8.1**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji garażowej; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c a l n y p a r k i n g p o d z i e m n y**	**O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a**	**p r z y w r ó c e n i e**	**D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u**	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

51.		3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH	RKOM	m	Odstanianie / Porządkowanie planów	MODEL NR: 3 WEWNĘTRZNY ZWAK NR: 3.31 ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH 4/5		X	X			§ 77. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.8.1 i Uo.8.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.8.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny			Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

52.	3.32	UROCZE	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie	MODEL NR: 1 WEWNĘTRZNY 4/5	ZWAK NR: 3.32 UROCZE					X	X			§ 33. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** oznaczony symbolem **Us.3.1** , o podstawowym przeznaczeniu na obiekty użyteczności publicznej z zakresu opieki zdrowotnej. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarytach; 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. § 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m. § 34. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn/U.3.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **15 %**; § 36. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.3.1, Uo.3.2, Uo.3.3 i Uo.3.4,** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania zabudowy usługowej oraz garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %**.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y P a r k i n g p o d z i e m n y**	**O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a**	**p r z y w r ó c e n i e**		**U [o r z ą d k o w a n i e**	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garazy, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną; **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

| | | |

| | | |

55.		4.2	ARTYSTÓW	KONS	A0	Utrzymanie	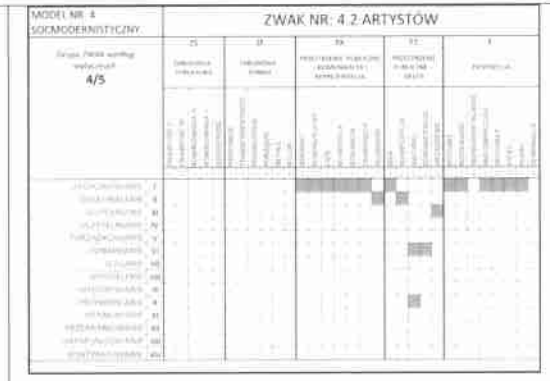		X	X			§ 29. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1** i **MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.2.2** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz: a) lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %**, **§ 28.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.2.1** i **MWw.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.1**: minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %**; 1) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.2**: minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %**; ii) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y p a r k i n g p o d z i e m n y**	**O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a**		**D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u**		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

56.	4.3	HANDLOWE PN	INTE	B	Utrzymanie / Porządkowanie planów	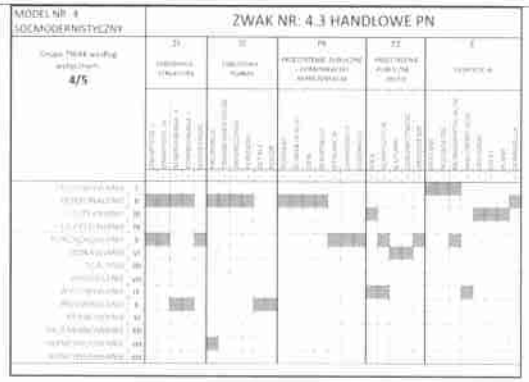	X	X		§ 27. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** , **§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz: b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %**, b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 5 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parking) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie	Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

57.		4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH	RKOM	n	Porządkowanie planów / Budowa bram widokowych		X	X			§ 28. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.2.1** i **MWw.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %**; **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez; 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parking) podziemne. **§ 30.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.2.1** i **Uo.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń sportu i rekreacji wraz z niezbędnym zapleczem. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; **§ 27.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1** i **MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %** ; 4) maksymalną wysokość zabudowy mieszkaniowej – **28 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego				Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

58.	4.5	HANDLOWE PD /D-3/	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie	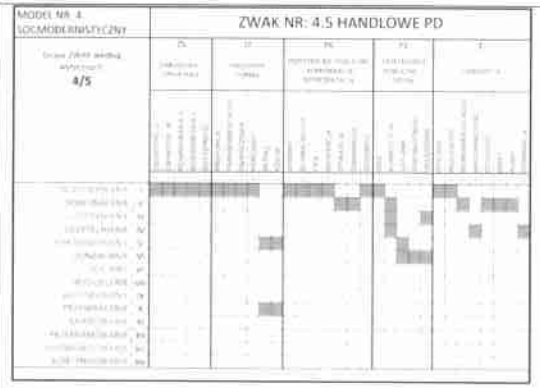	X	X			§ 27. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.2** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %;** **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 30.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.2.1** i **Uo.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń sportu i rekreacji wraz z niezbędnym zapleczem. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków w terenie oznaczonym symbolem **Uo.2.2**. 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.2.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %,**	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	P	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie	Dostosowanie Istniejącego układu	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

59.	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"	INTE	A	Utrzymanie	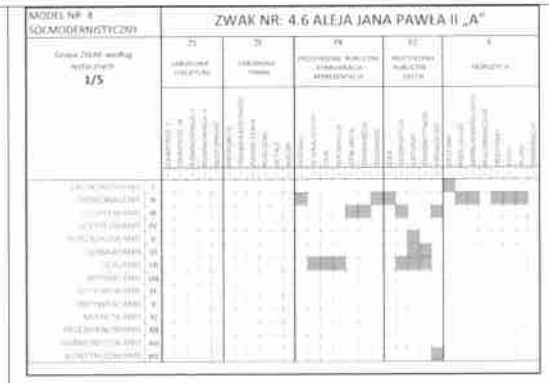			X	X	**§ 31.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.2.1** i **ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.2.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90%;** 3) dla terenu **ZP.2.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **75%.** **§ 32.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZP.2.3** i **ZP.2.4**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %.** **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.5** – al. Jana Pawła II, cz. zachodnia - 2x2+T, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1** i **KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;**	Utrzymanie Rejestru Obszarowego		Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

60.	4.7	MARTEN	INTE	B	Porządkowanie przedpola / kadrowanie	MODEL NR: 8 SOCMODERNISTYCZNY 4/S ZWAK NR: 4.7 MARTEN	X	X	X	X	§ 30. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.2.1** i **Uo.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń sportu i rekreacji wraz z niezbędnym zapleczem. § 7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. § 20. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** oznaczony symbolem **U.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane; sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 3) lokalizację obiektu usługowego na działkach nr 35/22, 35/23, 35/25, 35/26, obr. 51 Nowa Huta, na zasadach określonych w ust. 3 pkt 5; 4) lokalizację jednego obiektu usługowego na działkach nr 35/8, 35/2 obr. 51 Nowa Huta, na zasadach określonych w ust. 3 pkt 6. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - 20%; § 21. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.2.1** i **ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.2.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90%**; § 22. 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej**, oznaczony symbolem **ZP.2.3** i **ZP.2.4**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trawy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; b) terenie oznaczonym symbolem **ZP.2.3** dopuszcza się możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %**.	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	P	O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a		D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u	u p o r z a d k o w a n i e	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

61.		4.8	KOLOROWE /D-2/	INTE	A	Utrzymanie / kadrowanie	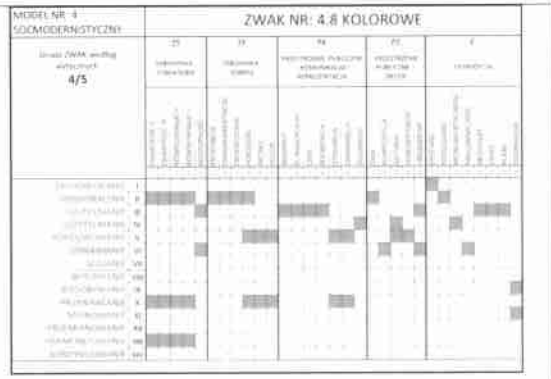		X	X	X	X	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Spiechowicza - 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.5.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** , i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej lekkiej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. 14. Zakaz lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m. **§ 22.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.1.1** i **Uo.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. **§ 24.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZP.1.1,** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw. **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** , oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3** i **ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych - kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 2) dla terenu **ZP.1.2** – minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **85 %**; 3) dla terenu **ZP.1.3** i **ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %**.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	P	Ograniczone rewaloryzacja			uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

62.	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD	RIOM	III	Odstąpianie / Budowa kulis / Porządkowanie planów	MODEL NR: 4 SOKMEDIERNISTYCZNY ZWAK NR: 4.9 PARK WIŚNIOWY SAD 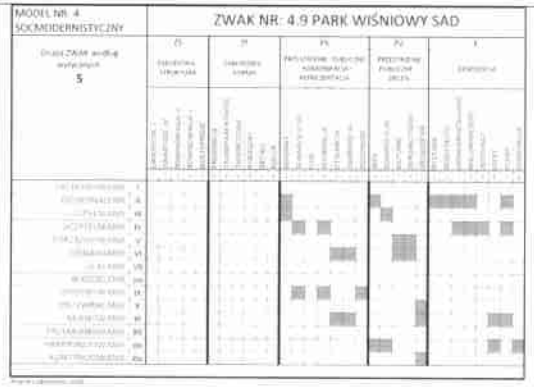	X	X	X	X	§ 31. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.2.1** i **ZP.2.2** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 2) dla terenu **ZP.2.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90%;** **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej**, oznaczony symbolem **ZPp.1.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) odtworzenia oczka wodnego, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, f) lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu		DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

63.	4.10	ANDERSA „B	INTE	A	Utrzymanie		X	X	X		§ 27. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWs.2.1 i MWs.2.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewymienione na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania zabudowy garażowej, z możliwością prowadzenia remontu i przebudowy; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 25 %. **§ 29.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1 i MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewymienione na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, 2) zakaz: b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne), pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

64.	4.11	ANDERSA „C"	INTE	A	Odsłanianie	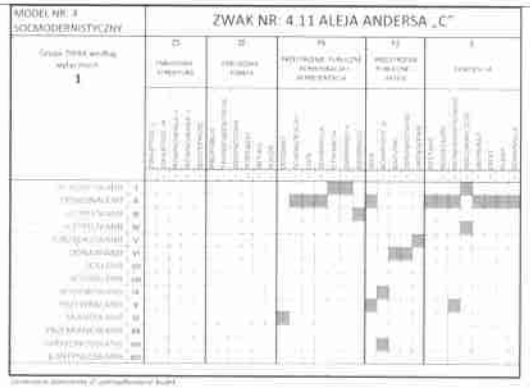			X				§ 25. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **XWARTAŁ NR 2** (os. Handlowe i os. Centrum D) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.4** – al. Andersa - 2x2+T; 2) układ drogowy uzupełniający, obejmuje: a) drogi publiczne klasy lokalnej: - **KDL.1** – ul. Boruty-Śpiechowicza - 1x2; 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ**, oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDD.14, KP, ZP.S.2, MWn.11.1, MWs/U.11.1, MWs.12.1, U.11.1, Uo.11.1** i ponadto - tras (szlaków) rowerowych spoza tego układu - w terenach: **KDL.1,** **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji**, o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: a) drogi klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG.1 i KDG.2;** b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1 - KDZ.7;** c) drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolami **KDL.1 - KDL.8,**	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

65.		4.12	SPÓŁDZIELCZE /D-1/	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie	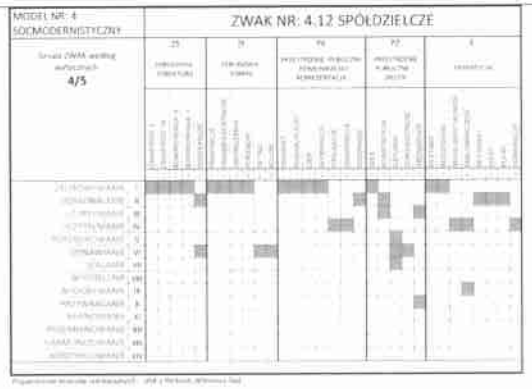		X	X			§ 15. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.1.1** i **MWn.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, bonk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania istniejących garaży i obiektów o funkcji usługowej, e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem: a) garaży (parkingów) podziemnych, b) maksymalną wysokość zabudowy usługowej – 10 m; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.1.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **50 %**. §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej aziurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %**. **KWARTAŁ NR 2** [os. Handlowe i os. Centrum D]	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Dokonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

66.		4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2	RKOM	E	Odsłanianie / Porządkowanie planów	MODEL NR 1 SOCMODERNISTYCZNY 4/5 ZWAK NR: 4.13 ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH		X	X		X	**§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %**. **KWARTAŁ NR 2** (os. Handlowe i os. Centrum D) **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne Ekonomicznych. **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej**, oznaczony symbolem **ZPo.1.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) odtworzenia oczka wodnego, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, f) lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania terenu ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %**. **§ 25.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami **ZP.1.2, ZP.1.3, ZP.1.4**, o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenach oznaczonych symbolami **ZP.1.3 i ZP.1.4** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3) dla terenu **ZP.1.3 i ZP.1.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %**.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny				uporządkowanie	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

67.		4.14	GIMNAZJUM NR 48	RKOM	m	Odstanianie / Porządkowanie planów	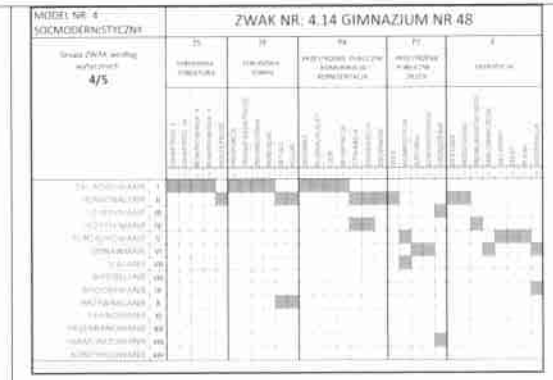	X	X		X	**§ 22.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.1.1** i **Uo.1.2** o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7. 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.1.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %**. **§ 23.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** , oznaczony symbolem **ZPp.1.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia i dojazdy do zabudowy niewyznaczone na Rysunku Planu, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) odtworzenia oczka wodnego, e) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych, f) lokalizacji terenowych urządzeń sportu i rekreacji; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania terenu ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %**. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej użytkowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny				uporządkowanie	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

| | | |

69.	5. ZEWNĘTRZ-NY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"	INTE	A	Odstanianie	MODEL NR 5 ZEWNĘTRZNY ZWAK NR: 5.1 ALEJA RÓŻ „F"	X	X	X	§58. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.6.1** i **Uo.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu 3. W zakresie sposobu zagospodarowania 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.6.2** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **45 %** . § 51. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2** i **Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu 3. W zakresie sposobu zagospodarowania 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** . § 54. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** - oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, aleje i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **85 %** ; §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej stalowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parking) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

70.	5.2	PUB. SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO	INTE	E	Odsłanianie / Porządkowanie planów	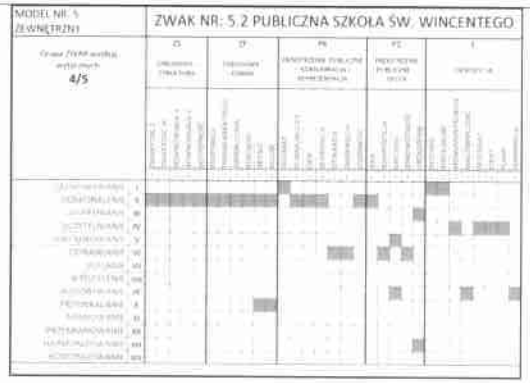	X	X			§ 51. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2 i Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	**U t r z y m a n i e** **R e j e s t r u** **O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e** **D o p u s z c z a l n y** **P a r k i n g** **p o d z i e m n y**			**D o s k o n a l e n i e** **I s t n i e j ą c e g o** **u k ł a d u**		**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką. **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa.

71.		5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH	INTE	E	Oddalanie / Porządkowanie planów	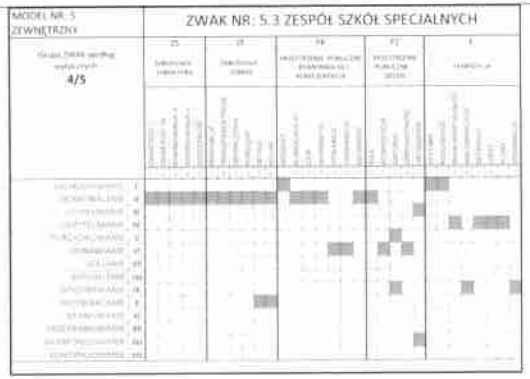	X	X		§ 62. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** - oznaczone symbolami **ZP.6.2** i **ZP.6.3** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.2** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie, c) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.3** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego budynku mieszkalnego jednorodzinnego.; 2) dla terenu **ZP.6.2** i **ZP.6.3** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %**. **KWARTAŁ NR 7** (ul. Szkolna) **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.6.1**, **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 58.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.6.1** i **Uo.6.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.6.2** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** .	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y p a r k i n g p o d z i e m n y			D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u		**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

72.	5.4	SPORTOWE / B-2 PÓŁNOC/		INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie	MODEL NR: 5 ZEWNĘTRZNY 4/5	ZWAK NR: 5.4 SPORTOWE PN					X	X			§ 59. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** oznaczony symbolem **Umz.6.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7. 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do 15 % powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - 55 % . § 56. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: b) maksymalną wysokość zabudowy – 17 m , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; 6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 55 % , b) wskaźnik intensywności zabudowy – 0,3 - 0,5 , c) maksymalną wysokość zabudowy – 15 m , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, lekkiej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y p a r k i n g p o d z i e m n y**	**O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a**		**D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u**	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garazy, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

73.		5.5	BULWAROWA PN	INTE	B	Odsłanianie / kadrowanie	MODEL NR: 5 WEWNĘTRZNY 2/5	ZWAK NR: 5.5 BULWAROWA PN					X	X	X	§ 62. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** - oznaczone symbolami **ZP.6.2** i **ZP.6.3** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; c) w terenie oznaczonym symbolem **ZP.6.3** dopuszcza się utrzymanie, przebudowę i remont istniejącego budynku mieszkalnego jednorodzinnego; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 2) dla terenu **ZP.6.2** i **ZP.6.3** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %**. **KWARTAŁ NR 7** (os. Szkolne) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego**: 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDZ.6, KDZ.7** – ul. Bulwarowa 1x2; 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ**.; **§ 112.** 1. Wyznacza się **Tereny Komunikacji** , o podstawowym przeznaczeniu pod: 1) tereny dróg publicznych: b) drogi klasy zbiorczej, oznaczone symbolami **KDZ.1** - **KDZ.7**; **§ 56.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.6.1** , **MWn.6.2** i **MWn.6.3** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych, d) utrzymania budynków o funkcji usługowej i garaży, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.6.2** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **40 %** . **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej aturowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parking) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

74.	5.6	KRAKOWIAKÓW-OSIEDLOWA	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie		X	X	X	§ 53. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Umz.5.1** i **Umz.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Umz.5.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **65 %** . **§ 51.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.5.1, Uo.5.2** i **Uo.5.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakazuje się lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.5.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **60 %** . **§ 54.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw); c) lokalizacji altan ogrodowych; d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno – dydaktycznych i artystycznych; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **85 %** . 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie	Doskonalenie Istniejącego układu		DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

75.		5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"	INTE	E	Mianowanie	MODEL NR: 5 ZEWNĘTRZNY 4/5	ZWAK NR: 5.6 KRAKOWIAKÓW JUTRZENKA		X	X	X		§ 54. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** oznaczone symbolami **ZP.5.1** i **ZP.5.2** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacji altan ogrodowych, d) lokalizacji tymczasowych obiektów związanych z organizacją okresowych wystaw kulturalno - dydaktycznych i artystycznych, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **85 %** . **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym: obejmuje drogi publiczne: a) drogi klasy głównej z tramwajem: **KDG.1** , **KDG.2** – ul. Kocmyrzowska 2x2+T, b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.6, KDZ.7** – ul. Bulwarowa 1x2, 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8, KDD.5, KDD.6, KDD.7, KDD.8, KDO.14, KP, ZP.5.2,** 7. Dodatkowe miejsca parkowania dla samochodów osobowych mogą być lokalizowane także w obrębie terenów komunikacji, z wyjątkiem **KDG.1, KDG.2** – jako pasy i zatoki postojowe, zgodnie z przepisami odrębnymi, lub na wydzielonych terenach, dla których dopuszczone jest przeznaczenie na parkingi. 6. Tereny dróg wewnętrznych przeznaczone są pod budowle drogowe, odpowiednio do ich funkcji w zakresie: obsługi ruchu pieszych i dopuszczalnego ruchu pojazdów, wraz z przynależnymi drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu. Przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz zieleni towarzyszącej i obiektów małej architektury. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej stalowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob.szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowanie	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

76.	6 BRAMNY	6.1	HUTNICZE /A-33/	INTE	A	Odsłanianie / Budowa bram widokowych / Mianowania	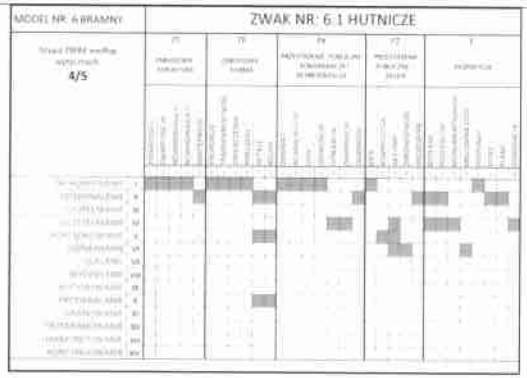	X	X	X	§82. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania istniejących garaży; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontu w lokalach i obiektach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i d. 4) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **24 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a; **§ 86.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **Umz.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę zamieszkania zbiorowego. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu, na zasadach określonych w ust. 4 pkt 2. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji funkcji usługowych jako wbudowane w istniejące budynki, maksymalnie do **15%** powierzchni całkowitej budynku; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %**;	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie	Ograniczone rewaloryzacja	odnowa	Dokonalenie Istniejącego układu	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmianą kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

77.		6.2	SOLIDARNOŚCI „B”	INTE	A	Porządkowanie planów	MODEL NR: 6 BRAMY 1	ZWAK NR: 6.2 ALEJA SOLIDARNOŚCI „B”																				
												X	X	X													

§ 84. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWs/U.9.1** i **MWs/U.9.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie:
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,
b) utrzymania istniejących garaży,
c) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych - kiosków w terenie o symbolu **MWs/U.9.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach,
2) zakaz lokalizacji nowych budynków.
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:
6) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.9.2**
a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 5% ,
b) maksymalną wysokość zabudowy – **30 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a.
§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego
1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: konki uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji.
2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych.
3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego
1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na rysunku planu.
b) drogi klasy zbiorczej
- **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2+T.
3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach.

Utrzymanie Rejestru Obszarowego

Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny

Ograniczone rewaloryzacja

Doskonalenie Istniejącego układu

DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego
DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych,
DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa
DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką
E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających
E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej
E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych
E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym
ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych,

- **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni
- uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni
- przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

78.	6.3	STALOWE /A-11/	INTE	A	Utrzymanie / Kadrowanie	MODEL NR: A BRAMKI 4/5	ZWAK NR: 6.3 STALOWE	X	X	X		§ 90. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs/U.10.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **4 %**; **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: b) drogi klasy zbiorczej: - **KDZ.3** – al. Solidarności - 2x2 i T; 3. Połączenia dróg **KDZ.1, KDZ.2, KDZ.3, KDZ.4, KDZ.5** mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach. **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną mną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, o symbolu **MWn/10.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w detychczasowej lokalizacji i gabarycie; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych ; 7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.3**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %**, b) maksymalną wysokość zabudowy – **26 m**, z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	odnowa	Dokonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

79.	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA	INTE	A	Utrzymanie / Mianowania	MODEL NR: 0 BRAMNY ZWAK NR: 6.4 DOM MŁODEGO ROBOTNIKA 4/5					X	X			Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny			Doskonalenie Istniejącego układu		DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa	

§ 93. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** oznaczony symbolem **Up.10.1**, o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej i zakresu administracji.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,
2) zakaz lokalizacji nowych budynków.
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:
3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.
§ 96. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie:
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
b) w terenie o symbolu **ZP.10.4** lokalizacji dojazdów do zabudowy niewyznaczonych na Rysunku Planu,
4) dla terenu **ZP.10.3 i ZP.10.4** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %**.
KWARTAŁ NR 11 (os. Centrum F)

§ 88. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie:
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,
b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,
c) utrzymanie funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych,
d) utrzymania istniejących garaży,
e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **MWn/10.2** , oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie,
2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych.
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:
7) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.3**:
a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 40 %,

80.		6.5	THM	INTE	A 0	Utrzymanie / Kadrowanie	MODEL NR: 6 RAMNY Typy ZWAK według wdrożonych **4/5**	ZWAK NR: 6.5 THM					X	X			§64. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs.7.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %** , § 66. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3 i Uo.7.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) utrzymania budynków o funkcji usługowej nie związanej z przeznaczeniem podstawowym, 2) zakaz lokalizacji nowych budynków 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.3** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **35 %** , b) maksymalną wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a, 6) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.4** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %** , b) maksymalna wysokość zabudowy – **17 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny			Doskonalenie Istniejącego układu	uporządkowanie	DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wielopłanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

| | | |

82.	7 CENTRUM ADMIN.	7.1	SOLIDARNOŚCI „D"	KONS	A	Odsłanianie	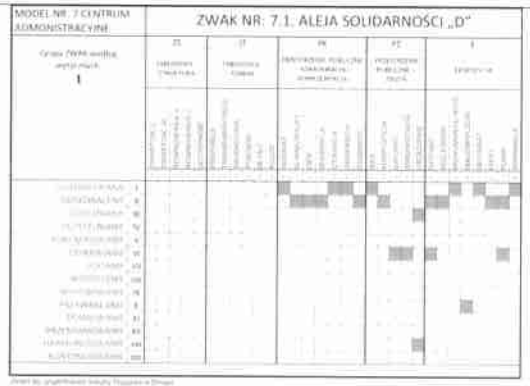	POZAMPZP	POZAMPZP			Poza planem	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie			Doskonalenie Istniejącego układu		DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

83.		7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE	INTE	A	Porządkowanie planów / Porządkowanie przedpola	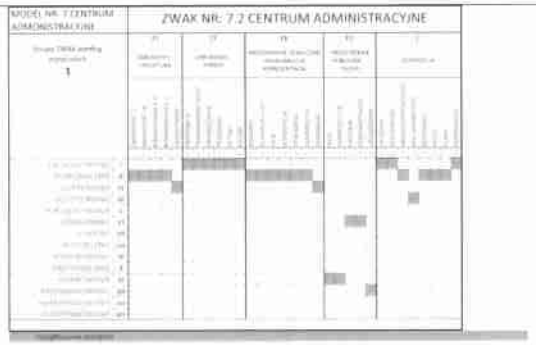	POZAMPZP	POZAMPZP			Poza planem	Utrzymanie Rejestru zabytków	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Dokonalenie korekty Istniejącego układu	Pilne uporządkowanie	DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

84.	8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE /A0-POŁUDNIE/	INTE	A	Porządkowanie planów / Odsłanianie	MODEL NR: 8 STARA HUTA Grupa ZWAK według wyłączeń 4/5	ZWAK NR: 8.1 – NA SKARPIE /A0-PD/	X	X	X	§ 105. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.12.1** i **Uo.12.2**, o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku w terenie o symbolu **Uo.12.1**, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie. 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.12.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego 55 %, b) maksymalną wysokość zabudowy – 17 m; 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.12.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 65 %, b) maksymalną wysokość zabudowy – 7 m, z zastrzeżeniem § 9 ust. 1 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 102.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.12.1, MWn.12.2, MWn.12.3 i MWn.12.4**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych; d) utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży; e) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolach **MWn.12.1, MWn.12.2 i MWn.12.4**, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie	Dokonalenie Istniejącego układu		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

| | | |

86.	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"	INTE	A	Utrzymanie	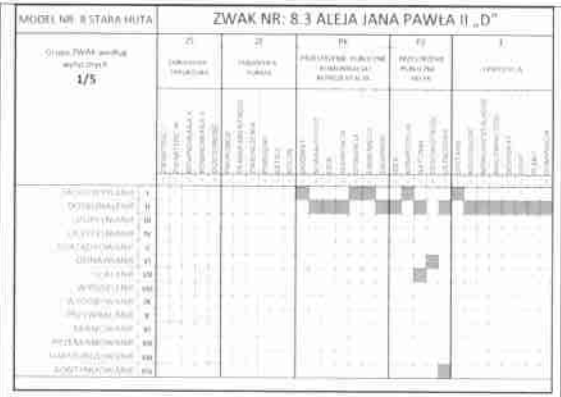	X	X	X	X	**§ 94.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **U.10.1** i **U.10.2** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **U.10.2**: b) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **10 %** , **§ 96.** 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** - oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, aleje i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **ZP.10.1 i ZP.10.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach; 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) dla terenu **ZP.10.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** , 3) dla terenu **ZP.10.2** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **70 %**; **KWARTAŁ NR 11** (os. Centrum I.) **§ 87.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** oznaczony symbolem **ZP.9.1** o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **45 %**. **KWARTAŁ NR 10** (os. Wandy, os. Willowe, os. Stalowej) **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** . **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, lekkiej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y p a r k i n g p o d z i e m n y**	**O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a**		**D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u**	**P i l n e u p o r z ą d k o w a n i e**	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

87.	8.4	OGRODOWE /A0 ZACHÓD/	INTE	A	Porządkowanie planów / Oddstanianie	MODEL NR: 8 STARA HUTA Grupa ZWAK weryfikat wariantach 4/5	ZWAK NR: 8.4 OGRODOWE	X	X	X		**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.9** – ul. Mierzwy, ul. Gajocha - 1x2. **§ 83.** 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** - oznaczony symbolem **MWn/U.9.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską z usługami 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **8%** . **§ 84.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2** i **MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** . **§ 85.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.9.1, Uo.9.2** i **Uo.9.3**, o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 4) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.9.3**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60%**,	**Utrzymanie Rejestru Ob.szarowego**	**Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny**	**Organiczone rewaloryzacja**	**przywrócenie**	**Dokonalenie Istniejącego układu**		**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

88.	8.5	ZUCHÓW	KONS	A	Odstanianie	MODUŁ NR: 8 STARA HUTA / ZWAK NR: 8.5 ZUCHÓW Zasięg ZWAK wpływ wpływających: Z/S Z1 TERENY OBIEKTÓW Z2 OBSZARY ZIELENI Z3 PRZESTRZENIE PUBLICZNE KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA Z4 PRZESTRZENIE PUBLICZNE ZIELEŃ X WARUNKI OGÓLNE I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII XIII XIV	X	X	X	§ 88. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **55 %**, **§ 81.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** - oznaczone symbolami **MWn.9.1, MWn.9.2 i MWn.9.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.9.3** : a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **40 %** , **§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.10** – ul. Mierzwy, ul. Zuchów - 1x2. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne), pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Dokonalenie Istniejącego układu	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

89.		8.6	WANDY /A-1 POŁUDNIE/	INTE	A	Porządkowanie planów / Oddalanie	MODEL NR: 8 STARA HUTA ZWAK NR: 8.6 WANDY Grupa ZWAK według wyłączeń: 4/5 ZS / ZI / PN / PZ / T 	X	X			§ 96. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **ZP.10.1 i ZP.10.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 1; 2) dla terenu **ZP.10.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **90 %** , **KWARTAŁ NR 11** (os. Centrum E) **§ 91.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2 i Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze nieoznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze nieoznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **55 %**, **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie	Dokonalenie Istniejącego układu		DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

90.	8.7	CMENTARZ MOGILSKI	KONT	A	Porządkowanie planów / Mianowanie	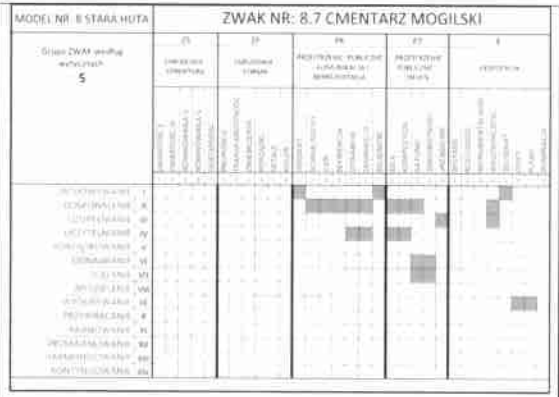	X	X	X	§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: b) drogi publiczne klasy dojazdowej: - **KDD.11** – ul. Danilowskiego – 1x2 § 95. 1. Wyznacza się **Teren Cmentarza** – oznaczony symbolem **ZC.10.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod cmentarz. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji obiektów sakralnych związanych z funkcją cmentarza. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się lokalizację: a) elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, budynki gospodarcze służące do obsługi cmentarza, zieleń, obiekty małej architektury, b) kolumbariów; 2) zakazuje się lokalizacji nośników reklamowych. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustala się: 1) możliwość przeprowadzania remontów i przebudowy alei, dojść i placów oraz urządzeń technicznych związanych z funkcją cmentarza; 2) maksymalną wysokość zabudowy – 5 m; 3) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy – 2% powierzchni wyznaczonego terenu; 4) możliwość lokalizacji kolumbariów w ogrodzeniu pełnym dopuszczonym zgodnie z zapisami § 7 ust. 11. pkt 2 lit a - od strony terenów **U.10.2** oraz terenów **ZP.10.2** na odcinku od wejścia na teren cmentarza w kierunku terenu **U.10.2**. 2) dopuszczenie: a) stosowania ogrodzenia pełnego w **Terenie cmentarza (ZC.10.1)** od strony terenów **U.10.2** oraz terenów **ZP.10.2** na odcinku od wejścia na teren cmentarza w kierunku terenu **U.10.2** o wysokości do 2,20 m. § 88. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, bosk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 55 %,	Utrzymanie Rejestru Obszarowego	Uporządkowanie			Pielęgnacja i rekompozycja istniejącego układu		DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

MODEL NR: 8 STARA HUTA — ZWAK NR: 8.7 CMENTARZ MOGILSKI

Strefa ZWAK według wartości: 5

91.		8.8	GIMNAZJUM NR 45	INTE	A	Odsłanianie / kadrowanie		X	X	X		§91. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2** i **Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 1) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.10.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **55 %,** §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne b) drogi publiczne klasy dojazdowej - **KDD.10** – ul. Mierzwy, ul. Zuchów 1x2.	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	U p o r z ą d k o w a n i e			D o s k o n a l e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u		**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

92.	8.9	WILLOWE /A1-PÓŁNOC/	INTE	A	Porządkowanie planów / Oddalanie	MODEL NR: 8 STARA HUTA ZWAK NR: 8.9 WILLOWE Grupa ZWAK według wyboru/ch 4/5 ZO / ZP / PK / PZ / T 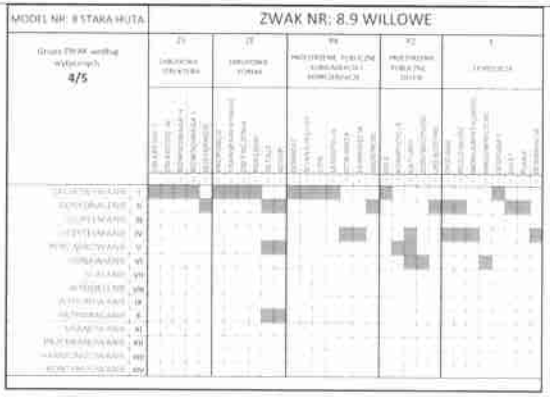	X	X	X		§96. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej** – oznaczone symbolami **ZP.10.1, ZP.10.2, ZP.10.3 i ZP.10.4** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, dojścia do zabudowy, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, d) utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków w terenach o symbolu **ZP.10.1 i ZP.10.2** , oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) dla terenu **ZP.10.1** - minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **90 %** . **KWARTAŁ NR 11** (ul. Centrum I). **§ 91.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **Uo.10.1, Uo.10.2 i Uo.10.3** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. **§ 88.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWn.10.1, MWn.10.2, MWn.10.3, MWn.10.4 i MWn.10.5** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, 5) dla terenu oznaczonego symbolem **MWn.10.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 55 %, **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży uliczne, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, lekkiej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg o	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	przywrócenie	Doskonalenie Istniejącego układu	DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ZA 2 wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych

| | | |

| | | |

95.	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"	RKOM	E	Porządkowanie przedpola	MODEL NR: 9 MODEL WSPÓŁCZESNY ZWAK NR: 9.2 ALEJA JANA PAWŁA II „E" Grupa ZWAK według wytycznych 1/5 	X	X	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu. 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8,** **§11 Zasady ochrony i kształtowania przestrzeni publicznych** 1. Określa się jako przestrzenie publiczne: 1) drogi publiczne istniejące i projektowane: KD/Z+T, KD/E+T, KD/D.1, KD/D.2, KD/DX, KD/X; 2. Ustala się następujące zasady zagospodarowania przestrzeni publicznych: 1) pierzeje zabudowy: obowiązuje realizowanie nowej zabudowy zgodnie z liniami zabudowy, określonymi na Rysunku Planu; 2) otoczenie obiektów usługowych od strony przestrzeni publicznych: obowiązuje kształtowanie przestrzeni o wysokich walorach (dot. m.in. nawierzchni, posadzki, elementów małej architektury, oświetlenia); 3) drogi publiczne: obowiązuje stosowanie kompleksowych rozwiązań w zakresie zagospodarowania pasów drogowych w liniach rozgraniczających, polegających m.in. na: a) projektowaniu, realizacji i utrzymywaniu pasów zieleni towarzyszącej drogom; b) wykluczeniu lokalizacji wszelkich urządzeń reklamowych; c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) - jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów ulicy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14; 4) reklamy, znaki informacyjne oraz obiekty małej architektury: obowiązują zapisy §10 ust. 1 pkt 6, ust. 2 i 3 oraz zasady określone w poszczególnych przeznaczeniach terenu; 5) oświetlenie: wskazane jest wykonanie oświetlenia według całościowego projektu dla wskazanych w ust. 1 przestrzeni publicznych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dopuszczenie utrzymania funkcji mieszkalnych w istniejących budynkach, z możliwością prowadzenia przebudowy i remontu; 8) nakaz zachowania nasypu ziemnego, będącego kontynuacją nasypu znajdującego się w terenie **ZPo.13.1** od strony zachodniej - jako historycznego elementu ukształtowania terenu. **§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez; 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parking) podziemne	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Integracja i wzbogacenie Istniejącego układu	Pilne uporządkowanie	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

96.	9.3	MOGIŁA PAWILONY	KONT	m	Porządkowanie przedpola / Porządkowanie planów	MODEL NR: 12 Przestrzenny Grupa ZWAK według ważności 4/5 ZWAK NR: 9.3 – MOGIŁA PAWILONY					X	X	X	§ 13. Zasady przekształceń i budowy układu komunikacyjnego 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDL.8** – ul. Klasztorna – 1x2. 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) – w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8,** c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) – jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów ulicy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14. 4) reklamy, znaki informacyjne oraz obiekty małej architektury: obowiązują zapisy §10 ust. 1 pkt 6, ust. 2 i 3 oraz zasady określone w poszczególnych przeznaczeniach terenu; 5) oświetlenie: wskazane jest wykonanie oświetlenia według całościowego projektu dla wskazanych w ust. 1 przestrzeni publicznych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) dopuszczenie utrzymania funkcji mieszkalnych w istniejących budynkach, z możliwością prowadzenia przebudowy i remontu; 3) nakaz stosowania dachów połaciowych dwu lub wielospadowych o kącie nachylenia – **30o - 45o** ; 4) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %**; 5) wskaźnik intensywności zabudowy – **0,1 - 0,3**; 6) maksymalną wysokość zabudowy – **9 m**; 7) maksymalna powierzchnia zabudowy dla pojedynczego budynku – **300 m2**; 8) nakaz zachowania nasypu ziemnego, będącego kontynuacją nasypu znajdującego się w terenie **ZPo.13.1** od strony zachodniej – jako historycznego elementu ukształtowania terenu. §7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej aluzowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Organiczone rewaloryzacja		Wprowadzenie Elementów Zieleni kompononowanej	Pilne uporządkowanie	DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wielopłanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

97.		9.4	MOGIŁA WARSZTATY	KONT	m	Porządkowanie przedpola / Porządkowanie planów	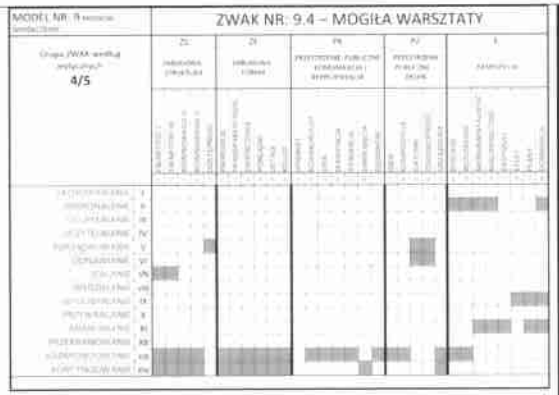	X	X	X	**§ 13. Zasady przebudowy i budowy układu komunikacyjnego** 1. Ustala się układ komunikacyjny w granicach wyznaczonych terenów komunikacji, określony na Rysunku planu: 1) układ drogowy nadrzędny, udostępniający połączenie obszaru z zewnętrznym układem komunikacyjnym, obejmuje drogi publiczne: - **KDL.II** – ul. Klasztorna – 1x2, 4. Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) - w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej. 5. Ustala się przebieg tras rowerowych układu miejskiego w terenach **KDG** i **KDZ** , oraz w terenach **KDL.2, KDL.4, KDL.6, KDL.8,** **§11 Zasady ochrony i kształtowania przestrzeni publicznych** 1. Określa się jako przestrzenie publiczne: 1) drogi publiczne istniejące i projektowane: KD/Z+T, KD/L+T, KD/D.1, KD/D.2, KD/DX, KD/X; 2. Ustala się następujące zasady zagospodarowania przestrzeni publicznych: 1) pierzeje zabudowy: obowiązuje realizowanie nowej zabudowy zgodnie z liniami zabudowy, określonymi na Rysunku Planu; 2) otoczenie obiektów usługowych od strony przestrzeni publicznych: obowiązuje kształtowanie przestrzeni o wysokich walorach (dot. m.in. nawierzchni, posadzki, elementów małej architektury, oświetlenia); 3) drogi publiczne: obowiązuje stosowanie kompleksowych rozwiązań w zakresie zagospodarowania pasów drogowych w liniach rozgraniczających, polegających m.in. na: a) projektowaniu, realizacji i utrzymywaniu pasów zieleni towarzyszącej drogom, b) wykluczeniu lokalizacji wszelkich urządzeń reklamowych, c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) - jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów uliczy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14, 4) reklamy, znaki informacyjne oraz obiekty małej architektury: obowiązują zapisy §10 ust. 1 pkt 6, ust. 2 i 3 oraz zasady określone w poszczególnych przeznaczeniach terenu; 5) oświetlenie: wskazane jest wykonanie oświetlenia według całościowego projektu dla wskazanych w ust. 1 przestrzeni publicznych. **ZPo.13.1** od strony zachodniej – jako historycznego elementu ukształtowania terenu. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej, ażurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja		Wprowadzenie Elementów Zieleni komponowanej	Pilne uporządkowanie	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

| | | |

| | | |

100.	10.2	MOGIŁA PARK	INTE	A	Odstanianie / Budowa ram widokowych	MODEL NR : 0 wersja podstawowa Układ ZWAK według wydziałów 4/5	ZWAK NR: 10.2 – MOGIŁA PARK	X	X	X	X	§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. § 107. 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZPp.12.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, aleje i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizację ogrodków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacje altan ogrodowych; 2) zakazuje się lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 13** (tereny na wschód od ul. Klasztornej) **§ 104.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.12.1** i **U.12.2**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.12.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,**	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego Zalecany indywidualny				Stała Pielęgnacja Irewaloryzacja Zieleni komponowanej	DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

101.		10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE	INTE	A	Porządkowanie planów	MODEL NR: 9 ZWAK NR: 10.3 – MOGIŁA PRZEDPOLE	X		X		§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej azurowej konstrukcji 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i śmietników od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne. **§ 107.** 1. Wyznacza się **Teren zieleni urządzonej** – oznaczony symbolem **ZPp.12.1** , o podstawowym przeznaczeniu na ogólnodostępną zieleń urządzoną jako park. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania: 1) dopuszcza się: a) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: obiekty małej architektury, alejki i ścieżki piesze, trasy rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw), c) lokalizacje altan ogrodowych, 2) zakazuje się lokalizacji urządzeń reklamowych. 3. W zakresie zasad zagospodarowania ustala się: 1) ochronę zieleni zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 3, 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **80 %.** **KWARTAŁ NR 13** (tereny na wschód od ul. Klasztornej) **§ 104.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** – oznaczone symbolami **U.12.1 i U.12.2**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 3) dla terenu oznaczonego symbolem **U.12.1:** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50 %,**	P o z a R e j e s t r e m O b. s z a r o w y m		O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a		I n t e g r a c j a i w z b o g a c e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u	u p o r z ą d k o w a n i e	DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

| | | |

| | | |

104.	10.6	MOGIŁA FOLWARK	INTE	A	Porządkowanie przedpola / Budowa kulis	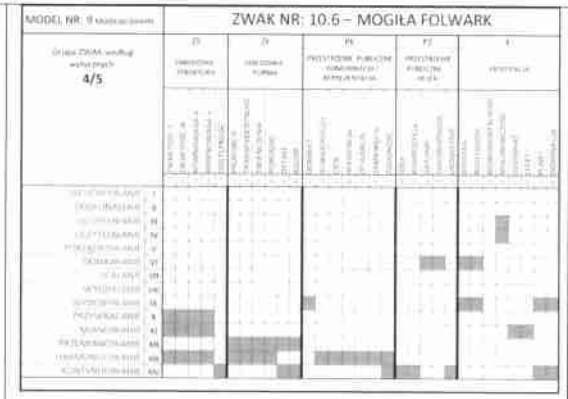	X				§ 23. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej**, oznaczony symbolem **U.5**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 - 0,6**; 3) maksymalną wysokość zabudowy **12 m**. 3. W terenie **U.5** znajduje się obiekt objęty ochroną, ujęty w gminnej ewidencji zabytków stanowiący dawny folwark cysterski z ok. 1860 r., dla którego ustala się nakaz: 1) ochrony formy architektonicznej budynku w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu; wystroju i artykulacji elewacji, z dopuszczeniem: a) dopełnienia zabudowy po obwodzie, b) adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie – dachy lukarn nie mogą się łączyć, c) podniesienia o 1 m ścianki kolankowej umożliwiającego korektę wielkości otworów okiennych, d) doświetlenia w ścianach szczytowych; 4) stosowania dachówki do pokrycia dachu.	**U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o**	**U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c a l n y P a r k i n g p o d z i e m n y**			**I n t e g r a c j a i w z b o g a c e n i e I s t n i e j ą c e g o u k ł a d u**	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 8** zakaz składowania i magazynowania odpadów poza pojemnikami służącymi do czasowego gromadzenia

105.	11 SZPITALNY	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO	KONS	A	Utrzymanie / Kadrowanie	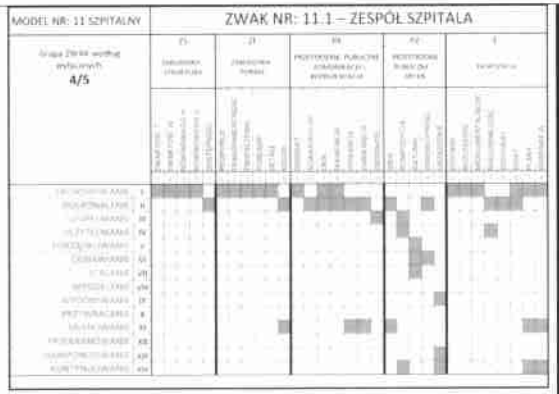	X		X		§ 20. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej**, oznaczony symbolem **U.1**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę budynkami usługowymi. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy, ustala się: 1) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: **40%**; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: **0,1 – 1,0**; 3) maksymalną wysokość zabudowy: a) dla istniejącej zabudowy: **25 m**, b) dla nowo realizowanej zabudowy: **18 m**. 3. W terenie **U.1** znajdują się obiekty objęte ochroną, ujęte w gminnej ewidencji zabytków stanowiące Szpital im. Stefana Żeromskiego, dla których ustala się: 1) nakaz: a) ochrony formy architektonicznej budynków w zakresie bryły, gabarytów, kształtu dachu, wystroju, artykulacji i dekoracji elewacji, z dopuszczeniem: - adaptacji poddasza z doświetleniem w formie okien połaciowych lub lukarn rozmieszczonych symetrycznie, - rozbudowy i budowy nowych budynków, b) ochrony oryginalnej formy stolarki okiennej i drzwi wejściowych, c) stosowania dachówki do pokrycia dachów, 2) zakaz stosowania dachów płaskich.	Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Organiczone rewaloryzacja		Stała Pielęgnacja Irewaloryzacja Zieleni komponowanej		DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

106.		11.2	PARK IM.ŻEROMSKIEGO	KONT	A	Utrzymanie	MODEL NR: 11 SZPITALNY ZWAK NR: 11.2 – PARK ŻEROMSKIEGO 	X	X	X	§ 100. 1. Wyznacza się Teren zabudowy usługowej – oznaczony symbolem Uo.11.1 , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się możliwość lokalizacji terenowych obiektów i urządzeń sportowych towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu. 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury. 4. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7, 2) zakaz lokalizacji garaży (parkingów) podziemnych, 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 30 %; 4) wskaźnik intensywności zabudowy – 0,4 - 0,6; 5) maksymalną wysokość zabudowy – 14 m. 5. W wyznaczonym terenie znajduje się ***strefa ograniczeń w zagospodarowaniu terenów*** , w której występuje obszar osuwiska oraz strefy buforowe osuwisk, oznaczone na Rysunku Planu, dla której ustalono ograniczenia, o których mowa w § 8 ust. 4. 6. W zakresie ochrony zabytków, ustala się ochronę konserwatorską obiektu ujętego w ewidencji zabytków, oznaczonego na Rysunku Planu, zgodnie z zasadami określonymi w § 9 ust. 3, w których zakres ochrony obejmuje: os. Centrum E 2 – szkoła – Zespół Szkół Muzycznych. § 103. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** - oznaczony symbolem **MWs.12.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – 55 %; § 26. 1. Wyznacza się **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone symbolami: **ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7, ZP.8, ZP.9, ZP.10**, o podstawowym przeznaczeniu **pod publicznie dostępne parki**. 2.W zakresie sposobu zagospodarowania terenów dopuszcza się lokalizację z wyłączeniem terenów **ZP.8, ZP.9, ZP.10**: 1)urządzeń sportu i rekreacji w szczególności takich jak: boiska, skateparki; 2)ogródków jordanowskich, 3)placów zabaw; 4)placów z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi; 5)w terenach **ZP.1** i **ZP.2** obiektów budowlanych obsługujących tereny zieleni, takich jak: a)wypożyczalnie sprzętu sportowego, b)kawiarnie c)sanitariaty, d)altany dla których ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy do 100 m^2; 6)W terenie **ZP.2** dopuszcza się budowę tężni solankowej o maksymalnej powierzchni zabudowy do 300m^2; 7)W terenie **ZP.3** dopuszcza się lokalizację kiosków ulicznych i pawilonów sprzedaży ulicznej, wyłącznie na czas trwania imprez 3.W zakresie zagospodarowania terenu ustala się: 1)wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001 – 0,2; 2)minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego: 90%; 3)maksymalną wysokość zabudowy: 5m. 4.W wyznaczonym terenie **ZP.6** znajduje się ujęte w gminne ewidencje zabytków archeologicznych stanowisko archeologiczne, o którym mowa w **§ 10 ust. 1**	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o				S t a P i e l ę g n a c j a I r e w a l o r y z a c j a Z i e l e n i k o m p o n o w a n e j	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa • zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

| | | |

| | | |

| | | |

110.

12.2

SZKOŁA

RKOM

B

Odstanianie / Porządkowanie planów

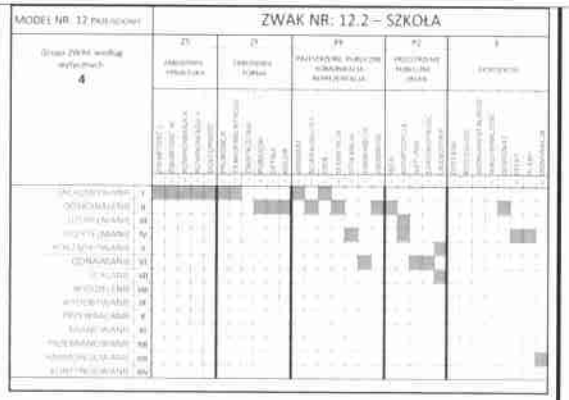

X

X

§ 98. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs/U.11.1** , o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką i usługami.
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się
1) dopuszczenie:
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,
b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni;
2) zakaz lokalizacji nowych budynków
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się
1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7,
§ 99. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.11.1,** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się
1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,
2) dopuszcza się możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie;
3) zakaz lokalizacji nowych budynków
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się
1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7,
2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **20 %** ,
3) maksymalną wysokość zabudowy – **11 m**
§ 97. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn 11.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską
2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się:
1) dopuszczenie
a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury,
b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni,
c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych;
2) zakaz lokalizacji nowych budynków
3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się:
1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7,
2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontów w lokalach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit c,
3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **30 %**;
4) maksymalną wysokość zabudowy – **19 m** .
4. W wyznaczonym terenie znajduje się ***strefa ograniczeń w zagospodarowaniu terenów*** , w której występuje
obszar osuwiska, obszar zagrożony ruchami masowymi oraz strefa buforowa osuwisk oznaczone na Rysunku Planu, dla której ustalono ograniczenia, o których mowa w § 6 ust.4.

§7. Zasady ochrony i kształtowania ładu
zeniego
i lokaliz... ...ałowych

Utrzymanie Rejestru Ob. szarowego

Integracja i wzbogacenie Istniejącego układu

DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych,
DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką
E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej
E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych
E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym
K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników
Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni
Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni
Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni
Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów
ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych,
ZA 4 ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez: na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty,
ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

| | | |

112.	12.4	CENTRUM E	KRĘA	K	Mianowanie	MODUŁ NR: 12 PODSUMOWY Zmiana ZWAK według wariantów 4/5/6	ZWAK NR: 12.4 – CENTRUM E					X	X	X	§ 98. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWs/U.11.1**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką i usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; b) lokalizacji ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość lokalizacji usług jedynie w parterach budynków mieszkalnych; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego - **25%**; 4) maksymalną wysokość zabudowy – **27 m**. § 99. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy usługowej** – oznaczony symbolem **U.11.1**, o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę usługową. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszcza się lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) dopuszcza się możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejącego obiektu handlowego – kiosku, oznaczonego na Rysunku Planu, w dotychczasowej lokalizacji i gabarycie; 3) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **20 %**; 3) maksymalną wysokość zabudowy – **11 m** § 97. 1. Wyznacza się **Teren zabudowy mieszkaniowej** – oznaczony symbolem **MWn.11.1** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną niską. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; b) lokalizację ogródków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; c) utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) nakaz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu z uwzględnieniem zasad określonych w § 7; 2) możliwość prowadzenia przebudowy i remontów w lokalach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c; 3) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego **30 %**; 4) maksymalną wysokość zabudowy - **19 m** [illegible]	Poza Rejestrem Ob. szarowym obszarowym	Uporządkowanie Dopuszczalny Parking podziemny	Ograniczone rewaloryzacja	Zachowanie i Scalenanie Układu zieleni	X	DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników K 3/Zie wprowadzanie udoskonaleń w zakresie wprowadzania parkingów i garaży podziemnych w ścisłym nawiązaniu do ewentualnych korekt zespołów i elementów zieleni do pierwotnej idei, kompozycji po każdorazowym indywidualnym rozeznaniu stanu zachowania kompozycji zieleni, jej zdrowotności i możliwości rewitalizacji Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni Zie 4 likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, ZA 5 Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa ZA 6 zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących ZA 7 zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych ZA 8 zakaz składowania i magazynowania odpadów poza pojemnikami służącymi zasow

| | | |

114.	13.2	K.S. WANDA	INTE	K	Kadrowanie	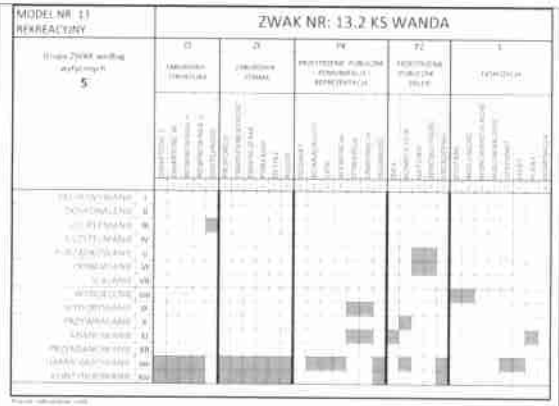	X			UCHWAŁA NR XXXVI/464/2008 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 marca 2008 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice § 26.1. Wyznacza się Tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem U.1, U.2, U.3, U.4, U.5 i U.6, U.7, U.8, U.9. 1) wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie może być niższy niż: a) dla Terenów U.1, U.3, U.4, U.5, U.6, U.7: 70%; b) dla Terenu U.8: 60% c) dla Terenu U.9: 30% d) dla Terenu U.2: 20% §11 **Zasady ochrony i kształtowania przestrzeni publicznych** 1. Określa się jako przestrzenie publiczne: 1) drogi publiczne istniejące i projektowane: KD/D.1, KD/D.2, KD/D.3, KD/D.4, KD/D.5, KD/D.6, KD/DX, KD/Z.1; 2) otoczenie obiektów usługowych od strony przestrzeni publicznych: obowiązuje kształtowanie przestrzeni o wysokich walorach b) wyłączeniu lokalizacji wszelkich urządzeń reklamowych, c) wprowadzeniu zadrzewień i zakrzewień (wzdłuż dróg publicznych oraz ciągów pieszych i ścieżek rowerowych) - jeśli nie ograniczy to prawidłowych technicznie rozwiązań i lokalizacji elementów ulicy. Zadrzewienia i zakrzewienia winny być realizowane wg projektów zieleni opracowanych w ramach projektów budowlanych dla poszczególnych inwestycji. Należy przy tym uwzględnić wymogi ekspozycji krajobrazowej i osi widokowych oraz zasady ochrony i kształtowania krajobrazu, określone w §14; § 14 **Zasady ochrony i kształtowania krajobrazu** 1. W celu ochrony wartości krajobrazowych na Rysunku Planu oznaczono najistotniejsze powiązania widokowe. 2. W ustaleniach planu uwzględniono odpowiednio ochronę, o której mowa w ust. 1, poprzez regulację gabarytów zabudowy, a także poprzez wskazania dotyczące kształtowania zieleni wysokiej. § 21. 1. Wyznacza się Tereny wód otwartych, oznaczone symbolem WS.1, WS.2. 3. Jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się: 1) dla Terenu WS.1 a) lokalizację ogólnodostępnego i strzeżonego kąpieliska, b) lokalizację mola z przystanią dla rowerów wodnych, c) lokalizację i modernizację urządzeń do poboru wody przemysłowej jako rezerwy wody dla kombinatu hutniczego; 2) dla Terenu WS.2: niewyznaczone na Rysunku Planu mostki i kładki piesze. 4. Warunkiem lokalizacji obiektów i urządzeń w ramach przeznaczenia dopuszczalnego jest ich uzupełniający i obsługowy charakter oraz spełnienie zasady, aby łączna powierzchnia terenów związanych z przeznaczeniem dopuszczalnym nie stanowiła więcej niż 10% powierzchni terenu inwestycji. 5. Ustala się następujące warunki zagospodarowania Terenów WS.1, WS.2: 1) warunkiem urządzenia publicznego kąpieliska w Terenie WS.1 jest sporządzenie kompleksowego projektu zagospodarowania tej inwestycji; 2) działania inwestycyjne należy prowadzić z uwzględnieniem istniejącego ukształtowania terenu, szaty roślinnej oraz z ograniczeniem ingerencji w istniejący teren.	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g o	U p o r z ą d k o w a n i e D o p u s z c z a l n y P a r k i n g p o d z i e m n y	O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a		Z a c h o w a n i e i S c a l e n a n i e U k ł ą d u z i e l e n i	n i e d o p u s z c a l n y	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 1** zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 2** wszelkie roboty budowlane dotyczące adaptacji, przebudów budynków lub termoizolacji budynków, w tym zmiana kolorystyki elewacji wymagają zachowania warunku wyprzedzających badań historycznych lub konserwatorskich pozwalających na określenie dawnej kolorystyki elewacji, należy przywrócić kolorystykę pierwotną, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa **ZA 6** zakaz umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających i klimatyzujących **ZA 7** zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych.

115.		13.3	BOISKA SZKOLNE	INTE	B	Kadrowanie	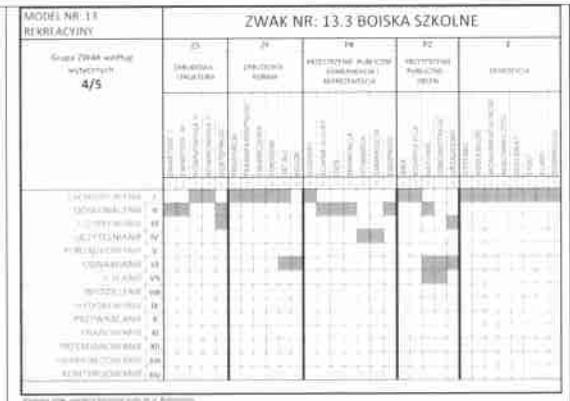	X		X		**UCHWAŁA NR XCII/1362/13 RADY MIASTA KRAKOWA** z dnia 4 grudnia 2013 r. **w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Centrum Nowej Huty" w Krakowie.** **§ 66.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy usługowej** - oznaczone symbolami **Uo.7.1, Uo.7.2, Uo.7.3** i **Uo.7.4** , o podstawowym przeznaczeniu pod obiekty użyteczności publicznej z zakresu oświaty. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, 3) dla terenu oznaczonego symbolem **Uo.7.1** a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **40 %** , **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 3. W zakresie sposobu zagospodarowania dopuszcza się: 1) lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury; 2) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **50%** ; a) maksymalną powierzchnie zabudowy – **500 m2**;	Utrzymanie Rejestru Ob. szaroweg	Ograniczenie i uporządkowanie	Niewskazane		Zachowanie i Scalenanie Układu zieleni	niedopuszczalny	**DK 3** ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych, **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **K 2** zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników **Zie 1** zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni **Zie 2** uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni **Zie 3** przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni **Zie 4** likwidacja urządzeń, obiektów szpecących kompozycję urbanistyczną na terenach zielonych i w ich bezpośrednim sąsiedztwie: śmietników trwałych i tymczasowych od strony przestrzeni publicznych, kiosków i obiektów tymczasowych: pawilonów, garaży, warsztatów **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, **ZA 4** ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności usługowej polegającej na organizacji imprez na terenach placów (plac Centralny i inne), reprezentacyjnych odcinków ulic (Aleja Róż, Solidarności i Andersa) i parków miejskich dopuszcza się możliwość organizacji imprez mających szczególne znaczenie historyczne i kulturowe dla tradycji Nowej Huty, **ZA 5** Na terenie Parku Kulturowego ustala się zakazy i ograniczenia dotyczące umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej – zgodnie zapisami ustaleń szczegółowych obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz po ich ewentualnym uszczegółowieniu według zapisów projektu „uchwały krajobrazowej" dla Miasta Krakowa

116.	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"	INTE	A	Utrzymanie	MODEL NR: 7 CENTRUM ADMINISTRACYJNE ZWAK NR: 13.4. ALEJA SOLIDARNOŚCI „C" 																

UCHWAŁA NR XXXVI/464/2008
Rady Miasta Krakowa
z dnia 12 marca 2008
w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice
§12 Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego
9) pod względem dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku przyporządkowuje się wyznaczone kategorie terenów do poszczególnych rodzajów terenów określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony środowiska:
d) Tereny: ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.p, ZP.w, US.1, US.2, US.t, U.6 - do terenów „ na cele rekreacyjno wypoczynkowe";
2) zakaz lokalizacji niewyznaczonych w planie dojazdów, z wyjątkiem dojazdów niezbędnych dla obsługi Terenów ZP.p oraz US.t;
4) zakaz realizacji nowych ogrodzeń na Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 oraz ZP.p .
§ 10
Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego
1. W celu ochrony istniejących wartości urbanistycznych oraz prawidłowego kształtowania ładu przestrzennego w granicach obszaru objętego planem obowiązuje zakaz:
3) lokalizacji obiektów tymczasowych (z wyjątkiem sezonowych estrad na Terenie ZP.p oraz sezonowych przekryć kortów tenisowych na Terenie US.1 i US.2),
2. Dopuszcza się umieszczanie urządzeń reklamowych, innych niż wymienionych w ust.1 pkt. 6, jedynie w terenach przeznaczonych do zabudowy, oznaczonych symbolami: KU.p, MN.1-MN.9, MW.1-MW.2, U/MW, U.1-U.9, US.1-
c) parking publiczny, oznaczony symbolem KU.p,

Utrzymanie Rejestru Ob.szaroweg
Ograniczenie poruszania
nie dopuszczalne
Doskonalenie i odnowa
Pielęgnacja i uporządkowanie

DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego
DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych,
DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa
DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką
E 1 zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających
E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej
E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych
E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym
ZA 1 zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
ZA 3 zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych,

- zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni
- uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni
- przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

117.		13.5	UL. S. WOJCIECHOWSKIEGO PN	RKOM	A	Odstanianie	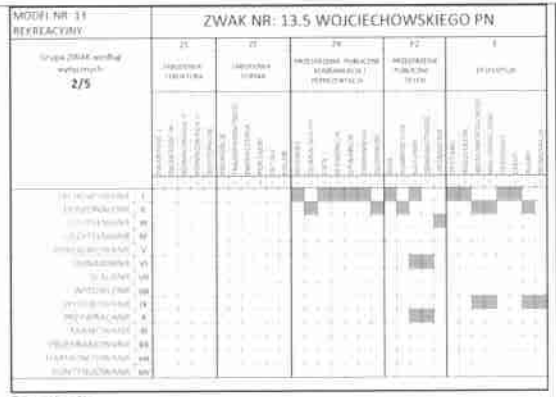				§ 29. 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWs/U.2.1** i **MWs/U.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną średniowysoką z usługami. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw, boisk służących rekreacji) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni, c) utrzymania obiektu usługowego przyległego do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, d) utrzymania obiektów o funkcji usługowej i garaży, e) w terenie oznaczonym symbolem **MWs/U.2.2** możliwość utrzymania, przebudowy i remontu istniejących obiektów handlowych – kiosków, oznaczonych na Rysunku Planu, w dotychczasowych lokalizacjach i gabarytach, 2) zakaz: a) lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków, od strony dróg publicznych, b) lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) dla terenu oznaczonego symbolem **MWs/U.2.2**: a) minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **25 %**, **§ 28.** 1. Wyznacza się **Tereny zabudowy mieszkaniowej** – oznaczone symbolami **MWw.2.1** i **MWw.2.2** o podstawowym przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wysoką. 2. W zakresie sposobu zagospodarowania ustala się: 1) dopuszczenie: a) lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, obiekty małej architektury, b) lokalizacji ogrodków jordanowskich (placów zabaw) oraz altan ogrodowych w ramach zagospodarowania terenów zieleni; 2) zakaz lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych. 3. W zakresie zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: 1) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.1** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **60 %**; 2) dla terenu oznaczonego symbolem **MWw.2.2** minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego – **45 %**; 4) maksymalną wysokość zabudowy – **39 m** , z zastrzeżeniem § 9 ust. 3 pkt 1 lit. a. **§7.** Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego 1. Zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem obiektów lokalizowanych jako urządzenie przestrzeni publicznych, wyłącznie na czas trwania wystawy, pokazu, imprez, w tym imprez masowych, takich jak: kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej, pawilony wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne oraz inne przekrycia o samodzielnej stalowej konstrukcji. 2. Zakaz lokalizacji budynków gospodarczych i inwentarskich od strony dróg publicznych. 3. Dopuszcza się możliwość lokalizacji miejsc postojowych jako garaże (parkingi) podziemne	U t r z y m a n i e R e j e s t r u O b. s z a r o w e g	P a r k i n g i e w . g a r a ż p o d z i e m n y	O g r a n i c z o n e r e w a l o r y z a c j a		D o s k o n a l e n i e I o d n o w a	n i e d o p u s z c z a l n y	**DK 1** zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego **DK 2** ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych, **DK 4** ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa **DK 5** ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką **E 1** zachowanie, uzupełnianie i doskonalenie oraz odnawianie ekspozycji czynnej i biernej dalekich i bliskich powiązań widokowych w postaci osi, ciągów, punktów i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających **E 2** porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej **E 3** wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych **E 4** zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym **ZA 1** zakaz prowadzenia robót budowlanych, prowadzących do zmian formy architektonicznej budynków umieszczonych w rejestrze lub ewidencji zabytków ze szczególnym uwzględnieniem wystroju elewacji, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ZA 3** zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznych, • **z**achowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni • uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni • przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu terenów zieleni przy pierzejach i ulicy

| | | |

| | | |

120.

14.3

KRZESŁAWICE BŁONIE

INTE

A

Utrzymanie

Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

2. W celu ochrony zbiorowisk roślinnych i zasobów przyrodniczych o wartościach wymagających ochrony przed przekształceniami i degradacją ustala się i określa na Rysunku Planu Strefę Ochrony i Kształtowania Wartości Przyrodniczych obejmującą tereny o wysokich walorach środowiska przyrodniczego. W granicach Strefy Ochrony i Kształtowania Wartości Przyrodniczych obowiązują następujące ustalenia:

1) ochrona zadrzewień i zakrzewień wzdłuż koryta Młynówki i Dłubni oraz w sąsiedztwie Zalewu Nowohuckiego (wzdłuż terenów wód otwartych oznaczonych symbolem WS.1, WS.2), z wyjątkiem części Terenu US.1 w zasięgu określonym nieprzekraczalną linią zabudowy;

§ 17

4. Ustala się następujące warunki zagospodarowania Terenów W.1 i W.2:

1) niezabudowana część działki wymaga zagospodarowania jako teren zieleni urządzonej;

2) uciążliwość związana z lokalizacją urządzeń i obiektów nie może wykraczać poza granice terenu.

§ 18

1. Wyznacza się Tereny publicznie dostępnej zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7.

2. Jako przeznaczenie podstawowe ustala się ogólnodostępną zieleń urządzoną - park rzeczny.

3. Jako przeznaczenie dopuszczalne ustala się lokalizację:

1) elementów wyposażenia parku,

2) niewyznaczonych na Rysunku Planu urządzonych ścieżek pieszych, rolkowych i rowerowych, ścieżek dydaktycznych oraz tras konnych i tras narciarstwa biegowego wraz z niezbędną infrastrukturą (np. nawierzchnie, elementy zabezpieczające takie jak balustrady, schody terenowe, rampy),

3) niewyznaczonych na Rysunku Planu mostków i kładek pieszych.

Ponadto:

4) na Terenie ZP.6 i ZP.7

a) terenowych i nawodnych elementów przystani kajakowej wraz z pomostem oraz innych urządzeń niezbędnych dla uprawiania sportów wodnych i rekreacji,

b) zabezpieczeń przeciwpowodziowych;

6) na Terenie ZP.5 i ZP.6 – dojazdy niezbędne dla obsługi Terenów W.1, US.1, ZP.6;

4. Na Terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7 nie wyznacza się terenów służących organizacji imprez masowych.

5. Warunkiem lokalizacji obiektów i urządzeń w ramach przeznaczenia dopuszczalnego jest ich uzupełniający i obsługowy charakter oraz spełnienie zasady, aby łączna powierzchnia terenów związanych z przeznaczeniem dopuszczalnym nie stanowiła więcej niż:

1) w Terenie ZP.2: 30% powierzchni terenu inwestycji;

2) w Terenach ZP.1, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7: 40% powierzchni terenu inwestycji.

6. Ustala się następujące warunki i standardy zagospodarowania Terenów ZP.1, ZP.2, ZP.3, ZP.4, ZP.5, ZP.6, ZP.7:

1) działania inwestycyjne należy prowadzić z uwzględnieniem istniejącego ukształtowania terenu, szaty roślinnej oraz z ograniczeniem ingerencji w istniejące ukształtowanie terenu;

2) w przypadku nowych nasadzeń zieleni dopuszcza się wprowadzenie szpalerów drzew o znaczeniu kompozycyjnym, a na terenie ZP.5 wprowadzenie szpaleru drzew o przebiegu wzdłuż koryta meczynnej młynówki;

3) w przypadku lokalizacji obiektów przystani przy wykonywaniu pomostu należy ograniczyć zmiany w ukształtowaniu terenu do działań niezbędnych dla zapewnienia dostępu do rzeki (Dłubni) i sprawnej obsługi przystani, z zachowaniem zasad ochrony przeciwpowodziowej (możliwość naturalnych przepływów wód).

Wszystkie inne wyp arku wymagana jest jednolita forma nawiązująca do tradycji

poza Rejestrem Ob.szarowym

ograniczone

Zgodnie z zapisami mpzp

Wprowadzenie układu zieleni komponowanej

niedopuszczalne

DK 1 zachowanie dziedzictwa kulturowego i krajobrazu historycznego układu urbanistycznego Nowej Huty w granicach Parku Kulturowego

DK 2 ochrona historycznej zwartości zewnętrznej i wewnętrznej linii zabudowy, gabarytów i form zespołów i obiektów architektonicznych,

DK 3 ochrona funkcjonalna i kompozycyjna placów, pierwotnego układu zieleni z dopuszczeniem rewaloryzacji terenów zielonych,

DK 4 ochrona osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wzdłuż alej: Jana Pawła II, Solidarności, Róż i Gen Andersa

DK 5 ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia urbanistycznego Nowej Huty i związanej z nią estetyką i płaszczyzn: kluczowych, charakterystycznych i uzupełniających

E 2 porządkowanie, odnawianie i wydobywanie rozległości widoków i dystansu ekspozycji w stosunku do pierzei ulic, placów i budynków użyteczności publicznej

E 3 wydobywanie, przywracanie i mianowanie monumentalności i malowniczości ekspozycji widoków dalekich i lokalnych

E 4 zachowanie efektu wieloplanowości i dominacji form w krajobrazie lokalnym

K 1 zachowanie, uczytelnianie, przywracanie lub kontynuacja przestrzeni komunikacyjnych, w zależności od ich funkcji i kompozycji przestrzennej w odniesieniu do ich pierwotnych zasad kształtowania

K 2 zachowanie i uczytelnianie oraz wydobywania zwartości ścian i kulis tworzących układ architektoniczno-urbanistyczny w nawiązaniu do proporcji pierzei i chodników, zespołów zieleni i trawników

Zie 1 zachowanie, uzupełnienie i scalanie układu zieleni

Zie 2 uczytelnianie, porządkowanie i odnowa układu zieleni

Zie 3 przywracanie, harmonizowanie i kontynuacja układu publicznych terenów zieleni

| | | |

ZESTAWIENIE SKŁADOWYCH WALORYZACJI ZESPOŁÓW WNETRZ ORAZ MODELI AR-K

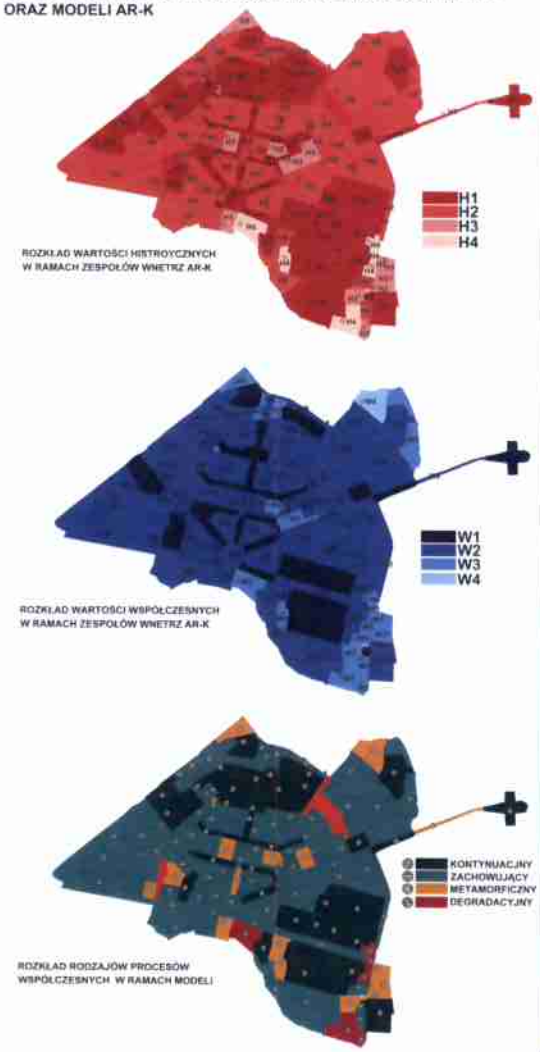

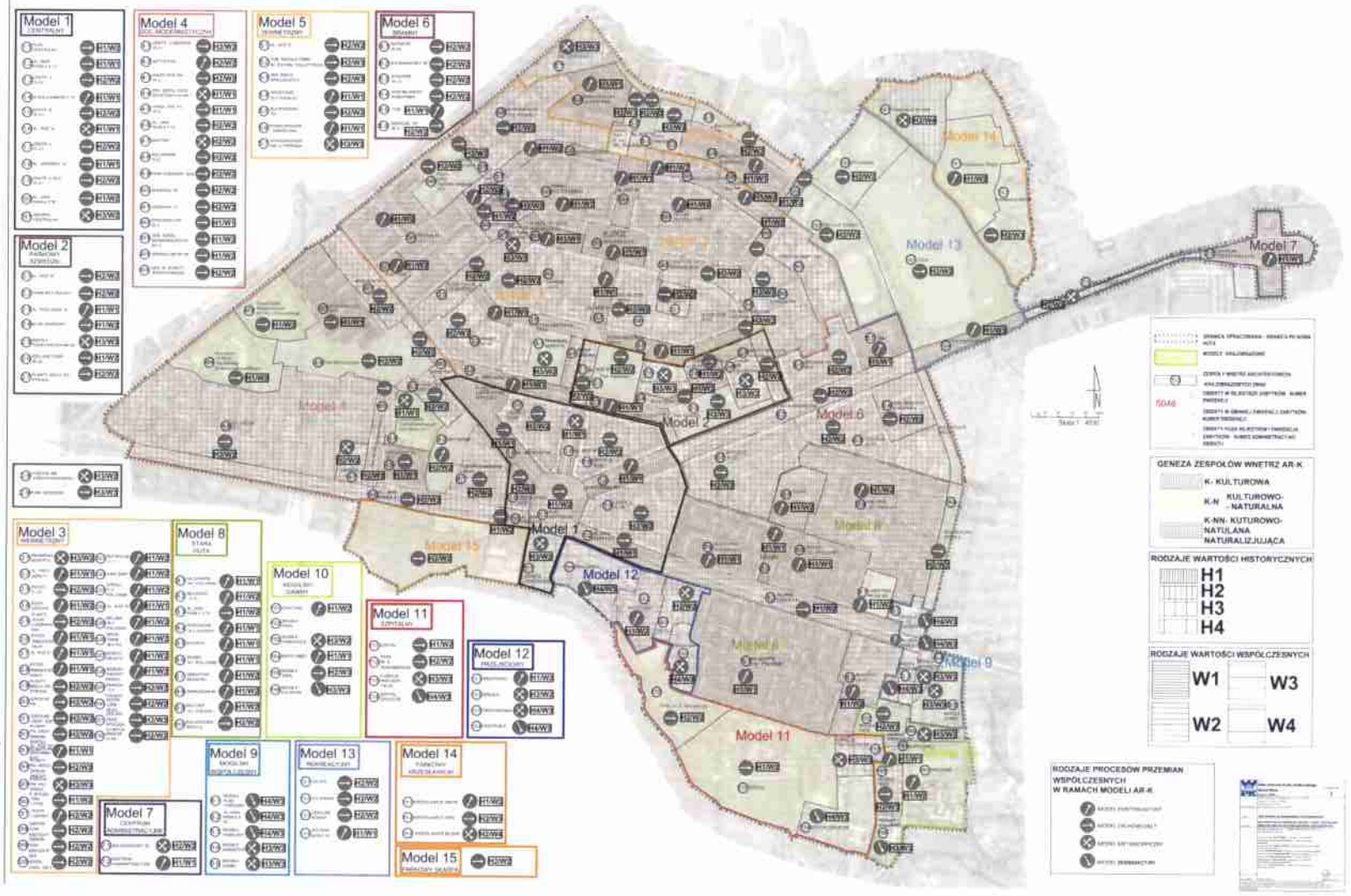

ZESTAWIENIE SKŁADOWYCH WALORYZACJI EKSPOZYCJI

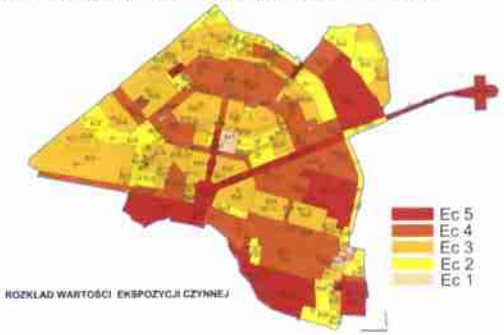

ROZKŁAD WARTOŚCI EKSPOZYCJI CZYNNEJ

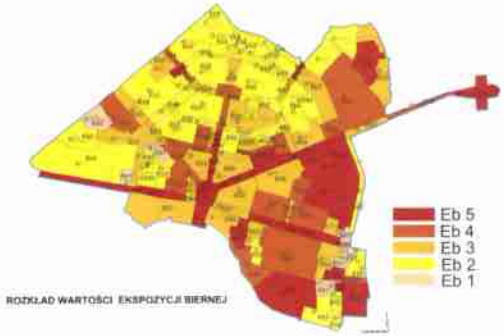

ROZKŁAD WARTOŚCI EKSPOZYCJI BIERNEJ

SYNTEZA WARTOŚCI
EKSPOZYCJI CZYNNEJ I BIERNEJ

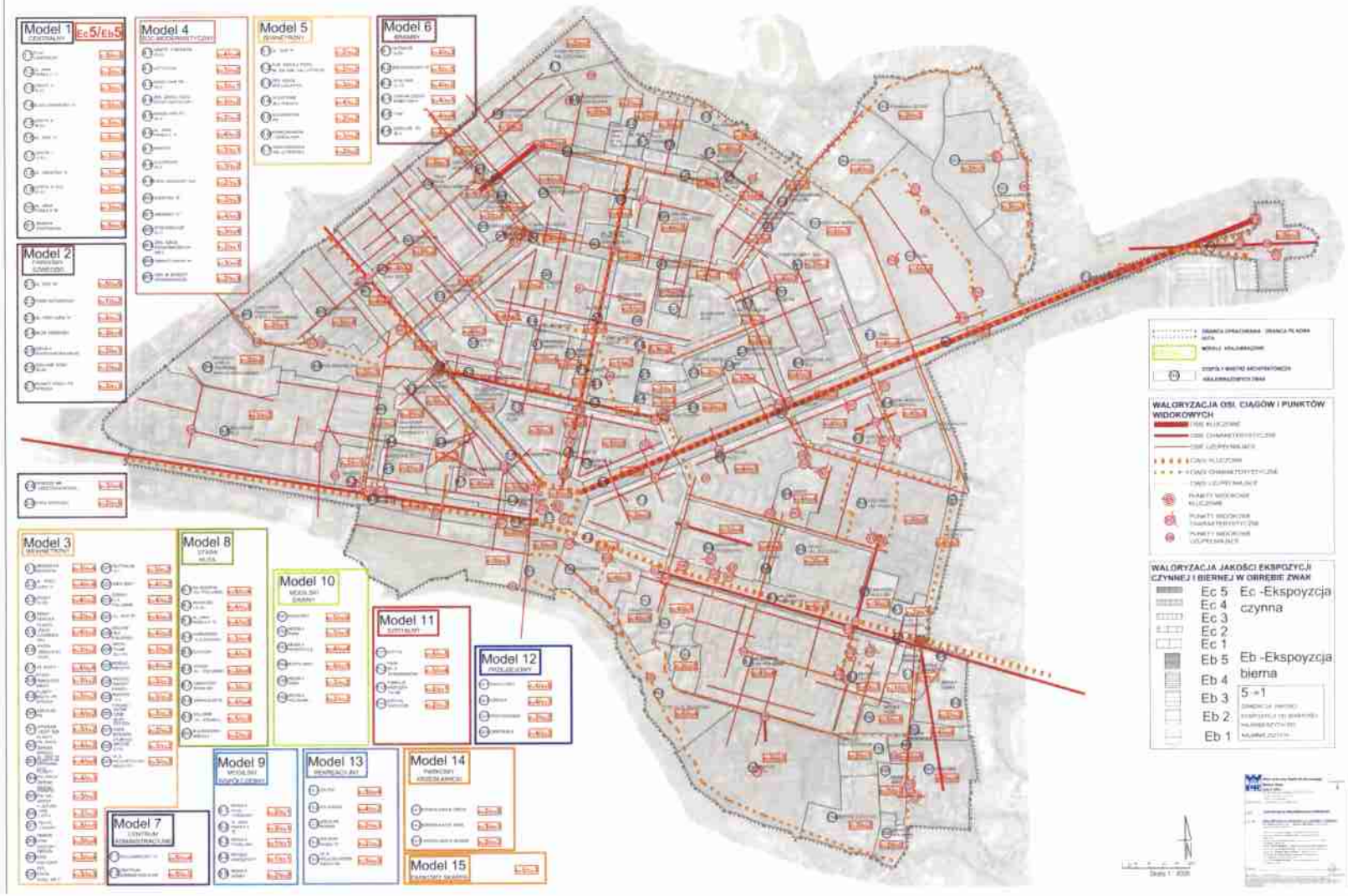

KORELACJA GRANIC OSIEDLI ORAZ ZWAK I MODELI, ROZMIESZCZENIE POZWOLEŃ NA BUDOWĘ I DECYZJI WZ Z LAT 2013- 2016

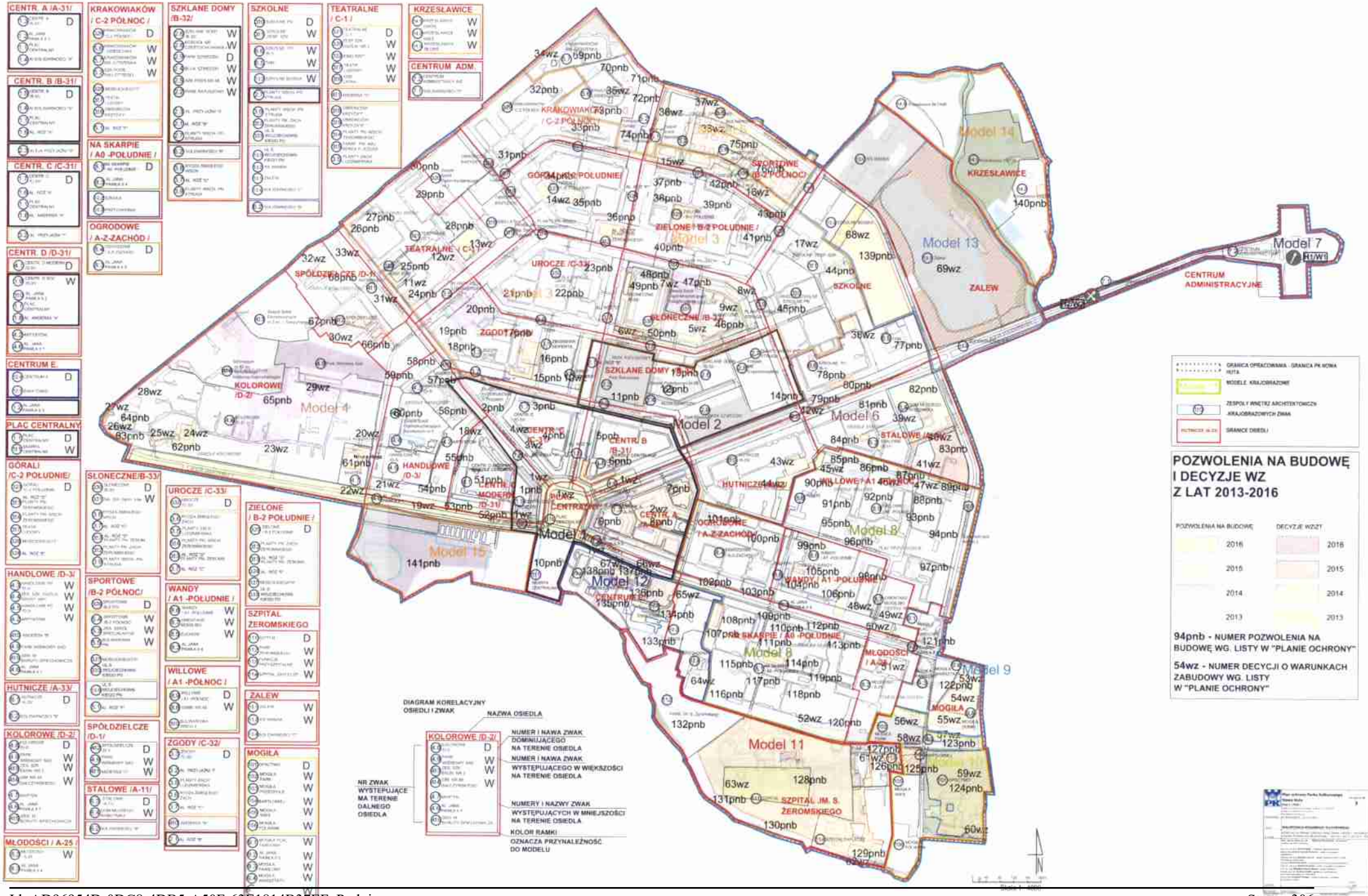

ZESTAWIENIE SKŁADOWYCH WYTYCZNYCH DLA ZESPOŁÓW WNĘTRZ ORAZ POŻĄDANYCH KIERUNKÓW PRZYSZŁYCH PROCESÓW W RAMACH MODELI AR-K

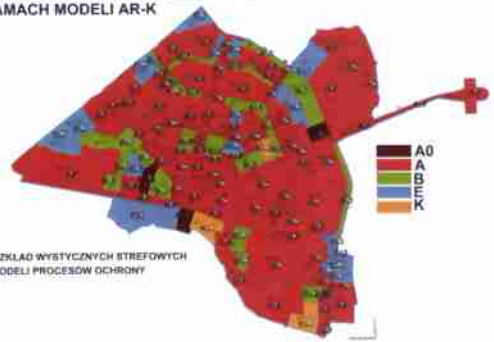

ROZKŁAD WYSTYCZNYCH STREFOWYCH - MODELI PROCESÓW OCHRONY

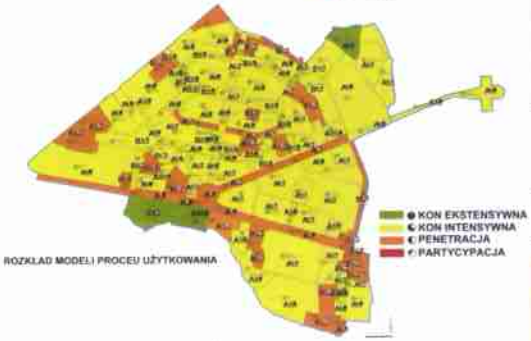

ROZKŁAD MODELI PROCEU UŻYTKOWANIA

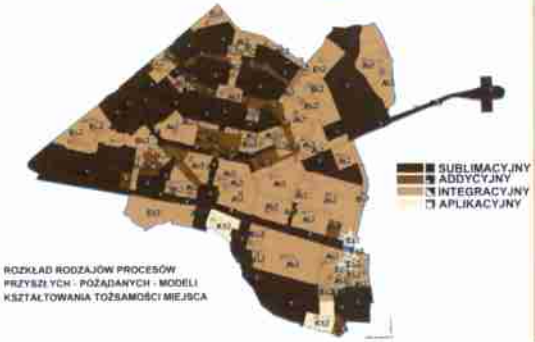

ROZKŁAD RODZAJÓW PROCESÓW PRZYSZŁYCH - POŻĄDANYCH - MODELI KSZTAŁTOWANIA TOŻSAMOŚCI MIEJSCA

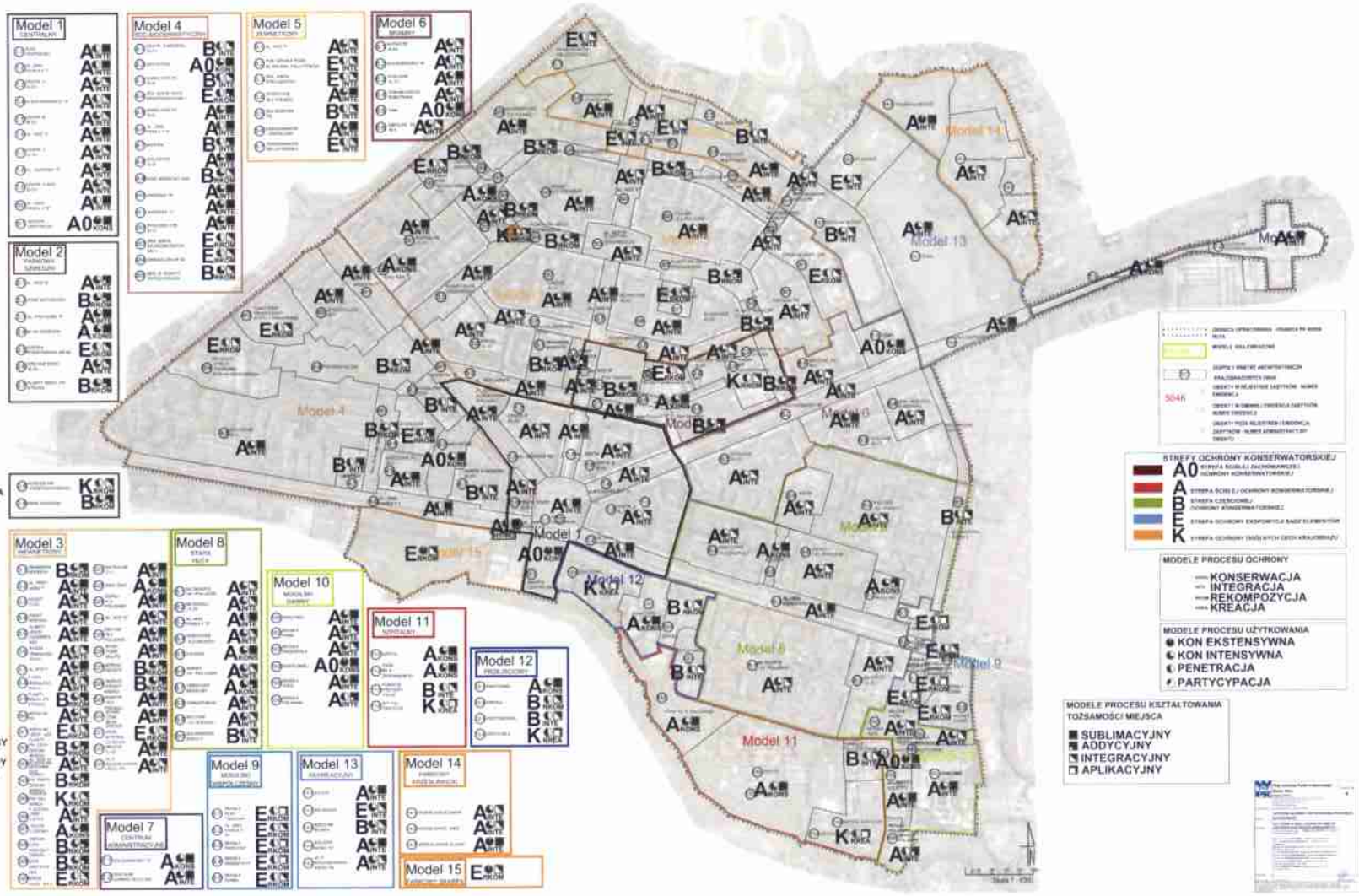

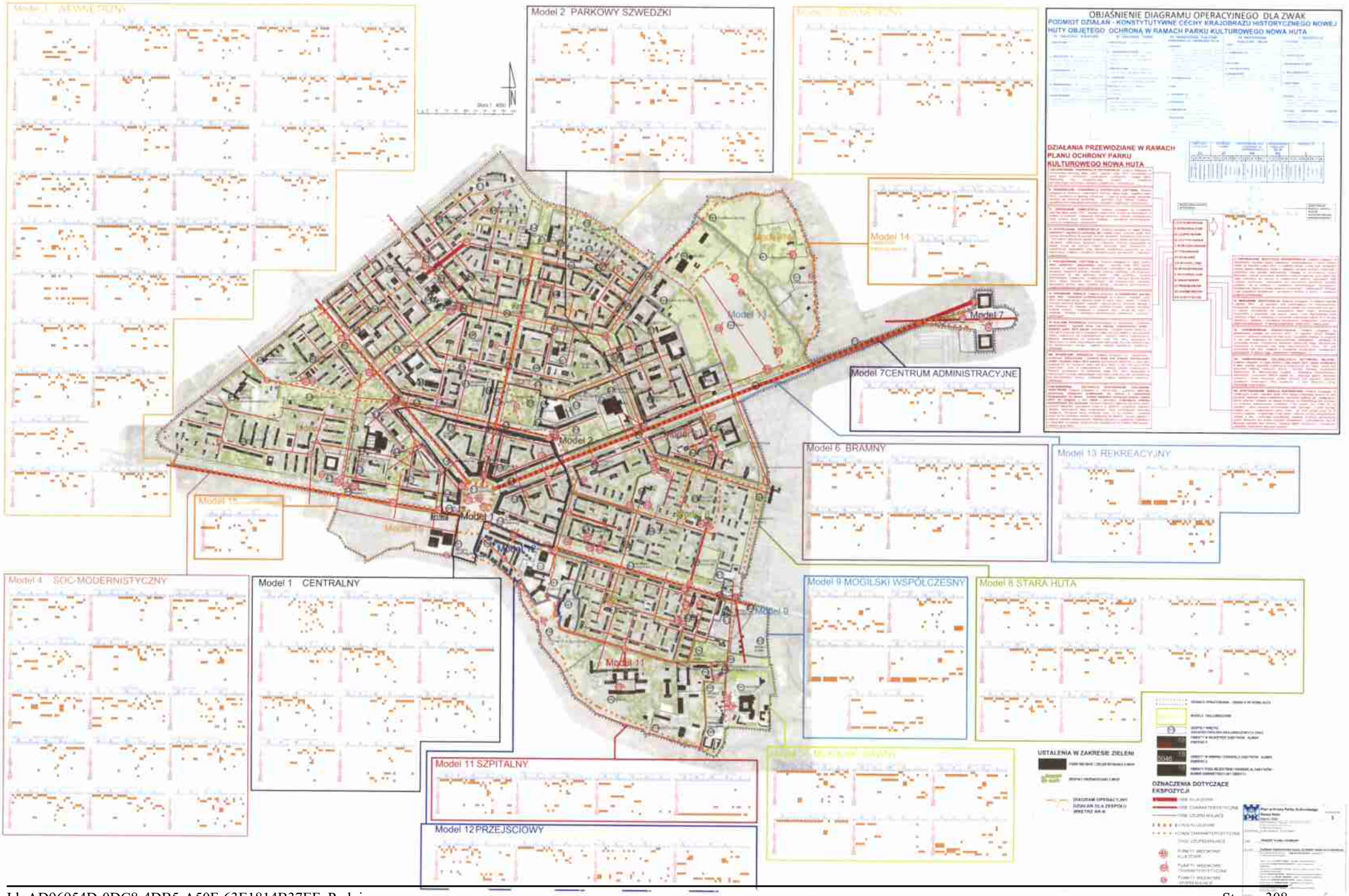
Model 2 PARKOWY SZWEDZKI
OBJAŚNIENIE DIAGRAMU OPERACYJNEGO DLA ZWAK
PODMIOT DZIAŁAŃ - KONSTYTUTYWNE CECHY KRAJOBRAZU HISTORYCZNEGO NOWEJ HUTY OBJĘTEGO OCHRONĄ W RAMACH PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA
DZIAŁANIA PRZEWIDZIANE W RAMACH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA
Model 14
Model 7
Model 7CENTRUM ADMINISTRACYJNE
Model 6 BRAMNY
Model 13 REKREACYJNY
Model 15
Model 4 SOC-MODERNISTYCZNY
Model 1 CENTRALNY
Model 9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY
Model 8 STARA HUTA
Model 11 SZPITALNY
Model 12PRZEJSCIOWY
USTALENIA W ZAKRESIE ZIELENI
OZNACZENIA DOTYCZĄCE EKSPOZYCJI

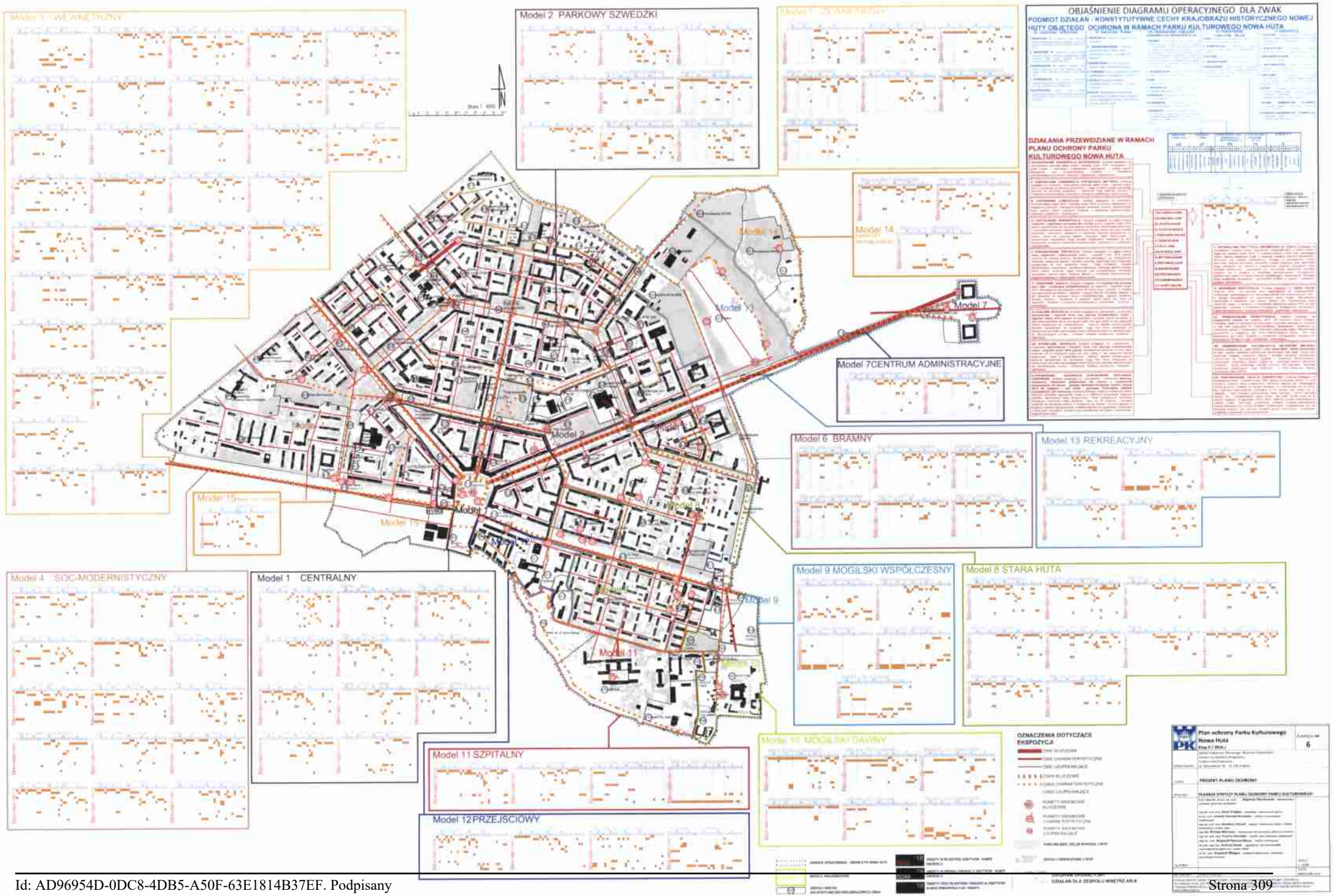
Model 1 WENECKI
Model 2 PARKOWY SZWEDZKI
OBJAŚNIENIE DIAGRAMU OPERACYJNEGO DLA ZWAK
PODMIOT DZIAŁAŃ - KONSTYTUTYWNE CECHY KRAJOBRAZU HISTORYCZNEGO NOWEJ HUTY OBJĘTEGO OCHRONĄ W RAMACH PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA
DZIAŁANIA PRZEWIDZIANE W RAMACH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA
Model 14
Model 7
Model 7CENTRUM ADMINISTRACYJNE
Model 6 BRAMNY
Model 13 REKREACYJNY
Model 15
Model 4 SOC-MODERNISTYCZNY
Model 1 CENTRALNY
Model 9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY
Model 8 STARA HUTA
Model 11 SZPITALNY
Model 12PRZEJŚCIOWY
Model 10 MOGILSKI DAWNY
OZNACZENIA DOTYCZĄCE EKSPOZYCJI
Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta
6

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta Etap II (2016)

Tom III Synteza planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta

Opracowano w Zakładzie Krajobrazu Otwartego i Budowli Inżynierskich Instytutu Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej

Autorzy:
Prof. ndzw.PK, dr hab. inż. arch. Zbigniew Myczkowski - kierownictwo naukowe, generalny projektant
mgr inż. arch. kraj. Karol Chajdys – metodyka i opracowanie plansz
dr inż. arch. Urszula Forczek-Brataniec – analiza uwarunkowań widokowych
mgr inż. arch. kraj. Karolina Latusek – plansze tematyczne zieleni i układu komunikacji, analiza mpzp
mgr hist. Roman Marcinek – koordynacja merytoryczna, główny projektant
mgr inż. arch. kraj. Paulina Nosalska – analiza uwarunkowań widokowych
mgr inż. arch. Wojciech Rymsza-Mazur – analizy tematyczne
dr arch. kraj. hist. Andrzej Siwek – zagadnienia konserwatorskie, uwarunkowania społeczne, analiza SWOT
dr inż. arch. Krzysztof Wielgus – modele krajobrazowe, metodyka, konsultacja naukowa

Kraków styczeń-wrzesień 2016

Aktualizacja
Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Urząd Miasta Krakowa
styczeń 2020

SPIS TREŚCI

Wstęp 3

Co to jest Plan Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 4

Cel sporządzenia Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 5

Nowoczesność Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 5

Części składowe planu ochrony 6

- Etap I 6
- Etap II 8

Wnioski w odniesieniu do ogólnego stanu krajobrazu 10

- Przestrzeń publiczna 11
- Przestrzeń półpubliczna 11
- Wnioski natury administracyjnej 11

Wnioski w odniesieniu do uwarunkowań szczegółowych krajobrazu 12

- Wskazania w sferze społecznej 12
- Wskazania w sferze ochrony konserwatorskiej 14
- Wskazania w sferze infrastruktury i komunikacji 22
- Wskazania w sferze kształtowania walorów widokowych 26
- Wskazania w sferze gospodarowania i kształtowania zieleni 28
- Wskazania w sferze kształtowania ładu przestrzennego i estetyki 30
- Wskazania w sferze polityki informacyjnej 31

Podsumowanie syntezy 32

ZAŁĄCZNIK

Metoda opracowania Planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 35

Wykaz działań w poszczególnych zespołach ZWA-K 45

Typy działań przewidziane w ramach Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 47

Diagramy operacyjne Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta 50

PLANSZA SYNTEZY PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

WSTĘP

Nowa Huta to miejsce na mapie Krakowa specyficzne. Żadna inna dzielnica nie ma tak wyraźnej samoidentyfikacji jak ta. Najpewniej wynika to z faktu, że przez lata była obszarem odrzuconym. To wynik procesów historycznych, które zadecydowały o znanym nam obliczu tej części Krakowa. Procesy, jakie zachodziły i zachodzą w Nowej Hucie, są ważne i interesujące z socjologicznego, kulturowego, historycznego i miastotwórczego punktu widzenia. Wymagają analiz, których wyniki będą publikowane i popularyzowane. Potrzebny jest też kompleksowy projekt dla Nowej Huty, nie tylko jej zabytkowej części, lecz dla całej dzielnicy. Jeśli przyzwoli się na utrwalanie szkodliwych mitów (np. że to obszar niebezpieczny, czemu przeczą policyjne statystyki), slamsowacenie przestrzeni, martwotę ekonomiczną i kulturalną, popełniony zostanie niewybaczalny błąd.

Obecny wygląd i wartość zespołu urbanistycznego oraz krajobrazu kulturowego Nowej Huty to wynik przeszłych zdarzeń, które ukształtowały obraz współczesnego miasta. Na obszarze opracowania mamy do czynienia z czterem wyraźnymi fazami przekształceń historycznych:

- Przedhistoryczną, której wyrazem są stanowiska archeologiczne (do XII w.).
- Średniowieczno-nowożytną, dla której wiodący był obszar użytkowany rolniczo (XII–XIX w.).
- Militarno-przemysłową, gdy na obszar użytkowany rolniczo wchodzą elementy architektury militarnej, a na obrzeżach pojawia się kolej i zakłady przemysłowe (2. poł XIX w.–poł XX w.).
- Okres urbanizacji (po 1945 r. – trwa nadal), czyli czas budowy nowego miasta sprzęgniętego z kombinatem metalurgicznym oraz wszelkie cywilizacyjne skutki tej inwestycji.

Pełen zapis uwarunkowań historycznych został przedstawiony w części I opracowania. Wśród najistotniejszych procesów kształtujących dzisiejsze oblicze miasta należy wskazać, że Nowa Huta powstawała jako inwestycja „na surowym korzeniu", ingerując w otwarty krajobraz rolniczy. Wchłonęła i zasymilowała przestrzeń historycznych podkrakowskich wsi, z obiektami rangi europejskiej (opactwo cysterskie i drewniany kościół św. Bartłomieja w Mogile) czy krajowej (park i dwór Jana Matejki w Krzesławicach). Wysoką rangę miały też i po części nadal mają stanowiska archeologiczne odkryte i przebadane w okresie budowy kombinatu i w latach późniejszych. Nowa Huta była początkowo traktowana jako znak rozpoznawczy nowoczesności, wizytówka nowego systemu politycznego.

W latach PRL, w warunkach „gospodarki planowej", o przemianach zespołu decydowały plany krajowe (plany pięcioletnie), lokalne plany zagospodarowania przestrzennego, regulaminy spółdzielcze oraz respektowanie koncepcji przestrzennych związanych z początkami inwestycji. Wraz z wahaniami koniunktury gospodarczej, trudnościami z wykonawstwem i pozyskiwaniem materiałów budowlanych oraz łatwością pozyskiwania nowych terenów pod inwestycje zapewniało to stabilność zrealizowanego układu urbanistycznego oraz trwanie zabudowy w kształtach i formach nadanych w czasie budowy. Wystarczająca funkcjonalność realizacji i ich standard wykonawczy nie generowały potrzeb modernizacyjnych. Wyłom w stabilnym ładzie przestrzennym wprowadzały jedynie inspirowane ideologicznie i niefrasobliwe kompozycyjnie „czyny społeczne" związane z dogęszczaniem nasadzeń, spontanicznym kreowaniem nowohuckiej zieleni (jednak w ramach kontynuacji istniejących stref zieleni). Lata przełomu politycznego i gospodarczego nie sprzyjały zainteresowaniu Nową Hutą. Jako symbol mijającej epoki była usuwana w cień, trochę traktowana jak kłopotliwy przeżytek, balast systemowy w wymiarze ekonomicznym i społecznym. „Staroć", w pejoratywnym znaczeniu słowa.

CO TO JEST „PLAN OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA"

Uchwała NR XXIX/757/19 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 listopada 2019 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Nowa Huta jest wyrazem woli samorządu Krakowa by objąć ochroną szczególnie istotne ze względów historycznych, kompozycyjnych i społecznych obszary miasta. Przypomnijmy, park kulturowy jest szczególną formą ochrony cennego krajobrazu historycznego, jest formą ochrony zabytków wprowadzoną w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 2003 r. Istotą działań ochronnych jest identyfikacja i zdefiniowanie wartości, których owa ochrona ma dotyczyć. Identyfikacja wartości umożliwia następnie ich hierarchizację, waloryzację oraz określenie zagrożeń i procesów, którym owe wartości podlegają. Te ustalenia z kolei stają się podstawą diagnozy oraz zaleceń zawartych w programie ochrony parku kulturowego. Taka kolejność działań jest zgodna z wypracowaną metodą doskonaloną w sferze ochrony i zarządzania miejsc światowego dziedzictwa UNESCO oraz w oparciu o opracowania dla innych parków kulturowych, zwłaszcza dla Parku Kulturowego Stare Miasto w Krakowie[1].

Plan Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta w Krakowie jest dokumentem Samorządu Miasta, określającym sposób gospodarowania: zarządzania i urządzania obszaru dawnej „starej" Nowej Huty – przede wszystkim w celu ochrony, częściowej renowacji i „dobrej kontynuacji" (za profesorami: Juliuszem Żórawskim i Januszem Bogdanowskim) postaci jego krajobrazu kulturowego. Krajobraz, rozumiany jako fizjonomia kulturowego i przyrodniczego środowiska Nowej Huty, traktowany jest jako najbardziej dosłowna synteza wszystkich procesów, rozgrywających się na tym terenie w perspektywie historycznej, kształtujących jego współczesność i przyszłość. Krajobraz, jako wartość nadrzędna, przedmiot troski i ochrony, i równocześnie jako najbardziej dosłowny wizerunek Nowej Huty – jest po prostu podmiotem planu ochrony.

Plan ochrony wynika z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 23 lipca 2003 r. (z późniejszymi zmianami). Jest wyrazem woli i determinacji samorządu co do ustanowienia zasad gospodarowania na obszarze Nowej Huty, bardziej precyzyjnych, niż wynikać to może z Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego. Stworzenie i uchwalenie przez samorząd takich specjalnych zasad stosuje się na obszarach o wyjątkowych, występujących wspólnie, wartościach kulturowych i naturalnych, jako sposób wdrożenia zasad zintegrowanej ochrony i, szerzej, pełnej realizacji pryncypiów zrównoważonego rozwoju na tym niezwykłym w swojej postaci krajobrazowej obszarze. Zgodnie z cytowaną ustawą, decyzją samorządu otacza się go specjalną opieką, tworząc w jego obrębie park kulturowy.

Park kulturowy jest najwyższym wyrazem odpowiedzialności samorządu za powierzony mu obszar. Nie jest jedynie zbiorem zakazów i nakazów, lecz zapisem optymalizacji procesów, kształtujących krajobraz obszaru, objętego parkiem. Stanowi zapis diagnozy oraz prognozy dynamicznego kształtowania tegoż krajobrazu. Plan ochrony skutkuje prawnie poprzez dokument prawa miejscowego, jakim jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego – w przypadku Nowej Huty zbioru kilku takich planów. Stanowi motywację i równocześnie uszczegółowienie zapisów planu miejscowego w zakresie ochrony i kształtowania wizerunku miasta, jednak nie jest dokumentem tożsamym z planem miejscowym. Stanowi, dopuszczone prawem (ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami), jego rozwinięcie i uszczegółowienie.

---

[1] Z. Myczkowski, U. Forczek-Brataniec, K. Wielgus, *Plan ochrony Parku Kulturowego Stare Miasto w Krakowie w kontekście ochrony i planowania krajobrazu miasta*, [w:] *Planowanie krajobrazu: wybrane zagadnienia*, red. E. Przesmycka, Lublin 2013, s. 38-60; A. Siwek, *Kraków – historyczny zespół urbanistyczny. Ku nowej deklaracji wyjątkowej uniwersalnej wartości miejsca światowego dziedzictwa i monitorowaniu zachowania atrybutów wartości*, [w:] *Wyjątkowa uniwersalna wartość, a monitoring dóbr Światowego Dziedzictwa*, red. B. Szmygin, Warszawa 2011, s. 84–115; B. Szmygin (red.). *Systemy wartościowania dziedzictwa: stan badań i problemy*, Lublin 2015.

CEL SPORZĄDZENIA PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

Plan ochrony skutkuje prawnie poprzez dokument prawa miejscowego, jakim jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego. Stanowi motywację i równocześnie uszczegółowienie zapisów planu miejscowego w zakresie ochrony i kształtowania wizerunku miasta, jednak nie jest dokumentem tożsamym z planem miejscowym. Stanowi, dopuszczone prawem, jego rozwinięcie i uszczegółowienie.

Plan ochrony Parku Kulturowego „Nowa Huta" sporządzono w celu uzupełnienia zapisów Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w zakresach, których nie uwzględniają, lecz i nie zakazują przewidziane ustawowo, zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego, wg których powstają plany miejscowe.

NOWOCZESNOŚĆ PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

Plan ochrony Parku Kulturowego „Nowa Huta" sumuje spostrzeżenia i wnioski, wynikające z badań archiwalnych, bibliografii oraz prac terenowych, dotyczące stanu, tempa i kierunków przemian wyglądu Nowej Huty w Krakowie – w postaci jednego, syntetycznego opracowania.

Plan po raz pierwszy uwzględnia w takiej skali i zakresie problem widoczności, zarówno na- jak i z obszaru Nowej Huty, a także wewnętrznych powiązań widokowych – i odpowiedzialności za ich utrzymanie, ochronę, korektę i właściwe kształtowanie. Jest to jeden z najistotniejszych elementów, odróżniających plan ochrony parku kulturowego od miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Plan uwzględnia problem równoważności ochrony substancji kulturowej i przyrodniczej Nowej Huty, w tym wartości przyrodniczych ogrodów osiedlowych, parków, ogrodów dworskich i klasztornych (ogrody opactwa mogilskiego pozostające poza zakresem codziennej penetracji mieszkańców miasta oraz turystów).

Plan jest próbą zracjonalizowania stref oddziaływania decyzji konserwatorskich i architektoniczno-przestrzennych, tak, aby były one spójne dla organicznie jednolitych fragmentów miasta (np. proponuje się traktowanie ulic i placów łącznie z elewacjami otaczających ich budynków a także dostępnymi z tychże ulic wnętrzami kwartałów osiedli i ogrodami osiedlowymi). Dlatego też metoda podziału na części elementarne oraz ich analiza jest odmienna od przyjętej dla sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan ochrony jest próbą zdiagnozowania, prognozowania i kierunkowania przemian krajobrazu Nowej Huty w ujęciu dynamicznym. Nie jest więc analizą utrwalonego stanu aktualnego, statyczną oceną ich wartości i określeniem, równie statycznego, idealnego stanu docelowego, lecz próbą zdefiniowania procesów i ich konsekwencji.

ETAP I

W tej części opracowania zrealizowanej w 2015 r. zawarto identyfikację wartości dziedzictwa kulturowego Nowej Huty. We **wstępie** do opracowania opisano podstawowe elementy, które legły u podstaw przyjęcia przez władze miasta programu prac na planem: uzasadnienia utworzenia Parku Kulturowego Nowa Huta (wyjątkowa wartość miejsca), cele utworzenia Parku Kulturowego Nowa Huta, scenariusze zjawisk związanych z utworzeniem lub zaniechaniem utworzenia parku kulturowego. Dalej opisano cele dokumentu i jego rolę – poprzez edukację – jako perspektywicznego narzędzia ochrony. **Podstawa opracowania** to nie tylko weryfikacja i opis materiałów wyjściowych, ale także analiza granic Parku Kulturowego Nowa Huta oraz uzasadnienie delimitacji w świetle rozważanych wariantów. **Dotychczasowa ochrona walorów kulturowych, przyrodniczych i kształtowania krajobrazu Nowej Huty** to rozdział istotny, wskazujący na wieloletnie, choć zapewne niewystarczające, działania na rzecz ochrony dziedzictwa i krajobrazu kulturowego tej części miasta Krakowa. W części tej opisano takie działania jak wpisy do rejestru i ewidencji zabytków, przeszłe i bieżące działania konserwatorskie, ochronę planistyczną, znaczenie partycypacji społecznej (z identyfikacją interesariuszy). Odniesiono się także do działań na rzecz uznania Nowej Huty za Pomnik Historii oraz planów wpisu na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Niemal całość terenu parku kulturowego jest chroniona decyzją Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV/AS/69/2004 z 30 grudnia 2004 o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce. Ponadto w rejestrze zabytków znajduje się zespół klasztoru w Mogile, tamtejszy kościół drewniany, dwór i park oraz budynki wokół placu Centralnego. Wpisano też zespół dworsko-parkowy w Krzesławicach. Znakomita większość obiektów architektonicznych z wszystkich wyżej wymienionych we wnioskach ogólnych faz rozwoju dzielnicy znajduje się w gminnej ewidencji zabytków. Z inicjatywy Gminy Kraków, pod nadzorem Miejskiego Konserwatora Zabytków, podejmuje się kolejne inicjatywy związane z ochroną substancji zabudowy układu urbanistycznego Nowej Huty ujętego w rejestrze zabytków. Ze względu na prekursorski charakter działań są one powiązane z szerokim rozpoznaniem badawczym i sukcesywnie modyfikowane w kontekście postępu badań i możliwości realizacyjnych. Od 2004 r. jest prowadzony konsekwentny proces odnowy elewacji obiektów architektonicznych według zatwierdzonego, kompleksowego programu, zleconego i nadzorowanego w fazie realizacji przez Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków Urzędu Miasta Krakowa. Prace są finansowane przez właścicieli obiektów. Miejski Konserwator Zabytków opiniuje i nadzoruje adaptacje i przekształcenia obiektów architektonicznych w obrębie obszaru objętego ochroną. Podsumowanie pierwszego etapu działań oraz prognozy odnośnie do kolejnych zawarto w Lokalnym Programie Rewitalizacji „starej" Nowej Huty, opracowanym na zlecenie Gminy Kraków. Działania te muszą być kontynuowane i w odpowiedni sposób finansowane. Podstawową ochronę daje „starej" Nowej Hucie obowiązujący Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego „Centrum Nowej Huty"[2]. Dopełniają go, nawet jeśli nie wchodzą bezpośrednio w granice parku podobne dokumenty: mpzp „Dolina Dłubni-Krzesławice" – plan obowiązujący; mpzp „Dolina Dłubni – obszar sportu i rekreacji" – plan obowiązujący; mpzp „Dolina Dłubni – Mogiła" – plan obowiązujący; mpzp „Bieńczyce – Park Rzeczny Dłubni" – plan obowiązujący; mpzp „Osiedle Krzesławice" – plan obowiązujący; mpzp

[2] Przyjęty Uchwałą Nr XCII/1362/13 Rady Miasta Krakowa z 4 grudnia 2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „CENTRUM NOWEJ HUTY" w Krakowie – uchwała ogłoszona w dzienniku urzędowym województwa małopolskiego z dnia 16 grudnia 2013 r. poz. 7596.

„Mogiła II" – plan obowiązujący; mpzp „Łąki Nowohuckie" – plan obowiązujący; mpzp „Stare Czyżyny" – plan obowiązujący; mpzp „Bieńczyce Osiedle" – plan obowiązujący; mpzp „Dla wybranych obszarów przyrodniczych Miasta Krakowa – Etap A" obszar 192 – plan obowiązujący; mpzp „Bieńczyce – plac targowy" – plan obowiązujący; mpzp „Czyżyny Łęg" – plan obowiązujący; mpzp „Czyżyny – rejon ulicy Śliwkowej" – plan obowiązujący;

Szczególnie istotne dla przedstawienia procesów przeszłych są rozdziały: **Tradycja miejsca i jej zapis w krajobrazie** oraz **Nawarstwienia układu odnoszące się wprost do uwarunkowań historycznych**. W rozdziale **Geneza odrębności społeczności lokalnej** ukazano istotę procesów społecznych, które współtworzą współczesną tożsamość w wymiarze krajobrazowym i socjologicznym. Rozdziały **Analiza zasobu krajobrazowego w ujęciu Zespołów Wnętrz ARK** oraz **Modele krajobrazowe** PK NH zawierają metodyczne podsumowanie roli poszczególnych procesów urbanizacyjnych, społecznych i gospodarczych w kształtowaniu krajobrazu miejskiego Nowej Huty. Zastosowana metoda wyodrębniania modeli krajobrazowych[3] umożliwiła stworzenie syntetycznego zapisu typów krajobrazu dokumentujących konkretne przemiany historyczne, działanie poszczególnych procesów cywilizacyjnych na danym obszarze. Analiza zasobu objęła m.in.: stan badań, tradycję miejsca i jej zapis w krajobrazie oraz historyczne nawarstwienia układu. Opisano układ przestrzenno-komunikacyjny, relikty dawnych wsi wchłoniętych przez miasto. Wyróżniono i opisano wszystkie elementy składowe m.in.: Plac Centralny, Aleję Róż, siatkę ulic, osiedla mieszkaniowe. Osobne podrozdziały opisują miejsca i obiekty o szczególnym znaczeniu, charakterystyczne dla Nowej Huty wnętrza użytkowe i neony, system schronów, parki i tereny zielone oraz rzeźby plenerowe. **Analiza uwarunkowań widokowo-krajobrazowych** obejmuje uwarunkowania widokowe oraz powiązany z nimi układ przestrzenny. Pozwoliło to na szeroką prezentację zasobu wraz z analizą stanu istniejącego, procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty. Rangę materiałów wyjściowych dla drugiego etapu opracowania uzyskały w szczególności podział krajobrazu Nowej Huty na elementy podstawowe wraz z uzasadnieniem kryterium podziału oraz zidentyfikowane typy wnętrz architektoniczno-krajobrazowych i zbudowane modele krajobrazowe. Osobnego, obszernego komentarza wymagała **Metoda opracowania Planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta – typologia krajobrazu Parku Kulturowego Nowa Huta.** Składa się na nią zasób, czyli analiza stanu istniejącego, procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty oraz podział krajobrazu Nowej Huty na elementy podstawowe wraz z uzasadnieniem kryterium podziału. Objaśniono kryteria określania typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, scharakteryzowano typy WAK oraz określono modele krajobrazowe Parku Kulturowego Nowa Huta. Etap I opracowania zakończyły wnioski do etapu II oraz obszerny, ale przefiltrowany przez uwarunkowania planu zestaw bibliografii. Z myślą o etapie II sformułowano wnioski dotyczące ogólnego stanu krajobrazu, przestrzeni publicznej i półpublicznej oraz wnioski natury administracyjnej.

Część pierwsza opracowania, dokumentacyjno-diagnostyczna, stała się podstawą do rozważań prezentowanych w drugiej, finalnej części opracowania. Przeprowadzone analizy wartości potwierdziły intuicyjne założenia, że wartość dziedzictwa kulturowego Nowej Huty jest wielowątkowa. Współtworzą ją układ urbanistyczny miasta idealnego, przenikający wcześniejsze uwarunkowania osadnicze, unikalna „galeria" rozwiązań architektonicznych z drugiej połowy XX w., wzbogacona peryferyjnymi obiektami o znacznie dawniejszej metryce historycznej i diametralnie odmiennej ekspresji stylowej (Mogiła, Krzesławice). Jednak wartość zespołu urbanistycznego i jego

[3] Metoda wypracowana przez zespół specjalistów architektury krajobrazu Politechniki Krakowskiej pod kierunkiem Z. Myczkowskiego, przy znaczącym udziale K. Wielgusa, została pozytywnie zweryfikowana w praktyce przy opracowywaniu Planu Ochrony Parku Kulturowego „Stare Miasto" w Krakowie.

krajobrazów w przypadku Nowej Huty to coś bardziej złożonego niż tylko suma powiazań widokowych i wartości architektonicznych. Gdy zastosujemy analizę w duchu Deklaracji z Quebec mówiącej o ochronie ducha miejsca czy Karty z Quebec[4], która dotyczy interpretacji i prezentacji miejsc dziedzictwa kulturowego, lub Rekomendacji o Historycznym Krajobrazie Miejskim (HUL)[5], które kładą nacisk na postrzeganie wartości materialnych i niematerialnych łącznie, okaże się, że szczególną wartością jest tu miejscowa społeczność, jej trwałość w krajobrazie miejskim, związki emocjonalne i utożsamianie się z „małą ojczyzną". Stąd we wnioskach i definiowaniu docelowej wizji terenów chronionych z mocą podkreśla się, że Nowa Huta ma być komfortową, potencjalnie ekskluzywną dzielnicą mieszkaniową, w której przestrzeń publiczna, zieleń, usługi i oferta kulturalna tworzą dogodne warunki do życia, a zabytkowe otoczenie zapewnia niepowtarzalną atmosferę i unikalną tożsamość miejsca. Celem polityki ochronnej powinno być zapewnienie wygody i bezpieczeństwa mieszkańcom, trwałości substancji zabytkowej i dostępności usług adresowanych do społeczności lokalnej. Taka wizja rozwoju przez ochronę, ze świadomym unikaniem przekształcania Nowej Huty w kolejne krakowskie centrum rozrywki (jakim de facto stały się Stare Miasto i Kazimierz), z poszanowaniem interesów mieszkańców, społeczności lokalnej, pozostaje w zgodzie z najnowszymi tendencjami rozwoju doktryny konserwatorskiej w skali globalnej. Takiej wizji Nowej Huty mają służyć analizy i wnioski zawarte w II części opracowania.

ETAP II

Zawiera rozdziały dotyczące waloryzacji i diagnozy zachodzących przemian w kontekście zidentyfikowanych wcześniej wartości, analizę procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty oraz wskazanie perspektywy kierunków przemian.

Waloryzacja i diagnoza zachodzących przemian to analiza procesów przeszłych i aktualnie trwających w krajobrazie Nowej Huty oraz określenie kierunków zmian. Znalazły się tu: analiza procesów przeszłych, analiza SWOT obszaru parku kulturowego oraz analiza procesów trwających. Osobny rozdział, z obszerną tabelą, poświęcono waloryzacji ekspozycji krajobrazowej obszarów Nowej Huty (waloryzacja, panoramy, wyniki badań na modelu cyfrowym oraz wnioski i wytyczne wynikające z badania ekspozycji krajobrazu). Sformułowano wytyczne dla przestrzeni publicznych i półpublicznych. W tym rozdziale umieszczono także wybrane przykłady zagrożeń dla walorów widokowych oraz układu przestrzennego. Obszerna tabela waloryzacji obszarów Nowej Huty pod względem historycznym i współczesnym zwizualizowana jako „Plansza waloryzacji zasobu" pozwoliła na określenie przewidywanych kierunków przemian.

Wytyczne w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu kulturowego wynikające z oceny wartości umieszczono w rozdziale drugim. Wskazania ogólne dla obszaru PK Nowa Huta to: wskazania w sferze społecznej, w sferze ochrony konserwatorskiej (wzmocnienie systemu ochrony, wykaz budynków objętych ochroną w ramach MPZP, wykaz obiektów w szczególnym znaczeniu, propozycje programów badawczych i konserwatorskich), działania w zakresie urbanistyki oraz architektury i budownictwa (elewacje, termoizolacja, dachy, kolorystyk, wnętrz). Osobno

[4] Deklaracja z Quebec, czyli Québec Declaration on the Preservation of the Spirit of Place, została przyjęta w Quebec, Kanada, przez 16 Zgromadzenie Generalne ICOMOS 4 października 2008, wraz z Kartą z Quebec, czyli The ICOMOS Charter for the Interpretation and Presentation of Cultural Heritage Sites. Są to międzynarodowe dokumenty doktrynalne legitymowane powagą międzynarodowego ICOMOS jako dyrektywy optymalizacji ochrony dziedzictwa kulturowego w skali globu.

[5] B. Szmygin, *Rekomendacja o Historycznym Krajobrazie Miejskim – wdrożenie zmiany paradygmatu w ochronie miast historycznych*, „Budownictwo i Architektura" (Lublin), R. 2013, vol. 12, nr 4, s. 117–126.

potraktowano dziedzictwo archeologiczne. Wskazania sferze infrastruktury i komunikacji odnoszą się do systemu komunikacyjnego, parkingów i infrastruktury technicznej. Istotne z punktu widzenia planu są wskazania w sferze kształtowania walorów widokowych, gospodarowania i kształtowania zieleni, kształtowania ładu przestrzennego i estetyki oraz polityki informacyjnej.

Tabelę wytycznych w zakresie ZWAK i modeli procesów przemian krajobrazu dla obszaru PK Nowa Huta obrazuje graficznie plansza wytycznych.

Plan ochrony PK NH obejmuje wykaz działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK w formie materiału operacyjnego oraz tabelę integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta. Istotna jest identyfikacja wybranych problemów krajobrazu kulturowego w nawiązaniu do zapisów MPZP (w układzie ZWAK oraz w układzie osiedli i ciągów komunikacyjnych). Podrozdział poświęcono problemom dotyczącym zieleni.

Zgodnie z zawartą umową sformułowano **wytyczne do uchwały Rady Miasta Krakowa o utworzeniu Parku Kulturowego Nowa Huta oraz do MPZP na obszarze objętym parkiem kulturowym.**

W osobnym tomie dokumentacji umieszczono tabelaryczne zestawienia (bardzo obszerne i szczegółowe): wykaz działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK, ustalenia w zakresie zieleni w MPZP w obszarze PK Nowa Huta (w układzie modeli krajobrazowych i ZWAK) oraz zaleceń ws. integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta. Immanentną częścią dokumentacji jest zestaw plansz, w kład którego wchodzą:

- Plansza 1: waloryzacja zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych.
- Plansza 2: waloryzacja w zakresie uwarunkowań widokowo-krajobrazowych ekspozycja czynna i bierna.
- Plansza 3: pozwolenia na budowę i decyzje wz z lat 2013-2016.
- Plansza 4: wytyczne w skali zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych.
- Plansza 5: plansza podstawowa Planu Ochrony Parku Kulturowego.
- Plansza 6: plansza syntezy Planu Ochrony Parku Kulturowego.

Tak zestawiony materiał z jednej strony wypełnia wymogi ustawowe dla opracowania planu ochrony parku kulturowego, z drugiej zaś jest faktycznym materiałem badawczym, diagnostycznym i strategicznym dla działań ochronnych w wybranym obszarze. Wśród mnogości opracowań historycznych i analitycznych dotyczących dziedzictwa kulturowego Nowej Huty prezentowany materiał wyróżnia się zarówno zastosowaną metodyką opracowania, jak i holistycznym, zgodnym z przywołaną podstawą doktrynalną spojrzeniem konserwatorskim. Intencją autorów opracowania jest dostarczenie zarządzającym Parkiem Kulturowym Nowa Huta kompletnego materiału pozwalającego na faktyczną i racjonalną realizację działań ochronnych. Zastosowana metoda analityczna złożona z identyfikacji zasobu, waloryzacji i formułowania wytycznych w połączeniu z zastosowaniem elementów systemów zarządzania (identyfikacja procesów i uwarunkowań, hierarchizacja celów, określenie zagrożeń i działań zaradczych, uwzględnienie relacji społecznych i perspektywy partycypacji), a szczególnie formułowanie zaleceń strategicznych w szerszym kontekście polityki ochronnej oraz szczegółowych w zakresie praktyki działań wśród historycznych krajobrazów i obiektów zabytkowych, pozwalają sądzić, że prezentowany dokument będzie miał faktyczne przełożenie na skuteczność i celowość działań ochronnych podejmowanych w Parku Kulturowym Nowa Huta.

WNIOSKI W ODNIESIENIU DO OGÓLNEGO STANU KRAJOBRAZU

1. Nowa Huta w swej generalnej strukturze nie uległa znaczącym zmianom na przestrzeni 75 lat jakie minęły od jej budowy . Układ urbanistyczny jest czytelny i zachowany w swych zasadniczych założeniach o wyraźnych trzech nawarstwieniach
   - fazy industrialnej
   - fazy socrealistycznej
   - fazy socmodernistycznej

   osadzonych w kontekście krajobrazu o wcześniejszej proweniencji, głównie w dolinie Dłubni (Krzesławice, Mogiła) oraz na styku z pradoliną Wisły: Łąkami Nowohuckimi oraz dalej - rozległymi powiązaniami widokowymi z pogórzem i górami
2. Zachowuje pierwotną zasadę układu urbanistycznego zespołu 26 komponowanych osiedli oraz czterech jednostek objętych terenem parku kulturowego, ale poza osiedlami, tj. Alei Solidarności wraz z Centrum Administracyjnym dawnego kombinatu, fragmentu wsi Krzesławice, Mogiła i zalewu nowohuckiego
3. Dla celów metodycznych planu ochrony parku kulturowego zidentyfikowano 15 modeli krajobrazowych, które obejmują 125 zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych
4. Struktura krajobrazu tych zespołów pozwala na wyodrębnienia 20 typów wnętrz krajobrazowych, w których dominują wnętrza alej głównych i ulic zbiorczych oraz wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej i wewnętrznej socrealistycznej i socmodernistycznej
5. Dzisiejszy stan wymaga regulacji, porządkowania, i określenia reguł które odpowiednio skierują budzącą się w społeczeństwie energię i chęć ochrony i zmiany.
6. W Nowej Hucie daje się zaobserwować ruch i liczne inicjatywy społeczności , która pragnie dostosować przestrzeń do bieżących potrzeb i mód.
7. Uporządkowania wymaga w pierwszym rzędzie kwestia zieleni oraz komunikacji. Zieleń – przede wszystkim w zakresie regulacji pod względem kompozycyjnym i funkcjonalnym.
8. Komunikacja natomiast w odniesieniu do zachowania i pielęgnowania stref pieszych i samochodowych oraz rozwiązania problemu miejsc parkingowych.
9. W odniesieniu do dalszych faz opracowania planu ochrony parku kulturowego Nowa Huta – przewiduje się wskazaną już w obecnym etapie niewielka korektę granic parku po stronie południowo-zachodniej Alei Jana Pawła II.
10. Ponadto wskazuje się na konieczność rekompozycji Placu Centralnego, Alei Róż, rozwiązania strategii utrzymania, pielęgnacji i rekompozycji układu zieleni, rozwiązania problemu parkowania samochodów, a przede wszystkim przywrócenia klimatu krajobrazu kulturowego oraz wyrazu architektonicznego i urbanistycznego przestrzeniom publicznym: alejom, placom, ulicom, parkom i wnętrzom handlowym.

Wnioski w odniesieniu do powiązań widokowych i ekspozycji krajobrazu - w odniesieniu do przestrzeni publicznej i do przestrzeni półpublicznej

PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

1. Wiodącym miejscem układu Nowej Huty jest Plac Centralny. Jest początkiem układu, wyrazistą przestrzenią. Swą formą potwierdza znaczenie i rolę jaką pełni w strukturze przestrzennej. Wraz z promieniście wyprowadzonymi ulicami tworzy szkielet funkcjonalno-kompozycyjny
2. Istotnych przeszkód wizualnych zaburzających strukturę placu nie ma, pierzeje tworzy architektura. Uporządkowania wymaga zagęszczająca się ilość słupów technicznych
3. Na placu dominują przeszkody funkcjonalne. Środek placu jest niedostępny, odizolowany komunikacją od przestrzeni publicznych. W chwili obecnej nie jest użytkowany zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem.
4. Główne aleje przejęły funkcje komunikacyjną, co osłabiło ich siłę kompozycyjną
5. Nadmiernie wybujała zieleń ogranicza ekspozycję, natomiast intensywność ruchu samochodowego i ogrodzenia torowisk przekształciły przestrzeń łączącą w barierę wprowadzającą silne podziały. Wizualnie i funkcjonalnie dominuje kierunek wzdłuż alei, kierunki i połączenia poprzeczne uległy ograniczeniu

PRZESTRZEŃ PÓŁPUBLICZNA

1. Segregacja ruchu kołowego i pieszego w przestrzeniach śródblokowych jest zachowana. Poruszanie w kwartałach jest swobodne, bezpieczne i bezkolizyjne
2. W przestrzeniach śródblokowych daje się zaobserwować proces podziału przestrzeni. Elementami dzielącymi są głównie budynki garaży, ogrodzenia i zieleń.
3. Pomimo przestronności terenów śródblokowych daje się zaobserwować brak wystarczającej ilości terenów rekreacyjnych i sportowych.
4. Występuje potrzeba lokalizacji zorganizowanych miejsc postojowych.
5. W przestrzeniach śródblokowych występuje silna sukcesja naturalna, znacznie ograniczająca użyteczną przestrzeń i ekspozycję.
6. Powiązania widokowe między osiedlami i kwartałami występują w osiach ulic i ścieżek, pozostałe zanikają w labiryncie zieleni.

WNIOSKI NATURY ADMINISTRACYJNEJ

1. Obszar parku kulturowego niemal w 100% jest chroniona decyzją Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV?AS/69/2004 z 30.12.2004 o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce
2. Ponadto w rejestrze zabytków znajduje się zespół klasztoru w Mogile, kościół drewniany św. Bartłomieja, dwór i park, budynki wokół Placu Centralnego oraz budynki Centrum Administracyjnego Huty Tadeusza Sendzimira w Nowej Hucie (budynki „S" i „Z" wraz z zespołem bramy na teren kombinatu metalurgicznego im. T. Sendzimira)
3. Znakomita większość obiektów architektonicznych z wszystkich wyżej wymienionych we wnioskach ogólnych faz rozwoju dzielnicy znajduje się w gminnej ewidencji zabytków
4. Są jednak obiekty, które powinny być do tej ewidencji dołączone

5. Całość obszaru jest objęta sześcioma miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego

Powyższe akty prawa powinny być uzupełnione i wzmocnione o ustalenia, które zostaną opracowane w planie ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

1. Uwzględnienia strategii i gospodarki zielenią związaną zarówno z przestrzeniami komunikacji, jak i przestrzeni śródosiedlowych
2. Uwzględnienie potencjalnych powiązań widokowych, jako jednego z podstawowych warunków przywrócenia i kontynuacji pierwotnych założeń kompozycyjnych Nowej Huty
3. Uwzględnienie częściowej rekompozycji pierwotnych uwarunkowań i cech architektonicznych i urbanistycznych oraz ukierunkowania pro-krajobrazowych i pro-konserwatorskich inicjatyw społecznych I samorządowych

W konsekwencji – uzyskanie realnych przesłanek do skutecznego utrzymania i przywracania wizerunku Nowej Huty, które spełni miedzy innymi wymagania odpowiadające kryteriom dla objęcia tego obszaru i fenomenu dziedzictwa kulturowego statusem Pomnika Historii.

WNIOSKI W ODNIESIENIU DO UWARUNKOWAŃ SZCZEGÓŁOWYCH KRAJOBRAZU

WSKAZANIA W SFERZE SPOŁECZNEJ

Ludzie są najważniejsi. Jeśli będą dobrze się czuć w swojej dzielnicy, będą bardziej skłonni do zainteresowania się otaczającymi murami, drzewami i ulicami. To specyficzna społeczność, ze swoją dumą, pamięcią historyczną i rzadkim przekonaniem wielu, że sami zbudowali swoje miasto. Ale pionierów ubywa, niezbędny jest zastrzyk nowej energii. W Nowej Hucie – jeśli się ją pozna – łatwo się zakochać. Dobrze jeśli obok miłości pojawi się też chęć zadbania o otoczenie, szanowania zabytków, dbania o rozwój. Władze mogą podjąć wiele działań, by wspierać aktywność mieszkańców, przeciwdziałać atomizacji społeczności. Powinny pamiętać, że mieszkańcy są także wyborcami.

- Zatrzymanie odpływu mieszkańców przez m.in. poprawę oferty spędzania wolnego czasu, wspieranie inicjatyw dla dzieci i młodzieży, aktywizację seniorów. Niezbędna jest rozbudowa oferty rekreacyjnej, modernizacja obiektów sportowych, obiektów związanych z edukacją, nauką i kulturą, doposażenie ich do współczesnych standardów.
- Stworzenie programu wspierającego możliwość udziału prywatnych właścicieli mieszkań w działaniach rewitalizacyjnych (niskooprocentowane kredyty np. na wymianę okien – może program w ramach NFOŚ?).
- Przyciągnięcie nowych mieszkańców, ludzi młodych, chociażby pracowników lokujących się w okolicach Muzeum Lotnictwa firm technologicznych. To zabieg o podwójnym znaczeniu – ożywienie dzielnicy, a zarazem zachowanie funkcji budynków (najlepszy poziom ochrony wartości kulturowych). Może zachętą będzie gwarancja, że jeśli kupisz mieszkanie, dostaniesz miejsce w żłobku i przedszkolu.
- Zatrzymanie procesu rosnącej anonimowości podmiotów działających w obszarze parku oraz obojętności mieszkańców wobec ich miejsca zamieszkania.
- Stały dialog społeczny, m.in. głosowanie nad drobnymi kwestiami angielską metodą żetonową, przygotowanie kampanii medialnej wyjaśniającej cele, zasady i przyczyny ochrony obszaru Parku Kulturowego (od identyfikacji wartości, do prawnych reguł współżycia i gospodarowania).

- Przekazanie którejś z nieużytkowanych kotłowni nie na komis używanych mebli (np. os. Górali), lecz na siedzibę organizacji pozarządowych wszelkiego typu. Utworzenie lokalnego centrum dialogu społecznego, zwłaszcza jeśli programy za wartość uważają „stowarzyszenia aktywnie działające na rzecz rozwoju dzielnicy" oraz cenią „gotowość mieszkańców do partycypacji w procesie rewitalizacji". To do nich – oprócz szkół – powinno należeć np. budowanie świadomości ekologicznej mieszkańców.
- Wspólna siedziba, udostępniona przez miasto na skrajnie preferencyjnych warunkach, to pierwszy krok ku tworzeniu warunków sprzyjających wzmocnieniu lokalnej tożsamości, więzi społecznych, ułatwianiu działań na rzecz lokalnego środowiska (doradztwo w tworzeniu programów, wspieranie inicjatyw itp.) – wszystko to, co uczenie zwie się „wzmocnieniem partycypacji społecznej". Wspólny dla ekologów, miłośników sąsiedzkich potańcówek, badaczy historii miasta, fanów przydomowej zieleni, kombatantów i mistrzyń wypieków sprzyja wzajemnemu zrozumieniu.
- Program społeczno-medyczny kierowany do ludzi starych. Więcej centrów rehabilitacyjnych, sportowych i fitness dedykowanych – przynajmniej w części – osobom starym. Modernizacja i rozbudowa placówek socjalnych i obiektów użyteczności publicznej (punktów doradczo-konsultacyjnych itd.).
- Przeniesienie do Nowej Huty przynajmniej części zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Letnia Akademia Seniora to dobry wstęp, ale powinny to być cykle i warsztaty całoroczne.
- Poprawienie dostępności przestrzeni publicznych dla osób niepełnosprawnych.
- Poprawa bezpieczeństwa, skuteczne przywrócenie instytucji dzielnicowego (choć dzielnica jest dużo bezpieczniejsza od Starego Miasta) i patrole (PIESZE!) straży miejskiej. Poczucie zagrożenie jest większe niż realne niebezpieczeństwo – obecność umundurowanych funkcjonariuszy poprawi samopoczucie mieszkańców, zwłaszcza osób starszych[6]. Pomoże to rozładować napięcia społeczne i wzmocni poczucie bezpieczeństwa.
- Poprawa nie nastąpi bez skutecznego systemu przeciwdziałania patologiom i wykluczeniu społecznemu[7]. Problemem pozostaje rosnące rozwarstwienie społeczne, często pociągające za sobą rozwój zjawisk patologicznych.
- Odtworzenie życia artystycznego – preferencje dla galerii sztuki, rzeczywiste wsparcie chwalonych i wymienianych w rozmaitych programach „prężnie działających instytucji kultury o zasięgu ponadlokalnym". Kontynuacja tradycji lokalizacji pracowni artystycznych w Nowej Hucie jeszcze trwa; wymagają one popularyzacji i ewentualnego dofinansowania.
- Obiektywne myślenie o Nowej Hucie jako obszarze do życia – przełamanie stereotypu o najbardziej zanieczyszczonej części Krakowa. Oddzielenie faktycznych danych od subiektywnych odczuć. Z drugiej strony np. monitoring rzeczywistego poziomu hałasu, wymienianego często jako jedna z bolączek Nowej Huty.
- Lokale miejskie nie mogą stać puste, mogą zamieniać się w inkubatory przedsiębiorczości, w start-upy dla innowacyjnych firm.
- Stawka czynszu nie może być idolem, może niezbędna jest większa elastyczność. To jeden z powodów, dla których dzielnica obrasta budkami o wątpliwym kształcie i nieakceptowalnej estetyce. Stop monokulturze ciucholandów, aptek i banków.

---

[6] Np. kontynuacja programu *Bezpieczny Kraków* oraz *Wieloletniego miejskiego programu przeciwdziałania przestępczości młodzieży*, poprawa warunków pracy Policji i Straży Miejskiej.

[7] Zalecenia realizacyjne w m.in. *Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Krakowa na lata 2007-2013* oraz *Gminnego programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Innych Uzależnień na rok 2008* wraz z późniejszymi zmianami.

- Niezbędne jest utrzymanie usługowo-mieszkaniowego charakteru głównych osi i placów oraz zachęty do rewitalizacji placówek handlowych.
- Preferencyjne stawki czynszu za użytkowanie lokalu zrewitalizowanego na koszt właściciela lub najemcy.
- Preferencyjne stawki czynszu dla rzemiosła, ochrona istniejących zakładów i warsztatów.
- Zachęty do powstawania barów, restauracji, klubów czy kawiarni – zmiany stawek czynszu, podatku od nieruchomości, opłat za ogródki. Równocześnie pomoc miasta w negocjacjach ze wspólnotami mieszkaniowymi, które z zasady protestują, obawiając się hałasu, awantur etc. Finansowe i organizacyjne wsparcie lokalnych imprez, festiwali, koncertów – reklamowanie ich także w centrum Krakowa; współpraca mediów i instytucji miejskich. Letnie kino na świeżym powietrzu – przegląd filmów dokumentalnych.

WSKAZANIA W SFERZE OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Niemal całość obszaru parku kulturowego jest chroniona decyzją Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV/AS/69/2004 z 30 grudnia 2004 r. o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce. Ponadto w rejestrze zabytków znajduje się zespół klasztoru w Mogile, tamtejszy kościół drewniany, dwór i park w Krzesławicach, budynki wokół Placu Centralnego oraz budynki Centrum Administracyjnego Huty Tadeusza Sendzimira w Nowej Hucie (budynki „S" i „Z" wraz z zespołem bramy na teren kombinatu metalurgicznego im. T. Sendzimira).

WZMOCNIENIE SYSTEMU OCHRONY

Z inicjatywy Gminy Kraków, pod nadzorem Miejskiego Konserwatora Zabytków, podejmuje się kolejne inicjatywy związane z ochroną substancji zabudowy układu urbanistycznego Nowej Huty ujętego w rejestrze zabytków. Ze względu na prekursorski charakter działań są one powiązane z szerokim rozpoznaniem badawczym i sukcesywnie modyfikowane w kontekście postępu badań i możliwości realizacyjnych. Od 2004 r. jest prowadzony konsekwentny proces odnowy elewacji obiektów architektonicznych według zatwierdzonego, kompleksowego programu, zleconego i nadzorowanego w fazie realizacji przez Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków Urzędu Miasta Krakowa. Prace są finansowane przez właścicieli obiektów. Miejski Konserwator Zabytków opiniuje i nadzoruje adaptacje i przekształcenia obiektów architektonicznych w obrębie obszaru objętego ochroną. Podsumowanie pierwszego etapu działań oraz prognozy odnośnie do kolejnych zawarto w Lokalnym Programie Rewitalizacji „starej" Nowej Huty, opracowanym na zlecenie Gminy Kraków. Działania te muszą być kontynuowane i w odpowiedni sposób finansowane. Ich celem musi być m.in.:

- Utrzymanie istniejącego systemu obszarowej ochrony konserwatorskiej.
- Konsekwentne, mimo przeciwności, działania na rzecz otrzymania przez obszar Parku Kulturowego Nowa Huta statusu Pomnika Historii.
- Dbałość o obiekty zabytkowe – od prac konserwatorskich po promocję. Ochrona najważniejszych budowli nowohuckich, m.in. przez regularne dofinansowanie ze środków SKOZK.

- Rozpoczęcie procedury wpisu do rejestru zabytków nieruchomych szerszej grupy obiektów[8]. Objęcie ścisłą ochroną budynków dawnej dyrekcji HiL czy Teatru Ludowego to konieczność chwili. Ewidencja zabytków tu nie wystarczy – cenne są wnętrza i wyposażenie.
- Przeciwdziałanie zatarcie detalu i wystroju architektonicznego, np. likwidacja kasetonów w sieniach przejazdowych, przywrócenie zniszczonych (np. Centrum C).
- Ochrona i utrzymanie charakterystycznych dla części dzielnicy murków i schodów – mają liczne ubytki, spękania, od niektórych odchodzi okładzina, są zawilgocone, niektóre się już rozsypują.
- Program przywracania utraconego lub zaprojektowanego, a niezrealizowanego detalu, np. w podcieniach placu Centralnego zawiesić żeliwne lampy, postawić wzorowane na dawnych latarnie.
- Program ochrony i rewaloryzacji elewacji budynków, na wzór program dla placu Centralnego.
- Powrót do festiwalu rzeźb plenerowych; rozszerzenie miejskiego programu konserwacji istniejącej rzeźby plenerowej.
- Celowe jest stworzenie bazy danych internetowej oraz poradnika (rozwiązania wzorcowe). Pożądane wspieranie finansowe właściwych rozwiązań ze strony miasta.
- Wprowadzenie skutecznie działającego systemu monitoringu. W przypadku parku kulturowego trzeba uwzględniać dwa jego typy:
  - monitoring stanu zachowania zasobu;
  - monitoring skuteczności działań zarządczych.

Monitoring bywa niesłusznie lekceważony, choć jest integralnym elementem procesu zarządzania: czynnikiem, który dostarcza informacji pozwalających weryfikować stan przedmiotu zainteresowania, skuteczność działań i optymalizować kolejne aktualizacje planów i dokumentów strategicznych. Monitoring, by był skuteczny, musi być realizowany w ściśle określonych obszarach i skalach, przez ustalony czas, ma być powtarzalny i zobiektywizowany. Wyniki powinny być sprowadzane do wymiernych i zestandaryzowanych danych. Konieczne jest gromadzenie danych z dwóch kategorii:

- dane liczbowe – stosunkowo łatwe do pozyskania, np. na podstawie rejestru spraw, pozwalają określić natężenie danego zjawiska;
- dane jakościowe – wymagają wstępnej interpretacji i klasyfikacji, co czyni ich pozyskiwanie bardziej czasochłonnym i wymaga zatrudnienia kwalifikowanych obserwatorów.

Jednak dopiero połączenie obu typów danych pozwala na kompleksowe analizy i formułowanie wniosków strategicznych. Analiza danych powinna następować zbiorczo, a wyniki należy wykorzystywać w kolejnych cyklach planistycznych. Za podstawowe aspekty działań zarządczych podlegające monitorowaniu należy przyjąć następujące cele planu:

- osiągane cele ochronne (krajobraz kulturowy),
- cele społeczne (zatrzymanie dezintegracji społecznej, przeciwdziałanie wykluczeniu),
- cele gospodarcze (ożywienie dzielnicy).

[8] W tej chwili w rejestrze zabytków nieruchomych: decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków OZKr-IV/AS/69/2004 z 30.12.2004 o wpisie do rejestru zabytków, nr A-1132 – urbanistycznego układu dzielnicy Nowa Huta w Krakowie jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce; decyzja o wpisie klasztoru w Mogile A-20 z 7. 03. 1930 aktualnie A-1277/M oraz otoczenie klasztoru rej. A-1314/M z 5.11.2012; decyzja o wpisie do rejestru zabytków domu przy ul. Klasztornej 11 w Mogile nr A-693 z 28.03.1986; decyzja o wpisie kościoła św. Bartłomieja nr rej A-13 z 7.03.1930, aktualnie A-647/M; decyzja o wpisie dworku i parku w Krzesławicach A-330 i A-A-638 aktualia 21.03.1983; decyzja o wpisie kościoła w Krzesławicach (przeniesiony z Jawornika) nr rej. A-1025 z 25.02.1977; decyzje o wpisie budynków przy placu Centralnym im. R. Regana I budynku dawnego kina „Światowid", nr rej. A-1431/M z 27.04.2015 oraz os. Centrum E1 nr rej A-1430/M z 29.05.2015. Zespół dworsko-parkowy w Krzesławicach został wpisany do rejestru zabytków pod nr. A-330 z 30.06.1961 i A-683 z 21.03.1983.

PROPOZYCJE PROGRAMÓW BADAWCZYCH I KONSERWATORSKICH

Nowa Huta ma za sobą lata zapomnienia. Teraz pora na „nowe otwarcie". Szczęśliwie służby konserwatorskie pracowały tu przez lata, nie jest to więc przestrzeń, w której trzeba zrobić wszystko. Raczej pole do uzupełnień i niewielkich korekt, powtórzenia badań (czas płynie) wynikających ze zmieniającego się stanu wiedzy. Wiedzy, którą trzeba się dzielić. Stąd propozycja utworzenia internetowego **BANKU DOBRYCH PRAKTYK** – strony www publikującej materiały informacyjne, przykłady gotowych, wzorcowych rozwiązań, powtarzalnych wytycznych, katalogi form i kolorów dla poszczególnych elementów składowych etc. Elementem składowym BDP muszą być poradniki dla właścicieli i wspólnot, na wzór brytyjskich informatorów, jak chronić dany typ zabytku, jak zachowywać walory Nowej Huty w skali detalu, architektury, zieleni i przestrzeni publicznych. To też pole do prezentacji analiz i dokumentów dotyczących obszaru parku[9]. Z programów, jakie powinny powstać pod auspicjami Miejskiego Konserwatora Zabytków, najważniejsze w tej chwili wydają się:

- program inwentaryzacji detalu architektonicznego,
- program inwentaryzacji i ochrony wnętrz publicznych (ponowienie i aktualizacja badań) z publikacją i katalogiem zachowanych elementów,
- program inwentaryzacji neonów i ich reliktów,
- inwentaryzacja tablic pamiątkowych i kommemoratywnych,
- katalog form małej architektury (wraz z elementami infrastruktury).
- opracowanie projektu zagospodarowania wokół pomnika upamiętniającego pomordowanych przez zbrodniarzy hitlerowskich w 1943 r. oraz kapliczki Matki Boskiej z ok. 1870 r. znajdującej się na skrzyżowaniu ulic Wańkowicza i Polskiego Czerwonego Krzyża.

Wyniki badań powinny być dostępne na stronach internetowych Parku Kulturowego Nowa Huta. Są bowiem ważnym elementem kształtowania świadomości mieszkańców, określania znaczeń miejsc i obiektów. Szkoda, że nie są powszechnie dostępne dokumentacje już opracowane, wykonane przez znawców i sfinansowane z pieniędzy publicznych.

DZIAŁANIA W ZAKRESIE UKŁADU URBANISTYCZNEGO

Zadanie 1. Ochrona układu urbanistycznego w postaci struktury budynków, układu komunikacyjnego, przestrzeni publicznych i półpublicznych. Ochrona historycznej linii zabudowy, gabarytów i form architektonicznych. Cel ten to jedna z podstawowych funkcji parku kulturowego. Jest w pełni zgodny z zaleceniami MPZP, który mówi o zakazie lokalizacji nowych budynków, za wyjątkiem garaży (parkingów) podziemnych[10].

Zadanie 2. Ochrona zagospodarowania i użytkowania przestrzeni i kubatur w celu zachowania charakteru mieszkalnego dzielnicy, z uwzględnieniem utrzymania infrastruktury kulturalnej,

---

[9] M.in. W. Komorowski, E. Grochowska, „Nowa Huta. Studium urbanistyczno-konserwatorskie. Uwagi o przekształceniach urbanistycznych i architektonicznych", mps, Kraków 1992; W. Komorowski, „Plac Centralny w Nowej Hucie. Studium konserwatorskie", mps, Kraków 1996; W. Komorowski, „Wnętrza użyteczności publicznej Nowej Huty czasów realizmu socjalistycznego (1949–1956). Ewidencja i wytyczne konserwatorskie", mps, Kraków 2001; W. Komorowski, „Studium kolorystyki obiektów architektonicznych w najstarszej partii Nowej Huty", mps, Kraków 2004.

[10] Dopuszcza przy tym lokalizację elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze, zieleń, obiekty małej architektury. Modernizacja infrastruktury technicznej (instalacji doprowadzających media).

rekreacyjnej i usługowej ukierunkowanej na utrzymanie komfortu życia miejscowej społeczności, przy poszanowaniu form i historycznej substancji architektonicznej.

Zadanie 3. Ochrona i pielęgnacja sieci ciągów pieszych, rozbudowa tras rowerowych, spacerowych i terenów rekreacyjnych. Obranie kierunku rozwoju: Nowa Huta dzielnicą ekologiczną oferującą warunki dla zdrowego stylu życia.

Zadanie 4. Wprowadzenie strategii utrzymania i przywracania klimatu krajobrazu kulturowego oraz wyrazu architektonicznego i urbanistycznego przestrzeniom publicznym: alejom, placom, ulicom, parkom i wnętrzom handlowym, pielęgnacji i rekompozycji układu zieleni, rozwiązania problemu parkowania.

- Kategoryczny zakaz dogęszczania zabudowy na obszarze parku. MPZP także wprowadza zakaz lokalizacji nowych budynków, wyjątek czyniąc dla parkingów podziemnych. Wszelkie działania muszą uwzględniać określone parametry wskaźnika terenu biologicznie czynnego, maksymalnej wysokości zabudowy, wysokości zabudowy usługowej itp. Dopuszczalna jest lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, dojazdy i dojścia piesze zieleń i obiekty małej architektury.
- Niedopuszczalna jest lokalizacja nowych budynków, co nie oznacza na wybranych obszarach zakazu przebudowy, remontu i modernizacji zgodnej z zapisami w MPZP lub innych dokumentach. Jednak na podstawie pozwolenia z 2013 r. budowany jest nowy blok na os. Kolorowym, przy rondzie Czyżyńskim, który zdewastuje charakterystyczny widok na zespół punktowców.
- Opracowanie zindywidualizowanych szczegółowych projektów zagospodarowania wnętrz osiedlowych, ze szczególnym uwzględnieniem zieleni, poprzedzone prawidłowym procesem konsultacji społecznych w skali osiedla.
- Zatrzymanie procesu radykalnego przekształcania np. kotłowni czy dawnych firm (np. na os. Krakowiaków) w bloki mieszkalne. Dobudowy tylko w zharmonizowanej stylistyce.
- Natychmiastowe zwiększenie nakładów na sprzątanie ulic i podwórek oraz utrzymanie zieleni.
- Kategoryczny zakaz zabudowy sieni wjazdowych – wprowadzenie ujednoliconego wzoru pachołków przegradzających.
- Utrzymania funkcji usługowej w parterach istniejących budynków mieszkalnych.
- Zakaz ogradzania bloków lub ich zespołów, zwłaszcza ogrodzeniami pełnymi, z wyjątkami opisanymi w MPZP: ogrodzenia terenów szkół, przedszkoli i żłobków (do 2,20 m), ogrodzeń wokół parkingów, trawników, skwerów, zieleńców (do wysokości 1 m), ogrodzeń dla boisk szkolnych, boisk służących rekreacji (powyżej 2,20 m).
- Likwidacja ogrodzeń wyższych niż 40 cm przy przedogródkach – musi obowiązywać zasada sadzenia roślinnych żywopłotów zamiast montażu ogrodzeń czy barierek wokół terenów zieleni i trawników, mimo że grodzenie zieleńców dopuszcza MPZP.
- Niezbędne jest uregulowanie kwestii związanych z lokalizacją oraz wyglądem straganów i kiosków (te, które można, należałoby usunąć od razu[11], mimo zapisu w MPZP o utrzymaniu istniejących obiektów o funkcji usługowej[12]). Weryfikacja samowoli budowlanych, zakaz lokalizacji nowych kiosków i stoisk. Ustalenie wzoru i koloru kiosku. **Zeszpecono nimi niemal wszystkie skrzyżowania i ciągi komunikacyjne.** Budy stały się także miejscem mocowania pstrokatych, tandetnych reklam firm mających swe siedziby w osiedlach.

[11] Zwłaszcza te stojące w pobliżu ciągów komunikacyjnych i ważniejszych osi widokowych.

[12] MPZP zgadza się na utrzymanie, przebudowę i remont istniejących obiektów handlowych – kiosków, ale tych, o których mowa w ustaleniach szczegółowych i oznaczonych odpowiednio na Rysunku Planu; określa też obowiązek ich kolorystycznej harmonizacji – odcienie brązu, zieleni lub szarości.

- Weryfikacja usytuowania, barwy i natężenia oświetlenia ulicznego to z jednej strony poprawa wystroju przestrzeni publicznych, z drugiej – zwłaszcza w miejscach leżących na uboczu – element podnoszenia poziomu bezpieczeństwa.
- Poprawa jakości otoczenia mieszkaniowego poprzez odpowiednie wyposażenie wnętrz kwartałów (place zabaw dla dzieci, miejsca odpoczynku i spotkań mieszkańców itp.).
- Opracowanie zindywidualizowanych szczegółowych projektów zagospodarowania wnętrz osiedlowych, dostosowanych do współczesnych potrzeb mieszkańców, poprzedzone prawidłowym procesem konsultacji społecznych w skali osiedla. **Stop samowoli! Także samowoli służb drogowych!**
- Uporządkowanie istniejącej małej architektury, elementów wstawianych w miarę zużywania się starych – wzorniki określą jednolity wzór ławek i koszy na śmieci, lamp, ławek, ogrodzeń, trzepaków itd. Czy nie wrócić miejscami do poczciwych, betonowych misiów, które stały obok przedszkoli i szkół, ucząc dzieci, że istnieją kosze, a o wspólną przestrzeń trzeba dbać.
- Opracowanie miejscowo zindywidualizowanych projektów nowej małej architektury wraz z elementami infrastruktury, wzbogacające zasób istniejących elementów, odwołujące się lub stanowiące interpretację zachowanych oryginalnych wzorów.
- Estetyzacja wiat śmietnikowych: obsadzenie zielenią (pnącza), modernizacja, zmiana lokalizacji. Przemyślane wyznaczenie miejsc lokalizacji zbiorników na surowce wtórne, które w sposób wyjątkowo brutalny widoczne są w kameralnych przestrzeniach osiedli. Czy muszą one funkcjonować w przestrzeni publicznej w chwili, gdy obowiązują nowe regulacje w gospodarce odpadami? Czy nie mogą być ustawiane w wyznaczonych miejscach, poza obszarem ochronnym?

DZIAŁANIA W ZAKRESIE ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

Zadanie 1. Ochrona krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie ingerencji w formę architektoniczną obiektów zabytkowych bądź zakłócającej ich ekspozycję przez nadmierną rozbudowie działalności handlowej i usługowej oraz modernizacyjnej, ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową i związaną z nią estetyką.

Zadanie 2. Zachowanie, rewaloryzacja i modernizacja substancji budowlanej jako elementu zespołu urbanistycznego o szczególnych wartościach i znaczeniu historycznym, architektonicznym i przestrzenno-funkcjonalnym.

ELEWACJE

Przy odnawianiu elewacji budynków nakazuje się powrót do stanu pierwotnej kompozycji kolorystycznej osiedli oraz poszczególnych budynków, na podstawie przeprowadzonych prób kolorystycznych. Stolarka okienna czy bramna oraz ślusarka lokali użytkowych stanowi integralną część wystroju elewacji i współdecyduje o wartościach zarówno obiektu, jak i pierzei ulicznych w obrębie zabytkowego układu urbanistycznego. Pewne zniekształcenia w tym zasobie, szczególnie drzwi, dokonało się w momencie łatwej dostępności na rynku ślusarki aluminiowej i obramień z PCV w latach 90. XX w. Obecnie elementy te także podlegają ochronie, zarówno pod względem materiału, formy, jak i kolorystyki.

- Uczytelnienia pierwotnej artykulacji (pionowej i poziomej) elewacji – według wskazań konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).

- Nakaz stosowania materiałów wykończeniowych nawiązujących do historycznych, z zastosowaniem: tynków szlachetnych, lastryka, kamienia, zarówno w odniesieniu do elewacji budynku, jak również poszczególnych jej elementów architektonicznych (cokoły, portale, kolumny, schody, pochylnie, murki itp.).
- Uporządkowanie zabudowy balkonów i logii – według wskazań konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Przywrócenie tralek na dachach, m.in. na placu Centralnym (z zachowaniem tzw. zegara – powszechnie rozpoznawanego czasomierza elektrycznego umieszczonego na bloku Centrum D) – działania na podstawie programów konserwatorskich.
- Usunięcie z elewacji wszystkich elementów dodanych (kosze na ulotki, tablice ogłoszeniowe) i przeniesienie ich do bram, a domofonów na boczne ściany portali.
- Zakaz zamurowywania okien.
- Zakaz umieszczania na elewacjach agregatów klimatyzacyjnych.
- Wymiana oblachowań gzymsów na „antyptasie" kolce w neutralnym kolorze (ecopic) lub polietylenowe siatki.
- Uporządkowanie przebudowanych wejść do budynków – likwidacja dodanych elementów. Ujednolicenie form daszków nad bramami (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Zakaz bezplanowej zabudowy logii i balkonów, z koniecznością likwidacji istniejących.
- Ujednolicenie i systematyczna wymiana stolarki okiennej na nową, zgodną z pierwotną formą (podziały) – sporządzenie katalogu typów okien dla poszczególnych osiedli; działania na podstawie programów konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Zakaz zmiany pierwotnej formy i rozmiarów otworów okiennych i podokapowych i strychowych. Nakaz stosowania zasady symetrii, rytmu, podziałów, szerokości i osi kompozycyjnych dla otworów stolarki okiennej i drzwiowej w przypadku rozbudowy, przebudowy lub nadbudowy w istniejących budynkach.
- Forma i kolorystyka krat okiennych (katalog – ujednolicenie wzoru według pierwotnych założeń) – dopasowanie do koloru elewacji (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Zakaz stosowania kasetowych rolet zewnętrznych.
- Zachowanie lub przywrócenie pierwotnej formy cokołów – działania na podstawie programów konserwatorskich.

TERMOIZOLACJA

Termoizolacja[13]. Termomodernizacje zewnętrzne są dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy budynek nie posiada dekoracji architektonicznej lub wystrój elewacji jest bardzo skromny. W przypadku występowania szlachetnych tynków, np. na cokołach lub portalach, elementy te są wyłączane z ocieplenia. Natomiast przy prostych dekoracjach, np. w postaci prostych gzymsów lub opasek okiennych, są one odtwarzane w nowej substancji. W partiach budynków, na których występują szlachetne wyprawy tynkarskie, dąży się przede wszystkim do ich odczyszczenia, co jednak

[13] Termoizolacja jest problemem szerszym. Nie ma od niej odwrotu, jest pilna konieczność ograniczenia swobody wspólnot w tej mierze. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.) z dniem 1.03.2015 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 1200) zmienia niektóre swoje unormowania prawne. Zmiana stanu prawnego jest spowodowana koniecznością: 1) transpozycji dyrektywy Rady 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wdrożenia minimalnych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na tymczasowych lub ruchomych budowach (ósma szczegółowa dyrektywa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.Urz. WE L 245 z 26.08.1992, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, s. 71); 2) transpozycją części postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 13).

nie zawsze przynosi pozytywne rezultaty, gdyż silnie zabrudzone partie związane z wierzchnią warstwą tynku tworzą plamy.

- Zakaz docieplania zewnętrznego budynków w sposób powodujący zacieranie się artykulacji architektonicznej i detali architektonicznych. Sama termoizolacja wewnątrz jest niezbędna ze względu na niski poziom efektywności energetycznej budynków.
- Zakaz stosowania na elewacjach gotowych elementów styropianowych – pseudo gzymsów.
- Zakaz likwidacji parapetów podokiennych podczas termomodernizacji.
- Zakaz zmiany profilów i głębokości gzymsów podczas termoizolacji.
- Ochrona artykulacji elewacji; zakaz wypełniania uskoków styropianem, „domurowywania" elementów, np. pilastrów.

DACHY

- Nakaz utrzymania historycznej formy dachów, zgodnej z zaleceniami wyszczególnionymi w MPZP[14].

KOLOR

Na warstwach ocieplenia stosuje się kolor jak najbardziej zbliżony do pierwotnego celem zachowania kolorystyki osiedli.

- Nakaz utrzymania i stosowania jednolitej kolorystyki elewacji, z zaleceniem stosowania tynków szlachetnych w odcieniach kolorów nawiązujących do pierwotnie stosowanych i projektowanych; dopuszcza się stosowanie różnego stopnia nasycenia kolorem, zgodnie z historyczną kompozycją, polegającą m.in. na stosowaniu ciemniejszych odcieni barw na najniższych kondygnacjach – wymagane jest trzymanie się zaleceń kolorystycznych podanych w studium kolorystycznym oraz w szczegółowych zaleceniach konserwatorskich (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Stała współpraca miasta z właścicielami i wspólnotami przy malowaniu elewacji całych kompleksów blokowych – program dotacji.
- Dopuszcza się zróżnicowanie barwne na cofniętych lub wysuniętych partiach fasad (cokoły, pilastry, belkowania, obramienia okien) i innych elementach podziałów pionowych i poziomych oraz na elewacjach przewiązek nad pasażami, zgodnie z historyczną kompozycją – wymagane jest ścisłe trzymanie się zaleceń kolorystycznych podanych w studium kolorystycznym.
- Ujednolicenie kolorystyki balkonów i logii – wprowadzenie wymogu konsultacji z konserwatorem (zob. internetowy Bank Dobrych Praktyk).
- Kategoryczny zakaz malowania fragmentów elewacji, np. wokół sklepów, łuków bram, pilastrów, odnawiania wyłącznie parterów.

[14] Nakaz zachowania istniejącego kształtu dachów, z możliwością doświetlenia poddaszy poprzez lukarny lub okna połaciowe pod warunkiem: a) stosowania osiowania lukarn i okien połaciowych z otworami okiennymi i drzwiowymi na niższych kondygnacjach, lub symetrycznie (osiowo) względem kompozycji elewacji budynku; b) stosowania jednolitej formy lukarn na danym budynku, z zaleceniem stosowania lukarn jednospadowych lub trzyspadowych; c) dla lukarn trzyspadowych stosowania jednakowego kąta nachylenia połaci lukarn i dachów; d) dachy lukarn nie mogą się łączyć; e) w jednej lukarnie dopuszcza się maksymalnie dwa okna; f) stosowania minimalnej odległości lukarn od ścian szczytowych wynoszącej 1,5 m; g) lokalizowania kalenic lukarn min. 0,5 m poniżej głównej kalenicy dachu; h) lokalizowania wszystkich okien połaciowych na jednej wysokości; i) stosowania okien połaciowych o jednakowej wielkości.

WNĘTRZA

Wnętrza obiektów publicznych projektowano z wyjątkową starannością. Wiele z nich stworzono w pracowni prof. Mariana Sigmunda. Nowa Huta ściągnęła najlepszych projektantów i specjalistów. Jedni zajęli się architekturą, inni urbanistyką, jeszcze inni wnętrzami. Bo wszystko miało do siebie pasować. Szkoda, że niewiele z nich ocalało do naszych czasów. A według przewodnika z roku 1959 mieszkańcy korzystali z prawie 100 sklepów spożywczych oraz „Delikatesów" na os. Centrum C, sześciu restauracji, czterech kawiarni, czterech barów, sześciu kin i ponad 80 sklepów branży przemysłowej i galanteryjnej. Wiele wnętrz zniszczono na naszych oczach. Działania były spóźnione. Wnętrza sklepów, urzędów pocztowych, dawnych kin czy domów kultury nie są chronione. Wyjątek stanowią sklepy wokół placu Centralnego, na parterach budynków wpisanych do rejestru pod numerem A-1431/M. Te prawo bierze pod ochronę.

- Niezbędny jest odrębny program inwentaryzacji lokali sklepowych, poczt, restauracji etc. Poszukiwanie zachowanych reliktów. Zadanie wykonawcy wskazanego przez Miejskiego Konserwatora Zabytków.
- Podniesienie świadomości mieszkańców, użytkowników i najemców co do wartości zachowanych wnętrz.
- Stworzenie szlaku nowohuckiej modernistycznej architektury wnętrz.
- Udostępnienie wybranych wnętrz, np. Centrum Administracyjnego, na zasadzie okresowego zwiedzania dla grup z przewodnikiem, jak to ma miejsce w Willi Tugenhatów Miesa van der Rohe w Brnie czy willach A. Loosa w Pilźnie i Pradze.

DZIEDZICTWO ARCHEOLOGICZNE

Nowa Huta może poszczycić się jednym z najznakomitszych świadectw pradziejowej świetności. Jest nim Kopiec Wandy, owiany legendami, wciąż nie w pełni zinterpretowany wyrazisty ślad przeszłości w lokalnym krajobrazie kulturowym. Lecz to nie jedyny element dziedzictwa archeologicznego obecny w granicach Nowej Huty. Tradycja osadnicza sięga tu okresu neolitu, co potwierdziły badania archeologiczne przeprowadzane przy okazji budowy kombinatu oraz osiedli mieszkaniowych[15]. Pozostałości dawnych osad odnaleziono m.in. w okolicach placu Centralnego i Szpitala im. Żeromskiego. Ślady bogatej historii do dziś można odnaleźć w nowohuckim krajobrazie kulturowym, choć nie są one tak oczywiste, jak zabytki późniejszych epok. Charakterystykę pradziejowych procesów osadniczych i typologię znalezisk przedstawiono w części I niniejszego opracowania, w rozdziale historycznym, w podrozdziale Faza przedhistoryczna. Pod względem konserwatorskim oprócz dokumentacji i zbiorów w Muzeum Archeologicznym, podstawą do identyfikacji dziedzictwa archeologicznego wybranego obszaru jest ewidencja konserwatorska w postaci AZP (Archeologiczne Zdjęcie Polski). Jest to dokumentacja rękopiśmienna w dyspozycji służby konserwatorskiej.[16] Dla interesującego nas obszaru jest to arkusz AZP nr 102–57.

W ewidencji archeologicznej dla tego obszaru odnotowano wytyczne konserwatorskie: „Z konserwatorskiego punktu widzenia cały opisany obszar winien być kontrolowany z racji powstawania nowych inwestycji, wszelkich robót ziemnych, remontów prowadzonych na otwartym terenie. Szczególnie dotyczy to takich stanowisk, jak: […] rejon Szpitala im. Żeromskiego, stanowiska

[15] J. Marciniak, *Pradzieje Nowej Huty, Igołomi i Witowa*, Kraków 1968, s. 64; S. Buratyński, *Dwudziestolecie badań archeologicznych na terenach Huty im. Lenina i Nowej Huty*, „Sprawozdania Archeologiczne", t. XXII, 1970, s. 253–254; M. Miezian, *Nie od razu Nową Hutę zbudowano. Dzieje Regionu Kraków-Wschód od 5. tysiąclecia p.n.e. do 1947 roku*, Kraków 2002.

[16] AZP 102–57 w Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie oraz AZP 102–57, teczka w Archiwum NID w Warszawie.

w Krzesławicach"[17]. Szczegółowa, zaktualizowana ewidencja stanowisk archeologicznych oraz stref ochrony archeologicznej odnotowana jest w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego. Plany powinny zawierać też precyzyjne wskazania co do nakazów i ograniczeń związanych z odnotowaniem obiektów lub stref ochrony archeologicznej[18].

Wzorcowy zapis w tym względzie znajdujemy w obowiązującym MPZP „Dolina Dłubni-Krzesławice". Dla stanowisk archeologicznych wprowadzono ograniczenie zawarte w § 13 „Ustalenia w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej". [...] w punkcie 4: W celu ochrony zabytków archeologicznych, realizowanej na podstawie przepisów odrębnych: 1) obejmuje się ochroną i oznacza na Rysunku Planu stanowiska archeologiczne wpisane do ewidencji zabytków, opisane w następujący sposób: nr stanowiska w obszarze (nr stanowiska w miejscowości): [...]; 2) na obszarze stanowisk archeologicznych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, przed rozpoczęciem robót budowlanych obowiązuje przeprowadzenie badań archeologicznych zgodnie z przepisami o ochronie zabytków; 3) wyznacza się archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej, której zasięg określa się na Rysunku Planu; 4) na obszarze strefy, o której mowa w ust. 4, pkt 3, podczas prowadzenia prac ziemnych związanych z robotami budowlanymi obowiązuje nadzorowanie prac przez osobę uprawnioną do prowadzenia badań archeologicznych[19].

WSKAZANIA W SFERZE INFRASTRUKTURY I KOMUNIKACJI

SYSTEM KOMUNIKACYJNY

Funkcjonalny system komunikacji jest ważnym elementem zachowania krajobrazu kulturowego. Wiodącym punktem układu Nowej Huty jest plac Centralny. Swą formą potwierdza znaczenie i rolę, jaką odgrywa w strukturze przestrzennej. Wraz z promieniście wyprowadzonymi ulicami tworzy szkielet funkcjonalno-kompozycyjny.

- Budowa obwodnicy w celu zredukowania ruchu tranzytowego samochodów ciężarowych.
- Natychmiastowe ograniczenie tonażu aut jeżdżących ul. Klasztorną w pobliżu najcenniejszych obiektów zabytkowych.
- Weryfikacja i usunięcie zbędnych znaków drogowych i drogowskazów.
- Poprawa systemu komunikacji publicznej ułatwi mieszkańcom Nowej Huty pracę w innych częściach miasta. Jej poszukiwanie to jeden z argumentów na rzecz opuszczenia dzielnicy[20].
- Korekty i uzupełnienia komunikacji kołowej i miejsc postojowych powinny być prowadzone w sposób nienaruszający bezkolizyjnych traktów pieszych, co współcześnie jest jednym z największych atutów funkcjonalnych dzielnicy.
- Odnowa infrastruktury technicznej komunikacji miejskiej, optymalizacja systemu w celu poprawy jej efektywności i wydolność. Wysoki stopień zużycia technicznego i zestarzenia funkcjonalnego infrastruktury (torowiska tramwajowe) to jeden z podstawowych problemów dzielnicy. MPZP ustala się następujące zasady obsługi obszaru komunikacją zbiorową: obszar planu pozostaje w zasięgu obsługi przez istniejącą sieć linii tramwajowych, uzupełnioną przez

[17] Zob. A. Rachwaniec, P.A. Wawrzyńczyk, „Sprawozdanie z badań prowadzonych na obszarze 102-57 w woj. miejskim krakowskim", mps. 1981, Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie.

[18] Powinny, co nie znaczy, że zawsze zawierają, np. MPZP dla Centrum Nowej Huty zawiera wprawdzie oznaczenia stanowisk na rysunku planu, lecz w tekście brak jest opisowego określenia wprowadzanych ograniczeń i nakazów.

[19] Uchwała NR XXXVI/464/2008 Rady Miasta Krakowa z dnia 12.03.2008 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Dolina Dłubni-Krzesławice", art. 13, pkt 4.

[20] Miejski Program Rewitalizacji Krakowa, 2013, załącznik nr 2.

linię tramwaju szybkiego w ciągu ulic: Jana Pawła II – plac Centralny – aleja Solidarności; obsługę komunikacyjną obszaru dopełniają miejskie (magistralne i lokalne) oraz podmiejskie linie autobusowe.

- Konieczność rekompozycji placu Centralnego, zdominowanego przez przeszkody funkcjonalne. Środek placu jest niedostępny, odizolowany komunikacją od przestrzeni publicznych. Nie jest *de facto* użytkowany. Uporządkowania wymaga m.in. zagęszczająca się liczba słupów technicznych, bo istotnych przeszkód wizualnych zaburzających strukturę placu nie ma, a pierzeje tworzy architektura.
- Utrzymanie historycznie ukształtowanej i zachowanej sieci dróg. Główne aleje przejęły funkcję komunikacyjną, co osłabiło ich siłę kompozycyjną. Nadmiernie wybujała zieleń ogranicza ekspozycję, natomiast intensywność ruchu samochodowego i ogrodzenia torowisk przekształciły przestrzeń łączącą w barierę wprowadzającą silne podziały. Wizualnie i funkcjonalnie dominuje kierunek wzdłuż alei, kierunki i połączenia poprzeczne uległy ograniczeniu.
- Poprawa systemu komunikacji i parkowania z uwzględnieniem historycznych struktur przestrzenno-funkcjonalnych. Trzymanie się zasad przebudowy i budowy układu komunikacyjnego ustalonych w MPZP, m.in. w obszarze PK NH nie planuje się zwiększenia liczby dróg publicznych. Przebudowy dróg mogą być podejmowane w granicach wyznaczonych terenów dróg publicznych. Połączenia dróg mogą być realizowane z wykorzystaniem rozwiązań w różnych poziomach.
- Zmniejszenie roli ciągów alei Jana Pawła II, Andersa i Solidarności jako barier przestrzennych. Główne osie, przedzielone siatką, stanowią bariery dla ruchu pieszego, który należy udrożnić, zapewniając płynną komunikację między osiedlami[21].
- Segregacja ruchu kołowego i pieszego w przestrzeniach śródblokowych jest zachowana. Poruszanie w kwartałach jest swobodne, bezpieczne i bezkolizyjne. W przestrzeniach śródblokowych daje się zaobserwować proces podziału przestrzeni. Elementami dzielącymi są głównie budynki garaży, ogrodzenia i zieleń.
- Realizacja ustaleń planu w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji kołowej, transportu publicznego, parkingów i komunikacji pieszej wymaga zapewnienia warunków dla poruszania się osób niepełnosprawnych (w tym z dysfunkcją wzroku) – w terenach z urządzeniami i obiektami dla komunikacji kołowej, pieszej i rowerowej.
- Uporządkowanie przestrzeni ulicznej pod kątem funkcjonalnym i estetycznym w sposób adekwatny do rangi i funkcji poszczególnych ulic i placów w strukturze obszaru (m.in. likwidacja barier, odnowienie nawierzchni, oświetlenia i elementów małej architektury, nasadzenie roślin).
- Podniesienie rangi strefy pieszej w alei Róż. Tworzenie ciągów komunikacyjnych wzorowanych na ul. Artystów.
- Wprowadzenie stref wolnych od rowerów, deskorolek i innych pojazdów cichobieżnych w miejscach o dużym ruchu pieszych – są bardziej niebezpiecznie (zwłaszcza dla ludzi starszych) od samochodów, bo są bezgłośne.

[21] Problem izolacji jest wymieniany jako jedna z głównych słabości jednostki Perry'ego.

PARKINGI

Liczba miejsc postojowych zaplanowana w latach 50. czy 60. XX w. całkowicie nie przystaje do obecnych potrzeb. Liczba samochodów przyrosła gwałtownie. Trzeba więc sobie jasno i uczciwie powiedzieć: nie ma już i raczej nie będzie możliwości, aby każdy zaparkował „przed blokiem", najlepiej pod własnym oknem. Nie można mieć równocześnie parku, ogródka jordanowskiego, słonecznej ciszy i auta „na widoku". Rozwiązanie problemu parkowania to jedno z wyzwań dla władz dzielnicy i miasta.

- Określenie chłonności parkingowej osiedli i ewentualnie wydanie identyfikatorów uprawniających do parkowania (zwłaszcza osiedla o zabudowie zwartej typu Centrum B czy Centrum C).
- Lokalizacja nowych parkingów – studium wykonalności z uwzględnieniem koncepcji parkingów podziemnych. W MPZP ustalono następujące zasady obsługi parkingowej: utrzymania istniejących obiektów o funkcji usługowej i garaży, zgodę na lokalizację garaży (parkingów) podziemnych; dla nowo budowanych obiektów wymagana minimalna liczba miejsc dla stanowisk postojowych dla samochodów osobowych i rowerów.
- Ewentualne urządzone parkingi nie mogą być skalkulowane drogo. Niedopuszczalna jest też polityka „napędzania" klientów (głównie mieszkańców) stawianiem wszędzie zakazów zatrzymywania się i postoju (jak ma to miejsce np. w Podgórzu).
- Niezbędna jest analiza sensowności utrzymania istniejących garaży w przyszłości (na ich miejscu mogłoby powstać znacznie więcej miejsc parkingowych). Teraz ich zespoły, szpetne i zaniedbane, muszą być odnowione (np. w części osłonięte zielenią). Niestety, garaże są rozsprzedane, własność rozdrobniona, są też dość wartościowe.
- Przyszłością jest lokalizacja parkingów podziemnych pod głównymi ciągami komunikacyjnymi. Według zapisów MPZP dodatkowe miejsca parkowania dla samochodów osobowych mogą być lokalizowane także w obrębie terenów komunikacji – jako pasy i zatoki postojowe – lub na wydzielonych terenach, dla których dopuszczone jest przeznaczenie na parkingi.
- Narasta potrzeba lokalizacji parkingów zbiorczych. W przestrzeniach śródblokowych występuje silna sukcesja naturalna, znacznie ograniczająca użyteczną przestrzeń i ekspozycję. Parkingi rozwijają się chaotycznie, kosztem zieleni, terenów rekreacyjnych i sportowych.
- Uporządkowanie dzikich parkingów i porozjeżdżanych trawników na terenie osiedli to niezbywalny element jakiegokolwiek planu rekompozycji zieleni.
- W miarę możliwości stosowanie zielonych parkingów w formie np. geokraty (takie jak np. przy klubie „Jędruś" na os. Centrum A).
- Zakaz parkowania – na czas dłuższy niż załadunek i wyładunek – przyczep kempingowych. Trzeba im wyznaczyć strategiczny parking na obrzeżach, bo zajmują miejsca postojowe, zwalniając je na kilka (jeśli aż tyle) tygodni w roku.
- Zakaz parkowania w osiedlach pojazdów powyżej 2.5 tony – wjazd wyłącznie na czas czynności załadunkowych; aktywność straży miejskiej w egzekwowaniu zakazu.
- Zakaz parkowania przed sieniami wjezdnymi, zachowanie ciągów widokowych – aktywność straży miejskiej w egzekwowaniu zakazu.

Bez infrastruktury nie ma miasta, ale nie powinna ona szpecić. Infrastruktura nie jest wyłączona z obszaru zabytkowego i np. forma latarń nie może być uzależniona wyłącznie od funkcji i liczby luksów.

- Niezbędne jest uporządkowanie anten dachowych – preferencje dla kablówki; obowiązkowe anteny zbiorcze; podobnie ograniczenia dla wszelkich wyciągów i czerpni powietrza. W MPZP umieszczono zakaz lokalizacji anten, masztów oraz innych urządzeń technicznych na dachach budynków frontowych w miejscach widocznych z poziomu przechodnia od strony przestrzeni publicznej ulic: alei Andersa, Róż i Solidarności oraz placu Centralnego.
- Anteny wolno stojące oraz lokalizowane na budynkach nie mogą stanowić dominanty w terenie, nie mogą też przesłaniać osi widokowych i kompozycyjnych wyznaczonych na Rysunku Planu.
- Infrastruktura telekomunikacyjna i anteny satelitarne powinny być przeniesione z fasad na dachy, zwłaszcza przy głównych placach i ciągach komunikacyjnych.
- Zakaz prowadzenie luźno kabli antenowych po elewacjach budynków.
- Ujednolicenie – w obrębie osiedla – oświetlenia i daszków nad bramami wejściowymi, wymiana lub „estetyzacja" metalowych drzwi do zsypów.
- Specyficznym elementem nowohuckiej infrastruktury są schrony przeciwlotnicze, które niestety ciągle nie mogą otrzymać nowej funkcji. Nie wszystkie będą placówkami muzealnymi, szlak podziemny przez Nową Hutę też nie powstaje. Może czas na publiczny konkurs na zagospodarowanie (z zachowaniem i utrzymaniem) schronów.
- Modernizacja targowiska w Mogile, rozbudowa i aktualizacja oferty – Targ Pietruszkowy w Podgórzu.
- Ogromnie ważną kwestią jest zmiana stosunku ludzi do przestrzeni wspólnej – klatki schodowe, windy, wózkownie, korytarze piwnic. To pole działania lokalnych grup, walczących ze stereotypem, że „do progu to jest moje, a za progiem nie".
- Opracowane katalogu form obiektów i elementów infrastruktury w ramach katalogu form małej architektury.
- Udostępnianie obszaru Parku Kulturowego poprzez istniejące i projektowane szlaki piesze, ścieżki i szlaki rowerowe, ścieżki dydaktyczne oraz odpowiednie ich oznakowanie.

Przez Nową Hutę przechodzi wiele szlaków. Analiza ich wartości i atrakcyjności to zadanie dla Małopolskiej Organizacji Turystycznej, mającej ku temu wypracowane metody i odpowiednią kadrę. Najważniejsze wydają się szklaki historyczne: Szlak Twierdzy Kraków, Szlak dworów i pałaców Nowej Huty, Krakowski Szlak Modernizmu, Szlak Architektury Drewnianej, Szlak Cysterski, Szlak architektury i urbanistyki, Szlak wolnościowy. Mniej zobowiązujące są szlaki rekreacyjne, np. Zielony szlak rowerowy Nowa Huta – Dłubnia czy Czarny szlak rowerowy Kraków, Nowa Huta (pętla). Wszystkie szlaki rekreacyjne znajdujące się na obszarze Parku Kulturowego Nowa Huta można znaleźć na stronie www.malopolska.szlaki.pttk.pl.

WSKAZANIA W SFERZE KSZTAŁTOWANIA WALORÓW WIDOKOWYCH

Zadanie 1. Ochrona i uczytelnienie osi, ciągów i punktów widokowych umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków wyróżniających się.
Zadanie 2. Uczytelnienie widoku na osi alei Solidarności, przywrócenie dominanty Centrum Administracyjnego, iluminacja obiektu.
Zadanie 3. Promocja i „odkrywanie" nadal nieuświadomionych powszechnie walorów widokowych (np. udostępnienie niektórych wież i platform widokowych) – taras widokowy (może na „Świecie Dziecka"? Na bloku „francuskim"?)

Wytyczne do poszczególnych modeli:

M1

- przerzedzenie drzewostanu
- nasycenie nowa funkcją
- uczytelnienie osi uzupełniających
- przywrócenie powiązań widokowych pomiędzy osiedlami
- usuniecie elementów niezgodnych z pierwotna strukturą urbanistyczną
- przywrócenie malej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- uczytelnienie struktury kwartału
- regulacja komunikacji (usunięcie samochodów sprzed pierzei, z chodników, z ważnych tras)

M2

- korekta wewnętrznych powiązań kompozycyjnych (dominacja śmietników i garaży)
- oczyszczenie z narosłych elementów wtórnych (śmietniki, garaże, ogrodzenia)
- uporządkowanie zieleni wysokiej
- częściowe odsłonięcie ścian i elewacji budynków
- uporządkowanie średniego i niskiego pietra roślinności (przedpola widokowego)
- odtworzenie i modernizacja małej architektury
- korekta wewnętrznej komunikacji pieszej (nawarstwienie ścieżek niezgodnych ze strukturą urbanistyczne)

M3

- likwidacja pojedynczych garaży z blachy falistej
- regulacja miejsc parkingowych – usunięcie z tras pieszych (stworzenie alternatywnych miejsc parkowania)
- uczytelnienie osi uzupełniających
- przywrócenie powiązań widokowych między kwartałami zabudowy
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- usunięcie obiektów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną
- uczytelnienie struktury kwartałów (przerzedzenie zieleni, częściowe odsłonięcie ścian budynków tworzących ramy kompozycji)
- uporządkowanie roślinności (wysokiej, średniej i niskiej, pielęgnacja trawników, uzupełnienie żywopłotów)

M4

- przerzedzenie drzewostanu

- uczytelnienie powiązań widokowych pomiędzy osiedlami
- usuniecie elementów niezgodnych z pierwotna strukturą urbanistyczną
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- uczytelnienie struktury kwartału
- regulacja komunikacji (usunięcie samochodów sprzed pierzei, z chodników, z ważnych tras)
- uporządkowanie kolorystyki elewacji i małej architektury

M5

- regulacja miejsc parkingowych – usunięcie z tras pieszych (stworzenie alternatywnych miejsc parkowania)
- odsłonięcie ścian budynków stanowiących ramy kompozycji
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- usunięcie obiektów niezgodnych z pierwotną strukturą urbanistyczną
- uporządkowanie roślinności (wysokiej, średniej i niskiej, pielęgnacja trawników)

M6, M8

- przerzedzenie drzewostanu
- pielęgnacja osi kluczowej na budynek poczty
- uczytelnienie osi uzupełniających
- przywrócenie powiązań widokowych pomiędzy osiedlami
- usuniecie elementów niezgodnych z pierwotna strukturą urbanistyczną (garaże z blachy falistej, kioski, śmietniki)
- przywrócenie małej architektury i uzupełnienie zgodnie z potrzebami mieszkańców
- uczytelnienie struktury osiedla, odsłonięcie ścian i narożników stanowiących ramy kompozycji
- likwidacja ogrodzeń wtórnych
- regulacja reklam przydrożnych

M7 Centrum administracyjne

- uporządkowanie kompozycyjne (odsłonięcie budynków centrum w widoku z osi i z placu)
- udostępnienie dla pieszych – regulacja komunikacji
- uporządkowanie małej architektury
- nasycenie nową funkcją

M9 Mogilski współczesny

- uporządkowanie zieleni
- pielęgnacja osi widokowej na klasztor
- likwidacja ogrodzeń wtórnych
- regulacja reklam przydrożnych
- uporządkowanie przestrzeni targowiska

M10

- wzmocnienie powiązania komunikacyjnego pieszego między zabytkami

M11

- uczytelnienie osi widokowej na Szpital im. Żeromskiego
- uporządkowanie przestrzeni wokół szpitala
- opracowanie projektu zieleni wokół Szpitala im. Żeromskiego

- utrzymanie przedpola widokowego na Łąki nowohuckie

M12

- udostepnienie dla pieszych – regulacja komunikacji
- uporządkowanie przestrzeni międzyblokowych – przeznaczenie dla pieszych
- lokalizacja parkingów poza główną osia osiedla

M13

- modernizacja infrastruktury (alejki, pomost)
- opracowanie projektu nasadzeń zieleni średniej i niskiej

M15

- uporządkowanie kompozycyjne
- udostępnienie terenu w postaci tras pieszych
- przywrócenie powiązań widokowych i funkcjonalnych z sąsiednimi osiedlami
- pielęgnacja widoku na łąki nowohuckie
- regulacja reklam przydrożnych

M14

- likwidacja garaży z blachy falistej
- adaptacja budynku starego młyna Kirchmayerów z zachowaniem historycznego charakteru istniejącego obiektu
- utrzymanie i wyeksponowanie (korekta zieleni wysokiej) dworu Jana Matejki oraz kościoła Świętego Jana Chrzciciela i Matki Bożej Szkaplerznej
- opracowanie projektu zagospodarowania parku wokół dworku Jana Matejki

WSKAZANIA W SFERZE GOSPODAROWANIA I KSZTAŁTOWANIA ZIELENI

Zadanie 1. Ochrona funkcjonalna i kompozycyjna osi komunikacyjnych i przestrzeni publicznych wraz z integralnie z nimi związaną kompozycją zieleni, zwłaszcza historycznych ciągów alejowych, ogrodów, skwerów oraz zieleni Skarpy i Łąk nowohuckich, z dopuszczeniem rewaloryzacji i bieżącej pielęgnacji terenów zielonych[22].

Zadanie 3. Dbałość o zieleń to element działań na rzecz podniesienia jakości środowiska naturalnego[23] oraz atrakcyjności dzielnicy.

Zadanie 4. Zrównoważona kompozycja zieleni. Przypomnienie, że trawniki, rabaty i krzewy to też zieleń, o ważnej funkcji kompozycyjnej, estetycznej i zdrowotnej. Dopływ światła

[22] Poza terenem opracowania warto podjąć co najmniej następujące działania: wykupienie terenów zieleni między nowohuckimi Łąkami a Wisłą – cenne tereny pełniące funkcję korytarza ekologicznego – projekt prof. S. Juchnowicza „Park Starorzecza Wisły"; zintegrowania terenów nad rzeką Dłubnią – od ulicy Kocmyrzowskiej do Wisły. Utworzenie parku rzecznego z włączenie m.in. terenów w Krzesławicach, Zalewu oraz Kopca Wandy.

[23] Inne, wymieniane w opracowaniach działania to: zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza i poprawa klimatu akustycznego poprzez zredukowanie ruchu kołowego i tranzytowego; promowanie ekologicznych środków komunikacji; poprawa poziomu efektywności energetycznej budynków; zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych jako warunek niezbędny dla poprawnego funkcjonowania systemu przyrodniczego miasta i zasilania jego bioróżnorodności.; zagospodarowanie użytku ekologicznego Łąki Nowohuckie – rewitalizacja i pielęgnacja terenów zielonych w sąsiedztwie obszaru rewitalizacji. Plan Parku Kulturowego nie analizuje zagrożeń środowiskowych.

w przestrzenie śródblokowe, miejsca zabaw dzieci, wypoczynku ludzi starszych jest równie ważny jak obecność wysokich, rozrośniętych drzew.

- Poprawa jakości środowiska poprzez pielęgnację i uzupełnianie struktury zieleni miejskiej. MPZP przyjął zasadę ochrony istniejącej zieleni, w tym: terenów zieleni parkowej, zieleni skwerów i zieleńców osiedlowych oraz zieleni towarzyszącej ciągom komunikacyjnym, ale musi być ona fachowo kształtowana.
- Skuteczna, długofalowa pielęgnacja i wymiana zieleni parkowej, osiedlowej i w ciągach komunikacyjnych – działania na podstawie programów konserwatorskich.
- Stworzenie listy gatunków pożądanych i niepożądanych; preferencje dla rodzimych gatunków (internetowa Baza Dobrych Praktyk).
- Podporządkowanie kompozycji zieleni, wielowątkowej kompozycji urbanistycznej, w tym: w skali dzielnicy przycięcie drzew i krzewów zakłócających cenne widoki – projekty uzgodnione z Miejskim Konserwatorem Zabytków. W skali osiedli przywrócenie widoków na zamknięcia kompozycyjne w postaci szczególnych elementów budynków, takich jak narożniki, bramy, balkony, przewiązki oraz przywrócenie powiązań widokowych między osiedlami,
- Dopuszczenie, za zgodą konserwatora i ZZM, rekompozycji terenów zieleni, np. odtworzenie ogrodów różanych w alei Róż oraz w parku Ratuszowym – projekt nawiązujący do stanu historycznego.
- Uczytelnienie i odnowa Plant nowohuckich – ulice Ludźmierska, Żeromskiego, Struga – pielęgnacja zieleni, infrastruktura, oświetlenie; przywrócenie mieszkańcom wygodnego i bezpiecznego ciągu spacerowego – projekt nawiązujący do stanu historycznego.
- Skoordynowany plan prześwietlenia zieleni tam, gdzie przerośnięte drzewa zacieniają fasady budynków i okna mieszkań – działania na podstawie programów konserwatorskich oraz wytycznych Miejskiego Konserwatora Zabytków.
- Rekompozycja i wzbogacenie funkcjonalne placu przy Centrum Administracyjnym.
- Zagospodarowanie rekreacyjno-parkowe fragmentu Skarpy między Centrum E a NCK. Zagospodarowanie otoczenia NCK w postaci ogrodu sztuk: ekspozycja na wolnym powietrzu, miejsce przedstawień, miejsce dla dzieci – plac zabaw w stylu Land-Art, ekspozycja rzeźb.
- Rozważenie lokalizacji parkingu podziemnego z zielonym dachem na Skwerze (?) Zbigniewa Seiferta. Obecna kompozycja bez wartości.
- Poszerzenie zielonych terenów rekreacyjnych – stworzenie spójnego projektu zagospodarowania, m.in. wyznaczenie i zagospodarowanie terenów piknikowych oraz terenów sportów amatorskich: jogging, nordic-walking, skatepark, BMX-park, ściany wspinaczkowe, street workout itp. (rejon Zalewu, Skarpy).
- Rekultywacja Zalewu, przede wszystkim przywrócenie akwenowi czystej wody. Przeprowadzenie modernizacji terenów nad Zalewem: plaża, prysznice, toalety, mała gastronomia. Niezbędne jest opracowanie programu funkcjonalnego oraz połączenie obszaru z systemem parków rzecznych.
- Utworzenie Parku Rzecznego Dłubnia.
- Łąka wypoczynkowa w parku przy skarpie – leżaki.
  Wyznaczenie wybiegów dla psów oraz dostawienie koszy na zwierzęce odchody.

WSKAZANIA W SFERZE KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO I ESTETYKI

Utrzymanie ładu, zadbanie o estetykę miasta jest kosztowne. Ale stworzenie przyjaznego klimatu zwraca się wielokrotnie w postaci zwyżki cen nieruchomości, stawek najmu, wpływów z handlu i turystyki. Wiele fragmentów Nowej Huty potrzebuje relatywnie prostych zabiegów.

- Zakaz samowolnego malowania fragmentów i detali fasad: tralek, sąsiedztwa sklepów, wnęk okiennych, logii etc.
- **Usunięcie reklam z przestrzeni publicznej, według identycznych zapisów jak w planie PK Stare Miasto.**
- Zakaz zaklejania szyb reklamami na całej powierzchni – witryna ma być witryną, inaczej zatraceniu ulegają proporcje fasad.
- Zakaz umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego.
- Przywrócenie szyldów w postaci neonów (duże firmy) lub tańszych zamienników (rzemiosło) – preferencje i promowanie rozwiązań (internetowa Baza Dobrych Praktyk).
- Opracowanie wzorcowego zestawu szyldów, krojów czcionek, wspólnego znaku Nowej Huty lub PK NH (internetowa Baza Dobrych Praktyk).
- Opracowanie kompleksowego programu, a następnie wciągnięcie mieszkańców w kontrolowane upiększanie wnętrz osiedlowych.
- Opracowanie miejscowo zindywidualizowanych projektów małej architektury wraz z elementami infrastruktury, odwołujące się lub stanowiące interpretacje zachowanych oryginalnych wzorów.
- Dostosowanie standardów małej architektury w kwartałach do potrzeb m.in. rodzin z dziećmi, ludzi starszych, osób niepełnosprawnych.
- Uzupełnienie brakujących ławek – „stara" Nowa Huta to dzielnica ludzi w podeszłym wieku, dla których 200 metrów może być odcinkiem nie do pokonania, a to z kolei sprzyja wykluczeniu społecznemu.
- Stała walka z graffiti. Doświadczenia miast zachodnioeuropejskich i amerykańskich dowodzą, że postępująca degradacja przestrzeni publicznych i otoczenia wskazują potencjalne miejsca występowania zjawisk patogennych, przekładają się na pogłębienie patologii społecznych, rodzą obojętność i niechęć do partycypacji ze strony mieszkańców.
- Zadbanie o nowohuckie pomniki i tablice pamiątkowe[24].
- Odsłonięcie, odnowienie i właściwe wyeksponowanie rzeźb plenerowych (zinwentaryzowanych przez Miejskiego Konserwatora Zabytków, m.in. os. Spółdzielcze, os. Kolorowe, park Ratuszowy, Zalew).
- Wytypowanie miejsca pod nowe rzeźby i instalacje (np. plon konkursu organizowanego wspólnie przez ASP, ZPAP i Arcelor Mital), stworzenie szlaku nowohuckiej rzeźby.

[24] **Pomniki**: Solidarności przy placu Centralnym; Władysława Sikorskiego (przed Technikum Mechanicznym); Jana Pawła II przed opactwem cystersów w Mogile; Wojciecha Bogusławskiego przy ul. Wacława Sieroszewskiego; ks. Jerzego Popiełuszki przed kościołem na os. Szklane Domy; ks. Jerzego Popiełuszki przed opactwem cystersów w Mogile; Prasy podziemnej okresu stanu wojennego (przed kościołem na os. Szklane Domy); 25-lecia Solidarności (przed kościołem na os. Szklane Domy); Krzyża Nowohuckiego na os. Teatralnym; Stefana Żeromskiego przed szpitalem jego imienia na os. Na Skarpie. Szczególnym obiektem jest czołg IS-2 stojący przy dawnym Domu Kombatanta. Na terenie proponowanego Parku Kulturowego jest także spora liczba tablic pamiątkowych i kommemoratywnych. Największym zbiorem tego typu inskrypcji jest opactwo mogilskie. **Tablice** rozmieszczone w mieście upamiętniają rozpoczęcie budowy miasta (os. Wandy 14), wydarzenia polityczne (30. rocznica utworzenia TKRH NSZZ „Solidarność", osoby związane z dzielnicą. Pełne zestawienie tablic to jedno z zadań do wykonania w ramach działań Parku Kulturowego.

WSKAZANIA W SFERZE POLITYKI INFORMACYJNEJ

Polityka informacyjna to połączone zadania wielu administracji i samorządu, mediów i wolontariuszy. Nowa Huta zasługuje na uczciwą ocenę, pokazanie jej w dobrym świetle, bez szukania sensacji. Prawda o Nowej Hucie, o jej potencjale i historii jest wystarczająco ciekawa.

- Niezbędna jest skoordynowana akcja propagandowa na rzecz Nowej Huty – co zaleca „Strategia Promocji Krakowa" – zerwanie z mniemaniem pokutującym w okolicach Rynku, że to rakowa narośl na zdrowym organizmie Krakowa. Potrzebne są nowe, weryfikowane przez naukowe ustalenia publikacje i akcje medialne (zaangażowanie ekspertów, świadków rozwoju Huty, regionalistów, samorządowców, amatorów i entuzjastów).
- Znak parku, identyfikujący się z Nową Hutą (pole do ciekawego konkursu artystycznego), musi być umieszczany np. na tramwajach i autobusach jadących przez plac Centralny. Czy „obcy", widząc tramwaj jadący na Wzgórza Krzesławickie, wie, że jedzie on do centrum Nowej Huty?
- „Zmuszenie" biur podróży, by uwzględniały Nową Hutę, Mogiłę i Krzesławice w swej ofercie. Nowa Huta musi być reklamowana na równych prawach z innymi dzielnicami.
- Objęcie PK strefą bezpłatnego wi-fi. Ułatwi to działanie nowoczesnej sieci informacji miejskiej.
- System komunikacji wizualnej najwyższej klasy, dostosowany do stylu i charakteru miejsca oraz czytelnie eksponujący jego wielowątkowe bogactwo.
- Umieszczenie na wytypowanych obiektach tabliczki informacyjnej oraz kodu QR kreskowego na smartfony. Nowe plansze i infomaty uliczne. Ustawienie w newralgicznych punktach infomatów, za wzór tych działających w galeriach handlowych – wskazują one okoliczne atrakcje, sklepy, banki, poczty, toalety publiczne, przystanki.
- Budowa internetowej bazy informacyjnej o Nowej Hucie dawniej i dziś. W jej opracowanie muszą włączyć się instytucje miejskie (m.in. MHK, MOT), media (np. „Tygodnik Nowa Huta") oraz rzesza entuzjastów – fotografików, blogerów, nałogowych narzekaczy, fantastów, którzy na co dzień żyją problemami dzielnicy.
- Skuteczniejsza propaganda opactwa mogilskiego i kościoła św. Bartłomieja, Krzesławic, spływu Dłubnią oraz promocja sieci szlaków wokół Huty (dwory, kościoły, cmentarze z I wojny światowej).
- Uatrakcyjnienie oferty turystycznej. Jednak eksploatacja turystyczna powinna być limitowana, ze względu na komfort życia i bezpieczeństwo substancji zabytkowej.
- Rozbudowa nowohuckiej filii MHK, promocja muzeum PRL-u w dawnym kinie „Światowid". Udostępnienie, a nie tylko zapowiedzi, części systemu nowohuckich schronów wojennych.
- Włączenie Huty w system informacji miejskiej – brak informacji i usług okołoturystycznych może doprowadzić do spadku zainteresowania turystów dzielnicą.
- Jeśli turyści, to wypadałoby ulokować na placu Centralnym sklep z pamiątkami, pocztówkami, drobnymi lokalnymi starociami (książki, plakaty, pocztówki), może sklep KS „Hutnik". Jeśli pamiątki, to może pokusić się o wypromowanie „pamiątki z Nowej Huty" i wsparcie lokalnych wytwórców.

PODSUMOWANIE SYNTEZY

Zdefiniowana siatka modeli krajobrazowych służy zapisowi stanu istniejącego (a zatem i procesów aktualnie występujących), daje podstawy do projekcji procesów oczekiwanych i destrukcyjnych, pozwala na formułowanie wytycznych i założeń polityki ochronnej. Procesy trwające, w kontekście polityki ochronnej mogą być postrzegane jako tendencje pozytywne, do rozwijania i podtrzymywania, jako synergiczny element systemu ochrony, jako tendencje występujące, ale niewpływające bezpośrednio na realizację celów ochronnych oraz jako procesy negatywne, które należy modyfikować, by móc realizować cele ochronne. Diagnoza dotycząca procesów trwających znajduje również odzwierciedlenie w analizie SWOT, gdzie szczególnie ich obecność jest zauważalna w częściach dotyczących szans i zagrożeń, jako partii analizy dynamicznej odniesionej do teraźniejszości i przyszłości. Procesy trwające, wymagające monitorowania, korygowania, ukierunkowania, intensyfikacji lub zahamowania stanowią istotę diagnostycznego rozpoznania problemu, umożliwiającego formułowanie zaleceń (część strategiczna). Zatem zapisy zawarte w tabelach, w układzie modeli krajobrazowych, bazują na rozpoznaniu owych procesów i zawierają wskazania do ich kierunkowania. W szczególności diagnoza procesów trwających znajduje wyraz w Tabelach wytycznych w zakresie ZWAK i modeli procesów przemian krajobrazu dla obszaru PK Nowa Huta oraz w wykazie działań szczegółowych w poszczególnych ZWAK, w Ustaleniach w zakresie zieleni w MPZP w obszarze PK Nowa Huta (w układzie modeli krajobrazowych i ZWAK), w Tabeli integracji ustaleń MPZP i wytycznych planu ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta oraz planszach waloryzacji zasobu i wytycznych.

Dzisiejszy stan dzielnicy wymaga regulacji, porządkowania, i określenia reguł, które ukierunkują tkwiącą w społeczeństwie energię, chęć ochrony i zmiany swego bezpośredniego sąsiedztwa. Uporządkowania wymaga sfera społeczna, polityka w zakresie urbanistyki i budownictwa. Niezbędne są działania na rzecz zieleni, komunikacji oraz szeroko rozumianej estetyki. Zieleń wymaga przede wszystkim działań w zakresie regulacji pod względem kompozycyjnym i funkcjonalnym. Komunikacja to z jednej zachowania i pielęgnowania stref pieszych, modernizacja ciągów samochodowych, z drugiej zaś rozwiązanie problemu miejsc parkingowych. Zestawione niżej problemy i propozycje działań dotyczą – w różnym stopniu – całego obszaru PK NH. Propozycje działań szczegółowych, dla poszczególnych ZWAK, zawarte są w tabelach.

***

Częsty w Nowej Hucie bywa sprzeciw wobec terminu rewitalizacja. Ożywienie. Sprzeciw zrozumiały, bo Nowa Huta jest cały czas miastem żywym, choć podstarzałym. Nie jest obszarem Starego Miasta, które z powodu popełnionych w przeszłości błędów i zaniechań zamieniło się w konserwatorsko-imprezowy produkt turystyczny, pomieszanie bezcennych zabytków i przyzwolenia na najprymitywniejszą rozrywkę. Nowa Huta nie potrzebuje tak rozumianej rewitalizacji. Tu ciągle ludzie chodzą (nie jadą!) po zakupy, na spacer z psem, znają swoich sąsiadów i ekspedientki w pobliskich sklepach. Ale bez wszechstronnych działań, koordynowanych przez władze dzielnicy i miasta, proces dezintegracji tkanki społecznej – a to rzecz ważniejsza niż mury – będzie postępował. Dzielnicy potrzebne są nowe inspiracje, zadania na miarę XXI wieku, a nie tylko wspomnienia stanu z połowy ubiegłego stulecia. By radykalnie zmienić istniejący stan, potrzebne są z jednej strony spektakularne bodźce, z drugiej dbałość o stan obiektów i jakość przestrzeni publicznej, o sprawną komunikację i tereny rekreacyjne, komfort ludzi starych i wyraźną zachętę dla młodych. Nowa Huta ma atuty, które nie są wykorzystywane, ma też problemy, z którymi boryka się od lat.

Nowej Hucie potrzebne jest zatrzymanie i odwrócenie tendencji zużywania się i funkcjonalnego starzenia majątku trwałego: budynków, infrastruktury, zieleni i komunikacji. Problemem jest odpływ inwestorów i mieszkańców do innych obszarów, degradacja zabudowy mieszkaniowej wskutek braku środków finansowych wspólnot własnościowych, brak środków finansowych na przeprowadzenie na odpowiednim poziomie modernizacji systemów grzewczych i termomodernizacji budynków, brak zainteresowania inwestorów wskutek niedostatecznych warunków inwestycji. A zainteresowani zwłaszcza branża budowlana, patrzą na nowohucką przestrzeń ze zrozumieniem i szacunkiem właściwym wilkowi spoglądającemu na jagnię. Podejmą każdą próbę, by coś nowego postawić – zeszpecić historyczny układ, pisząc o jego wartości tylko w grafomańskich reklamach i odwołując się do przeszłości w coraz dziwaczniejszych nazwach swych realizacji.

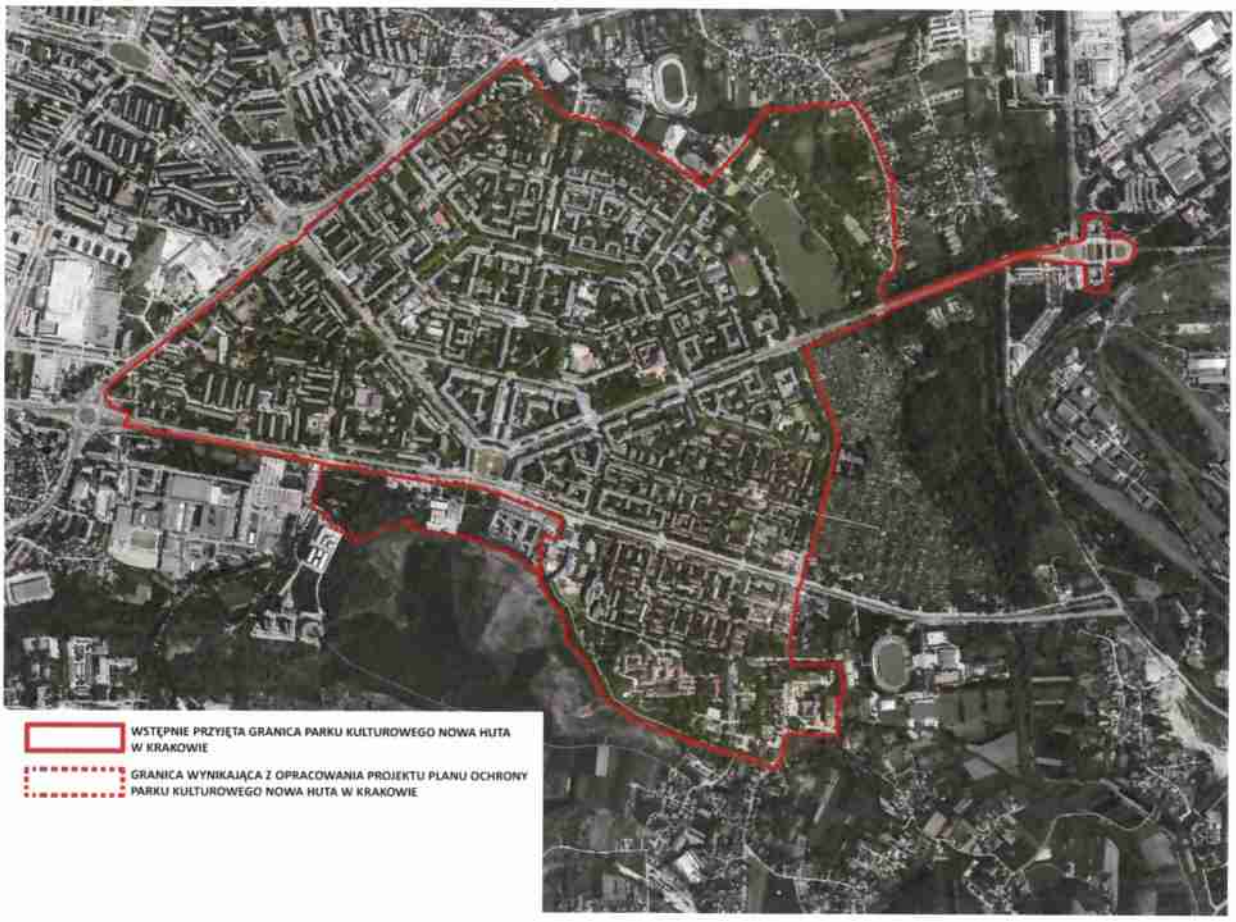

Zagrożeniem dla obszaru Parku Kulturowego Nowa Huta jest martwota, obojętność i przyzwolenie na stagnację. Na kontynuację polityki, która sprawiła, że dzielnica stała się półpustynią: handlową, sportową, ekspozycyjną. Ta tendencja musi zostać odwrócona. Władze Krakowa są w uprzywilejowanej sytuacji, gdyż dysponują doświadczeniami z wdrażania i utrzymania Parku Kulturowego Stare Miasto, gdzie problemy są może inne, ale nie mniej złożone. Ich rozwiązywanie to wynik skoordynowanych działań osób i instytucji mających realny wpływ na zachodzące w dzielnicy procesy. Prócz władz miasta są to przede wszystkim wojewódzkie i miejskie służby konserwatorskie, wojewódzkie i miejskie służby ochrony i inspekcji, właściciele i użytkownicy obiektów i terenów, w tym z muzea i inne instytucje kultury, instytucje i agendy turystyczne, instytucje edukacyjne i oświatowe wreszcie organizacje społeczne, zwłaszcza pozarządowe. Rola tych ostatnich jest szczególnie ważna. Nowa Huta może bowiem liczyć na silną grupę swych entuzjastów, którzy nie tylko kochają swoją „małą Ojczyznę", ale wierzą, że inni też mogą ją pokochać.

ZAŁĄCZNIK

METODA OPRACOWANIA PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

Plan Ochrony Parku Kulturowego „Nowa Huta" w Krakowie powstał w oparciu o opracowania historyczne, konserwatorskie, architektoniczne, planistyczne, przyrodnicze i krajobrazowe, jakie wykonano dla tegoż obszaru. Na podobnym materiale źródłowym oparto też MPZP „Centrum Nowej Huty"[25].

Plan ochrony parku kulturowego rozszerza regulowaną ustawowo postać i zawartość planu miejscowego, dlatego też w jego części studialnej wykorzystano inną metodę podziału, waloryzacji i określenia wytycznych, niż w materiałach wyjściowych planu miejscowego. Podział Nowej Huty dla potrzeb plany ochrony oparto o kryteria morfologiczne, traktowane jako zapis przeszłych i trwających tu procesów. Podział taki pozwolił na zdefiniowanie obszarów o wewnętrznie spójnych cechach, łączących jednak różne części składowe miejskiego krajobrazu. W miejsce mechanicznego podziału na ulice, bloki zabudowy i obszary zieleni – uzyskano obszary spójne pod względem genezy, użytkowania, form, wielkości obiektów – a co za tym idzie, o zbliżonych uwarunkowaniach i problemach nie tylko konserwatorsko-ochronnych czy widokowych, ale także np. społecznych, czy związanych z potencjałem ruchu turystycznego.

Obszary o zbliżonych cechach określono jako zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych ZWA-K, gdyż składają się z różnych wizualnie, lecz wzajemnie komplementarnych wnętrz – osiedli, ogrodów śródblokowych, parków itp.

Zespoły wnętrz o podobnych cechach połączono w większe obszary, nazwane modelami krajobrazowymi. O ich tożsamości i odrębności stanowią zarówno różnice w strukturze zabudowy, jak i różne skalowo oraz znaczeniowo aspekty widokowe. Ekspozycja, a więc szczegółowe określenie najważniejszych otwarć i powiązań widokowych jest kolejną cechą planu ochrony parku kulturowego, odróżniającą go od innych dokumentów, np. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Poszczególne fragmenty dzielnicy (wyodrębnione na podstawie przyjętych metod podziału), oceniono pod względem wartości historycznych i współczesnych, uwzględniając przy tym kierunki i tempo kształtujących je przemian.

W oparciu o waloryzację, określono wytyczne kierunkowe kształtowania krajobrazu dla poszczególnych zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, wyszczególniając je dla poszczególnych typów wnętrz (np. osiedli, ciągów komunikacyjnych, parków), występujących w danym zespole. Wytyczne podsumowano dla struktur wyższego rzędu, czyli modeli krajobrazowych.

Podkreślić należy że mogą być one i są inne, dla podobnych strukturalnie, lecz różnych genetycznie, formalnie i funkcjonalnie obszarów, występujących w innym zespole. Wskazuje to na indywidualne, hierarchiczne i równocześnie syntetyczne ujęcie problematyki. Szczególnym aspektem planu ochrony jest określenie najbardziej reprezentatywnych widoków modelowych, traktowanych jako punkty monitoringu przebiegu przemian.

Wytyczne dla poszczególnych zespołów wnętrz i modeli krajobrazowych porównano ze szczegółowymi zapisami planu miejscowego i przypisano poszczególne, określone przez plan działania – do określonych, jednostkowych fragmentów obszaru. Są one zestawione w tzw.

[25] Opracowano go w Biurze Planowania Przestrzennego UMK kierowanego przez dyr. Bożenę Kaczmarską-Michniak. Zespołem kierowała Jolanta Czyż, kierownik Pracowni Urbanistycznej i główny projektant planu.

„Wytycznych Integracji". Powstał w ten sposób rodzaj „katalogu" działań, sięgających precyzyjnie w problemy i potrzeby dzielnicy, podzielonego na łatwiejsze w rozpoznaniu, zarządzaniu i monitorowaniu obszary. Plan ochrony parku kulturowego, jako uzupełnienie i wsparcie MPZP ujmuje bardziej szczegółowo np. tendencje użytkowania, podatność na zmiany i przekształcenia, skalę zagrożeń i presji inwestycyjnej, ale także kierunki aktywnego wykorzystania najlepszych, a często dotąd pomijanych, aspektów atrakcyjności tej części Krakowa.

Narzędzie to może być doskonalone, uszczegóławiane i aktualizowane na poziomie planu zarządzania parkiem kulturowym.

Część elementów wymaga szerszego omówienia ze względu na swą wagę i przyjęte rozwiązania metodologiczne.

PODZIAŁ KRAJOBRAZU NA ELEMENTY PODSTAWOWE WRAZ Z UZASADNIENIEM

Przyjęta metoda pracy odpowiada przedmiotowi ochrony parku kulturowego, którym jest krajobraz zabytkowy. Krajobraz, będący fizjonomią, obliczem środowiska, jest najbardziej widocznym, najbardziej ogólnymi, a równocześnie najbardziej dosłownym - zapisem procesów rozgrywających się w przeszłości i trwających obecnie. Ogólny charakter przedmiotu pracy skłonił do ujęcia obszaru Nowej Huty, w sposób odmienny niż oparty na podziale administracyjno-własnościowym lub funkcjonalnym. Pierwszy kieruje się wyłącznie granicami własności, drugi – rozgraniczeniem np. na ulice, osiedla, strefy usługowe, parki. Przyjęte w ślad za takimi podziałami, metody wydzieleń, stosowane np. przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, mimo iż pozornie oczywiste i najprostsze, rodzą na początku trudności warsztatowe, a później kompetencyjne na poziomie decyzji w procesie zarządzania. Np. ulica, dla której najistotniejszą rolę odgrywają fasady otaczających budynków, jest od nich sztucznie oddzielona, albowiem fasady przynależą do budynków (bloków zabudowy). Podejmowane różne, niekoniecznie spójne decyzje, różne dla różnych obiektów (np. osiedli), otaczających ulicę lub plac, źle rokują harmonii podstawowego wnętrza miejskiego, jakim jest ulica czy plac.

WNĘTRZA ARCHITEKTONICZNO-KRAJOBRAZOWE

W analizie krajobrazu Nowej Huty przyjęto metodę wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, (WAK), opracowaną u progu lat 70. XX wieku w Zakładzie Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej, pod kierunkiem prof. Janusza Bogdanowskiego. Kryterium podziału na wnętrza AR-K jest najbardziej oczywiste – jest nim rzeczywista widoczność z danego miejsca, zaś przegrody dla widoczności, nazwane ścianami, stanowią też granice wydzieleń na elementarne jednostki miejskie. W odróżnieniu od wnętrz architektonicznych (a więc zawierających się w budynkach), wnętrza architektoniczno-krajobrazowe mają różny stopień swej materialności i wysokości; w różny też sposób dzielą krajobraz. Często podziałami granicznymi są, czytelne w oczywisty sposób materialne, wysokie ściany budynków (nazywane ścianami konkretnymi). Często są to jednak ażurowe ściany np. zieleni, nazywane wtedy ścianami obiektywnymi. Bywają też ściany w istocie nie istniejące materialnie, lecz odczuwane i podpowiadane przez doświadczenie i wyobraźnię widzów np. w zawężeniach ulic. Są to wtedy ściany subiektywne.

Badania krajobrazu Nowej Huty z analizą tysięcy istniejących na jej obszarze wnętrz architektoniczno-krajobrazowych jest procesem długotrwałym, może nawet nadmiernie drobiazgowym. W obliczu współczesnych wyzwań, zagrożeń krajobrazu konieczne było więc szybsze, całościowe i syntetyczne opracowanie. Okazało się, że przy wielkiej ilości opracowań –

architektonicznych, konserwatorskich, historycznych, dotyczących terenów Nowej Huty, nie ma zbyt wielu prac, które dotyczyłyby krajobrazu[26], i to w sposób pozwalający na zapożyczenie racjonalnej, przyjętej już i sprawdzonej sieci wydzieleń na jednostki elementarne. Sieć taką należało więc stworzyć, jednakże jej podziały musiały być bardziej ogólne, niż pojedyncze wnętrza architektoniczno-krajobrazowe. Jako podstawowy element struktury krajobrazu przyjęto zespół wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (dalej: ZWAK).

ZESPÓŁ WNĘTRZ ARCHITEKTONICZNO-KRAJOBRAZOWYCH (ZWAK) – KLUCZEM DO ANALIZY KRAJOBRAZU NOWEJ HUTY

Zespół wnętrz architektoniczno-krajobraz to obszar zawierający podobne do siebie wnętrza. Przy analizie krajobrazowej najistotniejsze jest podobieństwo formy, kompozycji – a więc postaci wnętrz. W nich bowiem zapisana jest ich geneza, przeszłość, wszelkie przemiany. Pod względem postaci – wyglądu, wnętrza ulic różnią się jednak zasadniczo od wnętrz placów, te zaś – od podwórek czy ogrodów śródblokowych. Nie można ich więc porównywać łącznie, lecz w ramach poszczególnych typów. Tak więc, w ramach jednego ZWAK podobne są między sobą ulice, podwórka, ogrody itp. Będą one oczywiście nieco różne od ulic, placów czy ogrodów z innego ZWAK. Różnice pomiędzy zespołami wynikają wprost z uwarunkowań lokalizacyjnych, z historii, ekonomii, warunków społecznych itp. Jednakże dla potrzeb tego uproszczonego studium nie porównujemy geograficznych, historycznych, przestrzennych, ekonomicznych czy społecznych przyczyn tych różnic, lecz tylko ich skutki.

JAK OKREŚLONO ZESPOŁY WNĘTRZ ARCHITEKTONICZNO-KRAJOBRAZOWYCH (ZWAK)?

Dla określenia ZWAK konieczne było rozeznanie terenu, z wykorzystaniem współczesnych i historycznych map, zdjęć lotniczych i opracowań katalogowo-porównawczych, w których ujęto różne typy i aspekty krajobrazu miasta. Pozwoliło to najpierw na ogólny podział – na charakterystyczne wnętrza: wnętrza ulic i placów oraz osiedla i tereny parkowe. Podobieństwa w ramach wnętrz, pozwoliły na wydzielenie zespołów, które scalono według typów wnętrz występujących w poszczególnych ZWAK. Zarówno rodzaj, jak i skład oraz intensywność występowania tych typów wprost definiują strukturę całego zespołu, co wykazano w tabeli zasobu. Tam też określono cechy owych wiodących wnętrz. W oparciu o analizę cech krajobrazu określono 20 typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych:

- Aleja główna, jezdno-piesza, w zabudowie zwartej centralnej socrealistycznej
- Aleja główna, piesza, w zabudowie zwartej centralnej socrealistycznej
- Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej industrialnej (o cechach doktrynalnych miasta przemysłowego, niezwiązanymi z okresem socrealizmu, zazwyczaj wcześniejszych)
- Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej socrealistycznej
- Aleja główna, jezdna, w zabudowie wewnętrznej socmodernistycznej (będącej próbą adaptacją wzorców modernistycznych dla potrzeb tzw. realnego socjalizmu)
- Aleja główna, jezdna, w zabudowie rozproszonej
- Ulica zbiorcza w zabudowie zwartej
- Ulica zbiorcza w zabudowie rozproszonej
- Ulica zbiorcza w zabudowie peryferyjnej, mieszanej

[26] W istocie każde opracowanie o historii miasta traktuje o jego krajobrazie, jednak nie on jest podmiotem, a jedynie tłem badań.

- Place w zabudowie centralnej socrealistycznej
- Place i wnętrza placowe w zabudowie wewnętrznej socrealistycznej
- Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej centralnej socrealistycznej
- Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej wewnętrznej socrealistycznej jednofunkcyjne (jednorodne)
- Wnętrza śródblokowe w zabudowie zwartej wewnętrznej socrealistycznej wielofunkcyjne (nawarstwione)
- Wnętrza w zabudowie wewnętrznej industrialne
- Wnętrza w zabudowie wewnętrznej socmodernistycznej
- Wnętrza w zabudowie rozproszonej
- Wnętrza zieleni publicznej komponowane
- Wnętrza zieleni publicznej spontaniczne
- Wnętrza w zabudowie historycznej przed 1949 r.

Po naniesieniu na schemat informacji historycznych, funkcjonalnych i innych otrzymano 123 ZWAK-i, które stały się podstawą dalszych analiz. Każdy typ wnętrza określono też piktogramem, ilustrującym dominujące w danym ZWAK typy wnętrz; piktogramy wprowadzono także na mapę dla łatwiejszej orientacji na planszy. Reasumując:

- **Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych ZWA-K** są podstawowymi obszarami w oparciu o które określono typy i sposoby działań, niezbędne dla ochrony i właściwego kształtowania krajobrazu Nowej Huty, dla osiągnięcia założeń ustawowych parku kulturowego. Częściami elementarnymi ZWA-K są wnętrza architektoniczno-krajobrazowe[27]; związkami wyższego rzędu niż ZWA-K są modele architektoniczno-krajobrazowe, jednak działania Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta przypisane są obszarom wydzielonym i określonym jako ZWA-K

- **Wydzielenia ZWA-K** nie są tożsame z podziałami administracyjnymi ani tradycyjnymi nazwami osiedli czy też nazwami ulic. Są zbliżone do nich, jednak lepiej oddają jedność, typowość i charakterystykę problemów ochrony, kształtowania oraz zarządzania na poszczególnych obszarach wydzieleń. Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWA-K) wydzielone zostały zgodnie z rozkładem intensywności i proporcjami występowania w nich typów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (WA-K).

OD DEFINICJI STANU DO DEFINICJI PROCESÓW. MODELE KRAJOBRAZU NOWEJ HUTY

Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych też mogą być pokrewne. Ułożenie hierarchii, a co za tymi idzie łatwość orientacji w rozmieszczeniu ZWAK w mieście, zaś w przyszłości – zarządzania skłoniło do określenia struktury wyższego rzędu – Modeli Krajobrazu Nowej Huty. Model krajobrazu to duża, niejednorodna struktura. Występujące w niej elementarne części krajobrazu (ZWAK, WAK) są pokrewne, choć nie jednolite genetycznie i formalnie. Ponadto sposób użytkowania, aktywności, tempo przemian też jest pokrewne. Dlatego pojęcie Modelu Krajobrazu, jako nadrzędne w stosunku do ZWAK, należy też rozumieć jako obszar występowania zjawisk, które są typowe dla grupy pokrewnych ZWAK. Modele, określono na planszach barwnymi liniami ciągłymi. Barwa linii

[27] Wnętrza AR-K to obszary elementarne, określone fizyczną dostępnością widokową (możliwością lub niemożnością obserwacji wzrokowej sąsiedztwa wnętrza, ograniczonego całkowicie lub częściowo nieprzejrzystymi ścianami. Przy określeniu typów WA-K, a w ślad za tym – przy podziałach terenu na ZWA-K, brano rozkład i intensywność występowania charakterystycznych dla Nowej Huty cech jej krajobrazu.

obwodowych jest indywidualna dla każdego modelu. Występuje także w nazwach, numerach i ramkach, odpowiadających każdemu modelowi. Pod uwagę wzięto podstawowe cechy krajobrazu Nowej Huty:

- Cechy struktury zabudowy, a w tym: 1. Stopień domknięcia kwartału, 2. Stopień zdefiniowania i harmonia podziałów wnętrza kwartału, 3. Proporcje zabudowy i terenów biologicznie czynnych w obrębie kwartału, 4. Proporcje powierzchni kwartałów do wysokości zabudowy;
- Cechy formy zabudowy, a w tym: 1. Proporcje brył, 2. Proporcje powierzchni okien, witryn, balkonów do powierzchni elewacji, 3. Wysokość kondygnacji, 4. Formy dachów, 5. Nasycenie detalami architektonicznymi;
- Cechy przestrzeni publicznych – komunikacyjnych i reprezentacyjnych, a w tym: 1. Przeznaczenie wg założeń pierwotnych, 2. Zwartość i kulisowość ścian, 3. Proporcje szerokości traktu i wysokości zabudowy, 4. Proporcje występowania sekwencyjności wnętrz, 5. Występowanie zamknięć perspektywicznych, 6. Występowanie otwarć widokowych, 7. Stopień integralności placów i/lub ulic;
- Cechy przestrzeni publicznych – zielonych, a w tym: 1. Występowanie i jakość kompozycji krajobrazowej, 2. Jakość składu gatunkowego, 3. Zdefiniowanie przeznaczenia pierwotnego (cechy ideowo-funkcjonalne).

Procesy przemian, rozgrywające się w obszarze każdego z modeli zaczęły się od momentu powstawania zmaterializowanej w nim działalności i trwają do dziś. Struktura, forma i treść dzieł człowieka i przyrody, współtworzących, ale i współniszczących to, co zostało zarejestrowane we wnętrzach i ich zespołach, jest uzależniona od okresu, sposobu, długotrwałości przemian i innych historycznych uwarunkowań. Dlatego każdemu z wydzielonych modeli krajobrazu przyporządkowano jego syntezę przemian historycznych, nazwaną modelem retrospektywnym. Jego rodzaj związany jest z dzisiejszym odbiorem dominujących na jego obszarze form i treści.

- Rodzaj M(ontumentalny) występuje wtedy, gdy krajobraz w obrębie danego modelu ukształtowany został jako wielki, pod względem skali, formy, treści i znaczenia, najbardziej wyrazisty.
- Rodzaj It(intelektualny) występuje wtedy, gdy krajobraz ukształtowany został jako ważny pod względem treści i znaczenia (szczególnie ważnych z naukowego punktu widzenia), lecz mniej wyrazisty.
- Rodzaj E(mocjonalny) występuje wtedy, gdy krajobraz ukształtowany został przede wszystkim jako nośnik treści, oddziałujący dziś głównie na emocje, często mniej istotny z naukowego punktu widzenia.
- Rodzaj Ic(intencjonalny) występuje wtedy, gdy krajobraz ukształtowany został jako istotny nośnik treści i znaczenia, lecz na tyle mało czytelny, iż wymaga chęci, wysiłku, a więc intencji jego odkrycia lub wskazania.

Wyznacznik modelu retrospektywnego. W definicji modelu retrospektywnego występuje też wyznacznik wskazujący na stopień odporności na przemiany; dosłownie – na upływ czasu. Wynika on nie tylko z trwałości strukturalnej obiektów (a więc ich tworzywa), lecz także lokalizacji, funkcji, konotacji kulturowych itp. Określony jest umownie literą R i cyfrą. I tak R1 oznacza model najbardziej odporny na przemiany; R4 – najmniej.

Zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, pokrewne pod względem cech formalnych, typologii WA-K oraz pod względem cech procesów powstania i przekształcania powiązano w większe struktury, nazwane modelami architektoniczno-krajobrazowymi. Pomaga to szybko definiować

ogólnie rozkład problemów ochrony i zarządzania obszarem parku. Analizy pozwoliły wyodrębnić na terenie Parku Kulturowego Nowa Huta następujące modele.

Model	Numer ZWAK	Nazwa ZWAK (w obszarze modelu)
1 CENTRALNY	1.1	PLAC CENTRALNY
	1.2	ALEJA JANA PAWŁA II „C"
	1.3	CENTRUM A (A-31)
	1.4	ALEJA SOLIDARNOŚCI „A"
	1.5	CENTRUM B (B-31)
	1.6	ALEJA RÓŻ „A"
	1.7	CENTRUM C (C-31)
	1.8	ALEJA ANDERSA „A"
	1.9	CENTRUM D SOCREAL (D-31)
	1.10	ALEJA JANA PAWŁA II „B"
	1.11	SKARPA CENTRALNA
2 PARKOWY SZWEDZKI	2.1	ALEJA RÓŻ „B"
	2.2	PARK RATUSZOWY
	2.3	ALEJA PRZYJAŹNI „II"
	2.4	BLOK SZWEDZKI
	2.5	SZKOŁA PODSTAWOWA NR 88
	2.6	SZKLANE DOMY (B-32)
	2.7	PLANTY WSCHÓD POŁUDNIE
	2.8	KOŚCIÓŁ NMP CZĘSTOCHOWSKIEJ
	2.9	PARK SZWEDZKI
3 WEWNĘTRZNY	3.1	ZBIGNIEWA SEIFERTA
	3.2	ALEJA PRZYJAŹNI „I"
	3.3	ZGODY (C-32)
	3.4	ŚWIAT DZIECKA
	3.5	PLANTY ZACHÓD, LUDŹMIERSKA
	3.6	RYDZA-ŚMIGŁEGO ZACHÓD
	3.7	ALEJA RÓŻ „C"
	3.8	RYDZA-ŚMIGŁEGO WSCHÓD
	3.9	PLANTY WSCHÓD–PÓŁNOC, STRUGA
	3.10	SZKOLNE PÓŁNOC
	3.11	SZKOLNE, ZESPÓŁ SZKÓŁ
	3.12	PLANTY PÓŁNOCNY ZACHÓD, ŻEROMSKIEGO
	3.13	ALEJA RÓŻ „D", PLANTY PÓŁNOC, ŻEROMSKIEGO
	3.14	PLANTY PÓŁNOCNY WSCHÓD, ŻEROMSKIEGO
	3.15	PARAFIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA
	3.16	1000-LATKA
	3.17	TEATR LUDOWY
	3.18	OBROŃCÓW KRZYŻA „I"
	3.19	OBROŃCÓW KRZYŻA „II"
	3.20	ZESPÓŁ SZKÓŁ 2

	3.21	TEATRALNE (C-1)
	3.22	KINO „ŚWIT"
	3.23	GÓRALI (C-2 POŁUDNIE)
	3.24	ALEJA RÓŻ „E"
	3.25	ZIELONE (B-2 POŁUDNIE)
	3.26	SPORTOWE (B-2 POŁUDNIE)
	3.27	MOŚCICKIEGO „II"
	3.28	MOŚCICKIEGO „I"
	3.29	KRAKOWIAKÓW (C-2 PÓŁNOC)
	3.30	SŁONECZNE
	3.31	ZESPÓŁ SZKÓŁ INTEGRACYJNYCH
	3.32	UROCZE
	3.33	UL. WOJCIECHOWSKIEGO POŁUDNIE
4 SOCMODERNISTYCZNY	4.1	CENTRUM „D" SOCMODERN
	4.2	ARTYSTÓW
	4.3	HANDLOWE PÓŁNOC
	4.4	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH
	4.5	HANDLOWE POŁUDNIE (D-3)
	4.6	ALEJA JANA PAWŁA II „A"
	4.7	MARTEN
	4.8	KOLOROWE (D-2)
	4.9	PARK WIŚNIOWY SAD
	4.10	ANDERSA „B"
	4.11	ANDERSA „C"
	4.12	SPÓŁDZIELCZE (D-1)
	4.13	ZESPÓŁ SZKÓŁ EKONOMICZNYCH NR 2
	4.14	GIMNAZJUM NR 48
	4.15	UL. BORUTY-SPIECHOWICZA
5 ZEWNĘTRZNY	5.1	ALEJA RÓŻ „F"
	5.2	PUBLICZNA SZKOŁA IM. ŚW. WINCENTEGO
	5.3	ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH
	5.4	SPORTOWE (B-2 PÓŁNOC)
	5.5	BULWAROWA PÓŁNOC
	5.6	KRAKOWIAKÓW – OSIEDLOWA
	5.7	KRAKOWIAKÓW SM „JUTRZENKA"
6 BRAMNY	6.1	HUTNICZE (A-33)
	6.2	SOLIDARNOŚCI „B"
	6.3	STALOWE (A-11)
	6.4	DOM MŁODEGO ROBOTNIKA
	6.5	THM
	6.6	SZKOLNE PD (B-17)
7 CENTRUM ADMIN.	7.1	SOLIDARNOŚCI „D"
	7.2	CENTRUM ADMINISTRACYJNE
8 STARA HUTA	8.1	NA SKARPIE (A0-POŁUDNIE)
	8.2	MŁODOŚCI (A-25)

	8.3	ALEJA JANA PAWŁA II „D"
	8.4	OGRODOWE (A0 ZACHÓD)
	8.5	ZUCHÓW
	8.6	WANDY (A-1 POŁUDNIE)
	8.7	CMENTARZ MOGILSKI
	8.8	GIMNAZJUM NR 45
	8.9	WILLOWE (A1-PÓŁNOC)
	8.10	BULWAROWA WSCHÓD 2
9 MOGILSKI WSPÓŁCZESNY	9.1	MOGIŁA PLAC TARGOWY
	9.2	ALEJA JANA PAWŁA II „E"
	9.3	MOGIŁA PAWILONY
	9.4	MOGIŁA WARSZTATY
	9.5	MOGIŁA DOMKI
10 MOGILSKI DAWNY	10.1	MOGIŁA OPACTWO
	10.2	MOGIŁA PARK
	10.3	MOGIŁA PRZEDPOLE
	10.4	KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO BARTŁOMIEJA
	10.5	MOGIŁA WIEŚ
	10.6	MOGIŁA FOLWARK
11 SZPITALNY	11.1	ZESPÓŁ SZPITALA IM. ŻEROMSKIEGO
	11.2	PARK IM. ŻEROMSKIEGO
	11.3	STREFA FUNKCJI PRZYSZPITALNYCH
	11.4	ZAPLECZE SZPITALA
12 PRZEJŚCIOWY	12.1	KINO „SWIATOWID"
	12.2	SZKOŁA
	12.3	PRZYCHODNIA
	12.4	CENTRUM „E"
13 REKREACYJNY	13.1	ZALEW
	13.2	K.S. WANDA
	13.3	BOISKA SZKOLNE
	13.4	SOLIDARNOŚCI „C"
	13.5	UL. WOJCIECHOWSKIEGO PÓŁNC
14 PARKOWY KRZESŁAWICKI	14.1	KRZESŁAWICE DWÓR
	14.2	KRZESŁAWICE WIEŚ
	14.3	KRZESŁAWICE BŁONIE
15 PARKOWY SKARPA	15.1	PARKOWY SKARPA

Układ modeli i siatka ZWAK stały się podstawą dalszych analiz.

WIDOKI NA- I Z- NOWEJ HUTY. ANALIZY WIDOKOWE

Problematyka widoczności jest istotna dla współczesnego i przyszłego oddziaływania Nowej Huty jako obszary funkcjonalnego i turystycznego. Na walory widokowe układu urbanistycznego zasadniczy wpływ wywierają uwarunkowania naturalne. Nowa Huta została usytuowana na terenie płaskim, ograniczonym dwoma naturalnymi skarpami. Na pierwszej skarpie oparto podstawę

założenia urbanistycznego w postaci dzisiejszej alei Jana Pawła II. Na drugim wyniesieniu terenu usytuowano kombinat. U podnóża drugiej skarpy przepływa rzeka Dłubnia, oddzielająca część przemysłową od części mieszkalnej. Dolina rzeki stała się podstawą izolacyjnego pasa zieleni. Naturalne warunki sprzyjające ekspozycji koncentrują się na krawędziach skarp. Pozostały płaski teren może stwarzać horyzontalne głębokie widoki, o ile nie zostaną one przysłonięte. W kompozycji układu w pełni wykorzystano naturalne uwarunkowania widokowe. Na krawędzi pierwszego progu zlokalizowano plac Centralny, otwierający się na Łąki nowohuckie z głębokim widokiem na południe. Na drugim progu zlokalizowano wejście i Centrum Administracyjne kombinatu w celu zapewnienia wzajemnego powiązania widokowego części mieszkalnej i przemysłowej.

Widoki są najłatwiej zacierane i zniekształcane; niemal nie chroni ich prawo, a ludzie nie uświadamiają sobie ich znaczenia. Tym ważniejsze jest ich ujęcie w planie ochrony Parku Kulturowego, jako źródle prawa lokalnego. Dokonano analizy terenowej najważniejszych otwarć widokowych i panoramicznych na- i z Nowej Huty. Oparto się na archiwalnym materiale ikonograficznym. Określono kilkadziesiąt punktów widokowych, ciągów i osi widokowych, ustalając ich hierarchię od kluczowych, poprzez charakterystyczne i uzupełniające. Kluczowe mają znaczenie ponadlokalne, łącząc wizualnie kilka – kilkanaście ZWAK, charakterystyczne 1-2, działanie uzupełniających zamyka się w jednym ZWAK. Punkty, osie i ciągi, w rozdzieleniu barwnym na obszar Nowej Huty i Plant oznaczono na planszy i w tabeli. Dla każdego modelu krajobrazu wybrany został najistotniejszy, wiodący punkt widokowy, który przewidziano jako punkt monitoringu przemian widoków.

OCENA WARTOŚCI – WALORYZACJA

Podział na zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych stworzył sieć, pozwalającą na łączną ocenę pod względem ich wartości historycznych i współczesnych. Każda z ocen jest wartością średnio-ważoną z kilku ocen składowych. W przypadku wartości historycznych są to: stan, czytelność układu i jednorodność układu. W przypadku wartości współczesnych są to współczesne wartości formalne (estetyczne) i funkcjonalne; wartości widokowe (w tym jakość, rozległość, głębokość widoków), przyrodnicze, wreszcie chłonność krajobrazowa (czyli stopień możliwości wprowadzania współczesnych realizacji bez szkody dla całości widoku). Wartości historyczne, zestopniowane od HIST1+ do HIST 4 oznaczone są na planie szrafem pionowym o różnym zagęszczeniu oraz współczesne, od WSP1 do WSP.4 oznaczone są na planie szrafem poziomym. Kolor szrafu oznacza genezę wartości - K (kulturową) lub K-N (kulturowo-naturalną). Dla modeli krajobrazu Nowej Huty określono też kierunki ich aktualnie trwających przemian. Jest to więc znów model procesu; syntetyczna diagnoza tego, co dzieje się z danym zespołem wnętrz staromiejskich – na naszych oczach. Określono 4 typy modelu współczesnego:

- Model kontynuacyjny – oznacza całokształt zjawisk, wskazujących na twórczą kontynuację funkcji historycznych, dbałość o formę i strukturę wszystkich elementów składowych wnętrza (budowli, dróg, zieleni itp.).
- Model zachowujący – oznacza zjawiska, które kształtują ogólnie zachowanie formy i substancji, lecz w sposób nieingerencyjny lub oportunistyczny, zazwyczaj wiąże się to z odstąpieniem od funkcji historycznych i ograniczoną dbałością o stan krajobrazu.
- Model metamorficzny – oznacza zjawiska, które kształtują krajobraz w szybki i gwałtowny sposób, co często związane jest z realizowanymi adaptacjami i przekształceniami. Nie sposób dziś jednoznacznie ocenić tych przemian. Model określa sam faktach zaistnienia i tempa.

- Model degradacyjny – oznacza zjawiska, które kształtują krajobraz w sposób jednoznacznie negatywny.

WYTYCZNE OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA KRAJOBRAZU

Dla przyjętego podziału na ZWAK, tak w przypadku zasobu (w etapie I planu ochrony PK NH, 2015) jak i waloryzacji, określono również wytyczne wynikające z oceny wartości. Wytyczne dla poszczególnych ZWAK powstały jako wartość średnioważona wytycznych dla poszczególnych części składowych każdego zespołu. Wykorzystano podział na 20 typów wnętrz, scalając je zgodnie z pokrewieństwami w 5 grup typologicznych. Dla każdej z nich określono wytyczne działań ochronnych i konserwatorskich, a mianowicie:

- konserwacja – a więc wszelkie zabiegi, których celem jest utrzymanie stanu obecnego wnętrza, z uzupełnieniami i uczytelnieniami;
- integracja – łączenie substancji starej i nowej, scalanie układów rozerwanych i zatartych;
- rekonstrukcja – odtwarzanie nieistniejących elementów i zespołów wg danych historycznych;
- rekompozycja – tworzenie nowych wartości z wykorzystaniem lub zaznaczeniem reliktów dawnych układów;
- kreacja – tworzenie nowych wartości z wykorzystaniem inspiracji dawnymi formami i układami.

Podobnie jak w poprzednich etapach studium, opracowano też wytyczne dla całych modeli, jako struktur większych niż zespoły wnętrz architektoniczno-krajobrazowych. Są to wytyczne o charakterze ideowym i strategicznym. Pierwszym z jest model procesu ochrony. Model procesu ochrony (dawniej strefy ochrony konserwatorskiej) na planie określony jest kolorem w obrębie terenów modeli:

- A0 – ścisłej, ochrony konserwatorskiej, zachowawczej,
- A – ścisłej ochrony konserwatorskiej,
- B – ochrony częściowej,
- E – ochrony elementów lub/i ekspozycji,
- K – ochrony podstawowych cech krajobrazowych.

Model procesu użytkowania (na planie określony jest rodzajem linii obwiedniowej terenów modeli):

- kontemplacja – to spełnienie warunków, pozwalających na najpełniejsze wykorzystanie tożsamości miejsca („genius loci"); przewaga funkcji usługowych (prymat wartości zastanej);
- kontemplacja ekstensywna – to użytkowanie z najwyższą dbałością o zastaną wartość miejsca, uwarunkowane np. funkcjami kultowymi, kommemoratywnymi; często z ograniczoną dostępnością;
- kontemplacja intensywna – to najpełniejsze użytkowanie wartości miejsca jako katalizatora aktywności, osnutej na jego fenomenie, niewymagające jednak trwałych i nieodwracalnych zmian w jego substancji;
- penetracja – to spełnienie warunków dla wprowadzania funkcji komercyjnych, przy zachowaniu możliwości odwołania się do tradycji miejsca (równowaga wartości zastanej i dodanej);
- partycypacja – prymat nowych, funkcji komercyjnych o znacznej intensywności.

Ostatnią z wytycznych, będącą prognozą – antycypacją oczekiwanych i pożądanych procesów przemian w obrębie całych modeli krajobrazu Nowej Huty jest model przyszłego procesu

kształtowania ich tożsamości. Na planie oznaczone są również stosownymi kolorami i piktogramami na rysunku planszy nr 4.

Modele procesu kształtowania tożsamości krajobrazu to:

- SUBLIMACYJNY – podkreślanie, wydobywanie, doskonalenie, uwznioślanie zastanych wartości;
- ADDYCYJNY – doskonalenie formy, funkcji, a co za tym idzie – tożsamości miejsca, poprzez dodawanie, niewielkich uzupełnień współczesnych;
- INTEGRACYJNY – łączenie dawnej i nowej formy, funkcji, a co za tym idzie – tożsamości miejsca, na zasadach równowagi;
- APLIKACYJNY – poszukiwanie nowej tożsamości poprzez wprowadzanie nowych funkcji, form, znaczeń – w nawiązaniu do tła historycznego.

WYKAZ DZIAŁAŃ W POSZCZEGÓLNYCH ZESPOŁACH ZWA-K

Plan ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta to zestaw typów działań, przypisanych do poszczególnych podmiotów działań w obrębie poszczególnych obszarów parku, nazwanych zespołami wnętrz architektoniczno-krajobrazowych (ZWA-K). Zadaniem finalnym było określenie problemów wiodących, wynikających z funkcji, formy, struktury, znaczeń oraz tempa i kierunków przekształceń poszczególnych części składowych krajobrazu Nowej Huty. Problemy wiodące to podmioty działania. To grupy cech (cechy konstytutywne) przypisane do poszczególnych grup typów krajobrazów, występujących w poszczególnych ZWA-K. Problemy te występują we wszystkich zespołach ZWA-K, jednak w różnych proporcjach. Określono 8 podmiotów działań (problemów typowych dla postaci i istnienia krajobrazu Nowej Huty). Są to:

ZS. ZABUDOWA – STRUKTURA, określona przez takie cechy i właściwości jak:

1. ZWARTOŚĆ Z (zewnętrzna). Domknięcie kwartału zabudowy, zwartość zewnętrznych ścian grupy zabudowy – budynków, grup zieleni, stanowiących ściany graniczne zespołu wnętrz AR-K
2. ZWARTOŚĆ W (wewnętrzna). Zdefiniowanie wnętrza kwartału zabudowy, zgodność z pierwotnym rozplanowaniem, układ komunikacji, zieleni, budowli wewnątrz, tworzących wewnętrzne podziały zespołu wnętrz AR-K.
3. RÓWNOWAGA H (w planie, horyzontalna). Proporcje zabudowy oraz terenów niegruntowych oraz zieleni wysokiej i niskiej w obrębie kwartału zabudowy, stanowiącego zespół wnętrz AR-K
4. RÓWNOWAGA V (w przekroju, w odniesieniu do wysokości, pionowa). Proporcje powierzchni kwartałów oraz powierzchni niezabudowanych do wysokości zabudowy, wynikające z pierwotnego projektu.
5. DOSTĘPNOŚĆ. Stopień i rodzaj powiązań komunikacyjnych łączących kwartał zabudowy z zewnętrzną siecią komunikacji kołowej i pieszej; wjazdy, wejścia, bramy przejazdowe.

ZF. ZABUDOWA – FORMA, określona przez takie cechy i właściwości jak:

1. PROPORCJE. Proporcje wzajemne brył zabudowy.
2. TRANSPARENTNOŚĆ. Proporcje powierzchni okien, witryn, drzwi balkonowych, bram – do powierzchni elewacji.
3. ZWIEŃCZENIA. Formy i proporcje dachów, attyk, świetlików dachowych.

4. PORZĄDKI. Formy i proporcje porządków występujących na elewacjach budynków.
5. DETALE. Nasycenie detalami architektonicznymi i ich formy – w bryłach budynków.
6. KOLOR. Występowanie pierwotnych, przewidzianych projektem barw i proporcji barw w elementach budowli. Kolor elewacji, dachów, stolarki, detali.

PK. PRZESTRZENIE PUBLICZNE, w aspekcie funkcji komunikacyjnych i reprezentacyjnych, określona przez takie cechy i właściwości jak:

1. DOGMAT (Czytelność i jakość założeń pierwotnych). Przeznaczenie komunikacji wg założeń pierwotnych, wynikających z przekonań, wymagań i uwarunkowań z czasów powstawania projektów poszczególnych części Nowe Huty, dotyczących funkcji komunikacyjnych (w tym struktury transportu), funkcji obronnych (zagrożenie bombardowaniem, możliwościami prowadzenia walk ulicznych, kontroli i pacyfikacji ludności), funkcji reprezentacyjnych i propagandowych (organizacji wieców, pochodów, kształtowania i manipulacji psychiką mieszkańców i odwiedzających).
2. ŚCIANA/KULISY. Zwartość i kulisowość ścian, budujących wnętrza w przestrzeni publicznej.
3. CIEŃ (Zasięg oddziaływania zabudowy na przestrzeń terenów komunikacji). Proporcje szerokości traktu lub rozmiarów placu i wysokości zabudowy.
4. SEKWENCJA. Występowanie świadomie kształtowanej sekwencyjności wnętrz.
5. OTWARCIA. Występowanie otwarć widokowych z przestrzeni publicznych.
6. ZAMKNIĘCIA. Występowanie zamknięć widokowych we wglądach z przestrzeni publicznych.
7. ZGODNOŚĆ. Stopień integralności pierzei i płaszczyzn (ścian i podstawy placów i/lub ulic), wzajemne odpowiadanie sobie ukształtowania komunikacji pieszej, trawników, grup zieleni, małej architektury – z formą elewacji.

PZ. PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ

1. IDEA. Zdefiniowane przeznaczenie pierwotne (cechy ideowo-funkcjonalne) zespołów zieleni.
2. KOMPOZYCJA. Występowanie i jakość kompozycji zieleni, stopień jej nieprzypadkowości i stylowości.
3. GATUNKI. Jakość składu gatunkowego zieleni.
4. ZDROWOTNOŚĆ. Stan zdrowotny zieleni.
5. URZĄDZENIE. Rodzaj, jakość elementów wyposażenia terenów zieleni: elementów rzeźbiarskich, ławek, latarni, koszy na śmieci, tablic informacyjnych, schodów terenowych, altan itp.

E. EKSPOZYCJA

1. DYSTANS. Występowanie dalekich, ponadlokalnych wglądów w krajobraz, widoków komponowanych w ramach pierwotnego założenia urbanistycznego lub świadomie zapożyczonych.
2. ROZLEGŁOŚĆ. Występowanie rozległych ekspozycji panoramicznych, o szerokim kącie ujęcia.
3. MONUMENTALNOŚĆ. Występowanie założonej monumentalizacji widoków.
4. MALOWNICZOŚĆ. Występowanie założonej lub ewolucyjnej wieloskładnikowości, spontaniczności, bogactwa, amonotonii widoków.

5. DESYGNAT. Występowanie zamierzonej demonstratywności – ekspozycji biernej wybranych budowli, pomników, grup zieleni, jako elementów pierwotnej kompozycji.
6. EFEKT. Występowanie zamierzonej sceniczności i iluzyjności widoków – efektów wydłużenia, skrócenia, rozszerzenia, powiększenia lub pomniejszenia eksponowanych obiektów, zespołów, traktów itp.
7. PLANY (HIERARCHIA PLANÓW). Występowanie założonej hierarchizacji i kulisowości widoków w ekspozycji.
8. DOMINACJA (HIERARCHIA DOMINACJI). Występowanie założonej hierarchizacji dominat, subdominant, akcentów w ekspozycji.

TYPY DZIAŁAŃ PRZEWIDZIANE W RAMACH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO

Odpowiedzią na zidentyfikowane problemy są propozycje działań. Typy działań – to sposoby odpowiedzi na poszczególne problemy występujące w poszczególnych ZWA-K. Działania określono w wyniku diagnozy stanu, wartości, kierunku i tempa przemian krajobrazu Nowej Huty – w waloryzacji (ocenie wartości) i wytycznych (ogólnych) jego kształtowania. Działania te określono jako:

I. **Zachowywanie.** Konserwacja Zachowawcza: działania polegające na zachowywaniu obecnego stanu wnętrz i zespołów wnętrz AR-K, zachowaniem ich granic (ścian) z minimalnymi uzupełnieniami, wynikającymi z postępu wiedzy historycznej oraz konserwatorskiej. Działania o charakterze administracyjno-ochronnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

II. **Doskonalenie.** Konserwacja Postępująca (Aktywna): działania polegające na utrzymaniu i doskonaleniu obecnego stanu wnętrz i zespołów wnętrz AR-K z wymianami na elementy odtwarzane, z uwagi na szybki postęp naturalnego starzenia się substancji budowlanej i elementów szaty roślinnej. Działania o charakterze administracyjno-ochronnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

III. **Uzupełnianie.** Kompletacja: działania polegające na uzupełnianiu obecnego stanu wnętrz AR-K i zespołów wnętrz AR-K za pomocą odtwarzanych od podstaw lub scalanych, brakujących drobnych elementów, znanych i potwierdzonych dzięki wynikom badań naukowych. Działania o charakterze administracyjnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

IV. **Uczytelnianie.** Demonstracja: działania polegające na ciągłej korekcie czytelności i wyjaśnieniu pierwotnej idei i funkcji wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez wprowadzanie lub usuwanie drobnych elementów dla odzyskania klarowności i zrozumiałości pierwotnych założeń projektowych lub/oraz śladów istotnych przemian naturalnych i kulturowych, zapisanych w krajobrazie. Elementy wprowadzane nie zawsze muszą być wiernymi kopiami utraconych detali historycznych; w uzasadnionych przypadkach mogą stanowić współczesne nawiązanie do form historycznych. Działania o charakterze administracyjnym, planistycznym, projektowym i wykonawczym

V. **Porządkowanie.** Puryfikacja: działania polegające na ciągłej korekcie stanu, czytelności i jednorodności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez usuwanie lub zamianę drobnych, spontanicznie pojawiających się, współczesnych elementów, związanych głównie z handlem, komercją, organizacją ruchu drogowego, turystycznego itp. oraz elementów zieleni i małej architektury. Działanie administracyjne, przestrzenne i projektowo-techniczne, dotyczące głównie elewacji, witryn, reklam, oznaczeń, latarń ulicznych, wiat przystankowych,

elementów wyposażenia terenów zieleni. Działanie głównie o charakterze administracyjnym, następnie projektowym i promocyjnym dobrych wzorów.

VI. **Odnawianie.** Sanacja: działania polegające na kompleksowej poprawie stanu dzieł i kompozycji architektonicznych we wnętrzach i zespołach wnętrz AR-K, odbywające się bez większych zmian ich funkcji, formy i znaczeń. To działania dotyczące substancji obiektów i zespołów – naprawa dachów, odwodnień, elewacji, w tym ocieplenia nie niszczące wyrazu architektonicznego; naprawa chodników, działania sanitarne i dosadzenia w zespołach zieleni, jednak bez zmian ich charakteru. Działanie o charakterze administracyjnym, projektowym i doraźnym – realizacyjnym.

VII. **Scalanie.** Integracja: działania polegające na odzyskiwaniu i uzyskiwaniu jednorodności i harmonii formy oraz poprawy funkcjonalności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez wprowadzanie i usuwanie dużych elementów (o skali całych budynków lub ich znaczących części oraz grup zieleni) w celu połączenia wtórnie rozłączonych lub zniekształconych i zatartych układów kompozycyjnych. Elementy wprowadzane lub wymieniane mogą mieć formy nawiązujące do historycznych lub ściśle odpowiadające formie historycznej (kierunek rekompozycyjny lub rekonstrukcyjny) procesu scalenia. Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne.

VIII. **Wydzielanie.** Separacja: działania polegające na odzyskiwaniu i uzyskiwaniu jednorodności i harmonii formy oraz poprawy funkcjonalności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez wprowadzanie elementów (o skali całych budynków lub ich znaczących części oraz grup zieleni) w celu rozłączenia wtórnie połączonych i przez to zniekształconych i zatartych układów kompozycyjnych. Elementy wprowadzane lub wymieniane mogą mieć formy nawiązujące do historycznych lub ściśle odpowiadające formie historycznej (kierunek rekompozycyjny lub rekonstrukcyjny) procesu wydzielania. Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne.

IX. **Wydobywanie.** Ekstrakcja, Eksponowanie, Odsłanianie, Odkrywanie: działania polegające na odzyskiwaniu i uzyskiwaniu właściwej, zamierzonej założeniami projektowymi lub wtórnej a uzasadnionej kompozycyjnie lub ideowo – gradacji elementów tworzących wnętrza, zespoły AR-K lub osiągalne z nich widoki i panoramy. Podkreślanie obiektów przewidzianych jako dominanty. Usuwanie drobnych i większych elementów zieleni, wtórnych elementów wyposażenia wnętrz a w niektórych przypadkach większych obiektów, stanowiących błędy kompozycyjne. Także wprowadzanie elementów ramujących, tworzących bramy widokowe, kulisy czy też podstawy i przedpola widokowe dla elementów ważnych w kompozycji lub dalekich i cennych wglądów w krajobraz (widoków zapożyczonych). Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne o różnej skali, od prostych, doraźnych prac porządkowych do działań o skali średniej – nasadzeń grup zieleni.

X. **Przywracanie.** Restytucja, Rekonstrukcja: działania polegające na odzyskiwaniu charakteru bardzo zmienionych i przekształconych a bardzo istotnych wnętrz lub zespołów wnętrz AR-K. To działania zawsze o dużej skali, wymagające zawsze najpierw dokładnych badań a następnie usunięcia wtórnych nawarstwień i elementów oraz układów dekompozycji. Polegają na wprowadzaniu dużych elementów – budowli, komunikacji, elementów urządzeń krajobrazu, grup zieleni które uległy zniszczeniu lub zatarciu; w uzasadnionych naukowo przypadkach może oznaczać dokończenie rozpoczętych lecz zarzuconych pierwotnych zamysłów projektów. Są to działania o charakterze administracyjnym, koncepcyjnym, planistycznym dopiero w dalszej kolejności projektowych i realizacyjnych. Wymagać mogą długoletnich przygotowań i gromadzenia środków w oparciu o zewnętrzne programy dofinansowań.

XI. **Mianowanie.** Identyfikacja: działania polegające na nadaniu znaczeń wnętrzom AR-K i ich zespołom, cech zwiększających ich rozpoznawalność, atrakcyjność, wydobywających ich rzeczywistą wartość oraz promowania tych cech – w sytuacji nieczytelności lub anonimowości takich wnętrz. Wprowadzanie oznaczników w krajobrazie, oraz nowych funkcji i form. Wprowadzenie nowej tożsamości miejsc, w nawiązaniu to tożsamości historycznej wnętrza AR-K lub jego sąsiedztwa. Działanie o charakterze koncepcyjnym, strategicznym, promocyjnym, często nieinwestycyjnym. W dalszej konsekwencji – projektowym i realizacyjnym.

XII. **Przemianowanie.** Reidentyfikacja: działania polegające na przywróceniu znaczeń tym wnętrzom AR-K i ich zespołom, których dzisiejsze znaczenia i społeczna konotacja są niekorzystne. Odzyskanie dawnego ich znaczenia w celu cech zwiększenia ich rozpoznawalności, atrakcyjności i wydobycia ich rzeczywistej wartości. Odzyskiwanie tożsamości historycznej miejsc. Wprowadzanie oznaczników w krajobrazie, oraz zmian dotychczasowych funkcji i form oraz promowania tych cech. Działanie o charakterze koncepcyjnym, strategicznym, promocyjnym. W dalszym ciągu – projektowym i realizacyjnym.

XIII. **Harmonizowanie.** Racjonalizacja aktywności miejskiej: działania polegające na ciągłej dbałości o stan wnętrz AR-K i jakość przebywania w nich poprzez racjonalne kształtowanie świadczonych tam usług i innych form aktywności miejskiej, związanych głównie z handlem, komercją, wydarzeniami artystycznymi itp. Nieinwestycyjne działania o charakterze administracyjnym, edukacyjnym, promowaniu dobrych praktyk itp., dotyczące głównie elementów ruchomych – handlu obwoźnego, spektakli ulicznych, form pojazdów i jednostek pływających, świadczących usługi turystyczne a także elementów wystroju okresowego małej trwałości.

XIV. **Kontynuowanie.** Kreacja kontekstowa: działania polegające na kształtowaniu wnętrz i zespołów wnętrz AR-K będący kontynuacją zarówno ich cech swoistych, nadanych aktem projektowania i pierwotnej realizacji, jak i następujących później przemian. Działania nie będące likwidacją czy minimalizacją tych przemian, lecz twórczym wykorzystaniem powstałych w ten sposób cech wnętrz lub ich zespołów – celem uzyskania domniemanego efektu zgodnego z duchem dawnego projektu, lecz z uwzględnieniem upływu czasu – jak dzieło sprzed ponad 60 lat powinno wyglądać, uwzględniając rozwój zieleni i właściwe procesy antropogeniczne (dbałość o stan i harmonijne uzupełnienia). Działanie umożliwia wprowadzanie nowych elementów lecz przede wszystkim kształtowanie i przekształcanie, lecz nie likwidację narosłych cech wtórnych. Działanie typowo inwestycyjne – koncepcyjne, projektowe; inspirowanie właściwych przemian.

DIAGRAMY OPERACYJNE PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

W ramach poszczególnych zespołów wnętrz architektoniczno-krajobrazowych – typy działań przypisane są do poszczególnych podmiotów – problemów. Na rysunku planu każdemu ZWA-K odpowiada jeden diagram operacyjny, powiązany z obrysem obszaru ZWA-K za pomocą odnośnika. Podmioty zestawione są na osi odciętych (w poziomej rubryce) diagramu operacyjnego. Typy działań zestawione są na osi rzędnych (w pionowej rubryce diagramu). Zaznaczenie pola na skrzyżowaniu rubryk pionowych i poziomych oznacza konieczność wdrażania danego działania dla danego problemu szczegółowego. Nie wszystkie typy działań mogą występować we wszystkich problemach, stanowiących podmioty działań. Dla każdego podmiotu występować może kilka typów działań. W diagramie odpowiadającym jednemu ZWA-K określone są działania najistotniejsze dla jego ochrony. Działania określone w diagramach operacyjnych są przełożone na odpowiadające im ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – w tabeli koordynacyjnej kończącej zapis Planu Ochrony Parku Kulturowego Nowa Huta.

MODEL NR: 1 Centralny		ZWAK NR: 1.1 Plac Centralny																													
Grupa ZWAK według wytycznych 3		ZS					ZF							PK							PZ					E						
		ZABUDOWA - STRUKTURA					ZABUDOWA - FORMA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA							PRZESTRZENIE PUBLICZNE – ZIELEŃ					EKSPOZYCJA						
		ZWARTOŚĆ Z	ZWARTOŚĆ W	RÓWNOWAGA H	RÓWNOWAGA V	DOSTĘPNOŚĆ	PROPORCJE	TRANSPARENTNOŚĆ	ZWIEŃCZENIA	PORZĄDKI	DETALE	KOLOR		DOGMAT	ŚCIANA/KULISY	CIEŃ	SEKWENCJA	OTWARCIA	ZAMKNIĘCIA	ZGODNOŚĆ	IDEA	KOMPOZYCJA	GATUNKI	ZDROWOTNOŚĆ	URZĄDZENIE	DYSTANS	ROZLEGŁOŚĆ	MONUMENTALNOŚĆ	MALOWNICZOŚĆ	DESYGNAT	EFEKT	PLANY	DOMINACJA
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8
ZACHOWYWANIE	I															■										■							
DOSKONALENIE	II														■			■		■						■	■	■			■	■	
UZUPEŁNIANIE	III													■									■		■			■					
UCZYTELNIANIE	IV																	■				■										■	
PORZĄDKOWANIE	V																						■		■								
ODNAWIANIE	VI																				■			■	■								
SCALANIE	VII																						■										
WYDZIELENIE	VIII																																
WYDOBYWANIE	IX																	■								■							
PRZYWRACANIE	X																							■									
MIANOWANIE	XI																				■						■						
PRZEMIANOWANIE	XII																											■					
HARMONIZOWANIE	XIII																						■										
KONTYNUOWANIE	XIV																		■		■												■

Odczytanie i interpretację wzajemne relacji problemów i działań w poszczególnych obszarach ułatwia zamieszczona niżej instrukcja ułatwiająca odszyfrowanie zapisów diagramu operacyjnego ZWA-K.

PODMIOT DZIAŁAŃ - KONSTYTUTYWNE CECHY KRAJOBRAZU HISTORYCZNEGO NOWEJ HUTY OBJĘTEGO OCHRONĄ W RAMACH PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

ZS. ZABUDOWA - STRUKTURA

1. ZWARTOŚĆ Z.
2. ZWARTOŚĆ W.
3. RÓWNOWAGA H.
4. RÓWNOWAGA V.
5. DOSTĘPNOŚĆ.

ZF. ZABUDOWA - FORMA

1. PROPORCJE. Proporcje wzajemne brył zabudowy
2. TRANSPARENTNOŚĆ. Proporcje powierzchni okien, witryn, drzwi, balkonowych bram - do powierzchni elewacji
3. ZWIENCZENIA. Formy i proporcje dachów: płyt, świetlików dachowych
4. PORZĄDKI. Formy i proporcje porządków występujących na elewacjach budynków
5. DETALE. Nasycenie detalem architektonicznym i ich formy - w bryłach budynków
6. KOLOR. Występowanie pierwotnych, przeważających projektem barw i proporcji barw w elementach budowli. Kolor elewacji, dachów, stolarki, detali

PK. PRZESTRZENIE PUBLICZNE - KOMUNIKACJA I REPREZENTACJA

1. DOGMAT.
2. ŚCIANA/KULISY.
3. CIEŃ.
4. SEKWENCJA.
5. OTWARCIA.
6. ZAMKNIĘCIA.
7. ZGODNOŚĆ.

PZ PRZESTRZENIE PUBLICZNE - ZIELEŃ

1. IDEA.
2. KOMPOZYCJA.
3. GATUNKI.
4. ZDROWOTNOŚĆ.
5. URZĄDZENIE.

E. EKSPOZYCJA

1. DYSTANS.
2. ROZLEGŁOŚĆ.
3. MONUMENTALNOŚĆ.
4. MALOWNICZOŚĆ.
5. DESYGNAT.
6. EFEKT.
7. PLANY (HIERARCHIA PLANÓW).
8. DOMINACJA(HIERARCHIA DOMINACJI).

DZIAŁANIA PRZEWIDZIANE W RAMACH PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

I.ZACHOWYWANIE. KONSERWACJA ZACHOWAWCZA. Działanie polegające na zachowywaniu obecnego **stanu** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K, zachowaniem ich granic (ścian) z minimalnymi uzupełnieniami, wynikającymi z postępu wiedzy historycznej oraz konserwatorskiej. Działania o charakterze administracyjnym-ochronnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

II. DOSKONALENIE. KONSERWACJA POSTĘPUJĄCA (AKTYWNA). Działania polegające na utrzymaniu i doskonaleniu obecnego **stanu** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K z wymianami na elementy odtwarzane, z uwagą na użytki; postęp naturalnego starzenia się substancji budowlanej i elementów szaty roślinnej. Działania o charakterze administracyjnym-ochronnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

III. UZUPEŁNIANIE. KOMPLETACJA. Działania polegające na uzupełnieniu obecnego **stanu** wnętrz AR-K i zespołów wnętrz AR-K za pomocą odtwarzanych od podstaw lub scalanych - brakujących drobnych elementów, znanych i potwierdzonych dzięki wynikom badań naukowych. Działania o charakterze administracyjnym, naukowym, projektowym i wykonawczym.

IV. UCZYTELNIANIE. DEMONSTRACJA. Działanie polegające na ciągłej korekcie **czytelności i wyjaśnianiu pierwotnej idei i funkcji** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez wprowadzanie lub usuwanie drobnych elementów. Odzyskiwanie klarowności i zrozumiałości pierwotnych założeń projektowych lub/oraz śladów ludzkim przemian naturalnych i kulturowych, zapisanych w krajobrazie. Elementy wprowadzane na zawsze muszą być wiernymi kopiami utraconych detali historycznych; w uzasadnionych przypadkach mogą stanowić współczesne nawiązanie do form historycznych. Działania o charakterze administracyjnym, planistycznym, projektowym i wykonawczym.

V. PORZĄDKOWANIE. PURYFIKACJA. Działania polegające na ciągłej korekcie **stanu, czytelności i jednorodności** wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez usuwanie lub zamianę drobnych, spontanicznie pojawiających się, współczesnych elementów, zwłaszcza głównie z handlem, komercją, organizacją ruchu drogowego, turystycznego itp. oraz elementów zieleni i małej architektury. Działanie administracyjne, przestrzenne i projektowo-techniczne, dotyczące głównie elewacji, witryn, reklam, oznaczeń, latarń ulicznych, wiat przystankowych, elementów wyposażenia terenów zieleni. Działanie głównie o charakterze administracyjnym, następnie projektowym i promocyjnym dobrych wzorów.

VI. ODNAWIANIE. SANACJA. Działania polegające **na kompleksowej poprawie stanu dzieł i kompozycji architektonicznych** we wnętrzach i zespołach wnętrz AR-K, odbywające się bez większych zmian ich funkcji, formy i znaczeń. To działania dotyczące substancji obiektów i zespołów - naprawa dachów, odwodnień, elewacji, w tym ocieplenia nie niszczące wyrazu architektonicznego, naprawa chodników, działania sanitarne i dosadzenia w zespołach zieleni, jednak bez zmian ich charakteru. Działanie o charakterze administracyjnym, projektowym i doraźnym - realizacyjnym.

VII. SCALANIE. INTEGRACJA. Działania polegające na odzyskiwaniu i użyskiwaniu **jednorodności i harmonii formy oraz poprawy funkcjonalności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez** wprowadzanie i usuwanie dużych elementów (o skali całych budynków lub ich znaczących części oraz grup zieleni) w celu połączenia wtórnie rozłączonych lub zniekształconych i zatartych układów kompozycyjnych. Elementy wprowadzane lub wymieniane mogą mieć formy nawiązujące do historycznych lub bliskie odpowiadające formie historycznej (kierunek rekompozycyjny lub rekonstrukcyjny) procesu scalenia. Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne.

VIII. WYDZIELANIE. SEPARACJA. Działanie polegające na odzyskiwaniu i użyskiwaniu **jednorodności i harmonii formy oraz poprawy funkcjonalności wnętrz i zespołów wnętrz AR-K poprzez** wprowadzanie elementów (o skali całych budynków lub ich znaczących części oraz grup zieleni) w celu rozłączenia wtórnie połączonych i przez to zniekształconych i zatartych układów kompozycyjnych. Elementy wprowadzane lub wymieniane mogą mieć formy nawiązujące do historycznych lub bliskie odpowiadające formie historycznej (kierunek rekompozycyjny lub rekonstrukcyjny) procesu wydzielania. Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne.

IX.WYDOBYWANIE. EKSTRAKCJA. EKSPONOWANIE. ODSŁANIANIE. ODKRYWANIE. Działania polegające na odzyskiwaniu **właściwej, zamierzonej założeniami projektowymi lub wtórnej a uzasadnionej kompozycyjnie lub ideowo - gradacji elementów tworzących wnętrza, zespoły AR-K lub osiągalne z nich widoki i panoramy. Podkreślanie obiektów przewidzianych jako dominanty.** Usuwanie drobnych i większych elementów zieleni, wtórnych elementów wyposażenia wnętrz a w niektórych przypadkach większych obiektów, stanowiących błędy kompozycyjne. Także wprowadzanie elementów ramujących, tworzących bramy widokowe, kulisy czy też podstawy i przedpola widokowe dla elementów ważnych w kompozycji lub dalekich i cennych wglądów w krajobraz (widoków zapodyczonych). Działania planistyczne, projektowe i realizacyjne o różnej skali: od prostych, doraźnych prac porządkowych do działań o skali średniej - nasadzeń grup zieleni.

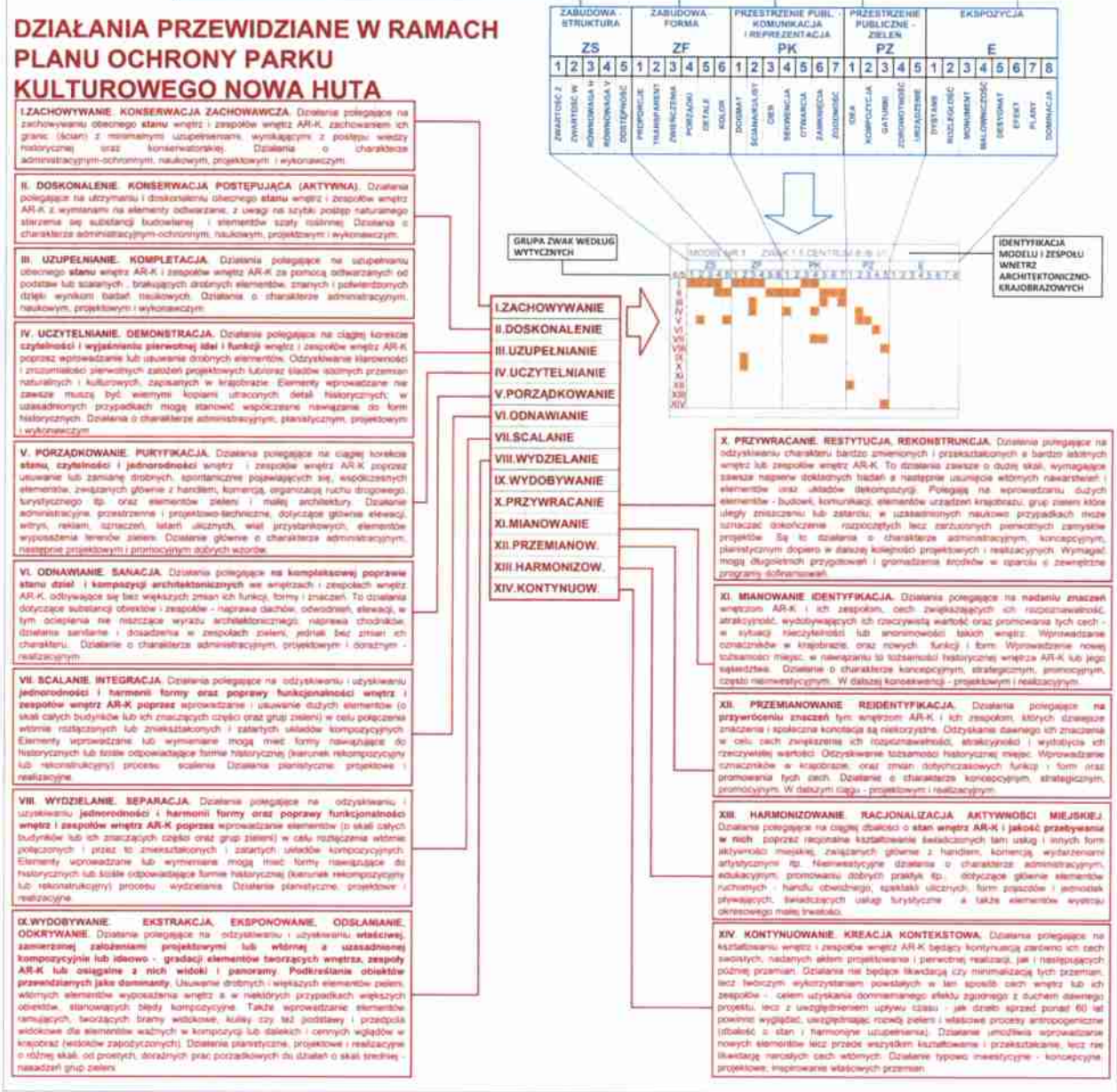

X. PRZYWRACANIE. RESTYTUCJA. REKONSTRUKCJA. Działania polegające na odzyskiwaniu charakteru bardzo zmienionych i przekształconych a bardzo istotnych wnętrz lub zespołów wnętrz AR-K. To działania zawsze o dużej skali, wymagające zawsze nagrania dokładnych badań a następnie usunięcie wtórnych nawarstwień i elementów oraz układów dekompozycji. Polegają na wprowadzaniu dużych elementów - budowli, komunikacji, elementów urządzeń krajobrazu, grup zieleni które uległy zniszczeniu lub zatarciu, w uzasadnionych naukowo przypadkach może oznaczać dokończenie rozpoczętych lecz zarzuconych pierwotnych zamysłów projektów. Są to działania o charakterze administracyjnym, koncepcyjnym, planistycznym dopiero w dalszej kolejności projektowych i realizacyjnych. Wymagać mogą długoletnich przygotowań i gromadzenia środków w oparciu o zewnętrzne programy dofinansowań.

XI. MIANOWANIE IDENTYFIKACJA. Działania polegające na **nadaniu znaczeń** wnętrzom AR-K i ich zespołom, cech zwiększających ich rozpoznawalność, atrakcyjność, wydobywających ich czerczywistą wartość oraz promowania tych cech - w sytuacji nieczytelności lub anonimowości takich wnętrz. Wprowadzanie oznaczników w krajobrazie, oraz nowych funkcji i form. Wprowadzenie nowej tożsamości miejsc, w nawiązaniu do tożsamości historycznej wnętrza AR-K lub jego sąsiedztwa. Działanie o charakterze koncepcyjnym, strategicznym, promocyjnym, często nieinwestycyjnym. W dalszej konsekwencji - projektowym i realizacyjnym.

XII. PRZEMIANOWANIE REIDENTYFIKACJA. Działania polegające **na przywróceniu znaczeń** tym wnętrzom AR-K i ich zespołom, których dzisiejsze znaczenia i społeczna konotacja są niekorzystne. Odzyskanie dawnego ich znaczenia w celu ich zwiększenia ich rozpoznawalności, atrakcyjności i wydobycia ich rzeczywistej wartości. Odzyskiwanie tożsamości historycznej miejsc. Wprowadzenie oznaczników w krajobrazie, oraz zmian dotychczasowych funkcji i form oraz promowania tych cech. Działanie o charakterze koncepcyjnym, strategicznym, promocyjnym. W dalszym ciągu - projektowym i realizacyjnym.

XIII. HARMONIZOWANIE. RACJONALIZACJA. AKTYWNOŚCI MIEJSKIEJ. Działanie polegające na ciągłej dbałości o **stan wnętrz AR-K i jakość przebywania w nich** poprzez racjonalne kształtowanie świadczonych tam usług i innych form aktywności miejskiej, związanych głównie z handlem, komercją, wydarzeniami artystycznymi itp. Niewinwestycyjne działania o charakterze administracyjnym, edukacyjnym, promowaniu dobrych praktyk itp., dotyczące głównie elementów ruchomych - handlu obwoźnego, spektakli ulicznych, form pojazdów i jednostek pływających, świadczących usługi turystyczne a także elementów wystroju okresowego małej trwałości.

XIV. KONTYNUOWANIE. KREACJA KONTEKSTOWA. Działania polegające na kształtowaniu wnętrz i zespołów wnętrz AR-K będący kontynuacją zarówno ich cech swoistych, nadanych aktem projektowania i pierwotnej realizacji, jak i następujących później przemian. Działania nie będące likwidacją czy minimalizacją tych przemian, lecz twórczym wykorzystaniem powstałych w ten sposób cech wnętrz lub ich zespołów - celem uzyskania dominowanego efektu zgodnego z duchem dawnego projektu, lecz z uwzględnieniem upływu czasu - jak dzieło sprzed ponad 60 lat powinno wyglądać, uwzględniając rozwój zieleni i właściwe procesy antropogeniczne (dbałość o stan i harmonijne uzupełnienia). Działanie umożliwia wprowadzanie nowych elementów lecz przede wszystkim kształtowanie i przekształcanie, lecz nie likwidację narosłych cech wtórnych. Działanie typowo inwestycyjne - koncepcyjne, projektowe, inspirowanie właściwych przemian.

PLANSZA SYNTEZY

PLANU OCHRONY PARKU KULTUROWEGO NOWA HUTA

DYREKTOR WYDZIAŁU

Katarzyna Olesiak